NICOLAE CEAUȘESCU

ROMÂNIA PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

23

NICOLAE CEAUȘESCU

ROMÂNIA PE DRUMUL CONSTRUIRII SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

RAPOARTE, CUVÎNTĂRI, INTERVIURI, ARTICOLE

noiembrie 1981 — mai 1982

EDITURA POLITICĂ — BUCUREȘTI, 1983

INTERVIU ACORDAT POSTULUI OLANDEZ DE TELEVIZIUNE N.C.R.V.

— 21 noiembrie 1981 —

ÎNTREBARE : *Excelență, în timpul ultimelor declarații ați lansat un avertisment : riscurile de nimicire a continentului european se măresc pe măsură ce în Europa se instalează noi sisteme de distrugere nucleare. Cum se poate concret, după părerea dumneavoastră, să fie diminuate aceste riscuri sau chiar să fie eliminate ?*

RĂSPUNS : După cum se știe, în Europa s-au acumulat puternice armamente de distrugere în masă, și în primul rînd armament nuclear. În ultimii ani se urmărește amplasarea de noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune, se dezvoltă cele existente, ceea ce mărește considerabil puterea de distrugere, care pune practic în pericol viața tuturor națiunilor europene, civilizația, viitorul omenirii. În aceste împrejurări, consider că este necesar ca guvernele și popoarele Europei să acționeze cu toată hotărîrea pentru a împiedica amplasarea și dezvoltarea de noi rachete nucleare în Europa, pentru trecerea la retragerea și distrugerea treptată a celor existente.

ÎNTREBARE : *Preşedintele Reagan a propus ca cele două părţi să renunţe la eurorachete. Cum apreciaţi această propunere ?*

RĂSPUNS : Există, în privinţa aceasta, mai multe propuneri : există şi o propunere a preşedintelui Brejnev, există propunerea ţărilor europene şi, recent, propunerile preşedintelui Reagan. Consider că toate aceste propuneri constituie un pas important în direcţia înlăturării pericolului pe care îl reprezintă aceste rachete, pentru începerea negocierilor în vederea opririi amplasării de noi rachete şi trecerea la retragerea şi, pînă la urmă, la nimicirea lor completă. În acest sens, consider că trebuie să se ia în consideraţie toate propunerile şi să se acţioneze cu întreaga responsabilitate, de către toate părţile, pentru a se ajunge la oprirea amplasării de noi rachete şi pentru înlăturarea lor completă.

ÎNTREBARE : *Aş dori să pun o mică întrebare. Dacă Vestul propune să se oprească amplasarea rachetelor, aceasta înseamnă oare că şi Uniunea Sovietică va trece la retragerea şi distrugerea rachetelor SS-20 ?*

RĂSPUNS : Aşa cum am menţionat mai înainte, trebuie luate în consideraţie toate propunerile. România se pronunţă ferm pentru a se renunţa — şi de o parte şi de alta — la toate rachetele, pentru înlăturarea şi distrugerea celor existente. Aceasta corespunde intereselor Europei, păcii în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Consideraţi dumneavoastră că propunerile preşedintelui Reagan sînt făcute pentru propagandă sau vedeţi şi aspectul pozitiv al acestor propuneri ?*

RĂSPUNS : Propunerile preşedintelui Reagan trebuie luate în consideraţie, analizate, ca şi propunerile preşedintelui Brejnev şi alte propuneri şi să se treacă la negocieri pentru a se ajunge la înţelegeri acceptabile pentru toate părţile şi îndeosebi pentru ca Europa să nu mai aibă pe teritoriul ei rachete nucleare de nici un fel.

ÎNTREBARE : *Ţările din răsăritul şi apusul Europei au, în legătură cu problemele lor specifice de securitate, interese comune, care nu se acordă totdeauna cu poziţiile aliaţilor lor, respectiv cu cele două mari puteri. Europa trebuie să joace un rol al său pentru a-şi asigura securitatea ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, ţările europene, indiferent de orînduirea lor socială sau de zona în care se găsesc, au multe interese comune — economice, culturale, ştiinţifice, umanitare. Împreună, ele au realizat minunatele cuceriri ale ştiinţei, au contribuit la dezvoltarea civilizaţiei — şi trebuie să acţioneze în deplină unitate pentru a asigura progresul economico-social, bunăstarea popoarelor lor, independenţa şi suveranitatea lor. În această privinţă se poate întîmpla ca nu întotdeauna interesele europene să corespundă cu interesele unora din aliaţi, cu atît mai mult cu cît aceştia nu se găsesc în Europa. Pornind de la aceasta, consider — şi România a subliniat de mai multe ori — că este necesar ca popoarele Europei să acţioneze mai hotărît, să participe mai activ la soluţionarea problemelor privind dezarmarea, securitatea şi pacea.

ÎNTREBARE : *Credeţi, domnule preşedinte, că este posibil — şi poate chiar necesar — ca ţări cum sînt Olanda şi România, respectînd şi rămînînd în cadrul alianţelor lor, să poată urma o cale proprie pentru problemele lor de pace şi securitate ? Ar fi cu putinţă ca, peste linia care divizează Europa, să se caute o cooperare în acest scop ?*

RĂSPUNS : Aş dori să menţionez cu multă satisfacţie că România întreţine relaţii de colaborare largă cu toate statele europene — şi avem relaţii bune cu Olanda. În actualele împrejurări, pornim de la respectul apartenenţei ţărilor noastre la alianţe diferite, deşi ne pronunţăm pentru desfiinţarea blocurilor militare, pentru o Europă în care securitatea şi independenţa să fie asigurate pe baza unei politici de dezarmare, de respect al independenţei şi ne-

amestec în treburile interne din partea altor state. Pornind de aici, consider că România și Olanda pot să aducă în viitor un aport mai important la depășirea blocurilor militare, la întărirea colaborării și unității europene, la realizarea unei Europe pașnice, în care fiecare națiune să se poată dezvolta corespunzător năzuințelor sale, fără nici un amestec în treburile interne.

ÎNTREBARE : *Niciodată pericolul unei catastrofe nucleare în Europa nu a fost atît de mare, niciodată protestul împotriva cursei înarmării nu a fost atît de puternic. Întrevedeți dumneavoastră, domnule președinte, în aceasta o speranță pentru ca astăzi, mai mult ca oricînd, să fie găsită o cale nouă pentru pace în Europa ? În acest context doriți să vă referiți și la manifestațiile prevăzute să aibă loc la Amsterdam ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, niciodată pericolul catastrofei nucleare, al distrugerii Europei nu a fost atît de mare ca astăzi. Aceasta a și determinat o sensibilizare deosebită a opiniei publice, a popoarelor Europei, care înțeleg tot mai bine că sînt în joc existența lor, viitorul generațiilor de astăzi și de mîine. Consider că popoarele Europei pot să determine oprirea cursei înarmărilor, oprirea amplasării de noi armamente nucleare și înlăturarea celor existente, pot realiza o colaborare, în spiritul documentelor semnate la Helsinki, care să se bazeze pe o conlucrare activă în vederea progresului economico-social, pe respectul independenței și suveranității fiecărei națiuni. Este în interesul popoarelor europene de a face totul pentru a realiza o pace trainică în Europa, pentru a contribui la realizarea păcii în întreaga lume.

În acest context, consider că marile manifestări care au loc în țările europene, în diferite state ale lumii sînt o expresie a înaltei conștiințe a maselor populare, care sînt hotărîte de a-și spune mai ferm cuvîntul lor, de a nu admite ca problema vieții și viitorului lor să fie hotărîtă fără ele. Apreciez mult și manifestațiile din Olanda, și cele care trebuie să aibă loc la Amsterdam, așa cum apreciez marile manifestații care au loc în România. Consider că și unele și altele se înscriu în aceeași preocupare a popoarelor de a-și asigura pacea, independența, liniștea.

ÎNTREBARE : *Pînă în prezent, în majoritatea țărilor din Europa de răsărit s-au aplaudat doar criticile tot mai mari care se ridică în Apus împotriva politicii de apărare a Europei de vest. Avînd în vedere că opinia publică din țara noastră a luat deja cunoștință de inițiativa dumneavoastră privind declanșarea unei mari mișcări de masă pentru pace în România, vă rugăm, excelență, să ne spuneți în ce măsură țările răsăritene sînt gata să ia atitudine critică față de politica de înarmare care periclitează Europa, îndeosebi țările din Vestul acesteia ?*

RĂSPUNS : Aș putea spune că țările din Europa de est au aplaudat nu numai criticile împotriva politicii de apărare a Europei de vest, dar și măsurile și acțiunile ce se desfășoară în întreaga lume împotriva cursei înarmărilor, pentru dezarmare și pentru pace. O expresie a acestei atitudini o reprezintă marile manifestații din România, dar și preocupările și pozițiile ferme ale altor țări din răsăritul Europei. Cred că popoarele Europei de est, ca și popoarele Europei de vest, de nord sau de sud trebuie să-și unească eforturile, să acționeze pentru o dezarmare generală, și în primul rînd dezarmare nucleară, sub un control corespunzător internațional, care să asigure un echilibru de forțe pe baza reducerii continue a nivelului înarmărilor. Toate popoarele continentului trebuie să acționeze pentru a nu mai admite armamentele nucleare în Europa, pentru o colaborare egală între toate țările Europei. Aceasta este în interesul atît al celor din Vest, cît și al celor din Est — și cred că, deopotrivă, ele trebuie să acționeze unite și cu toată fermitatea în această direcție.

INTERVIU ACORDAT POSTULUI OLANDEZ DE TELEVIZIUNE — N.O.S.

— 21 noiembrie 1981 —

ÎNTREBARE : *Cum apreciați, domnule președinte, atmosfera existentă în prezent între Est și Vest și care sînt așteptările dumneavoastră în legătură cu rezultatele negocierilor între U.R.S.S. și S.U.A. privind limitarea armamentelor, în mod deosebit a celor nucleare ?*

De asemenea, vă rugăm să ne spuneți care este opinia dumneavoastră în legătură cu ultimele propuneri ale domnilor Brejnev și Reagan.

RĂSPUNS : În viața internațională, și îndeosebi în Europa, s-a creat o situație deosebit de gravă, ca urmare a accentuării cursei înarmărilor, a hotărîrii de a se amplasa noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune și de a se dezvolta cele existente. Toate acestea au dus la o încordare puternică în viața internațională, îndeosebi între cele două mari puteri.

Considerăm că este necesar să se acționeze cu toată hotărîrea pentru oprirea cursei înarmărilor și a amplasării și dezvoltării de noi rachete nucleare în Europa.

În acest sens, salutăm reluarea negocierilor între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii și sperăm că se va acționa de ambele părți în interesul unor înțelegeri care să oprească amplasarea de noi rachete, să deschidă calea reducerii și înlăturării celor existente, în general a reducerii armamentelor în Europa.

Deși negocierile încep într-o atmosferă de încordare, de neîncredere, considerăm că există posibilitatea să se obțină rezultate pozitive. În acest sens, apreciem că atît propunerile președintelui Brejnev, cît și propunerile președintelui Reagan constituie o bază de discuție, deși între ele sînt deosebiri foarte mari. Este însă necesar ca și unele, și altele să fie luate în considerație în cadrul negocierilor și să se acționeze pentru a se ajunge la o înțelegere acceptabilă.

ÎNTREBARE : *Excelență, sînteți cunoscut ca un om politic care are opinii foarte personale în ceea ce privește problemele internaționale. Dumneavoastră vă aparține, de exemplu, o propunere importantă cum ar fi realizarea unei zone denuclearizate în Europa. Care sînt posibilitățile concrete prin care pot fi puse în practică ideile dumneavoastră ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România se pronunță pentru realizarea de zone denuclearizate în Europa, în cadrul sau ca un pas în direcția denuclearizării generale a întregului continent.

România a propus în nenumărate rînduri realizarea unei zone denuclearizate în Balcani și consider că, în actualele împrejurări, există posibilitatea să se realizeze pași pozitivi atît în Balcani, cît și în alte zone ale Europei

ÎNTREBARE : *Ce credeți că pot face țările mici, în general, pentru a influența tratativele dintre Est și Vest și la care țări vă gîndiți în mod deosebit ?*

RĂSPUNS : Țările mici și mijlocii, și în mod deosebit țările Europei, sînt direct interesate de a se relua politica

de destindere, de a se opri cursa înarmărilor și a se trece la dezarmare generală, și în primul rînd la dezarmarea nucleară.

In această direcție, consider că este necesar ca țările Europei să-și asume o răspundere mai mare și să participe direct la tratativele ce privesc Europa, atît cu privire la armamentul nuclear, cît și la dezarmare și întărirea încrederii. Deoarece armamentele nucleare concentrate în Europa pun în pericol viața popoarelor Europei, europenilor le revin rolul și răspunderea de a acționa pentru a asigura dezarmarea, înlăturarea armamentelor nucleare, pentru a-și asigura viitorul lor, pentru o Europă a colaborării pașnice, bazată pe egalitate, pe respectul independenței și neamestec în treburile interne.

INTREBARE : *Cum considerați dumneavoastră, domnule președinte, că România și Olanda, ca țări europene, pot să-și aducă contribuția la realizarea dezarmării, la înfăptuirea obiectivului destinderii, păcii și progresului în lume ?*

RĂSPUNS : Ca țări europene, România și Olanda conlucrează cu rezultate bune, atît bilateral, cît și în problemele internaționale. Consider că ele pot și îmi exprim convingerea că vor conlucra și mai activ, împreună cu celelalte țări, pentru realizarea obiectivelor de interes comun, de destindere, pace, progres economico-social și independență.

INTREBARE : *Domnule președinte, se argumentează din ce în ce mai mult că nu trebuie exclusă posibilitatea unui război nuclear limitat în Europa. Ce credeți despre aceasta ?*

RĂSPUNS : Intr-adevăr, în ultimul timp s-au făcut diverse declarații cu privire la posibilitatea unui război nuclear limitat în Europa. Consider că există o asemenea posibilitate, pornind de la faptul că rachetele cu rază medie de acțiune ce urmează să fie amplasate și se dezvoltă în

Europa nu pot să lovească Statele Unite ale Americii, spre exemplu. De aceea, se pare că unii gîndesc în mod serios să rezolve problemele de competiție internațională pe seama Europei. Este necesar, de aceea, ca popoarele Europei să acționeze cu toată hotărîrea pentru a opri amplasarea rachetelor cu rază medie de acțiune, pentru a opri dezvoltarea celor existente, pentru retragerea și înlăturarea completă a tuturor armelor nucleare din Europa.

INTREBARE : *Care sînt, după părerea dumneavoastră, domnule președinte, probabilitățile unui război nuclear în viitor și cum poate fi el prevenit ?*

RĂSPUNS : Pericolul războiului nuclear este foarte puternic și cu cît se acumulează mai multe armamente, cu atît crește acest pericol. Există posibilitatea să fie împiedicat un război nuclear, în general un nou război mondial. Aceasta impune însă o acțiune hotărîtă a tuturor popoarelor, a guvernelor, pentru a pune capăt cursei înarmărilor, pentru a se trece la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară.

Desigur, calea pentru a opri un război nuclear este dezarmarea nucleară. Cît timp se va menține înarmarea nucleară și se va dezvolta, se menține și pericolul războiului nuclear, pericolul distrugerii Europei și a întregii omeniri.

Deci, în numele vieții și al viitorului, trebuie să facem să fie distruse armamentele nucleare. Numai astfel vom asigura salvarea omenirii de un război nimicitor.

INTREBARE : *Problemele economice ale României din prezent constituie o barieră în intensificarea raporturilor cu țările Europei de vest ?*

RĂSPUNS : România a trecut acum la realizarea celui de-al șaptelea plan cincinal al său. Prevedem o dezvoltare continuă a activității economice, industriale și agricole.

Pornind de aici, există și mari posibilități de dezvoltare a relațiilor economice cu alte state, inclusiv cu țările Europei de vest. Sînt însă unele probleme de ordin general

care ridică o serie de greutăți. Acestea sînt determinate, în primul rînd, de criza economică, de reducerea activității economice într-un șir de țări, și îndeosebi în țările occidentale, de rata foarte înaltă a dobînzilor, care, practic, împiedică orice folosire a creditului ca mijloc al dezvoltării relațiilor economice.

In acest sens, există o serie de greutăți, dar România acționează ca, împreună cu țările din Vest, cu alte țări ale lumii, să găsească calea înlăturării acestor greutăți. De aceea și punem un accent deosebit pe un comerț echilibrat, pe asigurarea unei compensații — cum o numim noi —, ceea ce înseamnă un export corespunzător importului pe care îl realizăm, pentru a asigura o balanță echilibrată, pentru a evita recurgerea la credite, care nu mai pot fi acceptate și folosite.

INTREBARE : *In țările occidentale au loc acțiuni de protest împotriva cursei înarmărilor, în mod deosebit a înarmării nucleare. Opinia publică din Olanda, ca și din alte țări, a luat cunoștință de marile acțiuni de masă ce au loc în România împotriva războiului, pentru dezarmare. Vă rugăm, domnule președinte, să ne spuneți în ce măsură țările socialiste se pot înscrie în această mișcare, pentru a determina noi acțiuni în privința dezarmării, și în mod special a dezarmării nucleare.*

RĂSPUNS : Opinia publică din România a privit și privește cu multă satisfacție marile acțiuni de protest ale maselor populare, ale opiniei publice din țările occidentale și din alte țări ale lumii împotriva înarmărilor, împotriva înarmării nucleare, pentru destindere și pace. Dar am considerat că nu este suficient să privim cu satisfacție ce fac alte popoare, ci este necesar ca, la rîndul său, poporul român să-și spună deschis părerea și să se manifeste cu vigoare împotriva războiului, pentru dezarmare, pentru dezarmarea nucleară, pentru pace. Așa se și explică marile manifestări care au loc în România.

În ce privește țările socialiste, în general, și alte țări ale Europei și ale lumii, consider că, într-o formă sau alta, popoarele din toate țările Europei se pronunță împotriva înarmărilor, pentru dezarmare generală, și în primul rînd dezarmarea nucleară, și pentru pace.

Noi apreciem că orice formă de manifestare este bună și trebuie folosită, dar dăm o mare însemnătate acțiunii maselor populare și popoarelor, care trebuie să-și ridice cu hotărîre glasul și să facă ca guvernele să țină seama de acesta.

CUVÎNTARE LA ÎNCHEIEREA PLENAREI CONSILIULUI NAȚIONAL AL OAMENILOR MUNCII

— 24 noiembrie 1981 —

Stimați tovarăși,

Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii a dezbătut pe larg problemele înscrise la ordinea de zi. S-au subliniat, pe drept cuvînt, rezultatele importante obținute în primul an al celui de-al șaptelea cincinal de dezvoltare economico-socială a României. De asemenea, au fost menționate lipsurile și neajunsurile, s-au formulat o serie de critici serioase la adresa unor ministere, a unor organe centrale, inclusiv a Consiliului de Miniștri, precum și la adresa unor centrale și a activității unor întreprinderi. S-a luat o poziție autocritică față de unele din aceste lipsuri manifestate în cursul anului 1981. Trebuie să spun deschis că, față de lipsurile din activitatea unor organe centrale, a conducerilor unor centrale și întreprinderi, se impuneau o atitudine mai autocritică, punerea cu mai mult curaj în evidență a neajunsurilor manifestate în organizarea și conducerea activității, pentru că numai poziția fermă, critică și autocritică, hotărîrea de a trece la măsuri pentru lichidarea lipsurilor și îmbunătățirea activității constituie

garanția că aceste neajunsuri vor fi înlăturate, că în 1982 se va asigura mai buna conducere și organizare a întregii activități.

S-au luat aici unele angajamente, s-au formulat o serie de propuneri atît în plen, cît și în secțiuni. Este necesar ca toate conducerile colective ale ministerelor, centralelor, întreprinderilor, organele centrale să țină seama și să asigure soluționarea la timp și în bune condiții a tuturor problemelor care s-au dezbătut, pentru a crea astfel o bază temeinică pentru îndeplinirea planului pe 1982.

Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii a aprobat în unanimitate proiectul planului pe 1982. Obiectivele și prevederile sale asigură înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului de dezvoltare continuă a economiei naționale, de realizare a unei noi calități a muncii și vieții, de trecere la un nou stadiu de dezvoltare a României și de ridicare continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului — țelul suprem al politicii partidului nostru comunist, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm în România. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În conformitate cu hotărîrile Congresului al XII-lea și cu obiectivele planului pe 1982, trebuie să punem în centrul activității din anul viitor asigurarea în condiții mai bune a surselor de energie din țară, a petrolului și cărbunelui, precum și punerea în valoare a noilor surse de energie, realizarea programului pe care îl avem în acest domeniu. O altă problemă importantă care trebuie să stea în centrul activității este aceea de a trece cu hotărîre la realizarea reducerii consumurilor energetice și de combustibil — sursa cea mai sigură de energie și combustibil pe care o avem și pe care trebuie s-o folosim rațional și cît mai economic.

De asemenea, este necesar să acordăm o atenție de prim ordin asigurării materiilor prime, materialelor meta-

lurgice, chimice, materialelor de construcții și din alte domenii, necesare bunei desfășurări a întregii activități economice.

Deci, problemelor materiilor prime, surselor de energie trebuie să le acordăm întreaga atenție și să constituie activitatea principală a Consiliului de Miniștri, a organelor centrale, a ministerelor, a tuturor oamenilor muncii din sectoarele respective. Problema energetică și a materiilor prime constituie factorul fundamental pentru realizarea planului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea, pentru dezvoltarea generală a patriei și ridicarea bunăstării generale a poporului. Trebuie să soluționăm în mod corespunzător aceste probleme ! *(Aplauze puternice).*

Dispunem de tot ce este necesar astăzi ; avem rezervele necesare, iar planul pornește de la acestea. Avem baza materială și utilajele necesare, dispunem de dotarea corespunzătoare — și trebuie s-o punem în producție, s-o folosim rațional în toate domeniile. Avem, mai presus de toate, puternice colective de oameni ai muncii în toate aceste sectoare, detașamente care au dovedit întotdeauna că sînt în stare să soluționeze în cele mai bune condiții sarcinile de mare răspundere puse de partid, cerințele societății noastre socialiste, să răspundă așteptărilor și încrederii întregii noastre națiuni. Este necesar ca toți oamenii muncii din aceste sectoare, conducerile colective să acționeze cu toată răspunderea — și am convingerea că vor face aceasta ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este necesar, de asemenea, ca în toate celelalte sectoare economice — în construcția de mașini, industria ușoară și celelalte — să se ia măsuri hotărîte și să se asigure realizarea în bune condiții a prevederilor planului în toate domeniile, atît la producția fizică, cît și la toate sortimentele prevăzute în plan. Dispunem în toate sectoarele de activitate de capacități de producție, de o dotare corespunzătoare pentru a realiza planul și chiar pentru o

producție suplimentară. Esențialul este buna organizare și răspunderea pentru îndeplinirea la timp a sarcinilor.

Este evident că industria constructoare de mașini, metalurgia, chimia, celelalte ministere au o răspundere deosebită în a asigura toate sectoarele economiei naționale cu materiale, cu mașini-unelte, cu utilaje, cu tot ce este necesar, inclusiv cu piesele de schimb de care avem nevoie.

Este timpul să punem capăt stării de lucruri inadmisibile de a se lăsa pe planul doi realizarea pieselor de schimb, a subansamblelor și utilajelor necesare bunei funcționări a capacităților de producție existente.

Doresc să reafirm ceea ce am spus la Congresul al XII-lea al partidului, că trebuie să punem pe primul plan asigurarea bunei întrețineri, a reparațiilor capitale ale mijloacelor pe care le avem, pentru că acestea sînt hotărîtoare pentru desfășurarea în bune condiții a planului și realizarea lui. De aceea, este necesar ca ministerele producătoare de piese de schimb pentru toate domeniile, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Aprovizionării și Fondurilor Fixe, Consiliul de Miniștri în ansamblul său să ia măsuri hotărîte pentru a realiza sarcinile puse de Congresul al XII-lea al partidului, prevederile planului pe 1982. Și în această privință dispunem de tot ce este necesar și doresc să exprim convingerea că și oamenii muncii din toate sectoarele producției materiale vor acționa cu toată răspunderea, vor onora încrederea și așteptările poporului nostru. *(Aplauze puternice).*

Toate acestea cer o îmbunătățire continuă a activității de planificare și conducere a întregii activități. Pe drept cuvînt, mulți tovarăși au adus critici serioase atît planificării și aprovizionării tehnico-materiale, cît și consiliilor de conducere ale ministerelor. Este necesar să crească rolul consiliilor de conducere ale ministerelor. Trebuie să crească, de asemenea, rolul consiliilor de conducere ale centralelor, precum și al consiliilor oamenilor muncii din întreprinderi în buna organizare și conducere a întregii ac-

tivități. Toate aceste organisme au — în conformitate cu prevederile legilor — drepturi și răspunderi depline în asigurarea unei bune planificări, în soluționarea problemelor complexe ale producției și folosirea la maximum a capacităților de producție, a mijloacelor încredințate spre conducere.

În calitate de reprezentanți ai celor ce muncesc, consiliile oamenilor muncii trebuie să-și îndeplinească răspunderile mari pe care le au, să asigure participarea activă a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, la conducerea întregii activități economico-sociale.

Este necesar ca adunările generale să devină mai active. E adevărat, ele se țin cu regularitate și dezbat problemele, dar doresc să spun deschis că, în multe cazuri, se trece cu prea mare ușurință peste unele stări de lucruri negative. Nu în suficientă măsură participanții la adunările generale — în calitatea lor de proprietari, de producători și beneficiari, de conducători ai destinelor patriei noastre socialiste — acționează și trag la răspundere pe cei care nu-și fac datoria. Este necesar să facem din adunările generale — așa cum prevăd și legile care le-am adoptat astăzi — foruri de conducere, de hotărîre, unde să se pună în discuție și să se ia și măsuri împotriva acelor cadre care nu-și îndeplinesc în mod corespunzător sarcinile încredințate în conducerea întreprinderilor, a instituțiilor respective. Se impune ca și Biroul Executiv al Consiliului Național al Oamenilor Muncii să asigure un control și o mai bună organizare a funcționării consiliilor de conducere ale ministerelor și celorlalte organe centrale, pentru ca aceste organe colective de conducere să-și îndeplinească în condiții bune rolul lor în toate domeniile de activitate. De asemenea, trebuie să se acorde un sprijin mai puternic bunei organizări și funcționări a activității consiliilor oamenilor muncii din centrale, din întreprinderi și instituții.

Trebuie să înțelegem că activitatea de organizare a îndeplinirii hotărîrilor și legilor țării este hotărîtoare pentru

realizarea în bune condiții a planului pe 1982, a planului cincinal.

Este necesar să acționăm cu toată fermitatea pentru întărirea răspunderii, a disciplinei și ordinii muncitorești, revoluționare în activitatea tuturor consiliilor oamenilor muncii — de sus pînă jos —, a tuturor colectivelor de oameni ai muncii.

Pornind de la dezbaterile din plenara Consiliului Național, de la ceea ce am constatat cu privire la realizarea planului pe 1981, este necesar ca, întorși acasă, să acționăm pentru realizarea în perioada care a mai rămas, în cele mai bune condiții, a planului pe 1981, punînd un accent deosebit pe producția fizică și pe asigurarea producției de export. De asemenea, trebuie să acționăm cu toată fermitatea pentru pregătirea temeinică a planului pe 1982, pentru încheierea în următoarele cîteva zile a acțiunii de definitivare a contractelor și trecerea la pregătirea temeinică a producției. Trebuie să facem în așa fel încît de la începutul anului, din prima zi a anului 1982, întreaga activitate să se desfășoare în mod ritmic și să asigurăm în anul 1982 atît îndeplinirea prevederilor planului, cît și recuperarea rămînerilor în urmă din 1981. Avem un plan cincinal și trebuie să fim pe deplin conștienți și să înțelegem că avem răspunderea să realizăm în întregime prevederile lui, că nerealizările pe 1981 nu se reduc din plan, că ele se adaugă planurilor pe anii următori, și în primul rînd pe 1982. Deci, trebuie să pornim de la necesitatea de a realiza în întregime prevederile planului cincinal pe fiecare an, de a face totul pentru ca în perioada următoare să recuperăm orice nerealizări. În felul acesta trebuie înțelese planul cincinal, răspunderea revoluționară, muncitorească în conducerea economiei naționale. *(Aplauze puternice).*

Hotărîrea Consiliului Național al Oamenilor Muncii cuprinde, de fapt, ceea ce s-a dezbătut în plenară și concluziile la care am ajuns împreună. Apelul se adresează tu-

turor conducerilor colective, tuturor oamenilor muncii cu chemarea de a-și uni eforturile, de a lucra mai bine, mai organizat și de a asigura realizarea în cele mai bune condiții a planului. Îmi exprim convingerea că toate consiliile oamenilor muncii, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul nostru popor vor răspunde printr-o muncă susținută hotărîrii Consiliului Național al Oamenilor Muncii, Apelului adresat și că vom realiza în bune condiții planul pe 1981 și pe 1982. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În dezbateri s-a subliniat, pe bună dreptate, necesitatea intensificării eforturilor partidului și statului nostru pentru dezarmare, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară, pentru o Europă fără rachete și fără arme nucleare, o Europă a colaborării pașnice. Într-adevăr, lupta pentru dezarmare, pentru pace reprezintă problema fundamentală a zilelor noastre. Realizarea hotărîrilor Congresului nostru, înaintarea României pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate se pot realiza numai în condițiile unei păci trainice și colaborării internaționale. Numai în condiții de pace și colaborare, popoarele lumii își pot realiza obiectivele lor de progres. De aceea, noi sîntem hotărîți să facem totul pentru a ne uni eforturile cu popoarele europene și din întreaga lume pentru a impune pacea, respectul independenței naționale, pentru o lume fără arme atomice, fără arme în general, pentru o lume a egalității în drepturi, a dreptății sociale și naționale, o lume mai dreaptă și mai bună pe planeta noastră ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !“).*

În încheiere, doresc să exprim convingerea că dezbaterile din Consiliul Național, hotărîrile adoptate vor constitui un moment important în lupta pentru lichidarea lipsurilor, pentru îmbunătățirea activității în toate domeniile, că toți membrii Consiliului Național, întorși la locurile lor de muncă, vor acționa cu întreaga răspundere pentru a asigura înfăptuirea hotărîrilor luate, pentru a demonstra că acest înalt for al democrației muncitorești își îndeplinește în bune condiții rolul său de organizator și conducător al muncii unite a oamenilor muncii, sub conducerea Partidului Comunist Român, forța politică conducătoare a națiunii noastre. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Cu această convingere, urez tuturor consiliilor oamenilor muncii, tuturor oamenilor muncii, vă urez dumneavoastră succese tot mai mari în întreaga activitate, multă sănătate și fericire ! Spor la muncă, tovarăși ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“, „Ceaușescu și poporul !“. Toți cei prezenți în marea sală a plenarei se ridică în picioare și ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului și președintele țării).*

CUVÎNTARE LA ÎNCHEIEREA PLENAREI CONSILIULUI NAȚIONAL AL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI GOSPODĂRIRII APELOR

— 24 noiembrie 1981 —

Stimați tovarăși,

Plenara Consiliului Național al Agriculturii a dezbătut probleme deosebit de importante pentru agricultură și — aș putea spune — pentru dezvoltarea generală a patriei noastre socialiste. Ordinea de zi a cuprins un număr mare de probleme ; au fost prezentate atît rapoarte cu privire la activitatea de pînă acum, cît și planul pe 1982, programul de autoaprovizionare, precum și o serie de alte probleme importante pentru îmbunătățirea activității din agricultură.

După cîte am fost informat, în cadrul dezbaterilor au fost evidențiate atît rezultatele bune obținute în acest an în producția agricolă — și, pe ansamblu, avem o serie de rezultate pozitive —, cît și lipsurile și neajunsurile deosebit de grave care s-au manifestat, din păcate, și în acest an într-o serie de unități agricole, inclusiv în agricultura unor județe.

Nu am participat la aceste dezbateri, dar sper că ele s-au desfășurat într-un spirit de înaltă răspundere, că cri-

tica formulată și, mai cu seamă, autocritica au fost de natură să sublinieze cu putere cauzele lipsurilor și neajunsurilor destul de grave din agricultura noastră. Fără a diminua cu nimic realizările, faptul că — chiar în condițiile acestui an — producția agricolă asigură o bună aprovizionare a populației, nu putem trece cu vederea că nu s-a realizat planul de producție, că economia națională a fost lipsită astfel de cantități importante de produse agroindustriale.

Am discutat în acest an de mai multe ori problemele din agricultură. La sărbătorirea „Zilei recoltei" am menționat pe larg o serie de probleme, inclusiv obiectivele pe 1982. Prevederile planului pe care l-ați dezbătut și adoptat în plenara Consiliului Național asigură înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului în domeniul agriculturii, prevederile planului cincinal.

Este necesar să tragem toate învățămintele și concluziile ce se impun din stările de lucruri negative. Este adevărat, condițiile climatice n-au fost dintre cele mai bune, dar — ca să fim drepți — n-au fost nici dintre cele mai proaste. Dacă s-ar fi lucrat cum trebuia, puteam să realizăm și chiar să depășim prevederile planului pe 1981 la cereale, la sfeclă, la plante tehnice, în zootehnie. Nerealizările planului pe 1981 nu pot fi puse pe seama condițiilor climatice, oricît de complicate ar fi acestea ; ele nu pot fi puse decît pe seama lipsurilor în organizare, în conducerea agriculturii, în folosirea corespunzătoare a mijloacelor tehnice, a bazei materiale de care dispune agricultura. De aici trebuie să pornim, și aceasta este realitatea, tovarăși ! Și trebuie s-o privim în față, așa cum este ea ! Nu trebuie să căutăm nici în manuale, nici in statistici pentru a demonstra că în condiții de secetă, de viscol, de timp răcoros s-au mai obținut recolte proaste. Toate acestea trebuie să le trecem la arhivă și să nu mai apelăm la trecut, pentru a justifica ceea ce este negativ în prezent. Nu de justificări avem nevoie ! Trebuie să cău-

tăm cauzele în felul cum organizăm și conducem activitatea în agricultură. De ce avem în aceleași condiții, în același județ, în localități vecine, cu același teren, cu aceeași umiditate, cu aceeași ploaie, recolte de 12 000, de 15 000 kg la hectar, iar alături cu numai un pas — ca să spun așa — avem terenuri unde se obțin recolte numai de 1 500 kg sau 2 000 kg la hectar ! Cunoașteți din toate județele asemenea rezultate ; ele demonstrează că stătea în puterea fiecărei unități, a fiecărui inginer, fiecărui mecanizator, fiecărui cooperator, fiecărui țăran și fiecărui om al muncii să obțină, în aceleași condiții, aceleași recolte. Ce putem spune, oare, despre o unitate agricolă care a însămînțat numai 200 de plante de grîu pe metrul pătrat ? Mai poate, oare, aceasta să obțină o recoltă bună ? Dar unitatea agricolă — fie cooperativă, fie întreprindere de stat — care a însămînțat 25 000—30 000 de plante de porumb pe hectar ? Se pot, oare, obține rezultate bune cu jumătate din densitatea cu care trebuia realizată producția ? Același lucru este și la cartofi, la sfeclă, la in, în legumicultură și așa mai departe. Aceasta fără să mai discutăm faptul că acum un an nu s-au făcut arăturile de toamnă pe aproape jumătate din suprafața care a fost însămînțată în primăvară. Dumneavoastră, toți, cunoașteți — ca specialiști — că arătura de toamnă dă cel puțin 1 500 kg în plus la hectar. De data aceasta a dat în minus ; adăugîndu-se și seceta, a dat de două ori mai puțin. Ce putem spune de unitățile care n-au mai pus mîna să facă nici o prașilă ? Dumneavoastră știți bine că o prașilă este egală cu o ploaie. Lipsa ploii trebuia să impună realizarea a 2—3 prașile în plus, ca să nu mă refer și la alte și alte probleme. Sau ce putem spune cînd în unități de stat și cooperatiste sînt grămezi de gunoi de grajd, unele de ani și ani, chiar de mai mulți ani, devenind focare de infecție, în loc să fie duse în fiecare an în cîmp, să se îngrașe pămîntul. Nici un îngrășămînt chimic nu egalează îngrășămîntul natural, pe care-l avem, dar nu-l folosim. Îl lăsăm să se degradeze, să fie focar de infecție.

Ce putem spune de S.M.A.-urile care, în loc să facă arăturile de 30—32 cm, le fac de 15—16 cm ? Dar de inginerii care închid ochii, de președinții de cooperative, inclusiv de cooperatori, care nu-i trag la răspundere și nu-i obligă să refacă lucrarea pe contul lor, să plătească și combustibilul și să nu primească nimic în plus ?

Mă refer la toate acestea pentru că ele reprezintă cauzele care au determinat recolta pe care, cu toate că ne asigură aprovizionarea, totuși nu o putem considera satisfăcătoare. În condițiile din 1981, noi puteam să avem o recoltă bună. Trebuie să tragem toate concluziile din aceasta. Pornind de aici, consider că prevederile planului pe 1982 sînt la nivelul posibilităților și bazei materiale existente. Ele trebuie considerate, dealtfel, minime. Așa cum am menționat la sărbătorirea „Zilei recoltei“, trebuie să ne propunem — independent de ce prevede planul — să obținem 4 000 kg de grîu la hectar. Am însămînțat în condiții mai bune, deși sînt cîteva județe care au rămas în urmă. Ce se poate spune, oare, despre cei din Timiș, care mai însămînțau la 1 noiembrie ? Ce fel de ingineri și agricultori sînt aceștia ? De unde concepția aceasta retrogradă, înapoiată, că, dacă însămînțează și în noiembrie, tot le dă grîu ? Aceasta a dus la situația că Banatul, care era fruntaș, are acum recoltele cele mai slabe. Trebuie să lichidăm această concepție la specialiștii din Banat. De asemenea, trebuie să lichidăm această concepție și la Institutul agronomic din Timișoara, la stațiunea de cercetare din Banat. Cu o asemenea concepție în efectuarea lucrărilor nu se poate face o agricultură avansată. Viața, realitatea au demonstrat că numai respectînd niște termene — cît mai scurte — la însămînțări, desigur și perioada corespunzătoare, putem obține recolte mari. Dar, pe ansamblu, am însămînțat în condiții mai bune ; cred că peste 85—90% din însămînțările noastre s-au făcut, totuși, în

perioadele optime. Avem deci toate condițiile să obținem această recoltă ; la orz este aceeași situație. Desigur, la porumb și celelalte culturi va trebui să hotărîm în primăvară, dar și aici avem de hotărît din această toamnă baza bunei recolte prin realizarea la timp a arăturilor. Și sîntem încă întîrziați. Mai avem de arat încă 900 000 ha și trebuie — cu orice preț și în orice condiții — să realizăm în întregime arăturile de toamnă pe întreaga suprafață, inclusiv din gospodăriile cooperatorilor și gospodăriile individuale. Întreaga suprafață ce urmează să fie însămînțată în primăvară trebuie arată și pregătită în mod corespunzător.

Este necesar să pornim de la faptul că anul 1982 trebuie să ducă la o schimbare radicală în agricultura noastră, și aceasta trebuie să se materializeze în obținerea cel puțin a producțiilor planificate ; dar avem posibilitatea și trebuie să ne propunem să obținem producții mai mari.

Am vorbit de grîu și de orz. Trebuie să pregătim temeinic însămînțările de primăvară, să realizăm densitățile stabilite. Trebuie să însămînțăm în perioada optimă, cît mai curînd ; cei mai în vîrstă știu că bătrînii — atît țărani, cît și ingineri — spuneau că însămînțările trebuie începute în mustul zăpezii, încă la sfîrșitul lui februarie. Noi am tot mers la așa-zisa unificare a perioadelor, dar această unificare n-am făcut-o aducînd data însămînțărilor mai devreme ; dimpotrivă, am împins însămînțările care trebuiau făcute la sfîrșitul lui februarie și începutul lui martie spre sfîrșitul lui martie și începutul lui aprilie, deci mai tîrziu cu o lună de zile. De fapt, această concepție a imprimat-o conducerea Ministerului Agriculturii din comoditate, din iresponsabilitate, venind cu tot felul de justificări.

Trebuie să înțelegem bine că nu se mai pot admite stările acestea negative de lucruri ! Sînt stabilite, în raport de culturi, perioadele de însămînțări și, obligatoriu, ele trebuie respectate ! În orice condiții, trebuie să însămînțăm

la timp, să asigurăm densitatea plantelor. În orice condiții, 600 de plante pe metru pătrat nu pot să nu asigure minimum 5 000—6 000 kg de grîu pe hectar ; chiar în condiții mai slabe, tot trebuie să asigure 4 000 kg în medie. O densitate de 50 000—60 000 de plante la hectar la porumb nu poate să nu asigure 5 000—6 000 kg ; nu există, în medie, știulete de porumb sub 100 g, dar avem hibrid bun, care ne dă 200 pînă la 300 și 400 g pe știulete. Trebuie să alegem hibridul corespunzător, sămînța corespunzătoare ! Să terminăm cu tot felul de teorii și încercări ! Avem cîțiva hibrizi buni de porumb și trebuie să-i cultivăm pe aceștia. Pînă nu reușim să creăm alții, care să-și dovedească capacitatea, să-i folosim pe cei pe care îi avem ! Și avem hibridul care ne poate asigura ușor 5 000—6 000—7 000 kg de porumb la hectar. Am găsit în condiții de secetă — cu o lună și jumătate fără ploaie — porumb de 7 000—8 000 kg la hectar, foarte bun. Cunoașteți cu toții aceste lucruri. Ce se poate spune despre faptul că tocmai în zone unde avem precipitații de 800—1 000 de litri pe metru pătrat sînt recoltele cele mai slabe ; cînd, de fapt, acolo avem irigațiile de la natură, cum s-ar spune, și nu se cere decît să lucrăm la timp, să însămînțăm cum trebuie. Practic, sînt toate condițiile ca în județele cu asemenea precipitații să avem recoltele cele mai mari — și de grîu, și porumb, și furaje. La noi este invers : acolo sînt cele mai mici. Este justificat acest lucru, tovarăși ? Pot oare inginerii, specialiștii din aceste zone să explice în vreun fel aceasta, decît prin lipsă de răspundere și de organizare a muncii ?

Desigur, vina este și a Ministerului Agriculturii, pentru că el însuși a imprimat această orientare, spunînd că trebuie să ne concentrăm în zonele de sud, că și așa n-o să obținem cine știe ce în zonele de deal. Acest lucru e fals, e greșit și demonstrează o necunoaștere a realităților din țară.

Vedeți, tovarăși, insist asupra unor lucruri pe care trebuie să le dezbateți și cred că, în parte, le-ați dezbătut și

dumneavoastră. Insist asupra lor pentru că sînt probleme esențiale. Dacă nu vom înțelege acest lucru, nu vom reuși să punem capăt stărilor inadmisibile din agricultura noastră. Am luat măsuri să asigurăm o dotare suplimentară, am majorat prevederile planului în ce privește mecanizarea în anul 1982. Astăzi, la plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii am cerut tovarășilor din industria de tractoare să ne spună pînă miercuri, la plenara Comitetului Central, dacă pot să dea, peste prevederile planului, cîteva mii, pînă la 5 000 de tractoare în plus. Vrem să realizăm mai rapid dotarea prevăzută și chiar ceva suplimentar, pentru a înlătura orice fel de justificare a neprimirii la timp a tractoarelor, deși cu 150 000 de tractoare, cît avem astăzi, am fi putut să facem la timp lucrările.

Ce se poate spune, tovarăși, că ne-au rămas din vară peste 2 000 000 ha nearate, după grîu și orz. Se știe bine că arătura de vară se făcea pînă la 15—20 august și nu rămînea nici un hectar nearat. Au fost condiții excelente în vară și am avut mijloace suficiente. Dacă dăm pentru arătură numai 80 000 de tractoare, cu trei hectare pe zi de fiecare tractor, se poate ara tot ceea ce avem în 7 zile. Deci nu lipsa de mijloace mecanizate este de vină, ci pur și simplu lipsa de organizare și — repet — iresponsabilitatea în luarea măsurilor pentru efectuarea la timp a lucrărilor agricole.

Am stabilit acum un program corespunzător de măsuri pentru 1982. Ați dezbătut aceste probleme în plenara Consiliului Național. Cred că se vor trage toate concluziile — începînd de la conducerea ministerului pînă jos, la fiecare unitate — pentru a pune capăt acestor stări de lucruri și a obține în 1982 o recoltă pe măsura posibilităților existente în România. Dispunem de bază materială, de sămînța necesară ; dispunem de forța de muncă corespunzătoare. În agricultură avem un număr mare de specialiști de tot felul — începînd cu ingineri, cu zootehniști, cu medici veterinari — în toate domeniile ; avem muncitori,

cooperatori care au demonstrat și demonstrează că pot să obțină recolte bune. Aceasta constituie, de fapt, forța principală, pentru că, pînă la urmă, oamenii hotărăsc recolta, producția, asigură îndeplinirea sarcinilor pe care le avem. Eu am încredere că oamenii muncii din agricultură, țărănimea cooperatistă, mecanizatorii, inginerii și tehnicienii vor trage toate concluziile și vor demonstra că lipsurile de pînă acum au fost un accident, că sînt hotărîți să acționeze cu toată hotărîrea, să răspundă încrederii partidului, așteptărilor pe care națiunea noastră le pune în fața lor. *(Aplauze puternice).*

A doua problemă este aceea din zootehnie. Avem, relativ, efective bune. Cu efectivele de animale pe care le avem putem asigura o bună aprovizionare a populației și să obținem și creșterea lor în conformitate cu planul. Aceste efective de animale, la toate speciile, trebuie însă îngrijite în mod corespunzător și să dea producțiile planificate. Trebuie să asigurăm ca ele să ajungă la greutatea stabilită. Dispunem de 4 500 000 ha de pășune și fînețe. Numai cultivarea și folosirea corespunzătoare a acestei suprafețe ne-ar asigura mai mult decît necesarul de fînețuri și de grosiere pentru întregul efectiv de animale. Ar trebui să obținem minimum în jurul a 30 de tone pe hectar, cultivînd toate pășunile, acolo unde este posibil. Va trebui să le introducem în planul de cultură — inclusiv de rotație a culturilor — pentru a asigura și o bună rotație generală, dar și cultivarea tuturor pășunilor pe care le avem. Nu ne mai putem mulțumi ca acestea să fie simple terenuri de plimbare a animalelor.

Trebuie să supraînsămînțăm, să îngrijim pășunile din zonele montane, fînețurile. Unde am făcut acest lucru în mod corespunzător, am ajuns la 30—35—40, chiar și mai mult, de tone de masă verde la hectar.

Avem prevăzut 1 200 000 ha din suprafața arabilă pentru baza furajeră. Normal, pe această suprafață ar trebui să obținem pe fiecare hectar cel puțin 50—60 de tone de

masă verde. Sînt și acum unități care obțin și 80, 120, 150 și unele chiar 200 de tone, ceea ce ne-ar asigura, de asemenea, o cantitate uriașă de furaje. Avem și furajele grosiere, paiele, cocenii și altele, care au constituit întotdeauna o bază furajeră și trebuie să constituie o bază furajeră, nu să li se dea foc sau să stea ani de zile în cîmp, cum se mai întîmplă acum. Deci avem — dacă m-aș referi numai la această suprafață — o bază furajeră suficientă pentru efectivele de animale actuale și pentru cele prevăzute în 1985, la toate speciile. Trebuie însă să cultivăm această suprafață, să obținem producțiile corespunzătoare.

Este necesar să renunțăm la practica dăunătoare de a nu mai scoate animalele la pășunat. Se impune să revenim la ceea ce era în tradiția zootehniei românești, ca din luna mai pînă în octombrie animalele să trăiască pe pășune ; erau și sănătoase, dădeau și producție. Am luat ceva măsuri din anul acesta, dar, practic, din anul viitor trebuie să aplicăm în întregime aceasta, precum și alte măsuri pe care dumneavoastră le cunoașteți.

Furajele de volum ne asigură în întregime necesarul, chiar cu o rezervă corespunzătoare, dacă obținem producțiile planificate. Furajele concentrate — cu cereale — ne asigură, de asemenea, furajarea efectivelor noastre de animale la normele cunoscute și care sînt ceva mai mari decît consumurile din alte țări. Am pornit de la aceste consumuri medii, care, la efectivul de animale, arată că avem suficiente furaje concentrate. Cu circa 11 000 000—12 000 000 de tone de furaje concentrate, luînd în calcul și animalele deținute de particulari, asigurăm în întregime furajarea la nivelul prevăzut.

Insist asupra acestei probleme pentru că problema zootehniei constituie o latură de importanță deosebită a agriculturii, a economiei naționale, domeniu în care trebuie să punem ordine desăvîrșită în cursul anului 1982. Efectivele de animale pe care le avem sînt suficiente pentru a asigura realizarea prevederilor planului de aprovizionare în bune condiții. Problemele din zootehnie sînt cunoscute, s-au dezbătut ; este necesar însă să acționăm cu toată răspunderea, să punem ordine și disciplină.

A treia problemă este cea a industriei alimentare. Am avut un program de dezvoltare a industriei alimentare, programe pe diferite sectoare, care n-au fost însă realizate și, de fapt, industria noastră alimentară a rămas în urmă. Ne-am propus — și am întocmit un program special pentru cincinalul acesta — să ajungem cel puțin la o capacitate zilnică de prelucrare de 100 000 de tone de sfeclă, pentru a nu mai depăși sfîrșitul anului respectiv, sfîrșitul lui decembrie, cu prelucrarea sfeclei. Și trebuie să realizăm acest lucru ! Ne-am propus să facem acest lucru și la ulei, și la unt, și în ce privește prelucrarea cărnii ș.a.m.d.

Trebuie neapărat să luăm măsuri hotărîte pentru ca toate programele stabilite pentru dezvoltarea industriei alimentare — inclusiv în panificație, în fabricile de pîine, în brutăriile din comune — să fie realizate. Să facem totul pentru a realiza programul de dezvoltare a industriei alimentare corespunzător atît materiilor prime, cît și cerințelor de consum pe care le avem. Am asigurat toată baza materială pentru aceasta ; am stabilit pe ce utilaje să realizăm acest lucru. Sînt necesare numai măsuri concrete din partea ministerului, a Departamentului Industriei Alimentare, pentru a asigura realizarea acestor obiective.

Sînt, de asemenea, probleme legate de Academia agricolă, de producerea semințelor, a materialului săditor, a animalelor de rasă. Avem o serie de rezultate ; este însă și multă dezordine în ce privește stabilirea semințelor corespunzătoare, în asigurarea cantității de sămînță la timp, în controlul semînței și în răspunderea pentru calitatea și puterea ei germinativă. Trebuie să punem ordine și aici, să introducem disciplină ! Academia agricolă trebuie să

răspundă în întregime de realizarea acestor obiective, sub controlul ministerului, al Consiliului Național al Agriculturii.

Avem probleme importante legate de irigații, în primul rînd de folosirea irigațiilor existente, care nu toate funcționează cum trebuie. Avem încă de realizat un volum important de irigații în acest cincinal, dar, în mod deosebit, aș dori să atrag atenția asupra lucrărilor de desecare și de ameliorare a solului. Trebuie să ne concentrăm, în primul rînd, atenția pe realizarea lucrărilor de desecare, pe asigurarea funcționării canalelor, a pompelor necesare și a mijloacelor de scoatere a surplusului de apă, pentru a folosi în mod corespunzător terenurile din zonele unde avem precipitații abundente, suficiente pentru a nu face irigații, dar unde obținem recolte proaste pentru că nu realizăm lucrările corespunzătoare de desecare, de îngrijire, de fapt, de bună funcționare a sistemelor de canalizare.

Începînd din acest an, în activitatea din domeniul îmbunătățirilor funciare trebuie să punem pe primul plan desecările și asigurarea bunei funcționări a acestor sisteme, desigur, fără a neglija deloc funcționarea corespunzătoare a sistemelor de irigații și realizarea a ceea ce avem în plan în acest cincinal.

Sînt cîteva lucruri deosebit de importante de care depind înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea în agricultură, realizarea noii revoluții agrare, care presupune, de fapt, de a asigura o agricultură pe baze științifice, de înalt randament, pe măsura posibilităților existente în România. Și trebuie să facem totul pentru a realiza aceasta în cincinalul actual, începînd cu 1982.

Este necesar să luăm măsuri hotărîte pentru a introduce ordine și disciplină în buna funcționare a tuturor unităților, a consiliilor de conducere, în cooperative, în întreprinderi de stat, în S.M.A.-uri. Trebuie să punem

ordine în mecanizarea lucrărilor agricole, să legăm strîns pe mecanizatori de cooperative și de întreprinderile de stat. Unitățile de producție — cooperatiste și de stat — trebuie să aibă în subordine și pe cooperatori și mijloacele de mecanizare, să stabilească modul de folosire a lor, ce lucrări trebuie să execute și cînd. Trebuie să punem capăt situațiilor de anarhie, cînd conducerea S.M.A.-ului hotărăște dacă să se lucreze sau nu. În agricultură trebuie un comandant unic, și acesta este președintele, inginerul-șef, consiliul de conducere din cooperativă ; sau directorul, consiliul de conducere, inginerul-șef din I.A.S. *(Aplauze prelungite).*

Este necesar să crească răspunderea adunărilor generale — și în cooperative, și în consilii, și în I.A.S.-uri, și în S.M.A.-uri. Trebuie să pornim de la faptul că adunarea generală reprezintă forul de conducere suprem al producătorilor și proprietarilor, și în cooperativă, și în întreprinderea de stat. Este inadmisibil ca cooperatorii, muncitorii din întreprinderile de stat să nu manifeste preocuparea necesară și să nu-i tragă la răspundere pe cei care nu-și fac datoria. Trebuie să facem astfel încît adunările generale să devină forumul suprem, iar oamenii muncii — atît cooperatorii, cît și cei din sectorul de stat — să poarte direct răspunderea și să acționeze în acest sens, să constituie forța de bază a realizărilor în agricultură. *(Vii aplauze).*

Să punem la punct funcționarea consiliilor unice agroindustriale ca organe de coordonare și de organizare a muncii, nu de înlocuire a activității cooperativelor sau I.A.S.-urilor. Trebuie să punem capăt așa-ziselor asociații de producție, care dezorganizează munca în cooperative și in I.A.S.-uri, care duc la crearea de funcționari și la o dezorganizare a producției agricole. În afară de fermele mari zootehnice, care s-au creat pentru creșterea porcilor, nu sînt justificate nici în legumicultură, nici în viticultură, nici în pomicultură așa-zisele asociații. Cooperativa,

I.A.S.-ul trebuie să poarte răspunderea și să-și administreze mijloacele proprii. *(Aplauze îndelungate)*. Alta e problema asolamentelor, necesitatea de a asigura o coordonare a activității de combatere a dăunătorilor sau aceea de a asigura valorificarea comună a produselor agroindustriale prin depozite comune și întreprinderi la nivelul consiliului, pentru a reduce cheltuielile inutile.

Este necesar, în fine, ca înseși direcțiile generale agricole să-și asume răspunderea pe care o au. Trebuie să spun deschis că nu sînt mulțumit de felul în care direcțiile agricole județene — cu organismele foarte multe și foarte complicate care s-au creat și cu un mare număr de personal — își desfășoară activitatea. Cred că am creat un aparat prea mare, prea birocratic, care se ocupă să facă hîrtii și nu se ocupă de agricultură. Trebuie să renunțăm la ceea ce s-a creat în mod nejustificat pentru a avea un aparat de funcționari și a-i transforma pe ingineri, în loc de specialiști în cultura cerealelor, în specialiști în fabricarea de hîrtii. Nu pentru asta avem nevoie de ingineri ! Avem și așa destule instituții care produc numai funcționari. Agronomul trebuie să se ocupe de cultura grîului, a porumbului, de cereale, de plante tehnice și de toate celelalte, nu de hîrtii ! Trebuie să luăm din atribuțiile inginerului hîrtiile și să-i punem în atribuții producția agricolă ! Pentru aceasta a învățat, și aceasta trebuie să facă ! *(Vii aplauze)*. Trebuie să luăm din mîna zootehniștilor și medicilor veterinari hîrtiile ; să se ocupe de îngrijirea animalelor, de sănătatea lor, nu de hîrtii, ca să justifice pentru ce au murit animalele. Nu pentru aceasta avem medici veterinari ! Același lucru este valabil pentru toate sectoarele. Cred că una din problemele cele mai urgente este ca întregul personal de specialitate să se ocupe de producție, ca direcția agricolă să se ocupe de organizarea și de buna îndrumare a producției agricole. Specialiștii ei să meargă să dea sfaturi, să discute cum să se facă lucrările, ce sămînță să se realizeze. Nici pe economiști și funcționari să nu-i ținem să facă hîrtii multe, pentru că astfel ei vor îngropa pe ingineri și pe specialiști în hîrtii. *(Vii aplauze)*.

Trebuie să revedem toate aceste trusturi și paratrusturi și tot felul de întreprinderi create în județ și să le simplificăm, să le desființăm în cea mai mare parte. Să mutăm activitatea în unități, în producție, pentru că acolo se face treaba. *(Aplauze)*. Același lucru este valabil și pentru Ministerul Agriculturii ; s-a ajuns la un minister cu un cap foarte mare, disproporționat cu trupul, cu baza — și din cauza aceasta nu mai este în stare să facă nimic. Avem nevoie de o conducere, de un corp al agriculturii care să aibă un cap proporțional cu agricultura, cu forțele în agricultură, ca să poată gîndi și îndruma eficient, nu cu un cap mare, plin de multe hîrtii, care îl împiedică să mai gîndească și să conducă agricultura. Este necesar să lichidăm această stare negativă de lucruri din conducerea Ministerului Agriculturii. Ne trebuie un minister suplu, cu un personal redus, fără multe direcții economice, pentru că, sub altă formă, mai avem încă trei ministere, și în acest fel un mare număr de specialiști care au fost sustrași din producția agricolă, fac hîrtii și nu răspund de nimic. Trebuie să creăm un minister suplu, operativ, să îndreptăm și aici toate forțele acolo unde se produc cereale, unde se îngrașă animale, unde se realizează toate culturile de care avem nevoie. În acest sens, trebuie ca rapid, pînă la sfîrșitul anului, să reorganizăm și Ministerul Agriculturii. *(Vii aplauze)*.

De asemenea, trebuie să vedem cum lucrează și Academia agricolă. Am creat un aparat central prea mare, avem institute foarte multe, dar și aici specialiștii, în loc să meargă în ferme, să cerceteze, să lucreze, fac munca în laborator. Orice ai face, sămînța n-o poți realiza în laborator ; animale de rasă nu se pot realiza la Otopeni. Noi am criticat în trecut faptul că Institutul de cercetări

zootehnice era prea mare, dar în total, pentru toate domeniile, el avea atunci vreo 180 de oameni, și tot îl criticam că-i mult. Acum am ajuns la vreo 3 500 de oameni, aproape de 20 de ori cît avea înainte Institutul de cercetări zootehnice, și totuși, zootehnia nu merge prea bine. Nu avem nevoie de un aparat central mare, de institute centrale mari. Avem nevoie de o îndrumare științifică, bazată însă pe oameni care lucrează în stațiuni, care să se adune și să-și împărtășească experiența și să asigure introducerea în producție a rezultatelor cercetării.

Avem o situație mai bună la Fundulea, dar avem și alte institute care stau în București. Sînt deci și în acest domeniu lucruri de îmbunătățit. Consider că problemele care se pun pentru a realiza planul și hotărîrile Congresului al XII-lea impun măsuri organizatorice hotărîte, începînd de sus pînă jos, de a crește nu rolul funcționarilor și hîrtiilor, ci rolul specialiștilor în producție, de a le da răspunderea și de a-i pune în situația să-și demonstreze capacitatea creatoare. Și sînt convins că vor ieși mii și mii de specialiști cu rezultate minunate în toate domeniile! *(Aplauze furtunoase, prelungite).*

Aceasta presupune, desigur, și o îmbunătățire a activității Consiliului Național al Agriculturii, a Biroului său Executiv. Îi rog pe tovarășii din ministerele care nu se ocupă cu agricultura să înțeleagă că, de data aceasta, am vrut să discutăm despre agricultură, nu de ansamblul tuturor acestor ministere. De aceea nu m-am referit la ele și nu mă voi referi acum la ele. Au și ele multe probleme, dar sper că vor trage concluzii din ceea ce s-a spus la adresa celor din agricultură.

Este deci necesar ca și Consiliul Național al Agriculturii, Biroul său Executiv să tragă concluziile corespunzătoare și să-și îndeplinească rolul de conducător colectiv al agriculturii — una din ramurile fundamentale ale economiei românești.

Am convingerea că dispunem în agricultură de tot ce este necesar pentru a depăși starea actuală de lucruri, pentru a obține lichidarea rapidă a lipsurilor și îmbunătățirea radicală a întregii activități, pentru a face ca, încă în anul 1982, să se demonstreze că agricultura românească, că oamenii muncii, specialiștii din agricultură pot și dispun de forța necesară pentru a realiza hotărîrile Congresului al XII-lea, pentru creșterea contribuției agriculturii la dezvoltarea generală a patriei socialiste, la ridicarea bunăstării generale a poporului! *(Aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!").*

Cu această convingere, doresc să urez tuturor oamenilor muncii din agricultură, țărănimii cooperatiste, întregii țărănimi, specialiștilor din toate domeniile, dumneavoastră tuturor, Consiliului Național al Agriculturii succese cît mai mari în întreaga activitate, multă sănătate și fericire. *(Urale și aplauze puternice, prelungite; se scandează: „Ceaușescu — P.C.R.!". Cei prezenți în sală ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru secretarul general al partidului și președintele republicii).*

CUVÎNTARE LA ÎNCHEIEREA PLENAREI CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

— 24 noiembrie 1981 —

Stimați tovarăși și prieteni,

Plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste a dezbătut probleme de importanță deosebită cu privire la dezvoltarea economică a țării și ridicarea, pe această bază, a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Sîntem la sfîrșitul primului an al cincinalului. Pe ansamblu, rezultatele sînt pozitive, deși sînt o serie de minusuri, de nerealizări. Cu toate acestea, poporul nostru, unit în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea politică a Partidului Comunist Român, a obținut realizări importante în dezvoltarea economico-socială, pe calea înfăptuirii celui de-al șaptelea plan cincinal.

Pornind de aici, prevederile pentru 1982 ale planurilor din industrie și agricultură țin seama atît de ceea ce am realizat, cît și de prevederile cincinalului, asigurînd, în acest fel, înfăptuirea neabătută a obiectivelor dezvoltării continue a României socialiste.

Așa cum reiese din aceste planuri, dispunem de baza materială necesară, avem toate condițiile ca, în anul 1982, să parcurgem încă un drum important pe calea trecerii patriei noastre la un nou stadiu de dezvoltare — de la cel de țară în curs de dezvoltare la țară socialistă mediu dezvoltată —, de a înfăptui neabătut sarcina fundamentală pusă de Congresul al XII-lea al partidului cu privire la realizarea unei noi calități a vieții și muncii poporului.

Pentru realizarea tuturor acestor prevederi, esențialul îl constituie — pe lîngă baza materială —, în mod deosebit, forța creatoare a poporului nostru, clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, celelalte categorii sociale, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Putem spune, dealtfel, că însuși Consiliul nostru Național constituie expresia societății noastre de astăzi, muncitorești-țărănești, a alianței între aceste două clase de bază, a unității muncitorimii, țărănimii, intelectualității, funcționarilor, meșteșugarilor, a tuturor categoriilor sociale, a organizațiilor de masă și obștești, a uniunilor de creație, a cultelor religioase, deci a tot ceea ce reprezintă, în momentul de față, societatea noastră la nivelul actual de dezvoltare.

Tocmai această unitate a tuturor acestor forțe în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste — care cuprinde atît comuniști, cît și necomuniști — constituie forța și chezășia îndeplinirii planului cincinal, a mersului ferm înainte al României pe calea socialismului și comunismului, a bunăstării și fericirii. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Am adoptat programul privind autoconducerea și autoaprovizionarea, care este menit să asigure o bună aprovizionare a tuturor localităților patriei noastre, să folosească baza bună pe care o avem pentru o aprovizionare corespunzătoare a tuturor cetățenilor. Programul pe care l-am adoptat dă posibilitatea ca toți constructorii socialismului din țara noastră, din toate domeniile și din toate

zonele, inclusiv din zonele de munte, să aibă o aprovizionare organizată ; în același timp, el ne dă posibilitatea să eliminăm intermediarii și speculanții din comerțul socialist și să realizăm o bună aprovizionare prin forța organizată a societății noastre, a comerțului socialist, prin munca unită a tuturor cetățenilor patriei. *(Aplauze puternice).* Cred că ați reținut din programele prezentate că dispunem de o bună bază materială în acest scop ; dispunem de efectivele necesare de animale, avem chiar anumite efective în plus, care ne asigură și creșterea tuturor speciilor de animale și dezvoltarea generală a agriculturii. Esențialul este să ne gospodărim bine, să facem ca fiecare cetățean să se bucure din plin de cuceririle minunate ale societății noastre, atît în domeniul material, cît și în toate celelalte domenii de activitate.

Așa cum, pe drept cuvînt, s-a subliniat aici, este necesar ca toate organizațiile componente ale Frontului Democrației și Unității Socialiste să-și aducă contribuția activă la realizarea planurilor economice. Într-adevăr, indiferent de locul de muncă, de profesiune, toți cetățenii României trebuie să contribuie la realizarea programului de dezvoltare economico-socială ! Depinde de noi ca viața poporului nostru să devină mai bună, mai îmbelșugată, ca puterea economică a patriei să crească și, pe această bază, să întărim forța moral-politică o societății noastre, să ridicăm nivelul de trai al poporului, să asigurăm întărirea continuă a independenței și suveranității României socialiste ! *(Aplauze îndelungate).*

Avem o perspectivă minunată în țara noastră. Am obținut succese mărețe și ne propunem să urcăm pe piscuri tot mai înalte de progres și civilizație. Pentru a realiza aceste obiective ale noastre — așa cum și alte popoare doresc să-și realizeze obiectivele lor de dezvoltare economică și socială — este necesară pacea și colaborarea internațională. Nici noi, nici alte popoare nu-și pot realiza năzuințele lor de construcție socialistă, de bunăstare

materială și spirituală dacă nu va exista pace, dacă nu vom realiza o largă colaborare internațională între toate statele, fără deosebire de orînduire socială, pornind de la principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, dreptului fiecărei națiuni de a-și organiza viața așa cum dorește, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze îndelungate).*

Tocmai pornind de la aceasta, Biroul Executiv al Consiliului Național, în numele Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, a adresat Apelul pentru pace și colaborare internațională. În acest spirit, masele largi, întregul nostru popor, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, în strînsă unitate, își spun cu toată hotărîrea cuvîntul — de a se face totul pentru a se pune capăt cursei înarmărilor, pentru a nu se amplasa noi rachete nucleare în Europa, pentru a se trece la retragerea celor existente, pentru o Europă în care să nu fie nici un fel de arme nucleare ! Numai în aceste condiții putem avea garanția colaborării, a păcii, a dezvoltării fiecărui popor pe calea civilizației și progresului ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !").*

De la plenara Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste doresc să adresez întregului popor, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, mulțumiri pentru felul în care au răspuns la chemarea Frontului Democrației și Unității Socialiste și să exprim convingerea că toate organizațiile, toți oamenii muncii, întregul popor va acționa, într-o deplină unitate, pentru a asigura realizarea planurilor de dezvoltare economico-socială. În același timp îmi exprim convingerea că, în aceeași strînsă unitate, întregul nostru popor va acționa, împreună cu toate popoarele europene, cu popoarele întregii lumi, pentru a contribui la realizarea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, la triumful păcii, la asigurarea vieții națiunilor și popoarelor, la o lume mai

dreaptă și mai bună pe planeta noastră. *(Aplauze îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — România, pacea și prietenia !").*

Cu această convingere, vă urez tuturor succese tot mai mari, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; într-o atmosferă plină de însuflețire, toți cei din sală se ridică în picioare și intonează imnul „E scris pe tricolor unire").*

EXPUNERE LA PLENARA COMUNĂ A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI A CONSILIULUI SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE

— 25 noiembrie 1981 —

Stimați tovarăși,

Plenara Comitetului Central va analiza probleme de importanță deosebită pentru dezvoltarea economico-socială a țării, pentru înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea. În mod deosebit, plenara urmează să dezbată, critic și autocritic, îndeplinirea de către partidul nostru a rolului său conducător în societate, aplicarea în viață a noului mecanism economico-financiar, întărirea autoconducerii muncitorești și autogestiunii, perfecționarea planificării și conducerii activității economico-sociale, dezvoltarea continuă a democrației muncitorești, socialiste.

Dezbaterile ce vor avea loc în plenara Comitetului Central trebuie să fie pătrunse de o înaltă răspundere revoluționară, de spirit partinic, comunist, punînd în evidență tot ceea ce este pozitiv și asigură mersul ferm înainte al societății noastre socialiste, dar supunînd, în același timp, unei critici și autocritici ferme lipsurile și neajunsurile din diferite sectoare de activitate. Dezbaterile și hotărîrile ce vor fi adoptate de plenara noastră trebuie să asigure îmbu-

nătățirea activității în toate domeniile, creșterea rolului politic conducător al partidului, întărirea legăturilor sale cu clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, cu toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, cu întregul nostru popor. În același timp, ele trebuie să imprime un spirit hotărît de muncă și luptă revoluționară în înfăptuirea neabătută a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. *(Vii și puternice aplauze).*

Au trecut doi ani de la Congresul al XII-lea. Sîntem la sfîrșitul primului an al celui de-al VII-lea cincinal, care asigură dezvoltarea continuă a patriei noastre, ridicarea nivelului de trai material și spiritual al poporului, întărirea forței economice și politice, a suveranității și independenței României socialiste.

Evenimentele, viața au confirmat și confirmă pe deplin aprecierile și hotărîrile Congresului al XII-lea, atît cu privire la situația internă, cît și la viața internațională.

În deceniul 1970—1980, în cincinalul 1976—1980, România a cunoscut o puternică dezvoltare economico-socială. După cum se știe, producția industrială a sporit în ultimul deceniu de aproape 3 ori, iar cea agricolă de 1,6 ori. S-a realizat o puternică creștere a nivelului de trai material și spiritual al poporului. La o serie de produse, consumul pe locuitor aproape s-a dublat față de 1970, iar în cincinalul 1976—1980 retribuția reală a crescut cu 29%, cu mult peste prevederile planului.

Ca urmare a creșterii forțelor de producție, a dezvoltării bazei tehnico-materiale, a perfecționării relațiilor de producție și sociale, în societatea românească s-au produs profunde transformări. România a devenit un stat socialist puternic, cu o industrie modernă și o agricultură înaintată, în plină perfecționare și dezvoltare.

Toate acestea demonstrează cu putere justețea politicii Partidului Comunist Român, a liniei sale strategice și activității sale practice, bazate pe aplicarea fermă a principiilor socialismului științific, a legităților generale obiective la condițiile concrete din România. Realizările obținute pun cu putere în evidență superioritatea orînduirii noastre socialiste, forța și capacitatea creatoare a clasei muncitoare — clasa conducătoare a societății —, dezvoltarea și întărirea puternică a alianței muncitorești-țărănești, a alianței cu intelectualitatea, cu toate celelalte categorii sociale, întărirea unității tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului nostru popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii societăți. *(Aplauze puternice).* Se adeverește astfel cu putere faptul că partidul nostru și-a îndeplinit cu cinste misiunea istorică în lupta de eliberare socială și națională, pentru lichidarea claselor exploatatoare, a asupririi de orice fel, pentru edificarea societății socialiste bazate pe principiile dreptății și echității sociale. Realitatea atestă, de asemenea, cu putere faptul că partidul nostru își îndeplinește cu cinste misiunea istorică în noile condiții, asigurînd conducerea poporului în făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea spre comunism, în întărirea continuă a forței materiale și spirituale a României socialiste, a independenței și suveranității ei naționale. *(Aplauze puternice).*

REALIZĂRILE DIN PRIMUL AN AL ACTUALULUI CINCINAL — UN NOU ȘI IMPORTANT PAS ÎNAINTE PE CALEA DEZVOLTĂRII ECONOMICO-SOCIALE A PATRIEI

Dragi tovarăși,

Cincinalul 1981—1985 prevede continuarea dezvoltării pe o treaptă superioară a economiei și întregii activități sociale, trecerea, pe această bază, a României la un nou

stadiu, acela de țară socialistă mediu dezvoltată. În actualul cincinal, paralel cu continuarea dezvoltării forțelor de producție, trebuie să asigurăm o corelare și un echilibru cît mai bun între diferitele ramuri și subramuri ale economiei naționale, perfecționarea planificării și conducerii întregii activități sociale. Congresul al XII-lea a pus ca sarcină fundamentală realizarea unei noi calități a muncii și vieții în patria noastră.

În anul 1981, primul an al celui de-al șaptelea cincinal, am obținut rezultate importante în toate sectoarele de activitate, ceea ce demonstrează justețea prevederilor planului, a hotărîrilor Congresului. Totodată, aceste realizări reprezintă o bază trainică pentru îndeplinirea în bune condiții a obiectivelor întregului cincinal. În acest an, producția industrială marfă va fi mai mare cu peste 23 de miliarde de lei față de anul trecut, iar producția netă este superioară prevederilor stabilite în plan. Au fost puse în funcțiune aproape 400 de noi capacități de producție, s-au obținut succese importante în creșterea productivității muncii, în reducerea cheltuielilor de producție și a consumurilor materiale : s-au obținut, de asemenea, realizări însemnate în îmbunătățirea calității și ridicarea nivelului tehnic al producției.

În agricultură, deși condițiile climatice nu au fost dintre cele mai favorabile, am obținut pe ansamblu recolte satisfăcătoare. Recolta de cereale este de circa 20 000 000 de tone, producția de floarea-soarelui și soia — de aproape 1 200 000 de tone, producția de cartofi — de peste 4 500 000 de tone, iar de legume de cîmp — de peste 4 000 000 de tone. Recolte satisfăcătoare s-au obținut și la sfecla de zahăr, și la fructe, iar la struguri am realizat o producție bună. Totodată, s-au obținut o serie de rezultate pozitive în zootehnie, îndeosebi în creșterea efectivelor de animale, deși nu se realizează în întregime prevederile planului.

S-au obținut, de asemenea, realizări importante în dezvoltarea și modernizarea transporturilor, în construcții, ca și în celelalte ramuri ale producției materiale. S-au înfăptuit ferm măsurile de îmbunătățire a activității învățămîntului, de dezvoltare a activității științifice, culturale și politico-educative.

Este adevărat, în realizarea planului pe acest an ne-am confruntat cu o serie de greutăți, s-au manifestat o serie de lipsuri și neajunsuri. În mod deosebit au apărut greutăți în asigurarea bazei energetice, de materii prime și materiale, necesare dezvoltării ritmice a producției. Acestea s-au datorat, în primul rînd, nerealizării în întregime a planului de extracție de cărbune și petrol și, în același timp, depășirii în unele sectoare a consumurilor planificate. O serie de deficiențe în buna aprovizionare tehnico-materială se datoresc nerealizării în întregime a producției de metal, în sortimentele și mărcile stabilite în plan, corespunzător necesităților economiei naționale, precum și nerealizării unor produse chimice și altor materiale în conformitate cu prevederile planului.

După cum se știe, anul acesta am acționat cu toată hotărîrea pentru a limita importurile la strictul necesar și am pus un accent mai mare pe realizarea în țara noastră a unor materiale, piese, subansamble. Trebuie să spunem deschis că multe întreprinderi, unele ministere n-au dovedit că sînt pregătite să acționeze cu toată hotărîrea pentru soluționarea rapidă a problemelor legate de buna aprovizionare tehnico-materială, provocînd neajunsuri în desfășurarea ritmică a procesului de producție. S-au manifestat, totodată, lipsuri în buna funcționare a unor unități, în realizarea capacităților de producție planificate, ceea ce a creat greutăți în realizarea producției industriale stabilite. La acestea se adaugă și nerealizarea, la nivelul planificat, a unor produse agricole necesare industriei ușoare, industriei chimice și altor ramuri.

Viața a arătat că orientarea stabilită de Comitetul Central de a satisface într-o măsură cît mai mare necesitățile de energie, materii prime și materiale din țară este pe deplin justă și de aceea trebuie să rămînă ca orientare de bază și pentru activitatea viitoare.

Se poate deci spune că nerealizările au și cauze obiective, dar îndeosebi ele sînt determinate de cauze subiective, de lipsurile manifestate în activitatea de conducere și planificare a economiei, în munca desfășurată de organele și organizațiile de partid și de stat pentru soluționarea problemelor complexe ridicate de dezvoltarea economico-socială a țării.

La unele cadre din economie se mai manifestă neîncredere în forțele proprii, în capacitatea oamenilor de știință, a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor de a soluționa problemele în țară, fără să mai recurgă la importuri. Nu puține sînt exemplele — și fiecare cunoașteți multe din acestea — de insistență pentru recurgerea la importuri, în condițiile în care unele întreprinderi și ministere produceau materialele, piesele sau subansamblele respective în țară, sau cînd, prin mobilizarea oamenilor de știință, a tehnicienilor și muncitorilor, s-au putut soluționa probleme ce unora le păreau nerezolvabile cu forțele proprii.

Este necesar să acționăm cu toată fermitatea împotriva mentalității înapoiate de ploconire în fața a tot ceea ce este străin, de neîncredere în forțele clasei muncitoare, ale oamenilor de știință, ale poporului nostru. Să acționăm cu toată hotărîrea pentru a ridica spiritul de răspundere în soluționarea, într-o măsură mult mai mare, prin capacitatea proprie, a problemelor complexe ale dezvoltării economice.

Este adevărat, într-o anumită măsură, greutățile cărora a trebuit să le facem față sînt legate și de accentuarea crizei economice mondiale, îndeosebi a crizei energetice, care a cuprins toate statele. Criza economică continuă să se

accentueze, ea se manifestă cu putere în țările capitaliste dezvoltate, se manifestă într-o formă sau alta, într-o măsură mai mare sau mai mică, în țările socialiste, dar cel mai greu lovește țările în curs de dezvoltare.

La aceasta trebuie adăugată situația financiar-valutară, creșterea puternică a dobînzilor pe plan internațional, care reprezintă o nouă formă de asuprire și exploatare imperialistă și colonialistă de către capitalul financiar, încercarea de a pune greutățile crizei economice pe spinarea maselor populare, dar mai cu seamă a celor din țările în curs de dezvoltare.

Așadar, în viața internațională, în economia mondială au loc grave perturbări. S-ar putea spune, făcînd o comparație cu situația meteorologică, că are loc o furtună de mari proporții și de o intensitate deosebită, de 7—8 grade. În aceste împrejurări, se pune întrebarea cum trebuie făcut față gravelor perturbații, furtunii de mari proporții? S-ar putea oare lua în considerație ipoteza de a încerca să ne punem la adăpost adoptînd poziția așteptării, în speranța că o să treacă furtuna ? Evident, o asemenea poziție nu numai că nu ar putea să ne avantajeze, dar ar duce, inevitabil, la stagnarea dezvoltării noastre economico-sociale, la darea noastră înapoi. De aceea, trebuie să acționăm cu toată energia pentru a face față furtunii din viața economică internațională, luînd măsuri hotărîte, care să asigure dezvoltarea economico-socială a țării și în împrejurările actuale grele.

Pe o mare liniștită, oricine poate să navigheze ; un navigator bun nu se teme însă nici de furtună, navighează și în condiții grele. Acționînd în mod revoluționar, partidul nostru trebuie să știe să înfrunte orice greutăți, orice furtuni și să conducă poporul nostru spre împlinirea năzuințelor sale supreme, spre făurirea socialismului și comunismului. *(Vii și puternice aplauze).*

În actualele împrejurări interne și internaționale, am obținut realizări importante în dezvoltarea economiei

noastre. Aceasta ne dă garanția că dispunem de tot ce este necesar pentru înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea, a planului cincinal 1981—1985, pentru asigurarea progresului neîntrerupt al patriei noastre socialiste, întărirea bazei tehnico-materiale, creșterea bogăției naționale și ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului, întărirea continuă a forței și independenței Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice).*

MARILE OBIECTIVE ȘI SARCINI ALE PLANULUI PE ANUL 1982 PRIVIND DEZVOLTAREA INDUSTRIEI SOCIALISTE

Stimați tovarăși,

În conformitate cu obiectivele fundamentale ale planului cincinal stabilit de Congresul al XII-lea al partidului, planul pe 1982, prezentat spre dezbatere plenarei Comitetului Central, pune în centrul atenției dezvoltarea bazei energetice și de materii prime în țară.

Este necesar să punem în centrul planului pe 1982 realizarea producției de petrol și cărbune stabilită, dezvoltarea noilor surse de energie, precum și reducerea consumului de combustibil și energie, buna gospodărire a surselor de energie de care dispunem. De asemenea, trebuie să se asigure punerea în producție a termocentralelor pe cărbune și șisturi bituminoase, precum și a hidrocentralelor și microhidrocentralelor. Toate forțele — atît tehnice, cît și umane — trebuie concentrate în această direcție.

Este necesar ca ministerele geologiei, al petrolului și minelor, precum și celelalte ministere producătoare de materii prime și materiale să acționeze cu toată hotărîrea pentru realizarea în întregime, în mod ritmic, a producției prevăzute în plan. Trebuie să considerăm prevederile la producția de cărbune și petrol, la producția de minereuri,

în general de materii prime, ca minime. Să acționăm cu toate forțele pentru o producție suplimentară de materiale energetice și materii prime.

Este necesar ca activiștii de partid, comuniștii, toți oamenii muncii din aceste sectoare economice să acționeze cu toată energia, în spirit revoluționar, muncitoresc pentru a da patriei mai mult cărbune, mai mult petrol, mai multe materiale energetice, mai multe minereuri și materii prime.

Aș dori ca, de la tribuna plenarei Comitetului Central, să adresez comuniștilor, oamenilor muncii petroliști și mineri, lucrătorilor din toate sectoarele producătoare de materii prime chemarea de a manifesta un înalt spirit patriotic, revoluționar, muncitoresc în îndeplinirea obligațiilor ce le revin. Faceți totul, dragi tovarăși, pentru a răspunde cerințelor întregii națiuni, asigurați într-o măsură cît mai însemnată necesitățile de energie și materii prime ale economiei noastre naționale, ale poporului! *(Vii aplauze).*

În ce privește situația producției în domeniul minier și petrolier, trebuie să spun deschis, în fața Comitetului Central, că activitatea conducerii ministerului nu a fost la înălțimea sarcinilor încredințate de partid; s-au tolerat multe lipsuri, neajunsuri, s-a mers pînă la prezentarea nereală a situației din sectoarele respective. Aceasta a și determinat, dealtfel, măsurile de reorganizare luate în acest sector, constituirea celor trei ministere și schimbarea unor cadre.

Este necesar să se acționeze cu toată hotărîrea pentru realizarea programului privind noile surse de energie. Comitetul Politic Executiv a hotărît crearea unor organisme speciale la Ministerul Energiei Electrice, la ministerele producătoare de utilaje, precum și în domeniul cercetării, care să aibă sarcina punerii în producție și realizării de noi surse energetice.

În mod deosebit, este necesar ca Ministerul Energiei Electrice să facă totul pentru realizarea la timp și în bune condiții a noilor termocentrale și hidrocentrale, precum și pentru buna funcționare a celor existente, în vederea asigurării energiei necesare întregii activități economico-sociale din patria noastră.

Trebuie să menționez că și în conducerea Ministerului Energiei Electrice s-au manifestat lipsuri foarte serioase și trebuie acționat cu toată fermitatea pentru înlăturarea lor și îmbunătățirea activității în conformitate cu cerințele mari ale economiei naționale.

Sarcini importante în realizarea produselor și materialelor necesare economiei naționale revin, de asemenea, Ministerului Industriei Metalurgice, Ministerului Industriei Chimice și Ministerului Materialelor de Construcții. Aceste ministere au obligația de a asigura metalul în sortimentele, mărcile și dimensiunile necesare construcțiilor de mașini și altor sectoare de activitate, de a realiza produsele chimice în cantitățile și sortimentele cerute de economia națională, precum și de a produce materiile prime și materialele de construcții necesare, renunțîndu-se complet la folosirea celor energo-intensive. Trebuie să menționez că și în activitatea acestor ministere, îndeosebi a Ministerului Industriei Metalurgice și Ministerului Industriei Chimice, s-au manifestat lipsuri foarte serioase. Conducerile ministerelor respective nu au acționat cu toată răspunderea și hotărîrea pentru soluționarea la timp și în bune condiții a sarcinilor mari care le revin, nu au luat măsurile corespunzătoare pentru folosirea judicioasă a mijloacelor și capacităților de producție de care dispun. Cu multă ușurință, conducerile acestor ministere, unele întreprinderi au solicitat importuri pentru produse ce trebuiau și pot fi realizate în țară.

Am creat o industrie metalurgică, o industrie chimică și o industrie de materiale de construcții puternice și, practic, acestea pot soluționa astăzi cele mai complexe

probleme, pot satisface într-o măsură însemnată necesitățile producției din toate sectoarele. Subliniez aceasta pentru că sarcinile pe 1982 sînt deosebit de mari și importante și impun conducerilor ministerelor respective să acționeze cu cea mai mare hotărîre pentru realizarea integrală a prevederilor planului. Aș dori să adresez comuniștilor, muncitorilor, consiliilor oamenilor muncii din aceste ramuri industriale chemarea de a acționa cu întreaga răspundere revoluționară, muncitorească pentru realizarea cel puțin a producției planificate, deși există posibilitatea ca, printr-o bună organizare a producției și a muncii, să se obțină o producție superioară prevederilor planului. Am convingerea că toți comuniștii, oamenii muncii vor răspunde așteptărilor partidului și poporului. *(Vii aplauze).*

Sarcini importante revin și Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, și Ministerului Industriei de Mașini-Unelte, Electrotehnică și Electronică, în activitatea cărora, de asemenea, s-au manifestat lipsuri foarte serioase. Nu s-au realizat la timp programele de asimilare și introducere în producție a noilor mașini și utilaje, a motoarelor, a aparaturii de măsură și control și a altor produse, ceea ce a creat serioase greutăți bunei desfășurări a activității economice, determinînd recurgerea la importuri. Dealtfel, și aici, măsura de creare a două ministere a fost determinată tocmai de lipsurile manifestate în buna conducere și organizare a activității. Doresc să menționez că în domeniul construcțiilor de mașini, la ambele ministere, dispunem de mari și moderne capacități de producție, de bune colective de cercetători, de oameni ai muncii în stare să soluționeze cele mai complexe probleme. De aceea, adresez comuniștilor, oamenilor muncii din sectoarele construcțiilor de mașini apelul de a acționa cu întreaga răspundere revoluționară, cu toată fermitatea pentru lichidarea lipsurilor, soluționarea la timp a problemelor ce le stau în față și creșterea rolului construc-

ţiilor de maşini în dotarea economiei naţionale şi în dezvoltarea exportului. *(Vii aplauze).*

Sarcini importante au şi Ministerul Industriei Uşoare, Departamentul Industriei Alimentare, celelalte ministere şi organisme economice. Este necesar să se acţioneze cu toată hotărîrea pentru lichidarea lipsurilor serioase manifestate atît în industria uşoară, cît şi în industria alimentară, pentru o bună organizare a muncii, pentru creşterea spiritului de răspundere în conducerea activităţii şi soluţionarea la timp a problemelor complexe, de mare importanţă ce stau în faţa unităţilor din aceste ramuri industriale. Mă adresez oamenilor muncii din industria uşoară, din industria alimentară, din celelalte sectoare ale producţiei materiale cu chemarea de a face totul, acţionînd în spirit muncitoresc, revoluţionar, pentru buna desfăşurare a activităţii, pentru îndeplinirea integrală a planului pe 1982 ! *(Vii aplauze).*

Trebuie să se acţioneze cu mai multă hotărîre pentru îmbunătăţirea muncii în domeniul transporturilor. Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor trebuie să lichideze lipsurile grave ce se manifestă în acest sector, asigurînd folosirea cu maximum de eficienţă a parcului de vagoane, de autocamioane, a navelor, a aviaţiei, a tuturor mijloacelor de care dispunem, a întregului transport intern şi a transporturilor de mărfuri extern.

Se impune luarea unor măsuri organizatorice serioase în domeniul transportului pe căile ferate, dar îndeosebi al transportului auto, pentru realizarea sarcinilor importante ce îi revin în economia noastră naţională. Adresez, de asemenea, oamenilor muncii din transporturile de tot felul chemarea de a acţiona, în spiritul exigenţei muncitoreşti, revoluţionare, pentru lichidarea rapidă a lipsurilor din aceste sectoare, pentru buna desfăşurare a întregii activităţi în transporturi — una din condiţiile de importanţă deosebită în vederea bunei desfăşurări a activităţii economice. *(Vii aplauze).*

Sarcini importante avem în domeniul investiţiilor. Este necesar să se acţioneze cu toată hotărîrea pentru lichidarea lipsurilor grave ce persistă în acest sector şi care au dus la nerealizarea unor importante capacităţi de producţie. Trebuie combătută tendinţa mutării organizaţiilor de construcţii, a oamenilor muncii dintr-un loc în altul, ceea ce dezorganizează activitatea, întîrziind realizarea planului de investiţii. În anul 1982 avem în vedere să aplicăm şi mai ferm orientarea stabilită de a concentra toate forţele spre obiectivele aflate în construcţie şi de a nu începe decît un număr foarte redus de investiţii noi. Conducerea ministerului trebuie să dea dovadă de mai multă fermitate şi spirit de răspundere în realizarea sarcinilor mari ce îi revin şi în anul 1982. Avem de realizat un volum mare de investiţii. Trebuie să punem un număr mare de capacităţi în producţie. Investiţiile în domeniul minier, petrolier, în domeniul materialelor de construcţii, în domeniile chimiei, metalurgiei, energiei, al tuturor sectoarelor producătoare de materii prime trebuie să stea în centrul activităţii de construcţie. De asemenea, este necesar să se facă totul pentru punerea în producţie a unităţilor producătoare de materiale şi subansamble, în vederea asigurării, în întregime, a economiei naţionale, în conformitate cu prevederile planului. Ministerul Construcţiilor, în general ministerele, să ia toate măsurile pentru realizarea planului de investiţii, iar Ministerul Construcţiilor Industriale trebuie să-şi îndeplinească în mai bune condiţii rolul de coordonator şi conducător al întregii activităţi de construcţii şi investiţii.

Stimaţi tovarăşi,

Punînd în centrul activităţii economice îndeplinirea neabătută a prevederilor privind producţia fizică în toate sectoarele, trebuie să acţionăm pentru realizarea, în întregime, a producţiei-marfă, a producţiei nete. Fiecare uni-

tate, fiecare sector să-și realizeze în întregime sarcinile, iar acolo unde nevoile o cer, cum este cazul în producția de energie și materii prime, să se obțină cantități peste plan. Trebuie să considerăm prevederile actuale ale planului drept minime și, pornind de aici, să facem totul pentru a obține o producție suplimentară de energie, materii prime și de materiale. Acolo unde avem asigurate contracte, inclusiv la export, să realizăm producții suplimentare în toate sectoarele producției materiale.

O atenție deosebită trebuie acordată ridicării calității și nivelului tehnic al producției. De asemenea, sînt necesare măsuri hotărîte pentru perfecționarea organizării muncii și producției, în vederea creșterii productivității muncii pe seama mecanizării și automatizării proceselor de producție și reducerii personalului neproductiv. Trebuie să acționeze energic pentru reducerea continuă a cheltuielilor de producție, a cheltuielilor materiale, pentru creșterea tot mai puternică a eficienței economice, pentru sporirea beneficiilor — unitatea de măsură a bunei activități economico-financiare în fiecare sector, în fiecare unitate.

O atenție deosebită trebuie să se acorde bunei organizări a aprovizionării tehnico-materiale. Fără îndoială, aceasta este legată, în primul rînd, de realizarea planului de producție — așa cum am menționat anterior —, dar, totodată, Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale și Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe trebuie să acționeze cu mai mult spirit de răspundere pentru lichidarea lipsurilor proprii în planificarea și organizarea aprovizionării, asigurînd aplicarea fermă în viață a normelor stabilite, realizarea și respectarea neabătută a tipizării și normării materialelor. Să se lichideze cu desăvîrșire tendința de a se trece peste tipizarea și normarea stabilită, apelîndu-se la alte materiale, introducîndu-se norme mai mari decît cele stabilite. În această privință, Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale, ca și Comitetul de Stat al Planificării trebuie să-și îndeplinească cu mai mult simț de răspundere sarcinile mari pe care le au în buna planificare, organizare și desfășurare a aprovizionării, a întregii activități economice.

PREVEDERI DE O DEOSEBITĂ IMPORTANȚĂ PENTRU RIDICAREA PE O TREAPTĂ SUPERIOARĂ A ACTIVITĂȚII DIN AGRICULTURĂ, PENTRU ÎNFĂPTUIREA NOII REVOLUȚII AGRARE ÎN ROMÂNIA

Stimați tovarăși,

Planul pe 1982 prevede sarcini deosebit de importante în domeniul agriculturii. Este necesar să realizăm în anul 1982 o producție de cereale de 24 000 000—25 000 000 de tone, să ajungem la o producție medie la hectar la grîu de 4 000 kg, la porumb de 5 000 kg, la orz de peste 4 500 kg, la sfeclă de peste 30 000 kg, la cartofi de peste 20 000 kg. Trebuie să realizăm, de asemenea, o producție de cel puțin 20 000 kg de legume la hectar, o producție mai mare de fructe și struguri. Dispunem de tot ce este necesar pentru a realiza aceste producții.

În toamna aceasta, deși cu o anumită întîrziere în cîteva județe, însămînțările s-au realizat în condiții corespunzătoare și semănăturile se prezintă bine. Se impun măsuri hotărîte pentru încheierea completă a lucrărilor de toamnă, pentru recoltarea și transportul produselor, pentru realizarea în întregime a arăturilor. Nu trebuie să mai rămînă nici un hectar, nici un metru de pămînt nearat în toamnă, aceasta constituind condiția pregătirii bune a recoltei anului 1982. Sînt, de asemenea, necesare măsuri hotărîte pentru asigurarea furajelor, modernizarea adăposturilor animalelor, buna întreținere a efectivelor, creșterea acestora, obținerea producțiilor planificate. O atenție deosebită trebuie acordată plantelor tehnice, realizării unor

materii prime cum sînt inul, cînepa, plantele pentru diferite uleiuri, plantele medicinale, aromate și alte produse necesare economiei naționale. Sînt necesare, de asemenea, măsuri corespunzătoare pentru a asigura realizarea sarcinilor importante în domeniul pomiculturii și viticulturii și în celelalte domenii de activitate.

Se cere o activitate mai susținută pentru realizarea, în bune condiții agrotehnice, a tuturor lucrărilor agricole, începînd cu arăturile și semănatul, asigurîndu-se densitățile corespunzătoare la toate culturile vegetale, cu îngrijirea culturilor și terminînd cu recoltarea la timp și fără pierderi a producției. Trebuie spus că nici în acest an unele unități n-au realizat densitatea stabilită. S-au găsit unități — și de stat, și cooperatiste — care au semănat 200—300 de plante pe metru pătrat la grîu, 20 000—30 000 de plante la porumb la hectar, care au realizat densități mici la sfeclă, la cartofi, la celelalte culturi. Evident că în aceste condiții nu se poate obține producția planificată.

Realizarea tuturor obiectivelor stabilite impune lichidarea cu hotărîre a minusurilor și neajunsurilor, a stărilor de lucruri negative manifestate în agricultură, în munca Ministerului Agriculturii, a organelor agricole, a unor unități agricole. Doresc să subliniez în plenara Comitetului Central că conducerea Ministerului Agriculturii, multe organe agricole județene, consilii agroindustriale, unități de stat și cooperatiste nu au înțeles că misiunea lor este aceea de a obține maximum de recoltă pe fiecare metru pătrat de pămînt și nu au acționat cu toată răspunderea în această direcție. Trebuie să se pună capăt cu desăvîrșire acestei atitudini dăunătoare ! Să punem ordine și disciplină în activitatea agricolă, să fie întărit spiritul de răspundere la Ministerul Agriculturii, la Academia agricolă, la direcțiile agricole, în toate unitățile și organismele agricole.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a realiza în bune condiții prevederile planului agricol, pentru a asigura o creștere substanțială a producției în anul 1982, pentru a înfăptui astfel hotărîrile Congresului al XII-lea, noua revoluție agrară.

Aș dori ca, de la tribuna Comitetului Central al partidului, să mă adresez țărănimii cooperatiste, întregii țărănimi, tuturor oamenilor muncii din agricultură cu chemarea de a acționa, într-un înalt spirit de răspundere revoluționară și patriotică, pentru lichidarea grabnică a lipsurilor și rămînerilor în urmă existente în acest domeniu al economiei naționale, pentru a asigura realizarea în întregime a producției stabilite în planul pe 1982. Am convingerea că oamenii muncii din agricultură vor răspunde cu tot elanul acestor chemări și vor asigura o producție bună în 1982. *(Aplauze).*

Prevederile planului pe 1982 în agricultură trebuie considerate drept minime, știind că nu există nici o limită în creșterea producției în toate sectoarele agriculturii.

Paralel cu preocuparea pentru creșterea producției agricole, trebuie acordată o atenție mai mare depozitării și păstrării corespunzătoare a recoltei. Este necesar, de asemenea, să se acționeze hotărît pentru realizarea în întregime a fondului de stat de produse agricole, atît pentru consumul local, cît și pentru nevoile generale, sporind și contribuția, îndeosebi la carne, lînă, lapte, ouă, a gospodăriilor particulare, care dețin o pondere importantă în zootehnie. În acest sens, se impune să reorganizăm direcția generală de preluare și depozitare a cerealelor, precum și sistemul de contractări și achiziții la animale, lapte, ouă, trecînd întreaga răspundere la Departamentul Industriei Alimentare și organizînd activitatea în mod corespunzător.

Avînd în vedere rolul important al agriculturii, ca ramură de bază a economiei naționale, programul mare de lucrări ce trebuie realizat în domeniul desecărilor și îmbunătățirilor funciare, al irigațiilor, mecanizării și chimizării, Comitetul Politic Executiv a hotărît să se majoreze investițiile pentru anul viitor. Se va îmbunătăți dotarea cu tractoare și mașini pentru încheierea mai rapidă a pro-

cesului de mecanizare completă a lucrărilor agricole. Am suplimentat deja planul cu aproape 4 000 de tractoare și am făcut apel la oamenii muncii din industria de tractoare de a se produce încă cîteva mii suplimentar. După cîte sînt informat, e posibil să se mai livreze încă 4 000 de tractoare suplimentar pentru 1982. În anul 1982 va trebui să încheiem organizarea mulsului mecanic, să asigurăm realizarea lucrărilor de desecări, buna lor funcționare, ameliorarea solului — condiții importante pentru obținerea unor producții tot mai mari.

Dispunem deci, tovarăși, de tot ce este necesar, de condiții materiale corespunzătoare pentru a realiza în întregime prevederile planului de dezvoltare economico-socială a țării pe 1982.

Îmi exprim convingerea că oamenii muncii din industrie și agricultură vor face totul pentru a-și îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile de mare răspundere ce le revin, că anul 1982 va marca o îmbunătățire simțitoare a întregii noastre activități economice, că în anul ce vine vom parcurge un drum important pe calea realizării cincinalului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului. *(Aplauze puternice).*

CREȘTEREA ROLULUI ȘI CONTRIBUȚIEI ȘTIINȚEI ȘI TEHNOLOGIEI ÎN PRODUCȚIA INDUSTRIALĂ ȘI AGRICOLĂ. DEZVOLTAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI A ACTIVITĂȚII DE PREGĂTIRE A CADRELOR

Stimați tovarăși,

Îndeplinirea în bune condiții a prevederilor planului pe 1982 și a actualului cincinal necesită creșterea rolului științei și tehnologiei în producția industrială și agricolă. Este necesar ca institutele de cercetare, învățămîntul și

producția să acționeze într-o deplină unitate pentru soluționarea rapidă a problemelor înscrise în programul de cercetare în toate domeniile, în cercetarea tehnică și tehnologică, și introducerea rapidă a rezultatelor în producție. Un accent deosebit trebuie să se pună pe realizarea programului de materii prime și materiale necesare economiei naționale, acordîndu-se o atenție deosebită produselor chimice, metalurgice și materialelor pentru electronică și aviație. În același timp, cercetarea trebuie să acționeze rapid pentru perfecționarea tehnologiilor în vederea reducerii consumurilor de combustibil, de energie și materiale, precum și pentru crearea de materiale noi, cu caracteristici superioare. Sarcini deosebite revin cercetării, proiectării, învățămîntului și cadrelor din producție în asimilarea și introducerea în fabricație a noilor mașini și utilaje competitive, comparabile cu orice produse similare pe plan mondial.

În agricultură, cercetarea științifică trebuie să pună în centrul atenției asigurarea semințelor, a materialului săditor, a animalelor de reproducție de înaltă productivitate, să elaboreze tehnologii pentru obținerea unor producții superioare în toate sectoarele. În strînsă legătură cu învățămîntul și producția, cercetarea agricolă trebuie să aducă o contribuție mult mai activă la înfăptuirea sarcinilor de mare răspundere ale agriculturii.

În general, este necesară o mai bună coordonare și îndrumare a cercetării în toate domeniile. Se impune ca ministerele, institutele centrale de cercetare să lichideze cu hotărîre lipsurile și să asigure desfășurarea în cele mai bune condiții a activității în acest domeniu de importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea noastră economico-socială. În același timp, este necesar ca Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie să-și îmbunătățească activitatea, coordonînd și controlînd mai eficace și mai ferm întreaga activitate de cercetare.

În domeniul învățămîntului trebuie să se acționeze pentru aplicarea fermă a hotărîrilor partidului, a Legii învățămîntului, pentru ridicarea nivelului învățămîntului și legarea lui strînsă cu producția și cercetarea. Să se facă totul pentru pregătirea unor specialiști de înaltă competență, capabili să-și îndeplinească rapid sarcinile de mare răspundere pe care le au în procesul producției materiale. De la tribuna plenarei Comitetului Central al partidului, adresez tuturor oamenilor de știință din cercetare și învățămînt chemarea de a-și uni eforturile, de a face totul pentru a răspunde sarcinilor de mare importanță, pentru a crește contribuția științei la dezvoltarea generală a României. Am convingerea că oamenii de știință vor răspunde acestei chemări ! *(Vii aplauze)*.

O atenție deosebită se cere acordată, de asemenea, pregătirii tuturor cadrelor, reciclării lor, ridicării calificării muncitorilor, pornind de la faptul că mînuirea mijloacelor moderne, de înaltă tehnicitate din toate domeniile solicită oameni cu înalte cunoștințe, în stare să asigure maximum de randament în toate domeniile. Se poate spune că în prezent formarea cadrelor, ridicarea calificării lor constituie o cerință de prim ordin pentru punerea în valoare a capacităților de producție de care dispune economia noastră națională. Am considerat necesar să punem în acest cincinal accentul nu pe lărgirea și crearea de noi capacități de producție, ci pe folosirea intensivă a celor existente, pe ridicarea nivelului calitativ și tehnic al producției, or, factorul determinant pentru realizarea acestui obiectiv îl reprezintă buna pregătire profesională, tehnică și științifică a tuturor muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și cadrelor din toate domeniile. Adresez tuturor oamenilor muncii, tuturor specialiștilor chemarea de a depune eforturi susținute și permanente pentru a-și ridica nivelul pregătirii profesionale, tehnico-științifice,

pentru a fi în pas cu cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, îndeplinindu-și, astfel, în cele mai bune condiții sarcinile de mare răspundere. *(Aplauze puternice)*.

PENTRU O ÎMBUNĂTĂȚIRE RADICALĂ A COMERȚULUI EXTERIOR AL ȚĂRII, PENTRU SPORIREA EXPORTULUI ȘI REDUCEREA IMPORTURILOR, PENTRU REALIZAREA UNEI BALANȚE COMERCIALE ECHILIBRATE

Stimați tovarăși,

În întreaga activitate de dezvoltare economico-socială, în realizarea planului pe 1982 și a planului cincinal, un rol de însemnătate deosebită revine comerțului exterior și cooperării în producție cu alte state. În acest an, exportul a crescut cu 12,5%, iar pe devize libere cu peste 14%. Am asigurat o creștere mai puternică a exportului, realizînd un anumit excedent al balanței comerciale, deși nu așa cum prevăzusem în plan. Trebuie să spun însă deschis că nu realizăm în întregime prevederile de comerț exterior, avînd rămîneri mari în urmă îndeosebi în realizarea exportului. Pînă la sfîrșitul anului va trebui să asigurăm realizarea planului de producție pentru export, punînd astfel și în acest domeniu o bază trainică pentru activitatea economică în anul 1982 și în întregul cincinal.

Este necesar să acționăm mai hotărît pentru extinderea schimburilor și cooperării cu țările din C.A.E.R., asigurînd, astfel, într-o măsură mai mare necesitățile economiei naționale. Consider necesar să informez Comitetul Central că în cincinalul 1981—1985, în ansamblul comerțului nostru exterior, se prevăd creșteri importante ale schimburilor comerciale cu țările din C.A.E.R. În ce privește însă materiile prime și îndeosebi sursele energetice, prevederile actuale sînt sub nivelul cincinalului precedent, ceea ce ne determină să căutăm alte surse de apro-

vizionare, să ne orientăm spre țări din afara C.A.E.R., spre țări prietene în curs de dezvoltare și chiar spre state capitaliste dezvoltate. Fără îndoială că aceasta creează o situație deosebită, impune măsuri speciale pentru aprovizionarea cu materii prime și energie, ca și pentru asigurarea mijloacelor necesare de plată. Iată de ce consider că trebuie să acționăm, în continuare, pentru găsirea de noi posibilități de rezolvare a unor probleme în cadrul C.A.E.R., ca și în relațiile cu alte țări socialiste. Apreciez, în această privință, că reprezentanții României în C.A.E.R. nu își îndeplinesc în întregime obligațiile și sarcinile pe care le au, nu acționează în suficientă măsură pentru a determina găsirea soluțiilor corespunzătoare extinderii colaborării și soluționării în comun a problemelor dezvoltării economiilor țărilor din C.A.E.R. Dealtfel, doresc să informez plenara că aceste probleme s-au discutat în organismele C.A.E.R.-ului și la nivelul primilor miniștri. Ele nu și-au găsit însă soluționarea corespunzătoare. România s-a adresat, de asemenea, direct unor țări din C.A.E.R. și unor țări socialiste. Nu am reușit însă să ajungem la soluții corespunzătoare. Am propus să se organizeze o întîlnire specială la nivel înalt, pe linie de partid, pentru a discuta aceste probleme, dar am primit răspunsul că nu este posibil, că partidele respective au alte preocupări și nu pot participa în acest an la o astfel de întîlnire. După părerea noastră, nu pot exista însă probleme mai importante pentru partidele din țările socialiste din C.A.E.R. decît acelea ale bunei funcționări a colaborării și cooperării, a relațiilor în C.A.E.R.

Dezvoltăm relațiile și întărim cooperarea și cu celelalte țări socialiste. Nivelul la care am ajuns pînă acum nu poate fi considerat însă mulțumitor.

Acționăm pentru dezvoltarea relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate. Doresc să informez plenara că peste 80% din importul de petrol îl realizăm din țările în curs de dezvoltare, îndeosebi din țările prietene arabe. Numai o cantitate redusă importăm din Uniunea Sovietică și din Republica Populară Chineză. De asemenea, și alte materii prime, unele pe care în cincinalul trecut le-am primit din țările socialiste din C.A.E.R., le procurăm acum din țările în curs de dezvoltare și dintr-o serie de țări capitaliste dezvoltate.

Pornind de la aceasta, este necesar să acționăm cu toată fermitatea pentru a asigura contracte de lungă durată, cooperări în producție, precum și mijloacele de plată pentru toate importurile.

Doresc să informez plenara Comitetului Central că în planul pe 1982 am prevăzut, în primul rînd, mijloacele de plată pentru importurile de materii prime și materiale, asigurînd, în felul acesta, condiții pentru buna desfășurare a activității de producție ; numai în măsura în care vom dispune de mijloace financiare suplimentare vom putea apela la alte importuri. Este necesar să facem totul pentru a reduce la minimum importurile, asigurînd creșterea exporturilor, în vederea acoperirii în întregime a importurilor și a realizării unor mijloace financiare suplimentare pentru a restitui o parte din datoria externă creată în anii precedenți.

Unele greutăți ivite în legătură cu balanța de plăți sînt determinate, în cea mai mare parte, de situația de criză din economia mondială. În acest an, unele firme străine au anulat contractele sau au amînat deschiderea acreditivelor, solicitînd amînarea realizării contractelor. În al doilea rînd, aceste greutăți sînt determinate de dobînzile foarte mari, care depășesc chiar și ratele de restituire a creditelor.

Am stabilit programe de creștere a producției de export în domeniul chimiei, metalurgiei, industriei materialelor de construcții, industriei forestiere, industriei con-

structiilor de mașini și în alte domenii. Pe baza măsurilor stabilite, asigurăm mijloacele necesare realizării unui comerț exterior echilibrat, a unei balanțe de plăți echilibrate și trecerea, în următorii ani, la lichidarea treptată a datoriei externe.

Pornind de la aceasta, întreprinderile, unitățile economico-sociale, ministerele trebuie să acționeze cu cea mai mare hotărîre pentru realizarea producției de materii prime și materiale planificate — utilajele, piesele de schimb, mașinile și toate cele stabilite în plan — și reducerea continuă a importurilor. Să considerăm prevederile actuale de import ca maxime, acționînd pentru reducerea lor în continuare. Să facem totul pentru realizarea producției de export, considerînd minime sarcinile planificate, acționînd pentru găsirea de noi posibilități și noi produse de export.

Să aplicăm cu fermitate orientarea de a asigura un comerț echilibrat, de a realiza importul prin compensare, prin export de produse românești. Nu se va putea importa nimic dacă nu va avea contrapartidă la export, respectiv garanția mijloacelor de plată. Orice importuri suplimentare vor putea fi luate în vedere numai în măsura în care peste prevederile planului de export se vor găsi noi mijloace și posibilități de desfacere pe piața externă, realizîndu-se compensația sută la sută a importurilor.

Se impune ca întreprinderile de comerț exterior să-și îndeplinească mai bine sarcinile, să acționeze ferm în spiritul legii comerțului exterior, al autoconducerii și autogestiunii. Toți lucrătorii din comerțul exterior trebuie să fie retribuți în raport cu realizarea sarcinilor la export, cu partea ce le revine, în conformitate cu prevederile legii, din activitatea de comerț exterior.

Doresc să menționez în plenara Comitetului Central că, în această privință, Ministerul Comerțului Exterior

acționează foarte încet, în activitatea sa se manifestă o serie de lipsuri foarte serioase. Nu s-au luat măsurile necesare în vederea aplicării ferme a prevederilor legii privind activitatea de comerț exterior ; ministerul nu asigură în suficientă măsură conducerea și coordonarea întregii activități de comerț exterior în conformitate cu legea.

Este necesar ca Ministerul Comerțului Exterior, conducerea acestui minister să acționeze cu toată fermitatea pentru lichidarea lipsurilor și aplicarea cu toată hotărîrea a prevederilor legilor, a hotărîrilor conducerii de partid și de stat, pentru a asigura ordinea, disciplina în realizarea în cele mai bune condiții a activității de comerț exterior. El va trebui să acorde, de asemenea, o atenție mult mai mare decît pînă acum activității de cooperare în producție cu alte țări.

Problema activității de comerț exterior, a exportului, ca problemă fundamentală a economiei noastre naționale, a bunei desfășurări a producției, trebuie să stea permanent, zi de zi, în fața tuturor ministerelor, a Comitetului de Stat al Planificării, a Ministerului Finanțelor, a guvernului. Economia românească are astăzi capacitatea de a asigura un comerț exterior larg și diversificat și, pe această bază, o balanță comercială echilibrată, o balanță de plăți echilibrată, mijloacele de restituire și lichidare a datoriei externe. Îmi exprim convingerea și, totodată, adresez chemarea tuturor lucrătorilor din comerțul exterior, din Ministerul Comerțului Exterior și din toate ministerele de a acționa cu toată hotărîrea, în spiritul exigenței revoluționare, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor de mare răspundere pe care le au. Sper și sînt convins că toți oamenii muncii ce-și desfășoară activitatea în comerțul exterior vor înțelege chemarea și vor acționa cu toată hotărîrea în acest scop ! *(Vii aplauze).*

CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL, SPORIREA RETRIBUȚIEI REALE A OAMENILOR MUNCII ȘI A VENITURILOR CELORLALTE CATEGORII, RIDICAREA ÎN CONTINUARE A NIVELULUI DE TRAI AL ÎNTREGULUI POPOR

Stimați tovarăși,

Planul pe 1982 prevede creșterea venitului național cu 5,1% și a produsului social cu 4,4%. Pe această bază sînt asigurate condițiile atît pentru dezvoltarea armonioasă a economiei naționale, cît și pentru realizarea programului de creștere a nivelului de trai.

În conformitate cu hotărîrile Congresului al XII-lea, fondul de dezvoltare va fi, în anul 1982, de circa 30%, iar fondul de consum de circa 70%. În condițiile îndeplinirii prevederilor planurilor de dezvoltare economico-socială, realizării beneficiilor, a veniturilor planificate, în cadrul unui regim sever de economii, aceasta permite realizarea unui buget echilibrat.

O atenție deosebită vor trebui să acorde Ministerul Finanțelor, băncile bunei funcționări a întregului sistem financiar, realizării veniturilor, controlului strict al cheltuielilor, punîndu-se cu desăvîrșire capăt risipei manifestate în multe domenii de activitate. O atenție deosebită trebuie să acorde Ministerul Finanțelor și băncile, ca și toate ministerele cheltuielilor externe. Să reducem la maximum cheltuielile în valută, să punem capăt plimbărilor, care au devenit o practică negativă. Ministerul Finanțelor, băncile, Ministerul Comerțului Exterior trebuie să-și asume răspunderea asigurării unui echilibru deplin al mijloacelor de plată, al surselor valutare. Trebuie să menționez, în cadrul plenarei, că în ultimii ani conducerea Ministerului Finanțelor, Băncii de Comerț Exterior și Ministerului Comerțului Exterior n-au dovedit spirit de răspundere, admițînd cheltuieli și debalanțe mari în activitatea de comerț exterior. În general, în activitatea Ministerului de Finanțe, a organelor financiare, a băncilor continuă să se manifeste o serie de lipsuri serioase în asigurarea bunei funcționări a mecanismului financiar, în creșterea rolului finanțelor în buna desfășurare a activității economice.

Se impun măsuri hotărîte pentru întărirea puterii de cumpărare a leului în raport cu alte valute. Este necesară creșterea rolului sistemului financiar în controlul întregii activități economico-financiare, în realizarea beneficiilor, a tuturor veniturilor statului.

Asigurarea unui buget echilibrat, cu o anumită rezervă — deci cu un anumit excedent — constituie o necesitate de prim ordin pentru buna desfășurare a activității economico-sociale, pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

Una din preocupările de cea mai mare importanță a partidului și statului nostru este crearea condițiilor ca, odată cu dezvoltarea economico-socială, creșterea venitului național și a avuției naționale, să se îmbunătățească continuu nivelul de trai material și spiritual al poporului.

Încheiem anul 1981 cu realizarea, pe ansamblu, a prevederilor planului privind creșterea veniturilor și desfacerea de mărfuri prin comerțul socialist. Astfel, retribuția reală în 1981 crește cu 1,5%, iar desfacerea de mărfuri prin comerțul socialist cu peste 4%.

Mă voi referi numai la cîteva produse agroalimentare. Desfacerea la carne și produse din carne crește cu circa 3%, la legume — cu aproape 22%, la zahăr — cu 4,3%, ulei — cu 7,3%, ouă — cu aproape 17% față de 1980. Creșteri importante sînt și la alte produse. De asemenea, a crescut desfacerea de produse industriale cu aproape 5%, iar serviciile cu 8,5%. La produsele agroalimentare desfă-

cute prin comerțul socialist din fondul de stat trebuie adăugate produsele vîndute de cooperativele de producție agricolă, de membrii cooperatori și producătorii particulari, care au livrat pieței cantități însemnate de produse agroalimentare. Indicele de creștere a prețurilor cu amănuntul a fost de circa 103%, în limitele prevăzute în plan.

Planul pe 1982, programul de aprovizionare pe trimestrul IV al acestui an și pe semestrul I 1982 asigură o creștere a desfacerii de mărfuri prin comerțul socialist la produse agroalimentare cu 4% și la produse industriale cu 5%. Așa cum ați putut constata, sînt asigurate cantitățile necesare de produse pentru buna aprovizionare a populației pe întreaga perioadă respectivă, pînă la noua recoltă.

Îndeplinirea planului de aprovizionare în bune condiții impune ca Ministerul Agriculturii, organele agricole, celelalte ministere economice să acționeze, cu toată hotărîrea, pentru realizarea producțiilor stabilite, iar Ministerul Comerțului Interior să asigure o bună organizare și desfășurare a desfacerii produselor, atît la orașe, cît și la sate, în conformitate cu principiile autoconducerii și autoaprovizionării, cu prevederile legilor țării. Trebuie să menționez că Ministerul Comerțului Interior, conducerea sa nu au acordat atenția necesară bunei desfășurări a activității comerțului interior; s-au manifestat lipsuri, așa cum s-au manifestat lipsuri deosebit de grave și în activitatea cooperației de consum. Ministerul Comerțului Interior, conducerea sa, cooperația de consum, conducerea cooperației de consum, unitățile comerțului de stat și cooperatist, toți oamenii muncii din comerț trebuie să acționeze cu spirit de înaltă răspundere și exigență, făcînd totul pentru a asigura desfacerea la timp și în bune condiții a produselor către populație, înlăturînd, totodată, cu desăvîrșire orice tendință de risipă și speculă. Trebuie să

facem astfel ca oamenii muncii din comerțul interior, din toate sectoarele, să-și îndeplinească sarcinile de mare răspundere, asigurînd ca produsele să ajungă la consumatori, la constructorii socialismului, îndeplinindu-și îndatorirea față de partid și popor.

Stimați tovarăși,

În 1982 urmează să trecem la aplicarea treptată a măsurilor de creștere a retribuției reale a oamenilor muncii, a veniturilor celorlalte categorii, în conformitate cu hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului.

În același timp, după cum este cunoscut, în acest an am realizat o îmbunătățire a prețurilor de producție în industrie și creșterea prețurilor la o serie de produse agricole. S-au majorat prețurile de achiziție la carne în viu cu aproape 24%, precum și la alte produse. Pe total, țărănimea cooperatistă, țărănimea în general, unitățile agricole primesc în acest an un plus de aproape 10 miliarde de lei. Actualizarea și îmbunătățirea prețurilor de producție în industrie și creșterea prețurilor de contractare și achiziție în agricultură au fost determinate de ridicarea prețurilor la o serie de materii prime, îndeosebi la petrol și alte surse energetice, precum și de majorarea retribuției realizată în cincinalul precedent.

Pornind de la aceasta, este necesar, așa cum am stabilit încă la plenara Comitetului Central de la sfîrșitul anului 1980, să trecem la îmbunătățirea prețurilor de desfacere cu amănuntul la o serie de produse. Planul pe 1982 prevede ca indicele de creștere a acestor prețuri să fie de 5% în comparație cu 1980.

La stabilirea prețurilor la o serie de produse de bunuri de consum vom porni de la necesitatea unei corelări mai judicioase a prețurilor între diferite produse și, totodată, a unei strînse corelări a acestora cu creșterea retribuției și veniturilor, în așa fel încît pe întregul cinci-

nal 1981—1985 să asigurăm sporul veniturilor reale prevăzute de Congresul al XII-lea al partidului. După cum se știe, pe întregul cincinal, indicele de creștere a prețurilor va fi de circa 8—9%, iar creșterea retribuției reale de 14—16%. Aceasta înseamnă că va trebui să asigurăm o creștere a retribuției nete cu 24—26%. În mod corespunzător vor crește pensiile și celelalte venituri ale oamenilor muncii, pentru a asigura acoperirea în întregime a majorării prețurilor, precum și anumite venituri suplimentare. Vom urmări în această privință aplicarea cu fermitate a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

Trebuie să avem în vedere, în același timp, că la unele produse, cum sînt, spre exemplu, zahărul, uleiul, orezul, prețurile au rămas neschimbate de 25—30 de ani, deși în această perioadă veniturile populației au crescut de mai bine de 10 ori, iar retribuția de circa 7 ori.

Aplicarea măsurilor de actualizare și îmbunătățire a prețurilor din industrie și a prețurilor produselor agricole impun ca o necesitate obiectivă corelarea corespunzătoare a prețurilor de desfacere ; asigurarea unui echilibru corespunzător al prețurilor constituie un factor hotărîtor al bunei desfășurări a activității economice. Aceasta se va realiza în conformitate cu principiile socialiste, prin aplicarea noului mecanism economic, a autogestiunii fiecărei unități. Se va asigura, totodată, un raport corespunzător între prețurile produselor industriale și prețurile produselor agricole, creîndu-se baza trainică a alianței dintre muncitorime și țărănime, așezată, în primul rînd, pe relații de colaborare economică cît mai trainice. Aceste măsuri vor duce la dezvoltarea generală a economiei, la ridicarea în continuare a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Doresc să subliniez, pentru a fi bine înțeles de către întregul activ, de întregul partid, de toți oamenii muncii, de întregul popor, că realizarea unei politici juste a pre-

țurilor, păstrarea unor raporturi corespunzătoare între prețul de cost, prețul de producție și prețul de desfacere constituie o cerință legică obiectivă a bunei conduceri a activității economice, a construcției socialismului și comunismului. Aș adăuga la aceasta și necesitatea unei creșteri corespunzătoare cu creșterea retribuției și a veniturilor. Trebuie să avem însă în vedere ca realizarea acestei concordanțe să corespundă intereselor societății, dezvoltării forțelor de producție, a economiei naționale, să asigure îmbunătățirea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

În acest spirit și pe baza acestor principii vom acționa în adoptarea măsurilor ce le avem în vedere în 1982 și în cadrul cincinalului în politica generală de prețuri. Pornim în tot ceea ce întreprindem de la obiectivul fundamental al politicii partidului, de la esența societății noastre socialiste, care pune în centrul activității omul, ridicarea continuă a nivelului dezvoltării generale a țării, a bunăstării și fericirii întregii națiuni. *(Aplauze puternice).*

UN CUPRINZĂTOR PROGRAM DE ÎNTĂRIRE A AUTOCONDUCERII ȘI AUTOAPROVIZIONĂRII TERITORIALE, DE SATISFACERE ÎNTR-O TOT MAI LARGĂ MĂSURĂ A CERINȚELOR DE CONSUM ALE POPULAȚIEI

Stimați tovarăși,

Pentru buna aprovizionare a populației, în ultimele luni, Comitetul Politic Executiv a adoptat o serie de măsuri în direcția întăririi autoconducerii și autoaprovizionării teritoriale. Ele au avut în vedere înfăptuirea în viață a legii consiliilor populare și a altor legi cu privire la creșterea răspunderii organelor locale, a consiliilor populare ju-

deţene, orăşeneşti şi comunale în conducerea întregii activităţi economico-sociale.

Aceste măsuri constituie, totodată, o expresie a dezvoltării democraţiei socialiste, care presupune participarea tot mai activă a maselor populare la întreaga activitate de conducere a societăţii. Or, şi problemele aprovizionării constituie un domeniu în care oamenii muncii, masele populare trebuie să-şi asume răspunderea şi să participe nemijlocit la soluţionarea lor. Începînd din 1982, fiecare judeţ, fiecare oraş şi comună vor răspunde direct de buna aprovizionare a populaţiei, dispunînd de mijloacele necesare, de baza materială şi gospodărind-o cît mai eficient. Programul autoconducerii şi autoaprovizionării teritoriale prezentat plenarei Comitetului Central şi care urmează să fie supus Marii Adunări Naţionale prevede ca fiecărui judeţ, fiecărei localităţi să i se asigure, în raport cu numărul locuitorilor şi la nivelul consumurilor actuale, baza necesară, ce urmează să se dezvolte în următorii ani, în conformitate cu prevederile planului cincinal.

În elaborarea programului s-a avut în vedere că în anul 1982 populaţia totală a ţării va fi de circa 22 550 000 de locuitori, urmînd să crească în anul 1985 la circa 23 350 000. Ca urmare a dezvoltării generale a economiei în anul 1982, populaţia care locuieşte în oraşe şi centre muncitoreşti va fi de 14 500 000, iar în 1985 va creşte pînă la circa 15 300 000. În intervalul anilor 1982—1985, populaţia sătească va fi de circa 8 000 000 de locuitori, rămînînd, de fapt, constantă. Pornim de la faptul că creşterea populaţiei săteşti în această perioadă va fi absorbită de sporirea numărului oamenilor muncii din industrie şi alte sectoare de activitate.

Pentru aprovizionarea cu carne, lapte, ouă şi alte produse animaliere, programul prevede să se asigure următoarea bază materială :

I. Consumul de carne şi efective de animale necesare

Specia şi categoria de animale	Anii	Producţia medie pe animal kg viu	Numărul de locuitori pentru care se asigură consumul mediu		Consum de carne kg/locuitor		Efectivele de animale necesare pentru consumul populaţiei mii capete
			în oraşe şi centre muncitoreşti	în comune	în oraşe şi centre muncitoreşti	în comune	
— o bovină	1982	360	15	20	15	12	1 400
	1985	400	13	20	20	14	1 650
— un porc	1982	110	3	3	30	30	8 000
— doi porci	1985	110	5	5	35	35	9 500
— o ovină	1982	32	5	4	3,5	4,5	5 000
	1985	40	4	2,5	5,5	8,5	7 000
— păsări	1982	1,45	13 la un locuitor	15 la un locuitor	15,0	17,0	320 000
	1985	1,65	15 la un locuitor	18 la un locuitor	20	23	370 000
— curci, gişte raţe, iepuri şi alte animale	1982				2	2	
	1985				2	2	

Specia și categoria de animale	Anii	Producția medie pe animal kg viu	Numărul de locuitori pentru care se asigură consumul mediu		Consum de carne kg/locuitor		Efectivele de animale necesare pentru consumul populației
			în orașe și centre muncitorești	în comune	în orașe și centre muncitorești	în comune	
II. Consumul de lapte și produse lactate și efectivele de vaci necesare							
		litri/vacă			litri/loc.		**mii capete**
— vaci cu lapte	1982	2 285	10	10	200	200	2 255
	1985	3 000	10	10	250	250	2 335
III. Consumul de ouă							**mil. capete**
— consum mediu ouă/loc.	1982				270	270	38
	1985				300	300	44
IV. Consumul de pește și produse din pește							**mii tone**
— consum mediu kg/loc.	1982				7	7	158
	1985				10	10	233

În tabelul de mai sus am prezentat prevederile programului luînd ca bază consumul din anul 1982 și nivelul la care acesta va ajunge în anul 1985. Urmează ca, în raport de dezvoltarea bazei materiale și de numărul populației, în anii 1983 și 1984 să se asigure creșteri corespunzătoare atît la efectivele de animale, cît și la consumurile pe locuitor.

După cum se poate vedea din acest tabel, cu numărul de animale stabilit pe total și pentru fiecare județ și localitate, se asigură în anul 1982 un consum mediu de carne de peste 65 kg pe locuitor, urmînd să se ajungă în 1985 la un consum mediu de peste 80 kg. Avem în vedere ca, în raport de cerințele populației, din totalul producției de carne 30—40% să o constituie preparatele de carne și conservele, care vor fi asigurate atît pentru populația orășenească, cît și pentru locuitorii din sate. Aș dori să atrag atenția că, în ceea ce privește populația de la sate, consumurile prevăzute au fost luate ca bază de calcul, deoarece locuitorii din comune și cei din orașele agro-industriale — dar și unii din celelalte orașe — dețin un număr important de animale, îndeosebi bovine, porcine, ovine, de păsări și, pe măsura dezvoltării producției, pot obține cantități suplimentare de produse și, pe această bază, și posibilitatea unor consumuri suplimentare, precum și de a desface pe piață direct unele din produsele respective. În același spirit sînt orientate toate prevederile acestui program. Înfăptuirea lui în bune condiții presupune măsuri hotărîte în vederea realizării numărului de animale, a greutății la tăiere, a producțiilor animaliere stabilite. Județele și localitățile care vor obține producții mai mari vor dispune de întreaga producție suplimentară obținută. De asemenea, avem în vedere ca județele care vor depăși indicele de natalitate stabilit pentru fiecare specie de animale să rețină, pentru județul și localitățile respective, 50% din sporul de natalitate peste prevederile planului.

Se prevăd, de asemenea, măsuri pentru creșterea producției de legume și aprovizionarea întregii populații, inclusiv a județelor care nu produc legume, în cantități corespunzătoare pentru un consum echilibrat.

În ce privește cerealele, măsurile pornesc de la necesitatea aprovizionării cu aceste produse a întregii populații, inclusiv a celei de la munte, punînd capăt situației în care populația din zonele de munte trebuia să-și procure singură necesarul de cereale. În același timp, se vor aplica în viață prevederile legii după care comerțul particular cu cereale este interzis, el intrînd numai în atribuțiile organizațiilor socialiste.

În stabilirea consumului mediu de cereale pe locuitor am pornit de la consumurile existente. În 1980, consumul mediu pe locuitor la cereale — grîu, porumb — a fost în medie de 172 kg în echivalent făină. Pentru 1981—1982 am stabilit un consum mediu pe locuitor de 180 kg de cereale în orașe și centre muncitorești și de 160 kg în zonele de munte, avînd în vedere că acestea sînt mari producătoare de cartofi. Consumul de 180 kg de cereale pe locuitor situează România printre țările cu cel mai mare consum din Europa și cred că din întreaga lume. Avem în vedere că în anii următori va crește consumul de carne, lapte, ouă, legume și fructe. Pe această bază se va putea ajunge pînă în 1985 la o reducere a consumului de cereale în jurul a 140 kg în medie pe locuitor. Și în aceste condiții ne vom situa cu mult înaintea multor țări din Europa, inclusiv socialiste, care consumă în momentul de față în jur de 100 kg pe locuitor, unele cu mult sub 100 kg. Urmărim să asigurăm o structură mai bună a alimentației, ceea ce va avea efecte pozitive asupra apărării sănătății, a dezvoltării fizice și intelectuale a poporului nostru. Actualmente, consumul de calorii pe locuitor situează România printre primele 10 state din lume. De aceea, în conformitate cu programul prezentat, vom pune accentul pe îmbunătățirea structurii consumurilor. În acest scop s-a

constituit o comisie de partid și de stat care elaborează cerințele științifice ale unei alimentații raționale, ținînd seama atît de recomandările științei, de realizările pe plan mondial, cît și de tradițiile și specificul poporului nostru.

După cum reiese din programul prezentat, dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura producțiile stabilite și buna aprovizionare a populației. Revine fiecărei localități, fiecărui oraș, fiecărui județ răspunderea de a asigura producțiile stabilite și buna lor gospodărire. O importanță deosebită are îngrășarea animalelor la greutatea minimă stabilită ; evident, acolo unde animalele vor fi tăiate la greutăți mai mici, se va diminua și cantitatea de carne ce se va consuma în localitatea respectivă.

Avînd în vedere trecerea la autoconducere și autoaprovizionare teritorială, este necesar ca planificarea, Ministerul Agriculturii, celelalte organe centrale să acorde o atenție deosebită realizării în practică a acestor măsuri, să controleze cum se realizează în fiecare județ, în fiecare localitate măsurile stabilite, asigurînd ca prevederile planului să fie îndeplinite în cele mai bune condiții.

Realizarea programului autoconducerii și autoaprovizionării teritoriale impune măsuri hotărîte pentru buna organizare a producției agricole în toate localitățile, pentru cultivarea fiecărui metru de pămînt, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, a producției animaliere. Trebuie pus un accent mai mare pe creșterea contribuției țăranilor cooperatori și a țăranilor particulari la asigurarea fondului de consum local, precum și a fondului de stat de produse agroalimentare. Am în vedere, în mod deosebit, zonele de deal și munte, unde trebuie sporită contractarea și achiziționarea animalelor și a produselor animaliere, astfel încît din acest sector să se contracteze și să se achiziționeze cel puțin 30—35% din producția de lapte de vacă și oaie. Trebuie să crească contractările și achizițiile de animale — de bovine, de porci, de ovine și de păsări, de ouă.

De asemenea, este necesar să se ia măsuri pentru crearea, în următorii 2 ani, a brutăriilor în toate comunele și localitățile. Vor trebui înființate, totodată, abatoare pentru ca, în comune, animalele să fie tăiate în condiții de igienă, asigurîndu-se și recuperarea în întregime a subproduselor, predarea lor la stat, îndeosebi a pieilor, precum și a altor subproduse necesare industriei.

Măsurile privind autoaprovizionarea și autoconducerea locală trebuie să ducă la creșterea răspunderii organelor de partid și de stat, a consiliilor populare, a tuturor oamenilor muncii în buna desfășurare a întregii activități agricole, în buna aprovizionare a populației, să ducă la întărirea alianței muncitorești-țărănești. Aceasta impune întărirea răspunderii și a activității de control a organelor centrale de partid și de stat.

Trebuie să acționăm, totodată, cu toată hotărîrea pentru asigurarea în întregime a fondului de stat de produse agroalimentare, în vederea satisfacerii necesităților întregii economii naționale, creșterii contribuției agriculturii la dezvoltarea generală a țării.

Doresc să subliniez încă o dată necesitatea ca organele comerțului socialist, de stat și cooperatist, să-și îndeplinească pe deplin răspunderile ce le revin în buna aprovizionare a populației, excluzînd orice intermediari. Producătorii agricoli își vor putea vinde produsele lor consumatorilor direct, nu prin intermediari, nu prin intermediul speculanților. Trebuie să interzicem cu desăvîrșire specula, activitatea acelora care vor să trăiască fără muncă, pe spinarea consumatorilor. Comerțul cu produse agroalimentare, ca și cu alte bunuri de consum trebuie realizat numai prin comerțul socialist și cooperatist sau direct de către producători. Aceasta constituie o cerință a bunei desfășurări a aprovizionării, asigurînd eliminarea speculei, păstrarea unui raport just între prețuri, întărirea alianței muncitorești-țărănești. Aș dori, dragi tovarăși, încă o dată să atrag atenția că se impun măsuri hotărîte din partea

tuturor organelor de partid și de stat, județene, orășenești și comunale, a tuturor organelor de comerț pentru a asigura buna aplicare în viață a acestui program, punînd în centrul activității lor — așa cum aceasta se află în centrul preocupării partidului, a societății noastre socialiste — bunăstarea oamenilor muncii. Să se consulte cu oamenii și să acționeze în așa fel încît să crească încrederea maselor populare în partid, în activul de partid, să se întărească unitatea dintre partid și popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste! *(Vii și puternice aplauze).*

PERFECȚIONAREA ÎN CONTINUARE A ACTIVITĂȚII STATULUI SOCIALIST, A GUVERNULUI, A CONSILIILOR DE CONDUCERE ALE MINISTERELOR, A TUTUROR ORGANELOR CENTRALE DE STAT ÎN ÎNFĂPTUIREA FERMĂ A POLITICII DE DEZVOLTARE ECONOMICO-SOCIALĂ A ȚĂRII

Stimați tovarăși,

Problemele complexe ale dezvoltării societății socialiste, realizarea în bune condiții a planului pe 1982 cer perfecționarea planificării, organizării și conducerii întregii activități economico-sociale în conformitate cu cele stabilite de Congresul al XII-lea al partidului.

Trebuie să avem permanent în vedere că, în actuala etapă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, o necesitate obiectivă a mersului înainte este desfășurarea întregii activități pe baza planului național unic. Statului nostru socialist, organelor sale le revin, de aceea, sarcini de importanță deosebită în conducerea unitară a întregii societăți. Aceasta presupune măsuri hotărîte pentru lichidarea lipsurilor ce se manifestă în planificare, în

organizarea și conducerea activității economice. Trebuie să punem ordine și disciplină și să ridicăm spiritul de răspundere al organelor de stat în toate domeniile de activitate. Consider că trebuie să subliniez în fața plenarei faptul că în activitatea noastră de planificare s-au produs anumite lipsuri, o anumită diminuare a răspunderii și controlului unitar al activității. S-a renunțat, de fapt, la o serie de cerințe obligatorii pentru o economie planificată, iar în domeniul comerțului interior s-a dat, de fapt, frîu liber comerțului cu unele produse agroindustriale, diminuîndu-se mult contractările și achizițiile, fondul de stat de cereale. Ca să spunem deschis, aceasta a determinat unele greutăți în aprovizionarea din acest an. Este necesar să punem ordine și disciplină la Comitetul de Stat al Planificării, în conducerea planificată, unitară, a întregii activități economice.

În conformitate cu prevederile Constituției, guvernul răspunde de buna organizare și conducere a întregii activități consacrate realizării planului de dezvoltare economico-socială a țării. Aceasta impune îmbunătățirea activității Consiliului de Miniștri, sporirea spiritului său de răspundere și, în mod deosebit, creșterea operativității în practica organizării îndeplinirii planului, controlului realizării hotărîrilor și legilor țării, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului. Avem hotărîri și planuri bune. Hotărîtoare sînt însă buna organizare și repartizare a forțelor, creșterea spiritului de răspundere, lichidarea birocratismului în activitatea de conducere a economiei.

Este evident că lipsurile manifestate în diferite domenii, în activitatea multor ministere sînt nemijlocit legate de stilul de muncă al Consiliului de Miniștri. Este necesar ca membrii Comitetului Central, ai conducerii partidului care lucrează în guvern să acționeze cu toată hotărîrea în vederea lichidării lipsurilor, să-și îndeplinească sarcinile de mare răspundere încredințate de partid și popor.

Se impune, de asemenea, creșterea răspunderii consiliilor de conducere ale ministerelor și celorlalte organe centrale, participarea mai activă a conducerilor colective la dezbaterea și adoptarea hotărîrilor, la stabilirea măsurilor de îndeplinire a planului. Trebuie să crească și rolul organizațiilor de partid, al comuniștilor din ministere, din aparatul de stat în buna funcționare a acestor organisme, în soluționarea problemelor complexe din sectoarele de activitate respective. Cînd vorbim de munca colectivă, de dezbaterea și adoptarea hotărîrilor, nu trebuie să înțelegem mărirea numărului ședințelor de tot felul, realizarea activității de conducere și organizare în ședințe interminabile, cum, din păcate, se mai practică în unele ministere. Membrii conducerii colective să adopte hotărîrile pe baza cunoașterii depline a realităților, dar apoi fiecare să-și asume răspunderea în îndeplinirea în viață a hotărîrilor.

Dispunem de organizații de partid și consilii de conducere puternice, de cadre suficiente, avem toate condițiile pentru a asigura lichidarea lipsurilor și îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce revin guvernului, tuturor organelor centrale.

Este necesar să acționăm cu mai multă hotărîre pentru îmbunătățirea activității consiliilor populare județene, orășenești și comunale. În conformitate cu prevederile legilor, cu măsurile privind autoconducerea, autoaprovizionarea și autogestiunea, organele locale au sarcini de mare însemnătate în buna desfășurare a activității economice, îndeosebi în agricultură, în gospodărirea orașelor și satelor, în desfășurarea vieții economico-sociale, de învățămînt și cultură. Trebuie asigurată participarea activă a deputaților, a maselor populare din fiecare localitate la conducerea întregii activități, aceasta constituind și o cerință a dezvoltării democrației muncitorești.

Se impune, de asemenea, ca organele de justiție, procuratură și ale Ministerului de Interne să acționeze cu mai

multă hotărîre pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le au în apărarea proprietății obștești, a proprietății tuturor cetățenilor, a liniștei și ordinii publice, în asigurarea respectării normelor de bună conviețuire socială, de etică și echitate socialistă. Trebuie acționat cu fermitate împotriva oricăror încălcări și abuzuri, veghind cu strictețe la respectarea legalității socialiste, încît nimeni să nu fie pedepsit pe nedrept. Dar cu aceeași severitate și strictețe trebuie vegheat la pedepsirea celor vinovați de încălcarea legilor. Aceasta constituie o cerință a unei bune conviețuiri sociale, a dezvoltării democrației societății noastre socialiste.

Este necesar, de asemenea, să acordăm în continuare atenția cuvenită întăririi capacității de apărare a patriei. Deși trebuie să luăm măsuri de economie și în ce privește cheltuielile militare, trebuie să ne preocupăm permanent de întărirea nivelului pregătirii de luptă și politice și de dotarea corespunzătoare a forțelor noastre armate, astfel încît ele să-și poată îndeplini în orice condiții îndatorirea de a apăra cuceririle revoluționare ale socialismului, munca pașnică a poporului nostru, independența și suveranitatea țării, să-și poată îndeplini, dacă va fi necesar, obligațiile față de aliații noștri.

În spiritul principiilor democrației socialiste este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru buna funcționare a organismelor colective pe care le-am constituit în toate domeniile de activitate. Toate consiliile de conducere, consiliile oamenilor muncii din întreprinderi și unități, consiliile oamenilor muncii din agricultură trebuie să-și îndeplinească rolul de organizatori și conducători ai producției. Adunările generale ale oamenilor muncii, ale proprietarilor, producătorilor și beneficiarilor activității economico-sociale trebuie să funcționeze cu întreaga răspundere, să participe activ la stabilirea planurilor, la adoptarea măsurilor de realizare a lor.

Este necesar să asigurăm funcționarea corespunzătoare a organismelor centrale, care constituie expresia cea mai înaltă a democrației noastre socialiste și muncitorești, a participării maselor populare, a întregului popor la elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a statului, la făurirea conștientă a propriului viitor liber, comunist.

CREȘTEREA ROLULUI CONDUCĂTOR AL PARTIDULUI ÎN TOATE DOMENIILE DE ACTIVITATE, ÎN UNIREA ȘI MOBILIZAREA LARGĂ A FORȚELOR ȘI ENERGIILOR CREATOARE ALE ÎNTREGULUI POPOR ÎN OPERA DE EDIFICARE A SOCIETĂȚII SOCIALISTE ȘI COMUNISTE ÎN ROMÂNIA

Stimați tovarăși,

Creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate se reflectă în felul în care se înfăptuiesc Programul partidului, hotărîrile Congresului al XII-lea, se reflectă în modul cum se realizează planurile de dezvoltare economico-socială, programul de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Este evident că în tot ce am realizat, în tot ceea ce este pozitiv se reflectă și activitatea partidului, a Comitetului Central, a organelor și organizațiilor de partid, a comuniștilor. Așa cum tot evident este că lipsurile existente, minusurile sînt consecința deficiențelor din activitatea acestor organe, exprimă felul cum ele acționează pentru înfăptuirea rolului conducător al partidului, pentru asigurarea unirii eforturilor tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor în înfăptuirea politicii interne și externe a statului nostru socialist.

În perioada care a trecut de la Congresul al XII-lea al

partidului, în cursul acestui an, Comitetul Central, Comitetul Politic Executiv, Biroul Permanent al Comitetului Politic Executiv, Secretariatul Comitetului Central au adoptat o serie de măsuri și au acționat în vederea înfăptuirii neabătute a hotărîrilor partidului. Pe ansamblu, putem spune că această activitate corespunde sarcinilor și obiectivelor trasate de Congresul partidului. Nu putem trece însă peste faptul că și în activitatea acestor organe s-au manifestat o serie de minusuri și neajunsuri, că nu toți membrii Comitetului Central, ai conducerii partidului au acționat întotdeauna cu toată fermitatea și întreaga răspundere, la locul lor de muncă, pentru îndeplinirea răspunderilor ce le revin. Munca Comitetului Central, a Comitetului Politic Executiv și a Biroului său Permanent, a Secretariatului Comitetului Central, ca și a altor organe de partid nu se reduce numai la adoptarea hotărîrilor și programelor de măsuri. Aceasta constituie doar o latură — este drept, foarte importantă — a activității noastre, dar hotărîtoare este munca de organizare a înfăptuirii măsurilor, controlul realizării hotărîrilor. Or, tocmai aici s-au manifestat unele neajunsuri foarte serioase. În munca de organizare și control al îndeplinirii hotărîrilor se evidențiază, pînă la urmă, capacitatea fiecărui activist de partid de a-și îndeplini sarcinile încredințate de partid.

Ținînd seama de marile răspunderi ce ne revin, de problemele complexe ce trebuie soluționate, este necesar ca atît Comitetul Central în mod colectiv, cît și fiecare membru al său în parte să acționeze cu mai multă fermitate pentru realizarea sarcinilor. Să facem astfel încît Comitetul Politic Executiv, Biroul său Permanent, Secretariatul să asigure soluționarea la timp a problemelor, aplicarea măsurilor și controlul îndeplinirii hotărîrilor, acționînd în spiritul prevederilor Statutului, al exigenței comuniste, întărind răspunderea, ordinea și disciplina de partid. Trebuie să facem astfel încît Comitetul nostru Central și organele sale să-și îndeplinească rolul de adevărat stat major în

organizarea și conducerea întregii noastre activități. *(Vii aplauze).*

Pornind de la necesitatea dezvoltării democrației interne de partid, a creșterii rolului muncii colective, să acționăm cu toată hotărîrea în direcția creșterii răspunderii, disciplinei și ordinii în toate domeniile de activitate! Să acordăm o atenție mai mare activității comitetelor județene, orășenești și comunale de partid, organelor și organizațiilor de partid din toate întreprinderile, instituțiile, unitățile social-economice. Fără îndoială că în realizările obținute se reflectă și munca desfășurată de organele și organizațiile de partid, activitatea comuniștilor. Pe ansamblu, această activitate este pozitivă și consider că trebuie să dăm o înaltă apreciere abnegației cu care organele și organizațiile de partid, membrii de partid acționează pentru îndeplinirea hotărîrilor de partid și legilor țării, pentru unirea eforturilor oamenilor muncii în înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

Nu putem însă trece peste unele lipsuri și neajunsuri, peste unele practici inadmisibile, de încălcare a legilor statului și Statutului partidului, a normelor de etică și echitate socialistă. Din păcate, avem nu puține cazuri cînd unele organe și organizații de partid nu își îndeplinesc în mod corespunzător rolul în organizarea conducerii activității, cînd — și mă refer, îndeosebi, la unii activiști și cadre de partid și de stat —, fie din necunoaștere, fie pentru a deforma anumite stări de lucruri, prezintă informări și rapoarte nereale, exagerînd realizările sau diminuîndu-le — am în vedere unele cazuri apărute în acest an în unele domenii din industrie, îndeosebi în cărbune și în agricultură. Vom discuta în mod deosebit problemele din domeniul minier, de aceea nu mă refer acum la ele. Unele organe de partid ne-au raportat anumite recolte, iar la controlul realizat s-a constatat că acestea erau chiar de două ori mai mari. Evident, o asemenea practică este inad-

misibilă, incompatibilă cu calitatea de activist de partid și chiar cu calitatea de membru al partidului.

Este necesar să punem capăt cu hotărîre stărilor de lucruri negative manifestate în munca unor organe și organizații de partid, să acționăm cu toată hotărîrea pentru întărirea spiritului partinic, de răspundere, în întreaga activitate desfășurată în unitatea, localitatea, județul respectiv, în sectorul respectiv de activitate. Să acționăm pentru creșterea spiritului de răspundere în cunoașterea realității și buna organizare a muncii, în îndeplinirea sarcinilor. Se impune creșterea rolului activului de partid, intensificarea participării comuniștilor la dezbaterea și soluționarea problemelor. Democrația de partid este o cerință a bunei funcționări a partidului, a întăririi forței și capacității de luptă a partidului, a unității sale, dar constituie, totodată, și o parte componentă a democrației socialiste, muncitorești în România.

Așa cum am menționat nu o dată, realizarea rolului conducător al partidului se reflectă, pînă la urmă, în felul în care fiecare comunist, fiecare activist își desfășoară activitatea. Cînd vorbim de rolul conducător al partidului, nu înțelegem prin aceasta o noțiune abstractă, o lozincă, ci activitatea practică, de zi cu zi, prin care fiecare comunist, fiecare activist, fiecare organizație și fiecare comitet de partid, pînă la Comitetul Central, asigură unirea eforturilor oamenilor muncii, acționează în strînsă legătură cu masele, aflîndu-se permanent în mijlocul acestora, muncind, trăind împreună cu ele, participînd la viața lor zilnică, la activitatea cultural-educativă și distractivă. Nu trebuie să uităm niciodată că forța și tăria partidului nostru constau în unitatea indestructibilă cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu intelectualitatea, cu oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, cu întregul popor. Trebuie să facem totul pentru a întări continuu această unitate a partidului cu poporul! *(Vii aplauze).*

Așa cum am menționat nu o dată, comuniștii nu au și nu pot avea drepturi aparte, nu pot avea nici un fel de privilegii! Ei au însă răspunderi deosebite. Intrînd, în mod conștient, într-un partid revoluționar cum este partidul nostru, care își propune transformarea revoluționară a lumii, ei trebuie să acționeze în mod conștient, punîndu-și întreaga capacitate de muncă, voința — și dacă este necesar și viața — în slujba partidului, a socialismului, a poporului, a independenței și suveranității țării. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este necesar, totodată, să asigurăm ca organizațiile de masă — de sindicat, de tineret, de femei — să desfășoare o activitate mai intensă pentru îndeplinirea răspunderilor ce le revin. Se impune ca toți comuniștii din sindicate, din consiliile de femei, din organizația tineretului comunist să acționeze cu mai multă fermitate pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere încredințate de partid, de organizațiile respective. Nu doresc să mă ocup acum de activitatea acestor organizații. Trebuie să declar însă deschis că în activitatea sindicatelor, a Uniunii Tineretului Comunist, a Consiliului de femei sînt o serie de neajunsuri foarte serioase și se impun măsuri hotărîte pentru lichidarea lor, în spiritul celor stabilite cu prilejul congreselor organizațiilor respective. Organele de conducere, activiștii acestor organizații trebuie să acționeze mult mai energic pentru ca organizațiile respective să-și îndeplinească rolul ce le revine în societatea noastră, în mobilizarea oamenilor muncii, în realizarea planului, în asigurarea participării organizate a maselor la conducerea diferitelor sectoare de activitate. Toate aceste organizații au un rol deosebit de important în sistemul organizațiilor noastre democratice și trebuie să și-l îndeplinească în cît mai bune condiții.

Trebuie, de asemenea, să ajutăm la buna desfășurare a activității Organizației Democrației și Unității Socialiste. Se impune să întărim munca Consiliului Național și a consiliilor Frontului Democrației și Unității Socialiste, să

ridicăm rolul acestora în coordonarea și unirea eforturilor tuturor organizațiilor componente, în întărirea unității întregului nostru popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a societății noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

RIDICAREA LA O CALITATE SUPERIOARĂ A ÎNTREGII ACTIVITĂȚI IDEOLOGICE ȘI POLITICO-EDUCATIVE, DE FORMARE ȘI EDUCARE REVOLUȚIONARĂ A OAMENILOR MUNCII

Dragi tovarăși,

Comitetul Politic Executiv are în vedere organizarea unei plenare speciale pentru problemele ideologice și politico-educative. În acest an va fi, probabil, greu să mai organizăm o asemenea plenară și va trebui să ne gîndim la ținerea ei în primele două-trei luni ale anului 1982.

Doresc, totuși, să mă refer, chiar succint, la unele probleme ale muncii politico-educative, la activitatea ideologică. Trebuie să menționez că rezultatele pe care le avem în dezvoltarea generală a țării demonstrează influența pe care munca politico-educativă, activitatea ideologică o exercită în societatea noastră socialistă. În același timp însă, lipsurile existente demonstrează și minusurile serioase din activitatea politico-educativă. Slăbirea combativității, a spiritului de răspundere, manifestările de indisciplină, o serie de încălcări ale legilor și Statutului, ale normelor de etică și echitate socialistă, alte abateri și manifestări negative sînt nemijlocit legate de lipsurile serioase ale activității ideologice și politico-educative.

Este necesar să luăm măsuri hotărîte pentru lichidarea acestor lipsuri și îmbunătățirea activității ideologice, educative, a muncii politice și culturale de masă, a activității de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului. Trebuie să punem, neabătut, la baza întregii noastre activități ideologice și politico-educative concepția materialist-dialectică despre lume și viață, principiile socialismului științific. Este necesar să desfășurăm o intensă activitate de ridicare a conștiinței politice, pentru înțelegerea sensului dezvoltării societății omenești, a legilor sociale obiective, să înarmăm membrii de partid, oamenii muncii, întregul popor cu spiritul și concepția revoluționară de muncă și luptă pentru învingerea tuturor greutăților, pentru asigurarea mersului ferm înainte al patriei pe calea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și a înaintării spre comunism. *(Vii aplauze).*

O atenție deosebită se impune să acordăm cunoașterii trecutului de luptă revoluționar, democratic al poporului, a istoriei patriei. Să dezvoltăm, de asemenea, mîndria pentru minunatele realizări din anii construcției socialismului — rod al muncii eroicei noastre clase muncitoare, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care înfăptuiesc neabătut politica internă și externă a partidului nostru comunist. Să întărim spiritul și hotărîrea de a apăra și dezvolta cuceririle revoluționare, dragostea de patrie, față de popor, față de cauza socialismului. Patriotismul revoluționar socialist trebuie să devină o trăsătură definitorie a comuniștilor, a tuturor oamenilor muncii, a tineretului patriei noastre, a întregului nostru popor.

Este necesar să întărim spiritul de solidaritate și frăție între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Să evidențiem cu putere justețea politicii naționale, marxist-leniniste, a partidului nostru, care a soluționat în mod revoluționar, pentru prima dată în țara noastră, în mod just, problema națională, realizînd deplina egalitate în drepturi între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Constituie o mîndrie pentru partidul și statul

nostru socialist felul cum au rezolvat această problemă, ce poate constitui, fără falsă modestie, un exemplu pentru multe state ale lumii. *(Vii aplauze).*

Să întărim unitatea oamenilor muncii, combătînd orice manifestări șoviniste, naționaliste, orice încercări ale dușmanilor socialismului, ale cercurilor reacționare imperialiste din afară, de a lovi în această mare cucerire revoluționară. Nu trebuie să uităm că întotdeauna capitaliștii, imperialiștii au urmărit să dezbine popoarele, să ațițe vrajba națională dintre ele, pentru a le putea asupri și subjuga mai ușor. Rezolvarea problemei naționale, întărirea unității tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, constituie o cerință și o parte integrantă a luptei pentru socialism, împotriva imperialismului, împotriva politicii de dominație și asuprire.

În activitatea politico-educativă trebuie să combatem cu hotărîre obscurantismul, orice manifestări retrograde, concepțiile străine ce pătrund din afară. Să cultivăm ferm spiritul de dreptate și echitate socialistă, de colaborare și întrajutorare tovărășească a tuturor membrilor societății, să promovăm ferm normele de conviețuire socialistă între oameni.

Să dăm un puternic avînt activității culturale de masă, să ridicăm și mai mult rolul Festivalului național „Cîntarea României", să intensificăm participarea maselor la viața spirituală, la dezvoltarea generală a culturii noi, revoluționare, socialiste.

Este necesar să acordăm atenția corespunzătoare sportului de masă, educației fizice, ca părți ale formării unui om înaintat, sănătos și fizic, și intelectual. Organizațiile de partid, organizațiile sindicale și de tineret trebuie să se ocupe permanent de viața culturală și distractivă a maselor, a tineretului. Să extindem excursiile, drumeția, să organizăm marșuri, prin toate acțiunile să cultivăm un spirit combativ de luptă în masele tinerilor, ale întregului popor.

Este necesar să crească rolul școlii în educația revoluționară a tinerei generații. Să introducem în activitatea școlară, în munca cu pionierii spiritul revoluționar, să îmbogățim și să diversificăm formele muncii educative. Doar cu povești despre „Feți-Frumoși" și „Capra cu trei iezi" nu vom putea face niciodată o educație revoluționară, comunistă, nu vom crea adevărați revoluționari. Este necesar să găsim noi și noi modalități de a acționa pentru a crea la copii, la tineret o conștiință revoluționară, dragostea de partid, de popor, spiritul de dreptate, hotărîrea de luptă împotriva asupririi de orice fel, împotriva războiului, voința de a se jertfi, dacă va fi nevoie, pentru patrie, pentru socialism, pentru libertatea și fericirea poporului nostru.

Copiii și tineretul, șoimii patriei, pionierii, uteciștii reprezintă garanția dezvoltării națiunii noastre socialiste, viitorul socialist și comunist al României. De felul cum sînt crescuți și educați azi depinde felul cum vor acționa în viitor în viață și muncă. Ei vor fi mîine membrii partidului, ai conducerii partidului și statului, constructorii socialismului și comunismului ! Pentru a avea buni comuniști, buni militanți revoluționari, pentru a asigura creșterea rolului politic conducător al partidului, înaintarea fermă a patriei spre înaltele piscuri ale comunismului, este necesar să asigurăm educarea și formarea copiilor și tineretului în spiritul patriotismului revoluționar. Să sădim în conștiința lor o înaltă răspundere, hotărîrea de a acționa întotdeauna ca revoluționari, de a fi întotdeauna împotriva a ceea ce este vechi și perimat, de a promova întotdeauna noul, de a nu precupeți nimic pentru victoria comunismului, pentru bunăstarea poporului și independența țării, pentru pace în lume ! *(Vii aplauze).*

Umanismul revoluționar, spiritul de omenie al poporului nostru trebuie să se manifeste cu putere în spiritul revoluționar de muncă și luptă, în atitudinea fermă și intransigentă împotriva oricăror încălcări ale normelor

socialiste, în apărarea, în orice condiții, a cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității țării.

Sarcini importante revin în această privință Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Ministerului Învățămîntului, care trebuie să conlucreze strîns în elaborarea unor programe educative pătrunse de spirit revoluționar, patriotic.

O mare răspundere revine, de asemenea, uniunilor de creație. Avem nevoie de poezii revoluționare, patriotice, care să cînte munca eroică, realizările minunate ale constructorilor socialismului din România. Comuniștilor din domeniul creației literar-artistice le revine îndatorirea de a combate părerile ce se aud ici-colo potrivit cărora poezia revoluționară, patriotică nu ar mai corespunde actualei etape de dezvoltare. Dimpotrivă, acum mai mult ca oricînd avem nevoie de o poezie revoluționară, patriotică. Patriotismul a fost, este și va rămîne întotdeauna un bun al națiunii, un bun al poporului nostru — și oricine se abate de la patriotismul revoluționar se îndepărtează de popor și, vrînd-nevrînd, servește interesele dușmanilor poporului. Avem nevoie de o literatură militantă, revoluționară. Avem nevoie de romane, de piese de teatru care să oglindească munca entuziastă, grea, dificultățile ce trebuie depășite, dar și succesele pe care le înregistrează poporul nostru în edificarea celei mai drepte societăți din lume, în urcușul spre înaltele piscuri luminoase ale comunismului. Avem nevoie de marșuri revoluționare, patriotice, care să mobilizeze, să trezească sentimentele nobile ale dragostei față de patrie, de popor, față de socialism, să cultive idealurile înalte de pace și prietenie. Avem nevoie de picturi și sculpturi care să oglindească realitățile vieții, nu doar abstracțiuni. Avem nevoie de un teatru și de o cinematografie cu adevărat revoluționare.

Trebuie să acționăm cu hotărîre pentru a pune toate mijloacele de care dispune societatea noastră socialistă în slujba formării revoluționare a tineretului, a poporului,

pentru dinamizarea spiritului viu, creator, înnoitor, de luptă împotriva a tot ce e vechi, pentru afirmarea noului în toate domeniile de activitate. Aceasta constituie o cerință importantă a conducerii politice de către partid a societății noastre, a dezvoltării democrației socialiste, a înaintării ferme pe calea socialismului și comunismului. *(Vii aplauze).*

Sarcini deosebit de importante în munca educativă revin presei și radioteleviziunii. Să facem în așa fel încît presa, radioteleviziunea să oglindească în paginile lor, în emisiuni și programe intensa activitate politică internă și externă desfășurată de partidul și statul nostru, eforturile eroice ale poporului. Prin tot ceea ce întreprind, ele trebuie să contribuie la educarea revoluționară a poporului, la formarea omului nou, socialist.

În domeniul activității ideologice și educative avem încă multe de făcut. Să acționăm cu hotărîre ca toate organismele să militeze, sub conducerea nemijlocită a partidului, pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului. În nici un sector de activitate, nimeni nu se poate sustrage îndrumării și controlului partidului. În aceasta constă afirmarea rolului politic conducător al partidului în societatea socialistă.

Clasa muncitoare, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor, recunoscînd rolul conducător al partidului, obligă pe comuniști și necomuniști să acționeze în acest spirit, să lupte neabătut pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului, să-și desfășoare în orice împrejurare activitatea sub conducerea organelor și organizațiilor de partid. *(Aplauze).*

În domeniul activității ideologice, politico-educative, un rol de mare însemnătate au organizațiile de partid, organele de partid, comitetele județene, organele Comitetului Central, Comitetul nostru Central însuși. Aș dori în mod deosebit să menționez sarcinile mari ce revin Comisiei ideologice, Secției de propagandă, care, îndeplinind orientările Comitetului Central, indicațiile organelor Comitetu-

lui nostru Central, trebuie să acționeze cu toată hotărîrea pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a activității în acest domeniu hotărîtor pentru creșterea rolului conducător al partidului — munca ideologică, politico-educativă. Cu cît vom avea rezultate mai bune în creșterea nivelului ideologic al comuniștilor, al cadrelor partidului, a nivelului politico-educativ al maselor populare, cu atît vor crește forța partidului, rolul său conducător, cu atît se va întări unitatea întregului nostru popor, sub conducerea partidului, cu atît vom asigura mersul tot mai hotărît înainte al patriei noastre. *(Vii și puternice aplauze).*

Să facem totul, dragi tovarăși, ca activitatea ideologică și politico-educativă să constituie un factor de mare însemnătate în înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea !

Avem un trecut și un prezent luminos. Să facem totul pentru a ne îndeplini răspunderea în fața partidului, a poporului, pentru a asigura viitorul liber și independent al țării, viitorul comunist al României socialiste ! *(Aplauze puternice).*

POLITICA EXTERNĂ A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, A ROMÂNIEI SOCIALISTE — O POLITICĂ PUSĂ ÎN ÎNTREGIME ÎN SLUJBA PROGRESULUI POPOARELOR, A DEZARMĂRII ȘI PĂCII, A ÎNȚELEGERII ȘI CONLUCRĂRII PAȘNICE ÎNTRE TOATE NAȚIUNILE

Stimați tovarăși,

Evenimentele internaționale confirmă justețea aprecierilor și orientărilor Congresului al XII-lea cu privire la activitatea externă a partidului nostru, a României socialiste.

Viața internațională se caracterizează prin accentuarea crizei economice mondiale, care a cuprins, practic, toate continentele și care a dat noi dimensiuni crizei moral-politice a imperialismului. Se intensifică acțiunile pentru consolidarea și reîmpărțirea zonelor de influență, se accelerează cursa înarmărilor, îndeosebi a înarmărilor nucleare. Au loc și continuă să se mențină o serie de conflicte militare. Se manifestă puternice contradicții între diferite state și grupări de state. Toate acestea au determinat o agravare deosebită a relațiilor internaționale, au mărit primejdia unor noi conflicte și confruntări militare, a unui război atomic.

În același timp, pe plan internațional se manifestă cu putere voința popoarelor de a lichida cu desăvîrșire dominația colonială, de a pune capăt politicii imperialiste de forță și dictat, de a acționa pentru consolidarea și dezvoltarea independenței și suveranității lor naționale, cucerite prin luptă. O amploare fără precedent cunoaște lupta popoarelor împotriva înarmărilor, și în primul rînd a înarmărilor nucleare, pentru dezarmare și pace.

Se poate spune că în confruntarea acestor două tendințe diametral opuse se afirmă tot mai puternic popoarele, forțele antiimperialiste, progresiste, care doresc reluarea și continuarea politicii de destindere, soluționarea problemelor litigioase dintre state numai pe calea tratativelor, promovarea unei politici noi, democratice, bazată pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

În concordanță cu hotărîrile Congresului al XII-lea, în spiritul ideilor nobile ale socialismului, partidul nostru comunist, România socialistă au acționat și acționează consecvent pentru întărirea solidarității și colaborării cu toate popoarele care se pronunță pentru pace, independență, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

Dezvoltăm neabătut relațiile cu toate țările socialiste. Considerăm că trebuie să se întărească solidaritatea și unitatea acestor țări, prin depășirea divergențelor existente, în interesul edificării cu succes a socialismului în fiecare țară, al cauzei generale a socialismului, a păcii și colaborării în lume.

Acordăm o însemnătate deosebită relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, cu statele mici și mijlocii. Înscriem colaborarea și solidaritatea cu aceste țări în cadrul luptei împotriva politicii imperialiste, colonialiste, pentru instaurarea unor relații noi, democratice, în lume.

În același timp, în spiritul principiilor coexistenței pașnice, dezvoltăm relațiile și cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

În împrejurările actualei crize economice și financiare, ale încordării internaționale este mai necesar ca oricînd să intensificăm raporturile de colaborare cu toate statele lumii, să acționăm pentru depășirea problemelor complexe și soluționarea lor în spiritul respectului intereselor și independenței fiecărei națiuni, pentru o colaborare pașnică, menită să asigure progresul economic și social al tuturor popoarelor.

Sîntem deosebit de îngrijorați de situația gravă creată în Europa ca urmare a acumulării unor uriașe cantități de armament, îndeosebi nuclear, a hotărîrii de amplasare și dezvoltare a rachetelor cu rază medie de acțiune, de producere a bombei cu neutroni, ce urmează a fi amplasată tot pe continentul nostru. Realizarea acestor planuri va amplifica considerabil pericolul unui război, ce nu ar putea duce decît la distrugerea civilizației, a înseși ființei popoarelor, a vieții pe Pămînt. Tocmai de aceea, partidul și statul nostru s-au angajat cu toată fermitatea în acțiunea pentru oprirea amplasării și dezvoltării de noi rachete în Europa, pentru retragerea și înlăturarea completă a celor existente. Europa are nevoie nu de rachete nucleare,

fie ele cu rază medie, cu rază mică sau cu rază mare de acțiune ; interesul vital al popoarelor de pe continent, apărarea existenței lor impun să nu existe nici un fel de rachete și armamente nucleare în Europa. *(Aplauze puternice).*

Se poate afirma că niciodată pînă acum nu a existat în lume o asemenea acumulare de armament, îndeosebi nuclear. Potențialul atomic existent este în stare să distrugă lumea de mai multe ori. Asupra întregii omeniri, a generației actuale, ca și a celor viitoare, planează pericolul uriaș al războiului nuclear, care ar distruge minunatele roade ale evoluției naturii, cuceririle științei, tot ce s-a realizat mai de preț pe planeta noastră, omul însuși, viața pe planeta noastră. În numele vieții, al dreptului fundamental al omenirii la viață, la pace și libertate, trebuie să ne unim eforturile, spunînd un NU hotărît cursei înarmărilor, războiului, armamentelor atomice de orice fel, făcînd totul pentru a impune dezarmarea, și în primul rînd dezarmarea nucleară, pentru a instaura o pace trainică pe pămînt. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Acum, pînă n-au început încă să fie lansate rachete, pînă nu au început să cadă bombele nucleare, pînă nu este prea tîrziu deci, cînd sîntem în viață, să oprim înarmarea atomică, să determinăm trecerea la dezarmarea generală, și în primul rînd la dezarmarea nucleară. După ce vor cădea bombele atomice va fi prea tîrziu. Atunci nu va mai avea cine să-i judece pe vinovați. Nu vor mai exista nici vinovații, nici judecătorii ! Acum să acționăm uniți pentru salvarea omenirii de războiul atomic, pentru a apăra viața pe planeta noastră ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

În acest spirit, ne pronunțăm cu toată hotărîrea pentru realizarea în Europa a unor zone denuclearizate, pentru crearea în Balcani a unor relații noi, de colaborare și prietenie, pentru a nu se amplasa rachete și armamente nucleare în această regiune.

Ne pronunțăm cu hotărîre pentru încheierea cu rezultate cît mai bune a reuniunii de la Madrid, pentru convocarea unei conferințe de dezarmare și încredere în Europa, pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice și culturale între toate statele continentului, fără deosebire de orînduire socială. Să acționăm pentru depășirea împărțirii continentului nostru în blocuri militare și grupări economice opuse, pentru o colaborare egală, pentru o Europă unită, în condițiile respectării orînduirilor sociale și independenței fiecărei țări. Susținem, de asemenea, asigurarea continuității reuniunilor pentru cooperare și securitate europeană și sîntem gata să găzduim următoarea reuniune în capitala patriei noastre, la București. Ne luăm angajamentul de a face totul pentru a asigura în cît mai bune condiții desfășurarea acestei reuniuni la București.

Salutăm începerea, în curînd, a negocierilor la Geneva între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii în legătură cu oprirea amplasării și retragerea rachetelor cu rază medie de acțiune.

Salutăm, de asemenea, declarația făcută recent la Bonn de secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășul Leonid Ilici Brejnev, în care se spune: „Dacă partenerii noștri vor manifesta dorința de a cădea de acord asupra renunțării totale de către cele două părți — Occidentul și Răsăritul — la toate tipurile de armament nuclear cu rază medie de acțiune, îndreptate spre obiective din Europa, noi ne pronunțăm pentru aceasta. În general, noi ne pronunțăm pentru ca, în ultimă instanță, Europa să devină liberă de arma nucleară — și cu rază medie de acțiune, și tactică. Aceasta ar fi o adevărată «opțiune zero», echitabilă pentru toate părțile". Considerăm că aceasta ar fi, într-adevăr, calea sigură a îndepărtării pericolului războiului și întăririi păcii pe continentul nostru, la care aspiră toate popoarele europene, întreaga lume.

Apreciem, de asemenea, ca un element pozitiv declarația făcută recent de președintele Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan, în sensul că Statele Unite sînt dispuse să meargă pînă la anularea amplasării de noi rachete în Europa, precum și la reduceri substanțiale în domeniul armelor nucleare strategice.

Aceste declarații trezesc speranța opiniei publice europene și mondiale că la tratativele care vor începe în curînd la Geneva între reprezentanții Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii se va acționa pentru a se ajunge la un acord privind eliminarea atît a armamentelor nucleare cu rază medie de acțiune, cît și a oricărui fel de armamente nucleare din Europa.

Fără îndoială, între declarațiile conducătorilor U.R.S.S. și S.U.A. sînt deosebiri esențiale. Mai presus de orice însă, noi considerăm că trebuie pornit de la dorința celor două părți de a negocia, dorința de a se ajunge la înțelegeri pentru oprirea amplasării și reducerea rapidă, la nivelul cel mai scăzut, a rachetelor cu rază medie din Europa, pentru eliminarea tuturor tipurilor de rachete nucleare, pentru eliberarea continentului nostru de arma atomică.

Ținînd seama că întreg acest ansamblu de probleme privește nemijlocit toate popoarele europene, considerăm o necesitate obiectivă ca statele de pe continent să-și asume o răspundere mai mare în soluționarea lor, în înfăptuirea dezarmării. Europa, toate statele de pe continent trebuie să participe, într-o formă sau alta, la tratativele privind oprirea rachetelor cu rază medie de acțiune, să-și expună pozițiile și să contribuie la realizarea unor înțelegeri acceptabile pentru toate părțile.

Avînd în vedere amploarea cursei înarmărilor, considerăm că trebuie să se facă totul pentru înghețarea cheltuielilor militare la nivelul anului 1981 și trecerea, în următorii ani, la reducerea cheltuielilor cu cel puțin 10%. Este necesar să se procedeze la reducerea armamentelor, în primul rînd a armamentelor nucleare, a efectivelor mili-

tare, să se renunțe la demonstrațiile de forță la granițele altor state, să se întreprindă măsuri concrete în direcția întăririi încrederii reciproce.

Dăm o înaltă apreciere marilor demonstrații ale maselor populare, ale popoarelor din Europa și de pe alte continente împotriva războiului, pentru pace. Puternicele manifestări pentru pace ale poporului nostru constituie expresia înaltei sale conștiințe politice, a hotărîrii de a acționa, în strînsă unitate cu celelalte popoare, pentru dezarmare, în primul rînd pentru dezarmarea nucleară, pentru pace, pentru apărarea dreptului fundamental al popoarelor, al oamenilor de pretutindeni la libertate, la pace, la viață. *(Vii aplauze).*

Ca țară socialistă în curs de dezvoltare, România acordă o atenție deosebită întăririi solidarității și colaborării cu țările în curs de dezvoltare în lupta împotriva subdezvoltării, pentru noua ordine economică internațională. Este necesar să se înțeleagă necesitatea acordării unui sprijin activ țărilor în curs de dezvoltare din partea țărilor dezvoltate pentru oprirea accentuării decalajelor față de țările bogate. Se impune elaborarea unui program complex, de lungă durată, în vederea accelerării progresului economico-social al țărilor în curs de dezvoltare, pentru o colaborare activă între acestea și țările dezvoltate, între toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, care să asigure, totodată, dezvoltarea și stabilitatea întregii economii mondiale. Totodată, considerăm necesar să se treacă la elaborarea principiilor de bază ale noii ordini economice internaționale, ale relațiilor bazate pe echitate și raporturi avantajoase, care să înlocuiască actualele norme de relații economice mondiale, inechitabile. Se impune, de asemenea, ca țările în curs de dezvoltare să-și întărească solidaritatea și unitatea, să acționeze cu mai multă fermitate pentru a determina trecerea la soluționarea problemelor complexe legate de lichidarea subdezvoltării și făurirea noii ordini economice internaționale.

România se pronunță pentru trecerea cît mai rapidă la soluționarea tuturor conflictelor și problemelor litigioase dintre state pe calea tratativelor politice. Nu există conflict, problemă litigioasă între state care să nu poată fi soluționată pe cale pașnică, prin tratative, dacă se pornește de la principiile egalității și respectului independenței fiecărei națiuni, de la cauza păcii.

În acest spirit, considerăm că trebuie să se intensifice eforturile în vederea realizării unei păci globale și trainice în Orientul Mijlociu, bazată pe retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în 1967, pe soluționarea problemei poporului palestinian, inclusiv constituirea unui stat palestinian independent. În același timp, este necesar să se asigure integritatea și suveranitatea tuturor statelor din zonă. Există o serie de propuneri care merg în direcția unei soluționări politice a conflictului din Orientul Mijlociu. România s-a pronunțat și se pronunță cu toată hotărîrea pentru organizarea unei conferințe internaționale, cu participarea țărilor interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei, ca reprezentant unic și legitim al poporului palestinian.

România, care a sprijinit întotdeauna lupta popoarelor pentru independență națională, își manifestă solidaritatea activă cu poporul namibian, cu lupta sa, condusă de S.W.A.P.O., cere să se respecte dreptul poporului namibian de a fi deplin stăpîn pe destinele sale, consideră că trebuie făcut totul pentru realizarea independenței Namibiei. Ne pronunțăm cu toată hotărîrea împotriva politicii de apartheid, pentru acordarea drepturilor depline populației majoritare din Africa de Sud.

Ținînd seama de complexitatea problemelor internaționale, este necesar să se asigure participarea la soluționarea lor a tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau orînduire socială. În mod deosebit se impune intensificarea participării la rezolvarea problemelor a țărilor mici și mijlocii, a țărilor în curs de dezvoltare, a statelor nealiniate.

Un rol important revine, în soluționarea problemelor internaționale, Organizației Națiunilor Unite, celorlalte organisme internaționale. Considerăm că trebuie acționat pentru creșterea răspunderii și rolului acestor organizații în rezolvarea democratică a problemelor cu care se confruntă omenirea, în asigurarea unei păci trainice pe planeta noastră.

Mai mult ca oricînd este necesară întărirea solidarității și colaborării între toate forțele progresiste, antiimperialiste, între toate popoarele, care se pronunță pentru dezarmare, pentru pace. Viața demonstrează cu tot mai multă putere forța inegalabilă a popoarelor în oprirea cursei înarmărilor, a politicii de încordare, în realizarea colaborării și păcii.

Nu trebuie să scăpăm din vedere rolul tot mai activ pe care îl joacă complexul militar industrial în diferite țări, îndeosebi în politica externă. Este în interesul popoarelor să se ridice cu hotărîre împotriva tendințelor de a se da întîietate forței militare, aș putea spune, de militarizare a vieții internaționale. Să nu se uite învățămintele istoriei, atît ale istoriei îndepărtate, cît și ale celei mai apropiate.

Ne exprimăm convingerea fermă că popoarele dispun de forța și capacitatea de a schimba cursul actual al vieții internaționale, de a imprima evenimentelor un curs nou, democratic, spre destindere și pace. În ce-l privește, poporul român se angajează cu toată hotărîrea să întărească colaborarea și solidaritatea cu toate popoarele în lupta nobilă pentru asigurarea dreptului popoarelor la existență, la pace, la libertate și progres, la viață. Și avem convingerea că victoria va fi de partea maselor, a popoarelor. *(Aplauze puternice)*.

Dragi tovarăși,

Plenara noastră este chemată să adopte hotărîri de importanță deosebită pentru dezvoltarea economico-socială a

României în anul 1982, să stabilească măsurile necesare înfăptuirii neabătute a hotărîrilor Congresului al XII-lea.

Am expus pe larg problemele complexe pe care trebuie să le soluționăm în perioada următoare. Poate unii tovarăși ar putea pune întrebarea : de ce m-am referit așa de critic la unele aspecte ale activității economice, de partid și de stat, din moment ce avem rezultate bune pe ansamblu în dezvoltarea patriei, în realizarea planului pe 1981 ? Este adevărat că, în împrejurările complexe, economice și politice, internaționale, poporul român, sub conducerea partidului comunist, a trecut la înfăptuirea cu hotărîre a celui de-al șaptelea plan cincinal, că rezultatele din primul an al cincinalului pun o bază trainică dezvoltării economico-sociale a țării în noua etapă.

Fiind însă comuniști, revoluționari și pornind de la răspunderea pe care o avem în fața partidului, a clasei muncitoare, a poporului, nu putem trece peste neajunsurile manifestate în activitatea noastră. Nu poate să nu ne preocupe faptul că s-a ivit o stare de automulțumire și o atitudine de comoditate la unele cadre și activiști de partid și de stat. Se aud ici-colo păreri — e drept, puține — că ar fi trecut epoca romantismului revoluționar, că acesta ar fi fost valabil pentru perioada luptei împotriva regimului burghezo-moșieresc și, poate, pentru primii ani de după înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, pentru primii ani ai construcției socialiste. Dar acum, cînd am realizat o puternică dezvoltare a țării, după ce, într-o perioadă istorică scurtă, am străbătut mai multe etape istorice, spiritul revoluționar, romantismul revoluționar nu și-ar mai avea locul. Poate unii ar dori acum să stea liniștiți, să ducă o viață patriarhală, bucurîndu-se cît mai mult de cuceririle și realizările socialismului, primind cît mai mult de la societate, fără eforturi deosebite și, dacă se poate, chiar fără muncă. Evident, o asemenea stare de spirit este periculoasă ; ea nu corespunde în nici un fel spiritului revoluționar al partidului nostru, tradițiilor luptei comu-

niștilor, etapei actuale de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism.

Avem încă de străbătut un drum lung, trebuie să parcurgem încă multe cărări necunoscute spre piscurile înalte, luminoase, ale epocii comuniste. Pentru aceasta se cer spirit de abnegație revoluționară, fermitate, hotărîre, dîrzenie.

Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea împotriva a tot ceea ce este vechi și perimat, pentru promovarea noului, pentru asigurarea transformărilor revoluționare necesare fiecărei etape de dezvoltare istorică. Nu cred că va exista — chiar în societatea comunistă — vreun moment în care oamenii vor putea să renunțe la lupta pentru progres, pentru continue transformări înnoitoare în societate și în lume. De aceea, trebuie să analizăm permanent, în spiritul concepției noastre revoluționare, activitatea partidului, să stabilim căile de a acționa pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a rolului său de forță politică conducătoare a societății, pentru întărirea unității tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea Partidului Comunist Român. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În aceasta constă garanția înfăptuirii neabătute a Programului partidului, a ridicării continue a gradului de civilizație, de bunăstare și fericire al poporului nostru, a întăririi independenței și suveranității României socialiste !

Îmi exprim deplina convingere că dezbaterile și hotărîrile plenarei vor determina măsuri hotărîte pentru lichidarea lipsurilor ce s-au manifestat în diferite domenii de activitate, pentru îmbunătățirea activității organizatorice, ideologice și politico-educative, vor duce la creșterea rolului comuniștilor, al tuturor organizațiilor de partid în unirea eforturilor oamenilor muncii în vederea înfăptuirii neabătute a Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea.

Să facem totul ca anul 1982, anul în care va avea loc Conferința Națională a partidului, să constituie o etapă importantă în realizarea planului cincinal, în dezvoltarea economico-socială a țării, în ridicarea ei pe noi culmi de progres și civilizație, în asigurarea condițiilor ridicării continue a nivelului de trai material și spiritual al poporului !

Să acționăm în așa fel încît fiecare, la locul său de muncă, să-și îndeplinească în cele mai bune condiții sarcinile încredințate de partid, servind cauza construcției socialismului și comunismului, a partidului, a națiunii și poporului nostru. *(Aplauze puternice).*

Să facem astfel încît succesele obținute de poporul român în construcția socialistă să contribuie la creșterea forței socialismului, la cauza progresului social, a colaborării și păcii în lume ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

CUVÎNTARE
LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR PLENAREI COMUNE A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ŞI A CONSILIULUI SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ŞI SOCIALE

— 26 noiembrie 1981 —

Stimaţi tovarăşi,

Dezbaterile plenarei noastre, ca şi dezbaterile care au avut loc anterior în plenara Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii, a Consiliului Naţional al Agriculturii şi în plenara Consiliului Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste au demonstrat deplina unanimitate a Comitetului Central, a organismelor democraţiei noastre socialiste în aprecierea rezultatelor dezvoltării economico-sociale în anul 1981, cît şi în ce priveşte sarcinile care stau în faţa partidului, a poporului nostru în perioada următoare. În unanimitate, plenara, toate celelalte organisme democratice au aprobat planul pe 1982, programul de aprovizionare şi şi-au exprimat hotărîrea de a acţiona cu întreaga răspundere şi cu toate forţele în vederea îndeplinirii neabătute a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

Se poate deci spune că discuţiile din plenara noastră — deşi au cuprins multe laturi ale activităţii — s-au desfă-

şurat într-un spirit mai aprofundat de critică, de autocritică. S-a evidenţiat preocuparea Comitetului nostru Central de a se acţiona cu toată hotărîrea pentru lichidarea stărilor negative de lucruri, pentru îmbunătăţirea muncii în toate sectoarele de activitate şi asigurarea creşterii răspunderii comuniştilor, a organizaţiilor şi organelor de partid, a Comitetului Central, în general a organelor de partid şi de stat în conducerea în cele mai bune condiţii a întregii activităţi.

De asemenea, în plenarele consiliilor oamenilor muncii din industrie, din agricultură şi în plenara Consiliului Naţional al Frontului Democraţiei şi Unităţii Socialiste s-a evidenţiat hotărîrea organismelor respective de a acţiona pentru creşterea rolului consiliilor oamenilor muncii, al consiliilor de conducere din toate domeniile de activitate în buna soluţionare a problemelor complexe ale dezvoltării economico-sociale, în crearea condiţiilor pentru participarea largă şi activă a oamenilor muncii, şi în primul rînd a clasei muncitoare, a întregului popor la conducerea tuturor domeniilor de activitate.

Putem deci spune că dezbaterile din toate aceste organisme, dezbaterile din plenara Comitetului Central al partidului au pus cu toată forţa în faţa partidului, a tuturor oamenilor muncii necesitatea de a trece la un stil mai bun de muncă, de a introduce mai ferm spiritul revoluţionar, muncitoresc, comunist în întreaga noastră muncă, în toate sectoarele de activitate.

S-a evidenţiat că dispunem de tot ce este necesar, atît din punctul de vedere al bazei materiale, al dotării, cît şi al aprovizionării tehnico-materiale, pentru a asigura îndeplinirea în cele mai bune condiţii a planului. Voi repeta din nou problema metalului, pentru că ea este foarte elocventă : producem 12 000 000 de tone de metal şi prelucrăm în construcţia de maşini circa 6 000 000, luînd şi celelalte sectoare, deci circa jumătate din metalul pe care îl realizăm. Deci, avem o bază bună de metal, mai mult decît

suficientă pentru a asigura buna aprovizionare și realizarea programului pe care-l avem. Și același lucru este și în celelalte sectoare de activitate. Hotărîtoare sînt acum buna gospodărire a acestei baze materiale, spiritul de bună organizare și de bună planificare, realizarea sortimentelor și materialelor de care avem nevoie cu prioritate, acțiunea fermă pentru a ne încadra în consumurile energetice și materiale stabilite.

Aceasta pune cu tărie în fața organelor noastre de stat, a guvernului — ca organ colectiv — necesitatea de a acționa pentru mai buna organizare, planificare și conducerea unitară a întregii economii naționale, a tuturor sectoarelor economice și sociale. Este necesar să se asigure un control permanent și riguros în domeniul asigurării bazei tehnico-materiale, al soluționării la timp a tuturor problemelor pe care le ridică complexitatea economiei naționale. Și vreau să subliniez că problemele nu se vor diminua, ci ele vor crește pe măsura diversificării economiei naționale. Tocmai aceasta presupune o mai bună planificare, o mai bună organizare a muncii, un control riguros, soluționarea la timp a problemelor. Fără nici o îndoială, era mult mai simplu și mai ușor acum 20 de ani să soluționăm problemele la nivelul economiei de atunci, cu gama redusă de produse ce se realizau în țara noastră.

Ne propunem să dezvoltăm noi domenii. Dezvoltăm aviația, intrăm în domeniul energiei nucleare, dezvoltăm electronica — și toate acestea nu diminuează problemele, dimpotrivă, le multiplică și cer o răspundere mai mare, o mai bună planificare și organizare. Subliniez aceasta pentru ca nimeni să nu-și închipuie că după plenară vom putea să stăm mai liniștiți, că am discutat și că problemele se vor rezolva de la sine. Dimpotrivă, trebuie să trecem cu hotărîre să organizăm mai bine întreaga activitate, să folosim bine mijloacele de care dispunem. Și avem — repet încă o dată — baza corespunzătoare pentru aceasta.

Mai presus de toate, doresc să subliniez din nou, în încheierea lucrărilor plenarei noastre, că avem o minunată clasă muncitoare, o țărănime, o intelectualitate care au demonstrat și demonstrează că sînt în stare să soluționeze orice problemă, să asigure dezvoltarea în ritm înalt a economiei noastre naționale. Tocmai bazîndu-ne pe această forță uriașă a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, putem avea deplina încredere că vom depăși greutățile existente, că vom asigura realizarea în cele mai bune condiții a planului pe 1982, pe întregul cincinal. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este necesar ca organizațiile noastre de partid, comuniștii, comitetele județene să tragă, la rîndul lor, toate concluziile, atît din ceea ce este bun, dar și din analiza critică, autocritică care s-a desfășurat în plenara Comitetului nostru Central. Am întrebat pe o serie de tovarăși dacă se angajează în fața plenarei de a lichida stările negative de lucruri. Sper că angajamentul pe care și l-au luat îl vor respecta. Desigur, va trebui să analizăm în continuare, în mod cît mai amănunțit, unele stări de lucruri, să intervenim, acolo unde este necesar, pentru îmbunătățirea activității organismelor respective, pentru a avea siguranța deplină a bunei îndepliniri a sarcinilor mari care stau în fața organelor și organizațiilor de partid.

Avem un partid puternic, un activ puternic. Avem comitete de partid puternice și aș dori să-mi exprim, de asemenea, convingerea că toate organele și organizațiile de partid vor acționa cu toată hotărîrea pentru a-și îmbunătăți continuu munca, pentru a asigura creșterea rolului partidului în organizarea și conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Pentru aceasta este nevoie de un stil revoluționar de muncă, de un stil combativ, exigent, plin de răspundere, de întărirea ordinii și disciplinei în toate domeniile — și pe linie de partid și de stat.

În legătură cu gravele abateri și ilegalități săvîrșite la

Combinatul carbonifer Oltenia, plenara a adoptat unele măsuri organizatorice strict necesare, pentru că trebuie să punem capăt unor asemenea fenomene negative și să acționăm cu fermitate pentru creșterea răspunderii tuturor în îndeplinirea sarcinilor încredințate de partid, de popor. Nu putem să ne mulțumim numai cu măsuri împotriva unor cadre de jos și să absolvim de răspundere cadrele de conducere. Nu putem să procedăm cum se spune în proverbul acela cu acarul Păun. Trebuie să înțelegem că, îndeplinind rolul de forță politică conducătoare, partidul nostru, activiștii săi trebuie să poarte răspunderea în fața partidului, a poporului, iar atunci cînd nu-și îndeplinesc în mod corespunzător sarcinile, trebuie să se ia și măsurile corespunzătoare. Aceasta este o cerință a îndeplinirii rolului conducător al partidului, a păstrării spiritului revoluționar al partidului, a întăririi forței și unității sale. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Doresc să subliniez încă o dată că, după părerea mea, plenara Comitetului Central a demonstrat o înaltă combativitate și spirit de răspundere. Am convingerea că toți membrii Comitetului Central, toți tovarășii participanți la aceste lucrări vor duce acest spirit în organizațiile lor, la locul lor de muncă, că vor acționa cu toată hotărîrea pentru a imprima în întreaga muncă de partid o înaltă combativitate și răspundere.

Poate unii ziariști străini vor încerca să deformeze lucrările plenarei noastre, să interpreteze criticile deosebit de aspre și atitudinea autocritică adoptată în plenară ca o slăbiciune a noastră, ca un fapt că — așa cum spun unii cîteodată — în România nu merg lucrurile prea bine. Trebuie să le spunem acestor domni că, dacă vor face aceasta, vor demonstra din nou că nu cunosc, nu au înțeles și nu înțeleg ce reprezintă un partid comunist, revoluționar, ce reprezintă un partid care și-a asumat rolul de a conduce poporul român pe calea făuririi socialismului și comunismului și care dorește să-și îndeplinească în cele mai bune condiții acest rol, în strînsă legătură cu poporul, să acționeze întotdeauna în slujba poporului, a bunăstării și fericirii sale ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Așa cum am spus și în cuvîntarea de la deschiderea lucrărilor plenarei, puteam să vorbim de rezultatele pe care le avem, să ne mulțumim cu unele mici observații și să considerăm că totul merge bine. Și avem rezultate bune în dezvoltarea noastră economico-socială ! Dar n-am fi acționat ca revoluționari și comuniști dacă nu am fi luat poziție hotărîtă față de stările negative care s-au manifestat și se manifestă în diferite sectoare de activitate. Aceasta demonstrează nu slăbiciunea, nici a economiei românești, nici a partidului, ci, dimpotrivă, demonstrează forța economiei noastre socialiste, a statului nostru socialist, forța politică a partidului nostru, care nu se teme să pună clar în fața comuniștilor, a poporului atît ceea ce e bun, cît și ceea ce este negativ, pentru a găsi, într-o deplină unitate, căile pentru lichidarea lipsurilor și asigurarea mersului tot mai ferm înainte.

Dezbaterile din plenară exprimă largul democratism muncitoresc al societății noastre socialiste, democrația internă din partidul nostru, oglindesc încrederea nestrămutată în forța clasei muncitoare, în țărănime, în intelectualitate, în toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, în întregul popor. Partidul nostru consideră că orice problemă care privește societatea noastră socialistă, viața economico-socială a țării trebuie să fie discutată în întregul partid, cu întregul popor și, împreună, să găsim căile cele mai bune pentru a asigura mersul înainte. Aceasta demonstrează superioritatea socialismului, a democrației revoluționare, muncitorești, în care întregul popor participă conștient la făurirea propriei sale istorii. *(Aplauze puternice).*

Aș dori să exprim convingerea că hotărîrile importante adoptate de plenara Comitetului nostru Central vor determina o dinamizare a întregii activități, sporirea răspun-

derii și spiritului combativ, întărirea ordinii și disciplinei, creșterea rolului conducător al comuniștilor, al organizațiilor și organelor de partid, vor duce la întărirea legăturilor cu masele, a unității întregului popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea politică a Partidului Comunist Român. *(Aplauze îndelungate).*

Plenara noastră, ca și plenarele organismelor care au avut loc în zilele precedente au demonstrat creșterea încrederii în forțele proprii, faptul că dispunem de tot ce este necesar pentru a soluționa cele mai complexe probleme și că trebuie să apelăm cu mai mult curaj la cadrele noastre din toate domeniile, la clasa muncitoare, la popor. Cu încredere în forțele proprii, în clasa muncitoare și în popor, să acționăm pentru a înfăptui Programul partidului, pentru ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului, pentru înfăptuirea politicii de dezarmare, de pace, pentru participarea activă a României la viața internațională! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Doresc, în încheiere, să exprim încă o dată convingerea că toți membrii Comitetului Central, toți participanții la plenară, întorși la locurile de muncă, vor acționa pentru înfăptuirea în viață a hotărîrilor, pe care le-am adoptat în deplină unanimitate.

Doresc să adresez de la tribuna plenarei Comitetului nostru Central, în încheierea lucrărilor, felicitări clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului popor pentru rezultatele obținute în 1981 și urarea de noi și noi succese, de a face totul pentru realizarea în cele mai bune condiții a planului pe 1982. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Declar închise lucrările plenarei și vă urez tuturor succes în întreaga activitate, multă sănătate și fericire! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

ÎNTERVIU ACORDAT SOCIETĂȚII NAȚIONALE FRANCEZE DE TELEVIZIUNE „TÉLÉ-FRANCE I"

— *27 noiembrie 1981* —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, ați avansat importante propuneri pentru dezarmare și pace în Europa. În esență, prin cerința de a se opri amplasarea de noi rachete și de a se retrage cele existente în Europa s-ar putea spune că așa-numita „opțiune zero" a fost formulată de dumneavoastră înaintea președintelui Reagan. Cum vedeți realizarea acestei „opțiuni zero" ?*

RĂSPUNS : România este profund îngrijorată de situația care s-a creat în Europa ca urmare a acumulării unor cantități mari de armamente nucleare, de hotărîrea de a se amplasa noi rachete cu rază medie de acțiune, de a se dezvolta cele existente. Aceasta creează pericolul unui război nuclear, care ar putea distruge întregul continent în cîteva minute. Iată de ce România s-a pronunțat și se pronunță cu toată hotărîrea pentru a se trece la oprirea amplasării de noi rachete, pentru retragerea celor existente, pentru a se trece la tratative în vederea realizării unei Europe fără armament nuclear.

În acest sens, salutăm începerea tratativelor dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite și ne exprimăm speranța că ambele state vor acționa cu cea mai înaltă responsabilitate, pentru a ajunge la un acord reciproc acceptabil.

Dacă am vorbi de „opțiunea zero", consider că prin aceasta ar trebui să înțelegem realizarea unei dezarmări generale nucleare în Europa, retragerea totală a oricărui fel de armament nuclear din Europa. Cît timp vor rămîne diferite tipuri de armament nuclear, nu se poate vorbi de „opțiunea zero"

ÎNTREBARE : *Ceea ce împiedică dezarmarea este neîncrederea. Uniunea Sovietică afirmă că există paritate între U.R.S.S. și S.U.A., americanii spun că sovieticii sînt mai puternici. Ce soluții concrete propuneți, excelență, pentru ca negocierile de la 30 noiembrie să aducă speranțe Europei și lumii ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, în viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă. Există o puternică neîncredere, îndeosebi între Uniunea Sovietică și Statele Unite, dar s-ar putea vorbi — ca să mă exprim așa — de o criză mai generală a încrederii între Est și Vest. De aceea, noi considerăm că este necesar să se acționeze în direcția dezvoltării încrederii prin măsuri efective de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară.

Consider că recentele propuneri ale secretarului general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Leonid Ilici Brejnev, cu privire la faptul că Uniunea Sovietică este gata să meargă foarte departe, inclusiv la înlăturarea tuturor armamentelor atomice din Europa, constituie un factor foarte important. Așa cum apreciez și recentele declarații ale președintelui Reagan, care a declarat că și Statele Unite sînt gata să ia în considerație și să trateze pe baza propunerilor formulate de Leonid Ilici Brejnev. Aceasta permite să se afirme că se

pornește cu anumite posibilități reale ca la convorbirile ce vor începe zilele viitoare să se poată ajunge la anumite înțelegeri.

Ținînd însă seama că problema rachetelor nucleare și armamentului nuclear în Europa interesează toate popoarele continentului, consider că este necesar ca toate statele europene să manifeste o preocupare și un interes deosebit și permanent, să-și expună punctele de vedere și să participe, într-o formă sau alta, cel puțin ca observatori, la tratativele privind rachetele și armamentul nuclear în Europa. O prezență a statelor europene la aceste tratative ar avea o influență pozitivă, ar ajuta la desfășurarea cu rezultate bune a tratativelor și ar constitui un factor pozitiv pentru Europa, deoarece, pînă la urmă, problemele Europei nu se pot rezolva fără statele din Europa.

CUVÎNTARE LA SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

— 28 noiembrie 1981 —

Stimați tovarăși,

Aș dori să mulțumesc Marii Adunări Naționale pentru hotărîrea pe care a luat-o și pentru încrederea ce mi-a acordat-o, de a mă adresa conducătorilor Uniunii Sovietice și Statelor Unite ale Americii, conducătorilor celorlalte state participante la Conferința pentru securitate de la Helsinki, în vederea acționării în comun pentru găsirea celor mai bune soluții care să ducă la oprirea amplasării de noi rachete nucleare, la retragerea celor existente, la realizarea unei Europe fără arme atomice de nici un fel. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Apelul pe care Marea Adunare Națională l-a adresat astăzi popoarelor, parlamentelor și guvernelor europene, ale Statelor Unite și Canadei se înscrie în activitatea consecventă a Marii Adunări Naționale, a poporului român de a întări solidaritatea și colaborarea cu toate popoarele europene, cu toate popoarele lumii în lupta pentru dezarmare, în primul rînd pentru dezarmare nucleară, pentru o

lume a înțelegerii și a păcii. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Doresc să vă asigur, tovarăși, că voi îndeplini în cele mai bune condiții împuternicirea și încrederea acordată de marea Adunare Națională, încrederea poporului, răspunzînd năzuințelor poporului nostru de a face totul pentru ca națiunea noastră să poată să trăiască în pace și să făurească societatea socialistă și comunistă, pentru ca toate națiunile europene, întreaga lume să trăiască în pace și colaborare. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează: „Ceaușescu — pace !").*

Doresc să reafirm și cu acest prilej ceea ce am declarat la plenara Comitetului Central al partidului, că, în actuala situație internațională, nu există problemă mai importantă decît aceea de a opri cursa înarmărilor, politica de încordare, de a se face totul pentru trecerea la dezarmare, pentru o Europă fără arme nucleare, pentru o lume a păcii și colaborării egale între toate națiunile! *(Aplauze îndelungate, urale).*

Știm că lupta pe care o duc astăzi popoarele europene — și la care poporul nostru participă activ —, lupta popoarelor lumii nu e o luptă ușoară. Sînt multe greutăți de învins. S-au acumulat multe armamente, s-a acumulat multă neîncredere, dar este o luptă dreaptă și ea va triumfa ! Puterea stă în mîinile popoarelor și avem deplina convingere că, acționînd unite, popoarele vor opri politica ce poate duce la distrugerea omenirii, vor impune pacea, vor asigura națiunilor posibilitatea de a-și asigura progresul, bunăstarea și fericirea ! *(Aplauze puternice și urale ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Doresc să-mi exprim convingerea că Apelul Marii Adunări Naționale, hotărîrea Marii Adunări Naționale, scrisorile ce vor fi adresate conducătorilor statelor europene vor găsi ecou la șefii de state, la guverne, la parlamente, la popoarele europene, că acestea vor fi interpretate ca expresie a dorinței poporului nostru de a ajunge la înțele-

gerile necesare pentru viața și existența continentului nostru și a lumii, că șefii de state — și, în primul rînd, șefii de state ai Uniunii Sovietice și Statelor Unite — vor acționa în așa fel încît să răspundă speranței omenirii, care dorește ca aceste două mari puteri, care dețin armamentul atomic, să nu-l folosească niciodată în scopuri militare, să renunțe la armele nucleare și atomul să fie folosit numai în scopuri pașnice, pentru știință, cultură, pentru o viață mai bună. *(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — România, stima noastră și mîndria !").*

Încă o dată, vă mulțumesc pentru încredere și pentru hotărîrea pe care am adoptat-o și consider că, într-o deplină unitate, Marea Adunare Națională, întregul nostru popor, sub conducerea partidului, trebuie să facă totul pentru a-și aduce contribuția la pace, la dezarmare, la o viață mai bună ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !". Într-o atmosferă de puternică însuflețire, toți deputații prezenți la sesiune ovaționează puternic pentru președintele republicii, pentru politica de pace și colaborare a României socialiste).*

MESAJ ADRESAT PREȘEDINTELUI CELEI DE-A 36-A SESIUNI A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U., SECRETARULUI GENERAL AL O.N.U. CU PRILEJUL „ZILEI INTERNAȚIONALE DE SOLIDARITATE CU POPORUL PALESTINIAN"

— 29 noiembrie 1981 —

Cu prilejul „Zilei internaționale de solidaritate cu poporul palestinian", în numele Partidului Comunist Român, al României socialiste, al întregului popor român, doresc să reafirm sentimentele de solidaritate și sprijin față de cauza poporului palestinian, a înfăptuirii drepturilor și aspirațiilor sale legitime la existență liberă, de-sine-stătătoare, într-un stat național propriu.

În actualele condiții internaționale, complexe și contradictorii, accentuate de intensificarea tendințelor de consolidare și reîmpărțire a sferelor de influență, România se pronunță ferm pentru reducerea încordării și tensiunii dintre state, pentru reluarea și continuarea politicii de pace, destindere și colaborare, de respect al independenței naționale a tuturor popoarelor. Considerăm că, în prezent, se impune orientarea eforturilor tuturor statelor și popoarelor pentru accelerarea rezolvării stărilor conflictuale și a focarelor de război dintre state, a problemelor litigioase numai și numai pe calea tratativelor, pentru respectarea

fermă a dreptului sacru al fiecărui popor la dezvoltare liberă, de-sine-stătătoare.

În acest spirit, România acționează cu consecvență pentru soluționarea pe cale politică, prin tratative, a conflictului din Orientul Mijlociu, pentru realizarea unei păci globale, juste și durabile, pe baza retragerii totale a Israelului din teritoriile arabe ocupate în 1967, inclusiv din Ierusalimul arab, a reglementării problemei poporului palestinian prin recunoașterea drepturilor sale legitime, inclusiv a dreptului la autodeterminare și edificarea unui stat propriu, independent, a asigurării independenței și suveranității tuturor statelor din zonă.

România socialistă consideră că în prezent se impune intensificarea activității politice și diplomatice, inclusiv din partea Organizației Națiunilor Unite, pentru impulsionarea procesului de pace în Orientul Mijlociu și să fie folosite actualele condiții prielnice construirii unui cadru nou de negocieri prin convocarea unei conferințe internaționale în cadrul O.N.U., cu participarea tuturor părților interesate, inclusiv a O.E.P., precum și a U.R.S.S. și S.U.A., a altor state care pot să aducă o contribuție pozitivă la soluționarea conflictului din zonă.

Folosesc acest prilej pentru a evidenția convingerea fermă a României că problema centrală a realizării unei păci globale în Orientul Mijlociu o constituie soluționarea problemei palestiniene, asigurarea condițiilor ca poporul palestinian să-și vadă cît mai curînd împlinite aspirațiile firești de a trăi în liniște și pace, într-un stat propriu, independent.

De o importanță deosebită, cu efecte pozitive pentru ansamblul eforturilor vizînd realizarea unei reglementări globale, durabile și drepte, ar fi refacerea și consolidarea unității și solidarității de acțiune a tuturor țărilor arabe, asigurarea unei participări largi a O.E.P. la eforturile întreprinse pe plan internațional în vederea reglementării problemei poporului palestinian.

Ca și pînă acum, România își va aduce contribuția la rezolvarea justă și trainică a problemelor din Orientul Mijlociu, la realizarea unei păci globale în zonă, la înfăptuirea drepturilor legitime ale poporului palestinian, în interesul păcii, colaborării și securității în această regiune și în întreaga lume.

În încheiere, doresc să exprim convingerea că Organizația Națiunilor Unite poate și trebuie să joace un rol și mai activ în eforturile de soluționare a conflictului din Orientul Mijlociu, în reglementarea pe cale politică a tuturor stărilor de tensiune și conflict, prin adoptarea unei rezoluții care să prevadă convocarea unei conferințe internaționale privind realizarea unei reglementări globale, a unei păci juste și durabile în această regiune atît de frămîntată a lumii, în conformitate cu speranțele și așteptările popoarelor de a trăi într-un climat de liniște și pace, de securitate și cooperare internațională.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele
Republicii Socialiste România

CUVÎNT LA PRIMIREA MINIȘTRILOR AFACERILOR EXTERNE AI STATELOR PARTICIPANTE LA TRATATUL DE LA VARȘOVIA

— 2 decembrie 1981 —

Luînd cuvîntul, tovarășul Nicolae Ceaușescu a salutat călduros pe oaspeți și a arătat că conducerea partidului și statului nostru dă o bună apreciere rezultatelor cu care s-a încheiat ședința Comitetului miniștrilor afacerilor externe ai statelor participante la Tratatul de la Varșovia. A subliniat, de asemenea, că aceste rezultate, concluziile ședinței corespund situației internaționale actuale, poziției partidelor și guvernelor noastre, exprimînd convingerea că ele vor avea o influență pozitivă asupra vieții politice mondiale.

În continuare, secretarul general al partidului, președintele republicii, a făcut o apreciere asupra situației politice internaționale, considerînd că, în actualele împrejurări deosebit de complexe, problema centrală o reprezintă oprirea cursei înarmărilor și trecerea la măsuri concrete, efective de dezarmare.

A fost subliniată importanța începerii negocierilor de la Geneva între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii și s-a exprimat dorința ca acestea să ducă la un acord care să limiteze și să reducă substanțial armamentele nu-

cleare, să oprească amplasarea și dezvoltarea în Europa a rachetelor cu rază medie de acțiune, să realizeze un echilibru acceptabil — la cel mai mic nivel posibil — de ambele părți și, în ultimă instanță, să asigure eliminarea întregului armament de pe continentul european.

Totodată, s-a apreciat că este necesar să fie intensificate eforturile pentru încheierea cu rezultate cît mai bune a reuniunii de la Madrid, pentru convocarea unei conferințe de dezarmare și încredere în Europa, pentru dezvoltarea colaborării economice, tehnico-științifice și culturale între toate statele continentului, pentru asigurarea continuității procesului de edificare a securității și cooperării europene, inițiat la Helsinki.

Conducătorul partidului și statului nostru a evidențiat importanța marilor manifestări de masă ce se desfășoară în Europa pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru eliminarea pericolului unui război nuclear, pentru salvgardarea păcii. De asemenea, a fost subliniată însemnătatea luptei popoarelor, a tuturor forțelor antiimperialiste, progresiste, democratice, a opiniei publice pentru realizarea unei înțelegeri între Est și Vest de renunțare la toate tipurile de armament nuclear, aceasta constituind calea sigură a înlăturării pericolului războiului și a întăririi păcii mondiale.

Totodată, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reliefat importanța intensificării conlucrării dintre partidele și statele noastre în promovarea politicii de destindere, dezarmare, cooperare și pace, precum și a întăririi colaborării bilaterale pe multiple planuri, pentru ca țările noastre să se prezinte ca o forță puternică în lupta pentru realizarea intereselor vitale ale popoarelor, pentru triumful cauzei generale a socialismului și păcii în Europa și în lume.

MESAJ ADRESAT TOVARĂȘULUI LEONID ILICI BREJNEV, SECRETAR GENERAL AL C.C. AL P.C.U.S., PREȘEDINTELE PREZIDIULUI SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S., ÎN VEDEREA OPRIRII AMPLASĂRII DE NOI RACHETE CU RAZĂ MEDIE DE ACȚIUNE, PENTRU RETRAGEREA CELOR EXISTENTE, PENTRU O EUROPĂ FĂRĂ ARME NUCLEARE

MOSCOVA

— 3 decembrie 1981 —

Stimate tovarășe Leonid Ilici Brejnev,

În numele poporului român, al Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România și al meu personal, mă adresez dumneavoastră în legătură cu începerea negocierilor de la Geneva între Uniunea Sovietică și S.U.A. privind oprirea amplasării și retragerea rachetelor cu rază medie de acțiune din Europa.

Poporul român este profund îngrijorat de situația gravă creată în Europa ca urmare a acumulării unui imens arsenal de armament, îndeosebi nuclear, de planurile privind amplasarea și dezvoltarea de noi rachete cu rază medie de acțiune. Dumneavoastră știți cel mai bine că aceasta creează pericolul unui război nuclear, ce nu ar putea duce decît la distrugerea civilizației, a ființei popoarelor, a vieții pe Pămînt.

Toate acestea provoacă o mare neliniște, determină puternice manifestații și mișcări de masă în rîndul popoarelor europene, care cer cu hotărîre să se oprească amplasarea și dezvoltarea de noi armamente nucleare, să se

treacă la reducerea celor existente, să se elibereze continentul nostru de arma atomică.

Așa după cum vă este cunoscut, partidul și Guvernul Republicii Socialiste România s-au pronunțat încă de la început împotriva planurilor de sporire a armamentelor nucleare cu rază medie de acțiune și pentru începerea de negocieri în vederea împiedicării sporirii arsenalelor nucleare pe continentul nostru, pentru trecerea, de o parte și de alta, la reducerea substanțială a acestora, pentru crearea condițiilor de oprire a încordării și întărire a securității pe continentul european.

În atmosfera de încordare care există în Europa în preajma începerii negocierilor de la Geneva, am apreciat ca deosebit de importantă declarația pe care ați făcut-o dumneavoastră, stimate tovarășe Leonid Ilici Brejnev, potrivit căreia Uniunea Sovietică se pronunță pentru renunțarea totală de către cele două părți — Occidentul și Răsăritul — la toate tipurile de armamente nucleare cu rază medie de acțiune îndreptate spre obiectivele din Europa și pentru transformarea Europei într-un continent liber de arma nucleară.

Dezbătînd aceste probleme, Marea Adunare Națională, în sesiunea sa din 28 noiembrie a.c., m-a împuternicit să mă adresez personal dumneavoastră, stimate tovarășe Leonid Brejnev, cu apelul de a face tot ce vă stă în putință în vederea ajungerii la acorduri concrete privind oprirea amplasării și dezvoltării de noi arme nucleare, retragerea rachetelor cu rază medie de acțiune din Europa, probleme vitale pentru popoarele europene, pentru pacea și securitatea internațională.

De asemenea, am fost împuternicit să mă adresez în aceeași problemă președintelui Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan.

Marea Adunare Națională m-a împuternicit, în același timp, să adresez șefilor de state și guverne din celelalte țări semnatare ale Actului final de la Helsinki apelul de

a face totul pentru reușita negocierilor de la Geneva, pentru oprirea înarmărilor nucleare în Europa, pentru eliberarea continentului de orice armă atomică.

De asemenea, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România a adoptat în același sens un apel către toate parlamentele, guvernele și popoarele țărilor europene, ale S.U.A. și Canadei.

Salutăm începerea negocierilor sovieto-americane de la Geneva, în care poporul român, ca, dealtfel, toate popoarele europene, opinia publică mondială își pun mari nădejdi și așteaptă ca încă de la început să se convină renunțarea pe durata negocierilor la aplicarea hotărîrii N.A.T.O. privind amplasarea de noi rachete cu rază medie de acțiune și la dezvoltarea celor existente de ambele părți. Totodată, Uniunea Sovietică, așa cum ați declarat dumneavoastră, să reducă în mod unilateral o anumită parte a armamentelor sale nucleare cu rază medie de acțiune aflate în partea europeană a teritoriului U.R.S.S. Poporul român își manifestă speranța ca negocierile să se încheie printr-un acord care să ducă la reducerea la nivelul cel mai de jos a armamentelor nucleare în Europa, precum și la stabilirea măsurilor pentru înlăturarea totală a armelor nucleare cu rază medie, cît și tactice, astfel încît Europa să devină un continent fără arme nucleare.

Dăm o înaltă apreciere rolului important pe care Uniunea Sovietică, dumneavoastră personal îl aveți în viața internațională, demonstrînd că socialismul este inseparabil legat de lupta pentru pace și dezarmare, așa cum a dovedit-o însuși fondatorul statului sovietic, Vladimir Ilici Lenin, prin emiterea primului act legislativ al puterii sovietice, Decretul Păcii.

Am dori ca istoria să consemneze că Uniunea Sovietică, prima țară socialistă, și dumneavoastră, ca secretar general al C.C. al P.C.U.S., ați acționat și ați făcut totul pentru succesul deplin al negocierilor de la Geneva, contribuind

nemijlocit la rezolvarea uneia dintre problemele cardinale ale continentului nostru, pentru ca popoarele europene, omenirea să fie salvată de amenințarea unui război nuclear nimicitor.

Cred că sînteți de acord cu mine, stimate tovarășe Brejnev, că acum, pînă n-au început încă să fie lansate rachete, pînă nu au început să cadă bombele nucleare, pînă nu este prea tîrziu deci, cînd sîntem în viață, să oprim înarmarea atomică, să acționăm pentru salvarea omenirii de războiul atomic, pentru a apăra viața popoarelor noastre, a întregii omeniri.

Poporul român, celelalte popoare europene așteaptă ca șefii de state, și în primul rînd dumneavoastră și președintele S.U.A., să acționeze în așa fel încît cele două mari puteri care dețin armamentul atomic să nu-l folosească niciodată în scopuri militare, să se renunțe la armele nucleare, iar atomul să fie folosit numai în scopuri pașnice, în interesul progresului, bunăstării și civilizației omenirii.

Înțeleg că sînt multe probleme grele de rezolvat, că s-au acumulat multe armamente, s-a acumulat multă neîncredere, dar cauza păcii și securității popoarelor este mai presus de orice. În acest spirit, noi considerăm că toate statele, toții șefii de state și guverne din Europa au o mare răspundere pentru asigurarea succesului negocierilor de la Geneva.

România este gata să colaboreze cu Uniunea Sovietică, cu celelalte țări socialiste europene, cu toate statele semnatare ale Actului final de la Helsinki și să participe direct, într-o formă sau alta, la negocieri pentru a-și aduce contribuția concretă la oprirea amplasării și dezvoltării rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune, la reducerea substanțială a armamentelor nucleare, la lichidarea armei atomice în Europa.

Pornind de la importanța deosebită pe care o are pentru procesul dezarmării, securității și încrederii pe continent crearea în diferite regiuni ale Europei de zone denucleari-

zate, ale colaborării și bunei vecinătăți, România este hotărîtă să facă totul în continuare pentru dezvoltarea bunelor sale relații cu toate statele balcanice, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, fără arme nucleare.

Doresc încă o dată să-mi exprim convingerea, stimate tovarășe Brejnev, că veți face tot ceea ce depinde de dumneavoastră ca negocierile de la Geneva să se desfășoare de la început cît mai fructuos și eficient, să ducă la oprirea cursei înarmărilor nucleare, la măsuri concrete și substanțiale de dezarmare nucleară, la întărirea păcii, securității și colaborării în Europa și în lume.

În încheiere, vă adresez un cald salut prietenesc și cele mai bune urări, împreună cu dorința de a dezvolta în continuare bunele raporturi de prietenie, solidaritate și colaborare româno-sovietice, în interesul popoarelor noastre, al cauzei păcii și socialismului.

Cu salutări comuniste,

NICOLAE CEAUȘESCU

MESAJ ADRESAT EXCELENȚEI-SALE DOMNULUI RONALD REAGAN, PREȘEDINTELE STATELOR UNITE ALE AMERICII, ÎN VEDEREA OPRIRII AMPLASĂRII DE NOI RACHETE CU RAZĂ MEDIE DE ACȚIUNE, PENTRU RETRAGEREA CELOR EXISTENTE, PENTRU O EUROPĂ FĂRĂ ARME NUCLEARE

CASA ALBĂ — WASHINGTON, D.C.

— 3 decembrie 1981 —

Stimate domnule președinte,

În numele poporului român, al Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România și al meu personal, mă adresez dumneavoastră, domnule președinte al Statelor Unite ale Americii, în legătură cu începerea negocierilor de la Geneva între Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică privind oprirea amplasării și retragerea rachetelor cu rază medie de acțiune din Europa.

Poporul român, ca și celelalte popoare europene, este profund îngrijorat de situația creată în Europa, unde se află cel mai mare arsenal militar din cîte a cunoscut vreodată istoria, alcătuit atît din arme convenționale, cît și nucleare din ce în ce mai perfecționate.

Planul de amplasare și de dezvoltare a noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune este de natură să amplifice și mai mult primejdia de război și starea de tensiune de pe continent, ceea ce sporește preocuparea popoarelor europene și, în același timp, hotărîrea lor de a se ridica

cu toată forța pentru împiedicarea amplasării și dezvoltării armamentului nuclear cu rază medie de acțiune pe acest continent, pentru reducerea potențialului existent și eliberarea Europei de arma atomică.

Uriașele demonstrații și manifestări, la care participă sute de mii de oameni din țările europene, inclusiv din România, demonstrează voința popoarelor de pe continentul nostru, conștiente că ele vor fi victimele unei confruntări nucleare în Europa, de a acționa cu toate forțele pentru îndepărtarea pericolului războiului, pentru oprirea cursei înarmărilor, și în primul rînd a înarmărilor nucleare, pentru eliminarea armamentului nuclear de orice fel din această regiune a lumii.

În aceste condiții, o importanță deosebită capătă negocierile sovieto-americane de la Geneva, consacrate problemei rachetelor cu rază medie de acțiune din Europa.

Dezbătînd aceste probleme, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România, în sesiunea sa din 28 noiembrie a.c., m-a împuternicit să mă adresez personal dumneavoastră, stimate domnule președinte Ronald Reagan, cu apelul de a face tot ce vă stă în putință pentru ca negocierile de la Geneva să ducă la acorduri concrete privind oprirea amplasării și dezvoltării de noi arme nucleare, retragerea rachetelor cu rază medie din Europa.

De asemenea, am fost împuternicit de Marea Adunare Națională să mă adresez în aceeași problemă președintelui Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., Leonid Brejnev.

Totodată, am fost împuternicit să mă adresez șefilor de state și guverne din celelalte țări semnatare ale Actului final de la Helsinki cu apelul de a face totul pentru reușita negocierilor de la Geneva, pentru oprirea înarmărilor nucleare în Europa, pentru eliberarea continentului de orice armă atomică.

De asemenea, Marea Adunare Națională a Republicii Socialiste România a adoptat în același sens un apel către toate parlamentele, guvernele și popoarele țărilor europene, ale S.U.A. și Canadei.

Noi salutăm începerea negocierilor de la Geneva. Poporul român, ca și celelalte popoare, așteaptă ca încă de la începerea negocierilor să se convină renunțarea, pe durata acestora, la aplicarea hotărîrii N.A.T.O. privind amplasarea în Europa de noi rachete nucleare cu rază medie de acțiune și la dezvoltarea celor existente de ambele părți și ca Uniunea Sovietică, așa cum a declarat președintele L. I. Brejnev, să reducă în mod unilateral o anumită parte a armamentelor sale nucleare cu rază medie de acțiune aflate în partea europeană a teritoriului U.R.S.S. Totodată, poporul român dorește ca negocierile de la Geneva să se încheie printr-un acord care să ducă la reducerea la nivelul cel mai scăzut a armamentelor nucleare în Europa, precum și la stabilirea măsurilor pentru înlăturarea totală a armelor nucleare, cu rază medie, cît și tactice, astfel încît Europa să devină un continent fără arme nucleare.

În legătură cu aceasta, doresc, stimate domnule președinte, să fac apel, în numele poporului român, la dumneavoastră să folosiți întreaga autoritate de conducător al Statelor Unite ale Americii pentru a contribui direct la buna desfășurare a negocierilor, pentru a imprima un curs constructiv și rodnic în vederea încheierii lor cu succes, astfel încît să împlinească așteptările popoarelor, să se înscrie ca un eveniment major, cu profunde implicații pozitive în viața politică contemporană.

Cred că sînteți de acord cu mine, stimate domnule președinte, că, încă înainte ca rachetele să intre în acțiune, înainte ca bombele atomice să fie aruncate asupra continentului, acum, pînă nu este prea tîrziu, cînd sîntem în viață și putem acționa, să facem totul pentru a reduce și elimina arma nucleară din Europa, pentru a apăra dreptul fundamental al omului la viață, la libertate și pace.

Poporul român, ca și celelalte popoare își pun speranța că șefii de state, și în primul rînd dumneavoastră și președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., veți acționa în așa fel încît cele două mari puteri posesoare ale armamentului nuclear să nu îl folosească niciodată, să renunțe la armele nucleare, iar atomul să fie folosit numai în scopuri pașnice, în interesul progresului, bunăstării și civilizației omenirii.

Știu că în viața internațională sînt numeroase dificultăți, multe probleme complexe și grele de rezolvat, că s-au acumulat multe arme și multă neîncredere, dar cauza opririi cursei înarmărilor, a reducerii încordării și a armamentelor, îndeosebi a celor nucleare, este mai presus de orice. În acest spirit, consider că toate statele europene trebuie să manifeste o preocupare și un interes deosebit pentru succesul negocierilor de la Geneva, să participe într-un mod sau altul la tratative. În ce ne privește, România va conlucra în continuare cu Statele Unite ale Americii și cu celelalte state pentru succesul negocierilor și este gata să participe, într-o formă sau alta, la negocieri, la găsirea căilor celor mai judicioase de înțelegere și conlucrare, în slujba intereselor fundamentale ale popoarelor de pe continentul nostru.

Pornind de la importanța deosebită pe care o are pentru procesul dezarmării, securității și încrederii pe continent crearea în diferite regiuni ale Europei de zone denuclearizate, ale colaborării și bunei vecinătăți, România este hotărîtă să facă totul în continuare pentru dezvoltarea bunelor sale relații cu toate statele balcanice, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și colaborării, fără arme nucleare, și ar saluta dacă Statele Unite ale Americii ar sprijini înfăptuirea acestui deziderat al popoarelor balcanice.

În încheiere, vă adresez, stimate domnule președinte, un cordial salut și cele mai bune urări, împreună cu dorința de a conlucra și în viitor pentru dezvoltarea raporturilor de colaborare româno-americane, în interesul reciproc, al cauzei păcii, colaborării și destinderii internaționale.

Cu sinceritate,
NICOLAE CEAUȘESCU

CUVÎNTARE
LA GRANDIOASA ADUNARE POPULARĂ DIN MAREA PIAȚĂ A PALATULUI REPUBLICII DIN CAPITALĂ CONSACRATĂ DEZARMĂRII ȘI PĂCII

— 5 decembrie 1981 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Doresc să încep prin a adresa sutelor de mii de participanți la marea adunare populară de la București, ca și participanților la demonstrațiile pentru pace din întreaga țară, întregului nostru popor, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, precum și al meu personal, un salut călduros, revoluționar, împreună cu cele mai bune urări. *(Aplauze și urale puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — pace !").*

Marea manifestație din București consacrată dezarmării și păcii în Europa și în întreaga lume, ca, dealtfel, toate marile manifestații ce au avut loc în țara noastră în perioada anterioară, constituie expresia înaltei conștiințe politice a poporului român, a hotărîrii sale de a acționa, împreună cu popoarele europene, cu toate popoarele, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru o politică responsabilă față de destinele omenirii, pentru reluarea politicii de destindere, de respect al independenței naționale, de pace și colaborare în Europa și în întreaga lume. *(Aplauze și urale puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — pace!").*

Sîntem profund îngrijorați de amploarea pe care a luat-o cursa înarmărilor, de uriașa acumulare de armament, în primul rînd nuclear, din Europa, de hotărîrea privind amplasarea a noi rachete cu rază medie de acțiune și dezvoltarea celor existente, de producerea și amplasarea pe continentul nostru a bombei cu neutroni. *(Se scandează puternic : „NU, bombei cu neutroni !").* Amplificarea considerabilă a arsenalului atomic de pe continentul nostru creează pericolul unui război nuclear, care poate distruge întreaga Europă, întreaga lume. Sînt în pericol minunatele cuceriri ale științei, roadele evoluției naturii, mărețele realizări ale societății umane. Este în pericol creația cea mai de preț, creația supremă a naturii — omul, viața însăși ! *(Se scandează puternic : „Vrem pace pe Pămînt !").*

În actualele împrejurări grave din viața internațională, cînd în Europa se adună norii negri ai unei furtuni catastrofale, este necesar să facem totul pentru a opri orice acțiuni ce pot aprinde arsenalul nuclear și provoca dezastrul mondial. *(Se scandează îndelung : „Dezarmare — pace !").*

Am salutat și salutăm marile manifestări populare din Europa și de pe alte continente îndreptate împotriva cursei înarmărilor, consacrate dezarmării, dezarmării atomice, făuririi unei păci trainice, apărării dreptului popoarelor la existență liberă. *(Se scandează puternic : „Dezarmare — pace !").*

Poporul nostru a fost și va fi întotdeauna alături la marile manifestări pentru pace din Europa ; deși nu am fost prezenți fizic, am fost de fapt alături de manifestările din Europa pentru pace, așa cum considerăm că și popoarele europene, luptătorii pentru pace din Europa sînt prezenți aici, la București, în lupta pentru pace ! *(Aplauze și urale*

puternice ; se scandează : „Ceaușescu luptător pentru pace și popor !“).

Marele ecou internațional al Apelului Frontului Democrației și Unității Socialiste, al Apelului Marii Adunări Naționale pentru pace și dezarmare demonstrează că ele răspund pe deplin nu numai năzuințelor poporului nostru, ci și năzuințelor tuturor popoarelor ; ele exprimă voința omenirii de a trăi în pace, fără războaie ! *(Se scandează : „Dezarmare — pace !“).*

S-a ajuns la un asemenea stadiu al înarmărilor, încît orice nouă acumulare de arme, îndeosebi nucleare, poate declanșa o catastrofă mondială.

A fost luat atomul de la menirea lui firească și a fost învățat să ucidă.

S-a închis atomul în bombe de zeci și sute de kilotone sau megatone, care pot semăna moartea, abisul, întunericul.

Se construiesc grote subterane în speranța că nu poate pătrunde acolo atomul ucigaș.

Se înșală însă amarnic aceia care cred că se vor putea salva de la pieire ascunzîndu-se.

Cei ce vor dezlănțui atomul pot fi siguri că nu vor scăpa de forța sa nimicitoare !

Și dacă s-ar întîmpla, printr-o minune, să rămînă în viață, să fie siguri că nu vor scăpa de judecata dreaptă, aspră a oamenilor, a popoarelor ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Dezarmare — pace !“).*

Să fie lăsat atomul liber, la locul lui firesc, în materie !

Să punem atomul să producă milioane și miliarde de kilowați-ore energie !

Să lăsăm atomul să aducă lumină în sate și orașe, în fabrici și uzine, în casele oamenilor, să le ușureze munca, să le facă viața mai bogată, mai frumoasă ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „NU, bombei cu neutroni !“).*

Parafrazînd versurile lui Eminescu, adresîndu-ne oamenilor muncii și oamenilor de știință, am putea spune :
Nu produceți rachete, care să vă ucidă,
Atuncea cînd veți crede că aveți drept să trăiți !
Faceți ca-n astă lume să aveți dreptul la viață
Și să trăiți ca frații ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !“).*

Și tot parafrazînd pe Eminescu, am putea spune :
Să nu uităm că-n noi e număr și putere,
Cînd vrem, putem prea bine pacea să-asigurăm !
(Aplauze puternice ; se scandează : „Dezarmare — pace!“).

De aceea, acum, pînă nu este prea tîrziu, să acționăm cu toată hotărîrea pentru a pune capăt politicii de înarmare, pentru a opri amplasarea și dezvoltarea de noi rachete nucleare !

Acum, cît sîntem încă în viață, să facem totul pentru apărarea dreptului suprem al popoarelor, al oamenilor la existență liberă, la viață ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !“).*

După ce vor cădea primele bombe nucleare va fi prea tîrziu !

Acum să-i judecăm pe cei care pregătesc războiul atomic, acum să-i determinăm pe cei care continuă cursa înarmărilor să se oprească de pe panta periculoasă, abruptă, care duce la prăpastie, la catastrofă întreaga omenire ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Vom munci și vom lupta, pacea o vom apăra !“).*

Salutăm începerea negocierilor de la Geneva dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, consacrate opririi amplasării și dezvoltării de noi rachete nucleare. Așteptăm ca încă pe timpul tratativelor să se ajungă la încetarea realizării programului de amplasare a noi arme în Europa, la diminuarea armamentului existent.

Considerăm necesar să se acționeze pentru un acord de reducere a rachetelor și armamentului nuclear din Europa la nivelul cel mai scăzut posibil. La realizarea unui echilibru între Est și Vest trebuie să se ajungă nu prin

producerea de noi rachete și armamente nucleare, ci prin reducerea substanțială a celor existente. Considerăm că după realizarea acestui acord, a acestei reduceri, trebuie să se acționeze în continuare pentru lichidarea totală a rachetelor cu rază medie de acțiune și a celor tactice, a oricăror armamente nucleare din Europa, pentru realizarea unei Europe fără arme atomo-nucleare de orice fel. *(Se scandează puternic : „Dezarmare — pace !“).*

Deoarece problema armamentelor cu rază medie de acțiune și a altor armamente atomo-nucleare privește nemijlocit toate popoarele europene, este necesar ca ele să participe nemijlocit, activ, la tratative, să-și poată spune, într-o formă sau alta, cuvîntul la conferința de la Geneva, contribuind la realizarea înțelegerilor și acordurilor necesare, la oprirea amplasării de noi rachete, la reducerea și eliminarea treptată, deplină a tuturor tipurilor de rachete și armamente atomo-nucleare de pe continentul nostru. *(Se scandează puternic : „Ceaușescu — pace !“).*

Noi, popoarele europene, indiferent în ce parte a continentului ne aflăm, în Vest sau Est, în Nord sau în Sud, sîntem direct vizate de armamentul nuclear existent și de cel ce ar urma să se amplaseze în viitor !

Noi, popoarele europene, trebuie să ne ridicăm cu toată hotărîrea și să spunem un NU categoric rachetelor cu rază medie de acțiune, bombei cu neutroni, oricăror armamente nucleare ! *(Se scandează puternic : „NU, bombei cu neutroni !“).*

Să facem totul ca Europa să devină un continent al colaborării pașnice între toate statele, fără deosebire de orînduire socială, un continent liber de arma nucleară !

Înțelegem bine că este necesar, totodată, să se acționeze cu fermitate pentru trecerea la reducerea armamentului clasic, a tuturor tipurilor de arme. Ne pronunțăm consecvent pentru desființarea concomitentă a celor două blocuri militare. În acest spirit, România acționează cu toată hotărîrea pentru încheierea cu rezultate pozitive a

Conferinței de la Madrid, pentru convocarea unei conferințe consacrate încrederii și dezarmării în Europa, pentru continuitatea reuniunilor destinate securității și cooperării egale în Europa. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !“).*

Punînd pe primul plan oprirea amplasării de noi armamente nucleare în Europa, reducerea și, pînă la urmă, înlăturarea celor existente, nu uităm nici un moment că trebuie să facem totul pentru dezarmarea generală, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară totală, în întreaga lume. *(Se scandează : „Dezarmare — pace !“).* Cît timp va continua cursa înarmărilor, cît timp se vor produce diferite tipuri de armamente nucleare și de altă natură, viața continentului european, existența planetei noastre, a întregii lumi va fi permanent în pericol. *(Se scandează : „Vrem pace pe Pămînt !“).*

Dintotdeauna, socialismul s-a pronunțat pentru dezarmare și pace. A venit timpul să ne ridicăm cu cea mai mare energie la luptă pentru înfăptuirea nobilelor idealuri ale umanismului socialist — pacea și colaborarea între popoare libere și egale în drepturi ! *(Se scandează : „Ceaușescu — pace !“).*

Este necesar să se pună capăt oricărei propagande de justificare a cursei înarmărilor, propagandei urii împotriva altor popoare. Cei ce desfășoară o asemenea activitate încep ei înșiși să devină prizonierii propriei lor propagande, încep să urască lumea și viața, nu mai văd decît răul și consideră războiul ca o necesitate. Este necesar să se pună capăt unei asemenea propagande și acțiuni de dezinformare a popoarelor. Dacă s-ar depune tot atîta insistență și s-ar cheltui cel puțin tot atîtea mijloace pentru propaganda de destindere, pentru dezvoltarea încrederii și prieteniei, s-ar crea premisele înfăptuirii năzuințelor omenirii de a trăi într-o lume a încrederii, a păcii, a colaborării pașnice, de eliminare deplină a războaielor din viața interna-

ţională. *(Aplauze şi urale puternice ; se scandează : „Vrem pace pe Pămînt !").*

Stă în puterea popoarelor europene, în puterea popoarelor întregii lumi ca, acţionînd unite, cu toată hotărîrea, conştiente de primejdia ce planează asupra vieţii lor, să determine oprirea cursei înarmărilor.

Să spunem deci cu toată hotărîrea NU cursei înarmărilor, NU oricăror rachete, oricărui armament nuclear în Europa, în întreaga lume ! *(Aplauze şi urale puternice ; se scandează : „Ceauşescu — pace !").*

Să spunem un DA răspicat politicii de destindere şi colaborare, de respect al independenţei naţionale a tuturor popoarelor, un DA politicii de pace în întreaga lume ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceauşescu — pace !").*

Să acţionăm cu toată hotărîrea acum, cît sîntem în viaţă, pînă nu este prea tîrziu, pentru a asigura dreptul fundamental al oamenilor, al popoarelor la libertate, la viaţă ! *(Aplauze şi urale puternice ; se scandează : „Vom munci şi vom lupta, pacea o vom apăra !").*

Ne exprimăm speranţa şi dorinţa că glasul popoarelor va fi auzit şi respectat !

Cei ce stau lîngă rampele de lansare sau depozitele de armament nuclear — generalii, ofiţerii, ostaşii, conducătorii politici — nu trebuie să uite că dezlănţuirea războiului nuclear va duce întreaga omenire la pieire, la dezastru. Şi generalii, şi ofiţerii, şi soldaţii, şi oamenii politici au mame, au soţii, au fiice, surori, nepoţi, nepoate, care vor cădea victime rachetelor nucleare ; acestea vor fi poate primele victime. În numele existenţei oamenilor, al copiilor, al viitorului lor, să oprim, pînă nu este prea tîrziu, politica de înarmare nucleară, politica de înarmare generală, să asigurăm dezarmarea şi pacea pe Pămînt ! *(Aplauze şi urale puternice ; se scandează : „Dezarmare — pace !").*

Marea adunare populară din capitala României socialiste nu constituie sfîrşitul acţiunilor pentru pace, ci ridicarea acestora pe o treaptă superioară, începutul unei noi etape a luptei împotriva războiului, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru dezarmare generală, şi în primul rînd dezarmare nucleară, pentru o Europă fără arme nucleare, pentru pace, pentru dreptul la existenţă liberă, pentru dreptul la viaţă ! *(Aplauze prelungite, urale ; se scandează : „Ceauşescu — pace !").*

Sîntem în preajma sărbătorilor de iarnă. Vine un nou an. Să facem celor apropiaţi, copiilor, popoarelor, cel mai de preţ cadou : pacea, asigurarea liniştii şi vieţii, a bucuriei de a trăi într-o lume mai dreaptă şi mai bună, o lume a dreptăţii, o lume fără arme şi fără nici un fel de războaie ! *(Aplauze îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu — pace !").*

Voi da citire unor versuri :

Hai să ne unim, popoare,
În luptă cu mic, cu mare,
Să trăim liberi sub soare,
Fără arme nucleare !

Să strigăm cu toţii iară,
Cei ce vor război să piară,
Să fie flori pe cîmpie
Şi-o lume de omenie !

Iarba rea din holde piară,
Din lume ura dispară,
Toţi cei cu inimă bună —
Est şi Vest — mînă în mînă.

Din Pirinei la Carpaţi,
Să trăim uniţi, ca fraţi,
În muncă, pace deplină.
S-avem o viaţă senină.

Să facem din tun tractoare,
Din atom lumini, izvoare,
Din rachete nucleare
Pluguri de arat ogoare.

Noi sîntem Puterea Mare.
Hai la luptă deci, popoare !
Pentru pace și dreptate,
Pentru viață-n libertate !

(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — pace !").

România socialistă, întregul popor român, sînt ferm hotărîte să facă totul pentru întărirea colaborării și solidarității cu toate popoarele, cu toate forțele iubitoare de pace de pretutindeni, în lupta uriașă, dreaptă pentru dezarmare, pentru colaborare, pentru o lume mai bună ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !").*

Avem deplina încredere că, acționînd unite, popoarele vor impune oprirea cursei înarmărilor, vor determina oprirea amplasării de noi armamente nucleare, vor duce la reducerea și înlăturarea celor existente, vor asigura o pace trainică în Europa, în întreaga lume ! *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — pace !").*

În numele vieții, să întărim solidaritatea și unitatea tuturor forțelor progresiste, tuturor popoarelor, pentru pace, pentru independență, pentru o lume mai dreaptă și mai bună ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !". Toți cei prezenți la marea adunare populară ovaționează puternic pentru președintele țării, pentru politica de pace și colaborare a României socialiste).*

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI ITALIAN „IL POPOLO"

— *8 decembrie 1981* —

ÎNTREBARE : *Excelență, opinia publică internațională a primit cu viu interes propunerile dumneavoastră în favoarea eliminării armelor nucleare din Europa și a urmărit cu atenție marile manifestații populare din România împotriva rachetelor nucleare, cum a fost și cea de sîmbătă 5 decembrie. Cum apreciați începerea tratativelor de la Geneva între U.R.S.S. și S.U.A. și rolul pe care trebuie să-l aibă toate statele continentului ?*

RĂSPUNS : România se pronunță cu toată fermitatea pentru înfăptuirea în viață a hotărîrilor semnate la Helsinki de toate statele participante, pentru o Europă a colaborării pașnice între toate țările, fără deosebire de orînduire socială.

Un rol deosebit acordăm problemelor dezarmării, pornind de la faptul că în Europa s-au acumulat mari cantități de armamente, îndeosebi armamente nucleare ; ne îngrijorează, de asemenea, faptul că se urmărește amplasarea de noi rachete, producerea și amplasarea în Europa a armei

cu neutroni, ceea ce va amplifica în mod considerabil pericolul războiului nuclear, al distrugerii, de fapt, a continentului nostru. Privind mai larg, am putea spune că aceasta va duce la distrugerea întregii omeniri.

De aceea, în momentul de față, noi punem pe primul plan problema opririi amplasării de noi rachete nucleare, trecerea la retragerea și înlăturarea celor existente și realizarea unui acord pentru a se ajunge la un echilibru — la nivelul cel mai scăzut —, urmînd ca ulterior să se treacă la înlăturarea totală a armamentului nuclear din Europa și, desigur, la tratative pentru reducere și dezarmare și în domeniul armamentului clasic.

Am salutat și apreciem începerea tratativelor de la Geneva între Uniunea Sovietică și Statele Unite ca importantă, considerînd că acestea trebuie să ducă la un acord în problema rachetelor, în sensul neamplasării de noi rachete și reducerii celor existente.

Ținînd seama că, de fapt, aceste rachete privesc direct statele europene, indiferent în ce parte a continentului se găsesc, considerăm că toate statele trebuie să manifeste un interes deosebit și să participe, într-o formă sau alta, la negocierile de la Geneva, să-și poată expune punctul de vedere și să contribuie la realizarea acordului pentru oprirea amplasării și înlăturarea rachetelor, pentru o Europă fără arme nucleare.

ÎNTREBARE : *Dumneavoastră personal, domnule președinte, ați fost și sînteți promotorul inițiativei pentru transformarea Balcanilor într-o zonă lipsită de arme nucleare, al prieteniei între popoarele din această parte a Europei. Care este părerea dumneavoastră despre situația din Balcani și perspectiva realizării acestui obiectiv, ținînd seama de faptul că în regiune sînt încă probleme controversate ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România s-a pronunțat de mult timp pentru realizarea unei colaborări pașnice între toate țările din Balcani, pentru transformarea Balcanilor într-o regiune fără arme nucleare, care să constituie un factor important în realizarea colaborării în Europa și în întreaga lume. Considerăm că, în actualele împrejurări, problema transformării Balcanilor într-o regiune fără armament nuclear, a colaborării pașnice este foarte actuală. Este adevărat că sînt probleme de rezolvat între țările din Balcani, dar apreciem că ele pot fi soluționate prin tratative, că nu sînt de natură să nu poată fi depășite, dacă se pornește de la necesitatea dezvoltării colaborării, a conviețuirii și conlucrării pașnice.

În această privință s-au și întreprins, dealtfel, unele acțiuni. În ultimii ani au avut loc unele reuniuni ale țărilor balcanice pe probleme privind îndeosebi colaborarea economică. Dar, după părerea mea, este posibil ca într-un viitor apropiat să se ajungă la întîlniri chiar la nivelul cel mai înalt pentru a găsi căile realizării obiectivelor de transformare a Balcanilor într-o zonă a colaborării, fără arme atomice. Aceasta ar reprezenta un pas important în direcția unei Europe fără arme atomice.

ÎNTREBARE : *Reuniunea de la Madrid înregistrează încă prea puține progrese. Cum se poate, excelență, ajunge la încheierea cu rezultate pozitive a acesteia, ținînd seama și de faptul că ați propus ca viitoarea reuniune să aibă loc la București ?*

RĂSPUNS : Este adevărat că reuniunea de la Madrid se desfășoară într-un ritm destul de lent, dar se poate spune că s-au realizat anumite progrese, că asupra multor probleme s-a ajuns la înțelegeri comune, că toate statele participante înțeleg necesitatea de a se ajunge la un acord pentru convocarea unei conferințe pentru încredere și dezarmare în Europa, că trebuie să se realizeze noi înțelegeri cu privire la dezvoltarea colaborării economice, teh-

nico-științifice și culturale, la intensificarea schimburilor umane, în general.

De aceea, eu privesc, totuși, cu optimism și încredere desfășurarea reuniunii de la Madrid și cred că ea se va încheia cu rezultate pozitive, ceea ce va asigura și continuitatea reuniunilor de acest fel, consacrate cooperării și colaborării în Europa.

Într-adevăr, România s-a oferit să găzduiască la București această reuniune și sperăm că toate statele participante la Madrid vor cădea de acord cu aceasta, noi fiind gata să asigurăm toate măsurile necesare pentru ca reuniunea de la București să se desfășoare în bune condiții, să facem tot ce va depinde de noi pentru ca ea să marcheze noi pași pe calea prieteniei, colaborării și realizării unei Europe unite, pornind, desigur, de la respectul independenței, suveranității și orînduirii fiecărui stat.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, este bine cunoscută poziția dumneavoastră personală, precum și cea a guvernului român în legătură cu necesitatea soluționării globale, juste, a situației din Orientul Mijlociu. În prezent există mai multe planuri pentru reglementarea stării de tensiune și conflict, precum și inițiativa unor țări occidentale, printre care Italia, Marea Britanie, Franța și Olanda, de a participa la forța internațională de pace în Sinai. Care este poziția dumneavoastră față de situația actuală din această zonă ?*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat întotdeauna și se pronunță în continuare pentru soluționarea pașnică, pe calea tratativelor, a conflictului din Orientul Mijlociu. Considerăm că în prezent este mai necesar ca oricînd să se acționeze pentru o pace globală, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, la soluționarea problemei poporului palestinian, pe baza dreptului său la autodeterminare, inclusiv de constituire a unui stat palestinian independent. În același timp, o pace justă trebuie să asigure integritatea și securitatea tuturor statelor din zonă.

Deși în Orientul Mijlociu sînt o serie de probleme complicate, consider că există posibilitatea să se treacă la organizarea unei conferințe internaționale cu participarea tuturor statelor interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei, ca reprezentant legitim al poporului palestinian. Consider că toate țările care pot face ceva în această direcție, deci și țările occidentale, trebuie să acționeze în direcția realizării unui cadru organizatoric corespunzător — și pe care eu îl consider a fi o conferință internațională — pentru a se putea trece la tratative în vederea realizării unei păci globale și juste în această regiune.

ÎNTREBARE : *În ultima vreme s-au scris în Occident articole prin care s-au prezentat deformat situația economică a României, unele dificultăți existente. Pentru a înfățișa imaginea reală, ținînd seama că în cuvîntarea dumneavoastră la plenara Comitetului Central al partidului ați adresat o serie de critici, v-aș ruga, domnule președinte, să vă referiți la aceste aspecte.*

RĂSPUNS : România a încheiat deceniul anilor '70—'80 cu rezultate deosebite în dezvoltarea sa economico-socială. Practic, în zece ani, producția industrială a României a crescut de aproape 3 ori, iar producția agricolă de 1,6 ori. Numai în ultimul cincinal, 1976—1980, veniturile reale ale oamenilor muncii au crescut cu 29%, iar la o serie de produse de bază, în ultimii zece ani, consumul pe locuitor a crescut cu 50—70% ; la altele, chiar s-a dublat.

Menționez toate acestea pentru a arăta că speculațiile pe care le fac unele ziare din Occident dovedesc fie necunoașterea realităților din România, fie rea-credință.

Sigur că actuala criză economică mondială, creșterea prețurilor la petrol și, mai cu seamă, creșterea cu totul nejustificată a dobînzilor au creat și României unele greu-

tăți. Ele însă nu sînt de natură să împiedice programul de dezvoltare, în continuare, economico-socială a țării. Ele presupun, desigur, eforturi mai deosebite, cer unele măsuri — mai cu seamă în direcția unui control mai riguros al importurilor și a realizării unor exporturi — care să asigure mijloacele necesare dezvoltării relațiilor internaționale și activității economice.

Dar, în ciuda acestor greutăți — care se reflectă, practic, în toate statele lumii, iar dacă ar trebui să mă refer la țările occidentale, în unele se reflectă chiar destul de serios, inclusiv prin creșterea uriașă a șomajului —, cred că toate dificultățile pot fi depășite de România. Anul acesta am realizat o creștere importantă a dezvoltării noastre economice și ne-am propus ca în 1982 să asigurăm, de asemenea, o dezvoltare generală a economiei, iar pe această bază, o creștere a bunăstării generale a poporului.

Este adevărat că am adus la plenară critici foarte serioase unor sectoare de activitate. M-am referit însă și atunci la faptul că aceasta nu înseamnă o negare a realizărilor, că dorim ca prin aceste critici să atragem atenția asupra necesității unor măsuri mai hotărîte în vederea realizării în cele mai bune condiții a noului plan cincinal, a trecerii României la o nouă etapă de dezvoltare — de la țară în curs de dezvoltare la țară mediu dezvoltată. Aceasta ne cere, desigur, eforturi serioase. Ținînd seama și de condițiile economice generale existente pe plan internațional, sîntem obligați să facem totul pentru realizarea programului de dezvoltare economică, înfăptuind și măsurile de creștere a veniturilor și a nivelului de trai al poporului. Avem toate condițiile pentru aceasta !

ÎNTREBARE : *Este cunoscut că România, ca țară membră a C.A.E.R., are raporturi bune cu toate statele. Recent, dumneavoastră, domnule președinte, ați adus unele critici asupra modului cum se desfășoară aceste raporturi, mai ales în domeniul energiei și materiilor prime. V-aș ruga să vă referiți la aceasta.*

RĂSPUNS : România participă activ la activitatea C.A.E.R., dezvoltă relații cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare și cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul principiilor coexistenței pașnice. Desigur, dorim ca toate aceste relații, și îndeosebi — doresc să subliniez — cele cu țările din C.A.E.R., să contribuie la dezvoltarea economico-socială a fiecărei țări, să ajute la soluționarea unor probleme de interes comun, începînd, firește, cu cele din domeniile energiei și materiilor prime, principii înscrise, dealtfel, încă în Statutul inițial al C.A.E.R., ca și în toate documentele ulterioare.

Trebuie să spun însă că și în acest domeniu s-au ivit unele lipsuri și greutăți. Am subliniat acest lucru pornind de la dorința ca, împreună cu țările din C.A.E.R., să găsim posibilități de soluționare a lor.

În același timp, noi am dezvoltat și dezvoltăm larg relațiile cu multe țări în curs de dezvoltare. Asigurăm, spre exemplu, aproape 80% din importul de petrol al României din aceste țări, precum și multe materii prime, iar în ultimii ani importăm unele materii prime chiar din țările capitaliste dezvoltate. Toate acestea, desigur, ne cer eforturi și mai mari pentru a asigura un comerț exterior cît mai echilibrat, o balanță comercială și o balanță de plăți echilibrate. De aici și insistența României pentru un comerț care să asigure un echilibru deplin sau, cum am denumit-o noi, printr-o compensație de sută la sută în schimburile economice. Pornind de la faptul că actualele dobînzi fac imposibilă recurgerea la credite, trebuie să realizăm schimburile economice printr-un echilibru deplin al balanței de plăți.

ÎNTREBARE : *La Bruxelles s-au desfășurat în luna noiembrie, pentru prima dată, lucrările Comisiei mixte România — Comunitatea Economică Europeană. Socotiți,*

excelență, că se deschid perspective pentru extinderea cooperării atît cu țările membre ale C.E.E. individual, cît și cu Piața comună în ansamblu ? Ce greutăți mai sînt încă pentru amplificarea acestei cooperări ?

RĂSPUNS : Într-adevăr, România a stabilit o colaborare destul de largă cu Piața comună și cu țările Pieței comune. Recenta reuniune a Comisiei mixte România — Comunitatea Economică Europeană a dus la unele rezultate pozitive, deschizînd perspectiva unei extinderi a colaborării economice în diferite domenii de activitate, inclusiv al cooperării în producție.

Noi dorim ca relațiile de colaborare, atît cu Piața comună, cît și cu fiecare stat membru al Pieței comune, să cunoască o dezvoltare cît mai largă, bazată pe un echilibru deplin al schimburilor economice, pe interese și avantaje reciproce.

Mai sînt, desigur, probleme de soluționat, mai cu seamă în direcția înlăturării unor restricții la unele exporturi românești, precum și la unele aranjamente de ordin financiar pentru a favoriza o bună funcționare a schimburilor economice. Cred că aceste probleme își vor putea găsi o soluționare mai bună în perioada următoare și, mai cu seamă, odată cu depășirea greutăților determinate de actuala criză economică, odată cu relansarea activității economice.

Noi am dori, în același timp, să se ajungă la un acord corespunzător între Piața comună și C.A.E.R., în spiritul propunerilor înaintate deja de C.A.E.R., luînd ca bază și propunerile Pieței comune ; să se găsească — ca să spun așa — un numitor comun și să se ajungă la soluții reciproc acceptabile. Considerăm că aceasta ar fi în interesul ambelor organizații, precum și al țărilor membre ale celor două organizații.

ÎNTREBARE : *După cum știți, ziarul „Il Popolo", pe care îl reprezint, este organul Partidului Democrat-Creștin, un partid cu care România întreține raporturi prietenești. Cum priviți aceste relații în perspectivă ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, noi întreținem relații de colaborare, prietenești cu Partidul Democrat-Creștin. Au avut loc numeroase întîlniri, schimburi de informații și de opinii asupra multor probleme de interes comun, privind colaborarea economică, cultural-științifică între țările noastre, cît și asupra problemelor vieții internaționale, legate de securitate, pace, independență națională. În toate ocaziile am ajuns la concluzii comune. Din aceasta se poate desprinde faptul că dezvoltarea relațiilor dintre Frontul Democrației și Unității Socialiste și chiar dintre Partidul Comunist Român — care, dealtfel, are rolul principal în Frontul Democrației și Unității Socialiste — și Partidul Democrat-Creștin are bune perspective. Trebuie să acționăm în această direcție, aceasta corespunzînd intereselor țărilor noastre și servind cauzei destinderii, păcii și colaborării internaționale.

Este adevărat, concepțiile noastre despre lume, despre organizarea societății sînt diferite. Consider însă că problemele orînduirii sociale trebuie să fie soluționate de fiecare popor, iar aceasta nu trebuie să împiedice colaborarea — în probleme de interes comun — dintre forțe politice de diferite convingeri. Avem multe interese comune și trebuie să acționăm în această direcție.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, între România și Italia există trainice legături de prietenie, de colaborare și cooperare economică și tehnică, care au cunoscut o dezvoltare ascendentă în ultimii ani. Care este părerea dumneavoastră despre posibilitatea amplificării lor ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, între România și Italia există trainice, aș spune tradiționale legături de prietenie și colaborare. Într-un anumit sens, țările noastre sînt legate prin trecutul îndepărtat, printr-o anumită cultură comună, au multe afinități, ceea ce face ca prietenia și colaborarea lor

să corespundă atît trecutului, dar și prezentului și, mai cu seamă, viitorului. Desigur, nici o țară, deci nici țările noastre nu pot trăi numai din trecut. Oricît am prețui acest trecut, trebuie să acționăm ca să-l dezvoltăm și să-i dăm o perspectivă nouă. Pornind de aici, ținînd seama de progresele în domeniile economic, tehnic, cultural realizate în România și Italia, putem amplifica în următorii ani schimburile, dînd o bază și mai puternică colaborării multilaterale în toate domeniile, atît bilateral, cît și pe plan internațional, dintre țările noastre. Prin aceasta vom consolida și mai mult prietenia și conlucrarea în soluționarea problemelor comune, contribuind, totodată, la realizarea unor relații care să asigure contribuția țărilor noastre la pacea și colaborarea europeană și în întreaga lume, la realizarea unei Europe unite, bazată pe națiuni independente și libere.

Aș dori, în încheiere, să transmit, prin intermediul publicației dumneavoastră, tuturor cititorilor, poporului italian cele mai alese sentimente și urări de prosperitate și progres !

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI ITALIAN „CORRIERE DELLA SERA"

— 9 decembrie 1981 —

ÎNTREBARE : *În discursul dumneavoastră de sîmbătă, domnule președinte, ați declarat că poporul român este cu sufletul alături de alte popoare europene care manifestează pentru dezarmare și pace. Mișcarea de pace din România se identifică cu cele existente în alte state din Europa occidentală, sau există și deosebiri sub anumite aspecte și care sînt acestea ? În același timp, mișcarea de pace din România, cu specificul ei, poate să constituie un exemplu și un stimulent pentru inițiative asemănătoare și în alte țări socialiste ?*

RĂSPUNS : România acordă o atenție deosebită situației grave create în Europa ca urmare a acumulării unor mari cantități de armamente, și îndeosebi de armamente nucleare, precum și ca urmare a hotărîrii de amplasare a noi rachete cu rază medie de acțiune, de producere și amplasare a bombei cu neutroni, de dezvoltare a armelor și rachetelor nucleare în general. De aceea, considerăm că este necesar ca popoarele europene — care sînt direct afectate de această mare acumulare de armamente nucleare

și care, de fapt, pun în pericol însăși existența umanității — să acționeze cu toată hotărîrea, într-o solidaritate cît mai deplină. Popoarele continentului nostru trebuie să facă totul pentru a obține oprirea amplasării de noi rachete, retragerea și înlăturarea celor existente și realizarea în perspectivă a unei Europe fără nici un fel de arme atomice, pentru a se trece ulterior și la reducerea armamentelor clasice.

În acest sens, consider că marile mișcări de pace din Europa reflectă o înaltă conștiință politică, faptul că popoarele înțeleg tot mai bine că trebuie să acționeze cu toată puterea pentru a-și asigura dreptul fundamental la existență și la viață. Apreciez, de aceea, că există o deplină identitate între mișcările de pace din Europa occidentală și alte state europene și cele din România ; popoarele noastre pornesc de la aceleași pericole, de la aceleași dorințe. Sigur că în fiecare țară mișcarea pentru pace are un specific propriu, ținînd seama și de forțele politice și sociale care s-au încadrat în această mișcare, iar pînă la urmă și de tradițiile fiecărui popor.

Din acest punct de vedere, s-ar putea spune că în România există o încadrare — aș putea spune totală — a tuturor categoriilor sociale, a organizațiilor politice și obștești, inclusiv a celor religioase, care fac cu toate parte din Frontul Democrației și Unității Socialiste. Aceasta a și dat o amploare deosebită acțiunilor pentru pace din România.

Nu ne-am propus să constituim un exemplu pentru cineva. Ne-am propus să acționăm împreună cu toate popoarele europene și aș putea spune că, în forme corespunzătoare țărilor respective, în toate statele socialiste se dezvoltă o puternică mișcare de pace.

Nu cred că poate exista popor din Europa care să nu înțeleagă că acum este necesar ca popoarele să-și întărească colaborarea, unitatea și să acționeze cu toată fermitatea pentru a opri armamentul atomic, pentru a-și asigura dreptul la viață, posibilitatea de a-și construi viața în deplină libertate, așa cum o dorește fiecare.

ÎNTREBARE : *În discursul pe care l-ați rostit la marea adunare populară din București v-ați referit, domnule președinte, la popoarele europene „din Pirinei pînă în Carpați". Vreți să ilustrați, excelență, semnificația acestei definiții ?*

RĂSPUNS : Am vorbit despre necesitatea ca popoarele din Vest și Est să meargă mînă în mînă în lupta pentru pace. Referirea „de la Pirinei pînă în Carpați" dorește să sublinieze necesitatea acestei unități cît mai depline și se adresează, totodată, direct popoarelor din Balcani în realizarea unei zone a colaborării pașnice, fără armament atomic.

ÎNTREBARE : *Mișcarea de pace din România a înregistrat un punct culminant prin discursul dumneavoastră de sîmbătă, cînd ați subliniat pericolul armelor nucleare și ați cerut reducerea și, în cele din urmă, distrugerea lor. Prin ce inițiative politice, la nivel guvernamental, va încerca România în viitorul apropiat să realizeze acest program de dezarmare și pace ?*

RĂSPUNS : Noi considerăm că între mișcarea maselor populare, a popoarelor pentru pace și acțiunile la nivel guvernamental trebuie să existe o deplină concordanță. Vom continua, desigur, să întărim colaborarea și să acționăm împreună cu popoarele europene în direcția determinării guvernelor de a acționa pentru adoptarea unor măsuri care să garanteze pacea și securitatea. În această direcție, aș dori să menționez cu satisfacție că tot mai multe guverne europene înțeleg că trebuie să țină seama de voința popoarelor. În ceea ce ne privește, vom intensifica contactele și vom continua discuțiile pe linie guvernamentală, precum și la nivelul șefilor de state, pentru a ajunge la concluzii comune, în vederea încheierii cu succes a tratativelor ce au început la Geneva. Sîntem hotărîți să facem totul pentru

ca țările europene să-și prezinte punctele de vedere și să acționeze în vederea realizării unor acorduri acceptabile pentru toate părțile — atît pentru cele două țări care duc tratative, dar și pentru popoarele europene, care, de fapt, sînt direct interesate în oprirea amplasării de noi rachete și trecerea la înlăturarea celor existente —, pentru realizarea în Europa a unei colaborări pașnice, egale, care să excludă armamentul nuclear.

ÎNTREBARE : *Credeți, domnule președinte, că mișcările pentru pace din Europa — deci și cea din România — vor putea influența concret poziția celor două mari puteri în ce privește blocarea imediată a programului de înarmare cu rachete și retragerea unui anumit număr de rachete instalate în regiunile europene ale Uniunii Sovietice ?*

RĂSPUNS : Eu am deplina convingere că mișcările de pace din Europa — deci și cea din România —, de fapt mișcările pentru pace din toate statele europene vor avea o puternică influență în realizarea cu succes a tratativelor care au început la Geneva, tratative care reflectă atît dorința Uniunii Sovietice, cît și a Statelor Unite ale Americii. Este adevărat, aceste dorințe au fost exprimate în forme diferite, dar există, totuși, voința de a discuta, de a găsi soluții de renunțare la amplasarea unor noi rachete, de retragere și înlăturare a celor existente.

Cred că în această privință popoarele europene au un rol important, pentru că, pînă la urmă, dacă ele vor refuza armamentul atomic, atît Uniunea Sovietică, cît și Statele Unite ale Americii vor trebui să țină seama de aceste dorințe. Dar — repet — declarațiile Uniunii Sovietice, ale președintelui Brejnev sînt în această privință importante, și sînt semnificative și declarațiile președintelui Reagan, care, deși în forme diferite, au declarat că sînt gata să ducă tratative serioase și să ajungă la soluții acceptabile.

Noi, europenii, trebuie să nu stăm liniștiți pînă nu se va ajunge la un acord corespunzător !

ETTORE PETTA : *Vă mulțumesc foarte mult, domnule președinte. Sînteți unul din cei mai importanți protagoniști ai vieții politice din Europa și din lume. Pentru aceasta, cu multă sinceritate, vă urăm să aveți succes în această politică, pe care o înfăptuiți cu mult curaj.*

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU : Succesul depinde de popoarele europene. Trebuie să vă spun că poporul român este ferm hotărît să acționeze în direcția aceasta și sper că, acționînd în strînsă unitate cu toate popoarele europene, vom reuși să ajungem la bune rezultate.

Doresc, în încheiere, să folosesc acest prilej pentru a adresa cititorilor ziarului „Corriere della Sera", întregului popor italian cele mai calde urări de prosperitate, progres și pace !

CUVÎNTARE
LA SOLEMNITATEA CONFERIRII TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, A „PLACHETEI DE AUR A GIUNTEI REGIONALE PIEMONT"

— 9 decembrie 1981 —

Stimate tovarășe președinte al Giuntei regionale Piemont,

Stimați tovarăși,

Aș dori să vă mulțumesc mult pentru această plachetă și insignele care reprezintă diferite provincii ale regiunii dumneavoastră, pentru cuvintele pe care le-ați exprimat aici la adresa poporului român, a politicii sale de pace și colaborare, precum și pentru aprecierile la adresa relațiilor dintre România și Italia.

Într-adevăr, popoarele român și italian sînt legate prin vechi tradiții, prin anumite puncte comune în dezvoltarea lor, prin afinități de limbă și cultură ; este adevărat, toate acestea privesc istoria îndepărtată, dar au constituit întotdeauna și constituie și în momentul de față o bază trainică a relațiilor de prietenie și colaborare dintre poporul român și poporul italian.

Doresc să remarc cu multă satisfacție bunele relații dintre România și Italia, larga colaborare existentă atît

pe plan economic, cît și tehnico-științific și cultural, precum și pe plan internațional, în lupta pentru o politică de pace, de independență națională și colaborare între toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

În acest cadru, relațiile dintre Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Italian, vizita secretarului general, a tovarășului Bettino Craxi, în România, convorbirile pe care le-am avut nu de mult au constituit și constituie un factor important în dezvoltarea relațiilor dintre partidele noastre și, totodată, dintre popoarele noastre, un factor important pentru întărirea solidarității și colaborării tuturor forțelor din Europa și din întreaga lume care se pronunță împotriva politicii de dominație și asuprire, pentru destindere, pentru progresul economic și social al popoarelor, pentru independența lor națională, pentru o politică de pace.

În mod deosebit apreciez înmînarea acestei plachete ca o expresie a preocupării comune de a întări solidaritatea în lupta pentru soluționarea marilor probleme care preocupă astăzi Europa și întreaga lume. Am în vedere, în primul rînd, situația grea creată prin acumularea unor uriașe armamente, și îndeosebi a armamentelor nucleare, hotărîrea de a se amplasa rachete cu rază medie de acțiune, de a se dezvolta cele existente, de a se produce și amplasa în Europa bomba cu neutroni. Aceasta va duce la o amplificare și o agravare fără precedent a situației din Europa, creînd un grav pericol nu numai pentru pace, dar pentru însăși existența popoarelor europene, pentru viața pe continentul nostru. De aceea, România consideră că trebuie să facem totul, să acționăm acum, pînă nu este prea tîrziu, pentru a opri amplasarea de noi rachete nucleare, pentru trecerea la retragerea și înlăturarea celor existente, pentru a se ajunge, pînă la urmă, la o Europă fără nici un fel de rachete nucleare, fără armamente nucleare în general.

Noi apreciem în mod deosebit mișcările din Italia, inclusiv din regiunea dumneavoastră, care exprimă hotărîrea popoarelor de a împiedica transformarea Europei într-un arsenal nuclear, de a înlătura gravul pericol ce amenință toate națiunile continentului nostru.

În acest spirit, poporul român s-a angajat cu toată hotărîrea și forța sa, alături de popoarele europene, de popoarele de pe alte continente, în lupta pentru dezarmare, pentru o Europă fără arme nucleare. Marea manifestație care a avut loc cu cîteva zile în urmă la București constituie tocmai expresia acestei hotărîri a poporului român de a întări colaborarea și solidaritatea cu toate forțele politice din Europa, cu popoarele europene și de pretutindeni, avînd convingerea fermă că stă în puterea acestor popoare de a determina oprirea amplasării și dezvoltării noilor rachete nucleare, de a determina trecerea la reducerea celor existente, pînă la înlăturarea lor deplină.

Doresc să exprim convingerea că Partidul Comunist Român și Partidul Socialist Italian — împreună cu alte partide și forțe politice din Europa și din întreaga lume, indiferent de orientările lor politice și de concepțiile lor — vor reuși să realizeze o puternică colaborare și solidaritate și să poată astfel garanta popoarelor noastre liniștea, dezvoltarea economico-socială, realizarea năzuințelor lor spre o viață mai bună, în libertate și independență.

Cu această convingere, vă mulțumesc încă o dată și vă rog să transmiteți tuturor locuitorilor din regiunea dumneavoastră, întregului popor italian prieten salutul meu, al poporului român și urarea de succes pe calea dezvoltării economico-sociale independente, în lupta comună pentru pace, pentru independență, pentru o viață mai bună ! *(Vii aplauze).*

CUVÎNT LA CEREMONIA ÎNMÎNĂRII TOVARĂȘULUI LEONID ILICI BREJNEV, SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.U.S., PREȘEDINTELE PREZIDIULUI SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S., A ÎNALTULUI ORDIN AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA „VICTORIA SOCIALISMULUI" CU PRILEJUL ÎMPLINIRII VÎRSTEI DE 75 DE ANI

— 18 decembrie 1981 —

Dragă tovarășe Leonid Ilici Brejnev,

Am deosebita plăcere să vă înmînez înaltul Ordin al Republicii Socialiste România „Victoria socialismului", pe care conducerea Partidului Comunist Român și a Republicii Socialiste România a hotărît să vi-l acorde ca o înaltă apreciere a contribuției deosebite aduse de dumneavoastră la dezvoltarea colaborării dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, dintre Republica Socialistă România și Uniunea Sovietică, la întărirea prieteniei dintre poporul român și popoarele sovietice, la promovarea cauzei generale a socialismului, a păcii și colaborării internaționale. Vă înmînez acest înalt ordin cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani și al îndelungatei activități ca activist de seamă al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și al statului sovietic.

Aș dori ca, în numele conducerii de partid și de stat, al meu personal, să vă exprim cele mai calde felicitări cu prilejul înmînării acestui înalt Ordin al Republicii Socialiste România, precum și pentru aniversarea zilei dumnea-

voastră de naștere și să vă urez din toată inima multă sănătate și putere de muncă, succes deplin în îndeplinirea sarcinilor de înaltă răspundere ce vă revin în conducerea partidului și statului sovietic, ca eminent om de stat și militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Îmi exprim convingerea că și în viitor vom acționa împreună pentru dezvoltarea continuă a colaborării dintre partidele și țările noastre, pentru întărirea solidarității și colaborării lor în construcția socialismului și comunismului, în ridicarea bunăstării popoarelor noastre.

Ținînd seama de împrejurările grave din viața internațională, de intensificarea cursei înarmărilor, de gravele pericole ce amenință libertatea, existența și însăși viața popoarelor noastre și a întregii lumi, aș vrea să exprim dorința întăririi colaborării dintre statele noastre în lupta pentru destindere, pentru realizarea securității și colaborării în Europa, pentru o Europă fără arme nucleare, pentru o lume mai dreaptă și mai bună pe planeta noastră.

Încă o dată, dragă Leonid Ilici, vă adresez cele mai calde felicitări și urări de viață îndelungată, multă sănătate și fericire!

TOAST LA RECEPȚIA OFERITĂ DE CĂTRE COMITETUL CENTRAL AL P.C.U.S., PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM ȘI CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S. CU PRILEJUL ÎMPLINIRII VÎRSTEI DE 75 DE ANI DE CĂTRE TOVARĂȘUL LEONID ILICI BREJNEV, SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.U.S. PREȘEDINTELE PREZIDIULUI SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

— 19 decembrie 1981 —

Dragă tovarășe Brejnev,

Am deosebita plăcere să vă adresez, cu prilejul sărbătoririi vîrstei de 75 de ani și a unei îndelungate perioade de muncă și luptă în slujba cauzei socialismului și comunismului, a propășirii popoarelor sovietice, a păcii și progresului, în numele conducerii de partid și de stat a României, al meu personal, cele mai calde felicitări și urări de bine.

Doresc să exprim satisfacția pentru dezvoltarea continuă a colaborării multilaterale dintre România și Uniunea Sovietică și să evoc contribuția dumneavoastră, dragă Leonid Ilici, la întărirea acestor relații. Am convingerea că relațiile româno-sovietice vor cunoaște o linie mereu ascendentă, spre binele ambelor noastre popoare, în interesul construcției socialismului și comunismului în cele două țări, al cauzei socialismului, colaborării și păcii în lume.

Agravarea situației internaționale necesită unirea tuturor forțelor progresiste și antiimperialiste, a tuturor

popoarelor, care doresc să trăiască libere și în pace, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru realizarea destinderii, pentru o politică de respect al independenței popoarelor, al dreptului lor la viață și pace. Popoarele din Europa își manifestă adînca îngrijorare pentru marea acumulare de arme, și îndeosebi de arme nucleare. Pe drept cuvînt, opinia publică își leagă mari speranțe de negocierile sovieto-americane începute la Geneva, așteptînd ca acestea să se concretizeze în hotărîri și măsuri efective pentru oprirea amplasării de rachete cu rază medie de acțiune și înlăturarea celor existente. De asemenea, este imperios necesar ca reuniunea de la Madrid să ducă la convocarea unei conferințe pentru dezarmare și încredere, la noi pași pe calea realizării unei Europe pașnice, unite, în care toate națiunile să poată conlucra egal pentru progres și o viață mai bună.

Apreciind rolul deosebit al Uniunii Sovietice, al dumneavoastră, tovarășe Brejnev, în lupta pentru dezarmare și pace, ne exprimăm convingerea că țările noastre vor conlucra tot mai activ, împreună cu celelalte țări socialiste, cu toate statele iubitoare de pace, pentru împlinirea aspirațiilor arzătoare ale popoarelor europene, ale întregii omeniri, pentru apărarea dreptului fundamental al oamenilor de pretutindeni la viață, la libertate, la pace, pentru înfăptuirea măreților idealuri de totdeauna ale comunismului — o lume fără arme și fără războaie.

Felicitîndu-vă încă o dată, din toată inima, dragă Leonid Ilici, doresc să vă urez multă sănătate, putere de muncă, viață îndelungată și tot mai mari succese în îndeplinirea înaltelor răspunderi ce vă revin în conducerea partidului și statului sovietic.

Să se dezvolte continuu colaborarea dintre partidele și popoarele noastre, în interesul construcției socialismului și comunismului în țările noastre, al cauzei socialismului și progresului social !

Să triumfe politica de colaborare și asigurare a libertății, independenței și securității tuturor națiunilor lumii !

Să triumfe politica de destindere și pace pe planeta noastră !

Toastez în sănătatea dumneavoastră, tovarășe Brejnev !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

CUVÎNTARE ADRESATĂ COPIILOR ŞI TINERILOR — ŞOIMI AI PATRIEI, PIONIERI ŞI UTECIŞTI, MUNCITORI ŞI ŢĂRANI, ELEVI ŞI STUDENŢI — PARTICIPANŢI LA TRADIŢIONALA ÎNTÎLNIRE CU PRILEJUL ANULUI NOU

— 30 decembrie 1981 —

Dragi utecişti, pionieri, şoimi ai patriei,

Dragi tineri şi copii,

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Aş dori să vă mulţumesc tuturor pentru urările ce ni le-aţi adresat, pentru urările adresate partidului comunist, poporului nostru, constructor minunat al socialismului, care asigură ridicarea continuă a patriei pe noi culmi de progres şi civilizaţie, bunăstarea şi fericirea copiilor, a tineretului, a întregului popor. *(Aplauze şi urale îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu — tinerii !“).*

Din moşi-strămoşi, de Anul Nou, poporul nostru şi-a urat întotdeauna lui şi prietenilor săi cele mai bune gînduri şi cele mai mărețe realizări. Dintotdeauna, poporul nostru a dorit ca anul care vine să fie mai frumos, mai îmbelşugat, să asigure condiţii de progres, de dezvoltare, să asigure pacea, bunul cel mai de preţ al tuturor popoarelor. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu — pace !“).*

Nu întîmplător, în urările voastre din acest an, cuvîntul PACE a răsunat ca o chemare adresată tuturor acelora care cheltuiesc încă mulţi, mulţi bani, multă energie, multă inteligenţă pentru înarmare, în timp ce milioane şi zeci de milioane de oameni trăiesc încă în condiţii de înapoiere, în timp ce mulţi copii de pe toate meleagurile planetei noastre nu au acum, în pragul Noului An, asigurată ziua de mîine. Perspectiva întrevăzută pentru 1982 de mulţi economişti este sporirea numărului şomerilor, în timp ce unii sporesc numărul armamentelor. Iată de ce, într-adevăr, trebuie ca acum, în pragul Noului An 1982, gîndurile şi voinţa noastră să se îndrepte spre toate popoarele lumii cu chemarea de a ne uni eforturile pentru a opri cursa înarmărilor, pentru a opri amplasarea rachetelor nucleare în Europa, pentru o Europă fără rachete, fără armament nuclear, pentru o lume a păcii şi colaborării egale între toate naţiunile lumii. *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceauşescu — pace !“).*

Să fie îndreptate miliardele de dolari cheltuite în scopul înarmărilor pentru a asigura locuri de muncă, pentru a asigura sănătatea oamenilor, pentru cultură, pentru condiţii de învăţămînt pentru copii şi tineret, pentru bunăstarea şi fericirea popoarelor, a întregii omeniri. Să facem totul ca tineretul, copiii de azi să poată trăi fără teama că mîine va cădea o bombă atomică, fără teama că mamele, taţii, fraţii şi surorile lor, că ei înşişi vor cădea pradă bombelor ucigătoare. Iată de ce prima urare pe care trebuie s-o facem Noului An este de a se da dovadă de înaltă răspundere şi înţelepciune, de a se face totul pentru pace, pentru independenţa popoarelor. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu — pace !“).*

Doresc să vă urez vouă, dragi şoimi ai patriei şi pionieri, dragi copii ai României socialiste, un an cu multe şi multe realizări la învăţătură, cu multă fericire în viaţa voastră ! Să creşteţi sănătoşi, voioşi, copii liberi şi demni ai unui popor liber, constructor al socialismului şi comu-

nismului ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !").*

Vă urez vouă, dragi uteciști, dragi tineri ai României socialiste, împliniri depline în muncă, în viață, la învățătură ! Faceți totul pentru a vă însuși cele mai înalte cunoștințe din toate domeniile, pentru a vă pregăti să deveniți buni constructori ai socialismului și comunismului, buni cetățeni ai României socialiste, apărători de nădejde ai cuceririlor revoluționare, ai independenței României. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !").*

Aș dori ca de aici, de la sediul Comitetului Central al partidului, în ajunul Noului An să adresez clasei noastre muncitoare urarea de succese tot mai mari în întreaga activitate. Să faceți, dragi tovarăși și prieteni, în așa fel încît să se afirme tot mai puternic forța și capacitatea muncitorimii române în toate domeniile, rolul ei de forță conducătoare în societatea noastră, ridicînd industria românească pe noi culmi, asigurînd o calitate și o tehnică tot mai bună, sporind eficiența și productivitatea, făcînd să crească bogăția României socialiste, bunăstarea poporului nostru. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Adresez țărănimii noastre urarea de a face totul pentru ca, în anul 1982, ogoarele patriei să dea recoltă îmbelșugată, să asigure din plin necesitățile poporului, să contribuie într-o măsură sporită la dezvoltarea generală a României socialiste, la bunăstarea întregii națiuni. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Adresez intelectualității patriei noastre urarea de a obține rezultate cît mai mărețe în domeniile cercetării, științei, culturii, învățămîntului, de a aduce o contribuție tot mai însemnată la dezvoltarea societății noastre, avînd permanent în vedere că făurirea socialismului și comunismului nu se poate realiza decît pe baza celor mai noi și

mai înalte cuceriri ale științei și tehnicii. Să facem totul pentru ca știința românească să fie un factor de seamă al făuririi socialismului și comunismului, al bunăstării poporului ! *(Urale și aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor le adresez calde urări de succese tot mai mari, de bunăstare, de fericire, de pace și tradiționala urare „La mulți ani !" *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !" „Ceaușescu — tinerii !").*

Vă urez tuturor, dragi tovarăși și prieteni, multă sănătate, multă fericire ! La mulți ani ! *(Urale și aplauze puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !", „Ceaușescu — tinerii !". Într-o atmosferă de puternică însuflețire și de mare entuziasm, copiii, tinerii, toți cei prezenți ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru cel mai iubit fiu al poporului, secretarul general al partidului și președintele Republicii Socialiste România).*

CUVÎNTARE
LA PRIMIREA ŞEFILOR MISIUNILOR DIPLOMATICE, A REPREZENTANŢILOR UNOR ORGANIZAŢII INTERNAŢIONALE ACREDITAŢI ÎN ŢARA NOASTRĂ, CARE AU PREZENTAT FELICITĂRI CU PRILEJUL ANULUI NOU ŞI AL CELEI DE-A XXXIV-A ANIVERSĂRI A PROCLAMĂRII REPUBLICII

— 30 decembrie 1981 —

Stimate tovarăşe decan al corpului diplomatic,

Stimaţi tovarăşi şi domnilor ambasadori şi şefi ai misiunilor diplomatice din România,

Dragi tovarăşi,

Aş dori, în primul rînd, să vă mulţumesc pentru urările pe care mi le-aţi adresat, pentru urările adresate poporului român cu prilejul Zilei republicii şi al Noului An.

Încheiem un an care a prilejuit eforturi susţinute pentru toate popoarele — şi mă refer şi la poporul român — pentru a-şi asigura dezvoltarea economico-socială. Au trebuit învinse multe greutăţi, determinate de criza economică, de faptul că în economia mondială, în relaţiile economice internaţionale continuă să se manifeste puternic criza, relaţiile inechitabile, ceea ce are repercusiuni puternice asupra dezvoltării economico-sociale în toate statele.

Aţi trăit în acest an în România şi cunoaşteţi atît munca şi realizările, cît şi greutăţile pe care poporul ro-

mân le-a întîmpinat în dezvoltarea sa economico-socială. Am realizat paşi însemnaţi — chiar în acest an greu — pe calea dezvoltării economico-sociale, în realizarea Programului partidului nostru, a hotărîrilor Congresului al XII-lea de dezvoltare a ţării, de ridicare a bunăstării generale a poporului.

Încheiem un an cu multe probleme complicate în viaţa internaţională. Din păcate, aşteptările şi dorinţele formulate, practic, de toate popoarele — şi pe care le-am formulat şi noi şi poporul nostru chiar cu un an în urmă, şi în acest cadru — nu au fost pe deplin îndeplinite. Poporul nostru, ca şi toate popoarele sperau ca anul 1981 să ducă la o diminuare a încordării, la o reducere a înarmărilor, la promovarea unei politici de destindere, bazată pe respectul independenţei şi suveranităţii naţionale a popoarelor, pe neamestecul în treburile interne. Am asistat, într-o anumită parte a anului, la unii paşi pozitivi în această direcţie. Din păcate, în ultima parte a anului am asistat şi asistăm la măsuri care duc la accentuarea încordării. Au fost adoptate o serie de măsuri care au accentuat încordarea în Orientul Mijlociu şi în alte zone ale lumii, deşi toţi aşteptam şi aşteptăm măsuri care să creeze condiţii pentru soluţionarea politică a tuturor conflictelor, pentru renunţarea la forţă şi la ameninţarea cu forţa.

În Europa au intervenit şi unele momente pozitive. În acest sens m-aş referi la progresele înregistrate în cadrul reuniunii pentru securitate şi cooperare de la Madrid, la poziţia adoptată de multe guverne europene faţă de politica de înarmare. De asemenea, în acest cadru, aş dori să menţionez marile manifestări şi mişcări ale popoarelor pentru a opri amplasarea în Europa a rachetelor cu rază medie de acţiune, pentru a determina retragerea celor existente şi realizarea pe continentul european a unor relaţii noi, prin eliminarea definitivă a armamentelor nucleare şi, în general, prin reducerea treptată a armamentelor. De asemenea, aş menţiona începerea pînă la urmă —

și cred că opinia publică a avut un rol important în această privință — a negocierilor de la Geneva dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite cu privire la rachetele cu rază medie de acțiune. Toate acestea au constituit acțiuni pozitive, care dădeau o anumită speranță pentru sfîrșitul acestui an și începutul anului 1982. Din păcate, și în Europa au intervenit complicații, iar în ultimul timp s-au adoptat o serie de poziții care vin direct în contradicție cu principiile destinderii, cu principiile adoptate în comun de țările semnatare ale documentelor de la Helsinki. Se recurge din nou la sancțiuni economice, la tot felul de măsuri care nu pot decît să agraveze relațiile din Europa și din întreaga lume, să ridice obstacole noi în calea destinderii, să creeze o asemenea situație care să împingă la extinderea cheltuielilor militare — și aceasta în detrimentul bunăstării popoarelor, al politicii de destindere și pace. Iată de ce e greu să facem acum un bilanț al acestui an, care este foarte contradictoriu și care, din păcate, se încheie într-o atmosferă de tensiune și încordare foarte mare.

Intrăm într-un an nou, anul 1982, cu speranțe, dar trebuie să spunem că și cu multe incertitudini.

În ce ne privește, în România, am adoptat programul de dezvoltare economico-socială pe 1982 și sîntem hotărîți să facem totul pentru a asigura realizarea acestuia. Știu că și popoarele pe care dumneavoastră le reprezentați — ca, dealtfel, toate popoarele lumii — doresc ca anul viitor să le aducă o ameliorare a situației economice, să contribuie la reluarea activității economice, la dezvoltarea unei colaborări bazate pe echitate și egalitate în toate domeniile. Sînt și previziuni în această privință, unele nu prea bune, altele care prevăd că există, totuși, posibilitatea unei reluări a activității economice și a dezvoltării colaborării internaționale. Noi facem parte dintre acele state care consideră că sînt condiții — dacă ne vom concentra eforturile pentru învingerea greutăților economice — să realizăm în 1982 depășirea multor greutăți și să punem bazele unei dezvoltări a colaborării economice, inclusiv în ce privește soluționarea problemelor subdezvoltării și realizarea unei noi ordini economice internaționale. Însă, cum știți foarte bine, aceste perspective sînt nemijlocit legate de politica generală și, în primul rînd, de cele două tendințe ce se manifestă în viața internațională : o tendință spre o politică de destindere, de reducere a înarmărilor și de pace, o altă tendință spre o politică de încordare și, implicit, de accentuare a înarmărilor, de creștere a pericolului de război. Acum, la începutul noului an, se pune întrebarea — și trebuie să se pună cu toată tăria : ce politică urmează un stat sau altul ?

Cred că nu mai este nevoie să subliniez că România, poporul român se pronunță pentru politica de destindere, de pace, de soluționare a problemelor numai pe calea tratativelor.

Considerăm că este necesar să facem totul pentru ca în cursul anului 1982 să se facă pași importanți în direcția soluționării problemelor din Orientul Mijlociu pe calea tratativelor, să se obțină progrese în direcția soluționării și poate chiar a rezolvării conflictului dintre Iran și Irak, precum și altor conflicte și probleme litigioase din viața internațională. O asemenea orientare răspunde pe deplin atît intereselor popoarelor respective, cît și intereselor tuturor națiunilor, dorinței lor de a-și concentra forțele spre dezvoltarea economico-socială, de a trăi în pace. România va acționa ferm în această direcție !

Dar sînt și alte manifestări care au dus la accentuarea încordării din ultimul timp. Există un pericol real — și nu trebuie să ascundem acest lucru — ca să se ajungă la o accentuare a acestei încordări.

De aceea, noi considerăm că este necesar ca toate statele să dea dovadă de cea mai mare reținere, să acționeze cu înalta responsabilitate ce se cere fiecărei țări, și cu atît mai mult țărilor mari, care au, fără îndoială, un rol im-

portant în viața internațională, deși nu numai ele pot soluționa problemele internaționale și nici nu trebuie să așteptăm sau să lăsăm ca problemele să fie soluționate numai de țările mari. Cunoașteți bine că România a considerat întotdeauna, și cu atît mai mult acum, că este necesar să acționăm pentru ca toate statele — mă refer aici la statele pe care le reprezentați dumneavoastră — să-și asume răspunderea, să fie mai active pentru a contribui la soluționarea problemelor în interesul păcii, al destinderii, al independenței naționale.

Cred că am putea spune că, în actualele împrejurări, și celelalte state pot avea — și trebuie să aibă — un rol important în oprirea accentuării încordării, în a face și pe cei mari să înțeleagă că nu trebuie să pună accentul numai pe forță, că nu este necesar ca fiecare să demonstreze că dispune de suficientă forță, ci trebuie să țină seama de voința popoarelor și să pună accentul pe căile de înțelegere și soluționare a problemelor prin tratative.

Dacă m-aș referi la țările din Europa — nu mă refer la popoare, pentru că ele în unanimitate doresc să se pună capăt cursei înarmărilor, ci mă refer la guvernele europene —, nu cred că există vreunul din ele care să împărtășească, într-o formă sau alta — și nici nu pot împărtăși —, măsurile de accentuare a încordării. Cred că se va ține seama — și trebuie să facem să se țină seama de acest lucru !

Vreau să fiu bine înțeles. Am spus nu o dată, vorbind de soluționarea problemelor, că realizarea unei Europe fără rachete nucleare de nici un fel, reducerea, pînă la urmă, a armamentului și, în general, crearea unei lumi fără armament nuclear presupun realizarea unei încrederi, a unui echilibru real al forțelor, astfel ca nimeni să nu se mai teamă că poate fi victima unei agresiuni căreia să nu-i poată face față. Dar trebuie să realizăm aceasta nu ridicînd nivelul înarmărilor, ci trecînd la reducerea aces-

tora. Așteptăm ca marile puteri — cum li se spune de regulă, deși știu că Uniunii Sovietice nu-i place să fie pusă în categoria aceasta, dar este, totuși, o mare putere — să acționeze în această direcție ! Așteptăm ca Statele Unite — care sînt o mare putere și afirmă zilnic acest lucru — să înțeleagă că trebuie să țină seama de ceea ce doresc celelalte popoare și să acționeze în direcția aceasta. Este necesar ca ele să se așeze la masa tratativelor. De asemenea, se impune ca la aceste tratative să participe toate țările europene, iar pentru problemele ce privesc alte zone, țările din zona respectivă ; pentru întreaga lume trebuie să participe statele și popoarele din întreaga lume. Problemele complexe ale păcii, ale dezarmării, ale independenței naționale, ale progresului economico-social nu se pot soluționa decît cu participarea noastră, a tuturor statelor și popoarelor. Vrem ca urarea noastră pentru Noul An s-o adresăm tuturor acelora care doresc să se ajungă la o restabilire a încrederii și la reluarea destinderii, să se acționeze și să se facă totul pentru realizarea acestui obiectiv.

Noi, în Europa, trebuie să facem totul pentru încheierea cu rezultate cît mai bune a conferinței de la Madrid, pentru a se convoca o conferință pentru dezarmare și încredere, pentru a se asigura continuitatea acestor reuniuni. Chiar ultimii doi ani au demonstrat cît de necesare sînt aceste reuniuni, că ele constituie o bază de contacte, de discuții, de a se putea găsi soluții comune problemelor care ne interesează pe toți. Și aceasta este valabil pentru toate zonele lumii.

Am dori ca la Geneva să se ajungă la rezultate privind rachetele cu rază medie de acțiune, neamplasarea și trecerea la reducerea celor existente. În general, dorim să se adopte măsuri hotărîte pentru dezarmarea generală și dezarmarea nucleară. Cred că, într-o măsură sau alta, nu există popor care să nu dorească să se renunțe la tot felul de măsuri care nu duc decît la încordare, să se pornească

de la necesitatea respectării neabătute a dreptului fiecărui popor de a hotărî singur în problemele sale interne, fără amestec din afară.

Fiecare are problemele sale — în unele țări, mai complicate, în altele, mai puțin complicate. Dar am reveni la perioada războiului rece dacă fiecare și-ar lua dreptul să aprecieze cum să facă și ce este bine să facă o țară sau alta ; am grăbi războiul, care ar duce la distrugerea civilizației noastre.

Este evident că trăim într-o lume cu orînduiri sociale diferite. Nu este vorba numai de orînduirea capitalistă și socialistă ; aceasta este o simplificare, care nu mai e actuală. Sînt multe opțiuni — și unele foarte bune — în ce privește dezvoltarea economico-socială, care nu sînt nici socialiste, nici capitaliste. Trebuie să pornim de la respectul dreptului fiecărui popor de a-și alege liber calea dezvoltării și să se renunțe de a se judeca dacă este bine sau rău cum soluționează problemele un popor sau altul. Dacă se poate face ceva, atunci ar trebui ajutate un popor sau altul — mai cu seamă mă refer la popoarele din țările în curs de dezvoltare — să-și soluționeze problemele complexe privind dezvoltarea lor economico-socială. Dar a pretinde că un alt popor trebuie neapărat să țină seama de dorința unuia mai mare sau mai puternic, aceasta este în contradicție totală cu principiile coexistenței pașnice, cu principiile egalității, ale respectului independenței și suveranității naționale, ale neamestecului în treburile interne. Dacă ne apucăm să judecăm orînduirea dintr-un stat sau altul, atunci nici vorbă nu mai poate fi de coexistență, de destindere și de o politică de pace. Sînt probleme arhicunoscute, dar le repet acum, ținînd seama tocmai de încordarea deosebită la care s-a ajuns în momentul de față și care trebuie să ne preocupe în mod deosebit pentru a elimina, în cursul anului 1982, asemenea stări negative de lucruri.

Să ne concentrăm atenția — și aș dori acum să mă refer la noi, țările europene — pentru soluționarea în comun a unor probleme energetice, de transporturi, ale mediului înconjurător. Să nu uităm, totuși, că Europa a avut și are o istorie comună, o dezvoltare economico-socială comună, că, peste deosebirile de orînduire socială, ea reprezintă o unitate geografică, economică și socială și că trebuie să ne preocupăm de a întări și dezvolta această unitate a continentului european, bazată pe respectul fiecărui popor, al independenței naționale, al orînduirii din fiecare țară. Trebuie să ne preocupăm de a întări întrajutorarea dintre popoarele europene, astfel ca fiecare să-și asigure progresul, dezvoltarea economico-socială într-o formă care să țină seama și de specificul național, și de tradițiile și istoria fiecărui popor. Aceasta este valabil, desigur, pentru toate continentele. Și unitatea Africii constituie o necesitate pentru dezvoltarea Africii, și unitatea țărilor arabe, și unitatea țărilor din alte zone ale lumii, și a celor din America Latină constituie factori deosebit de importanți pentru progresul general, pentru a se asigura o colaborare internațională între toate statele, bazată pe principiile pe care cu toții le afirmăm și pe care trebuie să le și aplicăm cu toată fermitatea în viață.

Într-adevăr, trebuie să avem în vedere ca tot ceea ce facem să răspundă voinței și dorințelor popoarelor de mai bine, de libertate, de independență, de pace, de dezvoltare democratică, de creare a condițiilor pentru ca, într-adevăr, popoarele, masele populare să aibă un rol tot mai important în întreaga viață economico-socială.

Cu aceste gînduri ne pregătim noi să trecem în anul viitor.

Aș dori să exprim speranța că țările pe care le reprezentați dumneavoastră, toate statele și popoarele lumii vor acționa în așa fel încît anul 1982 să poată să înscrie o îmbunătățire a climatului internațional, o diminuare a încordării, să se realizeze unii pași concreți în direcțiile de care am vorbit. Să putem spune, la sfîrșitul anului viitor,

că într-adevăr au triumfat rațiunea, spiritul de răspundere, că șefii de state, de guverne au ținut seama de voința popoarelor, că a triumfat spiritul de dreptate, de echitate, a triumfat voința popoarelor de libertate, de independență, de pace și colaborare.

Cu aceste gînduri, aș dori să urez popoarelor dumneavoastră succese în dezvoltarea lor economică și socială. Doresc să adresez șefilor de state și guverne din țările dumneavoastră cele mai bune urări și să exprim dorința și speranța că vom întări conlucrarea și colaborarea în direcția păcii, a progresului și destinderii.

Vă urez dumneavoastră succese în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire ! La mulți ani, dumneavoastră și familiilor dumneavoastră ! *(Vii aplauze).*

MESAJ ADRESAT ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR LA POSTURILE DE RADIO ȘI TELEVIZIUNE CU PRILEJUL ANULUI NOU

— 31 decembrie 1981 —

Dragi tovarăși și prieteni,

Cetățeni ai Republicii Socialiste România,

Peste cîteva momente încheiem anul 1981, primul an al celui de-al VII-lea plan cincinal, cu rezultate importante în dezvoltarea economico-socială, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a națiunii noastre socialiste. Plenara Comitetului Central al partidului a apreciat realizările de seamă obținute în dezvoltarea industriei, agriculturii, a celorlalte sectoare economice, în progresul științei, învățămîntului și culturii, subliniind, totodată, cu putere lipsurile și greutățile manifestate în această perioadă, stabilind măsurile ce trebuie luate pentru lichidarea lor, pentru înfăptuirea neabătută a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, a hotărîrilor Congresului al XII-lea. Trebuie să menționez că toate aceste realizări au fost obținute în condițiile grele create în economia mondială și care s-au manifestat, după cum am menționat nu o dată, și în țara noastră.

Rezultatele dobîndite demonstrează justețea politicii Partidului Comunist Român, care aplică în mod creator adevărurile generale, principiile socialismului științific la condițiile României. Ele vădesc forța creatoare a poporului român, liber și stăpîn pe destinele sale, superioritatea orînduirii noastre socialiste, afirmarea cu putere a rolului conducător al partidului, unitatea întregului popor în munca și lupta revoluționară pentru ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație.

În aceste momente solemne, gîndurile noastre se îndreaptă către clasa muncitoare, țărănime și intelectualitate, către toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, către organele și organizațiile de partid, organizațiile de masă și obștești, către întregul popor, care, prin munca sa plină de abnegație, asigură dezvoltarea continuă a României socialiste. Pentru măreţele succese obținute în acest an, vă adresez tuturor, dragi tovarăși, cele mai calde felicitări și vă urez noi și tot mai mari victorii în activitatea închinată poporului, patriei noastre socialiste!

Intrăm, peste cîteva clipe, în anul 1982, cel de-al doilea an al cincinalului 1981—1985, cu un program de dezvoltare economico-socială elaborat cu participarea tuturor organismelor democrației noastre socialiste, a maselor largi populare și care asigură înfăptuirea neabătută a obiectivului strategic, a sarcinii fundamentale stabilite de Congresul al XII-lea — realizarea unei noi calități a muncii și vieții întregului popor, trecerea României la un stadiu superior de dezvoltare.

Vom avea de învins și în anul viitor multe greutăți, determinate atît de criza economică mondială, cît și de unele rămîneri în urmă în asigurarea bazei tehnico-materiale. De aceea, este necesar să acționăm cu toată hotărîrea, în spirit revoluționar, pentru lichidarea lipsurilor, întărirea răspunderii și exigenței în întreaga viață economico-socială, făcînd totul pentru dezvoltarea bazei de materii prime și energetice, pentru ridicarea continuă a calității și nivelului tehnic al produselor.

Aplicînd neabătut noul mecanism economic, autogestiunea și autoconducerea muncitorească, să asigurăm creșterea eficienței economice, a productivității muncii, reducerea cheltuielilor de producție, sporirea continuă a venitului național.

Să facem ca anul 1982 să marcheze un progres puternic al agriculturii noastre pe calea modernizării, ridicării productivității, creșterii producției agricole vegetale și animale, înfăptuirii noii revoluții agrare.

Să așezăm întreaga activitate de dezvoltare economico-socială a patriei pe cele mai înaintate cuceriri ale științei și tehnicii, să ridicăm tot mai mult rolul științei, învățămîntului și culturii în făurirea noii orînduiri sociale.

În anul 1982 să dezvoltăm și mai puternic democrația socialistă, participarea activă a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor la făurirea conștientă a propriului viitor socialist și comunist.

În actualele împrejurări economice internaționale grele, să demonstrăm forța și capacitatea minunatului nostru popor, care, de-a lungul istoriei sale milenare, a dovedit nu o dată înalte virtuți, dragoste neclintită față de glia strămoșească, nedînd înapoi în fața nici unei greutăți.

Acum, cînd poporul nostru, stăpîn pe destinele sale, își făurește viața în mod liber, așa cum dorește, să demonstrăm unitatea sa de granit în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea Partidului Comunist Român — forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste.

În anul 1982 să înscriem noi progrese în dezvoltarea neîntreruptă a patriei noastre, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni, în întărirea independenței și suveranității României socialiste.

Dragi tovarăși și prieteni,

Cetățeni ai României socialiste,

În anul 1981, în viața politică internațională au apărut multe probleme complexe, s-a menținut încordarea, a continuat cursa înarmărilor, s-au adunat nori negri, prevestitori de furtună, deasupra continentului nostru, deasupra întregii planete. Contradicțiile între diferite state și grupări de state, lupta pentru menținerea și reîmpărțirea zonelor de influență au continuat și chiar s-au accentuat în cursul acestui an.

În același timp s-a intensificat lupta popoarelor împotriva politicii imperialiste și colonialiste, pentru apărarea independenței și suveranității naționale, pentru o politică nouă, bazată pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Lupta între aceste două tendințe, diametral opuse, pe arena vieții internaționale va continua să se manifeste cu putere și în cursul anului 1982.

Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru oprirea încordării internaționale, pentru reluarea cursului spre destindere și promovarea unei politici noi, democratice, de respect al independenței naționale, de colaborare și pace.

România va acționa neabătut pentru întărirea colaborării cu toate țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, pe baza principiilor egalității în drepturi, respectului independenței și neamestecului în treburile interne.

Trebuie să facem totul pentru oprirea amplasării de rachete cu rază medie de acțiune în Europa și retragerea celor existente, pentru trecerea la reducerea armamentelor și realizarea unei Europe fără arme nucleare.

Să întărim colaborarea și solidaritatea cu toate forțele

progresiste, cu toate popoarele care se pronunță pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru dezarmare și pace.

Acum, pînă nu este prea tîrziu, să facem totul pentru a determina trecerea la dezarmarea generală, și în primul rînd la dezarmarea nucleară !

Să acționăm cu toată hotărîrea pentru realizarea unei Europe unite, în care fiecare națiune să se poată dezvolta fără teama vreunei agresiuni.

Acum, în pragul Noului An, ne adresăm încă o dată popoarelor Europei, popoarelor întregii lumi, să întărim solidaritatea și să intensificăm lupta pentru dezarmare, pentru apărarea dreptului fundamental al popoarelor la libertate, la viață, la pace ! Avem deplina convingere că popoarele dispun de forța necesară pentru a pune capăt cursei înarmărilor.

Să facem totul pentru încheierea cu succes a negocierilor sovieto-americane de la Geneva cu privire la oprirea amplasării și înlăturarea rachetelor nucleare din Europa.

Să acționăm pentru încheierea cu succes, în cursul anului 1982, a reuniunii de la Madrid și convocarea unei conferințe de încredere și dezarmare, asigurînd continuitatea reuniunilor pentru securitate și cooperare în Europa.

Fie ca anul 1982 să determine înseninarea vieții internaționale, întărirea încrederii și conlucrării între toate națiunile — condiție esențială a progresului economico-social al tuturor popoarelor, a apărării păcii mondiale !

Fie ca anul 1982 să determine realizarea unor măsuri reale în direcția lichidării subdezvoltării și înfăptuirii noii ordini economice și politice mondiale, care să asigure progresul țărilor rămase în urmă, stabilitatea economică internațională !

Să facem totul ca țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate să participe mai activ la

soluționarea marilor probleme internaționale, să se întărească rolul Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale.

Să acționăm cu toată hotărîrea pentru soluționarea conflictelor existente numai și numai pe calea tratativelor, pentru eliminarea forței și a amenințării cu forța din viața internațională.

Doresc să afirm acum, la începutul Noului An, că România socialistă va contribui activ la soluționarea problemelor complexe din viața mondială, la lupta pentru dezarmare și pace, pentru apărarea dreptului la viață al popoarelor, pentru realizarea unei lumi mai drepte și mai bune pe planeta noastră.

Dragi tovarăși și prieteni,

Cetățeni ai României socialiste,

Intrăm în anul 1982 cu încrederea deplină în forța unită a poporului nostru, avînd convingerea că noul an va aduce națiunii noastre socialiste noi împliniri în înfăptuirea Programului partidului de dezvoltare economico-socială, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a oamenilor muncii, de întărire continuă a capacității de apărare a patriei, a independenței și suveranității României socialiste.

Urez minunatei noastre clase muncitoare, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, noi și noi succese, satisfacții tot mai mari în muncă și în viață !

Vă urez tuturor, dragi compatrioți, un An Nou fericit, împlinirea tuturor dorințelor de mai bine !

LA MULȚI ANI !

CUVÎNTARE LA SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII TOVARĂȘULUI TODOR JIVKOV, SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST BULGAR, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII POPULARE BULGARIA, A ORDINULUI „STEAUA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA" CLASA I CU EȘARFĂ

Cu prilejul vizitei de prietenie în Republica Socialistă România

— 14 ianuarie 1982 —

Dragă tovarășe Jivkov,

Îmi face o mare plăcere să vă înmînez, pentru a doua oară, cel mai înalt ordin românesc „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I cu eșarfă, conferit cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a zilei de naștere, pentru contribuția deosebită la dezvoltarea colaborării dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Bulgar, dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Bulgaria, la întărirea prieteniei dintre poporul român și poporul bulgar, la promovarea cauzei generale a socialismului, păcii și colaborării internaționale.

Comuniștii români, oamenii muncii din România cunosc și apreciază drumul revoluționar pe care l-ați parcurs ca fiu credincios al poporului bulgar, ca activist de frunte al clasei muncitoare și al Partidului Comunist Bulgar. Încă din anii tinereții, intrînd în rîndurile tineretului comunist și apoi ale Partidului Comunist Bulgar, ați militat cu înflăcărare pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii

din țara dumneavoastră, împotriva exploatării și asupririi capitaliste, iar în timpul războiului ați contribuit activ la organizarea luptei poporului bulgar împotriva fascismului, la înfăptuirea insurecției armate antifasciste din septembrie 1944, la victoria revoluției socialiste în Bulgaria. În anii făuririi noii orînduiri, investit cu cele mai înalte răspunderi în conducerea partidului și statului, ca secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și președinte al Consiliului de Stat al Republicii Populare Bulgaria, ați avut un rol de seamă în toate marile realizări obținute de poporul bulgar în dezvoltarea economică și socială a țării, în ridicarea nivelului său de trai material și spiritual.

Comuniștii, oamenii muncii din România vă cunosc ca un eminent militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, revoluționar și luptător hotărît pentru libertate și dreptate națională și socială, pentru socialism, pentru pace și colaborare internațională.

În același timp, sînteți cunoscut ca unul din marii prieteni ai Republicii Socialiste România, ca un militant activ pentru progresul și înflorirea continuă a legăturilor — cu vechi și bogate tradiții — dintre țările și popoarele noastre.

Îmi este deosebit de plăcut să evoc, și în acest cadru, înalta apreciere pe care partidul și guvernul nostru o dau raporturilor de strînsă prietenie și colaborare dintre țările și popoarele noastre. Întîlnirile și convorbirile noastre rodnice, înțelegerile convenite împreună au constituit, de fiecare dată, puternice impulsuri pentru ridicarea pe noi trepte a conlucrării multilaterale româno-bulgare, pe baza deplinei egalități, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, solidarității socialiste.

Doresc să-mi exprim convingerea că, prin eforturi comune, aceste bune relații vor cunoaște și în viitor o dez-

voltare continuă, afirmîndu-se tot mai puternic ca un exemplu de raporturi între țări socialiste vecine și prietene, între popoare libere și independente, care conlucrează și se întrajutorează frățește în edificarea socialismului în patriile lor, în lupta pentru colaborare și pace.

Sînt încredințat că țările noastre vor conlucra tot mai activ, împreună cu celelalte țări socialiste, cu toate țările iubitoare de pace, pentru o politică nouă, de egalitate și respect al independenței naționale, pentru dezarmare, securitate și destindere, pentru apărarea dreptului fundamental al popoarelor la viață, la pace, la existență liberă și demnă, pentru făurirea unei lumi fără arme și fără războaie — idealul dintotdeauna al comunismului.

Înmînîndu-vă Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", doresc să vă felicit încă o dată în modul cel mai călduros și să vă urez din toată inima viață îndelungată, sănătate și fericire, succese tot mai mari în activitatea dumneavoastră de mare răspundere, pentru progresul și bunăstarea Bulgariei prietene, pentru cauza socialismului și păcii.

Vă adresez din toată inima tradiționala noastră urare „La mulți ani !". *(Aplauze).*

TOAST
LA DINEUL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI TODOR JIVKOV, SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST BULGAR, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII POPULARE BULGARIA

Cu prilejul vizitei de prietenie în Republica Socialistă România

— 14 ianuarie 1982 —

Dragă tovarășe Jivkov,

Dragi tovarăși și prieteni,

Aș dori, încă o dată, ca, în numele Comitetului Politic Executiv, al guvernului și Consiliului de Stat, al partidului și poporului român, să vă adresez, dragă tovarășe Jivkov, atît dumneavoastră, cît și celorlalți tovarăși care vă însoțesc, un salut călduros și urarea de bun venit în România.

Această nouă vizită și noua noastră întîlnire se înscriu în convorbirile și întîlnirile pe care le avem — atît la nivelul cel mai înalt, cît și la diferite niveluri de delegații de partid și de stat — în vederea dezvoltării continue a prieteniei și colaborării dintre partidele și popoarele noastre.

Aș dori să remarc cu multă satisfacție faptul că, în cincinalul precedent, schimburile noastre au cunoscut o dezvoltare puternică, iar prevederile pentru acest cincinal le putem considera bune. Sperăm că în cadrul convorbirilor din aceste zile — convorbiri pe care le-am început astăzi — vom identifica împreună noi posibilități de extindere a colaborării și cooperării dintre România și Bulgaria.

Dorim, de asemenea, să extindem și mai mult colaborarea noastră pe linie de partid, pe linia științei și culturii, a întăririi contactelor și schimburilor dintre popoarele român și bulgar. Aceasta corespunde intereselor popoarelor noastre, cauzei generale a țărilor socialiste, a socialismului, a colaborării în Balcani, în Europa și în întreaga lume.

Întîlnirea și convorbirile noastre au loc în împrejurări internaționale destul de complexe. Este necesar să acționăm în așa fel încît țările noastre să contribuie la întărirea colaborării și solidarității țărilor socialiste din C.A.E.R. și din Tratatul de la Varșovia, a tuturor țărilor socialiste. Pornim de la faptul că această colaborare și solidaritate a țărilor socialiste au un rol important în afirmarea principiilor socialismului, a politicii de pace, de destindere, de independență și colaborare între toate statele lumii.

În mod deosebit dorim ca țările noastre să-și aducă o contribuție activă la dezvoltarea colaborării și prieteniei în Balcani, la realizarea în această regiune a unei zone fără arme nucleare, ca o parte a securității europene, a păcii și colaborării internaționale.

Este, într-adevăr, necesar să facem totul pentru ca în Europa să nu fie amplasate rachete cu rază medie de acțiune, să se treacă la retragerea celor existente, să se realizeze, în Europa, o dezarmare bazată pe un echilibru corespunzător, care să asigure securitatea și independența tuturor statelor.

Un rol important are reuniunea ce se desfășoară la Madrid. Este necesar să asigurăm încheierea cu succes a aces-

tei reuniuni, să nu lăsăm ca atenția reuniunii și opiniei publice să fie îndreptată spre alte probleme, marginale. În actualele împrejurări nu există problemă mai importantă decît oprirea cursei înarmărilor, oprirea amplasării și trecerea la retragerea rachetelor cu rază medie de acțiune din Europa, asigurarea dezarmării, a unei politici de pace. De aceea, noi dorim ca la Madrid să se convoace o conferință pentru încredere și dezarmare în Europa, să se asigure continuitatea reuniunilor începute la Helsinki.

Popoarele europene au multe probleme comune ; sînt în pericol viața și existența lor — și de aceea ele trebuie să acționeze mai unite pentru a asigura o politică nouă, bazată pe egalitate, pe respectul independenței și suveranității fiecărui stat, pe respectul orînduirii sociale din fiecare țară, al dreptului fiecărui popor de a-și soluționa singur problemele, fără amestec din afară, de a colabora pentru dezvoltarea fiecărei țări pe principiile echității și avantajului reciproc.

Sînt multe probleme internaționale ; nu doresc să le menționez acum pe toate. Aș menționa numai faptul că trebuie să facem totul pentru soluționarea conflictelor numai și numai pe calea tratativelor, pentru a evita folosirea armelor, pentru a se renunța la forță și la amenințarea cu forța.

Trebuie să facem totul pentru a contribui la soluționarea problemelor subdezvoltării, pentru o nouă ordine economică internațională. Să acționăm în așa fel încît să putem depăși încordarea actuală, să reluăm politica de destindere. Aceasta răspunde intereselor tuturor popoarelor.

Aș dori să exprim convingerea că partidele și statele noastre vor întări și mai puternic colaborarea dintre ele, că vom face în așa fel încît relațiile noastre să constituie un exemplu de relații între două state socialiste vecine, hotărîte să-și făurească orînduirea socialistă în strînsă colaborare, întărind, totodată, colaborarea cu celelalte țări socialiste, cu toate forțele progresiste și antiimperialiste.

Aș dori să urez poporului bulgar prieten succese tot mai mari în realizarea hotărîrilor congresului partidului, a actualului plan cincinal, în dezvoltarea economico-socială.

Ridic acest pahar pentru colaborarea tot mai trainică dintre partidele și popoarele noastre !

Pentru pace și colaborare internațională !

În sănătatea dumneavoastră, dragă tovarășe Jivkov !

În sănătatea dumneavoastră, dragi prieteni bulgari !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze)*.

MESAJ ADRESAT CONGRESULUI AL VI-LEA AL COOPERAȚIEI MEȘTEȘUGĂREȘTI

— 18 ianuarie 1982 —

Stimați tovarăși,

La deschiderea celui de-al VI-lea Congres al cooperației meșteșugărești doresc ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al guvernului, al meu personal, să vă adresez dumneavoastră, participanților la congres, tuturor membrilor cooperatori și celorlalți lucrători din acest important sector de activitate, precum și micilor meseriași din întreaga țară un salut călduros, revoluționar, împreună cu cele mai bune urări.

Congresul dumneavoastră are loc la începutul unei noi perioade de muncă — în condițiile în care întregul nostru popor, strîns unit în jurul partidului, a trecut cu hotărîre la înfăptuirea obiectivelor și sarcinilor celui de-al doilea an al actualului cincinal —, etapă nouă, superioară, în realizarea Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. După cum cunoașteți, am încheiat anul 1981 cu rezultate importante în dezvoltarea economico-socială a

patriei, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului nostru. Plenara din noiembrie a Comitetului Central al partidului a apreciat realizările de seamă obținute în dezvoltarea industriei și agriculturii, în înflorirea învățămîntului, științei și culturii, în celelalte domenii de activitate, subliniind, totodată, cu putere ce trebuie făcut în continuare pentru ca activitatea de construcție socialistă din țara noastră să fie ridicată, în toate domeniile, la un nivel și mai înalt. Trebuie să menționez că toate aceste realizări au fost obținute în condițiile grele create de criza din economia mondială, care a cuprins, practic, toate statele lumii și ale cărei urmări s-au resimțit și se resimt și în economia țării noastre. Pe ansamblu, se poate spune că rezultatele obținute în anul pe care l-am încheiat de curînd au asigurat o bază corespunzătoare pentru înfăptuirea în bune condiții a prevederilor de plan pe întregul cincinal 1981—1985, a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea al partidului.

Desigur, la toate aceste înfăptuiri, o contribuție însemnată a adus și cooperația meșteșugărească. Parte integrantă a economiei naționale, cooperația meșteșugărească și-a dezvoltat și diversificat an de an producția bunurilor de consum pentru piața internă și export, precum și prestările de servicii pentru populație, și-a sporit și perfecționat continuu cooperarea cu întreprinderile de stat, contribuind activ la realizarea planului național unic de dezvoltare a economiei naționale, la ridicarea nivelului de trai al poporului. Pentru toate aceste realizări, doresc să adresez membrilor cooperatori și tuturor oamenilor muncii din cooperația meșteșugărească, precum și micilor meseriași cele mai calde felicitări și urări de noi și tot mai mari succese în întreaga lor activitate.

Am intrat în al doilea an al cincinalului 1981—1985 — cincinal al cărui obiectiv fundamental este, după cum cunoașteți, realizarea unei calități noi, superioare, în toate domeniile vieții economice și sociale, intrarea patriei noas-

tre în rîndurile țărilor cu o dezvoltare economică medie. Avem în față un amplu program de dezvoltare a economiei naționale, a tuturor ramurilor producției materiale, de perfecționare continuă a activității în toate domeniile și de ridicare, pe această bază, a calității muncii și vieții întregului popor.

La realizarea acestui program, o contribuție importantă va trebui să aducă și cooperația meșteșugărească, industria mică în general. Așa cum s-a stabilit, în planul național unic, valoarea producției-marfă industriale și a prestărilor de servicii neindustriale în industria mică va fi de 47 de miliarde de lei. În acest cadru, volumul serviciilor pentru populație va fi de două ori mai mare decît cel din anul 1980. Aceasta pune, fără îndoială, sarcini și răspunderi deosebite în fața tuturor unităților cooperației meșteșugărești, a tuturor oamenilor muncii care își desfășoară activitatea în acest important sector al economiei naționale.

În actuala etapă de dezvoltare a societății noastre, cooperația meșteșugărească este chemată să participe într-o măsură mult sporită la satisfacerea, în condiții tot mai bune, a cerințelor populației privind aprovizionarea cu bunuri de consum și servicii, tot mai variate, de calitate superioară, la asigurarea de disponibilități pentru export, la valorificarea tot mai largă a unor resurse și posibilități locale. În general, trebuie să pornim de la necesitatea creșterii ponderii producției mici — în industria mică incluzînd și activitatea meșteșugărească și artizanatul — în ansamblul producției noastre industriale, să realizăm creșteri importante în acest domeniu, astfel încît să se asigure, și pe această cale, satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor populației, ridicarea calității vieții, a nivelului de trai și de civilizație al poporului.

Există toate condițiile pentru ca organizațiile cooperației meșteșugărești să-și îndeplinească cu succes marile sarcini ce le revin, să-și sporească puternic contribuția la înfăptuirea politicii generale a partidului de dezvoltare a

economiei naționale și creștere a bunăstării oamenilor muncii, a întregii națiuni. În cooperația meșteșugărească lucrează oameni minunați, avem meseriași pricepuți, care, organizîndu-și mai bine activitatea, intensificînd munca de creație și folosind tot mai eficient posibilitățile de care dispun, pot realiza produse de mare varietate și de o calitate superioară, menite să completeze gama produselor realizate de marea industrie și să corespundă exigențelor actuale, cerințelor și posibilităților tuturor categoriilor de cetățeni.

În centrul preocupărilor tuturor organizațiilor cooperației meșteșugărești — uniunii centrale, uniunilor județene și cooperativelor — trebuie să stea realizarea întocmai a sarcinilor ce le revin în domeniul dezvoltării și lărgirii producției bunurilor destinate consumului populației, pe baza organizării superioare a muncii, a folosirii judicioase a bazei tehnico-materiale și a forței de muncă de care dispun. Grija pentru continua diversificare și îmbunătățire a calității produselor trebuie să stea pe primul plan în toate unitățile cooperației meșteșugărești. Este necesar să se acorde cea mai mare atenție lărgirii bazei de materii prime și materiale, valorificării largi a resurselor locale, a materialelor recuperabile și refolosibile, precum și reducerii consumurilor specifice, înlăturării hotărîte a oricăror forme de risipă.

Așa cum am arătat și la consfătuirea cu activul și cadrele de bază din sistemul cooperatist și consiliile populare, există mari posibilități în ceea ce privește valorificarea tot mai deplină a minunatelor tradiții ale artei noastre populare, realizarea unei producții mult sporite cu acest specific, atît pentru piața internă, cît și pentru export. Aveți o bună experiență în organizarea muncii la domiciliu, mai ales în realizarea unor asemenea produse ; ea trebuie extinsă prin atragerea într-o și mai mare măsură a forței de muncă feminine disponibile de la orașe și sate.

In mod deosebit doresc să subliniez necesitatea ca unitățile cooperației meșteșugărești să acorde o atenție mult mai mare sporirii și perfecționării producției de mărfuri destinate exportului, realizării acesteia în cele mai bune condiții de calitate și la prețuri competitive pe piața externă. Realitățile arată că avem mari posibilități în această privință și trebuie să facem totul pentru ca ele să fie cît mai deplin puse în valoare.

Una din sarcinile de bază ale cooperației meșteșugărești căreia trebuie să i se acorde cea mai mare atenție este extinderea și diversificarea activității de prestări servicii pentru populație. Pe baza studierii și cunoașterii cît mai exacte a cerințelor în acest domeniu, a propunerilor și sugestiilor făcute de populație, a perspectivelor dezvoltării economico-sociale a fiecărei localități urbane, trebuie să se acționeze cu toată fermitatea pentru extinderea și modernizarea rețelei unităților prestatoare de servicii din fiecare oraș, din fiecare cartier, asigurîndu-se executarea cu promptitudine și la un nivel calitativ corespunzător a tuturor lucrărilor cerute de oamenii muncii. O atenție sporită trebuie acordată, de asemenea, intensificării acțiunii de recondiționare a bunurilor de folosință îndelungată, precum și, în general, activității de reparare și refolosire a diferitelor agregate, subansamble și piese de schimb.

Cooperativele meșteșugărești trebuie să pună, în continuare, un accent deosebit pe lărgirea cooperării cu întreprinderile de stat, contribuind la rezolvarea unor probleme importante ale economiei naționale, prin realizarea de produse, repere, piese de schimb și aparatură de mică serie, a căror execuție de către industria republicană nu ar fi eficientă.

Realizarea în bune condiții a sarcinilor ce revin cooperației meșteșugărești în actualul cincinal impune acțiuni susținute pentru asigurarea forței de muncă, asigurîndu-se satisfacerea cerințelor de cadre pentru toate meseriile, îmbunătățirea programelor de perfecționare a pregătirii profesionale.

Întreaga activitate a organizațiilor cooperației meșteșugărești trebuie să se bazeze pe aplicarea fermă a principiilor noului mecanism economico-financiar, ale autoconducerii și autogestiunii financiare, acționîndu-se cu hotărîre pentru reducerea cheltuielilor materiale și sporirea veniturilor, prin folosirea deplină a capacităților de producție, organizarea temeinică a producției și a muncii, perfecționarea proceselor tehnologice, creșterea gradului de valorificare a materiilor prime, economisirea energiei și combustibililor, întărirea peste tot a ordinii și disciplinei. Toate acțiunile întreprinse pentru creșterea eficienței economice trebuie să conducă la autofinanțarea activității în toate domeniile, la sporirea fondului de dezvoltare, la realizarea beneficiilor stabilite.

În spiritul politicii partidului și statului nostru de adîncire continuă a democrației socialiste, în toate unitățile cooperației meșteșugărești trebuie să se asigure participarea maselor largi de cooperatori la rezolvarea problemelor care privesc activitatea unității respective, la adoptarea și înfăptuirea hotărîrilor. Este necesar să crească și mai mult rolul adunărilor generale în conducerea activității cooperativelor, în înfăptuirea prevederilor statutare, în utilizarea mijloacelor materiale și bănești în deplină concordanță cu prevederile legilor și actelor normative în vigoare.

O atenție deosebită trebuie acordată perfecționării activității comisiei centrale și a comisiilor județene pentru îndrumarea și sprijinul micilor meseriași. Aceste comisii trebuie să aducă o contribuție mult sporită la organizarea și orientarea micii producții a meseriașilor particulari spre satisfacerea în condiții tot mai bune a unor cerințe ale cetățenilor privind efectuarea diverselor lucrări de reparații și servicii.

Ca organizație obștească, cooperația meșteșugărească are, totodată, menirea să asigure educația moral-politică și cetățenească a întregului personal muncitor din acest sector, precum și a micilor meseriași. Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, este necesar să se acționeze sistematic pentru dezvoltarea conștiinței socialiste a membrilor cooperatori și a micilor meseriași, promovarea largă a principiilor și normelor eticii și echității socialiste, stimularea inițiativei creatoare și creșterea responsabilității în muncă, sporirea gradului de solicitudine în relațiile cu cetățenii.

De asemenea, în spiritul întregii politici de pace și colaborare a partidului și statului nostru, cooperația meșteșugărească — ca organizație membră a Frontului Democrației și Unității Socialiste — trebuie să-și lărgească continuu legăturile de prietenie și colaborare cu organizațiile cooperatiste din alte țări, să acționeze cu fermitate pentru a afirma, și pe această cale, voința și hotărîrea poporului nostru de a întări continuu solidaritatea și conlucrarea cu toate popoarele și forțele care luptă pentru dezarmare și pace, pentru independență, pentru o lume mai bună și mai dreaptă.

Stimați tovarăși,

Pornind de la marile sarcini și răspunderi pe care actualul cincinal le pune în fața cooperației meșteșugărești, congresul va trebui să analizeze temeinic, în spirit critic și autocritic, modul în care s-a desfășurat și se desfășoară activitatea în acest important sector al economiei naționale, să tragă concluzii corespunzătoare și să stabilească măsuri concrete pentru lichidarea lipsurilor și deficiențelor manifestate, în vederea îmbunătățirii continue a muncii în toate domeniile, a realizării exemplare a planului la toți indicatorii, pe întregul cincinal.

Îmi exprim convingerea că Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești, uniunile județene, cooperativele,

toți cei aproape 400 000 de oameni ai muncii care-și desfășoară activitatea în acest sector vor acționa cu toată hotărîrea, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, pentru înfăptuirea importantelor sarcini ce le revin din hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului, aducînd, astfel, o contribuție tot mai însemnată la transpunerea neabătută în viață a politicii partidului și statului nostru de dezvoltare economico-socială a patriei, de întărire a independenței și suveranității naționale, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor.

Vă doresc dumneavoastră, tuturor oamenilor muncii din cooperația meșteșugărească, micilor meseriași din întreaga țară noi succese în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire !

TOAST LA DEJUNUL OFERIT DE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎN ONOAREA DELEGAŢIEI PARTIDULUI SOCIALIST DEMOCRATIC ITALIAN, CONDUSĂ DE TOVARĂŞUL PIETRO LONGO, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI

Cu prilejul vizitei de prietenie în Republica Socialistă România

— 19 ianuarie 1982 —

Aş dori să exprim satisfacţia mea, a conducerii de partid pentru relaţiile bune existente între partidele noastre, pentru că aţi răspuns invitaţiei şi aţi făcut această vizită.

Am avut discuţii ample asupra multor probleme. Consider că aceste discuţii vor contribui la întărirea colaborării noastre în lupta pentru o politică de destindere, de independenţă naţională şi pace, pentru o Europă fără armament nuclear, pentru soluţionarea tuturor problemelor existente în lume pe calea tratativelor, pentru renunţarea la forţă şi la ameninţarea cu forţa.

Desigur problemele sînt destul de complicate şi cer din partea tuturor partidelor şi forţelor politice, a guvernelor o acţiune susţinută, pătrunsă de răspundere pentru cauza păcii şi independenţei popoarelor, cer să nu se întreprindă nimic care să agraveze situaţia internaţională.

Am discutat — şi trebuie să remarc cu satisfacţie — despre raporturile bune dintre România şi Italia, despre

perspectivele lor de dezvoltare. De asemenea, am discutat un cerc larg de probleme. Desigur, este normal ca în contextul atîtor probleme complexe să existe şi interpretări şi păreri deosebite asupra unora sau altora. Dar esenţial este — după părerea mea — faptul că pornim de la necesitatea ca popoarele să fie lăsate să-şi soluţioneze problemele ele însele, aşa cum doresc, să-şi aleagă calea dezvoltării fără amestec din afară, că aplicăm neabătut principiile egalităţii, respectului independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne. Aceasta constituie o cerinţă fundamentală pentru destindere, pentru pace, pentru o colaborare reciproc avantajoasă.

Aş dori să exprim dorinţa şi convingerea că relaţiile dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Socialist Democratic Italian se vor dezvolta în continuare, aceasta corespunzînd intereselor popoarelor noastre, cauzei păcii, destinderii şi colaborării internaţionale.

În sănătatea dumneavoastră, tovarăşe Longo !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor !

TOAST
LA DINEUL OFICIAL OFERIT DE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ŞI TOVARĂŞA ELENA CEAUŞESCU ÎN ONOAREA GENERALULUI MOHAMMAD ZIA-UL HAQ, PREŞEDINTELE REPUBLICII ISLAMICE PAKISTAN, ŞI A DOAMNEI ZIA-UL HAQ

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Socialistă România

— 20 ianuarie 1982 —

Stimate domnule preşedinte,

Doamnă Zia-ul Haq,

Stimaţi oaspeţi din Republica Islamică Pakistan,

Tovarăşi şi prieteni,

Îmi face o deosebită plăcere să vă salut cordial, ca oaspeţi ai Republicii Socialiste România, pe dumneavoastră, domnule preşedinte, pe stimata doamnă Zia-ul Haq, pe colaboratorii care vă însoţesc şi să vă adresez, în numele meu şi al tovarăşei mele, o călduroasă urare de bun venit în ţara noastră.

Vizita pe care o întreprindeţi în România constituie o ilustrare a evoluţiei pozitive a relaţiilor de prietenie şi colaborare româno-pakistaneze, o expresie a dorinţei comune de a le conferi un caracter tot mai larg. Sînt bucuros că — după întîlnirea şi convorbirile pe care le-am purtat împreună în luna mai 1980 la Belgrad — avem prilejul

să ne revedem şi să continuăm dialogul început atunci, să facem un schimb de păreri cu privire la stadiul relaţiilor noastre, la perspectivele întăririi în continuare a colaborării şi conlucrării dintre România şi Pakistan, atît pe plan bilateral, cît şi pe plan internaţional.

Ne este, într-adevăr, plăcut să constatăm că, în ultimii ani, raporturile româno-pakistaneze au cunoscut progrese importante, îndeosebi în domeniul schimburilor economice, al colaborării şi cooperării pentru realizarea unor importante obiective industriale. Aş dori să menţionez, în acest context, realizarea, prin eforturile comune ale muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor români şi pakistanezi, a Rafinăriei naţionale de la Karachi — importantă unitate a industriei pakistaneze, exemplu de cooperare reciproc avantajoasă între cele două ţări în curs de dezvoltare. Sînt în curs de desfăşurare şi alte acţiuni de cooperare pentru construirea unor obiective economice importante în domeniul prelucrării petrolului, al industriei cimentului şi altele.

Fără îndoială, aceasta reprezintă numai o mică parte din ceea ce ţările noastre pot realiza împreună, conlucrînd fructuos, pe baza deplinei egalităţi în drepturi, a respectului şi avantajului reciproc. Noi considerăm că potenţialul economic, tehnic şi ştiinţific, în continuă creştere, al României şi Pakistanului oferă mari posibilităţi pentru amplificarea acestei conlucrări, îndeosebi în domeniile petrochimiei, transporturilor feroviare şi maritime, electronicii, industriei miniere, agriculturii, precum şi în alte domenii de interes comun. Dorim, de aceea, ca, în cursul vizitei dumneavoastră în România, al convorbirilor pe care le-am început astăzi, să identificăm noi căi şi modalităţi de a dezvolta pe multiple planuri această colaborare, în interesul şi spre binele popoarelor ţărilor noastre, al cauzei păcii şi înţelegerii internaţionale.

Domnule președinte,

Poporul român cunoaște și apreciază eforturile pe care le depune poporul pakistanez în vederea dezvoltării sale independente, a înaintării pe calea progresului economic și social. Ne bucură sincer realizările obținute pînă acum și, ca buni prieteni, urăm poporului pakistanez noi și tot mai mari succese pe acest drum.

În cursul vizitei în România veți avea prilejul să cunoașteți unele dintre preocupările și realizările poporului nostru, care, liber și stăpîn pe destinele sale, acționează cu hotărîre pentru dezvoltarea economiei naționale, pentru înflorirea științei și culturii, pentru ridicarea nivelului său de trai, pentru edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în România.

Făcînd totul pentru realizarea planurilor sale de dezvoltare socialistă, România acționează, totodată, în mod consecvent pentru asigurarea unui climat de pace, destindere și largă colaborare internațională, pornind de la convingerea că numai într-un asemenea climat poporul nostru — ca și toate popoarele lumii, dealtfel — își poate asigura dezvoltarea economică și socială nestingherită, independența și suveranitatea națională, progresul și bunăstarea.

Trebuie să spunem însă că sîntem profund preocupați de actuala situație internațională, care continuă să fie deosebit de complexă. Asistăm, pe de o parte, la afirmarea tot mai puternică a voinței și hotărîrii popoarelor de a se dezvolta libere și independente, de a trăi și conlucra într-o atmosferă de pace și securitate. Pe de altă parte însă, în viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebită, ca urmare a vechii politici imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, de inegalitate și asuprire, a menținerii conflictelor și stărilor de tensiune, a intensificării tendințelor de consolidare și reîmpărțire a sferelor de influență. Se amplifică și se accentuează criza economică mondială — care a cuprins practic toate țările lumii —, cunoaște proporții

fără precedent politica de înarmări. Toate acestea pun tot mai grav în pericol libertatea și independența popoarelor, pacea și securitatea întregii omeniri.

În fața acestei situații, considerăm că este necesar să facem totul pentru unirea popoarelor, a forțelor înaintate din lumea întreagă, pentru o conlucrare tot mai strînsă în vederea opririi încordării internaționale, a reluării și dezvoltării politicii de destindere și pace, de colaborare și respect al independenței tuturor națiunilor.

Acționînd în acest spirit, România participă activ la viața internațională, la eforturile pentru soluționarea constructivă a marilor probleme de care depind asigurarea păcii și colaborarea în întreaga lume. Acordăm o mare însemnătate colaborării cu toate țările socialiste, în primul rînd cu vecinii noștri. Întărim, de asemenea, solidaritatea și colaborarea cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, considerînd aceasta ca o necesitate a luptei antiimperialiste, pentru lichidarea politicii de inegalitate și asuprire, pentru afirmarea liberă a fiecărui popor. În spiritul coexistenței pașnice, extindem raporturile economice, tehnico-științifice și culturale cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Așezăm în modul cel mai ferm la baza tuturor acestor raporturi principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc și acționăm pentru generalizarea lor în viața internațională.

Ca țară europeană, România militează activ pentru securitate, colaborare și pace în Europa. Facem totul ca reuniunea de la Madrid să se încheie cu rezultate pozitive, să convoace o conferință consacrată încrederii și dezarmării pe continent, să se asigure continuitatea procesului de colaborare și securitate în Europa.

Pornind de la realitatea că Europa a devenit un uriaș arsenal de arme — care poate nimici de cîteva ori întreaga planetă, practic întreaga omenire —, militām în modul cel

mai hotărît pentru a se opri amplasarea rachetelor cu rază medie de acțiune, pentru a se trece la retragerea celor existente, la realizarea pe continentul european a unor relații noi, prin eliminarea definitivă a armamentelor nucleare și reducerea treptată a tuturor armamentelor.

Am salutat reluarea negocierilor de la Geneva dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii în problema rachetelor cu rază medie de acțiune din Europa și ne exprimăm speranța că se vor depune toate eforturile pentru ca ele să se încheie cu rezultate cît mai bune.

Pronunțîndu-ne ferm pentru crearea de zone denuclearizate, țara noastră acționează pentru realizarea în Balcani a unei zone a colaborării și bunei vecinătăți, fără arme nucleare.

De asemenea, România militează cu toată fermitatea pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. Considerăm că trebuie făcut totul pentru a se pune capăt creșterii cheltuielilor militare, pentru folosirea fondurilor astfel economisite în scopul ajutorării țărilor în curs de dezvoltare și pentru problemele sociale, economice din fiecare țară. In general, este necesar să se facă totul pentru ca minunatele cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane să fie puse exclusiv în slujba progresului și bunăstării popoarelor, a păcii și independenței lor, și nu a războiului și distrugerii!

Considerăm că în actualele împrejurări internaționale este necesar să se acționeze în modul cel mai hotărît pentru renunțarea la forță și la amenințarea cu folosirea forței în relațiile dintre state, pentru soluționarea tuturor conflictelor numai și numai pe calea pașnică, prin tratative. În lumea de astăzi există numeroase probleme litigioase, conflicte și stări de încordare — în Africa, în Asia și în alte regiuni ale planetei. Viața arată însă că nu există problemă litigioasă — oricît de complicată ar fi aceasta — care să nu poată fi soluționată pe calea politică, dacă se

pornește de la interesele păcii și colaborării internaționale, de la dreptul fiecărui popor de a se dezvolta liber și independent.

Pornind de la implicațiile grave pe care conflictul din Orientul Mijlociu le are asupra întregii vieți internaționale, România se pronunță pentru o pace trainică în această regiune, bazată pe retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967 și soluționarea problemei poporului palestinian prin constituirea unui stat palestinian independent.

În ce privește situația din Afganistan, după cum știți, România s-a pronunțat întotdeauna pentru găsirea unei soluții pe calea politică, prin tratative directe cu guvernul Republicii Democratice Afganistan, care să ducă la încetarea oricărui sprijin din afară pentru forțele antiguvernamentale și la retragerea trupelor sovietice din această țară, să asigure independența și dezvoltarea liberă și democratică a poporului afgan, în interesul bunei vecinătăți și colaborării în regiune, al păcii și securității internaționale.

În cadrul politicii sale generale, țara noastră acordă un sprijin activ popoarelor care luptă împotriva dominației și asupririi imperialiste, colonialiste și neocolonialiste, pentru dreptul de a se dezvolta libere și independente. Ne manifestăm solidaritatea cu lupta poporului namibian, condus de S.W.A.P.O., pentru dobîndirea independenței depline, militām susținut pentru lichidarea politicii de discriminare rasială și de apartheid din Africa de Sud.

Apreciem că una din problemele grave ale epocii noastre, căreia trebuie să i se asigure o rezolvare urgentă, este lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje dintre țările bogate și țările sărace. Este necesar să se acționeze mai ferm pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, bazată pe deplină egalitate, care să asigure progresul mai rapid al țărilor rămase în urmă și să înlesnească accesul larg la cuceririle științei și tehnicii avansate, să asigure stabilitatea economiei mondiale.

În viața internațională sînt multe probleme care trebuie să fie soluționate într-un mod democratic. Considerăm că la rezolvarea lor trebuie să participe, în condiții de deplină egalitate, toate statele, indiferent de mărime sau orînduire socială. Un rol important în reglementarea acestor probleme revine țărilor mici și mijlocii, țărilor în curs de dezvoltare și nealiniate, care constituie marea majoritate a lumii și sînt nemijlocit interesate într-o politică de independență, de pace și colaborare.

Doresc să subliniez, cu satisfacție, colaborarea bună dintre România și Pakistan, atît în cadrul Națiunilor Unite, cît și al altor organisme internaționale, în „Grupul celor 77" și în mișcarea țărilor nealiniate, și îmi exprim convingerea că această conlucrare se va amplifica și mai mult în anii viitori.

Încredințat că vizita pe care o faceți în România se va înscrie ca un moment important în dezvoltarea bunelor relații dintre țările și popoarele noastre, doresc să toastez:

— pentru prietenia și colaborarea romåno-pakistaneză;

— pentru prosperitatea poporului pakistanez prieten ;

— în sănătatea dumneavoastră, domnule președinte, și a doamnei Zia-ul Haq ;

— în sănătatea oaspeților noștri pakistanezi ;

— pentru pace și colaborare în întreaga lume ;

— în sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

MESAJ ADRESAT CONGRESULUI AL VII-LEA AL COOPERAȚIEI DE CONSUM

— 21 ianuarie 1982 —

Doresc ca, la deschiderea lucrărilor Congresului al VII-lea al cooperației de consum, să adresez tuturor participanților la congres, cooperatorilor și tuturor oamenilor muncii din organizațiile și întreprinderile cooperației de consum un călduros salut revoluționar din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și Guvernului Republicii Socialiste România, precum și a mea personal.

Cel de-al VII-lea Congres al cooperației de consum are loc într-o perioadă de deosebită însemnătate în viața economică și socială a țării, la începutul unui nou an de muncă, cînd întregul nostru popor a trecut cu hotărîre la îndeplinirea planului pe 1982 — cel de-al doilea an al actualului cincinal —, etapă nouă, superioară, în dezvoltarea economico-socială a patriei. Desfășurînd o amplă activitate, sub conducerea partidului, oamenii muncii din patria noastră au obținut, în anul pe care l-am încheiat, noi și remarcabile succese în dezvoltarea economiei, științei și culturii, în toate ramurile producției materiale și spirituale. În ciuda greutăților pricinuite de criza economică mondială — care a cuprins, practic, toate țările lumii și ale cărei consecințe le resimțim și în țara noastră —, România a înregistrat, în această perioadă, noi progrese pe drumul

dezvoltării și modernizării forțelor de producție, al întăririi forței sale economice și creșterii nivelului de trai al poporului. Aceste realizări demonstrează cu putere că întregul nostru popor este hotărît să asigure transpunerea neabătută în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea al partidului, a prevederilor Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

La toate aceste realizări obținute de poporul nostru, o contribuție activă au adus și milioanele de oameni ai muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități — care lucrează în cooperația de consum. Acționînd pentru înfăptuirea sarcinilor și a orientărilor stabilite de partid în acest domeniu, cooperația de consum și-a sporit aportul la dezvoltarea social-economică a țării, contribuind la stimularea și punerea mai largă în valoare a posibilităților de intensificare a producției agricole, la constituirea fondului central de stat și la lărgirea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la asigurarea serviciilor pentru populația sătească și creșterea, pe această bază, a nivelului de trai al oamenilor muncii. Pentru rezultatele obținute, adresez calde felicitări tuturor membrilor cooperatori și oamenilor muncii din cooperația de consum și le urez noi și importante succese în întreaga lor activitate.

Doresc să arăt, totodată, că, cu toate progresele înregistrate în această perioadă, în activitatea cooperației de consum se mai manifestă încă neajunsuri și lipsuri serioase, care au dus la neîndeplinirea sarcinilor de plan în ce privește achiziționarea și contractarea unor produse agroalimentare, la o serie de nerealizări în domeniul prestărilor de servicii pentru populație și al desfacerii mărfurilor la sate. Congresul dumneavoastră va trebui să analizeze cu cea mai mare exigență toate aceste lipsuri și neajunsuri, să stabilească măsuri concrete pentru lichidarea lor, astfel ca în 1982 să obținem o îmbunătățire radicală a activității în acest domeniu.

În actualul cincinal — care prevede creșterea, în continuare, dinamică și echilibrată a economiei naționale, sporirea produsului social și a venitului național, ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor —, cooperației de consum îi revin sarcini deosebit de importante, ce trebuie să stea permanent în centrul muncii și activității tuturor organelor și organizațiilor sale.

În mod deosebit, doresc să atrag atenția asupra importantelor sarcini pe care le are cooperația de consum în domeniul înfăptuirii măsurilor privind autoconducerea și autoaprovizionarea teritorială. Folosind cadrul profund stimulator creat prin recentele legi și decrete ale Consiliului de Stat, cooperația de consum trebuie să intensifice activitatea de contractări și achiziții de la gospodăriile populației în vederea sporirii substanțiale a cantităților de produse agroalimentare, atît pentru fondul central, cît și pentru cel local. Acționînd susținut pentru explicarea și popularizarea largă a noilor măsuri privind creșterea cointeresării materiale a producătorilor agricoli, dînd dovadă de spirit de inițiativă și capacitate organizatorică, organizațiile cooperației de consum trebuie să stimuleze și să dezvolte interesul populației de la sate de a crește și contracta un număr sporit de animale și păsări, de a dezvolta producția de legume, pomicultura și viticultura, asigurînd valorificarea la maximum a multiplelor posibilități existente în fiecare gospodărie, în fiecare localitate, contribuind pe această cale, la sporirea veniturilor țărănimii și, totodată, la buna aprovizionare a orașelor, a clasei muncitoare cu produse agroalimentare.

Toate unitățile cooperației de consum trebuie să ia măsuri ferme pentru realizarea sarcinilor de contractare și achiziții de la gospodăriile populației de păsări, ouă, legume, fructe și alte produse, să acționeze pentru punerea în valoare a unor resurse naturale, fructe de pădure, plante medicinale etc., și pentru prelucrarea lor superioară.

Pentru sprijinirea dezvoltării producției agricole în gospodăriile populației, organizațiile cooperației de consum — împreună cu consiliile populare, cooperativele de producție, cu alte organe economice și sociale — trebuie să dea cea mai mare atenție aprovizionării acestora cu unelte și mașini agricole necesare micilor gospodării.

Un domeniu în care cooperația de consum trebuie să acționeze în modul cel mai hotărît pentru îmbunătățirea radicală a muncii îl constituie prestările de servicii pentru populație. Deși în ultimul timp s-a obținut o creștere importantă a volumului acestor servicii, este necesar să se pună capăt rămînerilor în urmă față de prevederile planului, să se acționeze cu toată fermitatea pentru dezvoltarea și extinderea activităților de prestări de servicii, îndeosebi în ce privește repararea și întreținerea obiectelor de uz casnic și gospodăresc, precum și serviciile tradiționale specifice satului, satisfăcîndu-se, astfel, în condiții cît mai bune cerințele populației.

O preocupare permanentă trebuie să manifeste organizațiile și întreprinderile cooperației de consum în ce privește creșterea contribuției lor la dezvoltarea și diversificarea industriei mici. Este necesar să se pună un accent mai mare pe producția obiectelor de artizanat și artă populară. În centrul atenției trebuie să stea valorificarea cît mai largă a materiilor prime și materialelor locale, precum și a celor recondiționabile și refolosibile.

Comerțul cooperatist trebuie, de asemenea, să-și îmbunătățească activitatea sub toate aspectele, să contribuie mai activ la realizarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, să promoveze forme moderne de comerț, asigurînd satisfacerea într-o tot mai mare măsură a cerințelor și exigențelor consumatorilor de la sate. Conducerile organizațiilor cooperației de consum, oamenii muncii din activitatea comercială a acestora trebuie să acționeze cu spirit de înaltă răspundere pentru a asigura desfacerea la timp și

în bune condiții a produselor către populație, înlăturînd, totodată, cu desăvîrșire orice tendințe de risipă și speculă, de ignorare sau încălcare a normelor și reglementărilor privind desfășurarea unui comerț civilizat.

O sarcină deosebit de importantă ce revine cooperației de consum în actualul cincinal este sporirea puternică a producției destinate exportului. Este necesar ca, în perioada următoare, cooperația de consum să-și dezvolte relațiile economice externe, să lărgească legăturile cu toate organizațiile cooperatiste din alte țări, în vederea sporirii volumului de produse exportate, superior prelucrate, cu o valoare cît mai ridicată și cu un grad înalt de eficiență și competitivitate pe piața externă. Cooperația de consum dispune de bune condiții pentru a putea oferi partenerilor externi o gamă cît mai largă de produse de artizanat și artă populară, precum și diferite alte produse ale industriei mici, realizate prin prelucrarea superioară a materiilor prime și materialelor. Trebuie să crească, totodată, volumul exportului de produse tradiționale, să sporească, în continuare, ponderea produselor noi pe care cooperația de consum le oferă la export.

Ținînd seama de rolul important al cooperativelor de credit, trebuie să se intensifice preocupările pentru atragerea de noi membri, pentru încasarea părților sociale, pentru creșterea împrumuturilor acordate membrilor acestora, cu deosebire a celor destinate cumpărării de animale, de mașini și unelte agricole, construirii de grajduri, amenajării de solarii și altor scopuri productive.

Tuturor organizațiilor și întreprinderilor cooperației de consum le revine sarcina de a asigura ca întreaga lor activitate să se desfășoare în condiții de eficiență sporită, aplicîndu-se ferm noul mecanism economico-financiar, principiile autoconducerii muncitorești și autogestiunii, în vederea creșterii beneficiilor și rentabilității. În toate unitățile se impune să fie luate măsuri energice pentru buna

gospodărire a mijloacelor materiale și financiare, pentru reducerea cheltuielilor de orice fel, pentru aplicarea unui regim sever de economii, introducerea unei riguroase discipline de plan și financiare. Trebuie să se exercite un control sistematic, exigent asupra modului cum este organizată și se desfășoară activitatea în fiecare unitate, să se vegheze la respectarea riguroasă a legilor statului, manifestîndu-se cea mai mare grijă pentru dezvoltarea și apărarea avutului obștesc.

În spiritul politicii generale a partidului și statului nostru de promovare susținută a democrației socialiste în toate domeniile vieții economice și sociale, conducerile organizațiilor cooperatiste trebuie să acționeze susținut pentru antrenarea activă a tuturor cooperatorilor la conducerea treburilor obștești, la dezbaterea și luarea hotărîrilor, militînd cu toată fermitatea pentru creșterea răspunderii fiecărui membru cooperator în înfăptuirea sarcinilor ce revin cooperației de consum în actualul cincinal.

Sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, organizațiile cooperației de consum vor trebui să intensifice activitatea politico-educativă în rîndul cooperatorilor și al tuturor lucrătorilor din rețeaua cooperației, în spiritul înaltelor principii morale și etice ale societății noastre socialiste, al cinstei și corectitudinii, al grijii pentru buna gospodărire a avutului obștesc, pentru slujirea devotată a intereselor poporului.

Ca membră a Frontului Democrației și Unității Socialiste, cooperația de consum este chemată să participe activ și să-și aducă întreaga contribuție la promovarea și afirmarea politicii de pace și colaborare a partidului nostru. Ea trebuie să-și dezvolte și să-și lărgească relațiile de colaborare și conlucrare cu organizațiile cooperatiste din țările socialiste, țările în curs de dezvoltare, din celelalte țări, aducîndu-și contribuția la promovarea principiilor politicii externe a partidului și statului nostru, la lupta

pentru dezarmare, securitate și pace în Europa și în lume, la cauza înțelegerii și destinderii internaționale.

Am convingerea că organele și organizațiile cooperației de consum, membrii acestora, toți oamenii muncii care lucrează în acest important sector de activitate vor face totul pentru a-și realiza cu cinste sarcinile de mare răspundere ce le revin, aducîndu-și întreaga contribuție la îndeplinirea prevederilor cincinalului, la dezvoltarea economico-socială a tuturor localităților patriei, la satisfacerea în condiții tot mai bune a cerințelor oamenilor muncii — constructori ai socialismului. Sînt încredințat că dezbaterile din cadrul actualului congres, hotărîrile pe care le veți adopta vor asigura integrarea cu rezultate tot mai bune a cooperației de consum în eforturile generale ale poporului nostru pentru transpunerea neabătută în viață a hotărîrilor celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Cu această convingere, urez succes deplin lucrărilor congresului, iar dumneavoastră și tuturor oamenilor muncii din cadrul cooperației de consum vă doresc realizări tot mai mari în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire !

CUVÎNTARE LA CONSFĂTUIREA DE LUCRU DE LA COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

— 22 ianuarie 1982 —

Stimați tovarăși,

Am convocat această consfătuire pentru a dezbate unele probleme ale situației din zootehnie și, mai cu seamă, problemele legate de furajare. Cu acest prilej s-au mai discutat și alte probleme foarte importante pentru agricultură, pentru desfășurarea în condiții cît mai bune a activității în acest an și în viitor.

Cunoașteți cu toții programul de dezvoltare a zootehniei, prevederile planului cincinal 1981—1985, precum și prevederile din programul de autoaprovizionare. Pentru a asigura îndeplinirea în bune condiții atît a prevederilor planului cincinal, cît și a programului de autoaprovizionare, trebuie să asigurăm realizarea efectivelor la toate speciile și realizarea greutății la tăiere — condiții esențiale pentru asigurarea cantității de carne stabilită. Nu doresc să mă refer acum la problema efectivelor ; am discutat această problemă la plenara din toamna anului trecut, iar la începutul lunii februarie va avea loc recensămîntul animalelor. Cunoașteți prevederile legii recensămîntului. Este necesar ca în zilele următoare să se treacă la formarea și instruirea comisiilor, la prelucrarea cu cetățenii și afișarea, în toate comunele și satele, în toate unitățile, inclusiv în orașe, a prevederilor legii recensămîntului. Trebuie să avem o evidență clară a situației din zootehnie, a efectivelor de animale pe specii, sexe și vîrste, pentru a cunoaște potențialul zootehnic de care dispunem, pentru a stabili cum să organizăm dezvoltarea lui, asigurarea producției de carne, lapte și lînă pentru buna aprovizionare a populației, precum și pentru nevoile industriei.

Legea prevede realizarea unei evidențe reale a efectivelor de animale în fiecare județ și localitate. Ea stabilește că acolo unde nu se vor declara toate animalele se va considera că cele găsite în plus nu au proprietar, deci sînt proprietate obștească ; acestea vor fi preluate — atît de la unitățile de stat și cooperatiste, cît și de la particulari — de către stat, fără plată. Conducerile unităților cooperatiste și de stat care nu au declarat un număr de animale vor suporta în întregime costul acestora.

Legea prevede, de asemenea, sancțiuni aspre și pentru eventuala declarare a unor animale ce nu există în realitate. Trebuie să cunoaștem realitatea, efectivele existente, pentru a le gospodări cum trebuie și a asigura dezvoltarea tuturor raselor, pentru realizarea unei bune aprovizionări a tuturor oamenilor muncii, în conformitate cu programul autoaprovizionării. Desigur, vom trage concluziile respective în județele și unitățile unde nu s-au realizat prevederile planului, luînd măsurile practice ce se impun. Acolo unde se vor face declarații nereale — fie într-un sens, fie în altul — vom acționa în conformitate cu prevederile legii. Presa, radioteleviziunea trebuie să explice bine aceste lucruri, pentru ca toată lumea să le cunoască.

S-a discutat aici problema normelor de furajare rațională a tuturor speciilor de animale. Ministerul Agricultu-

rii, organele de stat trebuiau să pună de mult ordine în acest domeniu, în conformitate cu prevederile legilor țării, ale planurilor noastre, astfel ca în toate sectoarele să se lucreze după norme științific elaborate, care să asigure realizarea producției stabilite de carne, lapte, lînă, ouă. Se poate spune că în acest domeniu s-a lucrat anarhic, s-a consumat mult, s-a făcut risipă. Conducerea ministerului a patronat și chiar a încurajat risipa și dezordinea în furajarea animalelor. Chiar acolo unde am avut, în trecut, experiențe bune, s-au părăsit tehnologiile de furajare respective și s-au adoptat sisteme noi, care au dus la creșterea consumurilor cu 50%, chiar la dublarea lor. În mod cu totul inadmisibil, în contradicție cu realitățile din țara noastră și cu practica mondială, Ministerul Agriculturii a neglijat pășunile și fînețele, consumul de furaje grosiere, pretinzînd că nu se poate face zootehnie decît cu furaje concentrate. Vreau să atrag atenția că, în conformitate cu normele stabilite, fiecare județ, fiecare unitate agricolă trebuie să treacă de îndată la revederea planurilor de culturi, astfel ca, începînd încă din luna mai, să se asigure produsele necesare pe specii de animale, pentru realizarea unei furajări corespunzătoare a acestora.

Trebuie să spunem cu toată claritatea că cercetarea științifică din zootehnie, în general din agricultură, a rămas în urma cerințelor zootehniei, nu a acționat pentru o furajare corespunzătoare. Cercetarea — ca, dealtfel, și conducerea ministerului — a ignorat realitățile, practica din țara noastră, ca și practica mondială. Iată de ce trebuie să punem ordine în zootehnie, în furajarea animalelor, să lucrăm pe baza unor criterii științifice, a rezultatelor cercetării științifice internaționale. Noile norme stabilite se bazează pe lucrările unui număr mare de institute de specialitate și pe o practică îndelungată.

Avem și unități care în decursul anilor au folosit astfel de norme și au obținut rezultate bune, demonstrînd că sînt judicioase și corespund condițiilor din România. Pe

ansamblu însă, în agricultura noastră, normele științifice au fost ignorate. Ați luat cunoștință de normele de furajare stabilite în sectorul porcin, de exemplu. Ele sînt bazate pe porumb siloz, cartofi și o serie de alte plante furajere — sfeclă, gulii, lucernă, iarbă și așa mai departe. O asemenea furajare s-a practicat și la noi în trecut și practică și azi țăranii. Trebuie să spun că aceste norme sînt chiar mai mari decît într-o serie de alte țări. Făcînd calculele necesare, putem aprecia că cu 1 540 000—1 600 000 de tone de concentrate anual vom asigura furajarea întregului efectiv de porcine. Cu o producție de numai 3 500 kg de porumb și orz la hectar — care e mult sub ce ne-am propus — ne trebuie 400 000 de hectare pentru a asigura concentratele necesare. La normele stabilite ne trebuie, pentru îngrășarea întregului efectiv porcin, 1 700 000 de tone de porumb siloz. Asta înseamnă că numai cu 200 000 de hectare asigurăm întregul furaj pentru porci.

Vreau să se înțeleagă bine aceste probleme, pentru că ele sînt esențiale în zootehnia noastră. Conducerea Ministerului Agriculturii a imprimat un spirit defetist din acest punct de vedere, pretinzînd că nu ne ajunge pămîntul pentru a dezvolta zootehnia și că, orice am face, nu putem asigura 10 000 000—12 000 000 de porci. Este o părere falsă, care demonstrează necunoașterea realităților din România.

Dacă ne-am referi la păsări, unde trebuie să realizăm anul acesta aproape 300 000 de tone de carne — și trebuie să ajungem la 400 000 de tone —, conform normelor noi, avem nevoie anul acesta de 800 000—810 000 de tone de concentrate. Deci, dacă socotim orzul și porumbul la producția pe care o avem în plan, înseamnă că, practic, pe 200 000 de hectare asigurăm necesarul.

În ce privește bovinele, dacă mergem la un consum de 500 kg în medie pe an de porumb siloz — după norme ar fi circa 400 kg —, la efectivele noastre de îngrășat putem realiza necesarul de furajare pe circa 200 000 de hectare.

Vreau să se înțeleagă bine de către toți tovarășii că trebuie să analizăm temeinic programul de cultură pentru a asigura o bună furajare. Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura o bună furajare a animalelor și păsărilor, pentru a crea o rezervă mare de furaje concentrate, redevenind și exportatori de cereale. În orice condiții, pentru furajare nu ne trebuie mai mult de 4 000 000—5 000 000 de tone de concentrate la efectivele din 1985. Pentru întregul efectiv animalier — și din sectorul particular — ne trebuie deci mai puțin de un milion de hectare ca să asigurăm porumbul siloz sau cartofii necesari furajării animalelor în condițiile stabilite. Desigur, la aceasta se adaugă furajele grosiere, care pretutindeni sînt incluse în norme.

Vom introduce în plan nu numai cantitatea de paie pentru furajat, dar vom stabili și prețul pentru livrarea paielor de către unitățile producătoare de cereale. La paie, spre exemplu, o cooperativă cu 5 000 kg de grîu la hectar poate obține pe paie circa 3 000 de lei. Aceasta înseamnă o creștere substanțială a venitului cooperatorilor. Aceeași situație va fi cu producția de coceni. Deci, paralel cu o bună furajare, asigurăm creșterea substanțială a venitului pe hectar al cooperatorilor. Practic, prețul paielor va reprezenta circa 40% din producția de boabe la cereale. Am adus instalații din străinătate și am început să producem și noi instalații de pregătire a paielor. Unele unități au încercat și ele tot felul de sisteme. Aceste instalații au stat nefolosite, deși prin pregătirea corespunzătoare a furajelor, puterea nutritivă a paielor crește de cîteva ori. Instalațiile respective asigură furajarea animalelor în condiții mult mai bune decît în condițiile folosirii paielor ca atare.

Nu se poate concepe dezvoltarea zootehniei fără punerea în valoare a pășunilor și fînețelor. Este necesar să trecem la realizarea programului întocmit pentru punerea în valoare a pășunilor și fînețelor. Fiecare județ va trebui să asigure ca programul stabilit să fie realizat în întregime. Avem în vedere ca aproape 2 000 000 de hectare de fînețe și pășuni să fie luate în planul de cultură și introduse periodic în asolament. Suprafața de pășuni și fînețe va fi cultivată ca orice altă cultură agricolă. Restul suprafeței, care nu va intra în rotația cu cerealele și celelalte culturi, trebuie să intre în planul de amenajare anuală. Obligatoriu, trebuie asigurată curățirea, îngrășarea și supraînsămînțarea acestor suprafețe, în raport cu cerințele unei furajări raționale. Suprafața de pășuni și fînețe pe care o avem, la care adăugăm și peste un milion de hectare suprafață arabilă dată pentru furaje de volum, creează condiții atît pentru o bună furajare, cît și pentru crearea unei rezerve substanțiale în eventualitatea unor greutăți climatice.

Este necesar să trecem imediat, începînd din săptămîna viitoare, la amenajarea îngrășătoriilor de porci, pentru asigurarea furajării în condițiile și după normele stabilite. Să facem lucrări simple, astfel ca pînă la sfîrșitul verii, pînă în septembrie, practic toate unitățile, toate îngrășătoriile să dispună de amenajările respective.

O atenție deosebită va trebui să acordăm terminării amenajării grajdurilor de bovine — acțiune pe care am început-o anul trecut —, precum și amenajării îngrășătoriilor de ovine.

Cred că ați reținut că peste tot s-a prevăzut și consumul de apă necesar. Astăzi, aproape nu există județ unde să fi fost rezolvată în mod corespunzător problema apei pentru animale. Să revedem complet sistemul de adăpare a animalelor, să renunțăm la instalații costisitoare. Oricît de multe furaje s-ar administra, dacă nu se asigură cantitatea de apă necesară, furajele nu pot fi asimilate și nu dau randament.

Stimați tovarăși,

Se impune deci atît o restructurare a normelor de furajare, cît și a organizării fermelor zootehnice, a gîndirii din zootehnie, a învățămîntului zootehnic, a cercetării științifice zootehnice.

Să trecem deci imediat la amenajarea îngrășătoriilor și crescătoriilor de porci, a grajdurilor de bovine, a saivanelor, a crescătoriilor și îngrășătoriilor de păsări. Toate trebuie revăzute. Cu lucrări simple, să creăm condiții pentru adaptarea la cerințele furajării raționale. Peste tot problema apei să fie considerată ca fundamentală. Toate fermele să aibă cantitatea de apă necesară, cu rezerva ce se impune.

Este necesar să ne gîndim la felul cum să depozităm furajele. Silozurile pentru porci și bovine trebuie așezate lîngă grajduri, lîngă îngrășătorii. Să stabilim locul și să începem lucrările de amenajare corespunzătoare, astfel încît să se ușureze furajarea în orice timp, evitînd transportul inutil. Am discutat că în două săptămîni să se amenajeze un model de grajd în care să se introducă apa și furajarea în condițiile noi. Primii secretari, directorii agricoli, zootehniștii care sînt aici să procedeze și ei astfel. Încercați și voi și încercările voastre le vom confrunta și cu ce se va face la minister, pentru a nu lucra fiecare la voia întîmplării. Să fie cît mai ieftin și să asigure o furajare simplă, o adăpare simplă.

De asemenea, este necesar să urmărim folosirea rațională a spațiilor. Ați văzut că pentru îngrășarea porcilor de la 30 la 110 kg putem merge la o rotație de cel puțin 2,5 ori, adică putem să îngrășăm pe același spațiu 2 porci și jumătate pe an. La purcei — ținînd seama că sînt necesare 90 de zile pentru ca ei să ajungă la greutatea de 30 kg — putem să avem pe același spațiu cel puțin 3 serii și jumătate, chiar 4 pe an. Aceasta înseamnă eficiență ! La păsări de carne am stabilit să mergem la cel puțin 5 serii pe an — și este obligatoriu să realizăm acest lucru. Mă refer la aceste specii, unde rulajul este mai mare și care ne dau posibilitatea să asigurăm atît necesarul de carne, cît și o bună folosire a spațiilor, astfel încît să ne ajungă construcțiile actuale pentru a realiza cantitatea de carne de care avem nevoie. Desigur, pentru aceasta trebuie o bună organizare, ordine, disciplină. La păsări trebuie să realizăm neapărat în toate complexele incubația proprie, să nu mai transportăm puii de o zi cu mașina. Să-i ducem numai cîțiva metri sau zeci de metri, din incubatorul din complex în hala de creștere. Vom reduce astfel atît mortalitățile, cît și consumul de combustibil.

Trebuie să analizăm problema folosirii intensive a spațiilor. Să asigurăm obținerea unei producții maxime pe spațiile construite, respectînd densitățile necesare. Nu cer să suprapopulăm, nu vreau să existe nici un fel de justificare pentru mortalitățile mari.

În ce privește bovinele, vreau să atrag atenția că, prin programul de autoaprovizionare care l-am făcut, am stabilit tăierea lor la un an și jumătate. Acest program trebuie modificat. Nu trebuie să tăiem nici un animal la un an și jumătate ! Nu se poate ajunge la greutatea pe care o dorim într-un an și jumătate. În condițiile noastre, ca să ajungă animalul la 400 kg, ne trebuie practic 2 ani, iar dacă este crescut pe pășuni, trebuie 2 ani și 3 luni sau 2 ani și 4 luni. Trebuie neapărat să modificăm prevederile din program și să aplicăm ceea ce am stabilit astăzi în normele de furajare. Nu se poate tăia animalul mai devreme de 23—24 de luni. Dacă se merge numai pe pășunat — atît în cooperative, la întreprinderi de stat, cît și la țăranii particulari —, animalul trebuie ținut doi ani și două, trei, patru luni, pentru a putea fi adus la greutatea respectivă. Numai așa vom avea carne de bovină și șeptelul de care avem nevoie. Dacă îmbunătățim pășunile, putem să obținem și 700—750 de grame spor zilnic în medie. Nu putem să ne propunem să obținem un spor mai mare decît s-a stabilit în normele de furajare. Trebuie să terminăm cu planificarea care stabilește sporuri irealizabile !

Atrag foarte serios atenția că la bovine va trebui să facem un program special și, timp de doi ani, aproape să nu tăiem nimic — decît vacile pe care le scoatem la reformă. Desigur, avem deja un anumit număr de animale care pot

ajunge într-un an la greutatea respectivă, ţinînd seama că au acum un an sau aproape un an. Un an şi jumătate sau chiar doi ani, consumul de carne de bovină de 15 kg, pe care l-am stabilit în program, să-l reducem. Să spunem aceasta populaţiei, oamenilor, ca ei să înţeleagă — şi să putem astfel ajunge la normal cu animalele noastre. Practic, dacă într-o gospodărie avem o mie de vaci care fată în anul 1982, în 1982 şi 1983 nu putem tăia nici un animal, pentru că viţelele trebuie să meargă toate la reproducţie. Tăuraşii trebuie să ajungă la doi ani şi de-abia în 1984, în februarie, putem tăia din viţeii ce se nasc în acest an, în martie. În ce priveşte viţelele, practic la o mie de vaci noi trebuie să avem 1 500 de viţele şi juninci. Trebuie să ţinem tineretul femel pînă la fătare doi ani şi trei luni. Aşa trebuie să procedăm dacă vrem să facem o zootehnie raţională, dacă vrem să avem lapte şi carne. La efectivele de vaci pe care le avem actualmente — de fapt, ar trebui să avem 10 500 000 de bovine —, la 3 000 000 de vaci care fată trebuie să avem minimum 4 000 000 de tineret, viţele şi juninci, plus tăuraşi vreo 3 000 000—3 500 000. De aici trebuie să pornim şi în funcţie de aceasta să creăm şi spaţiile corespunzătoare. M-am referit la aceasta pentru că în problema vacilor şi a bovinelor trebuie să luăm măsuri hotărîte, astfel ca în cincinalul acesta să intrăm în normal.

Va trebui să ne gîndim foarte serios ca, încă din anul acesta, să suplimentăm programul de carne de pasăre şi de porc. Anul acesta, dintr-un anumit număr de purcele care urmează să fie puse la îngrăşat să obţinem un rînd de purcei. Practic, vom întîrzia o lună şi jumătate, cel mult două luni livrarea lor. Trebuie să ne propunem să obţinem un milion, un milion şi jumătate de purcei în plus ; să nu mai tăiem anul acesta, şi nici anul viitor, purceii prevăzuţi, adică peste un milion. În următorii doi ani să dăm populaţiei, pentru consum, în loc de carne de bovină, mai multă carne de porc.

Acelaşi lucru va trebui să ne gîndim şi în ce priveşte

puii. Avem o rezervă, mergînd la 5 serii de pui anual, dar printr-o organizare bună putem merge chiar şi la cinci serii şi jumătate. Putem lua măsuri să reducem programul de tăiere şi la miei, organizînd, cel puţin la un număr de oi, o fătare suplimentară. Vom obţine în doi ani — în 1982 — 1983 — trei fătări. Nu mă refer la toate oile, dar cu circa două milioane de oi să ne propunem să facem aceasta. Astfel, vom obţine cantităţi suplimentare de carne.

Elaborăm acum un program de creştere suplimentară a două milioane de oi merinos în acest cincinal faţă de plan. Şi aceasta trebuie s-o realizăm prin fătări suplimentare, prin oprirea de la tăiere a mieilor. Cu două milioane de oi merinos în plus nu vom mai importa lînă şi chiar vom avea circa 2 500 de tone în plus, peste necesităţi. Nu vom mai importa nici lînă, nici piei.

Ne-am propus, de asemenea, să dezvoltăm o nouă rasă de oi, care produc 200 pînă la 240 de litri de lapte pe an. Am stabilit să ajungem la 400 000—500 000 de asemenea oi în 1985. Este o oaie care, în primul rînd, asigură lapte. Este foarte bună în gospodării particulare. Un cetăţean cu 5 oi din acestea îşi asigură laptele şi carnea — şi le creşte foarte uşor. Nu toţi vor putea să aibă o vacă, dar 5 oi orice cooperator poate ţine.

Cu producţia de porumb-siloz de care am vorbit, orice membru cooperator care are 30 de ari în folosinţă poate să-şi ţină o vacă şi poate să-şi crească 2 porci. Am prevăzut însă că, din cooperativă, să-i dăm şi concentrate pentru animale, să-i dăm şi furaje grosiere. Trebuie să organizăm ca toţi cooperatorii să crească animale. Dezvoltarea producţiei de bovine şi ovine la cooperatori şi la cetăţeni este o necesitate pentru asigurarea bunei aprovizionări. Inclusiv inginerul agronom, medicul veterinar, învăţătorul, profesorul, primarul trebuie să crească animale. Autogospodărirea, autoaprovizionarea înseamnă, în primul rînd, producţie — autoproducţie şi pe urmă autoaprovizionare.

Realizarea tuturor acestor prevederi cere măsuri organizatorice deosebite, îmbunătățirea și folosirea rațională a spațiului. Va trebui — pentru bovine mai cu seamă — să realizăm unele investiții suplimentare.

Trebuie luate măsuri și pentru a asigura oamenii necesari sectorului zootehnic. Să asigurăm ca în zootehnie să lucreze cei mai buni cooperatori. Vicepreședintele pe care l-am prevăzut la cooperative — și care, de regulă, se zice că lucrează în zootehnie — trebuie să fie un om priceput, care realmente să poată asigura conducerea sectorului zootehnic. La retribuție el este ridicat imediat după președinte, tocmai pentru a putea pune un om bun care să conducă acest sector de importanță deosebită pentru dezvoltarea agriculturii noastre. Am stabilit o retribuție specială pentru zootehniști. Lucrînd în condiții similare cu acelea din I.A.S.-uri, vor primi aceeași retribuție. Ținînd seama că au și alte avantaje în cooperativă — lotul personal, iar la pensionare ajutor în natură —, am stabilit să primească 80% din pensia muncitorilor din agricultura de stat. Să părăsim mentalitatea că în zootehnie poate lucra oricine ; aceasta este o meserie și trebuie făcută de buni meseriași. Să stabilizăm oamenii ; să-i alegem pe cei mai buni, să-i școlarizăm, să-i instruim permanent, pentru a avea zootehniști buni. Pe ciobani va trebui să-i plătim chiar mai mult, desigur, în raport de numărul de oi ; să avem ciobani permanenți, care să asigure îngrijirea oilor în mod corespunzător.

Am în vedere să apelăm la unii muncitori din industrie să se întoarcă în agricultură, mai cu seamă cei necalificați; să-i trimitem să lucreze în zootehnie, asigurîndu-le condițiile necesare. Nu vor primi, practic, mai puțin decît muncitorii necalificați din industrie și vor avea aceeași situație la pensionare.

Zootehnia este sectorul căruia trebuie să-i acordăm cea mai mare atenție pentru a-l pune pe picioare în urmă-

torii 3—4 ani, în cincinalul acesta. În acest scop, să aplicăm măsurile pe care le-am discutat astăzi aici.

Stimați tovarăși,

Ați văzut și măsurile de îmbunătățire a legii retribuției. De fapt, este o lege nouă. Pe baza creșterii prețurilor la produsele agricole și a realizării producțiilor stabilite prin plan, există posibilitatea majorării cu circa 25% a veniturilor cooperatorilor. De aici și normele ce s-au stabilit și care asigură, de fapt, creșterea cu 25% a veniturilor. Am trecut la norme echivalente cu cele din I.A.S., pentru a crea condiții ca și în agricultura cooperatistă, prin realizarea aceleiași cantități de muncă și a acelorași producții, să se obțină aceleași venituri, iar în condițiile depășirii producției, venituri suplimentare.

Prin aceste măsuri se realizează un raport corespunzător între veniturile din alte ramuri de activitate și veniturile din agricultură. Ținem însă seama că este, totuși, necesar să existe o anumită deosebire, avînd în vedere veniturile suplimentare și condițiile de la sate față de cheltuielile celor ce locuiesc la orașe. Realizarea acestui raport echitabil între veniturile din industrie și celelalte ramuri și cele din agricultură trebuie neapărat să determine o preocupare sporită pentru realizarea sarcinilor importante ale acestui domeniu și pentru reținerea unui număr mai mare de tineri în agricultură, chiar pentru întoarcerea unora la sate.

Am vorbit de retribuția care am stabilit-o pentru zootehniști. S-a făcut aceasta — repet — pornind de la necesitatea de a avea muncitori permanenți, bine pregătiți, cu o înaltă calificare, de a ridica zootehnia la nivelul prevederilor din Programul partidului, al posibilităților și cerințelor asigurării bunei aprovizionări a populației.

Am stabilit norme mai bune și un raport mai bun între veniturile cooperatorilor și cadrelor de conducere, în raport de răspunderile și obligațiile fiecăruia. Cred că ați ob-

servat că, începînd cu președintele, retribuția cadrelor de conducere este legată de venitul cooperatorilor. Toți trebuie să știe că pot cîștiga mai bine dacă cooperatorii cîștigă bine. Deci toți trebuie să se ocupe de organizarea producției, să asigure de lucru cooperatorilor, astfel ca aceștia să poată avea venituri cît mai mari — și în raport de aceasta vor crește și veniturile lor.

Un alt principiu de la care am pornit a fost ca 70% din venitul de bază să fie legat de producția realizată și numai 30% de complexitate și alte venituri. Venitul real — cum este și în industrie — trebuie să fie legat de producție.

Vom revedea și la I.A.S. legea de retribuire atît a muncitorilor, cît și a conducerii, a tuturor cadrelor, care — toate — trebuie să realizeze venituri în strînsă legătură cu producția.

Acestea au fost cele cîteva lucruri pe care am vrut să le subliniez în legătură cu Legea retribuției. Va trebui să dezbatem această lege și să trecem la aplicarea ei. Desigur, va fi aprobată de către Marea Adunare Națională. Dar pînă atunci, pe baza ei, va trebui organizată întreaga activitate, iar dacă vor apărea observații sau vor mai fi necesare completări, o vom îmbunătăți, în așa fel încît să corespundă pe deplin noilor sarcini și noilor condiții din agricultură.

Stimați tovarăși,

Aș dori, de asemenea, să atrag atenția asupra problemelor legate de mecanizarea lucrărilor agricole. N-am avut timp să vedem propunerile făcute de județe cu privire la îmbunătățirea și dezvoltarea unităților de mecanizare. Se pare că tovarășii au ținut fiecare seama de necesitățile existente în județe ; desigur, dacă vor apărea și altele, vom mai vedea. Probabil că vom porni de la aceste propuneri. Dar vrem și noi să ne convingem dacă unii n-au fost prea largi sau prea strînși. Desigur, în această acțiune trebuie avute în vedere inclusiv mijloacele de tracțiune animală.

Trebuie să acționăm în continuare pentru a îmbunătăți sistema de mașini. Am făcut o tipizare la tractoare. Acum, industria constructoare de mașini a realizat modificări care, se pare, sînt bune și duc la o creștere a productivității tractorului cu 30—40%. Tractorul de 65 CP poate, spre exemplu, să lucreze cu 5 pluguri — în loc de 3 — și să se realizeze o reducere a consumului de combustibil pînă la 30%.

O problemă importantă este însă folosirea mai bună a sistemei de mașini. În anul acesta chiar trebuie să vedem cum putem cupla mașinile, ca să executăm simultan, la aceeași trecere de tractor, mai multe lucrări agricole — de pregătire, de însămînțat, de întreținere. Am rugat pe primii secretari să analizeze, fiecare în județul său, această problemă. Ministerul a pregătit ceva în această privință. Va trebui să trecem la asamblarea și cuplarea mașinilor, astfel ca în primăvară, cu mașinile existente, să realizăm în această privință maximum din ce este posibil acum. Pentru viitor am stabilit să lucrăm la elaborarea unor noi sisteme de mașini multifuncționale, care să execute simultan un număr de lucrări. Aceste mașini-agregat ne vor da putința să eliminăm trecerea la infinit cu tractorul peste pămînturi, să reducem durata de executare a lucrărilor și consumul de combustibil, deci să asigurăm și reducerea cheltuielilor materiale. Am stabilit un colectiv care să lucreze în acest sens. Dar pînă trecem la noile sisteme de mașini le vom folosi pe cele existente. Știu că avem mulți oameni care au dat dovadă de spirit inovator ; dacă au idei, dacă au realizări în această privință, să fie prezentate. Să încercăm să găsim cele mai bune soluții. Aceasta e o problemă care nu se poate rezolva numai de mecanizatorii din minister, mai cu seamă că unii stau de 20 de ani acolo și au uitat agricultura. Nu o pot rezolva nici numai cei din institutele de cercetări. De aceea, trebuie să angajăm mai mult oamenii din producție, mecanizatorii, inginerii, pentru a face acest lucru.

Doresc să menționez, și în acest cadru, că trebuie neapărat ca pînă la 20—25 februarie să încheiem toate lucrările de reparare a tractoarelor și mașinilor agricole. Nu trebuie să intrăm în campania agricolă — care va începe la sfîrșitul lui februarie — cu tractoare, semănători sau alte mijloace de lucru nereparate. Probabil vor mai rămîne combinele, dar pentru ele mai avem timp pînă în luna mai, în afară de cele care trebuie să lucreze la furaje, în aprilie și in mai.

Stimați tovarăși,

Doresc să mă refer acum la problema amplasării culturilor. Ni s-a spus că s-au făcut propuneri, că s-a discutat și s-a stabilit cum să se amplaseze culturile în toate unitățile. Vom lua ca bun ceea ce au propus județele, desigur, în condiții care să asigure realizarea suprafețelor, așa cum s-a stabilit.

Va trebui să aducem și unele îmbunătățiri în ceea ce privește planul de furaje, repartizînd de la început o anumită suprafață pentru porumb-siloz, luînd, desigur, în calcul și cultura a doua. Practic, cultura a II-a trebuie să meargă în întregime la siloz, strîngînd știuleții separat, iar cocenii, de asemenea, separat. Este necesar ca la fiecare județ, dar și pe plan central, să luăm măsuri pentru asigurarea silozului din cultura a II-a și, în raport de aceasta, să stabilim cît trebuie să punem siloz în cultura I, în așa fel încît să realizăm în întregime programul de furaje.

Deși iarna e grea, cunoscîndu-se amplasarea culturilor, trebuie desfășurate activitățile de pregătire a lucrărilor de primăvară, în primul rînd căratul gunoiului. Pînă la sfîrșitul lui februarie trebuie să nu mai rămînă netransportată decît cantitatea de gunoi aflat în fermentație. În rest, obligatoriu, totul trebuie transportat, cu toate mijloacele. Să facem o curățenie generală și în complexe, și în gospodării, peste tot ! Este și o problemă de igienă. Chiar și Ministerul

Sănătății trebuie să exercite un control serios din acest punct de vedere. Depozitarea, menținerea ani de zile a gunoiului, a bălegarului reprezintă focare de infecție, atît pentru animale, cît și pentru oameni. Trebuie neapărat să lichidăm complet această situație !

Între prioritățile acestei perioade intră și lichidarea definitivă — acolo unde se mai găsesc încă — a paielor și cocenilor de pe cîmp. Totul trebuie transportat ; nimic nu mai trebuie să rămînă, sub nici un motiv, în cîmp ! Trebuie, de asemenea, ca, pînă la sfîrșitul lunii februarie, să terminăm arăturile care au mai rămas și să corectăm arăturile făcute prost. Am văzut în județele Ialomița, Călărași și Giurgiu capetele arăturilor neexecutate corect, cîte 10, chiar 15 metri nearați. Mai sînt și crovuri nelucrate. Să se controleze fiecare teren și, acum, fiind înghețat, trebuie arate și desfundate adînc, chiar cu cazmaua dacă e nevoie, astfel încît, în ianuarie și februarie, să pregătim în cele mai bune condiții campania de însămînțări din primăvară.

Desigur, trebuie să avem, totodată, în vedere încheierea contractelor — cu participarea întreprinderilor de specialitate — la sfeclă, la floarea-soarelui, la in, la ricin, în legumicultură etc. Am în vedere și obligația întreprinderilor producătoare de a verifica și de a constata dacă terenurile destinate culturilor respective îndeplinesc condițiile, dacă sînt bine lucrate, li se dau îngrășămintele necesare etc. În responsabilitatea acelorași întreprinderi intră și controlul semințelor, al asigurării calității lor. Aceasta, desigur, nu diminuează răspunderea conducerilor unităților și a specialiștilor, dar cel ce face contract și dă avans trebuie să controleze lucrările. Aceasta este o obligație și trebuie să fie îndeplinită cu strictețe. Trebuie să se ia măsuri ca toate unitățile să-și îndeplinească îndatoririle ; inclusiv întreprinderea de păstrare a cerealelor — care este și de contractare și care numai ea poate da avansul — trebuie să verifice suprafața cu grîu, dacă grîul a răsărit. Trebuie controlat dacă orzul și celelalte culturi au răsărit, dacă s-a

asigurat suprafața necesară pentru porumb. Numai în raport de rezultatele controlului privind pregătirile și realizarea suprafețelor stabilite se semnează și se dă avansul. Cine va semna fără control va plăti din buzunar. Am stabilit să nu se mai plătească dobîndă pentru avans ; dar cine nu realizează producția va plăti dobînda. Trebuie și aici să punem ordine și disciplină !

Este necesar să se desfășoare lucrările din pomicultură în cursul iernii. S-a introdus și aici practica de a nu se mai executa lucrările din pomicultură care, tradițional, se executau iarna, inclusiv tratamentul pomilor și pregătirea pentru plantațiile din primăvară. Or, se știe că gropile, desfundatul — inclusiv pentru vii — trebuie realizate acum, în februarie. Doar acum mai poate pămîntul să mai rețină apă, deși lucrările de desfundare trebuiau executate în toamnă. Să asigurăm, de asemenea, pregătirea răsadurilor, pe care încă din februarie trebuie să le punem în sere, în solarii și în cîmp, cu patul corespunzător din gunoi de grajd, acoperit cu paie sau cu polietilenă ; să asigurăm deci din vreme răsaduri cît mai mari, ca să putem obține recolte timpurii.

Doresc să mă refer și la unele probleme legate de îmbunătățirile funciare și de irigații. Trebuie să se ia toate măsurile pentru executarea lucrărilor de desecări, de adîncire și reglare a șanțurilor. Trebuie lichidată practica de a începe executarea lucrărilor de desecare în martie, aprilie și mai, stricîndu-se astfel recolta. Toate aceste lucrări trebuie executate acum, iarna. De asemenea, trebuie trecut imediat la împrăștierea pămîntului rezultat, care trebuie folosit la acoperirea denivelărilor, a crovurilor. Să folosim toate mijloacele de care dispun unitățile pentru transport, să nu intrăm sub nici un motiv în primăvară cu această situație ! La fel, să acționăm pentru terminarea lucrărilor de irigații, să facem toate probele necesare. Să terminăm cu practica de a se aștepta luna iunie pentru a se pune în funcțiune sistemul de irigații.

Rog pe tovarășii din agricultură, conducerea ministerului, primii secretari să analizeze problemele sistemelor actuale de irigații, să acționeze pentru repararea lor acum, în timpul iernii, și punerea în stare de funcționare ; totodată, să analizeze situația desecărilor și să se ia măsurile necesare.

Toată lumea trebuie să iasă la muncă. În agricultură nu există pauză. Lucrările pe care le avem de executat sînt de o asemenea amploare, încît trebuie să acționăm zi de zi pentru efectuarea lor, indiferent de condițiile meteorologice de care dispunem.

În ceea ce privește lucrările propriu-zise de primăvară, vom organiza o întîlnire specială în cea de-a doua parte a lunii februarie. Doresc, totuși, să spun că nu trebuie să se mai repete ceea ce s-a întîmplat anul trecut ; să luăm măsurile necesare pentru realizarea cu orice preț a densităților și producțiilor planificate. Nu putem să avem mai puțin de 30 000 kg de sfeclă la hectar dacă punem 80 000—100 000 de plante ; chiar dacă punem sfecla la începutul lunii mai, tot trebuie să ne dea, pînă la începutul lui octombrie, 30 000—35 000 kg la hectar, dacă se respectă densitatea normală. Dacă punem cartofi la densitatea de 50 000—60 000 de plante la hectar, nu putem să nu obținem 30 000—35 000 kg la hectar. Și nu putem — în condiții de irigare și în zonele de precipitații — să nu obținem la porumb 5 000—6 000 kg dacă punem 50 000—60 000—70 000 pînă la 80 000 de plante la hectar. Ce irigații ne trebuie acolo unde avem umiditate de 800—900—1 000 de litri anual, adică de 2—3 ori mai mult cît avem în Bărăgan ? Unii se plîng că au prea multă apă. Dacă lucrează bine, dacă asigură densitatea necesară, pot, practic, să obțină o recoltă mai bună decît în Bărăgan, unde trebuie să facem irigații. Trebuie văzut, de asemenea, cum stăm cu semințele, cu tot ceea ce e necesar pentru a asigura realizarea în cele mai bune condiții a însămînțărilor și a tuturor lucrărilor de primăvară.

Stimați tovarăși,

Începînd de săptămîna viitoare se poate trece la organizarea adunărilor generale, atît în I.A.S. și S.M.A., cît și în cooperative, astfel încît acestea să se încheie cel mai tîrziu la 8—10 februarie. Trebuie să organizăm în așa fel desfășurarea lor, încît să asigurăm dezbaterea problemelor apărute în 1981 în spiritul celor discutate în plenara Comitetului Central și al concluziilor consfătuirii de astăzi. Pe primul plan să punem dezbaterea și stabilirea măsurilor care trebuie luate pentru realizarea planului pe acest an. Practic, toate cooperativele și toate unitățile trebuie să-și organizeze activitatea în așa fel încît să obțină producțiile planificate. Nu va fi admisă nici un fel de justificare pentru nimeni care obține producții slabe. Acolo unde apar probleme care impun măsuri organizatorice, schimbarea unor cadre, să se ia măsurile corespunzătoare, iar cei care au dovedit că nu pot să cuprindă munca, că nu sînt buni organizatori, să fie trecuți în alte activități, unde pot fi utili. În toate locurile să fie puși oameni care să asigure o bună conducere, o bună organizare și realizarea planului stabilit.

Trebuie să asigurăm măsuri ferme pentru întărirea ordinii, disciplinei, repartizarea corespunzătoare a oamenilor, începînd cu zootehnia. Să trecem la formarea brigăzilor, a formațiunilor de lucru. Fiecare să-și ia munca în primire și să răspundă de ea în tot cursul anului.

Trebuie ca tot ce s-a discutat aici, programele, măsurile să fie dezbătute, discutate — și fiecare unitate de stat și cooperatistă să-și stabilească programe concrete de măsuri. Nu avem nevoie de adunări generale formale ; să organizăm adunări de lucru, în care să se dezbată aprofundat problemele, obiectivele, măsurile, să se ia poziție hotărîtă față de lipsuri. Zilele acestea am primit scrisori dintr-un șir de cooperative care vorbesc mai cu seamă despre nereguli, despre abuzuri. Desigur, este un drept al fiecăruia să scrie despre problemele care-l preocupă — și nu vreau

să se înțeleagă că am dori să oprim acest drept —, dar trebuie să determinăm pe cooperatori să-și spună cuvîntul în adunările generale și să lupte acolo, în cadrul colectivelor din care fac parte, pentru a-i îndepărta pe cei ce fac abuzuri și nu-și îndeplinesc datoria, să acționeze pentru a îndrepta lucrurile.

Atrag atenția organelor agricole, Uniunii cooperatiste, conducerii comitetelor județene de partid asupra bunei organizări a adunărilor generale, a dezbaterii serioase a problemelor și a stabilirii măsurilor necesare pentru a pune ordine și disciplină în unitățile agricole de stat, în cooperativele agricole, în toate domeniile de activitate.

În adunările generale trebuie să stabilim participarea la muncă a tuturor. Prin Legea retribuirii am prevăzut că, începînd cu președintele, toți sînt obligați să realizeze anual un anumit număr de zile sau de norme — o anumită cantitate de muncă în producție. Chiar contabilul nu poate primi retribuție dacă nu participă și nu execută anumite lucrări agricole. Trebuie să lase hîrtiile și să iasă în cîmp atunci cînd este nevoie să strîngă fructele sau tomatele, cînd trebuie însămînțate sau plantate legumele, la vie, la pomi etc. La aceste lucrări trebuie să participe toată lumea, inclusiv copiii cooperatorilor, copiii tuturor oamenilor din comună, de la vîrsta de 10 ani.

În stabilirea programului de lucru al formațiunilor trebuie luată în calcul participarea la muncă a tuturor, inclusiv a familiilor celor care lucrează în cooperativă, în unitatea de stat, a tuturor celor care trăiesc în comună. Pentru că toți trebuie să mănînce de acolo — și inginerul, și doctorul veterinar, și contabilul, toți primesc grîu și alte produse —, toți deci trebuie să muncească și să producă ! Numai cu hîrtii nu se poate obține recoltă ! Cînd apare o problemă urgentă în agricultură — de exemplu, dacă au apărut în grîu buruieni —, să se închidă școala și toată lumea să lucreze. Să scoatem copiii — așa cum se făcea și înainte — și, cu profesorul și cu toți funcționarii din co-

mună, în frunte cu primarul, în două zile să se scoată ciulinii, pălămida și așa mai departe. Deci, cînd sînt probleme urgente, toată lumea să participe la munca din agricultură.

În sensul acesta să se discute în adunările generale și să se stabilească măsuri, inclusiv unde trebuie să lucreze fiecare.

Subliniez toate acestea pentru a înțelege că trebuie să introducem o gîndire și un spirit nou în agricultură. Nu se poate ca pămîntul pe care-l avem să nu dea atît cît ne-am propus. Aceasta cere însă ordine, disciplină, muncă și realizarea lucrărilor în condițiile stabilite.

Iată probleme pe care trebuie să le dezbatem în adunările generale și care trebuie să fie bine înțelese de toată lumea. În prealabil, să le discutăm în adunările de partid. Comuniștii trebuie să înțeleagă că nu pot fi membri ai partidului comunist dacă nu-și îndeplinesc rolul în producție, acolo unde lucrează. Să facem ca adunarea generală să-și îndeplinească rolul său de organ suprem de conducere a cooperativelor, a unităților de stat, în conformitate cu prevederile legilor. Ea trebuie să ia hotăriri pentru înlocuirea celor care nu-și fac datoria. Adunarea generală stabilește și ce trebuie să facă președintele și inginerul-șef. Adunarea generală este conducătorul suprem al unității cooperatiste și de stat. Să facem, totodată, ca și consiliul de conducere să funcționeze potrivit atribuțiilor pe care le are, cu maximum de responsabilitate. Să-i facem pe cei care sînt membri în consiliul de conducere să înțeleagă că poartă o răspundere colectivă. Nu trebuie să aștepte să se trimită scrisori la București, la Comitetul Central. Dacă un cooperator sau muncitor constată că nu merg bine treburile, trebuie să se ducă la președinte, la secretarul de partid, să ceară să se strîngă muncitorii și să spună : „trebuie să punem ordine". Aceasta înseamnă calitatea de proprietar și producător : să acționeze fiecare ca proprietar, să controleze modul în care se desfășoară lucrurile în decursul anului, iar cel care e pus să administreze trebuie să îndeplinească voința adunării generale a proprietarilor, să muncească așa cum se cere.

Să pornim deci de la creșterea rolului adunărilor generale, de la introducerea ordinii și disciplinei în buna funcționare a consiliilor de conducere din unitățile cooperatiste și de stat, în conformitate cu atribuțiile și cu drepturile pe care acestea le au.

Nu m-am referit la medicii veterinari, prezenți și ei aici. Va trebui să discutăm însă problemele medicinei veterinare în mod separat. Nu putem fi mulțumiți de situația existentă în ce privește sănătatea și îngrijirea animalelor. Se manifestă indisciplină, dezordine în acest sector. Trebuie să precizăm bine răspunderile, să luăm măsuri de respectare obligatorie a normelor de igienă în toate unitățile. Trebuie să asigurăm vaccinurile și medicamentele necesare pentru tratarea animalelor și pentru prevenirea bolilor. Într-un complex, după declanșarea bolii, nu mai poți face nimic. Este necesar să analizăm serios lucrurile, să revedem întregul nostru program și organizarea activității medicilor veterinari și să stabilim măsurile necesare, în așa fel încît ei să-și îndeplinească rolul pe care-l au în asigurarea sănătății animalelor, strîns legată și de sănătatea oamenilor. Direcția veterinară, Institutul veterinar trebuie să-și îndeplinească rolul nu ca niște anexe, ci ca organe de specialitate care stabilesc reguli, norme și pe care sînt obligați să le execute și președintele, și inginerul-șef, și zootehnistul.

Trebuie să înțelegem că medicului veterinar îi revine o răspundere proprie și că normele pe care le stabilește medicina veterinară, regulile veterinare sînt obligatorii pentru toată lumea. În această privință, medicul veterinar trebuie să aibă, ca și-n trecut, drepturi depline, să aplice sancțiuni — dacă este nevoie — și președintelui, și directorului unității cînd din cauza lor se produc încălcări ale normelor veterinare. Insist asupra acestui lucru

pentru că așa trebuie să vedem problemele, așa trebuie să stabilim măsurile pentru a pune capăt stărilor foarte grave de lucruri în domeniul sănătății animalelor.

Stimați tovarăși,

În încheiere aș dori să menționez că dispunem de tot ce este necesar pentru ca, încă din anul acesta, să obținem o îmbunătățire radicală a activității în agricultură. Pentru realizarea programelor stabilite — în zootehnie și, în general, în agricultură — avem asigurată o bună bază materială. Dispunem de toate condițiile ca, în anul acesta, agricultura să obțină rezultate bune. Să acționăm în acest spirit, să facem totul pentru ca agricultura românească să răspundă cerințelor puse de planul general de dezvoltare economico-socială, să aducă o contribuție cu mult mai însemnată la dezvoltarea generală a României socialiste. Toți cei care lucrează în agricultură să considere ca o obligație și ca o datorie de onoare aceea de a nu precupeți nimic pentru realizarea programului stabilit de conducerea partidului și statului.

Am convingerea că toți cei ce lucrează în agricultură, inclusiv organele de partid și consiliile populare, vor trage concluziile necesare și vor acționa cu toată hotărîrea și răspunderea pentru a obține rezultatele pe care le dorim în acest important domeniu al economiei noastre naționale.

Doresc să urez tuturor rezultate cît mai bune în activitatea pe care o desfășoară. Voi fi deosebit de bucuros dacă în toamnă vom avea în agricultură, în toate unitățile zootehnice, rezultate cît mai bune, dacă fiecare va putea pretinde să ocupe un loc fruntaș în ramura și în domeniul său de activitate.

Vă doresc tuturor mult succes și multă sănătate! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!", „Ceaușescu — la mulți ani!". Participanții la consfătuire*

au exprimat, prin repetate aplauze, deplina lor aprobare față de concluziile și sarcinile reieșite din ampla analiză prezentată de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Intr-o atmosferă de puternică însuflețire, ei au ovaționat îndelung pentru Partidul Comunist Român — forța conducătoare a națiunii noastre —, pentru secretarul general al partidului și președintele țării, aducîndu-i un cald și vibrant omagiu cu prilejul apropiatei aniversări a zilei de naștere).

CUVÎNTARE LA CEREMONIA SĂRBĂTORIRII TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, DE CĂTRE MEMBRII COMITETULUI POLITIC EXECUTIV AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R. CU PRILEJUL ANIVERSĂRII ZILEI SALE DE NAŞTERE

— *26 ianuarie 1982* —

Dragi tovarăşi,

Aş dori să vă mulţumesc din toată inima pentru felicitările şi urările voastre, pentru aprecierile pe care le-aţi făcut la adresa activităţii mele în scrisoarea Comitetului Politic Executiv. Consider aceasta o apreciere a activităţii partidului nostru, a Comitetului său Central, o apreciere a felului în care partidul nostru comunist — forţa politică conducătoare a societăţii socialiste româneşti — îşi îndeplineşte rolul său în organizarea şi conducerea întregului popor în măreaţa luptă şi muncă de edificare a societăţii socialiste multilateral dezvoltate în România.

Într-adevăr, sub conducerea partidului, poporul român a obţinut succese mărețe, de importanţă istorică, parcurgînd, într-o perioadă scurtă, mai multe etape de dezvoltare economico-socială. Faptul că în deceniul anilor '70 industria românească s-a dezvoltat de peste 3 ori, iar agricultura de 1,6 ori, că nivelul de trai a crescut de aproape două ori, că, în general, patria noastră a devenit mai puternică, mai bogată demonstrează forţa creatoare a clasei

muncitoare, a ţărănimii, a intelectualităţii, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, a întregului nostru popor, care, stăpîn pe destinele sale, îşi făureşte în mod liber propriul său viitor. Avem, într-adevăr, tot dreptul să privim cu satisfacţie şi chiar cu mîndrie la ceea ce am realizat, deşi, fiind comunişti, nu trebuie să alunecăm pe panta automulţumirii, ci să ţinem permanent seama că, pentru realizarea Programului partidului, mai avem încă un drum lung de străbătut.

Am început noul cincinal — 1981—1985 — cu rezultate, pe ansamblu, pozitive, deşi trebuie să spunem deschis, chiar în asemenea împrejurări, că, dacă lucram mai bine, dacă acţionam într-un spirit de mai mare răspundere, dacă asiguram controlul şi buna desfăşurare a întregii activităţi, puteam — chiar în condiţiile grele ale anului 1981 — să avem rezultate mai bune în dezvoltarea noastră economico-socială.

Ne-am propus să acţionăm în aşa fel încît prevederile planului cincinal — inclusiv unele nerealizări din primul an — să fie în întregime înfăptuite. Dispunem pentru aceasta de tot ce este necesar şi, mai presus de toate, avem o minunată clasă muncitoare, ţărănime, intelectualitate, un minunat popor, care înfăptuieşte neabătut politica partidului nostru comunist, convins că aceasta corespunde pe deplin intereselor sale vitale, cauzei socialismului, dezvoltării bazei materiale a comunismului în România, independenţei şi suveranităţii ţării. Este deci necesar ca anul acesta să facem totul pentru ca prevederile planului să fie realizate în întregime, iar acolo unde dispunem de tot ce este necesar şi avem asigurată desfacerea producţiei — mă refer îndeosebi la export —, să facem totul pentru depăşirea producţiei.

Pe primul plan trebuie însă să punem problema dezvoltării bazei materiale în ţară, a energeticii, a materiilor prime. Trebuie să facem totul ca, anul acesta, să realizăm

prevederile dezvoltării bazei energetice, pentru a soluționa și asigura, cu forțele de care dispunem, necesarul energiei pentru dezvoltarea economico-socială a țării. Avem toate posibilitățile și depinde numai de felul cum vom acționa, cum vom organiza activitatea în toate domeniile.

Este necesar să facem totul ca programele care le avem pentru agricultură pe acest an, programul de autoaprovizionare să fie în întregime realizate. Cu efectivele de animale de care dispunem putem să obținem — realizînd greutățile la tăiere — un plus de carne peste ceea ce este prevăzut. Este necesar să aplicăm cu toată fermitatea măsurile stabilite, să facem în așa fel încît anul 1982 să fie un an de afirmare puternică a forței țărănimii, a superiorității agriculturii noastre socialiste.

Trebuie să facem totul pentru dezvoltarea științei, culturii, învățămîntului. Nu trebuie să uităm nici un moment că dezvoltarea tuturor sectoarelor, a tuturor ramurilor de activitate nu se poate realiza decît pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în toate domeniile. Avem o forță puternică în cercetare — aproape 200 000 de oameni lucrează în acest domeniu de activitate. Avem mulți inovatori, mulți muncitori de înaltă specialitate și mulți țărani în stare să rezolve multe probleme ale practicii și tehnologiilor industriale și agricole. Unind toate aceste forțe și acționînd cu toată hotărîrea în promovarea științei și tehnicii celei mai înaintate, să facem astfel încît știința să devină un factor tot mai important în întreaga noastră dezvoltare economico-socială. Nu trebuie să uităm că pe plan mondial, pe lîngă multe probleme și multe întreceri — inclusiv în problema cursei înarmărilor —, există o puternică întrecere în ce privește știința, pentru ocuparea unui loc cît mai înaintat în realizarea unor descoperiri, a unor tehnologii avansate. Cred că nu este pentru nimeni un secret că rămînerea în urmă în domeniul științei și tehnicii înseamnă condamnarea la o rămînere generală în urmă. De aceea trebuie să facem totul pentru ca știința și tehnica românească să fie în pas cu cele mai noi cuceriri, să-și aducă contribuția atît la dezvoltarea societății noastre, cît și la progresul științei, tehnicii și culturii universale.

Aș dori să îndrept acum, în această zi, cînd mi-ați adresat aceste cuvinte calde și urări, gîndul meu către clasa muncitoare. Trebuie să fim pe deplin conștienți, tovarăși, că forța societății noastre socialiste stă în forța, în conștiința revoluționară a muncitorimii — clasa conducătoare a societății noastre.

Să-mi îndrept gîndurile către țărănimea noastră, care întotdeauna a reprezentat o forță importantă în dezvoltarea societății românești, iar astăzi, în alianță cu muncitorimea, reprezintă un factor de însemnătate deosebită în dezvoltarea întregii noastre societăți.

Doresc, de asemenea, să-mi îndrept gîndurile către intelectualitatea din toate domeniile, care este strîns legată și ieșită, dealtfel, din rîndurile poporului și care, împreună cu muncitorimea, cu țărănimea, cu întregul popor, reprezintă o forță importantă pentru înaintarea patriei noastre pe calea progresului și civilizației.

Vreau să-mi îndrept gîndurile către toți oamenii muncii — români, maghiari, germani, de altă naționalitate —, să subliniez, și cu acest prilej, că unitatea oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a reprezentat și reprezintă forța de granit a dezvoltării noastre socialiste. Nu trebuie să uităm niciodată că avem datoria să facem totul pentru înfăptuirea politicii naționale juste a partidului nostru, pentru asigurarea deplinei egalități în drepturi și participarea tuturor cetățenilor, fără deosebire de naționalitate, în toate domeniile, la conducerea societății noastre, la întreaga activitate.

Totodată, nu trebuie să uităm că avem obligația față de partid, față de poporul nostru, de viitorul său să nu facem nici o concesie naționalismului de orice fel, șovinis-

mului, să combatem ferm orice încercare care ar dori să lovească în unitatea de granit a poporului nostru, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Nu trebuie să uităm că, întotdeauna, dușmanii socialismului, dușmanii clasei muncitoare au folosit șovinismul, antisemitismul și alte forme de ațițare a naționalismului pentru a dezbina clasa muncitoare și forțele înaintate. Cu atît mai mult astăzi trebuie să facem totul pentru a respinge orice încercări ale cercurilor reacționare, imperialiste, în acest domeniu.

Nu avem nici un motiv să nu fim mîndri de ceea ce noi am realizat și în domeniul politicii naționale. Putem să spunem că România este printre puținele țări din lume unde s-a realizat adevărata egalitate în drepturi, unde oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, muncesc înfrățiți, sub conducerea Partidului Comunist Român. *(Vii aplauze).*

Doresc să-mi îndrept gîndurile către minunatul nostru popor, care, unit în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, înfăptuiește neabătut politica generală, internă și externă, a partidului nostru. Unitatea poporului nostru în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste constituie chezășia mersului ferm înainte în înfăptuirea Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, garanția că vom învinge orice greutăți și vom merge neabătut înainte.

Trebuie să nu uităm nici un moment că întreaga istorie a dezvoltării noastre socialiste demonstrează cu putere justețea politicii Partidului Comunist Român, care aplică creator adevărurile generale la condițiile concrete din România. Să facem totul pentru a întări continuu rolul conducător al partidului — și, de aceea, în acest moment îmi îndrept gîndurile către comuniști, către membrii de partid, către activul nostru de partid, care își îndeplinește rolul de unire a întregului popor în lupta măreață

de edificare pe pămîntul României a celei mai drepte și umane societăți din lume.

Într-adevăr, acum, cînd cercurile reacționare pun în discuție, într-o formă sau alta, rolul partidelor comuniste, trebuie să afirmăm cu putere că numai cu un partid revoluționar, bazat pe socialismul științific, pe concepția revoluționară materialist-dialectică și istorică, clasa muncitoare, poporul își pot făuri destinul în mod liber. Lipsurile, greutățile care se manifestă ori s-au manifestat într-un loc sau altul — și care s-au manifestat și la noi — sînt și rezultatul unei munci necorespunzătoare. Sînt și unele lipsuri inevitabile într-o operă atît de măreață, dar ceea ce trebuie să reținem este faptul că partidul nostru a găsit el însuși forța necesară de a dezvălui curajos lipsurile, de a lupta împotriva lor, de a-și întări continuu coeziunea și unitatea, forța organizatorică, politică și ideologică și de a merge înainte, conducînd întregul popor pe drumul socialismului, spre viața luminoasă, spre comunism. *(Aplauze puternice).*

Am creat în România un sistem larg democratic, care asigură participarea tuturor categoriilor sociale la conducerea tuturor ramurilor de activitate, a întregii societăți. Trebuie să fim pe deplin conștienți că perfecționarea și dezvoltarea acestei democrații socialiste, a acestui cadru organizatoric minunat constituie o cerință primordială pentru desfășurarea cu succes a construcției socialiste și comuniste.

Într-adevăr, socialismul și democrația muncitorească, revoluționară sînt de nedespărțit. Socialismul nu poate fi conceput fără participarea maselor largi la conducerea tuturor ramurilor de activitate, fără ca oamenii muncii, clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul popor să-și poată spune deschis părerea, să participe la luarea deciziilor și la înfăptuirea lor.

Este adevărat, esențialul democrației îl constituie însăși societatea noastră, faptul că am lichidat exploatarea

omului de către om, că proprietatea asupra mijloacelor de producție este a oamenilor muncii, a poporului, că am realizat o repartiție justă a produsului social, că am asigurat un raport relativ bun între veniturile mari și veniturile mici ; dar trebuie să perseverăm și să perfecționăm continuu formele noastre — și economice, și politice — democratice, de conducere a societății socialiste. Forța societății socialiste constă în legătura indisolubilă cu masele, și în primul rînd cu clasa muncitoare, cu toate categoriile sociale. Noi am depășit epoca existenței claselor exploatatoare ; mai sînt rămășițe în conștiință, dar ca forță organizată, socială, am depășit acest lucru. Deci este necesar să înțelegem că, practic, întregul popor trebuie să participe activ, în mod democratic, la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. În aceasta constau forța și puterea socialismului. Astăzi, poate mai mult ca oricînd, trebuie să dăm un răspuns puternic cercurilor reacționare, imperialiste, să demonstrăm superioritatea democrației noastre socialiste asupra democrației burgheze, care se bazează pe exploatare, pe asuprire, pe inegalitate, atît economică, cît și socială și politică.

Este necesar, tovarăși, să dăm o atenție mai mare muncii de educare politico-ideologică, de ridicare continuă a conștiinței revoluționare, muncitorești, socialiste, a maselor, a poporului. Complexitatea dezvoltării socialiste a țării, precum și dezvoltarea mondială ridică multe întrebări și probleme. Pentru a le înțelege, oamenii trebuie să aibă o cultură politică, o cultură generală înaintată, să înțeleagă bine evenimentele, să știe care este direcția dezvoltării sociale și să înțeleagă că zigzagurile care au loc în dezvoltarea aceasta impetuoasă sînt inevitabile în lupta puternică dintre forțele socialismului și forțele capitalismului și imperialismului. Sînt inevitabile și anumite reculuri — și înaintări, și înfrîngeri chiar. Dar trebuie să se înțeleagă că toate acestea nu fac decît să impună măsuri mai bune pentru mersul înainte, că viitorul aparține socialismului, comunismului, lumii fără exploatatori, fără imperialiști și capitaliști. *(Aplauze puternice)*.

Noi nu avem deloc pretenția că societatea noastră socialistă a rezolvat toate problemele, că poate să constituie un model unic pentru dezvoltare. Nu vrem în nici un caz și în nici un fel să reprezentăm vreun model pentru cineva. Considerăm că fiecare popor trebuie să ajungă la socialism prin experiența proprie, ținînd seama de experiența socială, de istoria, de tradițiile pe care le are. Desigur, există legități generale pe care oricine dorește să meargă spre socialism trebuie să le înfăptuiască. Nu se poate vorbi de socialism dacă nu se va lichida inegalitatea economică și socială. Dar cum se va realiza lichidarea acestei inegalități constituie o problemă care revine fiecărei forțe sociale, fiecărui popor. Noi ne pronunțăm ferm pentru respectarea dreptului fiecărui popor și partid de a-și elabora linia generală și de a-și soluționa problemele așa cum crede el că e mai bine, fără nici un amestec din afară.

Este necesar să înțelegem că unitatea și solidaritatea internațională constituie o necesitate a luptei împotriva politicii imperialiste, colonialiste, a politicii de forță și dictat, împotriva războiului, pentru pace. Dar această unitate trebuie și se poate realiza în condițiile respectării independenței și dreptului fiecărui partid și popor de a-și alege liber calea dezvoltării, formele de dezvoltare, fără nici un amestec din afară. Mai mult ca oricînd, în actualele împrejurări internaționale este necesar să înțelegem că toate partidele comuniste și muncitorești, partidele socialiste, social-democrate, toate forțele care se pronunță pentru socialism trebuie să se gîndească bine că au obligația și datoria de a face totul nu pentru ascuțirea contradicțiilor dintre ele, ci pentru depășirea lor, pornind de la principiile revoluționare socialiste, dar respectînd independența fiecărui partid, a fiecărei forțe politico-sociale.

Noi considerăm bună și experiența lui Papandreu, și a lui Mitterrand și alte experiențe din Europa — și dorim ca, realmente, ele să ducă la pași socialiști în dezvoltare, așa cum și-au propus aceste țări. E o altă cale decît a României, dar nu putem să negăm dreptul acestor popoare și al altor popoare de a construi socialismul sau de a avea opțiuni socialiste ținînd seama de tradițiile lor. Considerăm juste și salutăm multe opțiuni socialiste din țările în curs de dezvoltare, din țările lumii a treia. Practic, sînt zeci și zeci de popoare care se pronunță și afirmă că doresc să construiască socialismul ținînd seama de condițiile lor istorice, naționale și sociale. Într-adevăr, aceasta demonstrează că dezvoltarea socială a ajuns la o asemenea amploare, încît anumite forme înguste, care s-au dovedit bune la un moment dat, nu pot să fie impuse sau socotite drept cale unică pe care se poate merge spre societatea socialistă. Iată de ce acum, mai mult ca oricînd, ținînd seama de amploarea luptei actuale pe plan mondial, inclusiv cea ideologică, este necesar să facem totul nu pentru a ascuți divergențele și neînțelegerile pe diferite probleme complexe ale vieții internaționale. Sînt păreri deosebite, vor mai fi și — într-un anumit sens — nici nu pot fi evitate părerile deosebite asupra multor probleme din lumea de azi. Trebuie însă să fim conștienți că avem obligația să întărim solidaritatea și colaborarea internațională. Să acționăm în problemele în care avem aceleași interese, iar acestea sînt legate, în primul rînd, de asigurarea păcii, de asigurarea independenței popoarelor, de respectarea dreptului fiecărui popor la dezvoltare liberă, fără amestec din afară. *(Aplauze puternice).*

Nu există, într-adevăr, astăzi problemă mai importantă decît problema păcii. S-a ajuns într-o asemenea situație, cursa înarmărilor a luat o asemenea amploare încît sînt în pericol viața, existența popoarelor. În Europa, prin amplasarea noilor rachete și prin dezvoltarea celor existente, se creează pericolul distrugerii în cîteva clipe a întregii

civilizații, a întregului continent. De aceea, partidul și poporul nostru s-au ridicat cu hotărîre la lupta pentru dezarmare, pentru oprirea amplasării de noi rachete și înlăturarea celor existente. Considerăm că trebuie, acum, să intensificăm această acțiune, că în următoarele săptămîni trebuie să-i dăm o nouă amploare, să întărim legăturile cu masele populare din Europa, pentru a determina încheierea cu succes a tratativelor ce se desfășoară la Geneva între Uniunea Sovietică și Statele Unite. Considerăm că noi, țările europene, trebuie să participăm la aceste tratative, într-o formă sau alta ; sînt în joc viața și existența popoarelor europene — și acestea nu se pot hotărî peste capul lor, fără participarea țărilor europene.

Trebuie să intensificăm lupta pentru oprirea cursei înarmărilor pe plan mondial, pentru trecerea la dezarmare generală, și în primul rînd la dezarmare nucleară. Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea pentru lichidarea subdezvoltării, pentru o nouă ordine economică internațională.

Sînt imposibil de conceput stabilitatea economică, pacea în lume cînd două treimi din omenire trăiesc în subdezvoltare, în mizerie. Problema subdezvoltării, a noii ordini economice constituie factorul primordial — împreună cu dezarmarea — pentru existența omenirii, pentru stabilitate economică, pentru progres, pentru independența națională. *(Vii aplauze).*

Noi, țările socialiste, trebuie să demonstrăm toate acestea prin activitatea noastră practică, prin relațiile dintre noi, să creăm o imagine nouă de relații între statele care au pus capăt inegalităților. Trebuie să întărim solidaritatea și colaborarea tuturor țărilor socialiste cu toate forțele antiimperialiste și progresiste, să întărim solidaritatea cu țările în curs de dezvoltare, nealiniate — factor important în lupta pentru pace, pentru dezarmare, pentru noua ordine economică internațională. Trăim într-o lume cu multe orînduiri sociale, trebuie să dezvoltăm deci rela-

țiile și cu țările capitaliste dezvoltate, pe principiile, obligatorii, dealtfel, în relațiile cu toate statele, ale egalității, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța. Tocmai acum, cînd în lume sînt atît de multe probleme de soluționat, nu trebuie să admitem ca atenția popoarelor europene să fie atrasă spre alte probleme, ci să fie îndreptată numai și numai în direcția opririi amplasării rachetelor și înlăturării lor definitive, a realizării unor relații noi pe continentul european, înfăptuirii principiilor securității și cooperării într-o Europă unită, bazată pe egalitate, pe respectul orînduirii sociale din toate țările. *(Aplauze puternice).*

M-am referit la toate acestea, tovarăși, fiind inspirat de scrisoarea voastră și am dorit să subliniez unele lucruri tocmai în legătură cu felul în care trebuie să acționăm — atît pe plan intern, cît și pe plan internațional — pentru a ne îndeplini rolul nostru în fața partidului, a poporului, în fața întregii omeniri.

Aș dori să mulțumesc încă o dată partidului, poporului pentru încrederea pe care mi-au acordat-o. Doresc să vă mulțumesc vouă, tuturor celor din Comitetul Politic Executiv, să mulțumesc membrilor Comitetului Central pentru activitatea pe care o desfășoară fiecare în locul său de muncă și să menționez, și în acest cadru, că de felul cum Comitetul Politic Executiv, Comitetul nostru Central vor acționa pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, a programului de dezvoltare, a planului cincinal și a planului pe acest an depinde în fond înfăptuirea năzuințelor poporului nostru.

Dispunem de tot ce este necesar și sînt încredințat că fiecare dintre voi, membrii Comitetului Central, activul de partid, întregul nostru partid își vor îndeplini cu cinste misiunea și vor acționa pentru unirea întregului nostru popor în înfăptuirea Programului partidului.

Vreau să asigur partidul, clasa muncitoare, întregul nostru popor că și în viitor nu voi precupeți nici un efort pentru a-mi îndeplini înaltele îndatoriri încredințate de partid, de popor — în partid și în stat — și voi acționa cu toată hotărîrea pentru dezvoltarea spiritului muncii colective, dar și a răspunderii, pentru dezvoltarea democrației de partid și muncitorești, fiind ferm convins că numai înmănunchind toate acestea cît mai bine vom reuși să îndeplinim sarcinile de mare răspundere încredințate de partid și popor.

Mulțumindu-vă încă o dată, doresc să urez partidului nostru comunist, Comitetului nostru Central succese tot mai mari în activitatea lor, să vă urez vouă, tuturor, succese în activitatea pe care o desfășurați !

Doresc să urez întregului nostru popor succese depline, viață cît mai îmbelșugată, demnă și liberă !

Să facem totul pentru întărirea necontenită a independenței și suveranității României, pentru a ocupa permanent un loc demn în rîndul țărilor socialiste, în rîndul tuturor națiunilor lumii !

Urez tuturor comuniștilor, vouă, întregului nostru popor succese tot mai mari, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNTARE LA ÎNTÎLNIREA CU ACTIVUL DE PARTID ȘI DE STAT DIN JUDEȚUL BRAȘOV

Cu prilejul vizitei de lucru în județul Brașov

— 5 februarie 1982 —

Stimați tovarăși,

Ne aflăm în Brașov într-o vizită de lucru. Am dorit ca acum, la începutul celui de-al doilea an al cincinalului 1981—1985, să discutăm din nou cu oamenii muncii, cu activul de partid și de stat, cu activul din economie, din industrie și agricultură despre felul în care se acționează pentru realizarea planului pe 1982 în vederea îndeplinirii în întregime a tuturor prevederilor de creștere a producției industriale și agricole, a celorlalți indicatori, pentru a asigura în acest fel crearea condițiilor necesare realizării în bune condiții a cincinalului actual.

Am vizitat trei întreprinderi — întreprinderea „Electroprecizia", de autocamioane și de stofe. Pe ansamblu, impresiile sînt bune. Am constatat cu multă satisfacție atît realizările, cît și preocupările colectivelor de oameni ai muncii din aceste întreprinderi — ca, dealtfel, ale tuturor oamenilor muncii din Brașov, ale întregului nostru popor — de a asigura aplicarea fermă a hotărîrilor plenarei

Comitetului Central, a prevederilor planului, în vederea înfăptuirii neabătute a sarcinilor ce revin fiecărei unități.

Fiind la începutul anului, aș dori să mă refer și la felul cum am încheiat anul 1981. Urmează ca peste cîteva zile să fie publicat Comunicatul cu privire la realizarea planului. La plenara Comitetului Central din noiembrie am dezbătut, dealtfel, pe larg realizările din 1981, subliniind atît succesele, cît și unele minusuri și nerealizări, precum și măsurile ce se impun pentru a asigura ca, în perioada anului 1982 și, în cel mai rău caz, în 1983, să recuperăm în întregime unele nerealizări din 1981. Noi avem un plan cincinal și dacă, dintr-un motiv sau altul, unele unități sau unele județe nu au realizat într-un trimestru sau într-un an sarcinile ce le reveneau, este evident că se impun măsuri hotărîte pentru ca, în următoarea perioadă, aceste nerealizări să fie lichidate, iar planul cincinal să fie realizat în întregimea sa în bune condiții.

Pe baza datelor care urmează să fie publicate, în 1981, valoarea producției nete a crescut cu 4%, valoarea producției-marfă cu 2,6%. Este însă de subliniat faptul că în multe sectoare de activitate — lucru pe care l-am constatat și astăzi în Brașov — s-au acumulat stocuri de producție neterminată. Aceasta a făcut să crească stocurile în întreprinderi și a influențat negativ atît realizarea producției-marfă, cît și producția netă, venitul național și alți indicatori ai planului. Și în Brașov, în anul 1981 s-au obținut o serie de rezultate însemnate, deși, pe ansamblu, sînt o serie de rămîneri în urmă. Așa cum s-a subliniat în timpul discuțiilor din consfătuirea prezentă, urmează ca oamenii muncii din Brașov, din unitățile economico-sociale unde sînt aceste rămîneri în urmă să acționeze cu toată hotărîrea pentru a recupera în cea mai mare măsură aceste nerealizări în acest an și — în mod cu totul excepțional, la unele produse numai — eventual aceste nerealizări să fie recuperate complet în 1983. Am în vedere unele cazuri unde s-a întîrziat însușirea noilor produse, pentru

că la ceea ce reprezintă o continuitate a producției este evident că aceste recuperări trebuie să se realizeze în acest an.

Ținînd seama de condițiile deosebite din 1981 cu privire la efectele crizei mondiale, la măsurile de reducere fermă a importurilor și asigurarea realizării în țară a unor materiale și subansamble, s-au manifestat — în multe întreprinderi — lipsuri în trecerea cu hotărîre la soluționarea problemelor bunei aprovizionări tehnico-materiale. Mulți au continuat să se mai uite peste graniță — și, desigur, mai cu seamă spre țările capitaliste —, sperînd că, pînă la urmă, totuși, vor putea să continue să importe lucruri care se pot realiza în bune condiții în țara noastră. Ei nu au înțeles că trebuie să punem capăt, o dată pentru totdeauna, apelării, pentru orice, la import din străinătate, că trebuie să punem un accent mai mare pe folosirea forțelor noastre atît materiale, dar mai cu seamă ale oamenilor muncii cu o înaltă calificare, care au demonstrat că sînt în stare să soluționeze orice probleme tehnice, oricît de complicate ar fi ele. Chiar experiențele din Brașov, experiența multor întreprinderi au arătat că oamenii muncii au rezolvat, într-o perioadă scurtă, probleme care li se păreau, în trecut, de nerezolvat sau pentru care considerau că sînt necesari ani de zile spre a le soluționa. Dar, atunci cînd s-au așezat serios la muncă, au soluționat aceste probleme în două-trei luni de zile și, după declarația celor ce le-au realizat, dar mai ales după probele corespunzătoare, s-a văzut că au realizat unele lucruri chiar mai bune decît cele aduse din import.

Este adevărat, această măsură fermă de a reduce în mod hotărît importurile a creat o serie de greutăți — repet, în acele unități și în acele sectoare unde conducerile nu au înțeles că trebuie să treacă cu hotărîre la soluționarea problemelor. Dar în mod conștient am preferat să existe aceste greutăți, să avem chiar o rămînere în urmă, pentru a pune odată ordine și a asigura creșterea răspunderii, a

încrederii în forțele proprii ale muncitorilor și tehnicienilor români. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Creșterile din 1981 sînt mai mici decît în cincinalul precedent, dar, ținînd seama că în multe țări din lume nu numai că nu are loc o creștere a producției, ci, dimpotrivă, are loc o scădere a dezvoltării producției materiale, aceste creșteri le considerăm satisfăcătoare și avem convingerea că, prin măsurile stabilite, vom asigura condiții să realizăm prevederile hotărîrilor Congresului al XII-lea cu privire la dezvoltarea în actualul cincinal a economiei noastre, a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate.

Este necesar să punem un accent deosebit pe realizarea producției fizice în fiecare unitate, a fiecărei piese, a fiecărui subansamblu, pentru că numai pe această bază vom asigura și realizarea producției-marfă, a producției nete, vom asigura și buna desfășurare a producției în toate domeniile de activitate.

Conform hotărîrilor Congresului al XII-lea, prevederilor planului cincinal, cu ceea ce am stabilit pentru acest an, trebuie să punem un accent deosebit pe dezvoltarea bazei de materii prime și a bazei energetice proprii. Am ajuns la un consum destul de mare de energie pe locuitor. Am depășit 70 de miliarde kwh producție electrică și, cu toate acestea, după cum știți, nu ne ajunge energia electrică, deși sîntem printre țările mari producătoare și consumatoare de energie. Cauzele constau, în primul rînd, în faptul că nu s-a acționat și nu se acționează cu toată fermitatea pentru înlocuirea tehnologiilor mari consumatoare de energie. Noi avem multe produse în toate domeniile — nu doresc să mă refer acum la nici unul — unde consumăm, peste ceea ce se realizează în alte țări, cu 20, 30 și chiar pînă la 50% mai mult pe unitatea de produs. Deci, calea pentru a soluționa problema energeticii nu este aceea, sau numai aceea, de a mări producția de energie, fiindcă pentru aceasta trebuie să avem și surse noi purtă-

toare de energie. Cea mai bună cale — cum se spune astăzi în întreaga lume — este, în primul rînd, de a reduce consumurile și a gospodări rațional energia, combustibilul de care dispunem.

Trebuie să facem totul pentru a asigura ca, în toate unitățile, folosirea rațională a energiei, a combustibilului, a materiilor prime, a materialelor, recuperarea și refolosirea lor să devină o preocupare de importanță deosebită, aceasta constituind o cerință obligatorie pentru buna desfășurare a activității în toate sectoarele de muncă.

În conformitate cu prevederile planului, cu măsurile luate pentru a asigura importul de materii prime — inclusiv de petrol — conform normelor de consum, avem asigurată baza materială pentru a realiza în bune condiții prevederile planului pe 1982, inclusiv recuperarea nerealizărilor din 1981. Aceasta este valabil și pentru Brașov. De aceea, consider necesar ca activul de partid și de stat din economie, din celelalte sectoare, comitetul județean de partid, comitetul orășenesc Brașov, celelalte comitete orășenești, comunale, organizațiile de partid, consiliile oamenilor muncii să acționeze cu toată hotărîrea, stabilind măsuri efective, concrete în vederea realizării în bune condiții a planului în toate domeniile de activitate.

Brașovul s-a dezvoltat mult, dar consumă și multă energie, mult metal și alte materii prime. În cincinalul trecut, Brașovul a realizat progrese simțitoare. Acum trebuie să-și propună să asigure o reducere radicală a consumurilor materiale și energetice. Practic, trebuie să pornim de la necesitatea realizării întregii producții pe acest cincinal cu un consum de energie — în echivalent, desigur — care să nu crească față de consumul de energie din cincinalul precedent. De la aceasta trebuie pornit și aceasta este una din sarcinile de importanță deosebită ce se pune în fața activului de partid și de stat din economie, a tuturor oamenilor muncii din Brașov. Desigur, problemele care se pun în Brașov sînt valabile în egală măsură pentru toate

județele, pentru toate organele și organizațiile de partid, pentru toate colectivele de oameni ai muncii din întreaga țară.

Subliniind succesele importante din 1981 — care au fost realizate în condițiile grele de care am vorbit —, aș dori să adresez felicitări oamenilor muncii din Brașov, tuturor oamenilor muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, întregului popor, precum și urări de succese tot mai mari în realizarea în bune condiții a planului pe 1982. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

Dragi tovarăși,

Industria românească a ajuns la un nivel de dezvoltare foarte înalt. Dacă m-aș referi, în primul rînd, la construcția de mașini — avînd în vedere ponderea importantă a acesteia în Brașov —, trebuie să subliniez că ea s-a dezvoltat în ritmuri foarte înalte ; am creat puternice întreprinderi, dotate cu tehnica cea mai avansată, în stare să soluționeze orice problemă tehnică. Avem o metalurgie, de asemenea, puternică. Producem în întregime cantitatea de oțel de care este nevoie și avem și un disponibil de cîteva milioane de tone. Deci avem toate posibilitățile ca metalurgia noastră să asigure nu numai cantitativ, dar și calitativ cerințele economiei naționale cu oțeluri de înaltă calitate și toate specialitățile de metal.

Problema care se pune acum în construcția de mașini, în industria noastră în general, este aceea de a folosi această bază tehnico-materială, de a asigura ridicarea continuă a nivelului tehnic și al calității producției. Cunoașteți bine cerințele existente pe plan mondial. Știți că trebuie să facem față unei concurențe destul de puternice din partea produselor similare realizate în țări cu o industrie mult mai veche decît a noastră. Este știut că uneori oamenii sînt înclinați să se uite la tradițiile tehnice, să considere că

acestea trebuie avute în primul rînd în vedere. Cu atît mai mult pentru noi se impune să venim cu produse de calitate, care să reziste oricărei comparații, să se poată impune pe piața internațională din toate punctele de vedere. Cred că nu trebuie să insist asupra acestei probleme.

Sînt sectoare în industria noastră în general — și în Brașov în special — unde problema calității și a nivelului tehnic reprezintă astăzi una din sarcinile prioritare, căreia trebuie să-i consacrăm întreaga activitate, zi de zi, ceas de ceas. Trebuie să facem astfel încît produsele românești să fie permanent la nivelul produselor similare realizate pe plan mondial și — dacă este posibil — să asigurăm chiar o superioritate a lor pentru a putea să asigurăm exportul nostru în mod corespunzător, o bună valorificare a metalului, a altor materii prime.

Problema calității se pune însă în toate sectoarele de activitate, nu numai în industria constructoare de mașini. Trebuie să facem totul ca Brașovul să ocupe un loc principal în realizarea produselor de înaltă calitate, avînd în vedere industria dezvoltată și experiența mai îndelungată pe care o avem aici. Trebuie să pornim de la faptul că dispunem de o clasă muncitoare cu o înaltă tradiție de tehnicieni, deci de oameni ai muncii în stare să soluționeze orice problemă tehnică — și trebuie să le acordăm întreaga încredere, întregul sprijin, să acționăm pentru a rezolva în mod cît mai corespunzător această problemă.

Este necesar să acționăm cu hotărîre în direcția creșterii productivității muncii. Și în cursul vizitei de azi am văzut multe realizări importante, multe mașini-agregat care fac să crească productivitatea de cîteva ori. Dar, alături de aceste exemplare foarte bune, lucrează, în mare majoritate, mașini cu o productivitate scăzută. Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru luarea măsurilor tehnico-organizatorice necesare, pentru mecanizarea, automatizarea și microelectronizarea proceselor de producție, astfel încît să asigurăm o creștere substanțială a productivității muncii.

Pentru Brașov, în acest cincinal se pune problema să realizeze producția în întregime pe seama creșterii productivității muncii. Mai mult chiar, noi dorim ca Brașovul să dea pentru alte platforme industriale noi din alte județe ceva oameni de înaltă calificare, deci să realizeze aceasta chiar cu o anumită reducere a personalului. Aceasta este posibil — și trebuie s-o realizăm — pe baza măsurilor de mecanizare, de automatizare, de bună organizare a muncii, legate, desigur, de creșterea în continuare a nivelului de calificare al muncitorilor și specialiștilor.

Trebuie să înțelegem că produsele noastre, pentru a putea să concureze la egalitate cu cele similare din străinătate, pe lîngă nivelul tehnic, ele trebuie să fie și rezultatul unei înalte productivități a muncii, deci să poată rezista și la concurența în ce privește prețurile. Aceasta necesită, de asemenea, măsuri hotărîte în direcția reducerii cheltuielilor materiale, care sînt încă ridicate. Indicele de folosire a metalului realizat în Brașov nu ne poate mulțumi. Dintr-o tonă de metal încă se mai aruncă 30—35 și, în unele cazuri, pînă la 40%. Cu o asemenea folosire a metalului — ca să mă refer numai la aceasta —, care include și energie, știți foarte bine, este evident că costul produsului nostru nu va putea să concureze din acest punct de vedere cu alte produse pe piața internațională ; sau dacă vom vinde aceste produse, vom vinde cu un curs de revenire foarte ridicat, deci cu un export din venitul național, de fapt. Iată de ce trebuie să luăm toate măsurile necesare pentru folosirea rațională a metalului, a tuturor materiilor prime, pentru recuperarea și refolosirea lor, pentru reducerea continuă a cheltuielilor materiale.

Trebuie să acționăm cu hotărîre în direcția aplicării noului mecanism economic, a accentuării autoconducerii și autogestiunii în toate unitățile economico-sociale.

O atenție deosebită trebuie să acordăm exportului. În 1981, exportul pe total a crescut cu peste 11%, iar pe devize libere cu peste 13%, în timp ce importul s-a redus față de 1980 cu 7% pe total și cu peste 12% pe devize libere, ceea ce a asigurat o balanță comercială excedentară. Dar aceasta nu poate să ne mulțumească. Noi trebuia să exportăm mai mult ; chiar unitățile din Brașov sînt datoare cu cîteva sute de milioane de dolari nerealizate în 1981. Realizarea în întregime a exportului în 1981 ne-ar fi asigurat mijloacele necesare pentru a putea plăti unele datorii externe ca urmare a importurilor din trecut — inclusiv în unitățile din Brașov — și, desigur, să facem față importurilor destul de mari de petrol, de minereu de fier, de cărbune cocsificabil și alte materii prime, pentru industria ușoară — bumbacul și altele, care în întregime vin din import. De aceea, problema exportului constituie o necesitate pentru buna desfășurare a producției, pentru asigurarea importurilor de materii prime și materiale de care avem nevoie pentru desfășurarea corespunzătoare a procesului de producție. Deși avem o balanță excedentară, nu putem fi mulțumiți, pentru că ea este sub posibilitățile pe care le-am avut în 1981 și sub necesitățile pe care le are economia noastră națională. Trebuie să facem totul pentru ca în 1982 să realizăm în întregime exportul, să acționăm pentru recuperarea exportului nerealizat, să realizăm un export suplimentar față de plan, pentru a recupera nerealizarea din 1981. Să acționăm cu toată fermitatea pentru reducerea în continuare a importurilor. Aceasta cere însă soluționarea unor probleme cu forțele proprii, atît în ce privește materiile prime și sursele de energie care le putem dezvolta în țară, îndeosebi cărbunele, recuperarea energiei și a altor materiale, cît și recondiționarea și refolosirea lor, ceea ce poate duce — și trebuie să ducă — la o reducere a importurilor, pentru a putea asigura buna desfășurare a întregii noastre activități, precum și a mijloacelor necesare atît importului, cît și plății datoriei ex-

terne din trecut. Mă refer la trecut, pentru că, așa cum cunoașteți, în plenara Comitetului Central am subliniat din nou că sub nici un motiv nu vom mai apela la credite suplimentare.

În cursul anului 1981 am realizat o creștere a venitului național de peste 2%. Nici această creștere nu ne poate mulțumi ; ea este rezultatul direct al nerealizărilor din industrie și agricultură, cît și al cheltuielilor încă mari de producție, îndeosebi al cheltuielilor materiale mari, care au diminuat creșterea mai puternică a venitului național.

Este evident că, pentru a asigura înfăptuirea programului de dezvoltare a țării, de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului, trebuie să asigurăm creșterea mai puternică a venitului național, pentru că numai pe această bază vom putea să realizăm în bune condiții prevederile planului nostru.

Cu toate acestea, trebuie să menționez că desfacerea de mărfuri prin comerțul socialist a crescut cu mult peste venitul național, cu 4,3%, iar veniturile bănești ale populației din sectorul socialist, cu peste 6%. Este evident că aceasta nu poate fi considerat pozitiv, deoarece creșterea veniturilor nu poate și nu trebuie, în nici o împrejurare, să depășească venitul național. Dimpotrivă, aceste venituri trebuie să fie sub această creștere, avînd în vedere că din venitul național trebuie să cheltuim și pentru dezvoltarea forțelor de producție, și pentru alte necesități, inclusiv pentru apărare ; ca atare, nu putem să consumăm mai mult. Dar nu putem să consumăm nici întregul venit național. Deci, dacă dorim să realizăm — și trebuie să realizăm — programul pe care ni l-am propus, este necesar să acționăm cu toată hotărîrea în vederea realizării programului de dezvoltare economico-socială la toți indicatorii, a creșterii puternice, în conformitate cu prevederile și chiar peste prevederile planului din acest an, a venitului național. Trebuie să pornim de la faptul că și în acest domeniu tre-

buie să realizăm prevederile pe întregul cincinal privind creșterea venitului național.

Nu doresc să mă refer la alte probleme. Sînt cunoscute prevederile planului pe 1982. La plenara din noiembrie le-am dezbătut pe larg ; urmează acum să acționăm cu toată hotărîrea pentru realizarea lor, să asigurăm buna desfășurare a întregii activități economice, atît în industrie, cît și în agricultură.

De asemenea, este necesar să asigurăm dezvoltarea în mod corespunzător a activității din celelalte sectoare economice, precum și în domeniul științei, învățămîntului, culturii. Pornim de la faptul că știința, cultura și învățămîntul reprezintă factori de bază pentru realizarea prevederilor dezvoltării economice și sociale. Numai pe baza celor mai noi cunoștințe ale științei vom putea asigura ridicarea nivelului tehnic și calitatea producției noastre. Numai ridicînd nivelul de calificare și de cunoștințe al cadrelor noastre vom reuși să soluționăm în mod competent și rapid problemele tot mai complexe pe care le impune dezvoltarea noastră economică și socială.

De asemenea, este necesar să acordăm atenția corespunzătoare activității culturale, muncii politico-educative, formării omului nou, cu o înaltă conștiință socialistă, care să acționeze întotdeauna în mod conștient în calitatea sa de proprietar, producător și beneficiar, de stăpîn a tot ceea ce se realizează în România. Să facem deci ca, în toate împrejurările, clasa muncitoare să-și îndeplinească în cît mai bune condiții rolul său de clasă conducătoare a societății noastre socialiste ! *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !“).*

In acest sens este necesar să perfecționăm continuu cadrul larg, democratic pe care îl avem și care asigură participarea maselor populare la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Trebuie să fim permanent conștienți că participarea oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor la conducerea întregii activități economico-sociale, dezvoltarea continuă a democrației muncitorești, revoluționare constituie factori de importanță deosebită pentru desfășurarea cu succes a construcției socialiste, pentru înfăptuirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre societatea comunistă. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

O atenție deosebită trebuie să acordăm, în această perioadă, bunei organizări și desfășurări a adunărilor generale ale oamenilor muncii din toate sectoarele. Aceste adunări generale reprezintă, de fapt, adunarea proprietarilor, producătorilor și beneficiarilor, a adevăraților stăpîni ai României socialiste. Să facem astfel încît aceste adunări generale să asigure dezbaterea largă și puternică a problemelor complexe ale dezvoltării, să asigure stabilirea măsurilor pentru buna desfășurare a întregii activități. Să încurajăm să se manifeste cu putere spiritul critic și autocritic împotriva lipsurilor și neajunsurilor, împotriva acelora care nu-și îndeplinesc sarcinile încredințate de partid, de stat și popor, să asigurăm ca în fruntea tuturor unităților să fie oameni capabili, hotărîți să facă totul pentru a servi patria, partidul, poporul, cauza socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !“).* Să facem astfel încît aceste adunări să devină, totodată, puternice manifestări ale unității oamenilor muncii în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea partidului nostru comunist — forța politică conducătoare a societății —, să ducă la întărirea acestei unități indestructibile, garanția succesului întregii noastre activități, a înfăptuirii politicii interne și externe a partidului și statului nostru. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“, „Ceaușescu și poporul !“).*

Stimați tovarăși,

După cum este cunoscut, în cursul anului 1981 și în prima lună a acestui an au fost luate o serie de măsuri privind accentuarea autoconducerii și autogestiunii muncitorești și — în acest cadru — pentru accentuarea autoconducerii și autoaprovizionării tuturor localităților țării noastre. Am pornit de la faptul că manifestarea democrației socialiste, a participării la conducere nu poate fi reală atunci cînd localitățile nu acționează pentru a-și asuma răspunderea nemijlocită în domeniul important al bunei aprovizionări a oamenilor muncii cu tot ce este necesar. Cunoașteți că Programul de autoaprovizionare pe 1982 asigură baza necesară realizării prevederilor stabilite de planul pe 1982. Consumurile de produse agroalimentare stabilite prin plan și prin programul de aprovizionare sînt asigurate pentru perioada pînă la noua recoltă cu rezervele care le avem, inclusiv pentru produsele animaliere, pornind de la numărul de animale pe care îl avem și care a fost asigurat fiecărui județ, în condițiile realizării greutății de tăiere. Și, după cum am mai menționat și altă dată, noi am stabilit niște norme de tăiere mult mai reduse decît se realizează în alte țări. Am stabilit pentru anul acesta la bovine 360 kg, deși normal nu ar trebui să tăiem, în nici un caz, sub 400 kg, dar trebuie să ajungem la 450—500 kg greutate la tăiere. La fel avem asemenea norme la porcine, la păsări, la oi.

Ceea ce se impune este, desigur, ca unitățile agricole de stat și cooperatiste, țărănimea din zonele necooperativizate, producătorii agricoli, toți cei care dețin, sub o formă sau alta, o suprafață de pămînt să îl pună în producție, să acționeze pentru realizarea în bune condiții a producției stabilite. Dacă se lucrează bine, se poate realiza chiar un plus de carne, de lapte, de ouă și de alte produse animaliere. Cu atît mai mult se pot realiza plusuri însemnate la producția vegetală, de legume, de fructe ș.a.

Este deci necesar să trecem cu toată hotărîrea la luarea măsurilor pentru înfăptuirea în întregime a prevederilor Programului de autoaprovizionare, pentru realizarea producției atît în sectorul de stat și cooperatist, cît și de întreaga țărănime, de toți deținătorii de teren agricol. Să dezvoltăm puternic creșterea animalelor și să crească volumul contractărilor și achizițiilor de produse agroalimentare, atît din sectorul de stat și cooperatist, cît și din sectorul necooperatist. Am auzit aici, și m-a bucurat, ceea ce a spus primarul din comuna Bunești în legătură cu cantitățile livrate anul trecut și cu angajamentul de a livra cu 80% mai mult în acest cincinal. Desigur, trebuie înțeles însă că acest 80% trebuie să înceapă cu anul 1982. În anul acesta trebuie să se livreze ceva în plus față de 1981. Este necesar ca organele de partid, organele agricole, consiliile populare să ia toate măsurile pentru realizarea în bune condiții a aprovizionării populației cu tot ce este necesar, asigurînd, astfel, înfăptuirea, și în acest domeniu, a prevederilor planului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

Stimați tovarăși,

Cunoașteți măsurile luate privind actualizarea prețurilor în industrie și, în ultima parte a anului 1981 și începutul anului 1982, și în agricultură. Această actualizare a prețurilor — așa cum am menționat încă în 1980 și la plenara din noiembrie 1981 — a apărut necesară ca urmare a creșterii puternice a prețurilor pe plan mondial, a creșterii cheltuielilor de producție și la noi, a sporirii puternice a retribuției și deci a creșterii costurilor, care trebuie să-și găsească expresia în costul efectiv al producției.

Desigur, trebuie să acționăm în continuare pentru reducerea cheltuielilor materiale, pentru ca o parte din aceste creșteri ale prețurilor la materii prime să le recuperăm prin reducerea consumurilor și prin recuperarea materialelor, recondiționarea și refolosirea lor. Dar chiar și în aceste condiții tot a apărut necesar — și este necesar — să

facem această actualizare, să ținem seama de influența creșterii prețurilor pe plan mondial. Aceasta este evident că s-a reflectat și în agricultură ; și la mașinile agricole au crescut prețurile, și la tractoare, și la combustibil, precum și alte cheltuieli materiale. Desigur, au crescut, într-o anumită măsură, și cheltuielile de muncă. Toate acestea trebuie — ca și în industrie — să-și găsească reflectarea în costul producției. Sigur, vrînd-nevrînd, ele se reflectă în prețul de cost ; dar problema este ca prețul de desfacere al producției să țină seama de costul real, să oglindească costurile și să asigure și un anumit beneficiu, obligatoriu pentru orice activitate economică. De la aceste necesități obiective am pornit și în stabilirea noilor prețuri din industrie, cît și a noilor prețuri de contractare și achiziții din agricultură. În industrie mă refer la prețul de producție, în agricultură — la prețurile de achiziții și contractare, care cuprind în sine cheltuielile materiale plus beneficiile reprezentînd, de fapt, costul de producție, în fond, echivalent cu industria. A trebuit să facem acest lucru ținînd seama și de faptul că multe din aceste prețuri în agricultură au rămas de ani de zile — unele chiar mai mult de 10—15 ani — nemodificate. Este evident că ele nu constituiau un stimulent pentru producătorii agricoli, chiar pentru întreprinderile de stat, pentru cooperativele agricole, deoarece fiecare trebuie, totuși, să-și desfășoare rentabil activitatea, iar retribuția lor este legată nemijlocit de rezultatele obținute în producție.

Pe baza măsurilor stabilite s-a ajuns la o majorare a prețurilor produselor agricole cu peste 25 de miliarde de lei, la nivelul producției planificate pe 1982. În medie se poate spune că această creștere este aproape de 30% ; desigur, la unele produse — dealtfel, s-au publicat — creșterea este mai mare, la altele mai mică. La aceasta trebuie însă să mai adăugăm și cheltuielile de transport și comerciale, care și ele au crescut, ținînd seama de creșterea prețului combustibilului și celelalte și care fac ca, pentru

a ajunge la consumatori, produsele să includă și aceste cheltuieli, ce constituie o parte componentă a prețului de desfacere. Pe această bază, veniturile țărănimii vor crește cu circa 25%. Am considerat că acest lucru este de importanță deosebită, asigurînd, astfel, un raport mai bun între veniturile oamenilor muncii din industrie și alte sectoare și veniturile din agricultură, apropiind, desigur, veniturile din agricultură de cele din industrie, dar păstrînd, totuși, un anumit raport, ținînd seama de cheltuielile mai mari ale oamenilor muncii din orașe.

Pe această bază, considerăm că am ajuns aproape la un raport corespunzător între veniturile din industrie și agricultură și că vom crea condiții ca oamenii muncii din agricultură să aibă venituri corespunzătoare, să rămînă să lucreze în agricultură, ca tineretul să nu se mai uite numai spre oraș și să înțeleagă că și în sat, lucrînd, poate avea venituri corespunzătoare. Ne gîndim chiar ca o parte din muncitorii din orașe, mai cu seamă cei necalificați sau cu o slabă calificare, să se întoarcă înapoi în agricultură. Noi trebuie să înțelegem că agricultura nu se poate face fără oameni, tovarăși ! Am ajuns la o asemenea situație, încît este necesar și se impune să asigurăm un raport corespunzător între venituri, care să determine menținerea și dezvoltarea forței de muncă în agricultură. În multe comune, dacă m-aș referi la Brașov, au ajuns să lucreze aproape numai bătrîni și un număr de femei, nici ele tinere. Or, nu se poate să nu ne preocupe această situație din agricultură. Consider că comitetul județean de partid și consiliul popular vor trebui să ia măsuri pentru ca, pînă în primăvară, să asigure, mai cu seamă în zootehnie, forța de muncă necesară pentru buna desfășurare a întregii activități.

Deci, de la aceste considerente am pornit și în majorarea prețurilor, și în stabilirea retribuției pentru oamenii muncii din agricultură.

Ținînd seama de toate acestea, pe baza calculului de pînă acum, apare necesar să majorăm prețurile la produ-

sele agroalimentare cu circa 35%. Desigur, și aici va fi o creștere diferențiată. La unele produse, unde prețurile sînt neschimbate de acum 25 de ani, creșterile vor fi mult mai mari ; la altele vor fi creșteri chiar de 10—15% — dar mă refer la medie.

Am considerat necesar să stabilim, cu acest prilej, și un raport mai bun între diferite produse, în funcție de valoarea lor nutritivă, de cheltuielile de producție, spre a asigura o cointeresare corespunzătoare pentru producerea tuturor sortimentelor și produselor de care populația are nevoie, pentru un consum cît mai rațional. Toate acestea avem în vedere să le aplicăm încă în luna aceasta. Sigur, vom publica toate acestea la timpul corespunzător ; ele vor fi cunoscute, le vom discuta în toate întreprinderile, cu toți oamenii muncii.

Așa cum am spus încă la plenara din 1980 și apoi la plenara din noiembrie 1981, vom face această majorare a prețurilor la produsele agroalimentare în acest an, asigurînd o compensație corespunzătoare, în așa fel ca, pe ansamblu, în 1982, retribuția reală, avînd în vedere și creșterea acestor prețuri, să reprezinte, la sfîrșitul anului, o creștere de 1,5% față de 1980. Deci realizăm această majorare a prețurilor la produsele agroalimentare ca urmare a creșterii prețurilor de achiziții și contractare și a celorlalte cheltuieli, în condițiile unei compensații corespunzătoare și asigurării chiar a unei creșteri a veniturilor reale ale oamenilor muncii. Avem în vedere ca în 1983, aplicînd în continuare măsurile de creștere a retribuției, retribuția reală să ajungă, față de 1980, la circa 4%, deci o creștere reală cu 4%.

Evident, această compensație nu va fi uniformă ; ea va fi diferențiată în raport de categoriile de oameni ai muncii, ținînd seama că și normele de consum, pe care le vom publica peste puțin timp — dar toată lumea le cunoaște —, sînt diferențiate ; una este consumul celor care lucrează la muncă grea, pentru că și efortul este mai mare, alta este

consumul celor care lucrează în birouri, de exemplu, unde, după normele internaționale, ar trebui să nu se depășească un consum de 2 300—2 500 de calorii, și aceasta considerîndu-se mult. Noi, în medie, avem un consum de peste 3 300 de calorii. Dar, în cadrul acestei medii, este evident că cei cu muncă grea obligatoriu trebuie să consume mai mult. Există diferențe între consumul celor mai în vîrstă și al copiilor sau al celor care muncesc și al pensionarilor. În mod necesar, în cazul celor care nu mai desfășoară o activitate fizică sau intelectuală, consumul se reduce în mod corespunzător.

Deci, în stabilirea acestei compensații, n-am mers pe o uniformitate, ci am ținut seama de diferențierea de consumuri, de eforturi. În prima grupă vor fi cei cu muncă grea, care vor primi ceva mai mult decît necesarul față de creșterea medie a cheltuielilor pe lună ; dar toți muncitorii vor primi peste media de compensație reieșită din această creștere. Am luat în calcul și necesitatea ca pînă la creșterea retribuției în 1983 — dealtfel, ne gîndim ca această compensație s-o includem în retribuție — și cu ceea ce vor realiza în 1983 să asigurăm respectarea nivelurilor și diferențierilor între diferite categorii de oameni ai muncii.

În actualele condiții am considerat necesar să acordăm pentru toți copiii care primesc în momentul de față indemnizație de la stat — care se ridică aproape la 4 800 000 de copii — o compensație care acoperă, în linii generale, cheltuielile ce se vor efectua pe baza creșterii prețurilor la desfacerea produselor agroindustriale. De asemenea, va avea loc o creștere a pensiilor, tot în mod diferențiat și tot sub formă de compensație, care va fi inclusă, de fapt, în pensie — ca și în retribuție —, în așa fel încît aceste compensații vor acoperi în întregime cheltuielile și se va asigura, așa cum am menționat, o creștere reală a retribuției cu 1,5% la sfîrșitul acestui an.

Am pornit de la faptul să realizăm această creștere a prețurilor produselor agricole în așa fel încît să nu fie

afectate veniturile oamenilor muncii, aceasta fiind încă o expresie a politicii partidului, a orînduirii noastre socialiste, care pune pe primul plan omul, care face ca tot ceea ce se realizează în societate să contribuie la creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului — scopul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste multilateral dezvoltate ce o edificăm în România. *(Aplauze puternice).*

Desigur, nu vreau să ascund că aplicarea acestor măsuri cere eforturi foarte serioase din partea economiei naționale, deoarece, pînă la urmă, toate acestea trebuie să le includem în costurile de producție. Fiind incluse în retribuție, trebuie să se reflecte în costurile de producție, pentru că nu avem altă sursă, și deci se impun măsuri suplimentare față de prevederile planului cu privire atît la creșterea producției, dar mai cu seamă la reducerea cheltuielilor materiale, cu tot ce se cuprinde aici. Se impune să luăm toate măsurile și să întocmim programe speciale în toate unitățile, în toate orașele, în toate județele, pentru a le aplica. Dacă nu vom face acest lucru și vom veni cu o sumă destul de mare, de peste 25 sau 26 de miliarde de lei, pe piață și nu vom avea acoperirea cu marfă și cu reducerea corespunzătoare a cheltuielilor, aceasta nu va duce la o îmbunătățire a nivelului de trai. Acest lucru trebuie să fie bine înțeles de noi toți, de activul de partid și de stat, de toți oamenii muncii, de întregul nostru popor. Aplicarea acestor măsuri cere o îmbunătățire a activității noastre economice în toate domeniile, o creștere mai puternică a eficienței economice, a venitului național — singura cale care asigură creșterea reală a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Trebuie să înțelegem că aceste măsuri constituie o necesitate atît pentru înfăptuirea în condiții mai bune a noului mecanism economic, a autoconducerii, autogestiunii, a autoaprovizionării, cît și pentru realizarea unui raport mai echitabil, în spiritul echității socialiste, între industrie și

agricultură. Aceste măsuri constituie o necesitate obiectivă — și în România construcția socialistă nu se poate realiza fără a se ține seama și a se aplica în mod corespunzător legitățile economice obiective. Orice ignorare a lor nu poate decît să ducă la grave prejudicii în întreaga dezvoltare economico-socială, în ridicarea generală a gradului de civilizație al poporului.

Să fim pe deplin conștienți că alianța muncitorească-țărănească trebuie să se reflecte, în primul rînd, tocmai în domeniul economic al unei colaborări economice care să asigure condiții corespunzătoare de viață și unora și altora, că alianța politică fără o colaborare economică nu este de conceput și nu poate fi viabilă. Prin aceste măsuri noi determinăm o întărire și mai puternică a acestei colaborări economice în toate domeniile, și în primul rînd în domeniul producției materiale, al raportului corespunzător între venituri, între prețul produselor industriale și prețul produselor agricole.

Trebuie să nu uităm însă că avem obligația să luăm atitudine fermă împotriva oricăror tendințe speculative. Prețurile stabilite la produsele agricole sînt bune, acoperă pe deplin cheltuielile și asigură un beneficiu. Se pot găsi însă speculanți, unii oameni înapoiați care să considere că pot să încalce aceste prețuri și să încerce să obțină venituri și mai mari. Singura cale de a obține venituri mai mari este să se producă mai mult. Orice gospodărie — și de stat, și cooperatistă, și particulară —, pe baza producției, la prețurile actuale, poate cîștiga nelimitat dacă produce și vinde statului la prețurile stabilite. Prețurile sînt mai mult decît acoperitoare. Trebuie respectate în întregime prevederile legii care stabilesc că produsele agricole nu se pot desface decît prin unitățile de stat și, în limitele stabilite pentru unele produse, de către producători. Trebuie să sporim contractările, achizițiile de produse agroindustriale și să aplicăm cu fermitate prevederile legilor dacă vor apărea acțiuni de speculă într-un domeniu sau altul.

Noi avem prețuri sigure în industrie ; produsele industriale nu se pot vinde — și, de fapt, nu se vînd — decît prin intermediul comerțului de stat, la prețuri oficiale. Același lucru trebuie să facem și în producția agricolă. Aceasta constituie o altă latură a alianței economice dintre muncitori și țărani. Realizînd în domeniul economic această alianță, pe baza intereselor comune ale dezvoltării socialiste, vom întări și alianța politică, făcînd astfel ca alianța, colaborarea dintre muncitori, țărani și intelectuali, dintre toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, să devină tot mai puternică — baza de neclintit a orînduirii noastre socialiste.

Doresc să menționez, și în acest cadru, că avem toate condițiile ca, pe baza măsurilor stabilite, a programului de autoaprovizionare, să se realizeze prevederile planului privind nivelul de trai, consumurile concrete, care la unele produse agroalimentare sînt chiar mai mari decît în multe țări. În același timp, trebuie să înțelegem că nu putem să consumăm mai mult decît producem, că depinde numai de noi, de muncitori, țărani, intelectuali, de celelalte categorii sociale, de întregul nostru popor — de fapt, de toți producătorii, care sînt și proprietari sub o formă sau alta —, să se facă totul pentru a obține creșterea continuă a producției industriale și agricole, pentru a spori continuu avuția națională. Fiecare trebuie să fie conștient că nu poate să aibă asigurate condiții mai bune de viață decît în cadrul avuției naționale, că nu există o avuție particulară. Noi am lichidat pentru totdeauna inegalitățile sociale, asuprirea, proprietatea particulară, am stabilit un raport echitabil între veniturile mari și veniturile mici, deci am înlăturat nedreptățile proprii societății capitaliste. Nimeni în socialism nu poate fi mai bogat — luînd pe ansamblu — decît este societatea în general. Bogăția tuturor, a fiecăruia în parte este legată de bogăția generală a țării. Acestea sînt principiile socialismului și trebuie să le aplicăm cu fermitate în toată activitatea noastră. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Aș dori să mai menționez un lucru legat de diferențierea acestei compensații. Am mers pînă la o anumită limită a retribuției, destul de înaltă, dar celor cu venituri mari am considerat că nu este drept să le dăm acum compensații. Facem acest lucru și pentru a putea să realizăm, în acest fel, înfăptuirea prevederilor privind realizarea raportului corespunzător între veniturile mari și mici. Deci, un anumit număr, care nu depășește, cred, 100 000 de oameni pe totalul economiei naționale, nu vor beneficia de aceasta. Mi se pare că sînt chiar mai puțini cei care nu vor beneficia. Mă refer la cei cu venituri mari, dar cred că aceasta este în spiritul echității, al dreptății sociale. Desigur, este evident că aici intră și miniștrii, intră și directorii, inclusiv și președintele țării. *(Vii și puternice aplauze).*

Cam acestea ar fi principiile de la care pornim și pe care le avem în vedere la stabilirea atît a noilor prețuri, cît și a compensațiilor pentru toate categoriile de oameni ai muncii.

Subliniez încă o dată că este necesar să înțelegem că luarea acestor măsuri constituie o necesitate pentru buna desfășurare a activității noastre economice, ținînd seama de schimbările mari în raportul de prețuri pe plan internațional, de creșterea cheltuielilor de producție în țară — atît în industrie, cît și în agricultură — și de necesitatea de a asigura o cointeresare corespunzătoare a activității din agricultură și o oglindire a cheltuielilor de producție din agricultură în prețurile de desfacere a produselor agroalimentare.

Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea și să înfăptuim prevederile planului, chiar să le depășim acolo unde avem desfacerea asigurată, îndeosebi la export, mă refer la industria prelucrătoare, la materii prime și energetice — unde realizarea suplimentară a producției este nelimitată —, în agricultură, unde, de asemenea, este nelimitată. Să producem mai mult și vom pune astfel o bază și mai

trainică înfăptuirii Programului partidului, a planului cincinal actual și în domeniul creșterii nivelului de trai material și spiritual al poporului nostru.

Avem toate condițiile pentru a asigura realizarea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului și în domeniul producției materiale, și în domeniul ridicării nivelului de trai material și spiritual, și în celelalte domenii de activitate. Consider că oamenii muncii din Brașov, comitetul județean, activul de partid și de stat trebuie să facă totul încît Brașovul — care ocupă primul loc în ce privește dezvoltarea industrială — să-și aducă aportul corespunzător la dezvoltarea generală a țării.

Nu doresc să mă refer acum la problemele internaționale, deoarece e cunoscută politica noastră. Am vorbit nu de mult despre aceasta și am subliniat faptul că problema fundamentală este astăzi aceea a dezarmării, a păcii, a opririi amplasării de rachete cu rază medie de acțiune în Europa și a înlăturării celor existente. Trebuie să facem totul — și România este hotărîtă să acționeze împreună cu celelalte țări — pentru a realiza acest obiectiv, pentru o lume a colaborării, a păcii, pentru a înlătura războaiele din viața internațională. *(Aplauze puternice, prelungite).*

In încheiere, doresc să-mi exprim convingerea că oamenii muncii din Brașov — la fel ca întregul nostru popor —, organizația de partid din Brașov, toate conducerile colective, consiliile oamenilor muncii, organele și organizațiile de partid, organizațiile de masă vor acționa cu întreaga răspundere și cu întreaga forță pe care o au pentru a-și îndeplini sarcinile de mare răspundere și pentru a face ca, anul acesta, Brașovul nu numai să îndeplinească planul, dar să ocupe un loc cît mai fruntaș în întrecerea dintre toate județele țării. Și eu aș vrea ca județul dumneavoastră să se situeze o dată pe locul unu, dacă este posibil ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“, „Ceaușescu și poporul !“).*

Vă urez succese cît mai mari în toate domeniile, multă sănătate și multă fericire, tovarăși ! *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează cu însuflețire : „Ceaușescu — P.C.R. !“, „Ceaușescu și poporul !“, „Ceaușescu — România !“, „Ceaușescu la mulți ani !“.*

Intr-o atmosferă de vibrant entuziasm și de puternică unitate, toți cei prezenți se ridică în picioare și ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului și președintele țării).

SCRISOAREA
TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU,
SECRETAR GENERAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
PREȘEDINTELE
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA,
ADRESATĂ CELOR CARE
I-AU TRIMIS MESAJE DE FELICITARE
ȘI URĂRI CU PRILEJUL ANIVERSĂRII
ZILEI SALE DE NAȘTERE

— 8 februarie 1982 —

Doresc să exprim, pe această cale, cele mai calde mulțumiri organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești, organizațiilor Frontului Democrației și Unității Socialiste, ministerelor și celorlalte instituții centrale și locale, precum și comuniștilor și tuturor oamenilor muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, care mi-au adresat telegrame și mesaje de felicitare și urări cu prilejul aniversării zilei de naștere. Consider aceste manifestări drept o expresie a dragostei, atașamentului și profundei încrederi în Partidul Comunist Român — în rîndurile căruia am crescut și m-am format ca activist revoluționar —, în politica partidului, consacrată slujirii devotate a intereselor fundamentale ale poporului de progres și o viață mai bună, cauzei independenței și suveranității țării, edificării în România a celei mai drepte și umane orînduiri din istorie — orînduirea socialistă și comunistă.

Îmi este deosebit de plăcut să folosesc acest prilej pentru a adresa, la rîndul meu, tuturor celor ce mi-au trimis asemenea mesaje și scrisori, comuniștilor și întregului nostru

popor calde urări de sănătate și fericire, de succese și satisfacții tot mai mari în muncă și în viață, în activitatea pe care o desfășoară — în strînsă unitate în jurul partidului — pentru înfăptuirea prevederilor actualului cincinal 1981—1985, a mărețului Program de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, de înălțare a patriei pe noi culmi de civilizație și progres !

NICOLAE CEAUȘESCU

CUVÎNTARE LA ȘEDINȚA DE LUCRU COMUNĂ A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN ȘI A CONSILIULUI SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE

— *9 februarie 1982* —

Stimați tovarăși,

Comitetul Central al partidului și Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale au dezbătut, în cadrul ședinței de lucru, probleme de importanță deosebită pentru dezvoltarea patriei noastre și ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului, ca rezultat al creșterii continue a forțelor de producție, a venitului național și avuției naționale în general.

Am încheiat primul an al celui de-al șaptelea cincinal cu rezultate importante în dezvoltarea economico-socială a țării, deși trebuie să spunem deschis că nu s-au realizat pe deplin sarcinile planului pe 1981. Pe ansamblu, producția netă în industrie a crescut cu 4%, producția-marfă cu 2,6% — în condițiile creșterii, așa cum am menționat și la adunarea cu activul din Brașov, a producției neterminate —, iar venitul național cu 2,1%. În agricultură, producția este aproape de nivelul anului 1980. S-au obținut rezultate însemnate și în celelalte sectoare de activitate, în dezvoltarea învățămîntului, științei și culturii — factori

importanți în construirea societății socialiste în patria noastră.

Trebuie să menționăm că aceste rezultate au fost obținute în condițiile agravării crizei economice mondiale și, totodată, ale manifestării unor lipsuri și greutăți în buna organizare și conducere a activității economice. S-au manifestat îndeosebi o serie de greutăți și lipsuri în buna aprovizionare tehnico-materială, în soluționarea unor probleme privind integrarea producției și renunțarea la o serie de importuri.

De asemenea, am avut un an cu probleme climatice deosebite. Trebuie să declar însă deschis, în cadrul acestei ședințe de lucru, în fața partidului și a poporului nostru, că nu putem fi pe deplin mulțumiți de felul în care am încheiat anul 1981. Dacă s-ar fi lucrat cu mai mare răspundere și s-ar fi acționat pentru înfăptuirea neabătută a sarcinilor stabilite în toate sectoarele, am fi avut rezultate mult mai bune.

Din păcate, datorită neajunsurilor manifestate nu s-a realizat o producție echivalentă cu circa 25 de miliarde de lei, aproape în întregime pentru export, ceea ce ar fi asigurat atît realizarea nivelurilor prevăzute în planul pe 1981 privind dezvoltarea la producția-marfă, la producția netă, la venitul național, cît și un excedent de încă aproape 1 miliard de dolari în balanța comercială, în devize libere.

Este adevărat că la începutul anului 1981, după adoptarea planului, am luat o serie de măsuri de reducere suplimentară a dotărilor cu o serie de mașini și utilaje, trasînd însă ca sarcină să punem un mai mare accent pe creșterea exporturilor și recuperarea prin producția internă a acestor reduceri.

Am hotărît, de asemenea, o reducere mai accentuată a importurilor de diferite materiale și subansamble, pornind de la necesitatea soluționării în țară a necesarului de materiale și subansamblelor respective, asigurînd însă impor-

tul întregii cantități de materii prime de care economia noastră are nevoie.

În cursul activității din anul trecut a reieșit că nu toate ministerele, centralele și întreprinderile economice au înțeles justețea și importanța măsurilor luate la începutul anului și nu au trecut cu toată hotărîrea la realizarea în țară a materialelor, pieselor și subansamblelor necesare în vederea desfășurării în bune condiții a activității de producție. Unii tovarăși din sectoarele respective au continuat să se mai uite în afară, să aștepte ca problemele să fie soluționate prin importuri suplimentare, în loc să treacă cu toată hotărîrea la muncă pentru rezolvarea cu forțele proprii ale muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor a problemelor în fiecare sector, în fiecare unitate.

Trebuie să menționez că avem însă multe sectoare și unități care au trecut cu hotărîre și au soluționat multe probleme care le apăreau, la început, aproape de nesoluționat, realizînd produse de un înalt nivel tehnic și tehnologic, comparativ cu produsele similare pe care le aduceam în trecut din import. Trebuie să spunem deschis că, în multe cazuri, au realizat produse cu calități superioare celor importate.

Aceasta demonstrează capacitatea industriei noastre socialiste, a oamenilor muncii, a inginerilor și tehnicienilor de a soluționa cele mai complexe probleme și de a asigura dezvoltarea într-o măsură mult mai mare, cu forțele proprii, a economiei noastre naționale. Este timpul să înțelegem cu toții că am realizat o puternică industrie metalurgică, chimică, constructoare de mașini, dotată cu utilaje, instalații și mașini de înaltă tehnicitate, că în decursul anilor a crescut nivelul de calificare al muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, s-a ridicat nivelul cercetării noastre științifice, al învățămîntului. Dispunem deci de tot ce este necesar pentru a putea soluționa, într-o măsură mult mai mare decît în trecut, problemele tehnice și tehnologice cele mai complicate și pentru a asigura, astfel, dezvoltarea în continuare în ritm înalt a economiei noastre naționale.

Este necesar să punem capăt atitudinii care s-a manifestat în trecut — și, din păcate, se mai manifestă și acum la unii — de ploconire față de străinătate, față de tot ceea ce este străin, de neîncredere în forțele proprii. Uneori, chiar dacă se aduce din străinătate un produs cu nivel tehnic mai puțin ridicat, dacă este însă împachetat într-o hîrtie mai poleită, este legat altfel decît se leagă în România sau poartă nu știu ce marcă, se consideră că el este mai bun, deși practic e inferior celor pe care le realizăm noi. Trebuie să lichidăm această mentalitate de ploconire, să acordăm încredere muncitorilor, inginerilor, oamenilor de știință, să avem încredere în poporul nostru! *(Aplauze puternice).*

Deși pe parcurs am constatat aceste stări de lucruri, am considerat că este mai bine să nu realizăm în întregime ceea ce ne-am propus în 1981, dar să acționăm pentru soluționarea problemelor în țară, spre a asigura astfel o bază trainică pentru dezvoltarea economico-socială în întregul cincinal și pentru a pune capăt dependenței exagerate față de străinătate. Dacă vreți, tovarăși, anul 1981 a fost și un an de examen al capacității poporului nostru și al economiei românești, care în condiții excepționale — economice și de altă natură — a trebuit să demonstreze cum știe să se descurce și să asigure mersul înainte. Măsurile pe care le-am luat în această privință au demonstrat că avem capacitatea și putem asigura dezvoltarea economico-socială în orice condiții, oricît de grele ar fi ele. *(Aplauze puternice).*

Vreau să fiu însă bine înțeles. Consider că nu există nici o justificare a nerealizării producției pentru care am avut tot ce era necesar, mai cu seamă a producției de export, deoarece, acționînd cu mai multă răspundere și spirit de organizare, puteam să rezolvăm și să asigurăm înfăptuirea în întregime a programului pe care l-am avut în

acest domeniu de activitate. Deci este necesar să tragem toate învățămintele și concluziile necesare, să luăm măsuri hotărîte pentru ca în acest an să nu se mai repete în nici un fel stările de lucruri negative din anul precedent.

Așa cum am discutat la plenara din noiembrie și cum s-a stabilit în planul pe 1982, trebuie să acționăm cu toată hotărîrea pentru a asigura realizarea în cele mai bune condiții a producției fizice, a producției-marfă, precum și pentru recuperarea în acest an a unei părți cît mai însemnate din nerealizările pe 1981. Noi avem un plan cincinal — și trebuie să înțelegem că avem obligația să facem totul ca el să fie în întregime realizat. Deci și nerealizările din 1981 trebuie să fie recuperate în acest an și în 1983 în întregime.

Să acordăm toată atenția dezvoltării puternice a bazei energetice — mă refer la petrol și cărbune. Să acționăm cu toată răspunderea pentru ca, în acest an, să realizăm planul de producție, dar și să recuperăm o parte din nerealizările din 1981 și, mai cu seamă, să creăm baza necesară pentru producția din 1983 și din anii următori.

De asemenea, trebuie să acționăm cu mai multă fermitate pentru dezvoltarea bazei de materii prime în toate sectoarele de care dispune România. Să ne preocupăm de recuperarea și refolosirea într-o măsură mai mare a materialelor din diferite domenii de activitate. Să întărim spiritul de bună gospodărire a materiilor prime și materialelor, să realizăm și să îmbunătățim indicele de folosire a metalului și a altor materii prime. Să acționăm cu toată fermitatea pentru recuperarea și recondiționarea pieselor și subansamblelor, ceea ce va avea o influență importantă în asigurarea bunei aprovizionări tehnico-materiale.

Este necesar să acordăm în continuare o atenție tot mai mare ridicării nivelului tehnic, îmbunătățirii calității tuturor produselor, atît metalurgice, chimice, ale construcției de mașini, cît și a produselor industriale și alimentare destinate consumului populației.

Nu putem fi deloc mulțumiți cu rezultatele obținute în

creșterea productivității muncii. Trebuie să luăm toate măsurile pentru ca, încă în acest an, să asigurăm nu numai creșterea productivității muncii prevăzute în plan, dar și o recuperare a unei părți, cel puțin a nerealizărilor în acest domeniu din 1981. Cred că nu este necesar să insist de ce trebuie ca — pe baza bunei organizări, a mecanizării, automatizării și introducerii electronicii și microelectronicii în conducerea proceselor de producție — să asigurăm o creștere mult mai substanțială a productivității muncii sociale. Să nu uităm nici un moment că tocmai în acest domeniu trebuie să obținem o dezvoltare mai rapidă și să demonstrăm superioritatea economiei noastre socialiste asupra economiei capitaliste.

De asemenea, este necesar să punem în centrul activității tuturor ministerelor, centralelor și unităților economice — dealtfel, a tuturor sectoarelor — creșterea eficienței economice, ca una din condițiile esențiale pentru sporirea venitului național, pentru crearea condițiilor în vederea dezvoltării economico-sociale și a ridicării bunăstării generale a poporului.

Un accent deosebit trebuie să punem în această privință pe valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, pe reducerea, în continuare, a consumurilor materiale, a cheltuielilor de producție, pe reducerea consumurilor energetice, acționînd cu toată hotărîrea pentru buna gospodărire a mijloacelor de care dispunem, făcînd totul pentru a introduce în toate domeniile tehnologii moderne, care să conducă rapid la reducerea consumurilor energetice și de combustibil, a consumurilor materiale în general. Am menționat și în alte împrejurări — recent și la Brașov — că sînt încă rezerve mari în acest domeniu, că avem încă tehnologii mari consumatoare de combustibil și energie și deci trebuie să intervenim cu toată hotărîrea pentru a obține rapid o reducere corespunzătoare a lor.

Trebuie să aplicăm cu toată consecvența noul mecanism economic în toate sectoarele de activitate, să asigurăm

autoconducerea, autogestiunea, astfel ca fiecare unitate să lucreze pe bază de buget propriu de venituri și cheltuieli, ca fiecare activitate economică să aducă o eficiență cît mai sporită, un beneficiu cît mai mare. Insist încă o dată că trebuie să înțelegem că fără o creștere continuă a eficienței economice, a rentabilității fiecărei activități economico-sociale nu se poate vorbi de aplicarea noului mecanism economic, bazat pe principiile autoconducerii și autogestiunii, nu se poate vorbi de aplicarea legilor economice obiective. Construind societatea socialistă multilateral dezvoltată, noi trebuie să ținem permanent seama și să nu uităm niciodată că se impune să aplicăm cu fermitate legitățile economice, să acționăm în concordanță cu ele — și una din aceste legități este tocmai aceea a rentabilității, a eficienței economice, a productivității muncii, fără de care nu putem asigura progresul continuu al societății noastre socialiste.

Am realizat în anul trecut o creștere importantă a exportului, cu circa 11,3% pe total, iar în valută convertibilă, de 13,5% față de 1980, în timp ce importul, în general, a scăzut cu 7,4%, iar în valută convertibilă cu 12,6%.

Această creștere a exportului și reducerea substanțială a importului au asigurat o balanță comercială excedentară, este adevărat, nu în conformitate cu prevederile planului și cu posibilitățile pe care le avem. Dar menționez încă o dată, am avut toate condițiile și puteam să încheiem balanța comercială cu un excedent de cel puțin un miliard de dolari.

Subliniez acest lucru pentru că și în această privință trebuie să tragem toate învățămintele și să luăm toate măsurile în vederea realizării, zi de zi, lună de lună, a producției în general, în mod deosebit a producției de export. Nu trebuie să mai existe nici un fel de justificare pentru nerealizarea planului de export pe acest an și recuperarea unei părți din nerealizările din 1981. Avem în vedere ca

în 1982 și în următorii ani — în cea mai mare parte însă în 1982—1983 — să recuperăm în întregime și nerealizările la export din 1981.

Trebuie, într-adevăr, să acționăm cu toată hotărîrea în direcția dezvoltării relațiilor economice cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, să dezvoltăm cooperarea în producție, formă care asigură o stabilitate în activitatea de relații economice internaționale. Să facem totul pentru a asigura realizarea unui export la nivelul cerințelor pieței mondiale din toate punctele de vedere, pentru o bună valorificare a produselor românești pe piața internațională, pentru realizarea unei balanțe comerciale excedentare, în conformitate cu prevederile planului.

Desigur, va trebui să și importăm, și avem prevederi destul de mari la importuri. Însă este necesar să acționăm în continuare pentru soluționarea într-o măsură mai mare a unor probleme legate de asigurarea materialelor, a diferitelor subansamble și piese de schimb pentru care avem condiții necesare să le realizăm în țară și pentru a reduce, în acest fel, importurile de asemenea produse, ținînd seama că avem de importat un volum mare de materii prime, începînd cu petrolul, cărbunele cocsificabil, cocsul, bumbacul și altele. Un rol important revine în această privință Consiliului de Miniștri, organelor centrale, ministerelor, centralelor, întreprinderilor și, desigur, tuturor consiliilor oamenilor muncii, organelor și organizațiilor de partid, care trebuie să facă totul pentru a asigura desfășurarea în cele mai bune condiții a activității de comerț exterior.

Stimați tovarăși,

În condițiile anului 1981, desfacerea de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist a crescut față de 1980 cu 4,3%, iar serviciile cu 7,5%. În același timp, numărul

mediu al personalului muncitor a crescut cu 1,3%. Este cunoscut că, în multe țări, în această perioadă, personalul muncitor s-a redus, a crescut puternic numărul șomerilor. Cu atît mai mult trebuie să apreciem rezultatele pe care le avem în dezvoltarea economiei noastre naționale, ținînd seama de faptul că, chiar în aceste condiții grele, am asigurat și o creștere destul de importantă, după părerea mea, a personalului muncitor încadrat în diferite sectoare de activitate.

În aceste condiții grele ale economiei mondiale, cînd pe plan mondial în multe țări s-a ajuns la o reducere simțitoare a veniturilor reale ale oamenilor muncii, în țara noastră retribuția reală a oamenilor muncii a crescut cu 1%, iar veniturile reale ale populației au crescut cu 2,2% față de 1980. Toate acestea demonstrează cu puterea faptelor forța și capacitatea economiei noastre naționale, realitatea că dispunem astăzi de o asemenea economie care poate face față greutăților apărute în economia mondială și poate să asigure dezvoltarea forțelor de producție, progresul general al patriei noastre. Acum se vede și mai bine justețea politicii economice a partidului nostru comunist, de dezvoltare a forțelor de producție și de creare a unei industrii puternice și a unei agriculturi dezvoltate. Trebuie să spunem însă deschis că, dacă nu am dispune de industria pe care am creat-o în anii construcției socialiste, nu am fi putut și nu am putea face față greutăților deosebite din viața economică mondială, care au influență și în țara noastră. Tocmai în împrejurările acestea grele se evidențiază și mai mult superioritatea orînduirii noastre socialiste, faptul că am lichidat pentru totdeauna proprietatea și asuprirea capitalistă, că am dezvoltat o economie pe principiile socialiste, proprietate a oamenilor muncii — adevărații stăpîni ai bogățiilor României, a tot ceea ce se produce în patria noastră socialistă. *(Vii aplauze).*

Creșterea în aceste împrejurări a nivelului de trai al oamenilor muncii, al întregului popor atestă încă o dată

umanismul societății noastre socialiste, faptul că tot ceea ce realizăm aparține poporului, e destinat dezvoltării forțelor de producție, sporirii bogăției patriei, ridicării continue a bunăstării generale a oamenilor, a poporului — scopul suprem al politicii partidului nostru comunist, esența societății socialiste pe care o edificăm în România. *(Aplauze puternice).*

Trebuie să menționăm și cu prilejul acestui bilanț faptul că toate aceste importante realizări se datoresc muncii pline de abnegație a minunatei noastre clase muncitoare — clasa conducătoare a societății noastre socialiste —, a minunatei noastre țărănimi, a intelectualității noastre, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului nostru popor, care, într-o deplină unitate, sub conducerea Partidului Comunist Român, înfăptuiesc neabătut Programul partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de înaintare spre comunism, asigură ridicarea patriei pe noi culmi de progres și civilizație, întărirea independenței și suveranității României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Iată de ce doresc ca, de la această înaltă tribună, să adresez cele mai calde felicitări muncitorimii, țărănimii, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor și, totodată, urări de noi și noi succese în înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea, în dezvoltarea continuă a României socialiste. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

În cadrul ședinței de astăzi am dezbătut măsurile privind reașezarea prețurilor și corelarea pe principii economice a prețurilor la produsele agroalimentare, precum și majorarea prețurilor cu amănuntul la produsele agroalimentare. În același timp, am hotărît creșterea retribuției personalului muncitor, a alocației de stat pentru copii și a pensiilor.

Sînt cunoscute măsurile de reașezare a prețurilor în industrie și agricultură. Acestea au fost necesare ca urmare a creșterii puternice a prețurilor din ultimii ani la materiile prime, îndeosebi la petrol, și ale altor materiale și produse industriale. Toate acestea au făcut ca și în țara noastră să crească prețul de cost, să sporească cheltuielile de producție. A apărut deci necesar să punem în concordanță prețurile internaționale și creșterea prețurilor de cost și de producție în țară, pentru a asigura aplicarea legilor economice obiective în conducerea întregii activități economico-sociale. Aceste măsuri au fost necesare pentru a crea condițiile pentru aplicarea în mod corespunzător a noului mecanism economic în toate domeniile de activitate.

Nu este pentru nimeni un secret că prețul de cost și de producție trebuie neapărat și în orice condiții să exprime cît mai corect cheltuielile materiale și de muncă pentru realizarea unui produs sau altuia. Avem obligația să acționăm întotdeauna în așa fel încît să asigurăm condițiile necesare creșterii forțelor de producție, realizării reproducției lărgite și, totodată, ridicării, pe această bază, a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Așa cum am subliniat și în alte împrejurări, trebuie să acționăm permanent pentru a păstra un echilibru și un raport corespunzător între diferite ramuri și sectoare de activitate, în vederea dezvoltării armonioase a societății noastre socialiste, pentru a împiedica apariția diferitelor contradicții care se dezvoltă și în societatea socialistă și care, dacă nu sînt sesizate la timp sau nu sînt înțelese și nu se acționează pentru soluționarea lor, pot duce la contradicții grave, chiar antagoniste, cu consecințe serioase pentru dezvoltarea socialistă a țării.

Iată de ce se impunea să luăm măsurile necesare pentru realizarea unui raport just și între produsele industriale și produsele agricole. În acest sens, măsurile luate în 1981, precum și cele de la începutul acestui an au urmărit tocmai să asigure produselor agricole prețuri care să acopere în întregime cheltuielile materiale și de producție, precum și un anumit beneficiu unităților și producătorilor agricoli.

Este, de asemenea, necesar să realizăm un raport echitabil între prețurile de producție în industrie și prețurile de contractare și achiziții în agricultură și, în mod corespunzător, aceasta să se reflecte în prețurile de desfacere cu amănuntul.

Temelia orînduirii noastre economice și politice o constituie alianța dintre muncitori și țărani, cele două clase de bază ale societății noastre socialiste. Această alianță se manifestă și trebuie să se manifeste, în primul rînd, în colaborarea în domeniul economic, în producția industrială și agricolă, într-un echilibru corespunzător în dezvoltarea acestor două sectoare fundamentale ale societății noastre, dar și în prețurile și în veniturile oamenilor muncii din industrie și celelalte sectoare și din agricultură. Pe această bază asigurăm și întărirea alianței politice dintre clasa muncitoare și țărănime, a alianței cu toate celelalte categorii sociale, întărirea unității moral-politice a societății noastre socialiste, a unității întregului popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea partidului nostru comunist. *(Aplauze puternice).*

Măsurile pe care le-am luat în domeniul majorării prețurilor de achiziții și contractare au dus la creșterea prețurilor în agricultură cu circa 30%. Producătorii agricoli — cuprinzînd aici unități de stat, cooperatiste și țărănimea în general — vor primi peste 25 de miliarde de lei față de prețurile din 1981 — desigur, în condițiile realizării producției planificate pe acest an.

Așa cum am mai menționat, această majorare a fost necesară pentru acoperirea cheltuielilor materiale și de producție din agricultură, dar și pentru creșterea cointeresării materiale a oamenilor muncii, a țărănimii în general.

În același timp s-au adoptat noi măsuri de îmbunătă-

ţire şi de creştere a retribuţiei cooperatorilor. Pe această bază, veniturile cooperatorilor şi ale ţărănimii în general vor creşte, în condiţiile realizării producţiei prevăzute în 1982, cu circa 25%. Prin aceste măsuri se realizează un raport mai bun şi mai echitabil, în spiritul principiilor socialiste, între veniturile oamenilor muncii din industrie şi alte sectoare şi veniturile cooperatorilor şi oamenilor muncii din agricultură, ale ţărănimii în general. Această apropiere între veniturile oamenilor muncii din industrie şi din agricultură, stabilirea unui raport mai echitabil între acestea constituie o necesitate obiectivă a asigurării progresului societăţii noastre socialiste, a creării condiţiilor necesare dezvoltării producţiei în toate domeniile, inclusiv a producţiei agricole.

În acelaşi timp, trebuie să avem în vedere că, odată cu creşterea preţurilor în industrie, în agricultură, au crescut şi cheltuielile de transport, precum şi cheltuielile generale de desfacere. Este adevărat, la stabilirea noilor preţuri am căutat să prevedem un şir de măsuri de reducere a acestor cheltuieli, dar, cu toate acestea, în mod firesc ele sînt mai mari decît în trecut.

Este, totodată, necesar să avem în vedere că la unele produse agroalimentare preţurile cu amănuntul au rămas cele de acum 10—15 şi chiar 25 de ani, deşi în această perioadă retribuţia a crescut de circa 7 ori, iar veniturile totale ale populaţiei de peste 10 ori. Toate acestea fac necesară majorarea preţurilor de desfacere cu amănuntul în medie cu circa 35%. În cadrul acestei majorări medii este, după cum aţi putut constata, o diferenţiere, atît în sus, cît şi în jos.

Cu acest prilej s-a urmărit realizarea unui raport mai bun între preţurile diferitelor produse, înlăturîndu-se o serie de anomalii care s-au acumulat de-a lungul anilor. Această majorare a preţurilor de desfacere cu amănuntul este necesară şi va avea o puternică influenţă în dezvoltarea echilibrată a economiei noastre naţionale.

Doresc să menţionez că, în urma acestei majorări a preţurilor la produsele agroalimentare, la multe din aceste produse preţurile, în ţara noastră, rămîn încă cu mult mai mici faţă de preţurile la aceleaşi produse din unele ţări socialiste şi capitaliste. În presă s-au publicat o serie de date, pe baza statisticilor mondiale şi din C.A.E.R. — şi se vor mai publica —, tocmai pentru a ajuta şi activul nostru de partid şi pe toţi oamenii muncii să înţeleagă bine de ce este necesar să realizăm această majorare a preţurilor şi, totodată, să vadă grija pe care o acordăm ca această majorare să se realizeze în condiţiile păstrării şi chiar ridicării în continuare a nivelului de trai, material şi spiritual, al poporului.

Stimaţi tovarăşi,

În concordanţă cu hotărîrile Congresului al XII-lea, cu politica generală a partidului nostru de ridicare continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii, au fost stabilite măsuri în vederea creşterii retribuţiei, a alocaţiilor pentru copii şi a pensiilor, care vor acoperi cheltuielile suplimentare, asigurînd şi o creştere reală a retribuţiei oamenilor muncii în 1982 cu 1,5%. În 1983, prin aplicarea celei de-a doua părţi a creşterii retribuţiei, aceasta va fi de circa 104%, deci o creştere cu 4%, acoperind deci pe deplin creşterea preţurilor pe care o hotărîm acum şi o sporire substanţială a retribuţiei reale, cu 4%.

În ce priveşte creşterea veniturilor totale ale populaţiei, după cum aţi putut constata, ele vor fi mai mari cu 3% în 1982 faţă de 1980. La stabilirea compensaţiei s-a pornit de la consumul de produse agroalimentare prevăzut prin planul pe 1982 şi prin programul de autoaprovizionare şi autoconducere. La acest consum mediu — care este, desigur, diferenţiat pe categorii de oameni ai muncii şi pe vîrste — s-a stabilit şi compensaţia, care este în medie de circa 140 de lei lunar, diferenţiată şi ea după cate-

goria de oameni ai muncii, după vîrstă și după venituri. În acest fel, oamenii muncii din sectoarele unde sînt condiții mai grele de muncă vor primi un adaos la retribuție de 210 lei, toți ceilalți muncitori și maiștri vor primi un adaos la retribuție de 190 de lei. Personalul din celelalte sectoare, în raport de venituri, va primi un adaos la retribuție în felul următor : la o retribuție de pînă la 2 500 — 175 de lei, de la 2 500 la 3 000 — 160 de lei, de la 3 000 la 4 000 — 140 de lei. Practic, toate categoriile de oameni ai muncii, întregul personal, pînă la veniturile de 4 000 de lei, primesc aproape — mă refer chiar la ultima grupă, cu 140 de lei — întreaga compensație lunară, care acoperă în întregime creșterea prețurilor de desfacere cu amănuntul.

Am considerat că la oamenii muncii cu venituri peste 4 000 de lei — care sînt în număr de 93 000 — nu este necesar să acordăm nici un fel de compensație. Aceasta pornind de la necesitatea de a realiza un raport mai echitabil între veniturile mici și cele mari. Consider că este o măsură justă, echitabilă și corespunde principiilor eticii și echității socialiste, de a asigura un raport cît mai bun — dar păstrînd, în același timp, și cointeresarea materială — între veniturile diferitelor categorii de oameni ai muncii.

De asemenea, s-a asigurat pensionarilor cu pensie pînă la 2 000 de lei un adaos de 110 lei, iar celor cu o pensie de la 2 000—3 000, un adaos de 100 de lei lunar. Și aici, la un număr de peste 11 700 de pensionari, care au pensii peste 3 000 de lei, nu am acordat nici un adaos, considerînd că și aceasta se înscrie în spiritul politicii noastre generale de a asigura aplicarea principiilor eticii și echității în acest domeniu.

Așa cum ați văzut, în raport s-a stabilit acordarea unei compensații medii de 67 de lei lunar — diferențiat, desigur, în raport de venituri și de numărul de copii — pentru toți copiii care primesc indemnizații de la stat, ceea ce reprezintă o creștere a alocațiilor cu circa 35%.

Toate aceste măsuri vor duce la o creștere reală — repet — atît a retribuției reale a oamenilor muncii cu 1,5%, cît și a veniturilor generale ale populației din celelalte fonduri sociale și altele cu 3%, ceea ce se înscrie în preocuparea partidului și statului nostru socialist de a asigura aplicarea acestor măsuri necesare bunei funcționări a economiei naționale în condițiile creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii.

Putem declara cu îndreptățită mîndrie că, luînd aceste măsuri de mare însemnătate economică și politică, noi demonstrăm încă o dată că societatea noastră socialistă este călăuzită neabătut de principiile echității și dreptății sociale, că partidul nostru comunist face totul ca — pe măsura dezvoltării economico-sociale a patriei, asigurînd un echilibru între toate sectoarele de activitate, între prețurile diferitelor sectoare — să înfăptuim neabătut programul partidului de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni, că comuniștii nu au și nu vor avea niciodată nimic mai presus decît bunăstarea poporului, a omului, fericirea și independența țării. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimați tovarăși,

Am hotărît să includem aceste compensații în retribuție pentru a asigura o reflectare corespunzătoare în cheltuielile materiale și de producție a acestei majorări a retribuției și a altor venituri destul de însemnate. Așa cum am menționat și la Brașov, oamenii muncii, populația vor primi peste 25 de miliarde de lei, ceea ce cere un efort deosebit pentru economia națională. Ați reținut și doresc să subliniez că aceasta a determinat ca, în lucrările prezentate, să se propună scăderea beneficiilor cu peste 3% în acest an, ceea ce va afecta, fără îndoială, rentabilitatea în multe sectoare economice și, în același timp, va afecta și fondul de participare la beneficii. Iată de ce este necesar să înțele-

gem că trebuie să luăm toate măsurile pentru a obține, prin reducerea consumurilor materiale, prin creșterea productivității muncii și valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor, o recuperare a acestor sume acordate oamenilor muncii, asigurînd, în acest fel, creșterea în continuare a rentabilității, a eficienței economice, dezvoltarea generală a societății noastre socialiste.

Trebuie să trecem la întocmirea măsurilor necesare — cel mai tîrziu pînă la sfîrșitul trimestrului I al acestui an — în vederea recuperării, în 1982, a cel puțin 30% din această sumă, urmînd ca în 1983 și în anii viitori să asigurăm o recuperare integrală a acestei sume acordate oamenilor muncii prin măsurile pe care le-am hotărît astăzi.

Toate acestea pun sarcini deosebite în fața Consiliului de Miniștri, a organelor economice centrale, a ministerelor. Ele au îndatorirea să realizeze aceste programe de măsuri și să acționeze cu toate forțele în vederea înfăptuirii neabătute a hotărîrii pe care am luat-o. Este necesar ca toate unitățile economice, consiliile oamenilor muncii, organele și organizațiile de partid să acționeze cu toată răspunderea pentru a asigura tot ceea ce este necesar în vederea înfăptuirii acestor măsuri, dar și în vederea recuperării, în acest an și în anii următori, a întregii sume alocate suplimentar, asigurînd creșterea în continuare a rentabilității, a beneficiilor, a venitului național, a avuției generale a țării. Numai astfel vom crea condițiile necesare pentru a asigura înfăptuirea programului general de dezvoltare a țării și de creștere în continuare a nivelului de trai material și spiritual al poporului. Nu trebuie să uităm nici un moment că societatea noastră socialistă — dealtfel, nici o societate — nu poate consuma mai mult decît produce, dar, în general, nu poate și nu trebuie să consume nici tot ceea ce produce, pentru că noi trebuie să asigurăm atît reproducția lărgită, cît și necesarul pentru cheltuielile generale, inclusiv pentru apărare, deci nu putem să pornim de la a consuma tot ceea ce realizăm într-un an sau altul.

Este necesar să pornim de la necesitatea că economia socialistă, făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înfăptuirea societății comuniste cer o lărgire continuă a bazei tehnico-materiale a dezvoltării țării, o reproducție mereu superioară pentru a asigura ridicarea continuă a gradului de civilizație al poporului și progresul general al întregii societăți. Insist asupra acestei probleme aici, în fața Comitetului Central, a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, pentru că doresc ca fiecare membru al Comitetului nostru Central prezent aici să înțeleagă bine că măsurile care le-am adoptat astăzi au, într-adevăr, o deosebită importanță politică și economică, pentru a asigura progresul general al patriei noastre, și că toți avem obligația să acționăm cu toată răspunderea pentru înfăptuirea lor în întregime. Nu se poate pune în nici un fel problema de a realiza doar o latură sau alta a acestor măsuri. Ele constituie un tot unitar și, dacă nu vom aplica una din aceste laturi, vom crea inevitabil greutăți societății noastre socialiste. În această privință, am în vedere tocmai problema aceasta a rentabilității, a beneficiilor, a recuperării fondurilor însemnate pe care am hotărît să le acordăm acum pentru majorarea retribuției, a alocațiilor pentru copii și a pensiilor.

Este necesar să trecem de îndată, în această săptămînă, la dezbaterea largă a acestor măsuri cu activul și cu toate organizațiile de partid. Să organizăm adunări speciale ale oamenilor muncii pentru a dezbate aceste hotărîri și măsuri, spre a face ca toți oamenii muncii să înțeleagă atît justețea și importanța lor, grija partidului pentru bunăstarea generală a poporului, cît și necesitatea de a îmbunătăți activitatea economică, de a acționa pentru creșterea producției, realizarea de economii, sporirea productivității muncii, ca una din condițiile fundamentale ale înfăptuirii în mod corespunzător a acestor hotărîri și măsuri. În

aceasta trebuie să se manifeste cu putere forța oamenilor muncii — ca proprietari, producători și beneficiari, ca adevărații stăpîni și adevărații conducători ai destinelor României, conștienți că numai și numai de munca lor, a tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor depinde dezvoltarea patriei noastre, depind forța și capacitatea ei de a demonstra superioritatea socialismului, de a-și putea îndeplini întotdeauna obligațiile sale în cadrul alianțelor, în lupta pentru pace, pentru independență. *(Aplauze puternice).*

Este necesar să luăm toate măsurile pentru buna organizare a înfăptuirii programelor de autoaprovizionare, pentru realizarea producției agricole, a achizițiilor și contractărilor de produse agricole, urmărind înfăptuirea neabătută a prevederilor stabilite în acest domeniu. Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea și fermitatea împotriva oricăror încercări de speculă cu orice fel de produse. În societatea noastră socialistă nu trebuie să existe loc pentru speculanți, pentru aceia care vor să trăiască fără muncă, pe spatele altora ! Societatea noastră este societatea oamenilor muncii — și fiecare trebuie să primească în raport cu munca și activitatea pe care o depune pentru dezvoltarea generală a patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

Avem toate condițiile pentru înfăptuirea planului pe acest an, pentru realizarea programului de autoaprovizionare. Să întărim continuu munca politico-organizatorică, să acționăm în vederea dezvoltării continue a democrației socialiste, să asigurăm participarea largă a maselor populare la adoptarea hotărîrilor, la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, pornind de la faptul că forța societății noastre socialiste constă în unitatea poporului, sub conducerea partidului, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste ! Să întărim continuu și să apărăm această unitate ca lumina ochilor din cap ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Aș dori, în încheiere, să-mi exprim convingerea că întregul activ de partid, toți comuniștii, oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul nostru popor vor vedea în aceste măsuri, în hotărîrile ședinței noastre de lucru o nouă preocupare a partidului și statului nostru pentru dezvoltarea generală a țării, pentru bunăstarea poporului, pentru întărirea independenței și suveranității României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Cu această convingere, urez tuturor comuniștilor, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor succese în întreaga activitate, multă sănătate și fericire, iar vouă, spor la muncă, tovarăși ! *(Aplauze puternice, prelungite ; toți cei prezenți în sală ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul său Central, pentru secretarul general al partidului).*

CUVÎNTARE LA PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL OAMENILOR MUNCII

— 10 februarie 1982 —

Dragi tovarăși,

Consiliul Național al Oamenilor Muncii a dezbătut și aprobat în unanimitate activitatea depusă în cursul anului 1981, Comunicatul cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în anul trecut.

Într-adevăr, în condițiile economice mondiale grele, patria noastră a obținut rezultate importante pe calea dezvoltării sale economico-sociale. Doresc să subliniez însă și în plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii că rezultatele nu sînt la nivelul prevederilor planului, nu sînt pe măsura posibilităților economiei noastre naționale, a forțelor materiale și umane de care dispune societatea noastră socialistă. Ca reprezentanți ai producătorilor, proprietarilor și beneficiarilor, trebuie să privim critic activitatea din anul 1981 — așa cum s-a făcut, într-o anumită măsură, în cadrul discuțiilor de astăzi — și să tragem toate concluziile cu privire la măsurile ce trebuie luate în vederea înfăptuirii în cele mai bune condiții a planului pe 1982 și a recuperării unei părți însemnate — și acolo unde este

posibil, în întregime — încă în acest an a nerealizărilor din 1981. Avem un plan cincinal — și trebuie să fim pe deplin conștienți că orice nerealizare într-un trimestru sau într-un an trebuie obligatoriu să fie recuperată și să realizăm în întregime planul cincinal.

Noi sîntem și proprietari, sîntem și producători, și beneficiari. Oamenii muncii sînt adevărații stăpîni ai mijloacelor de producție, a tot ceea ce se realizează în România — și trebuie să înțelegem bine că este necesar să facem totul pentru a folosi la maximum capacitățile de producție, cu o eficiență și rentabilitate cît mai mari. Trebuie să asigurăm creșterea continuă a venitului național, a avuției naționale, care va duce la asigurarea condițiilor pentru dezvoltarea în continuare a societății noastre, a proprietății socialiste, a proprietății oamenilor muncii, a întregului popor, va asigura, în același timp, ridicarea nivelului de trai, material și spiritual, al întregii noastre națiuni.

Trebuie să fim pe deplin conștienți că de noi depinde atît realizarea planului, cît și dezvoltarea generală a patriei socialiste, înfăptuirea Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre visul de aur — spre societatea comunistă. *(Aplauze puternice).*

Nu doresc să mă refer acum pe larg la aceste probleme; am insistat asupra lor la Brașov și în ședința de lucru comună a Comitetului Central al partidului și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale. Doresc, totuși, ca, la această ședință a Consiliului Național al Oamenilor Muncii, să aduc cele mai calde mulțumiri tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, pentru activitatea depusă, pentru rezultatele cu care am încheiat anul 1981 și să le adresez tuturor cele mai calde felicitări și urarea de a face totul pentru a obține succese cît mai mari, realizarea în întregime a planului pe acest an și recuperarea unei părți cît mai însemnate din ceea ce n-am realizat în

1981, asigurînd, astfel, dezvoltarea în ritm corespunzător a patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

Am adoptat, de asemenea, în unanimitate măsurile cu privire la reașezarea pe principii economice a prețurilor la produsele agricole, majorarea prețurilor cu amănuntul la produsele agroalimentare, creșterea retribuției personalului muncitor, a alocației de stat pentru copii și a pensiilor. Și despre aceasta am vorbit pe larg, atît la Brașov, cît și la ședința de lucru de ieri. De aceea, nu doresc acum să mă refer pe larg la importanța acestor probleme.

Este evident că trebuie să asigurăm un raport cît mai bun între prețurile produselor industriale și agricole, să facem ca prețurile de achiziție și contractare la produsele agricole să poată acoperi atît cheltuielile materiale, cît și să asigure oamenilor muncii de la sate, cooperatorilor, țărănimii un anumit beneficiu. Nu se poate concepe dezvoltarea armonioasă a economiei naționale fără a asigura un raport corespunzător între sectoarele de bază — industria și agricultura. Așa cum am subliniat și la ședința comună de ieri, aceasta trebuie să se reflecte, în primul rînd, în domeniul prețurilor. Să facem în așa fel încît alianța dintre muncitori și țărani să se manifeste cu putere, în primul rînd, în domeniul producției materiale. Dealtfel, trebuie să spunem deschis că aproape totalitatea oamenilor muncii — și cred și din cei prezenți la ședința de azi — sînt, într-un fel sau altul, legați de sate; unii locuiesc încă în sate sau au venit de curînd din sate, alții au rude, frați, părinți la sate. În general, muncitorimea noastră — nu numai teoretic, dar și practic — este strîns legată cu țărănimea într-o alianță frățească de nezdruncinat. De aceea, cred că se înțelege bine de ce era și este necesar să punem ordine în domeniul prețurilor de achiziții și contractare, să acordăm această majorare foarte însemnată la producția agricolă. Pe această bază a apărut și necesitatea de a aduce îmbunătățirile corespunzătoare și de a majora prețurile de desfacere a produselor.

Toate aceste măsuri au drept scop de a asigura un echilibru și un raport corespunzător între prețurile din industrie și agricultură, între prețurile de producție și de desfacere, de a crea condițiile aplicării și în agricultură a noului mecanism economic. Ele au, de asemenea, drept scop de a asigura creșterea cointeresării materiale a oamenilor muncii din agricultură, și mai mult chiar, crearea condițiilor ca o parte din oamenii muncii din oraș — mă refer îndeosebi la cei necalificați sau cu o slabă calificare — să se întoarcă în agricultură, unde a rămas o forță de muncă redusă. De aici decurg și măsurile privind retribuția în agricultură, care, de asemenea, sînt cunoscute. Hotărîrea privind retribuțiile din agricultură a fost publicată și nu doresc să mă refer la ea. Dar doresc să subliniez că și prin această măsură se creează condiții ca veniturile oamenilor muncii din agricultură să aibă o bază puternică, ca aceia care vor lucra, spre exemplu, în zootehnie să aibă venituri mult apropiate de ale muncitorilor din industrie, iar pensia lor se va apropia practic foarte mult de a celor din industrie. Am luat această măsură tocmai ținînd seama de importanța zootehniei, de necesitatea de a asigura forță de muncă permanentă în acest important sector de activitate din agricultură.

Dorim să creăm condiții ca o parte a tineretului din sate să rămînă să lucreze în agricultură. Trebuie să înțelegem că agricultura noastră are nevoie de forță de muncă calificată și, în același timp, de forță de muncă tînără și permanentă pentru a asigura realizarea programului de dezvoltare a producției agricole, pentru înfăptuirea revoluției agrare.

Acestea sînt, de fapt, principiile și scopurile pe care ni le-am propus prin toate măsurile pe care le-am luat în ultimul timp, inclusiv în domeniul prețurilor și al retribuției din agricultură. Ele corespund stadiului actual de dezvoltare a societății noastre socialiste și sînt chemate să

dea un nou impuls dezvoltării tuturor sectoarelor de activitate, înfăptuirii neabătute a Programului partidului, a hotăririlor Congresului al XII-lea.

Faptul că toate acestea au fost adoptate în unanimitate de participanții la ședința Consiliului Național al Oamenilor Muncii arată înțelegerea deplină a acestor măsuri, dar și hotărîrea tuturor participanților, a oamenilor muncii de a face totul pentru înfăptuirea lor în cele mai bune condiții. *(Aplauze puternice).*

Este evident că asigurarea compensației și creșterea, în același timp, a retribuției reale în doi ani cu 1,5%, iar creșterea retribuției la sfîrșitul lui 1983 cu 4%, precum și creșterea în acești doi ani, în 1981—1982, a veniturilor reale ale populației pe total cu 3% demonstrează cu putere că aceste majorări ale prețurilor sînt urmate de măsuri concrete care să asigure creșterea retribuției. Mă refer la aceasta pentru că compensația pe care o acordăm va fi inclusă în retribuția tuturor oamenilor muncii și, împreună cu creșterea retribuției din 1983, va constitui parte integrantă a măsurilor de înfăptuire a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului. De asemenea, indemnizația pentru copii este înscrisă în creșterea alocațiilor generale pentru copii, iar compensația pe care o dăm pentru pensionari este înscrisă în majorarea pensiilor. Deci am adoptat aceste măsuri în condițiile sporirii retribuției, a indemnizației pentru copii, a pensiilor, care asigură creșterea în acești doi ani a veniturilor reale ale populației, a retribuției reale a oamenilor muncii. Aceasta demonstrează forța economiei noastre socialiste, politica consecventă a Partidului Comunist Român de a asigura — pe măsura dezvoltării forțelor de producție și sporirii bogăției naționale — creșterea continuă a bunăstării poporului, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm în România, care este realizată de oameni, pentru oameni. Numai înfăptuind neabătut această politică, în strînsă unitate cu poporul, avem garanția că tot ceea ce vom realiza va

duce la ridicarea națiunii noastre pe noi culmi de progres și civilizație. *(Aplauze puternice).*

Sîntem aici reprezentanții direcți ai oamenilor muncii în forul cel mai democratic, care hotărîm asupra a ceea ce trebuie să facem, atît în ce privește dezvoltarea economică, cît și în domeniul social, al ridicării bunăstării poporului. Aceasta constituie expresia cea mai elocventă a democratismului orînduirii noastre socialiste, a faptului că oamenii muncii, toate categoriile sociale, întregul popor, în cadrul adunărilor generale, al consiliilor de conducere, al organelor la nivel național — cum este și Consiliul Național al Oamenilor Muncii —, hotărăsc direct, în mod democratic, asupra tuturor problemelor țării, asupra politicii interne și externe a României socialiste. Ei, în calitate de stăpîni ai României, hotărăsc prezentul și viitorul, destinele țării ! Și trebuie să spunem că hotărăsc în mod just — și aceasta demonstrează că știu să conducă mai bine decît au condus capitaliștii, că, fiind adevărații stăpîni ai țării, ei sînt preocupați de a asigura înălțarea continuă a patriei, progresul națiunii noastre socialiste, înaintarea ei spre comunism, asigurarea independenței și suveranității României. *(Aplauze îndelungate).* Oare în ce țară capitalistă din lume se strîng reprezentanții oamenilor muncii — muncitori, tehnicieni, ingineri, conducători de întreprinderi — să discute problemele dezvoltării economice ? Mulți din Occident ne vorbesc de superioritatea orînduirii capitaliste, a democrației lor. Le recomandăm să treacă și ei la organizarea unei conferințe a oamenilor muncii, a unui Congres Național — cum facem noi la cinci ani —, să organizeze un Consiliu Național al Oamenilor Muncii și să prezinte activitatea economică a monopolurilor și întreprinderilor capitaliste în fața oamenilor muncii, să arate cum repartizează beneficiile, ce măsuri iau pentru dezvoltarea țării și pentru bunăstarea oamenilor muncii și a poporului și să pună muncitorii să hotărască prin vot asupra

acestor probleme. Atunci o să spunem că, într-adevăr, au trecut la o democrație reală, pentru că aceea despre care ne vorbesc acum noi o cunoaștem din trecut. Am trecut prin democrația burgheză, știm că la adăpostul unei asemenea democrații s-au dezvoltat asuprirea, inegalitatea, au fost vîndute interesele țării, a fost asuprit și jefuit poporul nostru. O asemenea democrație a apus pentru totdeauna in România ! Noi creăm o democrație nouă, muncitorească, a adevăraților stăpîni ai țării, ai destinului său ! *(Aplauze îndelungate).*

Aș dori ca, de la ședința Consiliului Național al Oamenilor Muncii, să mă adresez Consiliului Național al Agriculturii, oamenilor muncii din agricultură, cooperatorilor, întregii țărănimi cu chemarea de a acționa în așa fel încît măsurile luate de partid și guvern — pe care le-a adoptat în unanimitate și Consiliul nostru Național — să ducă nu numai la creșterea prețurilor la produsele agricole și, ca urmare, ale produselor agroalimentare ce se desfac populației, dar să acționeze astfel încît aceste măsuri de mare însemnătate economică și politică să asigure o creștere puternică a producției agricole, o abundență de produse agroalimentare încă în acest an. Am deplina convingere că toți oamenii muncii din agricultură, întreaga țărănime vor acționa în așa fel încît vor contribui la dezvoltarea generală a țării, vor face totul pentru a întări alianța economică și politică cu muncitorimea, cu frații lor din întreprinderi, din orașe, demonstrînd astfel că societatea noastră socialistă se bazează pe două clase frățești, animate de aceleași scopuri și năzuințe — scopul socialismului și comunismului, al bunăstării și independenței țării. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Acționînd pentru dezvoltarea economiei naționale și creșterea forței economice a patriei noastre, noi nu uităm nici un moment că avem obligația să facem totul pentru o politică de pace, de destindere internațională, pentru că numai în aceste împrejurări și în aceste condiții vom putea înfăptui neabătut programele de dezvoltare a țării noastre.

Sîntem hotărîți să acționăm cu toată fermitatea în direcția dezvoltării relațiilor cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate, în spiritul coexistenței pașnice, militînd pentru aplicarea neabătută a principiilor egalității, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța. Vom acționa cu toată hotărîrea — așa cum ne-am exprimat în marile manifestări pentru pace din toamna trecută — pentru a contribui la oprirea amplasării de rachete cu rază medie de acțiune pe continentul european, pentru retragerea celor existente, pentru o Europă fără arme atomice, a colaborării pașnice, pentru o Europă unită, bazată pe respectul orînduirii sociale și al independenței fiecărei țări. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Trebuie să fim pe deplin conștienți că, dezvoltînd patria noastră socialistă, ne aducem o contribuție însemnată la cauza socialismului, a păcii, a independenței țării noastre și a tuturor popoarelor lumii. Trebuie deci să acționăm și într-o direcție și în alta, să facem totul ca România socialistă să fie tot mai puternică, să constituie un factor activ în lupta pentru pace, pentru destindere, să fie o țară liberă și egală în drepturi în rîndul națiunilor libere și egale ale lumii. *(Aplauze puternice).*

Îmi exprim convingerea că toți oamenii muncii vor aproba în unanimitate măsurile pe care le-au adoptat Comitetul Central al partidului, Consiliul Național al Oamenilor Muncii, că vor acționa cu toată răspunderea — în calitate de proprietari, producători și beneficiari — pentru înfăptuirea neabătută a sarcinilor ce le revin în domeniile lor de activitate. Sînt convins că, în strînsă unitate, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea partidului nostru comunist, ei vor face în așa fel

încît toate aceste măsuri să ducă la o dezvoltare mai puternică a patriei, la ridicarea bunăstării generale a poporului. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Cu această convingere, vă urez dumneavoastră, consiliilor oamenilor muncii și tuturor oamenilor muncii succese tot mai mari în întreaga activitate, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

Spor la muncă, tovarăși ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung: „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul !". Intr-o atmosferă de puternică însuflețire și de strînsă unitate, toți cei prezenți în sală aclamă și ovaționează minute în șir pentru Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii noastre națiuni —, pentru secretarul general al partidului, președintele țării).*

CUVÎNTARE LA PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

— *10 februarie 1982* —

Stimați tovarăși și prieteni,

Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste a dezbătut astăzi probleme de importanță deosebită cu privire la dezvoltarea patriei noastre, la ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni.

Anul 1981 a marcat noi pași importanți în dezvoltarea economico-socială a țării, deși nu am realizat în întregime prevederile planului. Am avut multe minusuri datorită atît condițiilor economice internaționale grele, dar mai cu seamă lipsurilor manifestate în buna organizare și desfășurare a activității pentru soluționarea la timp a problemelor complexe ale economiei naționale, pentru unirea eforturilor oamenilor muncii în înfăptuirea în fiecare sector, în fiecare unitate a sarcinilor planului. Dacă am fi lucrat mai bine — și repet aceasta și în cadrul plenarei Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste —, am fi putut realiza pe deplin prevederile planului, cu toate greutățile din economia internațională. Nu

doresc să repet acum ceea ce am spus la Brașov și la ședința comună de lucru de ieri, dar trebuie să tragem toate învățămintele pentru activitatea viitoare, pentru munca noastră din acest an și să pornim hotărîți să facem totul în vederea realizării planului pe 1982 și recuperării unei părți însemnate și — acolo unde este posibil — a tuturor nerealizărilor din 1981.

Trebuie să avem permanent în vedere că avem un plan cincinal — și orice nerealizări dintr-o perioadă sau alta trebuie recuperate în perioadele următoare, în anii următori, astfel ca pe întregul cincinal să realizăm în întregime prevederile, să înfăptuim hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului. Cunoașteți cu toții însemnătatea acestor hotărîri, faptul că planul cincinal 1981—1985 reprezintă o etapă de importanță deosebită în înfăptuirea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, de înaintare spre comunism, de întărire a patriei noastre, a independenței și suveranității sale. *(Aplauze puternice).*

Aș dori ca și de la tribuna Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste să adresez tuturor oamenilor muncii, din toate sectoarele de activitate, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor cele mai calde felicitări pentru rezultatele obținute în 1981 și urarea de a munci în așa fel încît în 1982 să realizăm în întregime planul, să recuperăm cel puțin o parte din nerealizările din 1981, asigurînd dezvoltarea în ritm înalt a patriei noastre și creînd condițiile dezvoltării economico-sociale, extinderii în continuare a forțelor de producție și ridicării, pe această bază, a bunăstării materiale și spirituale a poporului. *(Aplauze puternice).*

Am dezbătut măsurile cu privire la reașezarea și corelarea pe principii economice a prețurilor la produsele agricole și majorarea prețurilor cu amănuntul la produsele agroalimentare, creșterea retribuției personalului muncitor, a alocației de stat pentru copii și a pensiilor. Și acestea au fost adoptate în unanimitate de Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste.

Într-adevăr, aceste măsuri au o deosebită importanță economică și politică, pentru o mai bună așezare a raporturilor între industrie și agricultură, pentru creșterea cointeresării materiale în dezvoltarea producției agricole, pentru întărirea colaborării economice, a alianței muncitorești și țărănești — factorul esențial al dezvoltării societății noastre socialiste, care se bazează pe aceste două clase fundamentale, pe alianța lor de nezdruncinat, pe alianța cu intelectualitatea, cu celelalte categorii de oameni ai muncii, pe unitatea întregului popor în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, sub conducerea politică a Partidului Comunist Român. *(Aplauze puternice).*

Aici, în acest Consiliu Național, sînt reprezentate toate forțele politice, toate categoriile sociale ale societății românești. Sînt prezenți reprezentanții oamenilor muncii din sectoarele industriale și, în general, neagricole ; sînt, de asemenea, prezenți țărani, sînt prezenți mici meșteșugari, alte categorii de oameni ai muncii ; sînt prezente toate organizațiile economice, profesionale, sociale, inclusiv cultele religioase. Sînt uniți în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste români, maghiari, germani și de alte naționalități, ca cetățeni ai Republicii Socialiste România, egali în drepturi și în obligații. *(Aplauze puternice).* Am putea spune că acest caracter larg reprezentativ, unic în felul său și, totodată, profund democratic, reprezintă forumul suprem de conducere politico-socială a societății noastre socialiste.

Iată de ce am ținut ca problemele fundamentale ale dezvoltării societății noastre să fie supuse dezbaterii și în Consiliul Național, pentru a hotărî împreună cum să acționăm, cum să desfășurăm activitatea atît pentru dezvoltarea forțelor de producție, dar și pentru ridicarea generală a nivelului de trai material și spiritual al poporului — țelul suprem al politicii partidului nostru comunist, al

Frontului Democrației și Unității Socialiste, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o realizăm în România. *(Aplauze puternice).*

Nu doresc să insist asupra problemelor cuprinse în documente, deoarece m-am referit pe larg la ele, atît la Brașov, cît și în ședința comună de ieri a Comitetului Central al partidului și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale.

Dealtfel, din discuții a reieșit că toți cei care au luat cuvîntul — și sînt convins că toți participanții la ședința Consiliului Național — cunosc și au înțeles bine problemele, iar adoptarea în unanimitate a documentelor de la ordinea de zi demonstrează acest lucru.

Prin adoptarea acestor hotărîri, consiliul nostru a dat dovadă de o înaltă conștiință socială, politică, de o înaltă responsabilitate față de viitorul socialist al patriei noastre, s-a angajat cu toată hotărîrea ca fiecare, în domeniul său de activitate, să acționeze neabătut pentru a asigura dezvoltarea economico-socială a țării într-un ritm tot mai înalt, pentru sporirea bogăției naționale și crearea, pe această bază, atît a condițiilor pentru ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului, cît și pentru întărirea forței și capacității de apărare a patriei noastre, a independenței și suveranității României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Aș dori să subliniez numai un singur lucru. Este adevărat, am dat pentru agricultură fonduri însemnate și trebuie să facem acest lucru pentru motivele pe care le-am subliniat pe larg în expunerile de care am vorbit. Am luat o serie de măsuri pentru creșterea veniturilor țărănimii — și aceasta constituia o necesitate pentru a asigura cointeresarea materială, dar și pentru revenirea unor oameni ai muncii în agricultură și reținerea într-o măsură mai mare a tineretului la sate, pentru a lucra în producția agricolă. Agricultura nu se poate face fără oameni cu o înaltă calificare și fără ca o parte a tineretului țării noastre să rămînă

să lucreze în agricultură, care constituie o ramură de bază a economiei românești. *(Aplauze puternice).*

Avem deci cu toții obligația să acționăm în așa fel, încît să realizăm aceste obiective pe care ni le-am propus. Am hotărît să majorăm prețurile de desfacere a produselor agroalimentare — și aceasta în proporție de aproape 35%. Pentru a nu diminua în nici un fel puterea de cumpărare a oamenilor muncii, am hotărît să trecem la majorarea retribuției, a alocațiilor pentru copii și a pensiilor. Aceste indemnizații pe care le-am dat sînt incluse în retribuție și înseamnă, de fapt, o majorare a retribuției. Toate acestea necesită sume foarte importante, peste 25 de miliarde de lei.

Pe această bază, în anul acesta, cu toată majorarea prețurilor la produsele agroalimentare, veniturile oamenilor muncii și, în general, veniturile populației nu vor scădea, ci vor continua să crească. Așa cum se arată și în documente, retribuția reală la sfîrșitul anului va fi cu 1,5% mai mare decît în 1980, iar în anul viitor — cînd vom aplica și a doua parte a majorării retribuției în această etapă — va ajunge la 4%, iar veniturile reale ale întregii populații vor crește pînă la sfîrșitul acestui an cu 3%. Deci, realizăm măsurile de majorare a prețurilor în condițiile creșterii retribuției și a veniturilor generale ale oamenilor muncii.

A rămas, într-adevăr, o mică categorie — de 90 000 de oameni — care nu primesc acum această majorare, dar aceștia sînt cei cu venituri de peste 4 000 de lei. Așa cum am spus și la Brașov, în această categorie se include și președintele țării și, desigur, și mulți din cei care se găsesc aici în sală. Dar cred că toți cei care au astăzi venituri peste 4 000 de lei vor înțelege că este echitabil și just să procedăm anul acesta așa, pentru a asigura un raport mai bun, în spiritul echității și dreptății sociale, între veniturile mari și veniturile mici, fără să mergem la o nivelare sau egalizare. În felul acesta aplicăm cu

fermitate principiul socialist : „fiecăruia după muncă, după contribuția sa la dezvoltarea societății", dar păstrînd, desigur, un raport echitabil între aceste venituri. Și însăși adoptarea în unanimitate a acestor documente demonstrează că Consiliul nostru Național și-a însușit și este pe deplin de acord cu înfăptuirea în viață a acestor principii. *(Aplauze puternice).* Dar trebuie să găsim 25 de miliarde de lei — și aceasta din ceea ce se produce în țara noastră. Ca să putem să asigurăm această majorare a retribuției și a celorlalte alocații a trebuit să reducem beneficiile cu mai mult de 3%. Practic, înseamnă că veniturile societății vor fi mai mici cu 25 de miliarde de lei în acest an. Iată de ce am pus problema să acționăm în așa fel încît în acest an să reușim să recuperăm cel puțin 30% din această sumă, deci să nu diminuăm prea mult venitul societății, pentru a avea în continuare mijloacele necesare atît pentru reproducția lărgită, cît și pentru necesitățile de apărare și alte necesități ale țării, precum și pentru ridicarea bunăstării generale a poporului. Nu am luat banii din altă parte pentru că nu avem de unde să-i luăm, decît tot din ceea ce am produs noi.

De aceea, trebuie să înțelegem că se impune să facem totul pentru ca anul acesta să realizăm, peste ceea ce am stabilit inițial în plan, o reducere mai accentuată a cheltuielilor materiale, creșterea mai puternică a productivității muncii, să producem, în general, mai multe bunuri cu un consum material și de muncă mai mic, spre a nu diminua prea mult veniturile societății pentru alte necesități, așa cum am menționat. Iar pînă la sfîrșitul cincinalului — și am dori să realizăm aceasta cît mai repede — practic toată această sumă să fie recuperată și veniturile prevăzute pentru 1985 să poată fi realizate în anii următori în întregime, astfel încît, pe ansamblu, societatea să dispună de mijloacele necesare pentru înfăptuirea programului de dezvoltare economico-socială a țării.

Sîntem o familie de aproape 23 000 000 de oameni. Sîntem o familie foarte diversă, dar cu toții trebuie să înțelegem că — indiferent în ce domeniu lucrăm, indiferent de ocupație, indiferent de credință, de orice alt fel de a gîndi — avem datoria, ca membri ai marii familii socialiste, să acționăm în deplină unitate pentru a ne gospodări mai bine și pentru a asigura creșterea mijloacelor puse la dispoziția societății, a acestei mari familii, pentru progresul și dezvoltarea ei în continuare.

Nu putem — repet și aici — să consumăm tot ceea ce producem. Trebuie să înțelegem că nivelul nostru de viață este legat de ceea ce producem. Cu cît vom produce mai mult și mai ieftin, cu atît vom dispune de mijloacele necesare pentru dezvoltarea în continuare a forțelor de producție — care constituie o necesitate obiectivă —, pentru alte necesități, ale apărării patriei, care, în împrejurările internaționale actuale, constituie, de asemenea, o necesitate obiectivă, precum și pentru a avea condiții să asigurăm ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, cuprinzînd aici și retribuția, și cheltuielile sociale și de orice fel. Așa trebuie să înțelegem toți, toate organizațiile, toți membrii, colectivi și individuali, ai Frontului Democrației și Unității Socialiste, incluzînd aici pe toți cetățenii patriei. Trebuie să dăm cu toții dovadă de înaltă răspundere față de interesele familiei noastre socialiste, ale societății noastre, față de prezentul și față de viitorul ei ! Să acționăm cu deplină răspundere pentru a asigura ridicarea continuă pe noi culmi de progres și civilizație a României, a poporului nostru, care trebuie să se afirme cu putere ca o națiune egală în rîndul țărilor socialiste, al celorlalte națiuni ale lumii, ca o forță puternică în lupta pentru progres social, pentru o politică de pace, de destindere, de independență a fiecărei națiuni. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am convingerea — bazat pe unanimitatea cu care au fost adoptate documentele — că toți membrii Consiliului

Național, toate organizațiile din Consiliul Național, toți oamenii muncii din patria noastră, fără deosebire de naționalitate, vor acționa într-o deplină unitate și cu înaltă răspundere și vor face în așa fel încît realizarea acestui complex de măsuri să asigure condițiile perfecționării conducerii și activității economice, perfecționării societății noastre socialiste, dezvoltării democrației muncitorești și socialiste și — subliniez încă o dată — ale ridicării României pe noi culmi de civilizație și progres, ale creșterii continue a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor. Să acționăm cu toții în așa fel încît să răspundem încrederii familiei noastre, poporului, să-l servim cu credință, servind patria, servind socialismul, independența României ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu—P.C.R. !").*

Vă urez tuturor succese în întreaga activitate, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze puternice, prelungite. Se intonează „Imnul F.D.U.S.". Într-o atmosferă de puternică însuflețire și strînsă unitate, toți cei prezenți la plenară scandează minute în șir: „Ceaușescu—P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul !", „Ceaușescu—România !", ovaționind puternic pentru Partidul Comunist Român — forța politică conducătoare a întregii națiuni —, pentru secretarul general al partidului).*

INTERVIU ACORDAT REVISTEI AMERICANE „NEWSWEEK"

— 17 februarie 1982 —

ÎNTREBARE : *Credeți, domnule președinte, că ambele părți sînt pregătite să negocieze cu bună credință la convorbirile de la Geneva privitoare la dezarmare și considerați că Washingtonul ar putea accepta propunerea dumneavoastră de a denucleariza Balcanii, întrucît singurele rachete regionale se află acum amplasate în țările membre ale N.A.T.O. ?*

RĂSPUNS : Problema amplasării de noi rachete cu rază medie de acțiune în Europa și a retragerii celor existente constituie o cerință a tuturor statelor europene, deoarece amplasarea și dezvoltarea acestor rachete creează pericole deosebit de mari pentru însăși existența statelor, a vieții înseși pe continentul european.

Consider că negocierile de la Geneva dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii în legătură cu rachetele cu rază medie de acțiune pot să ducă la rezultate pozitive. Atît Uniunea Sovietică, cît și Statele Unite au prezentat propuneri, abordînd însăși ideea „opțiunii zero". Fără îndoială că realizarea unei Europe fără nici un fel de rachete

nucleare constituie o cerință a unei reale dezarmări, a destinderii și păcii, dar probabil că aceasta va trebui să se realizeze în mai multe etape.

Ținînd seama de importanța acestor negocieri și de faptul că statele Europei sînt direct interesate în succesul lor, România se pronunță pentru participarea, într-o formă sau alta, a statelor europene la aceste negocieri. Considerăm că această participare va mări șansele realizării unui acord corespunzător.

În ce privește realizarea în Balcani a unei zone fără arme nucleare, o concepem în cadrul acțiunii pentru realizarea denuclearizării și în alte zone — cum ar fi Europa de nord de exemplu — , deci ca o parte a acțiunii pentru o Europă fără arme nucleare. Avem în vedere că statele din Balcani sînt interesate să nu aibă pe teritoriul lor nici un fel de armament nuclear, precum și faptul că, în această direcție, ele vor trebui să solicite și garanțiile corespunzătoare din partea Uniunii Sovietice și a Statelor Unite.

Considerăm deci că realizarea unei asemenea zone denuclearizate în Balcani corespunde atît intereselor statelor din Balcani, cît și intereselor europene, inclusiv ale Uniunii Sovietice și Statelor Unite.

ÎNTREBARE : *Președintele Reagan a afirmat că Uniunea Sovietică ar fi răspunzătoare pentru evenimentele din Polonia. Considerați, domnule președinte, că este corectă această afirmație și întrevedeți o amenințare gravă a destinderii din cauza situației din Polonia ?*

RĂSPUNS : Evenimentele din Polonia sînt rezultatul unor probleme interne complexe din Polonia. Nu se poate spune că de aceste evenimente sînt vinovate sau răspunzătoare Uniunea Sovietică sau alte țări socialiste, așa cum nu pot fi puse în discuție — legat de situația din Polonia — înseși problemele construcției socialiste. Noi considerăm că situația din Polonia trebuie soluționată de către polonezi, fără nici un amestec din afară.

Este evident că, pornind de la aceasta, considerăm sancțiunile și alte măsuri luate împotriva Poloniei de natură să creeze noi greutăți poporului polonez în procesul normalizării și dezvoltării pe calea democratică, socialistă a țării. Într-adevăr, măsurile adoptate — de sancțiuni economice împotriva Poloniei și chiar împotriva Uniunii Sovietice — sînt de natură să creeze noi probleme în relațiile internaționale, să ducă la ascuțirea lor, ceea ce, fără îndoială, ridică noi obstacole pe calea reluării politicii de destindere, de colaborare. De aceea, repet, noi considerăm că se impune renunțarea la orice măsuri de ordin economic sau de altă natură, care înseamnă o intervenție în viața internă din Polonia, fiind necesar să se acționeze în direcția sprijinirii Poloniei pentru a depăși cît mai rapid situația care s-a creat, pentru normalizarea vieții ei economice, sociale și politice. Aceasta corespunde intereselor poporului polonez, politicii de destindere, de pace și colaborare în Europa și în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Ca multe alte țări, atît din Est, cît și din Vest, România este confruntată cu unele probleme economice, dintre care pe cîteva le-ați specificat anul trecut în noiembrie. Considerați, domnule președinte, că sistemul socialist al României poate face față și depăși aceste probleme și veți adopta unele măsuri politico-administrative pentru a grăbi redresarea economică ?*

RĂSPUNS : Criza economică mondială se resimte puternic în aproape toate statele lumii și deci și în România. Aș dori să menționez însă că o serie de măsuri adoptate de țările capitaliste dezvoltate, îndeosebi de Statele Unite, privind politica dobînzilor înalte au accentuat aceste greutăți și au făcut ca efectele crizei economice să lovească cel mai puternic țările în curs de dezvoltare.

În ce o privește, România a acționat pentru a diminua cît mai mult influențele crizei economice mondiale. Aceste măsuri se reflectă și în faptul că, în 1981, economia romă-

nească a continuat să se dezvolte, obținînd o creștere a producției nete cu 4%, iar a producției-marfă cu 2,6%. Prevederile pentru acest an — care țin seama de influențele crizei economice mondiale — asigură dezvoltarea în continuare a economiei românești și pot spune că, dacă nu vor interveni probleme deosebite în viața internațională, vom realiza în bune condiții ceea ce ne-am propus. Organizarea și sistemul socialist al economiei românești creează condițiile depășirii greutăților determinate de criza economică.

Nu avem în vedere măsuri de ordin politico-administrativ cu privire la dezvoltarea economiei naționale. Avem în vedere și am adoptat însă unele măsuri de ordin economic cu privire la un raport cît mai just al prețurilor — atît la produsele industriale, cît și agricole —, care să țină seama de influențele creșterii prețurilor pe piața mondială, de o mai bună corelare a acestora cu prețurile de desfacere, în condițiile asigurării unei creșteri în continuare a nivelului de trai al maselor populare. Aceasta demonstrează forța și posibilitățile economiei socialiste românești, capacitatea ei de a asigura dezvoltarea forțelor de producție și ridicarea bunăstării poporului chiar în aceste împrejurări grele de pe plan internațional.

ÎNTREBARE: *În condițiile destinderii și creșterii comerțului Est-Vest, România a obținut însemnate credite din Occident pentru a-și dezvolta economia. Credeți, domnule președinte, că România va fi în stare să ramburseze aceste sume și să recurgă în viitor la noi credite din țările occidentale pentru dezvoltare ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România a obținut anumite credite, atît pentru dezvoltarea sa economică, dar mai cu seamă legate de creșterea deosebit de mare, la un moment dat, a prețurilor la petrol.

România, cu economia sa dezvoltată, poate să rambur-

seze în mod eșalonat aceste credite și am și adoptat măsurile corespunzătoare în privința aceasta.

În ceea ce privește recurgerea la noi credite în viitor, am hotărît să asigurăm dezvoltarea țării noastre cu forțele proprii, fără a mai recurge la credite de nici un fel. Punem, dealtfel, un mare accent pe realizarea unor operații comerciale care să asigure un echilibru complet — comercial și de plăți —, și anume prin ceea ce noi am numit compensare corespunzătoare a importului cu exportul. Aceasta pentru a nu mai fi nevoie să recurgem la nici un fel de credite, ținînd cont, mai cu seamă, de dobînzile foarte înalte și care, de fapt, fac inacceptabile creditele financiare.

ÎNTREBARE : *Relațiile Est-Vest se află într-o perioadă dificilă. Vă rugăm, domnule președinte, să ne spuneți care este rolul pe care poate să-l joace România, în aceste momente, pe linia politicii independente la care s-a referit și secretarul de stat al Statelor Unite ale Americii, Alexander Haig ?*

RĂSPUNS : Este adevărat, în viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebită. Ea este însă mult mai complexă și cuprinde multe zone, împreună cu relațiile dintre diferite grupări și state de pe toate continentele.

În acest cadru, într-adevăr, și relațiile dintre țările socialiste și capitaliste — sau dintre Est și Vest, cum le numiți dumneavoastră — cunosc o anumită încordare. Dar, după părerea mea, contradicțiile dintre țările bogate și țările sărace devin chiar mai puternice și constituie o problemă de o gravitate cu mult mai mare decît relațiile Est-Vest.

În acest cadru, România consideră că țările mici și mijlocii — țările lumii a treia, în general, deci și România — pot și trebuie să acționeze cu mai multă hotărîre în promovarea unei politici independente, să contribuie la soluționarea problemelor complexe internaționale într-un spirit nou, pornind de la principiile deplinei egalități în drep-

turi, ale respectului independenței și suveranității naționale, ale neamestecului în treburile interne, ale colaborării reciproc avantajoase, care să excludă vechile relații de dependență și inegalitate, precum și să ducă la renunțarea la politica de forță și amenințare cu forța.

În acest spirit, consider că România — împreună cu alte state — poate avea un rol important în depășirea politicii de încordare, în reluarea politicii de destindere, în vederea trecerii la dezarmare, și în primul rînd la dezarmare nucleară, la realizarea unei noi ordini economice internaționale, la o politică nouă, care să țină seama de interesele tuturor statelor.

TOAST LA DINEUL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI DUȘAN DRAGOSAVAȚ, PREȘEDINTELE PREZIDIULUI COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII COMUNIȘTILOR DIN IUGOSLAVIA

Cu prilejul vizitei de prietenie în Republica Socialistă România

— 19 februarie 1982 —

Dragă tovarășe Dragosavaț,

Dragi tovarăși și prieteni iugoslavi,

Dragi tovarăși,

Doresc încă o dată să vă adresez un salut călduros și să vă urez bun venit și să vă simțiți cît mai bine pe pămîntul României.

Sintem bucuroși că vizita prietenească pe care o faceți în România, convorbirile pe care le avem sînt o continuare a tradiționalelor întîlniri ce au avut loc cu tovarășul Tito și care au avut un rol — aș putea spune — hotărîtor în dezvoltarea relațiilor dintre partidele și țările noastre.

Este adevărat că relațiile dintre popoarele noastre au rădăcini adînci în istoria îndepărtată. De-a lungul secolelor, popoarele noastre au luptat nu o dată împotriva dominației

străine, pentru independență, pentru dreptul de a fi stăpîne pe destinele lor. Dar în anii socialismului și, mai cu seamă, în cadrul întîlnirilor cu tovarășul Tito, aceste tradiții s-au dezvoltat și s-au amplificat, au căpătat un nou conținut, bazat pe orînduirea socialistă comună, pe politica țărilor noastre de pace și colaborare internațională.

În viața internațională asistăm la o încordare deosebită. În aceste împrejurări este mai necesar ca oricînd să întărim colaborarea dintre partidele și țările noastre, conlucrarea cu toate forțele progresiste și antiimperialiste, pentru o politică de respect al independenței, de pace.

Este necesar să găsim căile dezvoltării continue a colaborării dintre partidele și țările noastre în domeniile economic, politic, științific, cultural, cît și pe plan internațional.

Mai mult ca oricînd trebuie să acționăm pentru soluționarea problemelor complexe internaționale într-un mod nou, cu participarea tuturor statelor, pornind de la renunțarea cu desăvîrșire la politica de forță și de amenințare cu forța, de la rezolvarea tuturor problemelor numai pe calea tratativelor, pe baza principiilor respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în afacerile interne și colaborării reciproc avantajoase.

Să facem totul pentru ca în Europa să nu fie amplasate rachete cu rază medie de acțiune și să se retragă cele existente, pentru o Europă fără arme nucleare.

În acest cadru să acționăm pentru dezvoltarea colaborării multilaterale între toate țările din Balcani, pentru realizarea unor relații de prietenie care să excludă armamentul nuclear în Balcani.

În general, este necesar să întărim activitatea noastră pe plan internațional, pentru reducerea cheltuielilor militare, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară.

De asemenea, mai mult ca oricînd este necesar să acționăm împreună cu toate țările în curs de dezvoltare pentru realizarea unei noi ordini economice internaționale.

În soluționarea acestor probleme internaționale complexe, un rol important au țările mici și mijlocii, mișcarea țărilor nealiniate.

În mod deosebit este necesar să întărim conlucrarea cu toate popoarele și forțele care se pronunță pentru destindere, pentru independență și pace.

Doresc să exprim convingerea că întîlnirea noastră, convorbirile pe care le avem vor duce la dezvoltarea colaborării româno-iugoslave — atît bilaterale, cît și pe plan internațional —, în interesul celor două popoare ale noastre, al cauzei destinderii și păcii în lume.

Cu această convingere, doresc să ridic paharul :

Pentru întărirea colaborării și prieteniei între partidele și popoarele noastre !

Pentru succese tot mai mari popoarelor iugoslave în construcția socialistă, în dezvoltarea lor economico-socială independentă !

În sănătatea dumneavoastră, tovarășe Dragosavaț !

În sănătatea dumneavoastră, tovarăși iugoslavi !

Pentru pace și colaborare internațională !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

MESAJ
ADRESAT PARTICIPANȚILOR LA REUNIUNEA INTERNAȚIONALĂ A ZIARIȘTILOR PENTRU DEZARMARE, SECURITATE ȘI PACE

— 23 februarie 1982 —

Îmi face o deosebită plăcere să vă adresez dumneavoastră, participanților la reuniunea internațională a ziariștilor pentru dezarmare, securitate și pace, care își începe astăzi lucrările la București, un salut cordial și cele mai bune urări de succes.

România găzduiește cu plăcere această importantă manifestare internațională, ce reunește în cadrul său reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii din țările continentului european și își propune să abordeze una din problemele fundamentale ale epocii contemporane — înfăptuirea dezarmării și asigurarea păcii pe planeta noastră —, să dezbată rolul și răspunderile mijloacelor de informare în masă în promovarea și realizarea acestui deziderat vital al popoarelor.

Întîlnirea dumneavoastră are loc într-un moment în care viața internațională cunoaște o evoluție deosebit de complexă și contradictorie. Pe de o parte, se afirmă tot mai puternic voința popoarelor de a se dezvolta libere și suverane, de a conviețui în deplină securitate și pace ; pe

de altă parte însă, continuă să se manifeste vechea politică de forță și dominație, de consolidare și reîmpărțire a zonelor de influență, ceea ce — în condițiile ascuțirii crizei economice mondiale, ale menținerii unor focare de conflicte și apariției altora noi — duce la o încordare deosebită în relațiile internaționale, creînd mari pericole la adresa independenței și libertății popoarelor, a păcii în întreaga lume.

O profundă și legitimă îngrijorare stîrnește în rîndul popoarelor amploarea pe care a luat-o cursa înarmărilor, accentuată de hotărîrea privind amplasarea în Europa a noi rachete cu rază medie de acțiune și dezvoltarea celor existente, de măsurile privind producerea a noi arme de distrugere în masă. Uriașele arsenale de arme existente astăzi în lume — îndeosebi în Europa — fac să planeze asupra generației actuale primejdia uriașă a unui război nuclear care ar putea nimici în cîteva clipe întregul continent, întreaga planetă. Sînt puse, astfel, în pericol minunatele cuceriri ale geniului uman, ale științei, artei și culturii, mărețele realizări făurite de popoare în decurs de secole și milenii. Este amenințată să fie distrusă creația supremă a naturii — omul, viața însăși.

În aceste împrejurări internaționale deosebit de grave este mai necesar ca oricînd ca popoarele, conștiințele realiste, înaintate, de pretutindeni să-și unească eforturile și să conlucreze tot mai strîns, într-o atmosferă de încredere și respect reciproc, pentru a preîntîmpina pericolul unui dezastru nuclear, pentru a apăra pacea pe planeta noastră.

Considerăm că o mare răspundere revine, în această privință, presei — ziarelor și revistelor, posturilor de radio și televiziune —, care trebuie să asigure informarea corectă a opiniei publice, a popoarelor asupra pericolelor ce le amenință, să ajute la mobilizarea lor la luptă pentru a pune capăt politicii de înarmări, pentru apărarea dreptului lor fundamental la existență liberă, la viață, la pace.

Desigur, dumneavoastră veniți din țări diferite ca mărime și nivel de dezvoltare, cu orînduiri social-politice diferite, iar publicațiile pe care le reprezentați au poziții deosebite față de o problemă sau alta. Indiferent însă de deosebirile de orînduire, de concepții filozofice sau politice, problema care se impune, înainte de toate, este a alege între politica de intensificare a cursei înarmărilor, de producere de noi arme de distrugere în masă și politica de dezarmare, de destindere și pace. Fără îndoială că locul ziariștilor atașați idealurilor umaniste este alături de popoarele care luptă pentru apărarea vieții și muncii lor pașnice, pentru înțelegere, pace și colaborare — și ei trebuie să pună toată puterea cuvîntului, forța argumentelor lor în slujba acestor nobile idealuri.

Este o realitate că popoarele europene — indiferent în ce parte a continentului s-ar afla, în Vest sau Est, în Nord sau în Sud — sînt direct amenințate de armamentul nuclear existent, precum și de cel ce ar urma să se amplaseze în viitor. De aceea, ele trebuie să se ridice cu toată hotărîrea și să spună un NU categoric rachetelor cu rază medie de acțiune, bombei cu neutroni, oricăror arme de distrugere în masă, să facă totul pentru ca Europa să devină, într-adevăr, un continent fără arme nucleare de nici un fel, un continent unit, al înțelegerii și colaborării pașnice între toate statele, fără deosebire de orînduire socială!

Considerăm că nimic nu poate fi mai important în zilele noastre decît problemele păcii și dezarmării, că trebuie făcut totul pentru ca, în nici o împrejurare și sub nici un motiv, atenția popoarelor să nu fie abătută de la aceste probleme vitale pentru existența civilizației și a vieții pe Pămînt. Acum, pînă nu este prea tîrziu, pînă n-au început să fie lansate rachete, să cadă bombele, trebuie să acționăm pentru a se pune stavilă cursei absurde a înarmărilor, pentru a determina trecerea la dezarmare, și în primul rînd la

dezarmarea nucleară. După ce vor cădea bombele nucleare va fi prea tîrziu. Nu vor mai exista nici vinovații, nici judecătorii. Nu vor mai exista, desigur, nici ziare, nici posturi de radio și televiziune, care să tragă concluzii, să înfățișeze cauzele care au dus omenirea la dezastru. Acum trebuie acționat cu toată hotărîrea, acum este necesar să fie desfășurate largi acțiuni de presă pentru a ridica popoarele la luptă activă împotriva pericolului nuclear, a politicii de înarmări, care le împovărează tot mai greu existența. Acum este necesar să mobilizăm opinia publică pentru a-i determina pe adepții înarmărilor să renunțe la această cale periculoasă, care duce omenirea la prăpastie, la pieire. Interesele păcii și liniștii popoarelor cer în modul cel mai hotărît să se pună capăt oricărei propagande de justificare a cursei înarmărilor, propagării urii și vrăjmășiei între națiuni.

Presa trebuie să se pronunțe în modul cel mai hotărît împotriva înarmărilor, să slujească apropierii între popoare, dezvoltării încrederii și prieteniei, să promoveze neabătut cauza păcii, înțelegerii și colaborării internaționale.

În condițiile actuale, cînd omenirea este confruntată cu probleme tot mai complexe, generate de criza economică mondială, cînd în diferite state ale lumii sînt multiple probleme de soluționat, rolul presei este tocmai de a contribui la întărirea colaborării în vederea sprijinirii acestor popoare să-și rezolve de-sine-stătător problemele, să înainteze pe calea progresului economic și social. În acest context, misiunea presei este nu de a sublinia și adînci divergențele și disensiunile dintre state, ci de a pune puternic în evidență ceea ce este comun, ceea ce unește și este în interesul dezvoltării libere și independente a tuturor națiunilor, în interesul colaborării și destinderii internaționale, al păcii și progresului în întreaga lume.

Împreună cu forțele iubitoare de pace și progres din

întreaga lume, România socialistă acționează cu toată fermitatea pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la măsuri practice, concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. În acest sens, țara noastră a inițiat o serie de propuneri privind înghețarea bugetelor militare, reducerea cheltuielilor destinate înarmărilor și alocarea unor fonduri însemnate din aceste economii pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare, pentru dezvoltarea economico-socială în general. Marile manifestări populare pentru pace desfășurate în România constituie o expresie concludentă a hotărîrii poporului român de a acționa, împreună cu popoarele europene, cu toate popoarele lumii, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru reluarea și continuarea neabătută a politicii de destindere, de pace și colaborare internațională. Am salutat și salutăm, totodată, amplele manifestări din Europa împotriva amplasării de noi rachete pe continent, ne exprimăm întreaga noastră solidaritate cu acțiunile desfășurate pe toate continentele lumii pentru dezarmare și pace, pentru apărarea dreptului popoarelor la existență liberă și demnă. În acest context, doresc să exprim, încă o dată, înalta apreciere pe care o dăm rolului și contribuției presei în reflectarea acestor manifestări, în punerea în atenția opiniei publice a unor asemenea probleme vitale, de care depind destinele întregii omeniri. Considerăm, în acest sens, că nu poate fi îndatorire mai de onoare pentru slujitorii presei decît de a-și pune cu hotărîre talentul și întreaga lor capacitate de creație în slujba promovării acestor arzătoare idealuri ale umanității, ridicîndu-se cu toată energia împotriva războiului, a politicii de înarmări, pentru o lume fără arme și fără războaie, o lume a păcii și colaborării.

Îmi exprim convingerea că reuniunea dumneavoastră va prilejui un fructuos schimb de opinii privind modalitățile de întărire a conlucrării pe plan european și mondial a lucrătorilor din presă, radio și televiziune în lupta pentru

dezarmare, pace și progres, pentru creșterea contribuției și răspunderii presei în afirmarea acestor deziderate vitale ale epocii noastre.

Cu această convingere, vă adresez dumneavoastră, tuturor, calde urări de succes, de împliniri și satisfacții tot mai mari în misiunea de înaltă răspundere ce vă revine în societate, în promovarea cauzei nobile a păcii.

NICOLAE CEAUȘESCU

Președintele
Republicii Socialiste România

CUVÎNTARE LA PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL AGRICULTURII, INDUSTRIEI ALIMENTARE, SILVICULTURII ȘI GOSPODĂRIRII APELOR

— *26 februarie 1982* —

Dragi tovarăși și prieteni,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, participanților la plenara Consiliului Național al Agriculturii, în numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al guvernului, precum și al meu personal, un salut călduros, împreună cu cele mai bune urări. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Plenara a dezbătut pe larg probleme de importanță deosebită pentru dezvoltarea agriculturii românești, corespunzător hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului și noii etape de dezvoltare a societății noastre socialiste. În centrul dezbaterilor — în plen și în secțiuni — au stat problemele organizării în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole din acest an, și îndeosebi a lucrărilor din primăvară. Se poate spune că discuțiile au evidențiat atît rezultatele obținute, marile posibilități de dezvoltare a agriculturii românești, cît și unele greutăți și lipsuri ce s-au manifestat și continuă să mai existe într-un domeniu sau altul. Analiza critică și autocritică a activității desfă-

șurate de unitățile și organele agricole constituie o garanție că se va acționa cu toată hotărîrea în vederea lichidării lipsurilor, depășirii greutăților ce se mai manifestă și înfăptuirii neabătute a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, a planului pe 1982, sporind în acest fel contribuția agriculturii la dezvoltarea generală a patriei noastre socialiste, la bunăstarea poporului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În acest sens, participanții la discuții au formulat multe propuneri cu privire la perfecționarea organizării și conducerii agriculturii, la o serie de probleme de ordin tehnic și tehnologic, ceea ce demonstrează nivelul înalt de conștiință și răspundere al oamenilor muncii din agricultură, preocuparea de a acționa cu toată hotărîrea în vederea obținerii unor producții mai bune în toate sectoarele producției agricole, atît vegetale, cît și animale. Însăși componența Consiliului Național al Agriculturii și dezbaterile care au avut loc constituie expresia profundului democratism al organizării și conducerii agriculturii românești — parte integrantă a democrației noastre muncitorești, socialiste, care asigură participarea țărănimii, a oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului nostru popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, la făurirea în mod conștient a propriului viitor, liber și fericit, a viitorului socialist și comunist. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Dragi tovarăși,

Plenara Consiliului Național al Agriculturii are loc într-o perioadă de o deosebită semnificație istorică, socială și politică. În această primăvară se împlinesc 75 de ani de la marea răscoală revoluționară țărănească din 1907 și 20 de ani de la victoria revoluției agrare socialiste — încheierea cooperativizării agriculturii în țara noastră —, care a deschis mari perspective progresului continuu al produc-

ției agricole, ridicării bunăstării țărănimii. *(Aplauze și urale puternice, îndelungate).*

De la înalta tribună a plenarei Consiliului Național al Agriculturii, doresc să aduc un fierbinte omagiu țărănimii noastre, clasă care, secole de-a rîndul, a fost purtătoarea celor mai glorioase tradiții de luptă ale poporului nostru. În marile lupte, purtate de-a lungul secolelor, împotriva dominației străine, pentru neatîrnare și independență, pentru formarea națiunii române și a statului național român, țărănimea a avut un rol determinant. Îi găsim pe țărani încă în armatele lui Burebista și Decebal, îi găsim în armatele de la Rovine și alte bătălii ale lui Mircea, despre care Eminescu scria că i-a răspuns astfel lui Baiazid, pe care, apoi, l-a și bătut :

Eu ? Îmi apăr sărăcia și nevoile și neamul...
Și de-aceea tot ce mișcă-n țara asta, rîul, ramul,
Mi-e prieten numai mie, iară ție dușman este,
Dușmănit vei fi de toate, făr-a prinde
chiar de veste.

Și acest lucru poporul nostru și țărănimea l-au demonstrat de-a lungul secolelor. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").* Eminescu mai scria că Mircea i-a spus lui Baiazid :

N-avem oști, dară iubirea de moșie e un zid
Care nu se-nfiorează de-a ta faimă, Baiazid !

Dar astăzi avem și oști, și dacă cineva va încălca pămîntul României, va ataca cuceririle noastre revoluționare, le vom apăra prin munca, prin lupta noastră unită ! *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

Îi găsim pe țărani, pe răzeși, în armatele lui Ștefan cel Mare, care a dus, după cum știți, un mare număr de bătălii pentru neatîrnare și independență. Îi găsim pe țărani, pe moșneni, în armatele lui Mihai Viteazul, care, cu

aproape 4 secole în urmă, a realizat pentru prima dată unirea românilor, a țărilor românești într-un singur stat. *(Aplauze și urale puternice).* Așa cum îi găsim pe țărani în nenumărate alte bătălii, în armatele lui Tudor Vladimirescu, în revoluția din 1848. Îi găsim pe țărani ca participanți activi la realizarea Unirii, în 1859. Tot pe țărani îi găsim pe cîmpurile de luptă pentru independență în 1877, la Grivița, la Smîrdan, la Plevna și în alte locuri, înscriind, prin lupta și sîngele lor, o epopee măreață în marile bătălii împotriva asupritorilor străini, pentru independență, pentru întărirea statului național român. *(Aplauze și urale puternice).*

Iată de ce, într-adevăr, trebuie să spunem, și cu acest prilej, că întotdeauna țărănimea, muncind și asigurînd recolte corespunzătoare cu mijloacele pe care le avea, nu a uitat niciodată că trebuie să facă totul pentru a asigura dezvoltarea țării, a națiunii, pentru libertatea și independența sa. Ea, țărănimea, a purtat greul luptelor, a dat cel mai mare tribut de sînge, asigurînd, cu sîngele și viața celor mai buni fii ai săi, dezvoltarea poporului nostru, a culturii și limbii române. *(Aplauze și urale puternice, îndelungate).*

În același timp, de-a lungul secolelor, țărănimea s-a ridicat de nenumărate ori la luptă revoluționară împotriva nedreptăților sociale, a feudalismului și burghezo-moșierimii, pentru a-și cuceri libertățile și drepturile economice și sociale. În multe din aceste bătălii revoluționare, țăranii români au luptat în strînsă unitate cu țăranii maghiari, germani, de altă naționalitate, împotriva asupritorilor comuni, pentru a fi cu adevărat egali în drepturi, liberi și stăpîni în țara lor comună — România. *(Aplauze și urale puternice, îndelungate).*

O însemnătate deosebită o au, în acest proces revoluționar, răscoalele revoluționare din 1907, care au demonstrat maturitatea politică a țărănimii, hotărîrea ei de a acționa cu toată energia împotriva nedreptăților sociale,

a asupririi moșierești, pentru lichidarea inegalităților sociale, pentru a fi stăpînă pe pămînt și a participa cu întreaga sa forță la dezvoltarea generală a țării, la asigurarea independenței și suveranității patriei. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În cadrul acestor mari bătălii revoluționare s-a manifestat pentru prima dată într-o formă organizată alianța dintre clasa muncitoare și țărănime. Dealtfel, trebuie menționat că, odată cu apariția pe arena istoriei a clasei muncitoare, și luptele revoluționare, inclusiv ale țărănimii, au luat forme mai puternice, mai organizate, ceea ce a făcut să crească rolul și forța acestor două clase în întreaga viață politică și socială a țării, în dezvoltarea și transformarea României.

În anii care au urmat, țărănimea a participat, alături de clasa muncitoare, la marile bătălii de clasă ce au avut loc în această perioadă, la războiul care a dus la apărarea independenței și făurirea statului național unitar în 1918, precum și la lupta împotriva fascismului și războiului. Ea a avut un rol activ în desfășurarea luptei organizate de Partidul Comunist Român împotriva războiului, pentru ieșirea României din războiul dus alături de Germania hitleristă și trecerea la lupta împotriva fascismului, pentru asigurarea independenței naționale a României. *(Aplauze puternice).*

Înfăptuirea revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă, la 23 August 1944, a deschis calea unor mari transformări sociale revoluționare, dezvoltării democratice și apoi socialiste a României. A urmat participarea activă la război alături de armatele sovietice, împotriva Germaniei hitleriste, pentru eliberarea deplină a țării de sub dominația fascisto-horthistă și, în continuare, pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei, pînă la înfrîngerea definitivă a Germaniei fasciste.

Sînt cunoscute marile transformări revoluționare, luptele pentru lichidarea moșierimii și pentru trecerea

pămîntului în mîinile țărănimii, pentru înfăptuirea revoluției democratice revoluționare și trecerea la înfăptuirea revoluției socialiste.

În toate aceste bătălii revoluționare de mare însemnătate istorică, țărănimea a reprezentat o puternică forță revoluționară, acționînd în strînsă alianță cu clasa muncitoare, cu celelalte categorii sociale, aducîndu-și contribuția inestimabilă la toate marile transformări revoluționare din patria noastră, la victoria socialismului în România. *(Aplauze și urale puternice, îndelungate).*

Trecerea la dezvoltarea socialistă a României a pus ca o necesitate obiectivă — odată cu industrializarea socialistă a țării — organizarea pe baze noi a agriculturii, transformarea sa socialistă. În procesul îndelungat, de 12 ani, de la primele cooperative agricole de producție, din 1949—1950, pînă în primăvara anului 1962 s-a desfășurat o intensă activitate politico-organizatorică, creîndu-se condițiile pentru trecerea țărănimii pe calea cooperativizării, pentru organizarea agriculturii românești pe baze socialiste de stat și cooperatiste. În primăvara anului 1962 am încheiat acest proces complex revoluționar, realizînd organizarea agriculturii pe baze cooperatiste, deschizînd o nouă epocă istorică în dezvoltarea agriculturii românești.

Prin organizarea socialistă a agriculturii se poate spune că pentru prima dată țărănimea a devenit cu adevărat stăpînă pe pămîntul pe care lucrează, transformîndu-se treptat într-o clasă nouă — clasa țărănimii cooperatiste, care constituie o forță importantă în statul nostru socialist. *(Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung: „Ceaușescu și poporul!“).*

Odată cu organizarea pe baze socialiste a agriculturii, s-a pus capăt pentru totdeauna exploatării moșierești și capitaliste, asupririi omului de către om, s-a deschis calea realizării principiilor socialiste de dreptate și echitate socială. În același timp, se poate afirma că, odată cu încheierea transformării socialiste a agriculturii, s-a realizat și

dezvoltarea unitară a economiei românești în cele două sectoare fundamentale de producție materială — industria și agricultura.

Acum, cînd aniversăm 20 de ani de la încheierea cooperativizării, doresc să aduc un călduros omagiu țărănimii noastre, care a înțeles că numai pe calea socialistă, împreună și în strînsă alianță cu clasa muncitoare, își poate asigura cu adevărat dezvoltarea liberă, bunăstarea și fericirea sa și, totodată, își poate aduce o contribuție și mai importantă la dezvoltarea generală a patriei, la întărirea forței, independenței și suveranității României socialiste ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu și poporul !").*

În cei 20 de ani, agricultura socialistă românească a cunoscut o puternică dezvoltare, asigurînd în condiții tot mai bune aprovizionarea populației cu produse agroalimentare și necesitățile de materii prime ale unor sectoare importante ale industriei noastre. Despre toate acestea vorbesc cel mai bine cifrele. Astfel, producția de cereale a crescut de la 9 600 000 de tone în 1962 la circa 20 000 000 de tone în 1980—1981. S-a dezvoltat puternic producția de floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, cartofi, legume, struguri, fructe și altele. Numărul animalelor a crescut astfel : la bovine — de la 4 500 000 la peste 6 300 000 ; la porcine — de la 4 500 000 la 12 500 000 ; la ovine — de la 12 000 000 la peste 17 000 000 ; la păsări — de la 34 000 000 la peste 109 000 000.

S-a dezvoltat puternic baza de mecanizare, agricultura românească dispunînd astăzi de 155 000 de tractoare, față de 57 500 în 1962, precum și de mașinile agricole corespunzătoare.

De la 190 000 ha irigate, am ajuns la aproape 2 300 000. De asemenea, agricultura a primit în 1981 de 11 ori mai multe îngrășăminte față de 1962.

Tocmai pe această bază tehnico-materială s-a asigurat creșterea continuă a producției agricole. Odată cu aceasta

au crescut veniturile și s-a ridicat continuu bunăstarea materială și spirituală a țărănimii, a satului nostru.

Aici s-a vorbit — în plen și în secțiuni — despre aceste realizări. Multe cooperative și unități agricole de stat au prezentat producțiile deosebit de mari obținute, atît la cereale și alte produse vegetale, cît și în zootehnie. Toate acestea vorbesc de la sine, demonstrează că trecerea pe calea socialistă a agriculturii românești, eforturile făcute de clasa muncitoare, de statul nostru socialist pentru dotarea materială a agriculturii au constituit baza trainică a tuturor succeselor, garanția că agricultura noastră va continua să se dezvolte și să ocupe un loc important în întreaga economie românească. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Împreună cu dezvoltarea generală a agriculturii, a economiei românești, sporirea producției agricole a asigurat condițiile creșterii continue a nivelului de trai material și spiritual al poporului, a consumului de bunuri agroalimentare, care la multe produse a crescut, în această perioadă, de mai bine de două ori. Dacă ne referim numai la consumul de carne, acesta a crescut de la circa 26 kg pe locuitor în 1965 la peste 60 kg în 1980—1981.

Pornind de la creșterea producției agricole în cei 20 de ani, putem privi cu îndreptățită mîndrie marile realizări obținute de la încheierea cooperativizării agriculturii. Se poate afirma, pe această bază, că viața, realitatea demonstrează cu putere superioritatea agriculturii socialiste, forța creatoare a țărănimii noastre cooperatiste, a tuturor oamenilor muncii de la sate, adevărații realizatori ai marilor succese din agricultură. *(Aplauze și urale îndelungate ; se scandează puternic : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").* Acum putem să afirmăm cu toată fermitatea că numai calea socialistă a agriculturii, în forma proprietății de stat sau cooperatiste, care se completează în mod armonios, poate asigura progresul neîntrerupt și rapid al agriculturii.

Doresc să mă refer la unele critici aduse agriculturii socialiste de o serie de ziare din străinătate. Se pare că unii nu înțeleg pe deplin că, pentru țările în curs de dezvoltare, pentru o țară ca România, problema transformării socialiste reprezintă singura cale pentru progresul rapid al agriculturii. Vechea cale capitalistă, a proprietății capitaliste, nu mai corespunde în general, și cu atît mai mult ea nu mai corespunde în nici un fel pentru țările care au fost jefuite și asuprite de imperialism, care și-au cucerit independența și care, dacă vor să-și consolideze independența cucerită, să aibă asigurată hrana și să poată să-și asigure progresul economic și social, trebuie să aleagă numai calea socialistă. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !").*

Știm, și discutăm deschis și pe larg, unele lipsuri și greutăți din activitatea noastră. În cursul anului 1981 și la începutul acestui an am supus unei analize largi, temeinice, aproape fiecare sector de activitate din agricultura noastră. Ne-am consfătuit cu oamenii muncii din agricultură cum să acționăm pentru a putea înlătura orice piedici, orice greutăți, pentru a face față inclusiv unor condiții climatice nu prea bune în unii ani și am ajuns la concluzia că avem aceste posibilități. Ceea ce s-a spus și la această plenară, ca și în toate consfătuirile, demonstrează că, în aceleași condiții de climă, am putut obține în multe unități cooperatiste sau unități de stat recolte deosebit de mari, pînă la 10—15 tone de porumb la hectar. Ați auzit, și dealtfel fiecare cunoașteți, că nu există județ unde să nu avem un număr însemnat de unități care să obțină asemenea rezultate. Nu ascundem deloc greutățile și lipsurile, nu așteptăm prietenii sau unii răuvoitori de peste graniță să ne vorbească de ele. Este în felul nostru, al comuniștilor, al poporului nostru de a discuta deschis și ce e bine și ce e rău. Democrația noastră socialistă se bazează tocmai pe discuția largă cu masele populare, cu toate categoriile sociale, pe stabilirea măsurilor și căilor de soluționare a problemelor, într-o acțiune comună, unitară. Sîntem convinși că numai împreună cu poporul vom asigura depășirea oricăror greutăți, înfăptuirea marilor obiective puse de Programul partidului, de Congresul partidului, făcînd ca patria noastră socialistă să se ridice continuu pe noi culmi de progres și civilizație, să crească bunăstarea materială și spirituală a poporului — țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste pe care o edificăm în România ! *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Dispunem astăzi de o puternică bază tehnico-materială, de o puternică forță socială — țărănimea —, de cadre tehnice și ingineri în toate domeniile. De regulă, spunem că, de fapt, cadrele hotărăsc totul. Aceasta e o afirmație politică care se referă însă la cadre. Poporul nostru cred că spune mai bine cînd afirmă : „omul sfințește locul", adică, de fapt, nu numai cadrele, ci poporul, masele hotărăsc dezvoltarea societății socialiste ! *(Aplauze puternice, îndelungate).* În aceste condiții putem asigura progresul rapid al agriculturii, înfăptuirea noii revoluții agrare, corespunzător noii etape de dezvoltare, forțelor materiale de care dispune agricultura noastră.

Dragi tovarăși,

În această perioadă am obținut succese importante și în dezvoltarea industriei socialiste. Față de 1965, producția industrială a fost în 1980 de peste 5 ori mai mare. Numai în anii 1970—1980, producția industrială a crescut de circa 3 ori. S-au dezvoltat puternice ramuri industriale, cum sînt : metalurgia, care a crescut de 4,4 ori față de 1965, chimia — de 5,8 ori, construcția de mașini — de 8,6 ori. O puternică dezvoltare a cunoscut, de asemenea, industria ușoară, care a crescut de peste 5 ori, iar industria alimentară — de 2,6 ori. S-au dezvoltat, de asemenea, și celelalte sectoare ale producției materiale, transportul și

telecomunicațiile. Un puternic avînt au cunoscut știința, învățămîntul, cultura — factori determinanți în înfăptuirea dezvoltării socialiste a patriei, în ridicarea ei pe noi culmi de progres și civilizație.

Pe baza dezvoltării forțelor de producție a crescut venitul național de 3,5 ori față de 1965, s-au asigurat mijloacele necesare atît pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale, creșterea avuției naționale a poporului, cît și pentru ridicarea nivelului de trai material și spiritual al oamenilor muncii, al întregii noastre națiuni. România socialistă dispune astăzi de o economie puternică, capabilă să asigure dezvoltarea continuă a țării și ridicarea, pe această bază, a bunăstării generale a întregului popor.

Sînt cunoscute hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului, prevederile celui de-al VII-lea plan cincinal. Prin realizarea acestor obiective, în centrul cărora stă înfăptuirea unei noi calități a muncii și vieții în toate sectoarele de activitate, România va putea trece la un nou stadiu de dezvoltare, de la țară socialistă în curs de dezvoltare la țară socialistă mediu dezvoltată.

După cum se știe, în acest cincinal, un accent deosebit se pune pe asigurarea într-o măsură cît mai mare din țară a bazei de materii prime și energetice, precum și pe dezvoltarea mai puternică a agriculturii, ca ramură principală producătoare de produse agroalimentare, pentru acoperirea întregului necesar de consum și de materii prime pentru o serie de ramuri ale economiei naționale, îndeosebi pentru industria ușoară.

La plenara Comitetului Central, precum și în cadrul unor consfătuiri de lucru din cursul anului 1981 și de la începutul acestui an, am dezbătut pe larg — odată cu marile realizări, cu succesele obținute inclusiv în cursul anului 1981 — și unele lipsuri și greutăți. S-au formulat critici serioase la adresa unor neajunsuri care se mai manifestă în diferite sectoare ale activității, inclusiv în agricultură. Vorbind despre aceste greutăți, despre lipsuri,

chiar despre unele greșeli care s-au săvîrșit, nu trebuie nici un moment să minimalizăm marile realizări obținute în anii construcției socialiste. Nu putem să nu subliniem forța economiei socialiste românești, rezultatul politicii juste a partidului nostru comunist — forța politică conducătoare a societății —, al eforturilor clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, ale întregului nostru popor, care, în strînsă unitate în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, înfăptuiește neabătut politica partidului, Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Aș dori să adresez și cu acest prilej calde felicitări și mulțumiri tuturor constructorilor socialismului de la orașe și sate, întregului nostru popor și urarea de succese tot mai mari în activitatea de înfăptuire a celui de-al șaptelea plan cincinal, a planului pe 1982 ! *(Aplauze și urale puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Stimați tovarăși,

Dezvoltarea economiei noastre socialiste, problemele complexe apărute în economia mondială, accentuarea crizei economice — care se manifestă, într-o măsură mai mare sau mai mică, în toate statele, inclusiv în țara noastră — au determinat adoptarea de măsuri corespunzătoare pentru actualizarea prețurilor de cost și de producție din industrie și agricultură. A apărut ca o necesitate obiectivă cerința de a asigura oglindirea cît mai reală a cheltuielilor de producție, materiale și de forță de muncă, astfel încît prețurile să joace un rol activ în buna desfășurare a activității economice, în aplicarea principiului socialist de retribuire după cantitatea și calitatea muncii, în realizarea în viață a noului mecanism economic, a autoconducerii și a autogestiunii. Această actualizare a prețurilor a deter-

minat și măsuri de majorare a prețurilor de contractare și achiziție a produselor agricole, ținînd seama de creșterea cheltuielilor de producție în agricultură, cît și de necesitatea asigurării sporirii veniturilor țărănimii. Prin aceste măsuri de creștere a prețurilor de contractare și achiziție a produselor agricole, producătorii agricoli primesc în plus, calculat la producția din 1982, peste 25 de miliarde de lei. Aceasta a făcut necesară și măsura de majorare a prețurilor de desfacere la produsele agroalimentare și la unele servicii.

După cum este cunoscut, această majorare s-a realizat în condițiile creșterii retribuției oamenilor muncii, a pensiilor și a indemnizațiilor pentru copii, ceea ce asigură compensarea creșterilor prețurilor și o sporire reală a retribuției în 1982 cu 1,5% față de 1980, iar prin majorarea retribuției, creșterea reală a acesteia va fi, în 1983, de circa 4%. În același timp, așa cum am menționat și cu alt prilej, veniturile țărănimii cresc cu circa 25%. În general, veniturile populației vor crește în acest an cu peste 3%. Astfel, am realizat o concordanță mai bună între prețurile din industrie și agricultură, între prețurile de producție și prețurile de desfacere a produselor agricole, asigurînd și creșterea în continuare a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Odată cu aceasta, în agricultură au fost luate o serie de măsuri pentru mai buna organizare a activității, pentru legarea mai strînsă a stațiunilor de mașini și tractoare de unitățile de producție, pentru îmbunătățirea veniturilor mecanizatorilor și legarea lor mai strînsă de producția agricolă, precum și măsuri de perfecționare a sistemului de retribuție a cooperatorilor și a celorlalți oameni ai muncii din agricultura cooperatistă, ceea ce asigură condiții de creștere mai puternică a cointeresării materiale a țărănimii.

Toate aceste măsuri sînt îndreptate, în primul rînd, în direcția asigurării cadrului cel mai corespunzător pentru buna desfășurare a activității în agricultură, în vederea

înfăptuirii planului de creștere mai puternică a producției agricole, vegetale și animale. Aceste măsuri asigură înlăturarea marilor decalaje ce se creaseră, la un moment dat, între prețurile industriale și agricole, între veniturile din industrie și agricultură, precum și realizarea unei concordanțe mai bune, mai echitabile, pe principii socialiste. Ele înlătură posibilitatea dezvoltării unor contradicții antagoniste și creează condițiile pentru o dezvoltare armonioasă și echilibrată a economiei naționale, a întregii vieți sociale.

Este evident că, în procesul dezvoltării multilaterale și complexe a forțelor de producție, a vieții sociale, pot să se ivească, într-un domeniu sau altul, anumite dereglări, anumite disproporții. Este rolul partidului nostru, al statului socialist, al organismelor democrației noastre socialiste să acționeze în mod conștient pentru înlăturarea oricăror dereglări sau disproporții și pentru a asigura dezvoltarea în continuare a forțelor de producție în mod echilibrat, aceasta constituind o necesitate a înfăptuirii socialismului și comunismului. Trebuie să fim pe deplin conștienți că nu este de ajuns să spunem că în socialism nu pot apărea contradicții. Dealtfel, noi am mai discutat această problemă și am ajuns la concluzia că este o teză care a fost infirmată de viață. Și în socialism, ca în orice societate omenească, există, se dezvoltă și contradicții — și ele pot ajunge chiar la contradicții antagoniste, pot duce la ciocniri.

Tocmai în aceasta constă însă superioritatea socialismului, care, pornind de la concepția revoluționară despre lume și viață, ținînd seama de realități și de legitățile obiective, trebuie să acționeze în așa fel încît să sesizeze apariția anumitor disproporții sau neajunsuri, a anumitor contradicții și să nu aștepte ca ele să se amplifice; dimpotrivă, să acționeze la timp, în mod organizat și conștient pentru soluționarea lor, pentru a stabili, în noile condiții, un nou echilibru și a asigura astfel dezvoltarea armonioasă a societății socialiste. În acest spirit a acționat, acționează

și va acționa partidul nostru comunist, îndeplinindu-și rolul de forță politică conducătoare, care, în strînsă unitate cu poporul, asigură dezvoltarea continuă a României pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !“).*

În același timp, prin măsurile luate, dorim să asigurăm condiții materiale mai bune pentru ca un număr mai mare de tineri să rămînă, să se specializeze și să lucreze în agricultură — ramură de importanță deosebită în economia românească.

Considerăm că toate măsurile luate în ultimul timp în domeniul agriculturii creează un cadru mai bun — și organizatoric, și material, și politic — pentru realizarea neabătută a programului de dezvoltare a agriculturii, de înfăptuire a noii revoluții agrare, asigurînd un nou și puternic avînt al agriculturii socialiste, corespunzător cerințelor societății noastre, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, creșterea contribuției acestei importante ramuri a economiei naționale la dezvoltarea generală a patriei, la întărirea independenței și suveranității României. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Dragi tovarăși,

Congresul al XII-lea al partidului, trasînd obiectivele dezvoltării generale a economiei românești, punînd în centrul preocupării dezvoltarea bazei energetice și de materii prime interne, a atras în mod deosebit atenția și a stabilit sarcina dezvoltării mai puternice a agriculturii, ca una din ramurile principale ale economiei românești, care are un rol hotărîtor în dezvoltarea generală a țării. Pornind de la necesitatea realizării unei noi calități a muncii și vieții în toate domeniile de activitate, Congresul a stabilit ca obiectiv fundamental realizarea în acest cincinal a unei noi revoluții agrare, corespunzător cu noua etapă de dezvoltare a forțelor de producție, a societății socialiste românești.

În actualul cincinal trebuie să realizăm o producție medie anuală de cereale de 26 000 000—27 000 000 de tone, iar în acest an, 1982, planul prevede realizarea unei producții de cereale de circa 24 000 000 de tone. După cum se cunoaște, cultivăm cu cereale mai bine de 6 000 000 ha. Dacă m-aș referi nu la producțiile despre care s-a vorbit aici — de 5 000—6 000 kg la grîu, de 6 000, 8 000, 10 000 și peste 10 000 kg la porumb —, ci la producții medii de 4 000 kg la hectar, putem spune că am realiza în bune condiții planul pe 1982. Avem în acest sens toate condițiile necesare, inclusiv semințe de înaltă productivitate, și trebuie să acționăm în așa fel încît să realizăm în acest an cel puțin producțiile stabilite prin plan.

Este necesar să dezvoltăm, de asemenea, producția legumicolă, care să asigure consumul sporit de legume al populației, precum și o rezervă pentru alte necesități. Încă din acest an, planul prevede realizarea unei producții de peste 6 500 000 de tone de legume, de aproape 6 000 000 de tone de cartofi, ceea ce va asigura satisfacerea deplină a necesităților de consum ale populației. De asemenea, trebuie să dezvoltăm puternic producția de floarea-soarelui, de sfeclă și celelalte plante tehnice, atît pentru asigurarea uleiului, a zahărului, cît și a fibrelor de in și cînepă pentru necesarul industriei și pentru alte nevoi ale economiei naționale.

O dezvoltare puternică trebuie să realizăm în pomicultură și viticultură, unde dispunem de mari suprafețe cu vii și pomi. Trebuie să ne concentrăm atenția pentru realizarea unor producții care să satisfacă pe deplin necesitățile de consum și alte cerințe ale industriei și economiei naționale.

În mod deosebit trebuie să acționăm pentru dezvoltarea mai puternică a zootehniei noastre. Așa cum am menționat, am obținut o creștere importantă a efectivelor de animale. Recensămîntul din februarie al acestui an a arătat că la porcine am obținut anul trecut o creștere de

peste 900 000 de capete, ajungînd la peste 12 000 000 de porcine. La ovine am realizat, de asemenea, o creștere importantă, ajungînd la circa 17 300 000, cu aproape 2 000 000 mai mult decît s-a apreciat în Comunicatul privind realizarea planului pe 1981. Am obținut, de asemenea, o creștere puternică a efectivelor de păsări, cu peste 11 000 000 de capete. Trebuie să menționez însă că, din păcate, la bovine efectivele sînt mai mici cu circa 180 000 de capete. Pe total, efectivele de animale de care dispunem asigură condițiile necesare înfăptuirii planului de dezvoltare a zootehniei și realizării bunei aprovizionări cu carne și produse animaliere. Sînt necesare măsuri hotărîte pentru realizarea programelor de creștere a efectivelor de animale la toate speciile. Avem în vedere ca în acest cincinal să creștem suplimentar circa 2 000 000 de oi cu lînă fină, pentru a asigura satisfacerea în întregime a necesarului de lînă fină pentru industria românească și a renunța la importuri.

Trebuie să asigurăm, de asemenea, creșterea mai puternică a efectivelor de bovine, punînd un accent deosebit pe sporirea producției de lapte și pe realizarea greutății la tăiere. Cu efectivele de porcine de care dispunem, avem toate condițiile să asigurăm carnea de porcine necesară și chiar un anumit supliment, pentru a nu tăia bovinele sub greutatea optimă și a realiza efectivele pe care ni le-am propus pentru 1985 în cadrul programului de autoaprovizionare.

Am discutat în ultimul timp pe larg problemele furajării. S-au stabilit măsuri corespunzătoare și s-au adoptat norme de furajare a animalelor în concordanță cu practica mondială, cu realitățile din țara noastră. Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru a realiza în cele mai bune condiții baza furajeră, în conformitate cu normele de consum cunoscute, precum și pentru a folosi rațional și cu maximum de eficiență toate resursele de care dispunem. Este necesar ca fiecare județ, fiecare unitate să ia toate

măsurile pentru asigurarea bazei furajere și a unei rezerve necesare pentru eventuale condiții mai grele de climă, spre a asigura, în acest fel, realizarea în întregime a dezvoltării zootehniei și a producției animaliere.

Se impun măsuri hotărîte pentru modernizarea în acest an a tuturor grajdurilor și saivanelor, pentru asigurarea apei și a tot ce este necesar unei zootehnii moderne.

O atenție deosebită este necesar să se acorde pășunilor și fînețelor, care reprezintă aproape 4 500 000 ha și care trebuie să intre în planul agricol, în planul de amenajare, de cultivare, ca orice altă activitate agricolă.

Încă cu doi ani în urmă am trecut la principiul autogospodăririi și autoaprovizionării. Pe această bază, consumul de produse agroalimentare, inclusiv la lapte și ouă, s-a stabilit în raport și proporțional cu realizarea producției de către fiecare județ. La sfîrșitul acestui an am trecut la o formă mai bună, la întărirea și accentuarea autoconducerii și autoaprovizionării. Pornind de la consumul realizat, de la greutatea la tăiere a animalelor, am asigurat fiecărui județ numărul de animale necesare în vederea satisfacerii consumului de carne, lapte, ouă și alte produse animaliere, precum și de legume și alte produse.

Este necesar ca fiecare județ să acționeze cu hotărîre pentru a asigura cel puțin o greutate minimă la tăiere, la bovine — de 400 kg, la porcine — de 110 kg, la ovine — de 35 kg. Acestea sînt greutăți minime, pentru că, în mod normal, putem și trebuie să realizăm o greutate mai mare la tăiere și, pe această bază, să asigurăm o producție suplimentară de carne. Ținînd seama de faptul că pentru realizarea greutății la tăiere la bovine este necesară o perioadă mai lungă, de circa doi ani — doi ani și jumătate, iar la bovinele adulte de la 4 ani în sus, este necesar să facem toate eforturile și să înțelegem cu toții că nu mai trebuie să tăiem bovinele sub greutatea stabilită. Mai bine să mîncăm un an și jumătate — doi ani mai puțină carne de bovină, pentru a putea intra în normal și a asigura

după aceea un consum de 20 kg și chiar peste 20 kg de carne de bovină anual pe locuitor.

În cadrul autoaprovizionării pornim de la consumul de cereale pe locuitor în 1980, care a fost în medie de 173 kg, printre cele mai mari consumuri din lume. La sfîrșitul anului 1981 am stabilit să asigurăm pentru 1982 circa 180 kg de cereale pe locuitor, inclusiv pentru zonele de munte, unde nu se produc cereale în cantități suficiente. În felul acesta asigurăm pentru întreaga populație un consum corespunzător de pîine și produse din făină și mălai. Desigur, realizarea acestui consum mediu de cereale pe locuitor, ca și la alte produse dealtfel — care este mai mare decît cel din 1980 — nu trebuie înțeleasă în mod mecanic și egalitarist, ci trebuie să se țină seama de diferențele de consumuri în raport de muncă, de vîrstă și alte cerințe. Atrag atenția asupra acestui lucru pentru că unele județe au acționat în mod egalitarist, neînțelegînd că media consumului nu înseamnă că toți, indiferent de munca pe care o prestează și de vîrstă, trebuie să consume aceeași cantitate de produse. În curînd se va publica, dealtfel, programul privind normele unei alimentații raționale, științifice, în care se vor menționa consumurile ce trebuie avute în vedere în raport de muncă, de vîrstă, de alte condiții și activități.

Pentru asigurarea bunei aprovizionări cu produse agroalimentare este necesar să se realizeze în întregime contractările și achizițiile de animale și produse agricole vegetale și animale. Trebuie să fie bine înțeles că, în cadrul dezvoltării armonioase a celor două sectoare de bază ale economiei românești — industria și agricultura —, schimbul de produse trebuie să se realizeze în așa fel încît industria să asigure la prețuri stabile produsele industriale necesare, inclusiv mașini agricole, produsele chimice și altele, iar agricultura să asigure produsele agricole animale și vegetale necesare bunei aprovizionări a populației tot la prețuri stabile. Aceasta reprezintă o cerință obiectivă

a unei dezvoltări armonioase, fără contradicții, a societății noastre socialiste, a unor raporturi sociale stabile între oraș și sat, a întăririi alianței dintre muncitori și țărani.

Așa cum am menționat în consfătuirile pe care le-am avut, inclusiv în ședința de lucru de la Comitetul Central, trebuie să punem capăt cu desăvîrșire oricăror acțiuni de speculă cu orice fel de produse. Comerțul socialist, sistemul nostru de organizare a schimbului și desfacerii produselor industriale și agricole asigură pe deplin buna aprovizionare a populației cu tot ce este necesar, la prețuri stabile. De aceea, trebuie să acționăm cu toată hotărîrea împotriva unor elemente izolate, a acelora care ar dori să trăiască pe seama speculei, fără muncă. Pornind de la faptul că societatea noastră este societatea muncii libere, conștiente, că nimeni nu poate trăi pe seama speculei și exploatării, că nimeni nu poate realiza venituri fără muncă, trebuie să luăm poziție hotărîtă împotriva oricăror manifestări străine de principiile socialiste ale societății noastre. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Doresc să atrag încă o dată atenția că este necesar să se acționeze cu hotărîre în vederea realizării producției stabilite și să se acorde o grijă deosebită bunei aprovizionări a populației cu produse agroalimentare, în raport cu prevederile programului de aprovizionare, ale planului pe 1982 și pe întregul cincinal. Avem tot ce este necesar pentru a asigura o bună aprovizionare a populației cu produse agroalimentare. Nu doresc să mă refer la produsele industriale, pentru că, în acest domeniu, industria noastră socialistă este în stare să satisfacă pe deplin cerințele. Dealtfel, consumul la care am ajuns la multe produse industriale este la nivelul — și la unele articole chiar depășește consumul — din multe țări dezvoltate.

Stimați tovarăși,

Înfăptuirea marilor obiective privind dezvoltarea agriculturii în acest cincinal impune măsuri hotărîte pentru

buna folosire a fondului funciar, pentru a asigura ca întreaga suprafață agricolă și arabilă a țării să fie folosită la maximum. Dispunem în momentul de față numai de 0,45 ha teren arabil pe locuitor și de 0,65 ha teren agricol, luînd în calcul și pășunile și fînețele. Am subliniat că dispunem de acestea în momentul de față pentru că an de an populația crește și deci în fiecare an scade suprafața pe locuitor. Pe această suprafață trebuie să obținem producțiile necesare de cereale, de legume, inclusiv ceea ce este necesar pentru dezvoltarea zootehniei. De aceea, subliniez încă o dată că trebuie să acordăm o atenție deosebită cultivării și obținerii unor producții cît mai mari pe fiecare metru pătrat, pe întreaga suprafață arabilă, cît și pe cele 4 500 000 ha de pășuni și fînețe. Fiecare unitate agricolă de stat și cooperatistă, fiecare țăran, fiecare locuitor care deține sub o formă sau alta teren agricol și arabil trebuie să asigure cultivarea fiecărui metru de teren și să obțină maximum de producție.

În acest cadru, fiecare unitate agricolă trebuie să stabilească planul de producție în raport cu condițiile de teren și de climă, cultivînd acele produse care pot asigura o producție maximă, pornind de la necesitatea asigurării produselor prevăzute atît pentru consumul propriu, cît și pentru fondul de stat de produse agroalimentare. Doresc să subliniez încă o dată necesitatea de a se acorda o atenție deosebită unităților agricole, îndeosebi cooperativelor mai slab dezvoltate, pentru a le ridica, în următorii doi ani, la nivelul celor mediu dezvoltate. Aceasta trebuie s-o realizăm pornind de la organizarea corespunzătoare a muncii, care trebuie să asigure creșterea producției și a veniturilor cooperatorilor.

Avem în vedere — așa cum ați putut vedea din materialul prezentat în plenara Consiliului Național — să venim în ajutorul unităților agricole, al cooperativelor și țăranilor particulari pentru organizarea diferitelor activități de producție suplimentare. Ne gîndim ca în zonele de deal

și munte să acordăm, pe o perioadă de timp mai îndelungată, de 10 ani, terenuri pentru cultivarea și stringerea fructelor de pădure. De asemenea, ne gîndim să asigurăm unităților sau unor țărani de la munte o suprafață de pădure de cîteva sute de hectare — mă refer aici la cooperative — de pe care să strîngă ciuperci, terenuri pe care, desigur, să le îngrijească.

Avem în vedere ca unitățile cooperatiste și cetățenii care vor încheia aceste contracte de lungă durată să asigure nu numai strîngerea, dar și întreținerea și chiar plantarea de noi arbuști, îngrijirea și creșterea lor, în condițiile contractării producției cu unitățile de stat corespunzătoare. Pe această bază se vor crea condiții ca unele cooperative care dispun de suprafețe mai mici de teren să poată desfășura activități productive în domeniul la care m-am referit.

Totodată, este necesar să dezvoltăm diferite activități industriale, de artizanat și altele, de participare, în mod organizat, a cooperatorilor la îngrijirea pădurilor, luîndu-se prin contract — sub conducerea organelor silvice — întreținerea pădurilor, plantarea pomilor și altele, care să asigure astfel muncă, precum și venituri sigure și permanente unităților cooperatiste și cooperatorilor.

Este necesar să înțelegem, tovarăși, că noile condiții de retribuție deschid posibilitatea creșterii puternice a veniturilor. Aceste venituri sînt nemijlocit legate de muncă, de producție. Trebuie să înțelegem bine că nimeni nu poate să aibă venituri garantate fără muncă, că nimeni nu poate trăi în societatea socialistă fără a munci. De aceea, trebuie să luăm măsuri serioase pentru a asigura o bună organizare și condiții de muncă și de producție pentru toate unitățile cooperatiste, pentru toți cetățenii, astfel încît pe măsura creșterii producției să sporească veniturile, să crească și bunăstarea lor și a familiilor lor, odată cu creșterea bunăstării generale a țării. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Este necesar să acționăm în continuare pentru perfecționarea organizării și conducerii agriculturii, pentru lărgirea democrației socialiste și creșterea răspunderii oamenilor muncii din agricultură, a cooperatorilor în organizarea și desfășurarea activității. Pentru că ei sînt proprietarii, ei sînt producătorii, ei sînt și beneficiarii — și ei trebuie să hotărască cum trebuie să se desfășoare activitatea în toate aceste unități.

Se impune să acționăm cu toată fermitatea pentru creșterea rolului unităților de bază ale agriculturii — I.A.S.-uri, S.M.A.-uri, cooperativele agricole de producție. În cadrul lor trebuie să acordăm atenția corespunzătoare planurilor, programelor și tuturor măsurilor de producție, de creștere a veniturilor, de bună organizare a întregii activități.

Pornind de la aceasta, trebuie să organizăm în așa fel activitatea consiliilor unice agroindustriale, încît să nu diminuăm răspunderile unităților de bază — ale I.A.S.-urilor, S.M.A.-urilor, cooperativelor agricole de producție —, dar să asigurăm, totodată, o bună specializare, o mai bună raionare și o mai bună folosire a pămîntului, a mijloacelor de mecanizare, să creăm condiții pentru a se organiza împreună, în cadrul consiliilor, activitatea de industrializare, de valorificare și altele.

Trebuie să se acorde un ajutor și mai puternic țăranilor din zonele necooperativizate, sprijinindu-i cu tot ce este necesar, inclusiv cu mașini și unelte agricole, cu chimicale și alte produse, cu semințe, animale de rasă, în vederea dezvoltării producției.

În perfecționarea conducerii și organizării agriculturii, sarcini importante revin direcțiilor generale, Ministerului Agriculturii, Consiliului Național al Agriculturii. Au fost luate măsuri pentru organizarea mai bună, mai suplă a Ministerului Agriculturii și a direcțiilor generale — așa cum am discutat, dealtfel, în ianuarie —, ceea ce va face ca un număr de cîteva mii de oameni, de specialiști, să poată fi trimiși în unitățile agricole de bază pentru a asigura sprijinul necesar înfăptuirii programului de dezvoltare a agriculturii, de creștere a producției agricole. Este necesar ca atît direcțiile generale județene, cît și Ministerul Agriculturii, Consiliul Național — ca organ colectiv — să-și îndeplinească mai bine rolul pe care îl au, să asigure controlul, îndrumarea operativă și soluționarea la timp a problemelor multiple pe care le ridică viața, activitatea din agricultură.

În același timp este necesar să se asigure perfecționarea activității de cercetare, de realizare a semințelor de înaltă productivitate, de îmbunătățire a raselor de animale, perfecționarea continuă a tehnologiilor, a sistemului de furajare. Dispunem, în cercetare, de forțe tehnice, de cadre capabile, care, în strînsă legătură cu producția, cu unitățile agricole, pot soluționa rapid toate problemele și cerințele dezvoltării unei agriculturi moderne, de înaltă productivitate.

În conformitate cu principiile autoconducerii și autoaprovizionării, sarcini mari revin consiliilor populare comunale și județene, care trebuie să exercite îndrumarea și controlul înfăptuirii la timp și în bune condiții a lucrărilor agricole, așa cum prevăd legile țării.

De asemenea, organele și organizațiile de partid din unitățile agricole, din sate și comune au răspunderi de însemnătate deosebită pentru unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, ale întregii țărănimi, în vederea înfăptuirii sarcinilor privind creșterea producției agricole. Este necesar ca toate comitetele județene de partid să asigure conducerea și controlul permanent al activității agricole. Să facem astfel încît agricultura fiecărui județ să asigure, în conformitate cu planul și programul de autoaprovizionare, tot ce este necesar și să se dezvolte la un nivel tot mai înalt, ținînd seama de cerințele care stau în fața agriculturii, de posibilitățile de care dispunem ! Avem tot ce este necesar — și eu sînt convins că plenara Consiliului Național va da un imbold puternic desfășurării activității

în agricultură, înfăptuirii planului pe 1982, a planului cincinal, a programului general de înfăptuire a noii revoluții agrare. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Stimați tovarăși,

În centrul preocupărilor plenarei din aceste două zile au stat problemele agriculturii noastre socialiste. Doresc, totuși, să mă refer, pe scurt, la unele probleme internaționale.

Așa cum am menționat și altă dată, cu cît economia noastră — deci și agricultura — obține rezultate mai bune, cu cît societatea noastră socialistă se dezvoltă mai puternic, cu atît crește contribuția țării noastre la întărirea colaborării cu țările socialiste, cu atît sporește aportul său la creșterea prestigiului socialismului, contribuția României la realizarea unei politici de destindere, de pace și independență națională. *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează puternic : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu — pace !").*

Știm bine că, pentru a realiza programul nostru de dezvoltare în toate domeniile, pentru a asigura folosirea mijloacelor materiale și umane în direcția dezvoltării economiei naționale și ridicării bunăstării poporului, avem nevoie de pace. Dar nevoie de pace au, în aceeași măsură ca și noi, toate popoarele. Nici un popor, indiferent de orînduirea socială sau de nivelul său economic, nu se poate dezvolta în condițiile intensificării cursei înarmărilor, ale uriașelor cheltuieli care se fac astăzi pentru noi mijloace de distrugere a omului.

Iată de ce problema centrală a activității noastre internaționale este lupta pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru a opri amplasarea de noi rachete cu rază medie de acțiune în Europa și pentru retragerea celor existente, în general, pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară.

Noi, toate țările europene, dacă nu vom opri amplasarea de noi rachete nucleare, dacă nu vom acționa cu toate forțele pentru eliminarea totală a armamentelor nucleare din Europa, vom fi puse în situația de a cădea victimele acestor armamente. Practic, nu va exista nici o națiune — fie din Est sau Vest, din Nord sau Sud — care să nu se găsească în raza de acțiune a acestor rachete. Ele, armele nucleare de orice fel, reprezintă un pericol grav pentru existența fiecărui popor, pentru însăși existența vieții pe continentul nostru, pe planeta noastră ! Iată de ce trebuie să facem totul pentru pace, pentru dezarmare ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !").*

Sînt, într-adevăr, multe probleme de soluționat în lumea de astăzi. Încordarea a devenit deosebit de gravă — și trebuie să acționăm ! România se pronunță ferm pentru soluționarea tuturor conflictelor și problemelor dintre state numai și numai pe calea tratativelor. Nu poate exista nici o justificare pentru recurgerea la calea militară. Dealtfel, însăși viața demonstrează că este mai ușor, cîteodată, să se înceapă un conflict, dar este foarte greu să i se pună capăt.

Iată de ce, pornind de la răspunderile față de viitorul pașnic al poporului nostru, al Europei și al întregii lumi, România, partidul și statul nostru acționează și dezvoltă larg relațiile sale internaționale cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială, se pronunță cu toată fermitatea pentru a se pune capăt politicii de forță și de amenințare cu forța, pentru realizarea relațiilor dintre state în baza principiilor deplinei egalități în drepturi, a respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

România acordă o însemnătate deosebită dezvoltării colaborării și prieteniei între țările balcanice, realizării în Balcani și în alte zone ale Europei a unor regiuni fără arme nucleare. Avem convingerea că realizarea unei zone denuclearizate în Balcani este în interesul tuturor popoare-

lor din această regiune și din întreaga Europă, al cauzei generale a colaborării, destinderii, securității și păcii în lume.

Acordăm, totodată, o mare însemnătate problemelor subdezvoltării, înfăptuirii noii ordini economice internaționale și considerăm că este necesar să se acționeze cu mai multă fermitate în această direcție. Este tot mai evident că pacea, destinderea sînt nemijlocit legate de lichidarea subdezvoltării, de realizarea noii ordini economice internaționale.

La soluționarea tuturor acestor probleme complexe este necesar să participe activ toate statele, fără deosebire de mărime, de orînduire socială. Desigur, un rol deosebit trebuie să-l aibă, în acest sens, țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate, care trebuie să participe activ la soluționarea tuturor problemelor, la asigurarea păcii și independenței naționale.

Se impune să se acorde o mai mare încredere organismelor internaționale, Organizației Națiunilor Unite. Ele oferă un cadru organizat care asigură soluționarea democratică și participarea în condiții de egalitate a tuturor statelor la rezolvarea problemelor care preocupă astăzi omenirea.

Un rol important îl au în această privință dezvoltarea relațiilor dintre state, intensificarea contactelor, buna cunoaștere și înțelegere între popoare. În acest sens, o răspundere de importanță deosebită revine mijloacelor de informare în masă — radioteleviziunii, presei. Am fost bucuros că, în zilele trecute, în capitala țării noastre s-a desfășurat o reuniune internațională cu participarea unui număr important de reprezentanți ai acestor mijloace de informare, care au discutat tocmai problemele păcii, colaborării, destinderii și independenței naționale. După cîte am fost informat, ei au ajuns la concluzii bune și sper că acestea se vor reflecta în transmisiunile de radio și televiziune, în presa respectivă, în sensul unirii eforturilor

popoarelor europene cu ale popoarelor de pretutindeni, pentru a asigura pacea, pentru a apăra dreptul suprem al oamenilor la existență, la viață. *(Aplauze și urale puternice).*

Fără îndoială, în lume sînt numeroase probleme. În fiecare țară apar multe greutăți și probleme. Noi considerăm că țările europene, spre exemplu, ar trebui să conlucreze mai strîns între ele, să se întrajutoreze în depășirea unor greutăți, în realizarea unei unități mai puternice a Europei, pe baza respectării orînduirii sociale și independenței fiecărei țări. Unitatea Europei, în condițiile diversității naționale și de orînduire, constituie o necesitate pentru progresul fiecărei națiuni, pentru destindere și pace pe continent și în întreaga lume. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !").* Noi cerem mijloacelor de informare în masă din țara noastră să acționeze în acest spirit, să promoveze idealurile păcii, prieteniei și colaborării. Am saluta dacă aceste principii ar călăuzi activitatea emisiunilor de radio și televiziune, a presei de pretutindeni.

Unii invocă libertatea presei pentru a promova nu o politică de prietenie și de colaborare, ci pentru a susține unele idei care duc la învrăjbirea popoarelor. Este timpul să se înțeleagă că nici un fel de libertate din lume nu este și nu poate fi asigurată în condițiile războiului ! Atunci cînd vor cădea bombele atomice va fi însă prea tîrziu pentru a se trage concluziile necesare. Noi am dori ca mijloacele de informare să contribuie la lămurirea și ridicarea conștiinței maselor populare, a popoarelor, pentru a acționa cu toată hotărîrea spre a-și apăra dreptul la existență și la viață, a-și apăra drepturile și libertățile lor fundamentale.

Am salutat și am dat o înaltă apreciere marilor manifestări desfășurate în multe state europene împotriva războiului, pentru pace. Însuși poporul nostru s-a angajat în mari manifestări, afirmîndu-și cu hotărîre voința sa de

pace, de a trăi liber și independent, precum și solidaritatea cu popoarele europene, fiind conștient că pacea sa, pacea țării noastre, a României, depinde de pacea fiecărui popor, de libertatea și independența fiecărei națiuni europene ! *(Urale și aplauze îndelungate ; se scandează cu putere : „Ceaușescu — pace !").*

Fără nici o îndoială, există deosebiri filozofice, deosebiri de concepții politice în organizarea lumii și societății, deosebiri de păreri în înțelegerea multor evenimente. Noi sîntem pentru discutarea lor liberă, însă într-un spirit constructiv și cu dorința nu de a accentua divergențele și deosebirile, ci de a găsi căile pentru a acționa în comun în direcția păcii și independenței naționale. Însăși viața și dezvoltarea social-istorică vor demonstra dacă o concepție sau alta este bună sau rea.

Nu trebuie să se mai cadă din nou în situația din trecut ! Nu trebuie să se împingă lumea în evul mediu, la războaiele religioase, care au adus multe și multe suferințe oamenilor ! Trebuie să înțelegem că este dreptul fiecărui popor de a-și alege liber calea dezvoltării economice și sociale independente, fără nici un amestec din afară. Trebuie să se respecte voința fiecărei națiuni și să se excludă orice amestec care ar împiedica un popor să se dezvolte așa cum dorește el. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Noi avem deplina convingere că oamenii realiști de pretutindeni, indiferent de concepțiile lor politice, religioase sau filozofice, vor înțelege că, mai presus de toate, trebuie să acționăm împreună pentru a asigura pacea omenirii, pentru dreptul fundamental al oamenilor la independență, la viață. *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — pace !").*

Dragi tovarăși și prieteni,

În încheiere, doresc să mă refer din nou la necesitatea trecerii cu toate forțele la organizarea lucrărilor agricole

din primăvara acestui an, a lucrărilor agricole pe întregul an. Începînd de la 1 martie, de luni, de fapt din momentul în care vă întoarceți acasă, intrăm din plin în lucrările agricole de primăvară. Trebuie să asigurăm realizarea la timp a însămînțărilor, în condițiile și la densitățile stabilite, care sînt bine cunoscute de toți.

Să luăm toate măsurile, în așa fel încît să punem bazele unei producții bune în acest an și să creăm condițiile necesare înfăptuirii obiectivelor trasate agriculturii de Congresul al XII-lea al partidului. Dispunem de tot ce este necesar pentru aceasta și îmi exprim convingerea că toți membrii Consiliului Național, toate cadrele agricole, toate consiliile de conducere, toți oamenii muncii din agricultură, fără deosebire de naționalitate, toți cooperatorii, întreaga țărănime vor acționa cu înaltă răspundere și pricepere pentru realizarea sarcinilor de mare importanță ce le revin, că anul 1982 va marca un pas important în creșterea producției agricole, în înfăptuirea revoluției agrare — parte integrantă a dezvoltării societății noastre socialiste, a înaintării spre comunism. *(Aplauze și urale puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

Cu această convingere, vă urez dumneavoastră, întregii țărănimi succese tot mai mari, multă sănătate și fericire ! *(Urale și aplauze puternice, prelungite. Într-o atmosferă de mare însuflețire și puternică unitate, se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !", „Ceaușescu — pace !". Toți cei prezenți în sală aclamă și ovaționează cu căldură, minute în șir, pentru partid, pentru secretarul general al partidului, președintele României socialiste).*

INTERVIU ACORDAT REVISTEI IUGOSLAVE „MEDJUNARODNA POLITIKA"

— 27 februarie 1982 —

ÎNTREBARE : *Care sînt, după părerea dumneavoastră, caracteristicile esențiale ale actualului moment al relațiilor internaționale și care sînt sarcinile de bază ale forțelor progresiste și democratice în lupta pentru pace, colaborare și progres ?*

RĂSPUNS : În viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă, ca rezultat al manifestării politicii de reîmpărțire a zonelor de influență, de forță, de amenințare cu forța și a amestecului în treburile altor state. Se poate spune că schimbările care s-au produs în lume după cel de-al doilea război mondial în raporturile dintre state au determinat profunde transformări și mutații, au dus la creșterea rolului țărilor mici și mijlocii, al țărilor în curs de dezvoltare, al mișcării nealiniate în viața internațională.

Ne aflăm, de fapt, într-o perioadă de reașezare și de stabilire a unui nou echilibru în raportul de forțe pe plan mondial, ceea ce explică contradicțiile și încordarea extrem de gravă din viața internațională. Noi avem convingerea

că această reașezare a raportului de forțe va determina creșterea și mai puternică a rolului forțelor progresiste, întărirea forțelor care se pronunță pentru independență națională, pentru o politică bazată pe principiile egalității, suveranității, neamestecului în treburile interne și o colaborare reciproc avantajoasă.

În aceste împrejurări, România consideră că sarcina forțelor progresiste, democratice, a popoarelor care și-au cucerit independența și luptă pentru consolidarea ei este aceea de a-și întări solidaritatea, de a acționa cu hotărîre pentru a lichida politica zonelor de influență, a forței și dictatului, pentru a determina din partea tuturor statelor înțelegerea realităților și respectul dreptului popoarelor la dezvoltare liberă, fără nici un amestec din afară.

În acest cadru, pe primul plan este necesar să se pună lupta pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, și realizarea unei păci trainice în lume.

În al doilea rînd, o importanță deosebită o au lupta pentru înfăptuirea noii ordini economice internaționale, realizarea condițiilor pentru progresul mai rapid al țărilor în curs de dezvoltare, ceea ce va contribui, în general, la depășirea crizei economice, la stabilitatea dezvoltării economiei mondiale. Aceasta constituie o cerință de importanță deosebită pentru politica de destindere, de pace, de progres economic și social.

ÎNTREBARE : *Ne-ar bucura, stimate tovarășe președinte, dacă ați prezenta principalele preocupări ale României pe plan intern și internațional.*

RĂSPUNS : România a trecut la înfăptuirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului și, în acest cadru, a celui de-al VII-lea plan cincinal de dezvoltare economico-socială. Obiectivul nostru fundamental îl constituie dezvoltarea în continuare a forțelor de producție, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului,

trecerea României la un nou stadiu de dezvoltare — de la țară socialistă în curs de dezvoltare la țară socialistă mediu dezvoltată.

Punem un accent deosebit pe dezvoltarea mai puternică, din țară, a surselor energetice, a bazei de materii prime și, totodată, pe dezvoltarea agriculturii, ca una din ramurile principale ale economiei românești.

În același timp, acționăm pentru a realiza un echilibru cît mai bun între diferite sectoare de activitate, pentru a realiza o concordanță cît mai deplină între prețurile materiilor prime, prețurile de producție și prețurile de desfacere. În acest sens, România a adoptat în ultimul timp o serie de măsuri care sînt menite să contribuie la crearea condițiilor pentru dezvoltarea mai puternică a economiei naționale, și în primul rînd a agriculturii.

Ținînd seama de situația economică internațională, de influența crizei economice, acordăm o însemnătate deosebită dezvoltării colaborării economice, cooperării în producție cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu alte state, fără deosebire de orînduire socială. Considerăm că tocmai în actualele împrejurări internaționale este necesar să se găsească căile întăririi și dezvoltării schimburilor și colaborării economice internaționale.

În ce privește problemele internaționale, România consideră că actualmente trebuie făcut totul pentru oprirea agravării încordării internaționale, pentru trecerea la soluționarea numai pe calea tratativelor a problemelor litigioase dintre state. În mod deosebit, punem în centrul activității noastre internaționale lupta pentru pace, pentru dezarmare, și în primul rînd pentru dezarmarea nucleară.

În acest sens, acționăm pentru întărirea colaborării cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială.

Considerăm că, în acest cadru, un rol deosebit îl au țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, mișcarea nealiniată, care trebuie să participe mult mai activ la soluționarea problemelor complexe ale situației internaționale.

Ca țară socialistă, acordăm, desigur, o însemnătate deosebită relațiilor de colaborare și solidaritate cu țările socialiste, considerînd că acestea pot avea o influență puternică asupra politicii de destindere, de pace și colaborare internațională.

ÎNTREBARE : *Cum apreciați, mult stimate tovarășe președinte, actuala fază în care se află procesele europene inițiate de Conferința pentru securitate și cooperare în Europa și — în acest context — problema dezarmării și posibilitatea ținerii conferinței europene de dezarmare ? Cum se reflectă „spiritul de la Helsinki" în spațiul nostru balcanic ?*

RĂSPUNS : În ce privește situația din Europa, România consideră că s-a ajuns la o asemenea încordare care creează mari pericole pentru dezvoltarea și progresul economico-social al tuturor popoarelor.

În primul rînd, m-aș referi la existența în Europa a celor două blocuri militare, la accentuarea, în ultimul timp, a încordării dintre acestea. Pe continentul european s-au acumulat mari cantități de armamente, îndeosebi de armamente nucleare, iar în ultimul timp se acționează în direcția amplasării de rachete cu rază medie de acțiune, pentru dezvoltarea celor existente, ceea ce mărește în mod considerabil pericolul unui război nuclear. Dealtfel, există și concepția privind posibilitatea unui război atomic limitat în Europa, ceea ce, practic, creează pericolul distrugerii națiunilor europene, a înseși vieții.

De aceea, după părerea noastră, este necesar să se acționeze cu toată hotărîrea pentru a opri acest curs periculos din Europa — ca și din întreaga lume, dealtfel — și să se facă totul pentru înfăptuirea documentelor semnate la Helsinki, considerate ca un tot unitar.

Apreciem că reuniunea de la Madrid trece actualmente

printr-o fază destul de grea. A devenit, de fapt, un centru de confruntare și de ascuțire a divergențelor. De aceea, este necesar să facem totul pentru a reveni la activitatea normală de lucru, pentru încheierea cu succes a reuniunii, care să dea un nou impuls politicii de cooperare și securitate în Europa.

Un rol important are în acest sens realizarea unei conferințe pentru încredere și dezarmare în Europa.

În actualele împrejurări este necesar să se facă totul pentru oprirea amplasării de rachete cu rază medie de acțiune și pentru retragerea și distrugerea celor existente, pentru o Europă fără rachete nucleare de nici un fel.

De asemenea, pentru popoarele europene este necesar să se asigure continuitatea acestor reuniuni, deoarece se oferă un cadru organizatoric pentru discutarea problemelor de interes comun, pentru întărirea colaborării și cooperării în Europa și în întreaga lume. Trebuie să pornim de la faptul că popoarele europene au un trecut, un prezent și un viitor comun, că ele trebuie să conlucreze mai mult între ele, să se realizeze o unitate a țărilor europene, bazată pe respectul orînduirilor sociale, al independenței fiecărei națiuni, pe o colaborare și cooperare activă pentru progresul și suveranitatea fiecărui stat. Aceasta corespunde atît intereselor popoarelor europene, cît și cauzei generale a destinderii și păcii în lume.

În ce privește relațiile dintre țările balcanice, doresc să menționez cu satisfacție că s-au realizat pași importanți în direcția dezvoltării încrederii și cooperării între aceste state, deși trebuie să recunoaștem că mai există încă o serie de probleme care fac să se manifeste o anumită neîncredere, o serie de greutăți în realizarea unei cooperări multilaterale. Considerăm însă că există condițiile necesare și trebuie să acționăm pentru depășirea tuturor problemelor existente, pentru întărirea încrederii și colaborării dintre țările balcanice, pentru realizarea, în această parte a lumii, a unei zone a colaborării, fără arme atomo-nucleare. Privim aceasta ca o parte a luptei pentru securitate europeană, pentru dezarmare și pace, ca o parte a luptei pentru o pace trainică în alte zone — cum ar fi Mediterana și Orientul Mijlociu —, ca o parte a luptei generale pentru dezarmare și pace.

ÎNTREBARE : *Relațiile tradiționale prietenești între țara dumneavoastră și Iugoslavia sînt un exemplu de colaborare, bună vecinătate și contribuție la lupta pentru pace. Cum apreciați perspectiva promovării lor în continuare ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, relațiile tradiționale de prietenie și colaborare dintre România și Iugoslavia au cunoscut o dezvoltare continuă și au devenit un exemplu de colaborare și bună vecinătate între două state socialiste, care sînt preocupate de asigurarea dezvoltării lor socialiste, de întărirea independenței, suveranității și, totodată, de a contribui activ la înfăptuirea politicii de destindere, de pace și independență națională.

Un rol important în dezvoltarea relațiilor dintre partidele și țările noastre au avut întîlnirile, înțelegerile cu tovarășul Tito. Dorim ca aceste întîlniri și convorbiri, care au devenit o practică și, aș spune, o tradiție în relațiile româno-iugoslave, să continue și să se amplifice, atît la nivel înalt, cît și, în general, între organizațiile politice, sociale și organismele economice, inclusiv între unitățile economice din țările noastre.

În acest spirit, aș menționa vizita președintelui Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, tovarășul Kraigher, în România și recenta întîlnire de la Timișoara cu președintele Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, tovarășul Dragosavaț, întîlniri în cadrul cărora am ajuns la înțelegeri comune, atît cu privire la colaborarea dintre țările noastre, dintre partidele noastre, cît și la intensificarea colaborării pe plan internațional.

Ținînd seama de toate acestea, considerăm că avem mari posibilități pentru extinderea colaborării și cooperării economice, tehnico-științifice și culturale, inclusiv în realizarea de noi obiective, după exemplul Porților de Fier I și Porților de Fier II.

Dezvoltarea cooperării în producție între țările noastre corespunde pe deplin intereselor ambelor popoare și va da un puternic impuls conlucrării generale în domeniul științei, culturii și în alte domenii între România și Iugoslavia.

Există, de asemenea, bune perspective — și avem, dealtfel, o colaborare bună — în problemele internaționale, în lupta pentru pace, pentru destindere, pentru respectul dreptului fiecărui popor la o dezvoltare corespunzătoare condițiilor din fiecare țară, fără nici un amestec din afară.

Fără îndoială, colaborarea dintre partidele și țările noastre corespunde intereselor popoarelor noastre, dar și cauzei socialismului, destinderii, păcii și colaborării internaționale.

Aș dori să folosesc și acest prilej pentru a adresa cititorilor revistei dumneavoastră, popoarelor Iugoslaviei cele mai bune urări de bunăstare și fericire !

INTERVIU ACORDAT GRUPULUI DE ZIARE „BRABANT PERS“ DIN OLANDA

— *3 martie 1982* —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, dumneavoastră ați făcut multe vizite și ați călătorit mult. Aveți contacte permanente cu șefi de state și personalități politice din întreaga lume. V-am ruga ca — în contextul frecventelor discuții privind relațiile dintre S.U.A. și U.R.S.S. și a problemei poloneze — să faceți o apreciere asupra situației internaționale actuale și a perspectivelor pe care le întrevedeți.*

RĂSPUNS : În relațiile internaționale s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă. Se poate spune că aceasta este un rezultat al marilor schimbări petrecute pe arena mondială în raportul de forțe, o consecință a continuării politicii sferelor de influență, de reîmpărțire a acestor zone, a politicii de forță și dictat.

În același timp, încă nu s-a ajuns la un nou echilibru, ca urmare a schimbărilor ce s-au produs pe plan internațional, a apariției de noi forțe, de noi grupări de state, care reclamă un rol mai important în viața internațională. Aș menționa, printre aceste schimbări, lichidarea deplină a

vechiului sistem colonial, apariţia unui mare număr de state independente, afirmarea poziţiei ţărilor în curs de dezvoltare, a ţărilor nealiniate şi, în general, a ţărilor mici şi mijlocii. Aceste ţări doresc să-şi asigure o independenţă cît mai deplină şi să participe mai activ la soluţionarea problemelor internaţionale, în spiritul principiilor egalităţii în drepturi, respectului independenţei, suveranităţii şi neamestecului în treburile interne.

În acest context, desigur, ţările mari — Uniunea Sovietică şi Statele Unite — continuă să aibă un rol important în viaţa internaţională ; trebuie să spunem însă că ele nu mai pot să soluţioneze singure problemele complexe cu care se confruntă omenirea, fără participarea şi a celorlalte state, fără a ţine seama de interesele noilor grupări, de noile forţe care se afirmă pe plan internaţional.

Multe din conflictele existente sînt, de fapt, un rezultat direct al acestor probleme. De aceea, se impune ca o necesitate vitală soluţionarea cît mai rapidă, prin tratative, a conflictelor existente, renunţîndu-se la calea militară, la forţă sau la ameninţarea cu forţa. Este necesar să se acţioneze pentru soluţionarea politică, prin tratative, a problemelor deosebit de grave, care s-au creat ca rezultat al cursei înarmărilor şi al decalajelor mari dintre ţările bogate şi cele sărace. De fapt, se poate spune că, în actuala situaţie internaţională, contradicţiile dintre ţările bogate şi ţările sărace constituie factorul cel mai important, care poate să ducă — dacă se va acţiona pentru soluţionarea acestor probleme şi realizarea noii ordini economice internaţionale — la o politică de destindere şi de pace, sau, dacă nu, să contribuie la o agravare şi mai mare a vieţii internaţionale.

Consider că evenimentele din Polonia sînt probleme strict interne ale Poloniei, determinate de o serie de factori interni şi, îndeosebi, de greşelile săvîrşite. Dar trebuie spus că anumite cercuri din exterior încearcă să folosească această situaţie pentru a determina atît agravarea situaţiei din Polonia, cît şi a relaţiilor între Est şi Vest — cum se spune de regulă —, ceea ce duce, de fapt, la o nouă încordare în viaţa internaţională, îndeosebi în Europa. De aceea, după părerea noastră, este necesar să nu se întreprindă nimic care ar putea duce la o agravare a situaţiei din Polonia, să nu se întreprindă măsuri de sancţiuni economice sau de altă natură. Dimpotrivă, ţările europene ar trebui să acţioneze în direcţia ajutorării Poloniei în depăşirea greutăţilor, aceasta constituind un factor important pentru dezvoltarea ei economico-socială, care trebuie să continue pe calea socialistă. În acelaşi timp, aceasta ar avea — şi are — o importanţă deosebită pentru securitatea, destinderea şi pacea în Europa şi în întreaga lume.

În acest context, noi considerăm că trebuie făcut totul pentru ca Reuniunea de la Madrid să se încheie cu rezultate cît mai pozitive, să se asigure convocarea unei conferinţe pentru încredere şi dezarmare, cît şi continuitatea reuniunilor de tipul celei de la Madrid, începute după reuniunea de la Helsinki. Este în interesul ţărilor europene să păstrăm şi să dezvoltăm acest cadru organizat de convorbiri, de tratative.

Europa este vital interesată într-o politică de destindere, de colaborare, de pace. Ţările europene trebuie să realizeze o colaborare — aş putea spune chiar o unitate — mai strînsă între ele, unitate bazată, desigur, pe orînduirile lor sociale, pe independenţa naţională a fiecărei ţări. Ţările europene trebuie să pornească de la faptul că dezvoltarea economico-socială şi independenţa fiecăreia sînt legate de dezvoltarea şi independenţa tuturor statelor europene, de păstrarea Europei ca un continent al păcii şi securităţii, de o politică mai independentă a Europei în viaţa internaţională, de o contribuţie mai puternică a continentului nostru la soluţionarea problemelor complexe ale vieţii internaţionale.

Consider că, cu toate aspectele grave manifestate în viaţa internaţională, există posibilitatea depăşirii acestor

greutăţi, a reluării politicii de destindere şi dezvoltării unei colaborări multilaterale, egale, între toate statele.

ÎNTREBARE : *Din moment ce convorbirile de la Geneva au început, credeţi, domnule preşedinte, că marile demonstraţii şi acţiuni împotriva armelor nucleare şi pentru pace care au avut loc şi care continuă într-un număr însemnat de ţări din Europa, inclusiv în România, ar necesita o intensificare ?*

RĂSPUNS : Ca urmare a continuării împărţirii Europei în blocuri militare opuse, s-au acumulat pe continentul nostru imense cantităţi de arme, inclusiv armamentul atomic. După cum este cunoscut, urmează să fie amplasate noi rachete americane cu rază medie de acţiune în Vest şi să se dezvolte rachetele sovietice. Trebuie să spunem că atît rachetele americane, cît şi cele sovietice privesc nemijlocit Europa şi creează noi pericole pentru însăşi existenţa şi viaţa pe continentul nostru. De aceea, noi considerăm că trebuie să se facă totul pentru a opri amplasarea noilor rachete americane cu rază medie de acţiune şi pentru retragerea şi distrugerea rachetelor cu rază medie de acţiune sovietice. În perspectivă să se acţioneze în direcţia diminuării pînă la eliminarea completă a rachetelor nucleare din Europa. Aceasta corespunde intereselor tuturor ţărilor europene.

De aceea, noi am salutat şi considerăm că sînt importante tratativele privind problema rachetelor care au început la Geneva. Din păcate, ele se desfăşoară încă destul de greoi. De aceea, România consideră — şi a făcut propuneri în acest sens — că statele europene trebuie să participe, într-o formă sau alta, la aceste tratative ; ele privesc direct toate ţările europene. Cu atît mai mult este necesar ca popoarele europene să continue să acţioneze cu toată forţa pentru a determina încheierea cu succes a acestor tratative, oprirea amplasării noilor rachete şi trecerea la retragerea şi distrugerea celor existente.

Într-adevăr, marile demonstraţii care au avut loc în multe state europene, inclusiv cele din România, au avut — după părerea mea — o mare însemnătate în începerea tratativelor de la Geneva. Este necesar ca, în actualele împrejurări, să se intensifice aceste manifestări şi demonstraţii. Ele trebuie să capete forme şi mai active, pentru a determina rezultate pozitive legate de aceste rachete, de dezarmare, în general, şi de o politică de destindere şi de pace. Este în joc viitorul Europei, al generaţiilor de azi şi de mîine. Este, de fapt, în joc însăşi viaţa — creaţia supremă a naturii —, iar în numele vieţii, al dreptului fundamental al oamenilor de a trăi liberi, trebuie să facem totul, să dăm o nouă amploare mişcărilor pentru pace, pentru dezarmare.

ÎNTREBARE : *Vă rugăm să ne spuneţi ce perspective se întrevăd în regiunea Balcanilor şi care este stadiul actual al relaţiilor României cu ţările din această zonă ?*

RĂSPUNS : După cum este cunoscut, în trecut Balcanii erau consideraţi un „butoi de pulbere". Din fericire, în ultimii ani, situaţia între ţările balcanice a cunoscut o îmbunătăţire, deşi trebuie să spunem că există încă multe probleme ce urmează să fie soluţionate, printre care şi problema Ciprului.

Noi ne pronunţăm — şi în ce priveşte Balcanii — pentru soluţionarea pe calea tratativelor a problemelor existente, pentru dezvoltarea unei colaborări multilaterale şi realizarea unei regiuni fără arme nucleare, ca o parte a înfăptuirii unei Europe fără armament atomic.

Trebuie să menţionez că România întreţine relaţii bune cu toate ţările din Balcani, fără deosebire de orînduirea lor socială. Ne pronunţăm pentru realizarea unei întîlniri la nivel înalt a şefilor de state şi guverne din Balcani, pentru discutarea împreună a noilor paşi ce trebuie întreprinşi în direcţia depăşirii unor probleme existente, a dezvoltării încrederii, colaborării şi cooperării economice, tehnico-şti-

ințifice, cît și în direcția dezarmării și înfăptuirii unei zone fără arme atomice în Balcani. Considerăm că, în actualele împrejurări, este posibil și necesar să se realizeze o asemenea întîlnire. Aceasta ar corespunde intereselor tuturor țărilor din Balcani, dar și intereselor Europei, ale celorlalte zone din vecinătate — mă refer la Orientul Mijlociu și Mediterana, în general —, ar constitui o contribuție la cauza destinderii și păcii în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *In presa occidentală se scrie atît despre succesele economice ale României, cît și despre unele greutăți întîmpinate. Ați fi atît de amabil, Excelență, să faceți o apreciere pentru cetățenii olandezi asupra dezvoltării actuale a țării dumneavoastră, răspunzînd și acelora care vorbesc despre existența unei crize ? Care sînt marile probleme economico-sociale care vă preocupă ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România a obținut succese importante în dezvoltarea sa economico-socială. Dacă avem în vedere nivelul de la care am pornit, aceste rezultate sînt, într-adevăr, deosebit de mari. M-aș referi numai la faptul că în deceniul anilor '70 industria românească s-a dezvoltat de 3 ori, iar agricultura de 1,6 ori. Pe această bază am obținut o creștere puternică a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Este adevărat că această dezvoltare puternică nu a împiedicat existența unor lipsuri, greutăți. În primul rînd, avem unele rămîneri în urmă în domeniul energiei, al materiilor prime, ca urmare și a resurselor limitate de care dispune România, dar și a nerealizării în întregime a unor prevederi ale planului de dezvoltare economico-socială. De asemenea, cu toată creșterea pe care am obținut-o în agricultură, nu am reușit să realizăm în întregime prevederile pe care ni le-am propus.

La aceasta trebuie să adăugăm influențele crizei economice mondiale, care sînt bine cunoscute și care se reflectă, într-o măsură sau alta, și în România. Este adevărat

că acționăm ca influența lor să fie cît mai mică și, într-o anumită măsură, am obținut și unele rezultate. Mă refer la faptul că în 1981 economia românească a continuat să se dezvolte, producția industrială a crescut : la producția netă cu 4%, la producția marfă cu 2,6%.

Nu se poate deci vorbi — în sensul real al cuvîntului sau al expresiei — de o „criză" în dezvoltarea economico-socială a României. Se poate vorbi de existența unor greutăți, de existența unor disproporții între unele sectoare, îndeosebi în ce privește materiile prime și sursele de energie și, într-o anumită măsură, agricultura.

Aceste probleme sînt în preocuparea noastră și acționăm pentru soluționarea lor mai rapidă. Dealtfel, încă la Congresul partidului din 1979 am stabilit ca sarcină prioritară dezvoltarea mai puternică a surselor de energie în țară, a bazei de materii prime, punînd în valoare unele resurse cu conținut mai sărac și adoptînd noi măsuri pentru a asigura o dezvoltare mai rapidă a agriculturii. Desigur, sînt măsuri care necesită și eforturi foarte mari, investiții mari, avînd în vedere îmbunătățirile funciare și irigarea unor mari suprafețe de pămînt pe care trebuie să le realizăm în România. Am alocat, în acest scop, sumele corespunzătoare — atît în direcția surselor de energie și materii prime, cît și pentru agricultură — și sperăm că în următorii 2—3 ani vom reuși să asigurăm un echilibru mai bun și o bază mai trainică pentru dezvoltarea în continuare a întregii economii naționale.

Ne-am propus să asigurăm în cincinalul 1981—1985 o creștere destul de importantă a economiei naționale și, pe această bază, să determinăm trecerea României de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la stadiul de țară mediu dezvoltată. În condiții internaționale normale, considerăm că avem toate posibilitățile să realizăm aceasta.

Știu că în Occident se fac multe speculații privind unele greutăți din România. Cred că greutățile României sînt

incomparabil mai mici decît ale multor țări occidentale. M-aș referi, spre exemplu, la faptul că în România a crescut și anul trecut — cu cîteva zeci de mii — numărul locurilor noi de muncă, precum și la faptul că ne-am propus și pentru anul acesta o creștere, în timp ce în multe țări occidentale și în altele au loc o reducere a locurilor de muncă, precum și o creștere destul de puternică a șomajului. De aceea, cred că toate aceste speculații se datorează fie necunoașterii situației și a problemelor economiei românești, fie — de ce să nu o spun — sînt rezultatul unor atitudini rău intenționate. Sperăm însă că viața, realitățile din România vor dezminți toate aceste speculații, că ele vor fi mai puternice decît orice fel de propagandă.

Noi sîntem conștienți de problemele pe care le avem; le discutăm cîteodată chiar destul de sever, dar facem aceasta pentru a acționa și a determina întregul popor să înțeleagă că trebuie să ne unim eforturile pentru soluționarea lor. Avem, dealtfel, convingerea că dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura înfăptuirea planului pe care ni l-am propus, pentru dezvoltarea în continuare a țării și ridicarea, pe această bază, a bunăstării generale a poporului.

Vreau să subliniez, în același timp, că sîntem preocupați de dezvoltarea relațiilor economice internaționale cu toate statele. Desigur, dorim însă să realizăm o balanță comercială nu numai echilibrată, dar chiar activă, în favoarea României, pentru a putea să restituim unele credite din anii precedenți. Ne-am propus să acționăm în așa fel încît să realizăm cu partenerii noștri dezvoltarea schimburilor economice și a cooperării în producție pe baza unor acorduri ferme și la import, dar și la exportul românesc. Aceasta pentru a nu se mai repeta situația din trecut, cînd partenerii noștri nu și-au respectat obligațiile, au livrat produsele României, dar nu au preluat — așa cum era prevăzut în acorduri — produsele din România, ceea ce a dus, dealtfel, la crearea unei debalanțe, pe care vrem să o lichidăm. Dorim să acționăm în așa fel încît o asemenea situație să nu se mai repete.

Vreau să fiu bine înțeles : nu dorim să restrîngem relațiile economice, dar vrem ca importurile noastre să se realizeze pe baza unui export corespunzător, care să asigure atît plata importurilor, cît și un supliment, pentru a lichida debalanțele care s-au creat în trecut. Am stabilit, pentru aceasta, prevederi corespunzătoare și avem posibilitățile necesare, iar economia românească este destul de puternică pentru a depăși greutățile existente, inclusiv cele determinate de criza economică internațională.

INTREBARE : *Este știut, domnule președinte, că în România trăiesc mai multe naționalități conlocuitoare. Vă rugăm să ne vorbiți despre politica națională a României. Ce statut au naționalitățile conlocuitoare în țara dumneavoastră, de ce drepturi și libertăți se bucură ele ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, în România trăiesc mai multe naționalități conlocuitoare. Din totalul populației țării, cam 90% o reprezintă cetățenii de naționalitate română. Circa 10% sînt de alte naționalități, din care aproape 8% de naționalitate maghiară ; în ordine corespunzătoare vin cetățenii de naționalitate germană, sîrbă și alte naționalități.

Totdeauna, Partidul Comunist Român, chiar în condițiile din trecut, s-a pronunțat pentru deplina egalitate în drepturi între toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate. În anii construcției socialiste am acționat și am înfăptuit neabătut această politică în toate domeniile. Aș putea spune că România este printre puținele țări unde, realmente, problema națională, asigurarea deplinei egalități în drepturi între toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate, s-a înfăptuit și se înfăptuiește neabătut.

Avem asigurat învățămîntul în limbile naționalităților conlocuitoare, inclusiv învățămîntul superior. Astfel, în țara noastră funcționează 3 517 unități și secții de învăță-

mînt cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, în care sînt cuprinși aproape 350 000 de elevi. De asemenea, din totalul de 173 941 de studenți cîți se pregătesc în România, 12 733 sînt din rîndul naționalităților. În România funcționează în limbile naționalităților conlocuitoare 14 teatre și apar 53 de publicații, cu un tiraj anual de aproape 134 000 000 de exemplare, iar radioul și televiziunea emit săptămînal un important număr de ore pentru cetățenii care vorbesc limbile respective. Tot anual, în România apar aproape 300 de titluri de cărți în limbile naționalităților conlocuitoare, cu un tiraj de circa 2 300 000 de exemplare. Este de subliniat, de asemenea, că, din cei 369 de deputați în Marea Adunare Națională, 41 sînt din rîndul naționalităților, iar în consiliile populare 6 340 de deputați sînt maghiari, germani, sîrbi sau de alte naționalități.

Practic, nu există domeniu politic sau social unde să nu se manifeste deplina egalitate în drepturi și participarea cetățenilor de diferite naționalități la întreaga viață politică și socială.

Am acordat și acordăm în continuare o mare atenție dezvoltării forțelor de producție în toate zonele țării. Cu deosebire în anii 1970—1980, am realizat o puternică dezvoltare a industriei și a altor sectoare economice în toate regiunile. Din acest punct de vedere, aș putea spune că România se poate mîndri cu felul în care a acționat în dezvoltarea teritorială a forțelor de producție, avînd în vedere că egalitatea în drepturi trebuie să înceapă prin a asigura oamenilor condiții de muncă și viață egale și continuînd cu toate celelalte, la care m-am referit. Nu avem — pentru nimeni — nici un fel de restricții, de nici un fel, pornind de la deosebirea de naționalitate.

În ceea ce privește dezvoltarea generală a societății și a democrației românești, am putea spune că realizăm asemenea forme de participare a maselor populare la conducere — inclusiv a celor de diferite naționalități — care duc la crearea condițiilor ca masele populare, toate categoriile sociale să participe nemijlocit la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Am creat consilii de conducere ale oamenilor muncii în toate unitățile economico-sociale, ca organe deliberative. În cadrul adunărilor generale — pe care le considerăm adunări ale proprietarilor și producătorilor — dezbatem toate problemele dezvoltării României, inclusiv politica internațională.

Am creat organe la scară națională — Congresul oamenilor muncii ; Congresul agriculturii, la care iau parte cîte 11 000 de oameni ; un Congres al consiliilor populare ; Congresul culturii și educației ; Congresul învățămîntului. Între congrese avem organe permanente — consiliile naționale, cum este Consiliul Național al Oamenilor Muncii, unde participă 1 500 de oameni, majoritatea muncitori, sau Consiliul Național al Agriculturii, care cuprinde peste 1 000 de membri.

Noi considerăm că aceste forme democratice creează condiții pentru toți cetățenii, deci și pentru cetățenii de diferite naționalități, să ia parte activă și în deplină libertate la discutarea tuturor problemelor, la stabilirea căilor de dezvoltare economico-socială, de ridicare a bunăstării generale, de asigurare a independenței și suveranității țării, inclusiv la politica de pace, de destindere, de colaborare cu toate statele.

ÎNTREBARE : *Olanda și România, așa cum este cunoscut, aparțin la două sisteme social-politice și economice, precum și la două alianțe militare diferite, dar, în pofida acestor deosebiri, ele se exprimă cu putere pentru instaurarea unui climat de pace, pentru evitarea unei catastrofe nucleare.*

În ce direcție apreciați, domnule președinte, că ar trebui să acționeze guvernele și popoarele țărilor noastre pentru a avea o Europă fără arme nucleare, o Europă în

care fiecare țară să poată trăi și să se poată dezvolta fără teama zilei de mîine ?

RĂSPUNS : Într-adevăr, România și Olanda aparțin la două sisteme social-politice și economice diferite, dar mai cu seamă la două alianțe militare diferite. Cu toate acestea, doresc să menționez, cu multă satisfacție, că relațiile dintre România și Olanda sînt, aș putea spune, bune. Ele s-au dezvoltat și continuă să progreseze.

Desigur, deosebirile de orînduiri sociale nu pot și nu trebuie, în nici o împrejurare, să împiedice o colaborare bună între țările noastre, ca, dealtfel, între toate țările. Noi pornim de la faptul că este dreptul fiecărui popor de a-și alege calea dezvoltării economice și sociale, așa cum dorește, fără nici un amestec din afară.

În ce privește alianțele militare, ele sînt rezultatul unei anumite situații politice existente la un moment dat. Sperăm să ajungem în situația să renunțăm la aceste alianțe militare și să se creeze un climat de încredere, care să nu mai facă necesare alianțele militare. Desigur, este necesar să acționăm în direcția aceasta.

Aș dori să menționez și aici că țările noastre colaborează bine în multe organisme internaționale, acționînd pentru înfăptuirea securității și cooperării în Europa. Așa cum am menționat, avînd în vedere situația deosebit de gravă din Europa, consider că trebuie să întărim conlucrarea între guvernele noastre, dar și între popoarele noastre, în direcția încheierii cu succes a conferinței sau reuniunii de la Madrid, să acționăm pentru încheierea cu succes a tratativelor de la Geneva, participînd, într-o formă sau alta, la realizarea unui acord care să împiedice amplasarea de noi rachete și să ducă la retragerea celor existente.

Este necesar însă ca țările noastre să conlucreze activ cu toate țările europene, ca popoarele noastre să acționeze în strînsă unitate cu toate popoarele europene, pentru că numai împreună vom putea să determinăm obținerea unor

rezultate pozitive în această direcție și să creăm condițiile pentru securitatea fiecărui stat, pentru asigurarea posibilităților ca fiecare popor să se dezvolte liber, independent, fără teama vreunei agresiuni, fără teama că într-o zi vor începe să cadă bombele atomice. Trebuie să acționăm acum ! Cînd vor cădea bombele, va fi prea tîrziu.

În aceasta constă, după opinia noastră, răspunderea guvernelor, a popoarelor, a oamenilor politici și — așa cum am mai arătat — a tuturor mijloacelor de informare în masă, a presei.

Aș dori să urez o colaborare bună între țările și popoarele noastre și să adresez, și pe această cale, cele mai bune urări poporului olandez prieten.

MESAJ ADRESAT CONFERINȚEI PE ȚARĂ A MIȘCĂRII SPORTIVE

— 5 martie 1982 —

Cu prilejul lucrărilor Conferinței pe țară a mișcării sportive din Republica Socialistă România, doresc ca, în numele Comitetului Central al Partidului, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, să vă adresez dumneavoastră, participanților la conferință, activului sportiv și tuturor membrilor organizațiilor sportive din țara noastră un salut călduros și cele mai bune urări.

Actuala conferință a mișcării sportive are loc într-o perioadă cînd întregul nostru popor, strîns unit în jurul partidului, a trecut cu hotărîre la înfăptuirea sarcinilor și obiectivelor celui de-al doilea an al actualului cincinal — etapă nouă, superioară, în dezvoltarea socialistă a patriei, în înfăptuirea Programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Am încheiat primul an al cincinalului cu realizări însemnate în dezvoltarea și modernizarea forțelor de producție, în creșterea potențialului economic și a avuției naționale a poporului, în ridicarea gradului general de civilizație și bunăstare a întregii națiuni. Toate

aceste realizări ilustrează cu putere justețea politicii partidului, forța orînduirii noastre socialiste, care asigură înaintarea fermă a țării pe calea progresului economic și social, ridicarea continuă a nivelului de trai, material și spiritual, al poporului.

Ampla operă de construcție socialistă în care este angajată România reclamă imperios ca toți cetățenii patriei noastre, oamenii muncii, care constituie, de fapt, principala forță de producție a societății, să aibă un nivel ridicat de pregătire profesională și politică, o înaltă conștiință revoluționară, calități morale superioare și, totodată, o bună dezvoltare și pregătire fizică, ca o condiție esențială a împlinirii multilaterale a personalității și bunei integrări în viața socială. Putem spune deci că cerințele dezvoltării actuale și de perspectivă a societății noastre socialiste fac în mod obiectiv necesară creșterea rolului culturii fizice și sportului în procesul educației socialiste și formării omului nou, în întărirea sănătății și vitalității națiunii noastre, în asigurarea condițiilor ca poporul român, tineretul patriei să crească viguros și sănătos.

Pornind de la toate acestea, partidul nostru, în cadrul politicii sale generale, acordă o mare atenție educației fizice și sportului, asigură condiții ca acestea să capete o tot mai mare dezvoltare, să cuprindă, practic, întregul popor. Desigur, se poate aprecia că, în spiritul acestor orientări, în țara noastră se desfășoară o activitate însemnată, atît în ce privește dezvoltarea culturii fizice de masă, cît și a sportului de performanță. Marile manifestări sportive de masă din cadrul competiției naționale „Daciada“ au cuprins, an de an, un număr tot mai mare de oameni ai muncii, îndeosebi tineri, ajungînd la ultima ediție, din 1981, la peste 8 000 000 de participanți. În cadrul marii întreceri a „Daciadei“, în numeroasele competiții sportive organizate pe plan național, din rîndurile tineretului s-au afirmat și se afirmă tot mai mulți sportivi talentați, cu reale calități, capabili să reprezinte cu cinste mișcarea sportivă româ-

nească. În același timp, la multe discipline, sportivii români au obținut succese de seamă, ocupînd locuri fruntașe în marile competiții internaționale.

Pentru toate aceste realizări, adresez calde felicitări și urări de noi succese sportivilor, activiștilor sportivi și tuturor acelora care, prin munca lor, au contribuit și contribuie la dezvoltarea activității de cultură fizică și sport din țara noastră.

Doresc însă să arăt că, în raport cu exigențele actuale și cu ceea ce așteaptă societatea noastră de la mișcarea sportivă, activitatea în acest domeniu se situează încă la un nivel destul de scăzut. În munca organizațiilor sportive — începînd cu Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, federațiile de specialitate, consiliile județene și pînă jos, în școli, întreprinderi și instituții — se manifestă încă neajunsuri și lipsuri serioase, îndeosebi în ce privește dezvoltarea educației fizice și a sportului de masă, cuprinderea și participarea tineretului, a maselor largi de oameni ai muncii la practicarea sistematică a exercițiilor fizice, precum și în activitatea sportului de performanță. Într-o serie de discipline sportive în care România a ocupat locuri importante — cum sînt gimnastica, fotbalul, tenisul —, precum și în alte ramuri sportive, rezultatele sînt sub nivelul posibilităților. Trebuie spus că nici sindicatele, organizațiile de tineret, de pionieri, unitățile școlare din cadrul Ministerului Educației și Învățămîntului nu acordă atenția cuvenită și nu desfășoară o activitate susținută pentru dezvoltarea culturii fizice, a sportului de masă și de performanță.

Pornind de la aceasta, participanții la conferință vor trebui să analizeze cu exigență și răspundere stadiul actual de dezvoltare a mișcării sportive, să tragă concluzii atît din progresele înregistrate, cît și din neajunsurile ce se manifestă, să stabilească măsurile cele mai corespunzătoare pentru a determina îmbunătățirea substanțială a activității în acest domeniu. Așa cum ne-am propus în toate

celelalte domenii ale vieții noastre economice și sociale, și în activitatea de educație fizică și sport trebuie să realizăm, în acest cincinal, o calitate nouă, superioară, din toate punctele de vedere.

Pe primul plan trebuie pusă desfășurarea unei puternice mișcări de masă pentru antrenarea întregului tineret — începînd cu copiii, cu pionierii și elevii, cu studenții, cu tineretul din întreprinderi și instituții, de la orașe și sate — la practicarea exercițiilor fizice, a sportului și turismului. Trebuie acționat în așa fel încît să se asigure cuprinderea în mișcarea sportivă a celor mai largi categorii de cetățeni. Pentru aceasta, cultura fizică de masă trebuie să fie tot mai strîns legată de activitatea de producție, de procesul de învățămînt, de viața și odihna de toate zilele a cetățenilor, a diferitelor colectivități din mediul urban și rural. Acest lucru este cu atît mai necesar cu cît trecerea, pînă la sfîrșitul cincinalului, la săptămîna de 44 de ore în toate sectoarele de activitate impune să se acorde o atenție sporită organizării plăcute și educative a timpului liber, prin desfășurarea unei intense activități culturale, sportive și turistice, cu un bogat conținut instructiv și educativ.

Să facem deci în așa fel încît marea competiție sportivă națională „Daciada" să cuprindă, practic, în cadrul ei întregul tineret al patriei, să se afirme tot mai puternic ca o uriașă mișcare de masă, care să asigure participarea celor mai largi categorii de oameni ai muncii de la orașe și sate la practicarea organizată și sistematică a exercițiilor fizice, sportului și turismului, acesta fiind obiectivul fundamental pus de partid în fața mișcării noastre sportive în această perioadă. Este necesar să se acționeze cu fermitate pentru perfecționarea în continuare a desfășurării tuturor manifestărilor care au loc în cadrul „Daciadei", să se treacă mai hotărît la organizarea sistematică de acțiuni cultural-sportive de masă și la permanentizarea sistemului competițional de masă, atît pe plan local — în școli, unități eco-

nomice, instituții, comune, orașe și județe —, cît și la nivel național.

În același timp, este necesar să se acorde o atenție mult mai mare ridicării nivelului general al sportului de performanță, promovării și afirmării pe scară tot mai largă a noi și noi talente din rîndul tinerilor care obțin rezultate de valoare în întrecerile sportive pe plan național și internațional. În legătură cu aceasta aș dori să subliniez necesitatea de a se acționa mai ferm pentru întronarea în toate organizațiile sportive a unui climat de muncă asiduă, de înaltă exigență și responsabilitate, de ordine și disciplină. Desfășurînd o muncă tenace, îndîrjită pentru a ne pregăti cît mai temeinic și a ne menține locurile fruntașe pe care le-am dobîndit într-o serie de discipline sportive, trebuie să ne propunem să ridicăm și mai mult nivelul general al tuturor ramurilor de sport și să cucerim noi poziții de frunte în ierarhia sportului mondial — la gimnastică, atletism, handbal, tenis, canotaj, precum și la alte discipline.

În cadrul tuturor organizațiilor sportive, al asociațiilor și cluburilor trebuie să se desfășoare, totodată, o largă activitate educativă, care să cultive în rîndul sportivilor cinstea și modestia, dorința de autodepășire, înaltele calități morale ale omului nou al societății noastre. Tuturor sportivilor noștri, și în primul rînd celor fruntași, li se cere să fie un model și un exemplu de urmat în toate privințele, să dea dovadă de un profund sentiment al responsabilității și de o înaltă conștiință patriotică, răspunzînd cu demnitate, prin rezultate valoroase, condițiilor de care se bucură în țara noastră, dragostei și prețuirii cu care sînt înconjurați de masele iubitorilor de sport. Fiecare sportiv trebuie să fie pătruns de o profundă dragoste și răspundere față de patrie, de popor și să facă totul, să dea tot ceea ce este mai bun, pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei în întrecerile sportive, pentru a nu știrbi cu nimic, ci, dimpotrivă, a spori înaltul prestigiu de care România socialistă se bucură astăzi în rîndul tuturor națiunilor lumii.

În legătură cu toate aceste obiective și sarcini ce stau în fața mișcării noastre sportive, răspunderi deosebite revin Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, care trebuie să-și îmbunătățească radical activitatea, să desfășoare o muncă mult mai organizată și sistematică pentru îndeplinirea în condiții mai bune a atribuțiilor pe care le are în asigurarea înfăptuirii unitare a politicii partidului și statului nostru în domeniul culturii fizice și sportului, în conducerea și coordonarea activității sportive și în realizarea de către toate organele și organizațiile obștești și de stat a obligațiilor ce le revin în acest domeniu. Mari răspunderi revin, de asemenea, federațiilor sportive, care au datoria să acționeze cu mai multă hotărîre și spirit de răspundere pentru lărgirea puternică a bazei de masă a tuturor disciplinelor sportive, pentru perfecționarea pregătirii și creșterea măiestriei sportivilor, pentru imprimarea unui climat sănătos de muncă, de răspundere și disciplină în întreaga noastră mișcare sportivă.

La rîndul lor, organele și organizațiile de partid — începînd cu comitetele județene, municipale și orășenești și pînă la organizațiile din întreprinderi — trebuie să vegheze cu mai multă fermitate la modul în care sînt duse la îndeplinire hotărîrile partidului și statului nostru în domeniul sportului, cum se asigură pregătirea și educarea politică și cetățenească a sportivilor.

Acționînd în spiritul întregii politici de pace și colaborare a partidului și statului nostru, mișcarea sportivă din România, toți sportivii țării trebuie să-și facă un titlu de cinste din a milita permanent pentru mai buna cunoaștere și apropiere dintre popoare, din a promova susținut, în relațiile cu sportivii și organizațiile sportive de peste hotare, ideile nobile ale înțelegerii, respectului reciproc și colaborării pașnice dintre națiuni, spiritul de solidaritate și conlucrare dintre generațiile tinere de pretutindeni, aducîndu-și, astfel, contribuția activă la cauza generală a destinderii, securității și păcii în întreaga lume.

În încheiere, doresc să-mi exprim încă o dată convingerea că dezbaterile din cadrul conferinței, hotărîrile și măsurile pe care le veți adopta vor da un nou avînt mișcării de educație fizică și sport din patria noastră, vor spori și mai puternic aportul acesteia la creșterea, formarea și educarea sănătoasă, pentru muncă și viață, a tinerei generații, la înfăptuirea politicii generale a partidului și statului nostru, care pune întotdeauna în centrul preocupărilor omul, dezvoltarea sa multilaterală. Să facem totul pentru ca mișcarea sportivă din țara noastră să-și îndeplinească în condiții cît mai bune marile sarcini și răspunderi ce îi revin în cadrul politicii noastre generale de construcție socialistă și ridicare a țării pe trepte tot mai înalte de civilizație și progres, ca, împreună cu întregul popor, sportivii patriei să aducă o contribuție tot mai importantă la transpunerea cu succes în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al XII-lea, a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism !

Urez tuturor sportivilor din patria noastră, activiștilor sportivi și tuturor membrilor organizațiilor sportive succese și satisfacții tot mai mari în întreaga lor activitate, multă sănătate și fericire !

CUVÎNTARE LA ADUNAREA SOLEMNĂ CONSACRATĂ ANIVERSĂRII A 60 DE ANI DE LA CREAREA UNIUNII TINERETULUI COMUNIST ȘI A 25 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA UNIUNII ASOCIAȚIILOR STUDENȚILOR COMUNIȘTI DIN ROMÂNIA

— *19 martie 1982* —

Dragi tovarăși și prieteni tineri,

Cu prilejul aniversării a șase decenii de la organizarea Uniunii Tineretului Comunist și al împlinirii a 25 de ani de la crearea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, pentru activitatea revoluționară a tinerilor comuniști, pusă în slujba patriei, a intereselor vitale ale poporului, a socialismului, doresc ca, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și guvernului, precum și al meu personal, să adresez participanților la adunarea festivă, tuturor membrilor organizației Uniunii Tineretului Comunist și ai Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști, întregului tineret al patriei noastre socialiste un călduros salut revoluționar, comunist, împreună cu cele mai bune urări. *(Urale și aplauze puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — tinerii !").*

Totodată, felicit din toată inima Uniunea Tineretului Comunist pentru înalta distincție ce i-a fost conferită — titlul de „Erou al Muncii Socialiste". Avem acum un Erou

care se întruchipează în milioane de inimi și minți ale minunatului nostru tineret, care întotdeauna și-a servit patria, a servit poporul, libertatea și independența sa! *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !")*

Adresez, de asemenea, din toată inima felicitări Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști pentru decorarea sa cu Ordinul „23 August" clasa I. *(Urale și aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu și studenții !").*

Acordarea acestor înalte titluri și ordine ale Republicii Socialiste România constituie o înaltă prețuire și apreciere pe care partidul și statul nostru, întregul popor le dau organizațiilor revoluționare ale tineretului și studenților, întregului tineret, atît pentru trecutul glorios, revoluționar, de luptă în slujba înaltelor idealuri ale eliberării sociale și naționale, cît și pentru contribuția deosebită pe care organizațiile revoluționare ale tineretului, întregul tineret o au la marile transformări revoluționare din România, la înfăptuirea revoluției socialiste și la ridicarea țării pe noi culmi de progres și civilizație, la creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale a poporului, la întărirea forței patriei noastre socialiste, a independenței și suveranității sale. *(Urale și aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !").*

Aniversarea Uniunii Tineretului Comunist și a Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști constituie un minunat prilej de a omagia și cinsti tradițiile revoluționare, patriotice ale tineretului, de a evoca trecutul glorios de luptă pentru eliberarea națională și socială a poporului nostru, în care întotdeauna generațiile tinere s-au aflat în primele rînduri. Mișcarea revoluționară a tineretului a constituit întotdeauna o parte integrantă a luptelor de eliberare națională și socială, a mișcării muncitorești revoluționare, a Partidului Comunist Român. *(Aplauze și urale puternice; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !").*

În toate evenimentele și momentele importante din istoria poporului nostru, din lupta sa pentru neatîrnare și independență, pentru formarea națiunii române, a statului național unitar, tineretul s-a găsit în primele rînduri ale forțelor revoluționare, progresiste, și-a adus contribuția activă — inclusiv jertfa supremă — pentru realizarea idealurilor de libertate națională și socială ale întregii națiuni. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Odată cu apariția pe scena istoriei a clasei muncitoare, cu începuturile mișcării muncitorești revoluționare, în a doua jumătate a secolului trecut, s-a afirmat cu putere în această activitate și tineretul muncitoresc, fiind prezent în toate marile bătălii de clasă purtate de proletariatul român împotriva asupririi burghezo-moșierești, pentru apărarea intereselor oamenilor muncii, pentru dreptate socială și națională. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Constituirea Uniunii Tineretului Comunist, în primăvara anului 1922, la numai un an de la făurirea Partidului Comunist Român, a reprezentat un moment de însemnătate deosebită în mișcarea revoluționară de tineret din România.

Istoria Partidului Comunist Român, a mișcării revoluționare, democratice din România, a luptelor împotriva fascismului și războiului este și istoria Uniunii Tineretului Comunist istoria luptei revoluționare a tineretului patriei noastre. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

La această glorioasă aniversare merită să subliniem, cu îndreptățită mîndrie, faptul că, în marile bătălii de clasă, revoluționare, dintre primul și cel de-al doilea război mondial, tineretul comunist a fost prezent și a adus o contribuție de însemnătate deosebită la organizarea și participarea tineretului la lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc, pentru apărarea cuceririlor democratice, a drepturilor tineretului, ale tuturor oamenilor muncii, ridicîndu-se cu hotărîre împotriva politicii antinaționale a guvernelor burghezo-moșierești, a fascismului, pronunțîndu-se

ferm împotriva războiului, pentru apărarea independenței, integrității și suveranității României. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Tineretul a participat activ la întreaga activitate desfășurată de forțele patriotice, democratice, sub conducerea partidului comunist, împotriva războiului antisovietic, pentru ieșirea din acest război și trecerea cu întreaga forță la lupta împotriva Germaniei hitleriste, alături de armata sovietică, pînă la înfrîngerea definitivă a fascismului. *(Aplauze îndelungate).*

Uniunea Tineretului Comunist a participat activ la înfăptuirea revoluției de eliberare națională și socială, antifascistă și antiimperialistă, la întreaga activitate de transformări revoluționare ce au avut loc în anii următori. Se poate spune că, în întreaga perioadă de transformări revoluționare și de construcție a societății socialiste, Uniunea Tineretului Comunist, întregul tineret al patriei noastre au dat dovadă de un înalt patriotism revoluționar, participînd activ la toate mărețele realizări obținute de poporul român, sub conducerea Partidului Comunist Român, în dezvoltarea economico-socială a țării, în făurirea socialismului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Crearea Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști, în urmă cu 25 de ani, a constituit o necesitate pentru o mai bună organizare a activității studenților, pentru organizarea întregii studențimi într-o organizație revoluționară a tineretului, care să contribuie la formarea tineretului intelectual în spiritul concepțiilor revoluționare despre lume și viață, al muncii, al servirii întotdeauna a poporului. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În toate etapele de transformări revoluționare, de construcție socialistă și trecere la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România, organizațiile revoluționare ale tineretului, Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști din România, întregul tineret au participat cu întreaga forță, împreună

cu toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, cu întregul popor, la înfăptuirea politicii Partidului Comunist Român de dezvoltare economico-socială a țării, de ridicare continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregii noastre națiuni.

În anii construcției socialiste, România s-a transformat dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată, într-o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică, modernă, cu o agricultură socialistă, modernă, în plină dezvoltare. Despre toate acestea vorbesc faptele — marile platforme industriale, marile unități agricole socialiste.

Remarcabilele succese obținute de România în dezvoltarea economico-socială se reflectă în creșterea producției industriale de 50 de ori față de 1938, în sporirea produsului social de peste 15 ori, a venitului național pe locuitor de peste 11 ori, a veniturilor totale reale ale oamenilor muncii de peste 6 ori.

Despre aceste mari realizări vorbesc orașele și satele înfloritoare de astăzi, dezvoltarea puternică a învățămîntului, științei, culturii — factori de importanță deosebită în construcția socialistă, în ridicarea generală a patriei.

În tot ce s-a realizat în patria noastră în anii construcției socialiste este prezentă munca, activitatea creatoare a organizațiilor de tineret, a organizațiilor revoluționare, a întregului tineret, care, în strînsă unitate cu întregul popor, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, înfăptuiește neabătut politica internă și externă a Partidului Comunist Român, politică ce corespunde pe deplin intereselor întregii noastre națiuni, bunăstării și fericirii sale, întăririi continue a forței economice a patriei, a independenței și suveranității naționale. *(Aplauze și urale puternice; se scandează: „Ceaușescu — tinerii!", „Ceaușescu și poporul!").*

Iată de ce la această aniversare doresc să adresez organizației Uniunii Tineretului Comunist și Uniunii Asocia-

ţiilor Studenţilor Comunişti din România, membrilor acestor două organizaţii, întregului tineret al patriei cele mai calde felicitări pentru activitatea şi munca depusă în slujba patriei, precum şi urarea de succese tot mai mari în activitatea viitoare închinată patriei, socialismului, bunăstării şi fericirii întregului nostru popor. *(Aplauze şi urale îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu şi poporul !“, „Ceauşescu — tinerii !“).*

Pentru a nu se înţelege cumva că încurajez tendinţele avangardiste — deşi, pînă la un anumit moment, avangardismul tineretului e necesar şi foarte bun —, trebuie să subliniez că toate aceste realizări sînt rezultatul politicii juste a partidului nostru comunist, care aplică în mod creator adevărurile generale ale socialismului la condiţiile istorice concrete din România ; ele sînt rezultatul muncii clasei muncitoare, ţărănimii, intelectualităţii, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naţionalitate, a întregului nostru popor. De aceea, de la această aniversare a celor două organizaţii revoluţionare ale tineretului, doresc să adresez mulţumiri şi felicitări oamenilor muncii, întregului nostru popor pentru minunatele rezultate obţinute în construcţia socialistă, precum şi urarea de noi şi noi succese în ridicarea României pe noi culmi de progres şi civilizaţie ! *(Urale şi aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceauşescu şi poporul !“).*

Dragi tovarăşi şi prieteni,

Acum, la această glorioasă aniversare, avem tot dreptul să privim cu mîndrie şi satisfacţie drumul de muncă şi luptă parcurs de organizaţiile revoluţionare ale tineretului, de tineretul patriei noastre ; dar, în acelaşi timp, nu trebuie să uităm lipsurile, unele greşeli care s-au comis, unele greutăţi pe care le mai avem în dezvoltarea noastră pe drumul socialismului şi comunismului. Am discutat pe larg, în ultimul timp, despre acestea. Nu doresc acum, la această aniversare, să mă opresc asupra acestor probleme.

Dar, fiind la aniversarea unor organizaţii revoluţionare, doresc să subliniez că întotdeauna comuniştii — deci şi tinerii comunişti — au privit activitatea lor în spirit critic şi autocritic, trăgînd învăţămintele necesare pentru munca viitoare. Realitatea, viaţa demonstrează cu putere că partidul nostru a ştiut întotdeauna să înlăture din activitatea sa lipsurile şi greşelile, chiar unele denaturări şi să asigure mersul ferm înainte al României spre socialism şi comunism, îndeplinindu-şi, astfel, rolul istoric pe care şi l-a asumat, de a conduce întreaga noastră naţiune pe drumul luminos al noii orînduiri sociale. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am ajuns la un nivel de dezvoltare a economiei, ştiinţei, învăţămîntului, culturii, la un nivel de viaţă cum nici nu visau, cu 60 de ani sau chiar cu 30 de ani în urmă, mulţi luptători revoluţionari şi progresişti.

Acum, poporul nostru se găseşte într-o nouă etapă istorică a dezvoltării sale. Programul partidului a trasat obiectivul fundamental al făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintării spre comunism a României, iar Congresul al XII-lea al partidului a stabilit obiectivul înfăptuirii unei etape importante a acestui program, pentru perioada 1981—1985. După cum este cunoscut, obiectivul fundamental trasat de Congresul al XII-lea este trecerea României de la stadiul de ţară socialistă în curs de dezvoltare la stadiul de ţară socialistă mediu dezvoltată, punînd ca o sarcină de importanţă deosebită pentru această etapă realizarea unei noi calităţi a muncii şi vieţii, în toate sectoarele de activitate.

Primul an din acest cincinal a marcat un progres important. Se poate spune că avem toate condiţiile pentru a înfăptui neabătut prevederile planului cincinal, hotărîrile Congresului al XII-lea. Realizarea acestor obiective are loc în condiţii grele. Criza economică mondială, cu toate aspectele sale, se reflectă, într-o măsură sau alta, în toate ţările, şi deci şi în România. La aceasta se adaugă unele

rămîneri în urmă în dezvoltarea bazei energetice și de materii prime și în realizarea unor prevederi din agricultură. Tocmai de aceea, Congresul al XII-lea, cît și plenarele Comitetului Central din 1981 au atras în mod deosebit atenția asupra necesității intensificării eforturilor pentru dezvoltarea mai puternică a bazei energetice și de materii prime, pentru un progres mai rapid al agriculturii și creșterea puternică a producției agricole vegetale și animale.

Măsurile stabilite în primele luni ale acestui an, care vor fi supuse în curînd plenarei Comitetului Central al partidului, asigură înfăptuirea neabătută a programului energetic, astfel încît, în linii generale, pînă în 1990 România să-și asigure o independență în ce privește energia și combustibilii și să-și satisfacă într-o măsură mai mare necesarul de materii prime cu forțele proprii.

De asemenea, programul de dezvoltare a agriculturii, al autoaprovizionării au o bună bază materială. Așa cum am mai menționat, dealtfel, recensămîntul animalelor a evidențiat că, în afară de bovine, la toate celelalte specii avem o creștere importantă a efectivelor, ceea ce asigură realizarea în bune condiții a programului de autoaprovizionare și de dezvoltare a zootehniei, a agriculturii noastre în general.

Dealtfel, trebuie să spunem deschis că, dacă am fi realizat în întregime prevederile privind dezvoltarea bazei energetice și în domeniul agriculturii în cincinalul trecut, multe din greutățile de azi nu s-ar mai fi manifestat. De aceea, este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor stabilite de Congresul al XII-lea, pentru îndeplinirea planului în toate domeniile de activitate. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Un accent deosebit trebuie să punem pe calitate, pe ridicarea continuă a nivelului tehnic al producției. Sînt necesare măsuri și mai hotărîte în direcția reducerii consumurilor materiale, a recuperării și refolosirii materialelor,

a creșterii continue a eficienței economice. Este necesar să acționăm cu mai multă hotărîre în aplicarea noului mecanism economic, astfel încît fiecare unitate economico-socială să-și asigure o răspundere deplină în gospodărirea avuției naționale încredințate colectivului respectiv. Trebuie să facem astfel încît veniturile tuturor colectivelor de oameni ai muncii să fie strîns legate de calitatea și cantitatea muncii, de creșterea rentabilității și a beneficiilor. Este necesar, de asemenea, să acționăm cu toată hotărîrea pentru creșterea mai puternică a productivității muncii, pe baza unei mai bune organizări a producției și a muncii, a mecanizării și automatizării proceselor de producție.

O atenție deosebită trebuie să acordăm exportului, asigurării realizării la timp și în bune condiții a tuturor produselor de export, creșterii valorificării superioare a materiilor prime, a valorii pentru fiecare tonă de produs exportat și asigurării unei balanțe comerciale active, a condițiilor pentru a realiza, în scurt timp, o balanță de plăți echilibrată și activă. *(Aplauze puternice).*

Toate problemele legate de dezvoltarea patriei noastre privesc întreg poporul ; dar ele privesc deopotrivă tineretul, ca factor hotărîtor în procesul de producție. Ele trebuie să stea, de aceea, permanent în fața organizațiilor revoluționare ale tineretului.

Realizarea unei noi calități a muncii și vieții presupune ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe, a calificării tuturor oamenilor muncii. Este necesar să acordăm o atenție sporită bunei desfășurări a procesului de învățămînt, integrării sale organice cu știința și producția, înarmării tineretului nostru cu cele mai înalte cunoștințe ale tehnicii, ale cunoașterii umane în general. Nu trebuie să uităm nici un moment că profundele transformări ale forțelor de producție, ale relațiilor de producție și sociale, minunatele cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane au schimbat și schimbă continuu raporturile de muncă, de diviziune a muncii în procesul producției materiale și so-

ciale. Fiind revoluționari, trebuie să studiem și să înțelegem permanent aceste transformări — și una din acestea o constituie creșterea puternică a rolului științei ca factor determinant al progresului economic și social, al dezvoltării forțelor de producție. Astăzi nu se mai poate concepe o dezvoltare puternică a forțelor de producție fără a așeza la baza acestora cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane, ale cunoașterii umane în general. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

În activitatea noastră trebuie să ne preocupăm permanent de a asigura înfăptuirea în cele mai bune condiții a sarcinilor istorice care să asigure prezentul minunat al patriei noastre. Dar, în același timp, să nu uităm nici un moment că, preocupîndu-ne de prezent, trebuie să ne gîndim la viitorul patriei noastre, pentru a-i asigura un loc demn, liber — și din punct de vedere material, și spiritual — în rîndul națiunilor libere și egale în drepturi ale lumii. *(Aplauze îndelungate).*

Tineretului îi revine înalta misiune de a fi conștient de aceste transformări revoluționare, de a acționa în așa fel încît să-și însușească și să-și ridice continuu nivelul cunoștințelor, devenind stăpîn pe cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, participînd, totodată, activ la dezvoltarea științei și tehnicii contemporane.

O atenție deosebită trebuie acordată muncii educative, de formare a conștiinței revoluționare a oamenilor muncii, a conștiinței revoluționare, patriotice a tineretului. Trebuie să așezăm ferm la baza întregii activități politico-educative concepția revoluționară despre lume și viață, materialismul dialectic și istoric. Tineretul patriei noastre trebuie să-și însușească continuu cele mai noi cunoștințe în domeniul cunoașterii umane, să fie pătruns permanent de înalta răspundere față de patrie, față de popor, față de cauza socialismului, de viitorul liber și independent al României. *(Urale și aplauze puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !", „Ceaușescu — pace !").*

Una din marile cuceriri ale revoluției socialiste o reprezintă politica națională, revoluționară, marxist-leninistă a partidului nostru, asigurarea deplinei egalități în drepturi între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Organizațiile revoluționare de tineret, Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști, trebuie să militeze neabătut pentru dezvoltarea spiritului de frăție și solidaritate, de unitate între toți fiii patriei, fără deosebire de naționalitate. Trebuie ca, indiferent de originea națională, de limba în care se exprimă, întregul tineret să vorbească o limbă unică — limba concepției revoluționare a socialismului științific, a materialismului dialectic și istoric, limba luptei comune pentru triumful socialismului și comunismului în România, a luptei împotriva oricăror manifestări naționaliste, de orice fel, care au constituit întotdeauna un instrument în mîna claselor reacționare, a burgheziei și moșierimii, pentru a dezbina și asupri popoarele, națiunile și naționalitățile. Întărirea frăției tineretului, a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, trebuie să constituie una din preocupările permanente și să fie apărată ca lumina ochilor ! *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

În cadrul organizațiilor sale, al partidului, al organizațiilor democratice create în societatea noastră socialistă, tineretul, la fel ca toți oamenii muncii, ca întregul popor, are posibilitatea de a participa la conducerea tuturor domeniilor de activitate. Este necesar să acționăm permanent pentru dezvoltarea și perfecționarea democrației muncitorești, socialiste, pentru ca organismele democratice să asigure participarea tuturor oamenilor muncii — deci și a tineretului — la dezbaterea și luarea hotărîrilor, la înfăptuirea neabătută a programului de dezvoltare economică și socială a patriei noastre.

Nu trebuie să uităm nici un moment că societatea socialistă reprezintă cea mai înaltă formă, cunoscută pînă în prezent, a democrației muncitorești-revoluționare, distinctă de democrația burgheză, deosebită tocmai prin aceea că, în timp ce democrația burgheză asigură condiții claselor stăpînitoare să jefuiască, să asuprească oamenii muncii și alte popoare, democrația socialistă a lichidat și se opune asupririi oamenilor, asupririi de clasă, inegalităților de orice fel, se opune asupririi altor popoare. *(Urale și aplauze îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu și poporul !").*

Ni se vorbește mult, la diferite posturi de radio, despre superioritatea democrației burgheze. Noi am cunoscut-o. Este adevărat, în cîteva țări capitaliste există multe forme de organizare democratică, dar noi nu uităm că, atunci cînd muncitorii s-au ridicat să fie stăpîni în țara lor, li s-au dat baionete, gloanțe, moartea. Nu uităm că, atunci cînd în Germania muncitorii mergeau spre cucerirea puterii, s-a instaurat fascismul, care a înecat în sînge lupta muncitorească. Nu uităm nici Comuna din Paris și multe, multe lupte revoluționare înecate în sînge. Așa cum nu uităm luptele din România înecate în sînge. Democrația burgheză merge pînă acolo pînă unde nu sînt puse în pericol interesele asupritorilor. În momentul în care muncitorii pun în discuție o altă orînduire, vor să lichideze exploatarea, a încetat întotdeauna această democrație. Această democrație burgheză este, în fond, folosită ca un mijloc pentru a putea asupri și jefui mai ușor clasa muncitoare, alte popoare, pentru a putea îmbogăți monopolurile, pe capitaliști. O asemenea democrație a apus pentru totdeauna în România !

Noi edificăm democrația în care muncitorii, țăranii, intelectualii, toți cetățenii patriei, indiferent de naționalitate, de locul de muncă, de religie, pot și trebuie să participe la luarea hotărîrilor privind dezvoltarea patriei noastre, punînd totul în slujba bunăstării și fericirii, a edificării unei societăți în care să nu mai existe nici o inegalitate, să se asigure deplina egalitate și afirmare a principiilor de dreptate și echitate socială. Această democrație pe care o edificăm — și o vom apăra cu toate forțele — este democrația muncitorilor, a poporului stăpîn pe destinele sale ! *(Urale și aplauze puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu și poporul !").*

Adresez organizațiilor revoluționare de tineret, întregului tineret al patriei noastre chemarea ca, în strînsă unitate cu clasa muncitoare, cu întregul popor, să acționeze pentru perfecționarea și dezvoltarea continuă a societății noastre socialiste, pentru înlăturarea vechiului și promovarea în permanență a noului, pentru lărgirea continuă a formelor de organizare și manifestare democratică, de conducere democratică a societății. Nici nu se poate concepe socialismul fără participarea poporului la conducere, fără o largă democrație revoluționară, muncitorească ! *(Urale și aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !", „Ceaușescu și poporul !").*

Este necesar ca Uniunea Tineretului Comunist și Uniunea Asociațiilor Studenților Comuniști să desfășoare o largă activitate de organizare și educare a întregului tineret. În rîndurile Uniunii Tineretului Comunist trebuie să se găsească întregul tineret al patriei noastre. În acest sens, măsurile stabilite în ultimul timp creează posibilitatea ca, pe lîngă membrii cu drepturi depline ai Uniunii Tineretului Comunist, să existe și membri asociați, ceea ce presupune cuprinderea întregului tineret. Toți membrii — inclusiv membrii asociați — vor lua parte la întreaga activitate, la întreaga viață a organizației Uniunii Tineretului Comunist. Membrii asociați însă nu vor putea fi aleși în organele de conducere ale Uniunii Tineretului Comunist. Dar am convingerea că mulți dintre membrii asociați se vor comporta în așa fel încît să devină membri plini, cu drepturi depline ai Uniunii Tineretului Comunist, să poată

participa la întreaga viață, în toate organele de conducere ale acestei organizații revoluționare. *(Aplauze puternice).*

Trebuie să transformăm școlile, universitățile, întreprinderile și instituțiile, toate cooperativele agricole și toate unitățile economico-sociale, localitățile unde se găsesc tineri în adevărate centre de organizare și de desfășurare a activității politico-educative a tineretului.

Punînd pe primul plan educarea tineretului în spiritul muncii, organizațiile de tineret au datoria să se preocupe de toate problemele care privesc viața tineretului, să desfășoare o largă muncă educativă, să organizeze activitatea culturală de masă, activitatea distractivă, turismul și sportul de masă.

Într-adevăr, societatea noastră se bazează pe muncă. Nimeni nu poate trăi fără muncă în societatea noastră socialistă. Nimeni nu poate trăi pe seama muncii altora. Deci, trebuie să pregătim întregul tineret al patriei pentru muncă în toate domeniile de activitate. Dar, în același timp, nu trebuie să uităm nici un moment că tineretul are nevoie și de distracție, și de sport, și de activitate culturală, și de educație patriotică socialistă. De aceea, organizațiile revoluționare ale tineretului trebuie să înțeleagă că ele au răspunderea organizării acestei activități în toate sectoarele. Nu trebuie să se mai considere cumva — deși știu că nu e un pericol, cum era pe timpuri — că dansul este o manifestare mic-burgheză. Trebuie să înțelegem că și distracția, și sportul, și dansul fac parte din viața și munca tineretului, a societății noastre. Trebuie să ne gîndim însă și să acționăm să dăm o formă civilizată, o formă cu un conținut revoluționar tuturor acestor activități, care să contribuie la formarea unui tineret sănătos, atît din punct de vedere spiritual și moral, cît și fizic. *(Aplauze puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !").*

Toate instituțiile și mijloacele de care dispune societatea noastră socialistă trebuie să acționeze pentru for-

marea unui tineret cu înalte calități morale și fizice, constructor conștient al socialismului și comunismului, apărător de nădejde al cuceririlor revoluționare ale patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice).*

Conducerea de către partid a reprezentat și reprezintă sursa inepuizabilă de energie, care a dinamizat întotdeauna capacitățile revoluționare ale tineretului, care dinamizează activitatea întregului nostru popor, creația revoluționară, socialistă în patria noastră. De aceea, organele și organizațiile de partid au sarcina să asigure permanent îndrumarea, conducerea politico-educativă a tineretului. Toate organele și organizațiile de partid trebuie să aibă deplina răspundere în această privință, fără însă a se amesteca în problemele mărunte ale activității de zi cu zi ale organizațiilor de tineret, fără a le dădăci — cum spuneam noi pe timpuri —, dar să le asigure conducerea și îndrumarea politică, organizatorică, educativă. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Organele și organizațiile de partid au datoria să asigure îndrumarea cu grijă părintească a activității organizațiilor de tineret, să nu uite nici un moment că de felul în care tinerii sînt crescuți și educați, de spiritul revoluționar ce se imprimă tineretului în rîndurile organizațiilor sale, de aceasta depinde și dezvoltarea viitoare a spiritului revoluționar al partidului, al poporului nostru. Deci, formarea spiritului revoluționar al tineretului de azi înseamnă formarea spiritului revoluționar al comuniștilor de mîine, păstrarea spiritului revoluționar al poporului. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !", „Ceaușescu și poporul !").*

În actualele împrejurări complexe ale vieții internaționale, cercurile reacționare, cercurile imperialiste străine, urmărind înfăptuirea politicii lor de dominație și asuprire a altor popoare, recurg la tot felul de activități și folosesc toate mijloacele pentru a deruta și dezinforma ti-

neretul, popoarele in general. În asemenea împrejurări, activitatea noastră de educație, de formare a conștiinței revoluționare și patriotice a tineretului trebuie să fie mai activă și mai combativă. Trebuie să facem ca tineretul patriei noastre să cunoască ce a însemnat dominația străină, ce au însemnat monopolurile imperialiste străine, ce a însemnat regimul burghezo-moșieresc, să cunoască greutățile pe care le-a întîmpinat poporul nostru, jertfele pe care le-au dat forțele revoluționare, inclusiv din rîndurile tineretului, pentru ridicarea României la nivelul de dezvoltare de astăzi.

Trebuie să nu uităm nici un moment că anticomunismul — pe care cercurile reacționare îl ridică, din nou, astăzi la politică de stat — a dus întotdeauna la o politică reacționară, a dus la fascism și la război, a dus la antisemitism, la șovinism și naționalism reacționar, la o politică de asuprire națională și de jefuire a altor popoare. Lupta pentru libertăți democratice, pentru democrație, pentru independență presupune a face să se renunțe la această politică, care nu corespunde intereselor nici unui popor și care este sortită eșecului. Trebuie să facem totul pentru ca în lume să se adopte o politică realistă, de colaborare, de pace, de respect al dreptului fiecărui popor de a-și organiza viața așa cum o dorește, fără nici un amestec din afară. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !“).*

Noi avem ferma convingere că viitorul omenirii îl reprezintă comunismul. Nu credem însă că el poate fi impus cu forța cuiva ! Dar, tot așa, nu credem și nu vom admite — și nici popoarele nu vor admite niciodată — ca cineva să le împiedice drumul spre comunism ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !“, „Vom munci și vom lupta, pacea o vom apăra !“).*

Întotdeauna, forțele progresiste, revoluționare, luptînd pentru independența și neatîrnarea patriei, pentru progresul ei, au privit cu încredere viitorul României. Încă

din secolul trecut, Bolintineanu spunea în unele versuri ale sale :

„Viitor de aur țara noastră are
Și prevăz prin secoli a ei înălțare.
Însă mai-nainte trebuie să știm
Pentru ea cu toții martiri să murim !
Căci fără aceasta lanțul ne va strînge
Și nu vom ști încă nici chiar a ne plînge !“

Înaintașii noștri înțelegeau că înălțarea țării pe noi culmi de progres și civilizație nu se poate realiza decît prin luptă și sacrificii.

În același spirit, în versurile sale, Coșbuc spunea :

„Totuna e dac-ai murit
Flăcău ori moș îngîrbovit ;
Dar nu-i totuna leu să mori
Ori cîne-nlănțuit“.

(Aplauze și urale prelungite).

Și, după cum se știe, românii au luptat, dacă se poate spune așa, parafrazîndu-l pe Coșbuc, ca leii ; n-au vrut și nu vor dori niciodată să fie cîini înlănțuiți ! Vor să fie liberi și stăpîni în țara lor ! *(Aplauze și urale puternice; se scandează : „Ceaușescu — pace !“, „Ceaușescu, România — stima noastră și mîndria !“).*

Marele poet Eminescu, neegalat pînă astăzi, preamărind trecutul de luptă al poporului român și previzionînd viitorul țării, spunea în unele din minunatele sale versuri:

„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorii, țara mea de dor ?
. . . .
La trecutu-ți mare, mare viitor !
. . . .
Fiii tăi trăiască numai în frăție,

Viața în vecie, glorii, bucurie,
Vis de vitejie, fală și mîndrie,
Dulce Românie, asta ți-o doresc !".

(Aplauze puternice; se scandează: „Ceaușescu și poporul!").

În spiritul tradițiilor glorioase de luptă, să dezvoltăm continuu sentimentul patriotic, dragostea față de patrie, de libertate și independență, spiritul de luptă și de sacrificiu pentru înălțarea și fericirea națiunii noastre ! Patriotismul revoluționar și solidaritatea internațională, internaționalismul proletar, revoluționar nu se contrapun, ci se condiționează, reprezintă un tot unitar ! Nu poți fi un bun revoluționar internaționalist dacă nu-ți iubești țara și poporul, așa cum nu poți fi un adevărat patriot revoluționar dacă nu respecți alte popoare, libertatea și independența lor, dacă nu acționezi pentru întărirea prieteniei și colaborării între toate popoarele, pe baza respectării dreptului fiecăruia de a fi stăpîn pe destinele sale. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Întregul nostru tineret trebuie să înțeleagă și să prețuiască marile realizări pe care le-am obținut în dezvoltarea patriei, în întărirea independenței și suveranității ei, să se angajeze cu întreaga forță pentru a dezvolta mai departe toate aceste cuceriri istorice și a asigura ridicarea continuă a nivelului de civilizație materială și spirituală a poporului, a făuri viitorul de aur al patriei noastre socialiste. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Presa, radioteleviziunea au misiunea de a prezenta realitățile așa cum au fost ele, de a înfățișa confruntarea care are loc în lumea de astăzi între forțele progresiste, antiimperialiste și forțele imperialiste, reacționare, de a face să fie bine înțeles că viitorul aparține popoarelor care au scuturat dominația imperialistă, și-au cucerit independența națională și luptă pentru apărarea și dezvoltarea ei. Nimic și nimeni în lume nu va putea să pună din nou jugul colonialismului și imperialismului pe gîtul popoarelor ! Popoarele și-au cucerit independența, o vor consolida și vor trăi libere ! *(Aplauze și urale puternice ; se scandează: „Ceaușescu — pace !", „Vom munci și vom lupta, pacea o vom apăra !").*

Presa și revistele de tineret, emisiunile de radioteleviziune ale tineretului trebuie să oglindească mai pe larg preocupările, viața, năzuințele tineretului, să fie pătrunse de spiritul patriotismului revoluționar, al solidarității internaționale, să militeze pentru formarea tinerei generații în spiritul înaltelor idealuri ale umanismului revoluționar, ale echității și dreptății sociale, ale abnegației și spiritului de sacrificiu, să contribuie la formarea unei conștiințe revoluționare, înaintate.

Un rol important în educarea și formarea conștiinței revoluționare a tineretului îl au uniunile de creație literar-artistice. Tineretul are nevoie de o literatură pătrunsă de înalte idealuri revoluționare, patriotice, care să oglindească trecutul glorios de luptă, munca poporului pentru victoria socialismului, să dea tineretului perspectiva luminoasă a luptei pentru mărețele aspirații și idealuri de dreptate socială și națională, pentru comunism.

Este necesar să se dea o ripostă hotărîtă unor manifestări — e drept, puține, dar nu trebuie tolerate — după care arta, literatura, poezia patriotică ar fi fost bune cîndva, pe timpul lui Eminescu, al lui Coșbuc, Bolintineanu, Alecsandri sau alții, și că astăzi trebuie să nu ne mai preocupăm de asemenea literatură și poezie. Ce fel de scriitori și poeți pot fi aceia care gîndesc în felul acesta și care nu înțeleg că a cînta poporul, patria este menirea supremă a unui scriitor și artist ? Cine nu cîntă patria și poporul nu poate merita numele de scriitor și poet al României socialiste ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am spus cîndva niște gînduri ale lui Leonardo da Vinci — dacă nu mă înșel, la prima întîlnire cu scriitorii —,

după care nu trebuie să bei apă din ulcior atunci cînd poți să bei apă din izvor, că numai mergînd la izvor, unde apa e limpede și curată, poți, într-adevăr, să ai inspirația de a-ți servi poporul și patria. *(Vii aplauze).* Ulcioarele de diferite concepții, străine de literatură, cu o apă stătută — cum se spune —, au dus întotdeauna pe aceia care s-au adăpat din ele la decădere ; aceștia au încetat de a mai fi cu adevărat scriitori și artiști. Ca atare, avem nevoie de o literatură care să se inspire din izvorul viu, din munca poporului nostru, din viața sa, să prezinte trecutul, prezentul și viitorul său. *(Aplauze îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !").*

Același spirit trebuie să se manifeste în întreaga activitate — în arta plastică, în teatru, în cinematografie și în orice domeniu al artei și culturii socialiste românești. Avem nevoie de o muzică revoluționar-patriotică, legată de tradițiile poporului. Însăși muzica ușoară trebuie să fie inspirată din viața și năzuințele poporului nostru. Trebuie dezvoltate și îmbogățite continuu marile tradiții ale muzicii noastre populare, ale minunatelor doine și balade, unice în lume pentru frumusețea lor și care oglindesc marea bogăție spirituală, dintotdeauna, a poporului nostru.

Ce minunat înfățișa Coșbuc marea frumusețe a doinei, a cîntecului popular în unele versuri — la reîntoarcerea păsărilor, prevestitoare ale primăverii —, cînd întreba cu mîndrie patriotică :

„Străinilor voi nu le-ați spus,
Că doine ca a noastre nu-s ?
. . . .
În zarea cea de veci albastră
. . . .
De ce-ați lăsat ? Nu v-a fost dor
De țara voastră ?"

Tineretul însuși trebuie să fie participant activ la realizarea unor opere literar-artistice de înaltă valoare spirituală, pătrunse de un profund umanism revoluționar, care să contribuie la dezvoltarea spiritului de luptă revoluționară al tineretului, al poporului.

În toate orașele și comunele patriei, în toată țara, tineretul trebuie să participe cu întreaga sa forță și capacitate creatoare la desfășurarea marilor manifestări cultural-educative din cadrul Festivalului național al muncii și creației „Cîntarea României", să-și aducă contribuția valoroasă la dezvoltarea culturii noi, revoluționare, umaniste și socialiste, a României ! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Este adevărat, sînt încă multe greutăți de învins. Lichidarea stării de înapoiere și făurirea unei civilizații materiale și spirituale avansate cer eforturi, învingerea multor greutăți. Țara noastră — ca și multe alte popoare care și-au cucerit independența după cel de-al doilea război mondial — a parcurs un drum uriaș. Într-o perioadă istorică scurtă am parcurs mai multe etape de dezvoltare economico-socială, am străbătut un drum lung spre piscurile înalte ale comunismului, dar mai avem încă de urcat, de învins multe greutăți pe căile nestrăbătute de nimeni, spre realizarea visului de aur al omenirii — societatea dreptății și echității sociale, comunismul. Este necesar să nu uităm nici un moment că lupta revoluționară nu s-a încheiat și nu se va încheia, probabil, nici cînd se va ajunge sus, pe piscurile luminoase ale comunismului.

Generațiile anilor de luptă revoluționară și de construcție socialistă au dat multe exemple de înalt eroism și de dăruire patriotică, și-au îndeplinit cu cinste misiunea istorică. Generația tînără de azi trăiește în societatea socialistă și are alte condiții de viață și muncă, dar și altă misiune istorică. Romantismul revoluționar, spiritul de sacrificiu trebuie să se manifeste într-o formă nouă, corespunzător condițiilor în care tineretul trăiește și își desfășoară astăzi activitatea. Nu se poate spune că nu mai este loc pentru eroism revoluționar, pentru dăruire, pentru sacrificiu inchi-

nat patriei și socialismului. Dimpotrivă, toate șantierele patriei noastre oferă minunate posibilități de afirmare a eroismului revoluționar, a romantismului revoluționar. Oare tinerii constructori de astăzi ai Canalului Dunărea — Marea Neagră nu fac fapte revoluționare ? Realizările lor nu vor rămîne peste secole ca un simbol al eroismului tineretului nostru ? Sînt multe și multe alte șantiere, multe activități — în uzine, fabrici, unități de cercetare științifică și cultură — în care sute de mii și milioane de tineri muncesc cu eroism, împreună cu întregul popor, pentru edificarea socialismului și comunismului în România ! *(Aplauze și urale puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — tinerii !")*.

Totdeauna va trebui să acționăm ca revoluționari ! Să studiem și să cunoaștem realitățile economico-sociale, să înlăturăm ceea ce e vechi și nu mai corespunde noilor forțe de producție, noilor realități sociale. Să acționăm cu îndrăzneală pentru promovarea noului, pentru găsirea celor mai bune căi și forme de organizare, spre a asigura înnoirea și dezvoltarea continuă a societății noastre ! Tineretul trebuie să se afle întotdeauna în primele rînduri în lupta pentru nou, pentru perfecționare și înnoire pe o bază superioară a societății noastre. În aceasta constă spiritul revoluționar — în păstrarea vie a concepției materialist-dialectice despre lume și viață ! *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Dispunem de tot ce este necesar pentru a asigura realizarea neabătută a Programului partidului, victoria societății socialiste multilateral dezvoltate și a comunismului în România.

Avem ferma convingere că viitorul aparține societății fără clase, fără asupritori. Pentru o asemenea societate și pentru o asemenea lume mai dreaptă și mai bună au luptat, luptă și vor lupta comuniștii români, tinerii comuniști, va lupta poporul nostru, tineretul României socialiste ! Și sîntem convinși că vor lupta toate popoarele lumii ! *(Aplauze puternice, prelungite)*.

Dragi tovarăși și prieteni,

În viața internațională au apărut multe complicații. Norii negri prevestitori de furtună continuă să se adune. Într-o serie de locuri au izbucnit deja furtuni ucigătoare. Tot mai mult se adună nori prevestitori de o furtună atomică. De aceea este necesar să acționăm cu toată hotărîrea, în strînsă unitate și solidaritate cu toate forțele și popoarele care se pronunță pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru o politică de destindere, de respect al independenței naționale, de colaborare și de pace. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — pace !")*.

Acum, mai mult ca oricînd, se poate spune că problema fundamentală a zilelor noastre este aceea a războiului sau păcii. După cum se știe, România militează ferm pentru oprirea agravării situației internaționale, pentru trecerea la soluționarea tuturor problemelor litigioase dintre state numai și numai pe calea tratativelor. Ne pronunțăm cu toată hotărîrea pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară.

Sîntem deosebit de preocupați de situația gravă din Europa. Ne pronunțăm ferm pentru oprirea amplasării de noi rachete cu rază medie de acțiune în Europa și, în general, a oricăror rachete nucleare și pentru trecerea la retragerea și distrugerea celor existente. Este în interesul tuturor națiunilor Europei să facem totul pentru apărarea bunului suprem al popoarelor — a existenței, a vieții lor. *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează : „Ceaușescu — pace !")*.

Salutăm declarația secretarului general al Comitetului Central al P.C.U.S., Leonid Ilici Brejnev, prin care Uniunea Sovietică se angajează de a nu mai amplasa noi rachete cu rază medie de acțiune în Europa pe toată durata existenței

tratativelor pentru oprirea amplasării și reducerea celor existente și prin care declară că Uniunea Sovietică este gata să treacă chiar la o reducere unilaterală a unui anumit număr din rachetele existente. Considerăm această declarație și această măsură ca deosebit de importante, ca o contribuție la realizarea în practică a măsurilor de înlăturare deplină din Europa a rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune sau cu rază mai mică. Noi înțelegem aceste hotărîri și măsuri unilaterale ca o expresie a dorinței Uniunii Sovietice și ca un act important bilateral, pînă la realizarea unui acord general cu privire la rachetele cu rază medie de acțiune. Vom saluta orice măsură de asemenea natură și din partea Statelor Unite ale Americii și a țărilor N.A.T.O.

Unii spun că aceasta ar reprezenta o propagandă. Se poate. Dar e o propagandă concretă de reducere a unor rachete. Dorim ca și alții să facă o asemenea propagandă, să treacă la reducerea corespunzătoare a unui anumit număr de rachete. Și, cu cît se va face mai multă propagandă, trecîndu-se la reducerea rachetelor și armamentelor, cu atît oamenii vor aproba o asemenea propagandă, cu atît aceasta va fi în binele omenirii, al păcii internaționale. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !").*

Fără îndoială, măsurile unilaterale ale Uniunii Sovietice nu rezolvă problema fundamentală a rachetelor nucleare. Aceasta nu poate fi soluționată decît printr-un acord între cele două părți, care să asigure un echilibru real al forțelor, o dezarmare generală controlată, care să nu pună în pericol securitatea nimănui și, mai cu seamă, să asigure că nici un popor nu va fi victima vreunei agresiuni. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Considerăm că este necesar să se răspundă la aceste măsuri prin măsuri corespunzătoare, prin grăbirea tratativelor pentru a se ajunge în cel mai scurt timp la un acord deplin asupra rachetelor cu rază medie de acțiune și altor armamente.

În același timp, aceasta impune mai mult ca oricînd ca țările europene să-și asume o răspundere mai mare și să manifeste interes de a participa mai activ la realizarea acordului necesar în privința opririi amplasării și trecerii la retragerea rachetelor existente, la realizarea unei Europe fără rachete nucleare. Este în joc viața tuturor națiunilor europene și de aceea popoarele europene nu pot sta deoparte ; ele trebuie să acționeze, să-și asume răspunderea pentru apărarea vieții în Europa și în întreaga lume ! *(Aplauze puternice, prelungite ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !").*

Tocmai în acest sens interpretăm marile manifestări pentru pace ce au avut loc în toamnă în multe state din Europa, inclusiv în România. Considerăm aceste manifestări ca o expresie a voinței popoarelor de a se ajunge la oprirea cursei înarmărilor, la dezarmare, la o Europă fără arme nucleare. Adresez tineretului patriei noastre, poporului român chemarea de a continua să întărească solidaritatea cu toate popoarele, prin tot ceea ce poate, prin toate formele de manifestare. Să nu considerăm că am terminat manifestările pentru pace în toamnă. Ele trebuie să continue și nu trebuie să înceteze decît odată cu victoria, cu dezarmarea, cu asigurarea păcii ! *(Aplauze puternice ; se scandează : „Ceaușescu — pace !", „Vom munci și vom lupta, pacea o vom apăra !").*

Amînarea pentru toamna acestui an a Reuniunii de la Madrid consacrată cooperării și securității europene constituie un factor de o gravitate deosebită. Este necesar ca aceasta să constituie un semnal de alarmă pentru toate popoarele continentului de a acționa în așa fel încît la reluare Reuniunea de la Madrid să se încheie într-o perioadă cît mai scurtă și cu rezultate cît mai bune, să ducă la realizarea unei conferințe pentru încredere și dezarmare în Europa, să asigure continuitatea reuniunilor începute la Helsinki, care constituie un cadru organizat unde popoarele europene pot discuta problemele de interes comun, de întărire

a încrederii și colaborării, de asigurare a păcii. Este în interesul popoarelor europene să asigurăm realizarea unor relații de largă colaborare, a unei Europe unite, bazată pe respectul orînduirii sociale și al independenței fiecărei țări, pe o colaborare și întrajutorare activă în dezvoltarea economico-socială, în ridicarea bunăstării și întărirea independenței fiecărei națiuni de pe continent. Aceasta constituie o necesitate vitală pentru fiecare națiune europeană și, în același timp, reprezintă un factor important pentru pacea în întreaga lume.

România se pronunță cu toată hotărîrea pentru dezvoltarea colaborării în Balcani, pentru realizarea în această regiune a unei zone a încrederii și colaborării, lipsită de arme nucleare, ca o parte integrantă a unei Europe fără arme nucleare, ca o contribuție activă la cauza colaborării și păcii în lume.

Sînt multe probleme de soluționat în lumea de astăzi. Pentru rezolvarea lor este necesară participarea tuturor statelor, fără deosebire de mărime sau de orînduire socială. În mod deosebit, un rol important trebuie să-l aibă țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate.

Este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru noua ordine economică internațională, pentru creșterea rolului Organizației Națiunilor Unite, al altor organisme internaționale în soluționarea problemelor grave din viața internațională, în interesul colaborării, al independenței și păcii.

Ținînd seama de încordarea deosebită din viața internațională, un rol tot mai important revine popoarelor, maselor populare și, în acest cadru, tineretului de pretutindeni. Este necesar să intensificăm acțiunile maselor populare, mișcările împotriva înarmărilor și războiului, pentru pace și independență. Tineretul patriei noastre trebuie să participe activ, împreună cu tineretul de pretutindeni, la aceste mișcări de masă pentru pace.

Tineretul reprezintă astăzi o puternică forță socială. Dar, așa cum arată experiența trecutului, el va constitui

totdeauna și prima victimă a războiului. Așa cum spunea poetul, nici în trecut, și cu atît mai mult în zilele noastre,

„Viața și robia nu pot sta-mpreună,
Nu e totodată pace și furtună".

De aceea, în numele vieții, al viitorului tineretului, al viitorului popoarelor și al omenirii, trebuie să facem totul pentru a împiedica acumularea de noi nori aducători de moarte, pentru a opri politica de înarmare și război, pentru victoria politicii de pace, de destindere, de colaborare internațională ! Stă în puterea popoarelor de a asigura — și trebuie să asigurăm — pacea în lume. *(Aplauze și urale puternice ; se scandează îndelung : „Ceaușescu — pace !")*.

Dragi tovarăși și prieteni tineri,

La această dublă aniversare a organizațiilor revoluționare ale tineretului din patria noastră, tineretul trebuie să-și manifeste și mai puternic voința și hotărîrea revoluționară de a fi în primele rînduri ale luptei și muncii poporului nostru pentru înfăptuirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

În fața voastră, dragi prieteni tineri, stau perspective minunate. Sînteți participanți la o măreață epopee de transformări revoluționare, de ridicare pe noi culmi de progres și civilizație a României socialiste. Nu precupețiți nimic ! Învățați, învățați și iar învățați !

Însușiți-vă cele mai înalte cuceriri ale științei, tehnicii și cunoașterii universale ! *(Aplauze și urale puternice)*.

Învățați să fiți revoluționari și să rămîneți revoluționari ! *(Aplauze și urale puternice)*.

Munciți, munciți și munciți pentru măreția patriei, pentru triumful socialismului și comunismului în România ! *(Aplauze și urale puternice)*.

Pregătiți-vă pentru a fi demni continuatori ai revoluționarilor, ai comuniștilor, în dezvoltarea și înflorirea în-

tregii țări, pentru ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului ! *(Aplauze și urale puternice).*

Serviți întotdeauna, fără rezerve, patria, poporul, partidul, mărețele idealuri ale socialismului, de dreptate socială și națională, înaltele idealuri de colaborare și de pace în lume ! *(Aplauze și urale puternice).*

Serviți întotdeauna patria ! Fiți gata să faceți totul pentru măreția ei, pentru apărarea cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității României socialiste ! *(Aplauze și urale puternice).*

Am deplina încredere în forțele creatoare ale tineretului patriei noastre, ale întregului nostru popor ! Sînt convins că tînăra generație a patriei noastre, ca parte integrantă a întregii națiuni, își va face întotdeauna datoria acolo unde i-o va cere partidul, țara, interesele socialismului și comunismului în România ! *(Aplauze și urale puternice, prelungite).*

Cu această convingere, vă urez tuturor, întregului tineret succese tot mai mari în activitatea viitoare, multă sănătate și fericire ! *(Aplauze și urale puternice, îndelungate ; se scandează : „Ceaușescu și poporul !", „Ceaușescu — P.C.R. !", „Ceaușescu — tinerii !", „Ceaușescu — pace !". Într-o atmosferă de mare avînt și puternic entuziasm tineresc, toți cei prezenți în sală se ridică în picioare și ovaționează cu fierbinte dragoste, minute în șir, pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central al partidului, pentru cel mai iubit fiu al țării și poporului, secretarul general al partidului, președintele Republicii Socialiste România).*

CUVÎNTARE LA PLENARA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DIN 31 MARTIE 1982

Stimați tovarăși,

Plenara a dezbătut și adoptat în unanimitate hotărîri asupra tuturor problemelor ce s-au aflat pe ordinea de zi. Acestea se împart în două grupe principale : un grup de probleme se referă la activitatea economico-socială din 1981 și la măsurile necesare înfăptuirii hotărîrilor Congresului al XII-lea, a planului pe 1982, a programului energetic și de autoaprovizionare ; al doilea grup de probleme se referă la activitatea organelor de partid, la munca de creștere a rîndurilor partidului și a întăririi sale, la politica de cadre, de dezvoltare a activității internaționale a partidului, precum și la problemele legate de rezolvarea scrisorilor, sesizărilor oamenilor muncii.

Toate aceste probleme reflectă activitatea multilaterală a organelor și organizațiilor de partid, a organelor de stat, a organelor democrației muncitorești din toate sectoarele. Toate rezultatele obținute în dezvoltarea economică și socială sînt strîns legate de munca desfășurată de oamenii muncii din toate domeniile de activitate, de acțiunea hotă-

rită a clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității în vederea înfăptuirii neabătute a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

Pe baza rezultatelor obținute în 1981 — primul an al cincinalului 1981—1985 — se poate aprecia că, în condițiile grele ale crizei economice mondiale, care a exercitat o influență și asupra țării noastre, în condițiile manifestării unor greutăți mai cu seamă în domeniul aprovizionării tehnico-materiale, economia noastră a cunoscut o dezvoltare importantă. Am încheiat anul 1981 cu progrese însemnate în creșterea producției, în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății noastre socialiste, deși este cunoscut că nu am reușit să realizăm pe deplin sarcinile privind dezvoltarea unor ramuri însemnate de activitate, nu am reușit să realizăm nivelurile pe care ni le propusesem pentru 1981. Cu toate acestea, realizările pe care le-am obținut în condițiile cunoscute pot fi apreciate ca pozitive și ele creează o bază bună pentru a acționa în vederea înfăptuirii planului cincinal, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului.

În ce privește bilanțul economico-financiar, el reflectă, fără îndoială, rezultatele activității economice, în primul rînd ale producției. Merită, totuși, subliniat că, în aceste condiții, beneficiile au crescut față de anul precedent cu 12,5%, că avem un excedent financiar de peste 8 miliarde de lei, iar balanța comercială a fost excedentară cu peste 300 000 000 de dolari. Fără nici o îndoială că toate acestea sînt rezultate pozitive, deși nu reflectă posibilitățile existente în economia noastră. Trebuie — chiar în treacăt — să subliniez că, dacă toate ministerele, toate unitățile economico-sociale lucrau mai bine, mai organizat, cu mijloacele de care am dispus puteam să avem rezultate mult mai bune și să avem o balanță comercială activă cu peste 1 miliard de dolari.

Subliniez toate acestea pentru că trebuie să tragem toate învățămintele din lipsurile manifestate în anul trecut,

să acționăm cu toată hotărîrea — așa cum a stabilit plenara din noiembrie și plenara din februarie, așa cum prevede planul pe 1982 — pentru ca în acest an să asigurăm îndeplinirea în întregime a planului și recuperarea unei părți însemnate din nerealizările anului 1981, mai cu seamă în ce privește exportul.

Am discutat pe larg despre greutățile și lipsurile manifestate în 1981 ; s-au stabilit măsurile necesare în vederea bunei desfășurări a activității pe acest an. De aceea, nu doresc acum să mai mă opresc pe larg la acestea. Cred că pentru fiecare membru al Comitetului Central, pentru fiecare activist de partid, fiecare membru al partidului, pentru fiecare cetățean al patriei noastre socialiste este evident că trebuie să acționăm cu toată hotărîrea în vederea înfăptuirii neabătute a planului cincinal, a hotărîrilor Congresului al XII-lea, a planului pe 1982.

Dispunem de tot ceea ce este necesar în privința aceasta. Avem o puternică capacitate de producție ; depinde numai de munca noastră, a tuturor, pentru a folosi în mod corespunzător baza tehnico-materială de care dispunem și a asigura dezvoltarea în continuare a patriei noastre socialiste, crearea condițiilor necesare în vederea creșterii forțelor de producție și ridicării continue a bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Un accent deosebit trebuie să-l punem deci pe folosirea la maximum a tuturor capacităților de producție în toate domeniile de activitate — atît în industrie, cît și în agricultură —, precum și în toate celelalte sectoare. Se impune să acordăm o atenție deosebită soluționării în bune condiții a problemelor aprovizionării tehnico-materiale, realizării sarcinilor puse de Congresul al XII-lea cu privire la dezvoltarea mai puternică a bazei energetice, a bazei de materii prime proprii, pentru a asigura într-o măsură mult mai mare din țară necesarul bunei activități economice. În același timp trebuie luate măsuri hotărîte în vederea reducerii

consumurilor materiale, a consumurilor energetice, ținînd seama că pe unitatea de produs avem încă consumuri mult mai mari comparativ cu cele ce se realizează pe plan mondial la produse similare. Există deci o rezervă imensă de a asigura, pe seama reducerii consumurilor materiale pe unitatea de produs, o mai bună aprovizionare cu materii prime și materiale, necesare bunei activități.

O altă cale este aceea a recuperării și refolosirii materialelor din toate domeniile, inclusiv a recuperării energiei și refolosirii surselor de energie. Și aici avem încă rezerve și posibilități foarte mari. Cind am discutat aceste probleme cu tovarășii de la industria ușoară, săptămîna trecută, am ajuns la concluzia că putem să reducem în acest cincinal cu circa 20% consumul de materii prime și cu pînă la 30% de materiale, îndeosebi auxiliare și vopsele, față de consumul din 1981.

Ați auzit aici cînd a vorbit ministrul industriei ușoare, tovarășa Lina Ciobanu, că s-au luat deja unele măsuri ; dar acestea sînt încă începuturi. Procentul de 20% la consumul nostru de circa 400 000 de tone de materii prime textile — bumbac, lînă, fire sintetice, celofibră și tot ceea ce intră aici — înseamnă, de fapt, o economie anuală de circa 80 000 de tone. Aceasta este echivalentul a peste 300 000 000 m^2 de țesături, ceea ce înseamnă că putem să realizăm prevederile de țesături din 1985 cu materiile prime pe care le-am consumat în 1981. Desigur, ele nu sînt în structura de care e nevoie — eu spun, în general, pentru că aceasta presupune să aducem o serie de modificări în structura de care e nevoie ; dar mă refer la aceasta pentru a înțelege ce rezerve uriașe avem în acest domeniu.

Același lucru am discutat și în ce privește domeniul pielăriei, al cauciucului în general și maselor plastice din industria ușoară, al sticlăriei și altele. Dar asemenea posibilități avem în toate ramurile. În metalurgie, indicele de scoatere și de folosire a metalului este încă necorespunzător ; la construcția de mașini, indicele de folosire a metalului, de asemenea, e necorespunzător. Aceeași situație e la chimie, în industria materialelor de construcții, practic în toate sectoarele consumatoare de materii prime și materiale, ca să nu le mai enumăr aici.

Am stabilit, dealtfel, să elaborăm anumite orientări pentru toate sectoarele, care să fie discutate în conducerile ministerelor, și să trecem concret — așa cum s-a trecut la industria ușoară — la măsuri de realizare a lor. Este timpul să terminăm cu declarațiile și cu angajamentele, pentru ca pe urmă să venim să raportăm că nu am reușit să realizăm ce ne-am propus. Trebuie să luăm măsuri hotărîte și să facem totul pentru a rezolva problemele asigurării bazei tehnico-materiale din țară, ale reducerii serioase a consumurilor pe unitatea de produs, ale recuperării și refolosirii materialelor.

În linii generale, cu consumurile de materiale din 1981, noi putem să realizăm producția din 1985 — cu mici creșteri în cîteva sectoare de activitate — numai pe seama reducerii consumurilor și a recuperării și recondiționării materialelor. Aceasta constituie o sursă uriașă de care dispunem în momentul de față, pe care o avem la dispoziție, nu trebuie nici s-o mai importăm sau să o producem în țară ; nu trebuie să săpăm nici noi sonde, nici noi mine, ci trebuie să folosim rațional, inteligent ceea ce avem la îndemînă. Aceasta constituie problema numărul unu care trebuie să preocupe toate organele de partid și de stat, guvernul, toate întreprinderile, toate organizațiile de partid, toate colectivele de oameni ai muncii.

A doua problemă este aceea a ridicării calității și nivelului tehnic al producției. Trebuie să înțelegem că atît cerințele economiei românești, cît și ale pieței mondiale impun măsuri hotărîte pentru ridicarea permanentă a nivelului tehnic calitativ al activității din toate domeniile.

Avem o industrie, în general, cu o dotare bună. Aproape în întregime, ea este creată în ultimii 15 ani ; chiar între-

prinderile vechi au fost refăcute, reînnoite și practic dispunem peste tot de capacități moderne. Mulți din străinii care vizitează întreprinderile noastre — chiar unii din țările dezvoltate — spun că nu dispun de asemenea capacități și de dotarea modernă pe care o avem. Este necesar însă să ne așezăm și să facem ca în aceste întreprinderi cu o dotare tehnică bună să obținem producție de tehnicitate și de calitate corespunzătoare. Avem acum și o muncitorime cu o experiență îndelungată ; avem ingineri, avem tehnicieni, avem puternice forțe în cercetare, avem un bun învățămînt, deci forțe în stare să rezolve, acționînd în strînsă unitate, problemele de calitate în toate domeniile. Trebuie să facem totul pentru a soluționa și a asigura ca din întreprinderile noastre să iasă — atît pentru nevoile din țară, cît și pentru export — numai produse de înaltă tehnicitate, competitive și comparative cu produsele similare pe plan mondial, spre a putea să asigurăm ca produsele noastre să meargă pe piața internațională și să satisfacă necesitățile populației în țară.

Sarcini importante revin în această privință tuturor ministerelor. În mod deosebit, aș dori să mă refer aici la rolul important pe care-l are cercetarea noastră științifică, la necesitatea ca ea să aibă un rol mult mai activ, să se angajeze concret în soluționarea acestor probleme de importanță deosebită. Pentru că numai dacă ajută la găsirea de noi tehnologii, de noi posibilități de a reduce consumurile, de a refolosi materialele, de a ridica nivelul calitativ al produselor, cercetarea noastră își va îndeplini în bune condiții sarcinile pe care le are. Dispunem de forțele necesare și trebuie să ne concentrăm activitatea în această direcție.

O atenție deosebită trebuie să acordăm aplicării noului mecanism economic, creșterii rentabilității și eficienței activității economice. Am discutat astăzi bilanțul activității economico-financiare, partea financiară a activității pe 1981. Desigur, avem rezultate bune, dar ați putut vedea că în multe sectoare sînt pierderi serioase, se lucrează nerentabil, iar într-o serie de domenii trebuie să dăm de la buget ca să finanțăm o serie de activități care au rămas în urmă, cu prețurile de acum 25—30 de ani. Noi finanțăm din bugetul statului pînă și convorbirile telefonice în străinătate. Finanțăm multe activități care este normal să fie suportate de acei care apelează la serviciile respective. Mai mult, chiar în comerț se suportă, din alte venituri din comerț, transportul pentru a duce un produs sau altul acasă la cetățeni.

Mă refer la toate acestea pentru că, de fapt, în bilanțul prezentat nu s-au înfățișat pe deplin lipsurile care se manifestă în buna gospodărire a mijloacelor financiare. Organele noastre financiare și de prețuri nu și-au îndeplinit cum trebuie îndatoririle ; ele nu urmăresc și nu controlează activitatea și gestiunea fiecărui sector, a fiecărei unități. Or, principiul de bază al mecanismului economic — autogestiunea, autoconducerea — nu poate fi conceput fără o activitate rentabilă în toate sectoarele. De aceea, este necesar ca în cursul acestui an să acordăm o atenție deosebită lichidării anomaliilor și stărilor negative de lucruri care se mai manifestă în sectorul economico-financiar. Să punem ordine și disciplină deplină, să urmărim și să controlăm cum se cheltuiește fiecare leu ! Trebuie să pornim de la faptul că fiecare, în domeniul său de activitate, poartă răspunderea pentru felul cum se administrează, cum se cheltuiesc mijloacele încredințate de popor. Noi vorbim de proprietate socialistă, dar aceasta nu înseamnă însă că trebuie să acționăm la voia întîmplării. Fiecare colectiv are în gospodărire, în răspundere, o parte din avuția poporului și trebuie să dea socoteală poporului, statului, ca reprezentant al poporului, de felul cum o gospodărește !

În modificările noului mecanism economic, pe care avem în vedere să le pregătim și să le discutăm la plenara viitoare, vom porni tocmai de la creșterea răspunderii conducătorilor, inclusiv răspunderea materială și penală, pen-

tru proasta gospodărire, pentru paguba adusă avutului poporului, clasei muncitoare, statului nostru socialist.

Este necesar, de asemenea, să aducem îmbunătățiri în ce privește problema cointeresării materiale. Desigur, muncitorii care lucrează în acord global primesc în raport cu producția realizată. Există însă o parte destul de importantă de oameni ai muncii din diferite sectoare, începînd cu funcționarii, care nu sînt legați de acord și primesc — este adevărat, se zice, în raport de realizare — dar nu mai puțin de 80%. Dar, ținînd seama că nivelul retribuției a crescut destul de mult, unii încep să se mulțumească cu 80% și nu mai există o preocupare și un stimulent de a lupta pentru realizarea planului. Or, trebuie să aducem o anumită îmbunătățire aici și, realmente, să aplicăm principiul socialist de care vorbim permanent, de a plăti după muncă, după cantitatea și calitatea ei. Trebuie să găsim forma corespunzătoare a acordului pentru toate domeniile, astfel ca veniturile tuturor să fie legate de gradul de realizare a planului. Dacă planul va fi realizat numai în proporție de 50%, atunci și veniturile să fie în raport cu realizarea, de numai 50%.

Oare trebuie să luăm din alte întreprinderi, să luăm de la alți oameni ai muncii și să plătim pe cei care nu-și realizează planul, care nu produc ? Acolo unde nu avem condiții pentru a asigura folosirea capacității de producție trebuie să rămînem numai cu personalul pentru care avem să-i dăm de lucru, și aceasta începînd cu directorii și funcționarii și ceilalți, care să treacă în alte sectoare de activitate. Este un nonsens ; ne plîngem acum că nu avem oameni să-i trimitem să lucreze în industria minieră. Trebuie să apelăm la armată, la tineret și în alte părți, în timp ce ținem oameni care primesc retribuție fără să producă în mod corespunzător. Nu se pune problema că nu putem să asigurăm de lucru tuturor. Se pune problema că trebuie o mai bună redistribuire, o mai bună legare a retribuției, a venitului fiecăruia de muncă, de producție. Nimeni nu

poate primi mai mult decît produce ! Trebuie să trecem cu hotărîre la aplicarea în viață a principiilor mecanismului economic, ale autoconducerii, autogestiunii, autofinanțării.

Sînt unele probleme de însemnătate deosebită pentru a pune ordine în activitatea noastră economică. Avem rezerve mari în ce privește creșterea productivității muncii — rezerve care sînt, dealtfel, strîns legate de ceea ce am vorbit pînă acum, inclusiv de neaplicarea pînă la capăt a principiilor mecanismului economic. De aceea, este necesar să luăm toate măsurile în vederea bunei organizări a producției și a muncii, pentru a asigura o creștere corespunzătoare a productivității muncii în toate sectoarele. Se impun măsuri hotărîte pentru întărirea ordinii și disciplinei, pentru a pune capăt nefolosirii în întregime a timpului de lucru și a capacităților de producție de care dispunem. Să înțelegem că noua calitate pe care trebuie s-o realizăm în acest cincinal presupune o îmbunătățire hotărîtă a activității în toate domeniile !

Stimați tovarăși,

Am discutat programul energiei electrice și, legat de aceasta, al surselor de materii prime pentru energie, de cărbune, șisturi, activitatea hidroenergetică și energia nucleară. Mă refer la aceasta pentru că noi nu rezolvăm prin acest program decît o parte a problemelor, problema energiei electrice. Vom veni, în plenara viitoare, cu o a doua parte a programului energetic general, în care vom include și petrolul, și gazele, și celelalte surse de energie în întregime.

Ați putut constata că dispunem de o putere instalată de circa 17 000 MW, care, în condiții normale, trebuia să nu fi creat nici o problemă de energie. Producția energiei a crescut în 1981 cu 3,4 miliarde kWh — o creștere mai mare decît cea a producției marfă, ceea ce nu-i normal. Cu această creștere a producției de energie, noi aveam în pro-

gram să realizăm o creștere a producției marfă de circa 6%. Deci, am consumat energia electrică fără a asigura producția marfă corespunzătoare. Anul acesta este prevăzut să ajungem la 74 de miliarde kWh, o creștere cu 4 miliarde kWh, echivalent cu o creștere de mai mult de 5%. Deci, avem o creștere a energiei care acoperă pe deplin, chiar cu o rezervă, realizarea producției marfă planificate.

În toate țările — atît capitaliste, cît și socialiste — se acționează ca indicele de creștere a consumului de materii prime și energie să fie mai mic și cu mult mai mic decît creșterea generală a producției, urmînd ca o parte a producției să fie realizată tocmai pe seama reducerii consumurilor. Noi nu am pășit încă în mod hotărît în direcția aceasta. Ați văzut că în același ritm se merge, de fapt, în fiecare an, ajungînd, în 1985, la 82 de miliarde kWh, ceea ce înseamnă o creștere destul de mare a producției de energie electrică față de realizările din 1980.

Dispunem în centrale hidroelectrice de 3 800 MW putere instalată, iar pe cărbune de 7 200 MW. Funcționînd normal, am putea aproape să acoperim în mare măsură necesarul de energie pe această cale. Totuși, în 1981, principala sursă de energie a reprezentat-o energia obținută prin hidrocarburi, iar în 1982 aceasta continuă să reprezinte ponderea principală ; de-abia în 1983, aceasta urmează să fie sub energia obținută pe cărbune, reducîndu-se, în 1985, la circa 20 de miliarde kWh. Dar și așa rămîne un consum mare, tovarăși ! Vom dispune în fiecare an de capacități sporite de hidrocentrale, vom crește, pînă în 1985, la peste 10 000 MW în centralele pe cărbune și șisturi și, după cum ați văzut, vom ajunge în 1990 la 12 000 MW ; la peste 9 000 MW pe hidrocentrale și circa 4 500 MW pe centrale nucleare electrice.

Problema care se pune este de a asigura buna funcționare a centralelor, de a asigura, în primul rînd, combustibilul. În program se prezintă măsurile pentru a dezvolta

producția de cărbune. S-au luat și măsurile organizatorice corespunzătoare pentru a evita să se mai repete situația din cincinalul trecut, cînd s-au dat toate asigurările că pînă la sfîrșitul lui 1980 se va realiza programul stabilit în plan, ca să constatăm în 1981, după cum știți, că de fapt producția n-a fost realizată, s-au raportat date false, nereale. Milioane de tone de cărbune n-au fost realizate și au fost raportate ca realizate ; s-au raportat stocuri inexistente, care, atunci cînd am vrut să le trecem în folosință, nu au mai putut fi găsite. Trebuie să spun că, dacă situația aceasta s-ar fi prezentat la plenara din noiembrie așa, trebuiau luate alte măsuri, nu cele pe care le-am luat, pentru că pur și simplu am avut de-a face cu o acțiune conștientă de raportare falsă — ca să nu spun mai mult — a realităților, de inducere în eroare asupra unei activități foarte importante din acest sector.

Programul prevede măsuri — și s-au asigurat și mijloacele materiale și financiare — și vom asigura și forța de muncă necesară ca să realizăm producția de cărbune de care avem nevoie, să realizăm hidrocentralele, să realizăm în întregime toate celelalte programe energetice, inclusiv să putem asigura programul de centrale atomo-nucleare-electrice, incepînd, desigur, însă din 1985 ; practic, acestea vor putea să se facă simțite de-abia în cincinalul din 1986—1990.

Pe lîngă toate măsurile luate pentru a realiza programul prevăzut, este necesar să acționăm cu toată hotărîrea pentru a întări ordinea, răspunderea, disciplina în sectorul minier. Avem rezerve și avem posibilitatea să asigurăm realizarea în întregime a producției de cărbune. La nivelul de consum din 1990, cu rezervele industriale și rezervele care sînt în evidență, avem posibilitatea să dispunem de cărbune pentru încă 100 de ani din 1990 încolo, ceea ce va asigura funcționarea în bune condiții a termocentralelor ; același lucru și în ce privește termocentralele pe șisturi ; același lucru — cît timp vor fi ploi și zăpezi — este și în

domeniul hidrocentralelor. La toate acestea se vor adăuga centralele nuclearo-electrice, care dorim să ajungă practic la circa 9 000—10 000 MW pînă în 1995. Avem condiții pentru a realiza această sarcină.

Desigur, toate acestea sînt bune, dar cer măsuri hotărîte. Nu trebuie să uităm că actualmente este necesar să facem totul pentru a reduce consumurile energetice, pentru a realiza noi tehnologii cu un consum redus de energie, noi motoare cu un consum redus de combustibil. Așa cum am menționat, avem în vedere să prezentăm pentru plenara viitoare și programul în domeniul petrolului, al gazelor și altor surse de combustibil și energie. Pornim de la necesitatea de a realiza pînă în 1985 încă 3 000 000 de tone de petrol în plus, la nivelul anului 1985, și probabil de a mai crește ceva — deși rezervele nu vor fi prea mari — și în cincinalul pînă în 1990. Vom spori cu ceva producția și consumul de gaze, reducînd însă la ardere pe seama creșterii chimizării gazului. Avem în vedere un program special pe care l-am întocmit — și s-a început deja să se realizeze, dar care va trebui încheiat pînă în 1985 — de a chimiza cîteva miliarde de metri cubi de gaze.

Mă refer la toate acestea pentru a sublinia că, în conformitate cu hotărîrile Congresului al XII-lea, dorim să stabilim măsuri concrete practice, pentru a realiza sarcina pusă de Congres de a obține independența în domeniul energetic. Cu ceea ce avem putem să realizăm acest lucru, tovarăși ! Așa cum putem, în multe domenii, să realizăm independența privind materiile prime, fie prin asigurarea în țară, fie prin schimburi de perspectivă, cu compensația corespunzătoare în cadrul diviziunii internaționale a muncii.

Trebuie să înțelegem că problema făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate este legată neapărat de creșterea puterii și independenței economice a țării ! O independență politică fără independență economică nu poate fi de conceput ! Noi trebuie să facem totul pentru a

ne asigura o independență economică totală, participînd la diviziunea internațională a muncii, dar pe principii de egalitate, de respect ! Avem posibilitatea, ducînd o politică corespunzătoare, să ne asigurăm și independența economică, să asigurăm poporului nostru un loc demn în lume și din acest punct de vedere. *(Aplauze puternice).*

Noi am înaintat, într-adevăr, mult, tovarăși. Am realizat o dezvoltare puternică a forțelor noastre de producție. Nu în suficientă măsură am ținut însă pasul cu asigurarea bazei de materii prime și energetice. De fapt, nu s-a realizat, sau nu s-a urmărit realizarea programului ; pentru că, dacă prevederile planurilor cincinale din ultimul deceniu s-ar fi realizat în întregime, noi am fi acum în situația să avem o independență economică. S-au neglijat acestea ; în unele sectoare, cum au fost minele, s-au produs lucrurile cunoscute ; în domeniul petrolului, în același spirit, se spunea că nu mai avem nici un fel de perspectivă și că deci trebuie să renunțăm la realizarea obiectivelor ce ni le-am pus. Este deci necesar acum să acționăm pentru a recupera rămînerea în urmă în domeniul energetic și al materiilor prime, să ne asigurăm o bază mai bună internă și, în felul acesta, să creăm condiții pentru a putea să trecem la dezvoltarea într-un ritm înalt a economiei, pe o bază mai trainică din puctul de vedere al energiei și materiilor prime. Dispunem de tot ce este necesar, precum și de condiții pentru participarea activă la diviziunea internațională a muncii, cooperînd cu țările prietene, cu aceia care, ca și noi, se pronunță ferm pentru o politică de dezvoltare economico-socială independentă, care vor să fie stăpîni pe destinele lor, care nu vor să mai muncească pentru alții și să fie asupriți de alții. *(Vii aplauze).*

Stimați tovarăși,

Bilanțul economico-financiar reflectă și activitatea din agricultură din 1981. Desigur, am obținut o producție de cereale satisfăcătoare, nu însă atît cît am dorit și cît aveam

posibilitatea să realizăm chiar în condițiile anului 1981. La o serie de produse am obținut o creștere serioasă a producției. Recensămîntul ne-a arătat că în domeniul creșterii animalelor am realizat o creștere chiar mai mare decît s-a scris în Comunicatul pe anul 1981. Avem, într-adevăr, o nerealizare de 182 000 de bovine, dar avem o creștere de peste 900 000 la porcine, de 1 400 000 la ovine, de peste 11 000 000 la păsări, precum și la alte specii de animale. Avem — s-ar putea spune — o situație bună, care ne asigură posibilitatea înfăptuirii programului de creștere a efectivelor pînă în 1985 și a programului de autoaprovizionare. Am fost nevoiți — după cum s-a văzut — să aducem unele îmbunătățiri în acest program, pornind de la rezultatele recensămîntului. Acestea constau în reducerea numărului de tăieri la bovine, de suplimentare cu porcine, păsări, cu ceva ovine și alte specii de animale — mă refer la iepuri de casă —, care pe total să asigure realizarea producției de carne prevăzute în programul de autoaprovizionare pentru 1982 și anul următor, în condițiile realizării greutăților la tăiere.

Am stabilit să luăm măsuri hotărîte pe linia creșterii mai accentuate a bovinelor, a vacilor de reproducție, pentru a putea ca pînă în 1985 să intrăm, de fapt, într-o activitate normală — ca să spun așa — cu efectivele de vaci și juninci, cu efectivele de tăiere, astfel încît anual să putem asigura tăierea corespunzătoare a numărului de bovine prevăzut în programul de autoaprovizionare. În condițiile realizării programului — și trebuie să-l realizăm — putem chiar crește, după 1985, numărul de bovine la sacrificare, avînd în vedere că efectivele le vom menține oarecum cu o creștere foarte înceată, ca, dealtfel, și la celelalte.

Trebuie să luăm toate măsurile pentru a asigura, în toate județele, în toate unitățile, în toate comunele, realizarea efectivelor, a greutății la tăiere a animalelor.

Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea — repet și la această plenară — pentru modernizarea adăposturilor animalelor în spiritul celor stabilite, pentru a asigura realizarea unei zootehnii de înaltă productivitate. Trebuie să punem însă accentul nu pe clădiri, nu pe construcții din beton — care ne costă sume uriașe și care nu dau rezultatele corespunzătoare și duc la îmbolnăvirea animalelor —, ci renunțînd complet la ele, înlocuindu-le cu construcții ieftine, realizate cu materiale cunoscute. Trebuie să punem accentul pe asigurarea condițiilor necesare de furajare, de apă, de îngrijire a animalelor. Să valorificăm în această privință tot ceea ce avem.

Este necesar să luăm toate măsurile pentru a asigura realizarea în întregime a tuturor programelor din agricultură și industria alimentară. Dorim ca în acest cincinal industria noastră alimentară să poată asigura prelucrarea la nivel corespunzător, atît calitativ cît și cantitativ, a produselor.

Trebuie să trecem neapărat, cu hotărîre, la realizarea în bune condiții a lucrărilor agricole. Sîntem întîrziați cu lucrările agricole. Timpul nu justifică rămînerea în urmă. Cu mijloacele pe care le avem, noi putem să realizăm zilnic însămînțări pe suprafețe de peste 300 000—400 000 ha.

Arăturile, în general, sînt făcute; mai sînt de arat cîteva zeci de mii de hectare. Deci, nu ele sînt o piedică; acestea sînt în gospodării particulare. Desigur, și acolo trebuie să le realizăm. Dar, practic, noi n-am realizat pînă acum nici capacitatea pe două zile la însămînțări. Eu rog toate comitetele județene, pe toți tovarășii să termine cu justificările de orice fel. Nu mai există epoca 1, epoca a 2-a și epoca a 3-a. Practic, există acum o singură epocă de însămînțări. În ordinea priorităților se poate și trebuie trecut la însămînțarea tuturor culturilor care sînt prevăzute pînă la 15—20 aprilie. Avem o mecanizare suficientă, avem totul pentru ca să facem aceste lucrări. Trebuie scoasă toată lumea din birouri, închise toate birourile, li-

chidate ședințele și trecut la activitatea practică ! M-am oprit, tovarăși, la aceasta pentru că problema însămînțărilor, a lucrărilor de primăvară este esențială pentru a putea să avem anul acesta o recoltă agricolă bună.

Este necesar să acționăm cu mai multă hotărîre în ce privește investițiile. Sîntem, de asemenea, în situația de a avea o serie de rămîneri în urmă în această privință. Investițiile sînt, pe ansamblu, la nivelul sau chiar ceva sub cele din anul 1981. Deci nu este vorba de creșterea deosebită a investițiilor, ca să se spună că nu dispunem de mijloace să le realizăm. Rog județele să ia toate măsurile pentru a realiza investițiile așa cum am discutat nu o dată, începînd cu capacitățile de producție, cu punerea lor în producție chiar în devans, îndeosebi cu cele producătoare de materii prime, de materiale, cu cele care recuperează și asigură refolosirea materialelor, pentru a ne asigura astfel baza de producție necesară, precum și locuințele și celelalte investiții care sînt prevăzute.

Am lăsat mai la sfîrșit problema exportului, deși, așa cum am stabilit și în plan, și la plenară, ea este prioritară. Trebuie să facem totul pentru a asigura realizarea în întregime, la timp și în bune condiții a exportului, inclusiv recuperarea a ceea ce nu s-a realizat în 1981, unde am avut comenzi și deci am avut condiții să realizăm producția. Fiecare minister și sector cunosc aceste probleme, ele s-au discutat.

Trebuie să acționăm în continuare pentru a găsi noi căi de reducere a importului, pentru a asigura o balanță comercială activă, în așa fel încît să putem realiza în acest an și o cantitate din valuta necesară pentru a restitui o parte din creditele pe care le avem.

Noi trebuie să facem totul pentru ca, în scurt timp, să ajungem și la o balanță de plăți activă, adică să putem să realizăm plățile necesare, inclusiv restituirea creditelor, așa cum este stabilită anual, încît să asigurăm o bună

desfășurare a activității economice. Am hotărît aceasta la plenarele Comitetului Central și vom acționa cu toată fermitatea ca să nu mai crească creditele ; chiar dacă în activitatea curentă se mai apelează la unele credite, acestea trebuie să se facă nu pentru a duce la creșterea creditelor, ci, dimpotrivă, ele trebuie să ajute la desfășurarea activității pentru reducerea nivelului creditelor. Anul acesta ne-am propus să reducem substanțial o parte din credite, în așa fel încît să ajungem la lichidarea lor completă. Și aceasta este o parte foarte importantă a unei reale independențe economice.

Este necesar să luăm măsuri hotărîte în direcția îmbunătățirii activității financiar-economice, a creșterii rolului organelor financiare, a sistemului financiar-bancar, a controlului financiar asupra tuturor sectoarelor de activitate în folosirea și cheltuirea fiecărui leu, a fiecărui ban.

Trebuie să înțelegem că este necesar să facem totul pentru ca fiecare sector, fiecare produs finit să aducă beneficiu ; fiecare leu cheltuit să aducă beneficiu. Să realizăm, pe această bază, creșterea generală a avuției naționale, a venitului național — singura cale de a asigura mijloacele necesare reproducției lărgite, dezvoltării generale a forțelor de producție, a societății noastre și ridicării nivelului de viață material și spiritual al poporului.

Trebuie să fim permanent conștienți că nu putem consuma și nu putem să cheltuim mai mult decît producem ; dar cînd spun mai mult decît producem, aceasta înseamnă că după ce am asigurat și necesarul reproducției lărgite, al dezvoltării generale și mijloacele de apărare a țării.

Trebuie să înțelegem că avem răspunderea în fața poporului să facem totul încît să asigurăm dezvoltarea generală a țării, creșterea bazei tehnico-materiale, crearea condițiilor pentru ca patria noastră să-și poată îndeplini oricînd îndatoririle sale de apărare a independenței și suveranității, obligațiile sale internaționale. Să facem totul

pentru a asigura condițiile înfăptuirii Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism !

Dispunem de tot ce este necesar pentru a realiza obiectivele pe 1982 și prevederile întregului cincinal, pentru a putea ca, la sfîrșitul cincinalului, țara noastră să pășească într-o nouă etapă de dezvoltare, într-un nou stadiu — de țară mediu dezvoltată. Trebuie însă să muncim mai bine, să întărim răspunderea, exigența și disciplina în toate sectoarele de activitate ! Fiecare la locul său de muncă să poarte răspunderea deplină asupra felului cum își îndeplinește îndatoririle încredințate.

Este necesar să dezvoltăm în continuare formele democratice de conducere a societății, organismele care asigură participarea oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor la conducerea tuturor sectoarelor de activitate. Dezvoltarea democrației și participarea clasei muncitoare, a întregului popor la conducerea societății constituie chezășia și singura cale de făurire cu succes a socialismului și comunismului ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Stimați tovarăși,

Al doilea grup de probleme s-a referit la viața de partid. În 1981, partidul a crescut cu încă 100 000 de membri, ajungînd la 3 150 000. Este îmbucurător că peste 55% din efectivul total al partidului sînt muncitori și aproape 20% sînt țărani, 21% intelectuali, iar restul alte categorii sociale.

Această structură socială a partidului nostru oglindește, de fapt, realitatea societății noastre socialiste, rolul pe care-l au astăzi în producția materială muncitorii și țăranii, cele două clase sociale de bază, intelectualitatea — care provine din rîndul muncitorilor și țăranilor, deci este ieșită și exponentă a claselor muncitoare ale societății noastre socialiste —, ceea ce dă partidului nostru forța și tăria de

a-și îndeplini în mod corespunzător misiunea istorică de conducere a întregii națiuni pe drumul socialismului și comunismului.

Am obținut o anumită creștere și în ce privește ponderea femeilor în partid, deși nu am trecut sau nu am ajuns încă la 30%. Este îmbucurător că, din totalul membrilor de partid primiți în 1981, circa 46% sînt femei. De asemenea, merită subliniat faptul că 71% din noii membri ai partidului provin din rîndul organizației revoluționare a tineretului — Uniunea Tineretului Comunist —, ceea ce demonstrează atît activitatea desfășurată de U.T.C. în rîndul tineretului, cît și conștiința și voința tineretului de a intra în rîndurile partidului nostru comunist, de a fi în rîndurile forței conducătoare a societății noastre, ale centrului vital al națiunii noastre, care asigură dinamizarea tuturor domeniilor de activitate.

Putem să fim mulțumiți cu vîrsta partidului, cu compoziția sa națională, cu structura organizatorică, precum și cu faptul că avem peste 60 000 de organizații de partid de diferite feluri, care asigură prezența comuniștilor în toate domeniile de activitate.

Putem să afirmăm că avem un partid puternic, bine organizat, cu o structură bună din toate punctele de vedere, un partid tînăr și din punct de vedere fizic — ca să spun așa —, dar tînăr și în ce privește concepția revoluționară despre lume și viață. Un partid cu o concepție revoluționară înnoitoare, care privește înainte și e hotărît să înlăture tot ce nu mai corespunde progresului, pentru a asigura mersul înainte spre comunism. *(Vii aplauze).*

Este necesar să punem acum pe primul plan întărirea muncii politice, ideologice, dezvoltarea continuă a nivelului de cunoștințe al comuniștilor, a nivelului lor politico-ideologic, pentru a înțelege bine marile probleme care le pune, în etapa actuală, dezvoltarea societății noastre, problemele complexe ale vieții internaționale, pentru a înțelege transformările care au loc în lume și a acționa

într-o deplină unitate în direcția găsirii celor mai bune forme pentru a asigura mersul înainte.

Așa cum am spus nu o dată, cum am menționat și acum un an, la a 60-a aniversare a partidului, noi trebuie să nu uităm nici un moment că partidul nostru — un partid revoluționar, care exprimă năzuințele spre comunism ale clasei muncitoare, ale poporului întreg — trebuie să fie întotdeauna receptiv la tot ceea ce este nou, să acționeze în concordanță cu legitățile și cerințele dezvoltării economico-sociale, să organizeze și să dinamizeze transformarea și înnoirea continuă a societății noastre socialiste.

Trebuie să fim conștienți că apar și vor apărea contradicții și în societatea noastră, dar că ele pot și trebuie să fie înțelese, înlăturate și asigurată realizarea unei noi calități, unei dezvoltări superioare. Trebuie înțeles că lupta între nou și vechi — nu numai în forma criticii și autocriticii, cum spuneam noi în trecut, dar și în forma inclusiv a luptei între vechi și nou, a contradicțiilor sociale, economice — există și constituie, de fapt, baza dezvoltării superioare a societății noastre. Trebuie să înțelegem aceasta și să acționăm ca atare ! Iată de ce este necesar să ridicăm nivelul conștiinței politico-ideologice, nivelul cultural al partidului, al poporului nostru ! Să înțelegem că dezvoltarea conștiinței socialiste a întregului popor constituie una din sarcinile de importanță deosebită a partidului nostru, ale activității de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism. *(Aplauze puternice).*

Avem succese importante în politica de promovare a cadrelor. Dispunem de zeci, de sute de mii de activiști de partid care lucrează în diferite sectoare de activitate — de partid, de stat, organizații obștești —, care înfăptuiesc neabătut politica partidului nostru. Avem, în general, o bună compoziție socială a cadrelor, peste 77% provenind din muncitori ; avem deci un activ de partid ieșit din rîndurile clasei muncitoare, care și-a ridicat nivelul politic

și profesional ; mulți dintre ei au urmat școli de partid de diferite grade, școli de stat, sînt astăzi ingineri în diferite domenii, economiști, inclusiv filozofi. Deci, cînd vorbim de faptul că 77% din activiștii noștri provin din muncitori, avem în vedere pe activiștii care de fapt pot fi astăzi comparați cu oricare intelectual — ca să spun așa — care nu a cunoscut vreodată fabrica. Dar ei au un avantaj în plus : cunosc și fabrica, sînt legați de muncitori și știu că forța și progresul sînt strîns legate de munca clasei muncitoare și a țărănimii, de unitatea dintre muncitori, țărani și intelectuali. Avem deci un activ de partid cu o bază trainică, intelectuală și tehnică, cu o concepție înaintată, marxist-leninistă, și aceasta creează, de asemenea, o forță puternică a partidului și statului nostru socialist. *(Aplauze puternice).*

Desigur, este necesar să acționăm în continuare pentru îmbunătățirea muncii noastre de cadre, de promovare în diferite domenii de activitate, de partid, de stat, în economie, a celor mai buni comuniști, a celor mai buni dintre cei buni, care demonstrează că sînt hotărîți să facă totul pentru înfăptuirea neabătută a politicii partidului. Crește și va crește în viitor și numărul activiștilor proveniți direct din cei care nu au lucrat în fabrică, din rîndul celor care ies direct din facultăți, care însă majoritatea provin și sînt fii de muncitori și țărani. Trebuie să îmbinăm bine activitatea noastră între activul de partid și de stat, să realizăm o sudură și o unitate deplină, să păstrăm permanent unitatea activului de partid și de stat cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu poporul.

Este necesar să acordăm mai multă atenție ridicării în continuare a nivelului de cunoștințe tehnice, științifice și politico-ideologice al cadrelor noastre din toate domeniile, al activului de partid și de stat. Totodată, se impune să acordăm mai multă atenție și mai multă exigență față de unele abateri, de încălcări ale normelor eticii și echității socialiste, față de nesocotirea intereselor generale, a intereselor poporului.

Activul de partid și de stat, cadrele din orice domeniu de activitate trebuie să nu uite nici un moment că în orice împrejurări ele trebuie să servească poporul, interesele sale, să servească socialismul, să servească patria și, în acest fel, să servească partidul — forța politică conducătoare a națiunii noastre, a poporului pe calea socialismului și comunismului. *(Aplauze puternice).*

Să dezvoltăm mai puternic spiritul revoluționar și de combativitate — la activ, la cadre, la toți comuniștii, la toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate. Trebuie să avem permanent în vedere că, cu cît vom asigura întărirea tot mai puternică a legăturilor partidului cu masele populare, a unității poporului în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste, cu atît va fi mai puternică forța societății noastre socialiste, cu atît vom asigura mersul mai ferm înainte al patriei noastre, îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XII-lea, a Programului partidului, ridicarea continuă a bunăstării generale, materiale și spirituale, a poporului nostru, întărirea forței, a independenței și suveranității României socialiste. *(Aplauze puternice).*

În plenară am discutat, de asemenea, problemele scrisorilor și audiențelor. În general, concluziile care se pot trage sînt acelea că masele populare, cetățenii se adresează cu încredere partidului, organelor de partid și de stat, doresc să contribuie, împreună cu partidul, la înlăturarea tuturor lipsurilor, greșelilor, a abuzurilor care se manifestă uneori. Trebuie să declar aici că multe din scrisorile care au venit la Comitetul Central, care mi-au fost direct adresate se refereau la probleme foarte importante ale activității economico-sociale. Cele mai multe erau sesizări sau păreri bune, care au ajutat la înlăturarea multor neajunsuri. Multe s-au referit și la probleme legate de săvîrșirea unor abuzuri de diferite feluri, inclusiv din partea organelor noastre de stat. Din păcate, și în această

privință, unele sesizări și scrisori s-au dovedit întemeiate. Este bine, pe de o parte, că oamenii se adresează cu încredere și primesc răspuns la aceste scrisori, dar ar fi mai bine dacă am acționa — și trebuie să acționăm — pentru a înlătura cauzele care determină aceste scrisori. Să punem capăt abuzurilor, ilegalităților, să acordăm mai multă atenție problemelor oamenilor muncii, preocupărilor lor, să le rezolvăm la timp, în conformitate cu legile țării. Cînd aceste sesizări nu sînt în concordanță cu reglementările noastre socialiste, să le explicăm celor care le trimit de ce nu au dreptate, pentru a înțelege acest lucru. Este necesar să organizăm mai bine controlul și activitatea noastră în toate sectoarele, pentru a nu mai fi necesar ca oamenii muncii să se adreseze pînă la Comitetul Central cu sesizări despre unele aspecte negative din munca unor organe, organizații de partid și de stat sau organizații obștești. Deci, concluzia care s-ar trage de aici, este că trebuie să muncim mai bine, să acordăm mai multă atenție soluționării problemelor generale, să introducem ordine, disciplină, exigență, să punem capăt oricăror ilegalități. Să fim mai atenți și iar mai atenți cu oamenii muncii, cu problemele care îi preocupă, să-i ajutăm și să soluționăm aceste probleme cînd au dreptate, sau să-i facem să înțeleagă unde nu au dreptate. Aceasta constituie o latură importantă a muncii noastre politice de masă, a muncii organizațiilor obștești, a sindicatelor, a U.T.C.-ului, a celorlalte organizații obștești, a muncii organizațiilor noastre de partid, a organelor de conducere colectivă de stat, a tuturor organelor de partid și de stat. Aceasta va asigura întărirea și mai puternică a unității poporului în jurul partidului, în cadrul Frontului Democrației și Unității Socialiste. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși,

Am dezbătut în cadrul plenarei și problemele internaționale. Mă voi referi foarte pe scurt la aceste probleme. S-a aprobat activitatea desfășurată, în această privință, de

Comitetul Central, de Comitetul Politic Executiv în anul care s-a încheiat. Desigur, am acționat în spiritul hotărîrilor Congresului al XII-lea. Am pornit și pornim de la faptul că, îndeplinind sarcinile de dezvoltare socialistă a țării noastre, ne aducem în același timp contribuția la cauza generală a socialismului și păcii, că trebuie deci să participăm activ la viața internațională, să facem totul pentru o politică de pace, de destindere, de independență națională.

Problema centrală care se pune astăzi este aceea a păcii sau războiului. Situația internațională a ajuns la un asemenea grad de încordare încît trebuie să facem totul pentru a opri acest curs periculos spre război, pentru a opri cursa înarmărilor, pentru reluarea politicii de destindere.

Nu doresc să mă refer acum la cauzele care au dus la această situație ; le-am discutat și vom mai avea prilejul să le discutăm și în viitor. Este necesar însă să acționăm, în continuare, cu toată hotărîrea pentru a se trece la soluționarea problemelor litigioase numai pe calea tratativelor. Viața demonstrează că a fost ușor să se înceapă unele conflicte, dar este foarte greu acum să se ajungă la încetarea lor. De aceea trebuie să facem totul pentru a se renunța la calea armelor, la calea militară, să acționăm pentru soluționarea problemelor litigioase dintre state numai pe calea tratativelor.

Este necesar să militām cu toată hotărîrea pentru a opri cursa înarmărilor și, în acest cadru, pentru a opri amplasarea rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune în Europa, pentru retragerea celor existente. Nu se poate vorbi de securitate în Europa fără oprirea și retragerea acestor rachete, fără trecerea la înlăturarea în continuare a tuturor rachetelor cu rază mai mică sau mai mare de acțiune. Este în pericol însăși viața, existența popoarelor europene — și trebuie să facem totul în direcția aceasta !

Urmează în curînd, în iunie, să aibă loc o nouă sesiune pentru dezarmare a Organizației Națiunilor Unite. Este

necesar să acționăm de pe acum spre a contribui la intensificarea luptei popoarelor pentru dezarmare, pentru a determina luarea unor hotărîri și măsuri concrete la această sesiune a Organizației Națiunilor Unite. Consider că trebuie să ne gîndim la o intensificare, în lunile următoare, a acțiunilor de pace în țara noastră, în strînsă legătură cu acțiunile de pace din Europa și din alte țări. Trebuie să dăm un nou dinamism mișcării pentru pace, să nu lăsăm ca acțiunile diferitelor cercuri să abată atenția și să diminueze lupta pentru pace a popoarelor.

Mai mult ca oricînd, hotărîtoare este acum creșterea rolului maselor populare, al popoarelor în general în lupta pentru dezarmare și pace. Stă în puterea popoarelor, și eu consider că plenara noastră trebuie să hotărască trecerea la noi acțiuni și la întărirea solidarității cu națiunile europene și din alte părți în lupta pentru dezarmare și pace. Așa ne vom îndeplini sarcina noastră internațională, primordială, în actualele împrejurări internaționale ! *(Aplauze puternice).*

Este necesar să întărim solidaritatea și colaborarea cu țările socialiste. Trebuie să acționăm pentru întărirea relațiilor cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, cu țările mici și mijlocii, să înțelegem că acestea reprezintă o forță nouă și puternică în viața internațională, că lupta între bogați și săraci devine astăzi un factor important al luptei mondiale împotriva imperialismului, a asupririi popoarelor, împotriva războiului și pentru pace. Lupta pentru noua ordine economică este lupta popoarelor subjugate în trecut, a popoarelor care și-au cîștigat independența și acționează pentru a fi stăpîne pe destinele lor, pentru a pune capăt inegalităților economice din viața internațională. *(Aplauze puternice).*

Să întărim solidaritatea cu partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, social-democrate, cu alte mișcări de eliberare națională, cu partide de guvernămînt, forțe democratice de pretutindeni, cu toți cei care se pro-

nunță pentru o politică de destindere, de independență și de pace. Unitatea tuturor partidelor și forțelor progresiste antiimperialiste, a tuturor forțelor care se pronunță pentru pace constituie astăzi o cerință de importanță excepțională a vieții internaționale. Pot să fie păreri diferite asupra multor probleme internaționale, asupra căilor și metodelor de făurire a socialismului. Se poate vorbi că un socialism sau altul e mai bun sau că va fi superior ; viața va demonstra toate acestea. Nu deosebirea, nu faptul că unul va construi societatea socialistă într-o formă mai bună sau cu rezultate mai bune și mai repede decît pînă acum trebuie să fie astăzi problema centrală. Problema centrală este de a ne uni forțele pentru înlăturarea pericolului de război, pentru a asigura dreptul popoarelor de a-și hotărî dezvoltarea fără amestec din afară, de a-și alege calea așa cum o doresc ele. Nimeni nu poate impune nici calea socialistă, dar nici împiedica dezvoltarea socialistă a popoarelor ! Popoarele înseși vor hotărî, și noi avem ferma convingere că socialismul și comunismul reprezintă viitorul de aur al omenirii. *(Aplauze puternice).*

În acest spirit dorim să asigurăm plenara Comitetului Central că vom acționa și în viitor, că partidul, Comitetul Politic Executiv, guvernul vor face totul pentru a îndeplini neabătut orientările, linia generală a Congresului al XII-lea, care s-a demonstrat justă și în problemele internaționale. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși,

În încheiere doresc să mă refer, încă o dată, la faptul că adoptarea în unanimitate a tuturor problemelor înscrise pe ordinea de zi a plenarei demonstrează că întregul nostru Comitet Central, partidul, întregul popor, în strînsă unitate, este hotărît să facă totul, să acționeze cu toate forțele în direcția realizării planului pe acest an, a planului cincinal.

Deci să trecem cu toată hotărîrea la luarea tuturor măsurilor pentru a asigura, în fiecare unitate, în fiecare domeniu de activitate, înfăptuirea sarcinilor ce revin fiecăruia.

Subliniez, încă o dată, că trebuie să asigurăm înfăptuirea în cele mai bune condiții a lucrărilor agricole, a însămînțărilor, asigurînd, astfel, o bază trainică pentru o recoltă bună în agricultură.

Trebuie să acționăm cu toată hotărîrea pentru creșterea rolului organelor și organizațiilor de partid în unirea tuturor oamenilor muncii, a tuturor forțelor, în vederea înfăptuirii planurilor din toate sectoarele de activitate. Am ferma convingere că organele și organizațiile de partid, toți oamenii muncii vor acționa în așa fel încît, într-adevăr, să obținem rezultatele pe care le dorim cu toții.

Cu această convingere, vă urez tuturor succes în întreaga activitate ! Urez comuniștilor și tuturor oamenilor muncii multe succese și multă sănătate ! *(Aplauze puternice, prelungite).*

CUVÎNTARE LA SOLEMNITATEA CONFERIRII DE ÎNALTE DISTINCȚII UNOR JUDEȚE ȘI UNITĂȚI FRUNTAȘE ÎN ÎNTRECEREA SOCIALISTĂ PE ANUL 1981

— 1 aprilie 1982 —

Dragi tovarăși,

Aș dori ca, în numele conducerii de partid și de stat, precum și al meu personal, să adresez cele mai calde felicitări tuturor județelor și unităților economico-sociale din toate sectoarele care au fost astăzi distinse cu înalte ordine și titluri ale Republicii Socialiste România. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Avem, într-adevăr, un număr mare de județe, de unități din industrie, agricultură, din celelalte sectoare economice, din cercetare care au obținut rezultate bune și care au primit astăzi distincții, inclusiv titlul de „Erou al Muncii Socialiste". Aceasta constituie o înaltă apreciere a activității depuse de oamenii muncii din județele și unitățile respective, care în anul 1981 au făcut totul pentru a-și îndeplini sarcinile de mare răspundere ce le-au revenit în realizarea planului, aducîndu-și, astfel, contribuția la dezvoltarea continuă a patriei noastre socialiste.

Fără nici o îndoială că oamenii muncii din județele și unitățile respective privesc aceasta cu mîndrie. Sînt convins

că ei vor trage concluzia că aceste înalte ordine și distincții îi obligă la o și mai bună activitate în anul 1982 și în anii următori, atît pentru păstrarea locului obținut în întrecere și, eventual, pentru ocuparea unui loc și mai de frunte, cît și, în general, pentru îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce le revin.

Sînt cunoscute rezultatele realizării planului pe 1981. În plenara Comitetului Central de ieri am aprobat și bilanțul economico-financiar și am făcut o nouă apreciere generală a activității și a rezultatelor obținute. Aceste rezultate demonstrează că — în condițiile economice grele din 1981 existente pe plan internațional, precum și în condițiile unor greutăți și lipsuri manifestate mai cu seamă în domeniul aprovizionării tehnico-materiale, dar și de altă natură — am obținut realizări importante și am creat, astfel, bazele necesare pentru realizarea planului pe întregul cincinal. De aceea, aș folosi această solemnitate pentru a sublinia din nou rolul și activitatea deosebită a clasei noastre muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, a tuturor categoriilor sociale în realizarea planului pe 1981, în obținerea rezultatelor pe care le avem în toate domeniile.

Doresc ca de la această solemnitate să adresez, încă o dată, cele mai calde felicitări tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului nostru popor și urarea de noi și noi succese în realizarea planului pe 1982, în îndeplinirea întregului cincinal. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Sînt cunoscute obiectivele cincinalului, precum și obiectivele planului pe 1982. Nu doresc să le mai repet acum. După cum se știe, ne-am propus să realizăm o nouă calitate a muncii, să trecem la un stadiu superior de dezvoltare, să ridicăm viața poporului nostru la un nivel mai înalt, atît din punct de vedere material, cît și spiritual. Înfăptuirea acestor obiective cere eforturi susținute din partea tuturor organelor de partid, de stat, a tuturor or-

ganelor colective de conducere ale societății noastre socialiste, a oamenilor muncii din toate sectoarele de activitate.

Avem o bună bază tehnico-materială. Mai presus de toate, avem astăzi o forță puternică, cu o înaltă calificare și nivel tehnic — de muncitori, cooperatori și țărani, de alți oameni ai muncii din celelalte ramuri de activitate, de ingineri, de tehnicieni, de oameni de știință —, care, acționînd într-o deplină unitate, îmbinînd cît mai bine activitatea de producție cu învățămîntul, cu cercetarea, pot soluționa problemele complexe ale dezvoltării noastre, ale progresului economic-social. Trebuie să fim pe deplin conștienți că ridicarea societății socialiste românești pe noi trepte de civilizație și progres este strîns legată de munca întregului nostru popor, de așezarea la baza întregii activități a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii contemporane.

Astăzi nu se mai poate concepe dezvoltarea societății omenești — și cu atît mai mult a socialismului și comunismului — fără a face totul pentru însușirea și aplicarea în viață, în practică, a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane. Tocmai în aceasta constă superioritatea socialismului și comunismului! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Sînt convins că toți cei care au fost astăzi distinși cu ordine, cu titluri vor face totul pentru a demonstra că sînt hotărîți să-și mențină pozițiile — ca să spun așa — cîștigate, iar alții să ocupe poziții noi. De asemenea, sînt convins că județele, unitățile din toate domeniile care nu s-au aflat astăzi printre cei care au fost distinși vor reflecta serios și își vor propune să se angajeze cu mai multă hotărîre pentru a ocupa un loc cît mai fruntaș în marea întrecere ce se desfășoară în țara noastră în vederea îndeplinirii obiectivelor Congresului al XII-lea al partidului, a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Sînt convins că mulți din cei prezenți aici își propun — cel puțin în gînd — ca anul viitor să fie pe

locul I sau, în orice caz, pe primele locuri. Este o năzuință firească, eu o înțeleg și îi rog pe toți acești tovarăși să-și propună să facă totul pentru a ocupa un loc cît mai de frunte! Și fiecare trebuie să înțeleagă că are posibilitatea să fie pe locul I. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Din această întrecere vor cîștiga toate colectivele, toți oamenii muncii, întregul popor. Vom reuși, astfel, să îndeplinim neabătut obiectivele ce le avem în 1982 și în acest cincinal, să ridicăm patria noastră socialistă pe o treaptă nouă de dezvoltare, să sporim continuu bunăstarea generală, materială și spirituală, a poporului, să întărim forța și independența economică a României, integritatea teritorială, suveranitatea și independența ei. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Cu această convingere, urez tuturor colectivelor de oameni ai muncii — celor care au fost distinși și celor care n-au fost distinși — succese tot mai mari în întreaga activitate. Tuturor le doresc succese tot mai mari, multă sănătate și fericire! *(Aplauze puternice, îndelungate. Într-o atmosferă plină de însuflețire, toți cei prezenți în sală se ridică în picioare și ovaționează îndelung pentru Partidul Comunist Român, forța conducătoare a societății noastre, pentru secretarul general al partidului, președintele republicii).*

MESAJ ADRESAT PARTICIPANŢILOR LA CONFERINŢA INTERNAŢIONALĂ A ORGANIZAŢIILOR NEGUVERNAMENTALE PENTRU DEZARMARE ŞI DEZVOLTARE

— 2 aprilie 1982 —

Deschiderea lucrărilor Conferinţei organizaţiilor neguvernamentale pentru dezarmare şi dezvoltare de la Bruxelles îmi oferă plăcutul prilej de a vă adresa dumneavoastră, participanţilor la acest prestigios forum, un salut cordial şi calde urări de deplin succes.

Reuniunea dumneavoastră are loc în împrejurări complexe, cînd în viaţa internaţională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă, ca rezultat al manifestării politicii de consolidare şi reîmpărţire a zonelor de influenţă, de forţă şi amestec în treburile interne ale altor state, al perpetuării unor stări de conflict şi război în diferite zone ale lumii, intensificării cursei înarmărilor, adîncirii crizei economice şi a decalajelor dintre ţările bogate şi ţările sărace, ceea ce creează o mare primejdie pentru pacea, independenţa şi însăşi existenţa popoarelor.

O îngrijorare deosebit de puternică provoacă intensificarea cursei înarmărilor, care, prin proporţiile sale uriaşe, constituie o povară insuportabilă pe umerii tuturor popoarelor, adînceşte dificultăţile generate de criza econo-

mică, alimentează politica de confruntare şi sporeşte grav ameninţarea unui război distrugător.

Situaţia cea mai periculoasă este în Europa, unde stau faţă în faţă cele două blocuri militare opuse, s-au acumulat uriaşe cantităţi de arme, îndeosebi de arme nucleare, se preconizează amplasarea de noi rachete cu rază medie de acţiune, ajungîndu-se la o asemenea încordare care măreşte considerabil ameninţarea unui război nuclear, a distrugerii naţiunilor europene şi a înseşi vieţii pe continent.

În aceste împrejurări internaţionale deosebit de grave este mai necesar ca oricînd ca forţele progresiste, democratice, popoarele de pretutindeni să-şi unească eforturile în lupta pentru înlăturarea pericolului de război, pentru apărarea dreptului sacru la viaţă, la dezvoltarea liberă, independentă a fiecărui popor, în conformitate cu năzuinţele sale de progres. În faţa primejdiei grave la adresa păcii şi securităţii, ample forţe sociale, mase largi populare din Europa şi de pe alte continente s-au ridicat la luptă pentru a spune un NU hotărît politicii de înarmare, de încordare şi confruntare, pentru a determina trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmare nucleară, pentru o politică de respect al independenţei naţionale, de colaborare egală şi echitabilă în folosul dezvoltării economico-sociale a tuturor popoarelor, îndeosebi a celor rămase în urmă.

România militează neabătut pentru o politică de pace, înţelegere şi cooperare între toate statele lumii, pe baza respectării independenţei şi suveranităţii naţionale, nerecurgerii la forţă şi la ameninţarea cu forţa, egalităţii în drepturi şi neamestecului în treburile interne, pentru renunţarea la politica de confruntare şi de înarmare, pentru înfăptuirea dezarmării generale, în primul rînd nucleare.

Considerăm că trebuie să se facă totul pentru oprirea amplasării de rachete cu rază medie de acţiune în Europa, pentru retragerea celor existente, pentru o Europă fără

armament nuclear de nici un fel. Ne exprimăm speranța că negocierile sovieto-americane de la Geneva, la care trebuie să participe, într-o formă sau alta, toate statele europene, vor duce la rezultate care să răspundă așteptărilor popoarelor, la reducerea armamentului nuclear și în final la realizarea unei Europe fără nici un fel de rachete nucleare, ceea ce constituie o cerință a unei reale dezarmări, a destinderii și păcii pe continent și în lume. Un rol important în această direcție revine maselor populare, amplelor mișcări și acțiuni împotriva amplasării de noi rachete nucleare pe continent, pentru dezarmare și pace.

Să facem totul acum, pînă nu este prea tîrziu, pentru a determina stoparea cursei înarmărilor și trecerea la măsuri efective de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară, pentru eliminarea oricăror manifestări ale politicii de forță și confruntare, pentru a nu admite ca Europa, leagănul civilizației create de popoarele care conviețuiesc aici de milenii, să devină teatrul unei conflagrații nucleare pustiitoare.

Acordăm o deosebită importanță faptului că reuniunea dumneavoastră abordează problemele dezarmării în strînsă legătură cu problemele lichidării subdezvoltării — care afectează viața a două treimi din populația planetei — și asigurării dezvoltării economico-sociale mai rapide, îndeosebi a țărilor în curs de dezvoltare, deoarece acestea sînt problemele fundamentale, de a căror soluționare în interesul tuturor popoarelor depind soarta păcii, însuși viitorul omenirii. În condițiile intensificării cursei înarmărilor, care deturnează în scopuri neproductive, de distrugere, fonduri și resurse materiale și umane colosale, criza economică se adîncește continuu, devine tot mai gravă situația economico-socială a țărilor în curs de dezvoltare, în care sute de milioane de oameni trăiesc în condiții din cele mai precare, se amplifică instabilitatea economică și politică la scară mondială, cresc pericolele la adresa păcii și securității internaționale. Lichidarea subdezvoltării și asigurarea dezvoltării mai rapide a țărilor rămase în urmă necesită, pe lîngă eforturile proprii ale acestor țări, alocarea de către comunitatea internațională a unor fonduri importante, care pot și trebuie obținute pe seama cheltuielilor de înarmare.

România socialistă, ea însăși țară în curs de dezvoltare, a prezentat numeroase propuneri și inițiative în cadrul O.N.U. și al altor foruri internaționale privind înghețarea și apoi reducerea treptată a cheltuielilor militare, a forțelor armate și armamentelor, într-o primă etapă cu 10—15%, urmînd ca o parte a mijloacelor astfel eliberate să fie folosite pentru sprijinirea dezvoltării mai rapide a țărilor în curs de dezvoltare.

Actuala situație internațională reclamă din partea tuturor factorilor — a guvernelor, a forțelor politice și sociale, a popoarelor — să acționeze cu cea mai înaltă responsabilitate pentru oprirea cursului primejdios al încordării, a politicii de înarmări și confruntare, pentru intensificarea dialogului, a negocierilor și soluționarea pe cale politică a tuturor litigiilor dintre state, pentru reluarea și continuarea politicii de destindere, respect al independenței naționale, de pace, înțelegere și colaborare, pentru edificarea unei noi ordini economice și politice internaționale, a unei lumi fără arme nucleare, fără războaie, în care popoarele să-și poată concentra în liniște și deplină securitate eforturile pentru asigurarea progresului economic și social, astfel încît fiecare om să se poată bucura de roadele muncii sale pașnice, de minunatele cuceriri ale spiritului uman, ale civilizației epocii noastre.

Adresez cele mai bune urări de succes lucrărilor conferinței și exprim convingerea că organizațiile participante vor aduce o contribuție tot mai importantă la înfăptuirea acestor deziderate vitale ale omenirii.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele
Republicii Socialiste România

INTERVIU ACORDAT COTIDIANULUI TURC „GÜNEŞ“

— *2 aprilie 1982* —

ÎNTREBARE : *Aş dori, domnule preşedinte, să cunosc punctul dumneavoastră de vedere în legătură cu prezentul şi viitorul relaţiilor politice şi economice dintre ţările regiunii balcanice — care în trecut a fost locul unor importante conflicte — şi ce căi trebuie folosite pentru dezvoltarea cooperării în această zonă ?*

RĂSPUNS : După cel de-al doilea război mondial, în Balcani s-au produs schimbări importante. Au apărut relaţii noi, bazate pe o mai bună încredere, pe colaborare şi cooperare economică, tehnico-ştiinţifică şi culturală. S-au extins şi diversificat formele de colaborare în multe domenii, între care şi o serie de societăţi, care au contribuit la realizarea unui climat de încredere, creîndu-se condiţiile necesare unei apropieri continue între ţările balcanice. Trebuie subliniată, în acest context, dezvoltarea puternică a relaţiilor economice dintre ţările din Balcani, ca urmare a dezvoltării fiecărei ţări, a preocupării pentru consolidarea independenţei naţionale, pentru asigurarea ridicării continue a bunăstării popoarelor din această zonă.

Se poate spune că în Balcani, astăzi, sînt condiţii noi, care creează premise pentru a se ajunge la soluţionarea tuturor problemelor dintre ţările acestei regiuni pe calea tratativelor şi, totodată, pentru o extindere a colaborării şi transformarea Balcanilor într-o zonă fără armament nuclear, într-o zonă a colaborării paşnice.

Reuniunile din ultimii ani pe problemele colaborării economice, deşi numai la nivel de experţi, au o mare însemnătate. Ele deschid calea unei întîlniri la nivel înalt, chiar la nivelul şefilor de state, pentru a discuta împreună căile soluţionării pe calea tratativelor a problemelor existente, pentru întărirea colaborării, în interesul tuturor popoarelor din Balcani, al păcii şi colaborării în Europa şi în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *După opinia dumneavoastră, ce trebuie întreprins pentru a se obţine rezultate imediate în domeniile de cooperare de pe agenda celor două ţări ale noastre — transportul, turismul, exploatarea şi prelucrarea petrolului etc. ? Există obstacole care amînă aceste proiecte şi care trebuie să fie eliminate ?*

RĂSPUNS : Aş dori să menţionez cu multă satisfacţie extinderea colaborării economice, a schimburilor comerciale dintre ţările noastre, care din 1975 pînă în prezent au crescut de şase ori. Este adevărat că soldul este în favoarea României. Consider însă că sînt toate condiţiile pentru a ajunge la un echilibru în balanţa comercială între ţările noastre, pe seama extinderii colaborării economice, a schimburilor comerciale. Un rol important îl are în această privinţă adoptarea de noi forme de cooperare în producţie, fie prin forma realizării unor obiective în comun, aşa cum este rafinăria care se construieşte în prezent, fie pe calea cooperării sub forma de societăţi mixte. Avem, dealtfel, în vedere — şi sper că vom realiza acest acord cu prilejul vizitei şefului statului turc — să dezvoltăm mai bine colaborarea în domeniul transportului, fo-

losind mai intens atît Marea Neagră și Dunărea, cît și teritoriul turc, pentru a putea să extindem în acest fel relațiile noastre reciproc avantajoase. Există, de asemenea, posibilitatea unei colaborări largi în domeniul mineritului, inclusiv al petrolului, și în alte domenii. Asemenea forme de colaborare vor deschide mari posibilități pentru extinderea conlucrării și schimburilor economice, pentru creșterea importantă a acestora. Consider că actualmente s-a ajuns la înțelegeri corespunzătoare și vom putea trece la realizarea lor în viață.

ÎNTREBARE : *Care sînt, Excelență, șansele promovării pe scară mai largă a cooperării industriale între România și Turcia ?*

RĂSPUNS : Am menționat deja posibilitatea realizării unor obiective industriale în cooperare, în forme reciproc avantajoase. Consider că realizarea în comun a unor obiective industriale va contribui foarte mult la dezvoltarea economico-socială a țărilor noastre, la ridicarea bunăstării popoarelor lor, va reprezenta un factor important în întărirea independenței și suveranității lor. Și România, și Turcia dispun astăzi de forța necesară pentru a realiza împreună o serie de obiective industriale de mare importanță economică și socială.

ÎNTREBARE : *Din punctul de vedere al necesității de a se crea un climat ideal pentru cooperarea în Balcani, ați dori să comentați disputele dintre Grecia și Turcia, în calitatea dumneavoastră de conducător al unei țări vecine ?*

RĂSPUNS : România consideră că este necesar să se acționeze de către toate țările balcanice pentru soluționarea problemelor litigioase dintre ele numai și numai pe calea tratativelor. În acest sens, considerăm că și problemele în dispută dintre Grecia și Turcia pot și trebuie să fie soluționate pe calea tratativelor, pornind de la interesele ambelor țări, de la necesitatea realizării unei politici de destindere, de pace, care să se bazeze pe respectul independenței, integrității teritoriale și suveranității fiecărei țări.

O asemenea rezolvare a problemelor este în interesul ambelor state, în interesul și al celorlalte țări din Balcani, iar România dorește sincer și va face tot ce-i stă în putință pentru a contribui la soluționarea pe această cale a problemelor.

Considerăm că disputele existente nu sînt de natură să nu poată fi soluționate pe calea tratativelor, atunci cînd se dă dovadă de bunăvoință din partea ambelor părți, și sperăm că se va acționa în acest fel.

ÎNTREBARE : *Ne-ar face multă plăcere, domnule președinte, să aflăm care este poziția guvernului român privind soluționarea pașnică a problemei Ciprului.*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat întotdeauna pentru soluționarea problemei Ciprului pe baza asigurării integrității și independenței sale, a conviețuirii pașnice între cele două comunități. În acest sens, considerăm că și Grecia, și Turcia trebuie să acționeze pentru a favoriza o asemenea soluție, ceea ce ar corespunde intereselor normalizării generale a relațiilor dintre aceste două țări, dar și dezvoltării independente a Ciprului, dezvoltării colaborării în Balcani și păcii în Europa.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, pot să vă rog să comentați, de asemenea, problemele internaționale majore care marchează actuala tensiune dintre blocuri și, în general, din viața internațională, ca Polonia, Afganistanul, Orientul Mijlociu și altele ?*

RĂSPUNS : În viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă. Aceasta este rezultatul continuării politicii de forță, de amenințare cu forța, a politicii sferelor de influență, de menținere sau de dezvoltare a lor. Este adevărat că ne aflăm într-o etapă de schimbări mari în raportul de forțe pe plan mondial, de reașezare a relațiilor internaționale, iar aceasta determină o serie de

zguduiri. Desigur, aceasta impune cu atît mai mult să se facă totul pentru a se împiedica o agravare a conflictelor.

Noi considerăm că este necesar să se facă totul pentru soluționarea tuturor problemelor numai pe calea tratativelor, că este necesar să se acționeze pentru oprirea cursei înarmărilor, și în primul rînd a înarmărilor nucleare. În mod deosebit, considerăm că trebuie să acționăm pentru a opri amplasarea de noi rachete cu rază medie în Europa, precum și pentru retragerea celor existente, pentru o Europă fără armamente nucleare. Sînt în pericol înseși existența și viața popoarelor europene și trebuie să acționăm cu hotărîre în această direcție !

Trebuie să ne propunem să acționăm în direcția înfăptuirii securității și cooperării în Europa, pentru încheierea cu succes a reuniunii ce se desfășoară la Madrid și să creăm condițiile depășirii politicii de blocuri, a blocurilor militare înseși, realizînd relații noi, bazate pe încredere, pe respectul independenței și suveranității naționale, pe neamestecul în treburile interne ale fiecărei țări.

Este necesar să facem totul pentru soluționarea problemelor din Orientul Mijlociu pe calea tratativelor. Atît România, cît și Turcia sînt direct interesate ca în Orientul Mijlociu să se realizeze o pace trainică, în măsură să ducă la retragerea Israelului din teritoriile ocupate și la soluționarea problemei poporului palestinian prin crearea unui stat palestinian independent.

Așa cum am menționat, și alte conflicte — inclusiv cel dintre Irak și Iran — trebuie soluționate pe calea tratativelor. Aceasta este și în interesul țărilor respective, dar și al păcii și colaborării în general.

În ceea ce privește problemele din Polonia, ele constituie probleme strict interne ale poporului polonez și trebuie să fie soluționate de poporul polonez, fără nici un amestec din afară. Considerăm că orice ingerință, orice măsuri — de sancțiuni economice, spre exemplu, sau de altă natură — împotriva Poloniei nu pot duce decît la o

înrăutățire a relațiilor internaționale și constituie, pînă la urmă, un amestec inadmisibil în problemele interne din această țară.

De asemenea, și problema Afganistanului — ca și alte probleme — trebuie soluționată pe calea tratativelor, pornind de la înțelegerea între țările vecine, de la respectul independenței, suveranității și neamestecul în treburile interne din Afganistan.

ÎNTREBARE : *V-aș întreba, domnule președinte, dacă acum, în preajma vizitei șefului statului turc în țara dumneavoastră, aveți de transmis un mesaj poporului turc ?*

RĂSPUNS : Aștept cu multă plăcere vizita șefului statului turc în România și sînt convins că aceasta va marca un moment important în dezvoltarea relațiilor între popoarele noastre.

Doresc, cu acest prilej, să adresez poporului prieten turc un mesaj de prietenie și cele mai bune urări de succes în dezvoltarea economico-socială, de bunăstare, de pace și fericire !

TOAST
LA DINEUL OFICIAL OFERIT DE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎN ONOAREA GENERALULUI KENAN EVREN, ŞEF DE STAT AL REPUBLICII TURCIA

Cu prilejul vizitei de stat în Republica Socialistă România

— 5 aprilie 1982 —

Stimate domnule şef de stat al Republicii Turcia,

Stimaţi oaspeţi,

Tovarăşi şi prieteni,

Doresc ca, în numele Consiliului de Stat şi al guvernului, precum şi al meu personal, să vă salut cordial ca oaspeţi ai României socialiste pe dumneavoastră şi pe colaboratorii care vă însoţesc şi să vă adresez o călduroasă urare de bun venit în ţara noastră.

Vizita pe care o faceţi în România constituie o ilustrare a evoluţiei pozitive pe care o cunosc relaţiile de prietenie şi colaborare româno-turce, o expresie a dorinţei comune de a le conferi un caracter tot mai larg.

Constatăm cu satisfacţie că, în spiritul Declaraţiei solemne comune semnate la Bucureşti în anul 1975, al înţelegerilor convenite cu prilejul vizitelor reciproce la nivel înalt, raporturile româno-turce au cunoscut o dezvoltare continuă pe multiple planuri. S-au intensificat contactele politice, au sporit schimburile comerciale — al căror volum

a crescut din 1975 pînă în prezent de circa 6 ori —, s-au extins şi diversificat formele de colaborare şi cooperare în diferite domenii. În acest sens, doresc să evidenţiez buna conlucrare a specialiştilor români şi turci la realizarea rafinăriei „Anatolia Centrală“ — important obiectiv al industriei turce, exemplu de cooperare reciproc avantajoasă între două ţări cu orînduiri sociale diferite. Considerăm însă că potenţialul economic, tehnic şi ştiinţific, în continuă creştere, al României şi Turciei creează noi posibilităţi pentru lărgirea acestei colaborări, îndeosebi în domeniul energeticii, mineritului, inclusiv al petrolului, agriculturii, transporturilor, precum şi în alte domenii de interes comun, ceea ce corespunde pe deplin intereselor de progres ale ţărilor noastre, cauzei păcii şi colaborării internaţionale.

Sîntem bucuroşi că, în cursul vizitei în România, veţi avea prilejul să cunoaşteţi nemijlocit unele din preocupările şi realizările poporului nostru, care, în strînsă unitate, acţionează cu hotărîre pentru dezvoltarea economiei naţionale, pentru progresul ştiinţei şi culturii, pentru ridicarea continuă a nivelului său de viaţă şi civilizaţie.

Am vizitat în mai multe rînduri ţara dumneavoastră şi apreciez eforturile pe care poporul turc le depune pe calea dezvoltării sale economice şi sociale şi, ca prieteni şi vecini, îi urăm noi realizări pe acest drum.

Fiind situate în aceeaşi regiune geografică, a Balcanilor, România şi Turcia au multe interese comune. Ele sînt interesate să conlucreze activ pentru ca în zona în care trăiesc; în Europa şi în lume să fie instaurat un climat de încredere şi colaborare, care să le permită lor şi tuturor popoarelor să-şi consacre plenar eforturile în direcţia propăşirii economice şi sociale, în condiţii de linişte şi pace.

Sîntem profund preocupaţi de actuala situaţie internaţională, care continuă să fie deosebit de complexă. Asistăm, pe de o parte, la afirmarea tot mai puternică a voinţei popoarelor de a se dezvolta libere, de a trăi şi conlucra

într-o atmosferă de pace și securitate. Pe de altă parte însă, în viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebită, ca urmare a vechii politici imperialiste de inegalitate și asuprire, a menținerii și chiar agravării unor conflicte, a intensificării tendințelor de consolidare și reîmpărțire a sferelor de influență. Se amplifică și se accentuează criza economică mondială — care a cuprins practic toate țările —, cunoaște proporții fără precedent politica de înarmări. Toate acestea pun tot mai grav în pericol libertatea și independența popoarelor, pacea întregii omeniri.

Problema centrală care se pune astăzi este aceea a păcii sau războiului. În actualele împrejurări se impune mai mult ca oricînd ca popoarele să-și unească eforturile și să conlucreze tot mai strîns în vederea opririi agravării încordării internaționale, pentru reluarea și dezvoltarea politicii de destindere și pace, de colaborare și respect al independenței naționale.

Acționînd în acest spirit, România participă activ la eforturile pentru soluționarea constructivă a marilor probleme de care depinde asigurarea păcii și înțelegerii între națiuni. Acordăm o mare însemnătate colaborării cu țările socialiste — în primul rînd cu vecinii noștri —, întărim solidaritatea și conlucrarea cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, extindem, în spiritul coexistenței pașnice, relațiile noastre cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Situăm ferm la baza tuturor acestor raporturi principiile deplinei egalități, respectului independenței și suveranității, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța.

Ca țară europeană, România militează activ pentru securitate, colaborare și pace în Europa. Dorim să facem în continuare totul pentru ca, la reluare, Reuniunea de la Madrid să se desfășoare într-un spirit constructiv și să se soldeze cu rezultate pozitive, să ducă la convocarea unei

conferințe consacrate încrederii și dezarmării pe continent, la asigurarea continuității procesului de colaborare și securitate în Europa.

Pornind de la realitatea că Europa a devenit un uriaș arsenal de arme, care poate nimici de cîteva ori întreaga planetă, militām în modul cel mai hotărît pentru a se opri amplasarea rachetelor cu rază medie de acțiune și a se trece la retragerea celor existente, la realizarea pe continentul european a unor relații noi, prin eliminarea definitivă a armamentelor nucleare și reducerea treptată a tuturor armamentelor. Considerăm că este în interesul profund al popoarelor continentului să se facă totul pentru o Europă fără arme nucleare, o Europă unită, a colaborării, securității și păcii. Apreciem că, în această privință, toate națiunile europene trebuie să-și asume răspunderi mai mari, să participe mai activ la dezvoltarea încrederii și colaborării pe continent.

În cadrul eforturilor pentru înfăptuirea securității europene, România acordă o atenție deosebită situației din Balcani. Ne pronunțăm pentru soluționarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor dintre țările acestei regiuni, pentru dezvoltarea bunei vecinătăți, a unei largi colaborări bilaterale și multilaterale, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă lipsită de arme nucleare, ca o parte a înfăptuirii unei Europe fără armament atomic.

Considerăm că este în interesul profund al păcii și securității în Balcani și în Europa să fie intensificate eforturile în vederea soluționării pe calea tratativelor a problemei Ciprului, pornindu-se de la necesitatea asigurării independenței și suveranității acestei țări, a conviețuirii pașnice a celor două comunități cipriote.

România — care întreține bune relații cu toate statele din Balcani — se pronunță pentru realizarea unei întîlniri la nivel înalt a statelor din această regiune spre a discuta împreună căile depășirii problemelor existente, ale întăririi încrederii, colaborării și păcii în Balcani. Apreciem

că, în actualele împrejurări, o asemenea întîlnire este posibilă și s-ar înscrie ca un important act pozitiv în viața întregului continent.

România militează ferm pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. Acordăm, în acest sens, o atenție deosebită apropiatei sesiuni a Organizației Națiunilor Unite consacrate dezarmării și dorim să ne aducem întreaga contribuție la luarea unor hotărîri și măsuri concrete în cadrul acesteia. Considerăm că trebuie făcut totul pentru a se pune capăt politicii de înarmări, pentru a apăra dreptul fundamental al națiunilor, al oamenilor la viață, la existență liberă și demnă !

În lumea de azi există numeroase probleme litigioase, conflicte și stări de încordare, care pot degenera în înfruntări armate cu consecințe imprevizibile pentru întreaga omenire. Viața arată că a fost ușor să înceapă unele conflicte, dar este foarte greu acum să se ajungă la încetarea lor. De aceea trebuie să se facă totul pentru a se renunța la calea armelor și pentru a se asigura soluționarea tuturor conflictelor numai și numai pe calea pașnică, prin tratative, pornindu-se permanent de la interesele păcii și colaborării internaționale, de la dreptul fiecărui popor de a se dezvolta liber și independent. Atît România, cît și Turcia sînt direct interesate ca în Orientul Mijlociu să se realizeze o pace globală, trainică și justă, care să ducă la retragerea Israelului din teritoriile ocupate în urma războiului din 1967, la soluționarea problemei poporului palestinian prin crearea unui stat național propriu, independent. Este necesar să se pună complet capăt măsurilor represive ale autorităților israeliene împotriva populației palestiniene din Cisiordania și Gaza.

Apreciem că unul din imperativele grave ale epocii noastre este lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje dintre țările bogate și țările sărace. Este necesar să se acționeze mai ferm pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, bazată pe deplină egalitate, care să asigure progresul mai rapid al tuturor țărilor, îndeosebi al celor rămase în urmă, să înlesnească accesul larg al popoarelor la cuceririle științei și tehnicii moderne, să asigure stabilitatea economică mondială.

În viața internațională sînt multe probleme care trebuie să fie soluționate într-un mod nou, democratic. Considerăm că la rezolvarea lor trebuie să participe, în condiții de deplină egalitate, toate statele, indiferent de mărime sau orînduire socială. Un rol important în reglementarea acestor probleme revine țărilor mici și mijlocii, țărilor în curs de dezvoltare și nealiniate, care constituie marea majoritate a lumii și sînt nemijlocit interesate într-o politică de independență și pace.

Doresc să subliniez, cu satisfacție, colaborarea bună dintre România și Turcia în cadrul Organizației Națiunilor Unite și în alte organisme internaționale și îmi exprim convingerea că această conlucrare se va amplifica în viitor.

Încredințat că vizita pe care o faceți în România se va înscrie ca un nou moment important în dezvoltarea bunelor relații dintre țările și popoarele noastre, doresc să toastez :

— în sănătatea dumneavoastră, domnule șef de stat al Republicii Turcia ;

— pentru progresul și prosperitatea poporului turc prieten ;

— pentru prietenia și colaborarea româno-turcă ;

— pentru pace și colaborare în întreaga lume !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze)*.

MESAJ ADRESAT REVISTEI „TRIBUNA" CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 25 DE ANI DE LA ÎNFIINȚARE

— 10 aprilie 1982 —

La împlinirea a 25 de ani de la înființarea revistei „Tribuna" doresc să adresez colectivului redacțional, consiliului de conducere, precum și colaboratorilor și cititorilor revistei un cordial salut tovărășesc și cele mai bune urări. Îmi face, de asemenea, plăcere să felicit colectivul revistei pentru înalta distincție ce i-a fost conferită — Ordinul „Meritul cultural" clasa I.

Continuînd și dezvoltînd, în condițiile noi de astăzi, bogatele tradiții progresiste ale presei românești din Transilvania — slujită de mari cărturari patrioți, luptători înflăcărați pentru dreptate socială și unitate națională —, revista „Tribuna" a desfășurat, în toți acești 25 de ani de apariție, o activitate rodnică, participînd activ la măreața operă înfăptuită de partid, de transformare revoluționară a societății, a vieții social-economice, de făurire a culturii noi, socialiste, de educare și formare a omului nou, înaintat, făuritor demn și conștient al propriului destin. Alături de celelalte publicații social-politice și culturale din țara noastră, revista și-a adus contribuția la antrenarea largă și

la sporirea continuă a aportului intelectualității patriei, al oamenilor de știință, artă și cultură la activitatea generală de edificare a noii orînduiri sociale, de înfăptuire a politicii interne și externe a României socialiste.

Înființată în anii primului deceniu de după eliberarea țării, într-o perioadă de mari prefaceri istorice, în care se puneau bazele României socialiste de astăzi, revista „Tribuna" a ilustrat expresiv, prin întreaga sa activitate, politica națională și culturală a partidului nostru, de realizare concretă în viață a principiilor și idealurilor de deplină egalitate între toți cei ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, militînd activ pentru cimentarea prieteniei și frăției dintre oamenii muncii — români, maghiari, germani și de alte naționalități —, pentru întărirea unității întregului popor în marea operă de construcție socialistă pe care o înfăptuim în patria noastră.

Aniversarea revistei are loc într-o perioadă în care întregul nostru popor desfășoară o intensă activitate pentru transpunerea în viață a prevederilor actualului cincinal, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, care a stabilit obiective și sarcini de cea mai mare importanță pentru progresul multilateral al patriei, pentru realizarea unei calități noi, superioare, în toate domeniile. Noua etapă de dezvoltare în care a pășit țara noastră impune ca, odată cu lărgirea și modernizarea continuă a bazei tehnico-materiale a societății, să se asigure dezvoltarea tot mai puternică a științei, artei și culturii, ridicarea nivelului general de cunoaștere și pregătire al tuturor oamenilor muncii — cerințe obiective de cea mai mare însemnătate pentru desfășurarea cu succes a întregii opere de construcție socialistă, pentru înaintarea fermă a României pe calea progresului material și spiritual. Pornind de la toate acestea, partidul acordă o atenție deosebită perfecționării continue a întregii activități politico-educative, de formare și dezvoltare a conștiinței socialiste, de lărgire a orizontului tehnico-științific și cultural al poporului.

Este de înţeles că, în acest cadru, partidul şi societatea noastră pun sarcini şi răspunderi tot mai mari şi în faţa revistei „Tribuna“, ca săptămînal de cultură al Consiliului Culturii şi Educaţiei Socialiste.

Dezvoltînd experienţa bună de pînă acum şi trăgînd toate învăţămintele din lipsurile şi neajunsurile manifestate, revista este chemată să-şi îmbunătăţească permanent activitatea, să acţioneze în aşa fel încît să devină, într-adevăr, o tribună largă de răspîndire a politicii şi ideologiei revoluţionare a partidului nostru în domeniul culturii şi artei, o publicaţie profund ancorată în viaţa social-culturală a ţării, în întreaga muncă de educaţie comunistă a oamenilor muncii.

Punînd în permanenţă pe primul plan preocuparea de a promova susţinut, prin întreaga activitate, concepţia revoluţionară, materialist-dialectică a partidului nostru, revista trebuie să contribuie activ la stimularea şi afirmarea tot mai puternică a geniului creator al poporului român, la dezvoltarea continuă a artei şi culturii noastre socialiste, la îmbogăţirea cu noi şi valoroase creaţii a patrimoniului spiritual naţional. În acelaşi timp, revista trebuie să-şi facă un titlu de cinste din a cultiva cu stăruinţă, în conştiinţele oamenilor muncii, ideile nobile ale patriotismului socialist, ale dragostei şi responsabilităţii faţă de ţară, partid şi popor, ale unităţii şi frăţiei dintre toţi cei ce muncesc în lupta pentru progresul şi înflorirea patriei comune — România socialistă. Prin tot ceea ce publică în paginile sale, revista trebuie să-i însufleţească pe toţi oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, în dorinţa şi hotărîrea lor de a face totul, de a-şi consacra întreaga putere de muncă şi capacitate de creaţie pentru a face mereu mai puternică, mai bogată şi înfloritoare patria pe care ne-au lăsat-o moştenire strămoşii şi în care astăzi toţi fiii săi au largi posibilităţi de a se afirma multilateral, în condiţii de deplină egalitate şi libertate.

Cu principialitate, fermitate şi exigenţă, revista trebuie

să militeze permanent pentru sprijinirea şi promovarea creaţiilor cu adevărat valoroase, a acelor opere literare, artistice care, prin conţinutul lor de idei, prin mesajul pe care îl propagă, slujesc cu adevărat cauza transformării socialiste a societăţii noastre, activitatea de educare patriotică, revoluţionară a poporului, munca de formare a omului nou, înaintat, constructor conştient şi entuziast al socialismului şi comunismului în România. În acelaşi timp, revista va trebui să manifeste spirit combativ şi intransigenţă faţă de teoriile, concepţiile şi ideile străine ideologiei societăţii noastre, subliniind permanent, în paginile sale, înaltele răspunderi ale artistului faţă de patrie şi popor, faţă de cauza înfloririi culturii şi artei noastre socialiste, a îmbogăţirii şi înnobilării vieţii spirituale a întregii naţiuni.

În spiritul întregii politici a partidului şi statului nostru, revista trebuie să propage şi să facă larg cunoscute mesajul profund umanist de pace, prietenie şi colaborare al poporului român, contribuţia constructivă a României la soluţionarea marilor probleme ale epocii noastre, eforturile sale consecvente pentru instaurarea unor relaţii noi între state, bazate pe deplină egalitate, respect al independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestec în treburile interne şi avantaj reciproc, pentru edificarea unei lumi mai bune şi mai drepte pe planeta noastră.

Avînd convingerea că bilanţul pe care revista îl face la cea de-a 25-a aniversare a sa va constitui un imbold de a acţiona şi mai hotărît în viitor pentru ridicarea pe un plan superior a întregii activităţi, urez întregului colectiv redacţional succes deplin în îndeplinirea importantelor sarcini ce-i revin în lumina hotărîrilor istorice adoptate de Congresul al XII-lea, a Programului partidului în domeniul muncii ideologice şi al dezvoltării culturii noastre socialiste. Doresc tuturor redactorilor, colaboratorilor şi cititorilor revistei multă sănătate şi fericire !

NICOLAE CEAUŞESCU

MESAJ ADRESAT ZIARULUI „NEUE BANATER ZEITUNG" CU PRILEJUL ÎMPLINIRII A 25 DE ANI DE LA APARIȚIE

— 10 aprilie 1982 —

Cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la apariția primului număr al ziarului „Neue Banater Zeitung", îmi face plăcere să adresez întregului colectiv redacțional, corespondenților și colaboratorilor ziarului, tuturor celor care îl scriu și tipăresc, precum și cititorilor săi un cordial salut tovărășesc și cele mai bune urări. Doresc, de asemenea, să felicit călduros ziarul pentru înalta distincție ce i-a fost conferită — „Ordinul Muncii" clasa I.

Întreaga activitate, de un sfert de veac, a ziarului „Neue Banater Zeitung" — care continuă și dezvoltă în condițiile noi de astăzi tradițiile presei progresiste și muncitorești în limba germană din Timișoara și din Banat — constituie o vie ilustrare a caracterului larg cuprinzător al politicii naționale juste pe care Partidul Comunist Român o înfăptuiește cu consecvență în toate domeniile de activitate ale societății noastre, preocuparea constantă a statului nostru socialist de a asigura toate condițiile pentru manifestarea liberă, multilaterală, în condiții de deplină egalitate a tutu-

ror cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate. Împreună cu celelalte ziare, reviste și publicații în limba germană care apar în România — însumînd un tiraj total, la o apariție, de peste 100 000 de exemplare —, ziarul „Neue Banater Zeitung" asigură populației de naționalitate germană din țara noastră largi posibilități de a se informa, de a se instrui și educa, de a-și lărgi necontenit orizontul cultural-științific și politic, de a participa activ la întreaga viață socială, la conducerea democratică a societății.

Se poate aprecia că, încă de la apariție, ziarul s-a încadrat în marele efort constructiv al poporului nostru pentru edificarea noii orînduiri sociale, a desfășurat o activitate rodnică și a adus o contribuție de seamă la dezvoltarea prieteniei și frăției dintre oamenii muncii români, germani, maghiari și de alte naționalități, la întărirea colaborării și unității lor în lupta pentru progresul susținut al economiei naționale, al științei și culturii socialiste, pentru înflorirea continuă a patriei și ridicarea ei pe trepte tot mai înalte de progres și bunăstare. Acționînd cu mijloacele specifice presei, ziarul a contribuit la cunoașterea și înțelegerea tot mai profundă a politicii partidului și statului nostru de construcție socialistă și ridicare a nivelului general de viață și civilizație al întregului popor, la formarea omului nou, înaintat al societății noastre, educat în spiritul patriotismului revoluționar, animat de idealurile nobile ale socialismului și comunismului. Sînt încredințat, dragi tovarăși și prieteni, că bilanțul pe care-l faceți cu prilejul acestei aniversări va constitui pentru întregul colectiv un îndemn de a acționa cu și mai multă hotărîre pentru îndeplinirea marilor sarcini și răspunderi ce-i revin în cadrul politicii generale a partidului și statului nostru.

Aniversarea ziarului „Neue Banater Zeitung" are loc în condițiile cînd întregul nostru popor, strîns unit în jurul partidului, desfășoară o intensă activitate, concentrîndu-și energiile și forțele creatoare în direcția îndeplinirii în cele

mai bune condiții a prevederilor planului pe acest an și pe întregul cincinal, a înfăptuirii Programului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Marile obiective pe care le avem de înfăptuit în această perioadă impun unirea și mai strînsă a forțelor întregului popor, ale tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, în vederea ridicării la un nivel calitativ superior a activității în toate domeniile construcției noastre socialiste. Este de înțeles că aceasta pune sarcini și îndatoriri deosebite și în fața presei, a mijloacelor de informare în masă, inclusiv a ziarelor, revistelor și publicațiilor care apar în limbile naționalităților conlocuitoare.

Pornind de la toate acestea, ziarul „Neue Banater Zeitung" va trebui să tragă toate concluziile din activitatea sa de pînă acum — atît din ceea ce a fost bun și valoros, cît și din lipsurile și neajunsurile manifestate —, să acționeze cu hotărîre pentru ridicarea continuă a nivelului muncii sale, sporindu-și și mai puternic contribuția la mobilizarea oamenilor muncii în înfăptuirea planurilor de dezvoltare economică și socială a țării, a tuturor obiectivelor stabilite de partid în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre socialiste. În acest spirit, ziarul trebuie să devină un puternic instrument de răspîndire în rîndurile maselor a experienței și inițiativelor înaintate, o tribună activă de educare socialistă, revoluționară, de participare largă a oamenilor muncii la perfecționarea continuă a activității în toate domeniile, la conducerea vieții economico-sociale.

Înfățișînd sistematic în paginile sale marile realizări dobîndite de poporul nostru în transformarea socialistă a societății — inclusiv în domeniul politicii naționale —, ziarul are, totodată, înalta îndatorire de a milita susținut pentru cultivarea în conștiința oamenilor muncii a sentimentelor nobile ale dragostei și responsabilității față de

țară și popor, a patriotismului socialist, care, în condițiile orînduirii noastre, trebuie să-și găsească expresie în hotărîrea de a munci cu devotament și abnegație, de a face totul pentru înălțarea patriei comune pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres. În același timp, ziarul trebuie să combată cu fermitate, de pe pozițiile ideologice ale societății noastre, mentalitățile retrograde, concepțiile naționaliste, șovine, orice manifestări care dăunează intereselor și afirmării libere și egale a tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate, cauzei prieteniei și frăției dintre oamenii muncii. Trebuie respinse cu fermitate orice încercări și tendințe ale cercurilor reacționare de a îndemna pe unii cetățeni români de naționalitate germană să-și părăsească țara, amăgindu-i cu iluzia deșartă că în altă parte vor găsi un loc mai cald, vor trăi mai ușor. Este necesar să se înțeleagă limpede că locul cetățenilor patriei noastre nu este — și nu poate fi — nicăieri în altă parte, ci aici, unde s-au născut, unde au trăit părinții și strămoșii lor și unde, prin muncă și luptă unită, edificăm o societate nouă, întemeiată pe principii profund umaniste, de egalitate și echitate, o societate care prin tot ceea ce realizează se dovedește superioară oricărei orînduiri bazate pe exploatare și asuprire ! Ziarul trebuie să-și facă un titlu de cinste din a cultiva cu consecvență, prin întreaga sa activitate, dragostea și atașamentul profund al tuturor fiilor țării, indiferent de naționalitate, față de patria socialistă, în care toți cei ce muncesc — români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități — își pot realiza în deplină libertate și demnitate cele mai înalte idealuri și aspirații de progres, bunăstare și pace.

Avînd convingerea că întregul colectiv al ziarului „Neue Banater Zeitung" va acționa cu fermitate și va face totul pentru a-și îndeplini cu cinste atribuțiile și sarcinile de înaltă răspundere ce îi revin, că va aduce și în viitor o con-

tribuție de seamă la înfăptuirea politicii partidului și statului nostru, mărețului Program de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, urez din toată inima redactorilor, corespondenților și cititorilor săi succese și satisfacții tot mai mari în întreaga activitate, multă sănătate și fericire.

NICOLAE CEAUȘESCU

TOAST LA BANCHETUL OFERIT ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU DE CĂTRE COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ ȘI CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII POPULARE CHINEZE

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Populară Chineză

— 13 aprilie 1982 —

Stimate tovarășe Hu Yaobang,

Stimați tovarăși chinezi,

Tovarăși și prieteni,

Sîntem bucuroși că avem prilejul să fim din nou oaspeți ai Chinei populare, să ne reintîlnim cu dumneavoastră, cu poporul chinez, de care ne leagă raporturi trainice, de prietenie, stimă și prețuire reciprocă.

Îmi este deosebit de plăcut să folosesc acest prilej pentru a vă adresa dumneavoastră, tovarășe Hu Yaobang, tuturor tovarășilor din conducerea partidului și statului, comuniștilor și întregului popor chinez prieten un salut cald, frățesc, revoluționar din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și guvernului, precum și din partea mea personal, împreună cu cele mai bune urări. *(Aplauze puternice).*

Vă mulțumim călduros pentru primirea ce ne-a fost rezervată, pentru urările prietenești și cuvintele de apreciere rostite aici la adresa noastră, a muncii și realizărilor poporului român, a prieteniei româno-chineze.

Într-adevăr, prietenia și colaborarea dintre țările, partidele și popoarele noastre au bogate și frumoase tradiții. În cadrul vizitelor pe care le-am făcut în frumoasa dumneavoastră țară, al întîlnirilor și convorbirilor pe care le-am avut cu președintele Mao Zedong, cu premierul Zhou Enlai și alți conducători chinezi s-au pus bazele unor relații trainice între țările și popoarele noastre, care s-au întărit continuu de-a lungul anilor.

Noi prețuim în mod deosebit prietenia și colaborarea româno-chineză, care s-au dezvoltat în condiții grele, în împrejurări internaționale complicate și sînt rodul unor îndelungate eforturi depuse cu perseverență de ambele părți de-a lungul multor ani, în care țările noastre au colaborat și s-au întrajutorat prietenește. Noi, românii, avem un proverb care spune că „prietenul la nevoie se cunoaște". Și, într-adevăr, în toate împrejurările, popoarele noastre au acționat ca buni prieteni, au militat întotdeauna pentru întărirea colaborării și solidarității dintre ele. *(Aplauze puternice).* Considerăm, de aceea, că este o îndatorire de mare responsabilitate față de popoarele noastre de a face totul pentru ca nivelul acestor relații să nu coboare nici o clipă, ci, dimpotrivă, să crească an de an.

Sîntem bucuroși că, în cadrul convorbirilor pe care le-am început astăzi, avem prilejul să continuăm dialogul fructuos care a dus la dezvoltarea multilaterală a acestor relații, să găsim noi căi și posibilități de a amplifica și mai mult colaborarea și conlucrarea dintre țările, partidele și popoarele noastre. *(Aplauze puternice).* Noi apreciem că există toate condițiile ca, prin eforturi comune, raporturile

româno-chineze — întemeiate trainic pe principiile socialismului, pe deplină egalitate, stimă și respect reciproc — să cunoască, în continuare, o puternică înflorire, pe măsura posibilităților sporite pe care le creează dezvoltarea economico-socială a țărilor noastre. În cadrul acestor raporturi, acordăm o deosebită importanță dezvoltării și diversificării colaborării economice, promovării unei largi cooperări în producție, în realizarea de obiective industriale, în valorificarea unor resurse naturale și în alte domenii de interes comun. Considerăm că intensificarea colaborării și cooperării pe tărîm economic, tehnico-științific, cultural, a schimbului de experiență pe linie de partid și de stat corespunde pe deplin intereselor de progres ale popoarelor noastre, cauzei generale a socialismului și păcii. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși și prieteni,

Dăm o înaltă apreciere eforturilor pe care harnicul dumneavoastră popor le desfășoară pe calea înfăptuirii obiectivului stabilit de Partidul Comunist Chinez — de a transforma China populară într-un stat socialist puternic, cu o agricultură, industrie, apărare națională și știință moderne, cu un tot mai înalt nivel de trai al oamenilor muncii. Ne bucură realizările remarcabile obținute pe acest drum și, ca prieteni sinceri, vă urăm, dragi tovarăși chinezi, noi și tot mai mari succese în edificarea unei societăți socialiste înfloritoare pe pămîntul Chinei populare. *(Aplauze puternice).*

Apreciem, de asemenea, rolul și poziția constructivă ale Republicii Populare Chineze în viața internațională, în soluționarea marilor probleme care preocupă lumea contemporană, în lupta împotriva imperialismului, colonialismului și neocolonialismului, pentru cauza libertății și independenței popoarelor, pentru progres și pace în lume. *(Aplauze puternice).*

Dragi tovarăși și prieteni,

În România, întregul popor, strîns unit în jurul Partidului Comunist Român, înfăptuiește neabătut Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a țării spre comunism. În cadrul acestui vast Program, hotărîrile Congresului al XII-lea al partidului au stabilit ca obiectiv strategic fundamental în actualul cincinal, 1981—1985, intrarea României într-o etapă nouă, superioară, de dezvoltare — trecerea de la stadiul de țară socialistă în curs de dezvoltare la cel de țară socialistă mediu dezvoltată. În acest scop, acționăm pentru creșterea puternică a forțelor de producție, sporirea avuției naționale și ridicarea nivelului de trai al poporului. Punem un accent deosebit pe sporirea bazei energetice și de materii prime din țară, pe valorificarea superioară a resurselor naționale, pe dezvoltarea agriculturii, ca una din ramurile principale ale economiei românești. Acționăm consecvent pentru realizarea unei calități noi, superioare, în toate domeniile construcției socialiste, pentru creșterea continuă a eficienței întregii activități economice și sociale. Acordăm o mare atenție dezvoltării democrației socialiste, asigurăm un cadru larg de participare nemijlocită a clasei muncitoare, țărănimii, a întregului popor la conducerea societății, a tuturor sectoarelor de activitate, ca o condiție de bază a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintării spre comunism.

Făcînd totul pentru desfășurarea cu succes a întregii opere de construcție socialistă, România acționează, totodată, cu fermitate pe arena internațională pentru un climat de destindere, pace și largă conlucrare între națiuni, pornind de la considerentul că numai în asemenea condiții poporul nostru — ca, dealtfel, toate popoarele lumii — își poate asigura dezvoltarea liberă și independentă, progresul și bunăstarea. *(Aplauze puternice).*

Sîntem profund preocupați de actuala situație internațională, care continuă să fie deosebit de complexă. Evoluția evenimentelor pe arena mondială face ca problema centrală care se pune astăzi să fie aceea a războiului sau a păcii. Mai mult ca oricînd, popoarele trebuie să-și unească eforturile și să treacă la acțiuni hotărîte în vederea opririi cursului periculos al evenimentelor spre confruntare și război, pentru a se pune capăt agravării încordării internaționale și a se trece la reluarea și dezvoltarea politicii de destindere și pace, de colaborare și respect al independenței naționale.

Acordăm o mare însemnătate colaborării cu toate țările socialiste, întărim solidaritatea și conlucrarea cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, extindem, în spiritul coexistenței pașnice, relațiile noastre cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Așezăm ferm la baza tuturor relațiilor noastre principiile egalității, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța.

Trăind în Europa, militām activ pentru securitate și colaborare pe continent, pentru oprirea amplasării rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune și retragerea celor existente. Considerăm că imperativul cel mai arzător al zilelor noastre este oprirea cursei înarmărilor, trecerea la măsuri concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. Ne pronunțăm cu toată hotărîrea pentru soluționarea tuturor problemelor dintre state numai și numai pe cale pașnică, prin tratative. Militām pentru lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje dintre țările bogate și țările sărace, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale.

Îmi este deosebit de plăcut să constat buna colaborare dintre România și China pe planul vieții internaționale și îmi exprim convingerea că ea se va dezvolta și mai puternic în viitor. Desigur, ținînd seama de condițiile deosebite

în care acționează România și Republica Populară Chineză, în unele probleme complexe ale vieții internaționale pot exista și deosebiri de păreri, dar esențial este de a întări colaborarea, de a acționa tot mai strîns împreună, în sprijinul afirmării politicii de pace, de respect al independenței, de destindere și colaborare internațională. *(Aplauze puternice).*

Stimați tovarăși și prieteni,

Încredințat că vizita noastră în Republica Populară Chineză se va înscrie ca un nou moment important în întărirea prieteniei și conlucrării dintre partidele, țările și popoarele noastre, doresc să toastez :

— Pentru prietenia și colaborarea româno-chineză !

— Pentru progresul și prosperitatea poporului chinez prieten !

— În sănătatea tovarășului Hu Yaobang, a celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat a R.P. Chineze!

— În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze puternice).*

CUVÎNTARE LA MARELE MITING AL PRIETENIEI ROMÂNO-CHINEZE DE LA SHENYANG

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Populară Chineză

— *14 aprilie 1982* —

Dragă tovarășe Hu Yaobang,

Dragi tovarăși din conducerea de partid și de stat a provinciei Liaoning și din capitala provinciei, Shenyang,

Dragi tovarăși și prieteni chinezi din orașul Shenyang,

Sînt bucuros că, în cadrul vizitei pe care o facem în Republica Populară Chineză, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez și a tovarășului Hu Yaobang, avem prilejul să vizităm marea provincie Liaoning, capitala sa, Shenyang, care ocupă un loc important în industria chineză. *(Aplauze puternice).*

Doresc să vă adresez dumneavoastră și tuturor locuitorilor capitalei provinciei Liaoning un salut călduros din partea delegației noastre, a mea personal, a poporului român. *(Aplauze puternice, prelungite).*

De asemenea, doresc să exprim mulțumiri pentru primirea călduroasă și ospitalieră, pentru cuvintele rostite aici la adresa comuniștilor și a poporului român, a prieteniei româno-chineze. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Cred că nu o să-mi luați în nume de rău dacă de la acest mare miting al prieteniei romåno-chineze voi adresa un salut marelui popor chinez, comuniștilor chinezi și urări de succese tot mai mari în construcția socialismului, în lupta pentru pace. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Am vizitat de mai multe ori China. În cadrul convorbirilor și acordurilor realizate cu aceste prilejuri — îndeosebi al convorbirilor pe care le-am avut cu tovarășii Mao Zedong, Zhou Enlai și cu alți conducători ai partidului și statului chinez — am pus bazele unor raporturi trainice de prietenie și colaborare între popoarele noastre, făcînd astfel încît conlucrarea romåno-chineză să constituie un factor important în lupta popoarelor noastre pentru socialism, pentru prietenie și pace în lume. *(Aplauze puternice, prelungite).*

În cursul actualei vizite dorim ca, împreună cu tovarășul Hu Yaobang, cu ceilalți conducători de partid și de stat chinezi, să găsim noi posibilități și noi forme de colaborare și cooperare între partidele și popoarele noastre. Dorim să facem astfel încît această colaborare să contribuie la progresul economico-social al ambelor țări, la ridicarea pe o nouă treaptă a bunăstării popoarelor noastre, la cauza generală a socialismului și păcii în lume. *(Aplauze puternice).*

Sîntem bucuroși de marile realizări obținute de poporul prieten chinez în construcția socialistă — în dezvoltarea industriei, agriculturii, științei, în ridicarea continuă a bunăstării sale materiale și spirituale. Ca prieteni și tovarăși de luptă, vă adresăm cele mai calde felicitări pentru aceste mărețe realizări și urarea de noi și noi succese! *(Aplauze puternice, prelungite).*

În cursul dimineții de astăzi am vizitat o uzină constructoare de mașini din orașul dumneavoastră. Ne-au produs o deosebită impresie realizările sale de înalt nivel tehnic, precum și colaborarea existentă între această uzină

și uzinele constructoare de mașini din România. Cu acest prilej, tovarășii din conducerea de partid și de stat a provinciei ne-au vorbit despre realizările provinciei, despre locul important pe care ea îl ocupă în economia Republicii Populare Chineze. Ținînd seama de toate acestea, considerăm că, în cadrul relațiilor generale dintre România și China, și colaborarea cu provincia dumneavoastră are perspective foarte bune. Aș dori să adresez în mod deosebit comuniștilor și tuturor locuitorilor din Shenyang și din provincia Liaoning felicitări pentru rezultatele obținute și urarea de a obține succese tot mai mari, de a ocupa un loc cît mai de frunte în rîndul provinciilor din Republica Populară Chineză! *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Poporul român, sub conducerea partidului său comunist, a obținut și obține, de asemenea, succese remarcabile în construcția societății socialiste multilateral dezvoltate. În anii construcției socialiste, industria românească a crescut de 50 de ori față de perioada de dinainte de eliberare. *(Vii aplauze).* S-au dezvoltat puternic agricultura, știința, cultura, învățămîntul; pe această bază a sporit continuu nivelul de trai material și spiritual al poporului. Dintr-o țară cu o industrie slabă și o agricultură înapoiată, România a devenit o țară cu o industrie puternică și o agricultură înfloritoare. *(Aplauze puternice).* Toate aceste realizări, pe care le-am dobîndit în anii construcției socialiste, demonstrează forța creatoare a unui popor care a scuturat jugul moșierilor și capitaliștilor și a devenit stăpîn pe destinele sale, a unui popor care își făurește în mod conștient viitorul liber, socialist. *(Aplauze puternice, îndelungate).* Realizările României, ca și ale Chinei și ale altor țări socialiste demonstrează că numai socialismul asigură popoarelor dezvoltarea rapidă, adevărata independență și bunăstare. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Acum, poporul român înfăptuiește cel de-al șaptelea plan cincinal. Acordăm o mare însemnătate dezvoltării forțelor de producție, bazei energetice și de materii prime, agriculturii, asigurăm înflorirea continuă a științei, ca un factor de bază pentru progresul întregii societăți.

În acest cadru, considerăm că atît dezvoltarea României, cît și a Chinei oferă mari posibilități pentru o colaborare largă, în multe domenii de interes comun, ceea ce va asigura progresul mai rapid al construcției socialismului în țările noastre.

Am început convorbirile cu tovarășul Hu Yaobang și alți conducători de partid și de stat ai Republicii Populare Chineze. Am discutat multe probleme în legătură cu colaborarea noastră și sînt convins că vizita, înțelegerile și acordurile ce le vom realiza vor deschide noi perspective colaborării trainice, veșnice dintre România și China. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Dragi tovarăși și prieteni,

Cum este și firesc, în cadrul convorbirilor noastre problemele internaționale ocupă un loc important.

În lume s-au produs mari schimbări ; a fost, de fapt, lichidat sistemul colonialist, au apărut multe țări socialiste și zeci de state independente, care luptă pentru a-și consolida dezvoltarea liberă, de-sine-stătătoare, pentru a nu mai admite exploatarea și dominația străină. *(Aplauze puternice).*

În viața internațională au apărut însă probleme foarte complicate. Se accentuează cursa înarmărilor, au loc manifestări ale politicii de forță, de menținere sau chiar reîmpărțire a zonelor de influență ; s-au mărit diferențele dintre țările bogate și sărace. Toate acestea fac necesară întărirea colaborării și solidarității tuturor forțelor antiimperialiste și progresiste din lume pentru a respinge politica sferelor de influență, politica de forță și de amenințare cu forța, pentru apărarea independenței popoarelor, pentru dezarmare, pace și colaborare între toate popoarele lumii.

Este necesar să se facă totul pentru a se ajunge la soluționarea problemelor dintre state numai și numai pe calea tratativelor.

Noi considerăm că lupta pentru pace constituie astăzi problema fundamentală a omenirii. Numai în condiții de pace putem asigura construcția victorioasă a socialismului, se pot asigura independența popoarelor, bunăstarea și fericirea lor.

Noi, în Europa, sîntem confruntați cu probleme deosebit de grele ; pe continent s-au acumulat uriașe armamente, îndeosebi nucleare, atomice. Se amplasează și se dezvoltă rachete nucleare cu rază medie de acțiune, ceea ce mărește pericolul unui război nuclear, al distrugerii vieții în Europa și, de fapt, în întreaga lume. De aceea, noi, în Europa, acționăm cu toată hotărîrea pentru a opri amplasarea noilor rachete cu rază medie de acțiune, pentru retragerea și distrugerea celor existente, pentru o Europă fără arme nucleare.

În general, considerăm că trebuie să facem totul pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, pentru o lume fără arme atomonucleare. *(Aplauze puternice).*

Doresc să vă spun, dragi tovarăși și prieteni, că poporul român s-a alăturat popoarelor din Europa și de pe alte continente în marile manifestații pentru pace și dezarmare. Marea mișcare pentru pace care se desfășoară acum în Europa și în lume are un cuvînt tot mai hotărîtor și demonstrează că popoarele dispun de forța necesară pentru a impune dezarmarea, pentru a impune pacea.

Acționăm pentru a dezvolta relațiile de colaborare cu toate statele, fără deosebire de orînduire socială. Acordăm, în acest cadru, o atenție deosebită relațiilor și colaborării cu toate țările socialiste. Noi considerăm că depășirea unor divergențe, întărirea colaborării și solidarității țări-

lor socialiste pe principiile egalității, ale socialismului științific reprezintă un factor de importanță deosebită în lupta pentru socialism și pace. Doresc să subliniez din nou că un loc deosebit în acest cadru îl au relațiile dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Chineză. Dorim ca relațiile noastre de colaborare să se manifeste puternic în toate marile probleme internaționale, ca partidele și popoarele noastre să contribuie cu toată forța lor la politica de independență națională, de colaborare și pace în lume. *(Aplauze puternice).*

În încheiere, aș dori, dragi tovarăși și prieteni chinezi, să exprim încă o dată convingerea noastră că relațiile dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Chinez, dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Chineză vor continua să cunoască o dezvoltare tot mai puternică. *(Aplauze puternice, prelungite).*

Sînt încredințat că popoarele noastre vor conlucra tot mai activ pe calea dezvoltării lor socialiste, că această colaborare va fi în interesul ambelor popoare, al cauzei generale a socialismului, a păcii, a independenței popoarelor din întreaga lume. *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască prietenia și colaborarea trainică dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Chinez! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Trăiască colaborarea și solidaritatea dintre poporul român și poporul chinez! *(Aplauze puternice, îndelungate).*

Urez încă o dată, din toată inima, poporului chinez să obțină, sub conducerea partidului său comunist, noi și mari succese în construcția socialistă, în ridicarea bunăstării sale generale. *(Aplauze puternice, prelungite).*

DECLARAȚIE LA ÎNTÎLNIREA CU REPREZENTANȚI AI PRESEI CHINEZE ȘI CORESPONDENȚI ACREDITAȚI LA BEIJING

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Populară Chineză

— 16 aprilie 1982 —

Stimați tovarăși,

Reprezentanți ai presei chineze și străine,

Ne aflăm în China într-o vizită de prietenie, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a conducerii de partid și de stat. Am avut întîlniri și convorbiri cu președintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, tovarășul Hu Yaobang, cu premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, tovarășul Zhao Ziyang, cu vicepreședintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, tovarășul Deng Xiaoping, cu alți conducători de partid și de stat chinezi.

Am avut convorbiri cu privire la relațiile dintre partidele și țările noastre, precum și la o serie de probleme ale vieții internaționale. În cursul convorbirilor am ajuns la concluzia comună de a acționa pentru extinderea în continuare a relațiilor româno-chineze, care s-au dezvoltat pe baza principiilor egalității, respectului și avantajului reciproc. Acum, la încheierea convorbirilor și a vizitei, putem

afirma că acestea au constituit o nouă manifestare a prieteniei și colaborării româno-chineze.

Cu puțin timp înainte au fost semnate și o serie de acorduri și înțelegeri cu privire la dezvoltarea relațiilor și a colaborării în diferite domenii de activitate. Aș menționa numai Acordul-Program privind direcțiile de bază ale dezvoltării colaborării economice și tehnico-științifice pe termen lung. Ținînd seama de prevederile acestui acord, de înțelegerile realizate în cadrul convorbirilor, se poate spune că se deschid perspective deosebite pentru extinderea relațiilor și a colaborării economice, tehnico-științifice și în alte domenii dintre România și China.

În cadrul convorbirilor, am făcut un schimb larg de păreri cu privire la probleme internaționale actuale, la încordarea deosebit de gravă din situația mondială. În actualele împrejurări internaționale, România consideră că trebuie făcut totul pentru a se opri agravarea situației mondiale, pentru soluționarea problemelor litigioase numai pe calea tratativelor.

În mod deosebit sîntem îngrijorați de situația din Orientul Mijlociu. Considerăm că este necesar să se facă totul pentru a se evita escaladarea încordării din sudul Libanului, că se impune să se acționeze pentru realizarea prevederilor tratatului de pace dintre Egipt și Israel cu privire la retragerea definitivă, pînă la 25 aprilie, a trupelor israeliene din Sinai și reinstaurarea deplină a suveranității Egiptului asupra acestui teritoriu. În același timp, considerăm că este necesar să se intensifice eforturile pentru o pace globală în Orientul Mijlociu, pentru soluționarea problemei palestiniene, pe baza dreptului poporului palestinian la autodeterminare, la formarea unui stat palestinian independent.

Ținînd seama de amploarea cursei înarmărilor, de pericolul pe care aceasta îl reprezintă pentru pacea întregii

omeniri, România se pronunță ferm pentru intensificarea luptei popoarelor în vederea opririi cursei înarmărilor, pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară. În acest sens, considerăm că sesiunea din iunie a Organizației Națiunilor Unite trebuie să constituie un moment important pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare, sub un real control internațional.

Ca țară europeană, România acționează cu toată hotărîrea, împreună cu popoarele și statele europene, împotriva noilor rachete cu rază medie de acțiune, pentru a nu se amplasa, și pentru a se trece la retragerea și distrugerea celor existente, pentru o Europă fără arme nucleare, considerînd că aceasta corespunde intereselor nu numai ale Europei, ci intereselor generale ale păcii întregii lumi.

Dintre problemele internaționale voi mai menționa numai problema subdezvoltării, care afectează aproape două treimi din omenire, necesitatea de a se acționa și de a se întări solidaritatea țărilor în curs de dezvoltare în vederea realizării unei noi ordini economice internaționale.

Deși situația internațională este foarte gravă, noi avem convingerea că acțiunea unită a popoarelor, a tuturor forțelor realiste din lume poate opri cursul încordării și drumul spre prăpastie, poate asigura pacea și colaborarea internațională. În acest scop, este necesar ca toate popoarele lumii — și în primul rînd țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare, țările nealiniate — să-și întărească solidaritatea, să participe activ la soluționarea tuturor problemelor internaționale.

În încheiere, aș dori să menționez cu multă satisfacție impresiile deosebite pe care le avem despre munca și activitatea comuniștilor, a întregului popor chinez pentru dezvoltarea socialistă, pentru ridicarea bunăstării sale materiale și spirituale.

Doresc să folosesc acest prilej pentru a ura poporului chinez prieten succese tot mai mari pe calea dezvoltării

sale, a construcției socialiste, a întăririi independenței și ridicării bunăstării.

*

În continuare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a răspuns întrebărilor ce i-au fost adresate în cadrul conferinței de presă.

ÎNTREBARE (ZIARUL „JENMINJIBAO"): *Stimate tovarășe președinte Nicolae Ceaușescu, sînteți un prieten vechi și respectat al poporului chinez ; aceasta este a patra vizită a dumneavoastră în China. Ați putea să ne vorbiți cîte ceva despre impresiile culese de dumneavoastră în această vizită ? V-aș ruga, de asemenea, să ne vorbiți despre perspectivele colaborării româno-chineze și despre importanța acestei colaborări.*

RĂSPUNS : Am menționat deja că avem impresii deosebit de bune despre munca și activitatea poporului chinez în dezvoltarea sa economico-socială. Am vizitat provincia Liaoning și capitala sa, Shenyang, o întreprindere constructoare de mașini și am constatat, și de această dată, preocuparea pentru un nivel tehnic înalt și o calitate tot mai bună a producției. Am reținut, de asemenea, preocupările pentru a asigura perfecționarea conducerii, a organizării, pentru asigurarea măsurilor necesare ridicării continue a bunăstării poporului.

Am menționat, în declarația mea, Acordul-Program semnat astăzi cu privire la colaborarea pe termen lung, precum și alte acorduri, care așază pe o bază trainică și de lungă durată colaborarea româno-chineză. Există deja o colaborare în producție în cîteva domenii de activitate, un acord de colaborare în deschiderea de mine de cărbuni, în domeniul metalelor neferoase, precum și de extindere a schimburilor economice dintre țările noastre. Toate acestea dau o perspectivă trainică, de lungă durată, relațiilor și colaborării româno-chineze.

ÎNTREBARE (AGENȚIA DE PRESĂ A.N.S.A. — ITALIA) : *Vă rog să fiți amabil să ne spuneți dacă în timpul întrevederilor dumneavoastră cu conducătorii chinezi a fost abordată și problema relațiilor dintre Uniunea Sovietică și China.*

RĂSPUNS : Problemele relațiilor dintre China și U.R.S.S. privesc direct cele două țări și trebuie soluționate de către ele. Desigur, România se pronunță pentru depășirea actualelor divergențe, pentru o înțelegere bazată pe principiile egalității, respectului independenței și suveranității. Aceasta ar corespunde nu numai intereselor celor două țări, ci ale tuturor țărilor socialiste, cît și politicii de pace și colaborare internațională.

ÎNTREBARE (AGENȚIA CHINA NOUĂ) : *Cu prilejul acestei vizite v-ați întîlnit cu prieteni vechi ; totodată, v-ați întîlnit și cu noii conducători chinezi. Vă rugăm să ne vorbiți despre impresiile din aceste întîlniri.*

RĂSPUNS : De fapt, în afară de tovarășul Hu Yaobang, pe care l-am întîlnit prima oară, cu toți ceilalți tovarăși m-am întîlnit de mai multe ori și sîntem buni prieteni. Am avut, desigur, discuții largi, prietenești, tovărășești și am arătat deja că avem impresii deosebit de bune despre convorbiri și despre rezultatele vizitei.

ÎNTREBARE (AGENȚIA ASSOCIATED PRESS — S.U.A.) : *Cunoaștem cu toții că România este prietenă atît cu China, cît și cu Uniunea Sovietică. Aș dori să vă întreb în legătură cu actualele relații dintre Uniunea Sovietică și China, care este părerea dumneavoastră privind perspectivele îmbunătățirii relațiilor chino-sovietice ?*

RĂSPUNS : Am menționat deja că România se pronunță pentru depășirea actualelor divergențe dintre China și Uniunea Sovietică. Consider că problemele existente între cele două țări pot să fie soluționate pe calea tratativelor directe între ele — și, în perspectivă, cred că se va ajunge la aceasta.

— ÎNTREBARE (REVISTA „GUANGMING RIBAO") : *Am auzit cu bucurie referirea dumneavoastră cu privire la faptul că convorbirile româno-chineze s-au încheiat cu rezultate bune. Ați fi amabil să ne vorbiți despre perspectivele relațiilor de colaborare în domeniile tehnico-științific, cultural și în alte domenii dintre România și China ?*

RĂSPUNS : În cursul vizitei au fost semnate o serie de înțelegeri cu privire la colaborarea tehnico-științifică, culturală și în alte domenii. Avînd în vedere perspectivele colaborării economice dintre țările noastre, este evident că și colaborarea tehnico-științifică va cunoaște progrese importante. Dealtfel, în aceste zile au avut loc întîlniri și convorbiri directe între oamenii de știință chinezi și membri ai delegației române, care au discutat nemijlocit aceste probleme.

ÎNTREBARE (PRESS — INDIA) : *Într-o recentă cuvîntare, ați declarat că, în prezent, este mai necesar ca oricînd ca toate popoarele să-și strîngă rîndurile și să acționeze pentru evitarea confruntărilor. Vă rugăm să ne spuneți dacă aceste probleme au fost discutate cu conducătorii chinezi și, în caz afirmativ, care a fost părerea conducătorilor Chinei ?*

RĂSPUNS : În cadrul convorbirilor am discutat despre situația internațională gravă și despre necesitatea de a se face totul pentru a se opri înrăutățirea ei, pentru soluționarea tuturor problemelor litigioase dintre state numai pe calea tratativelor. Am subliniat necesitatea de a acționa pentru dezarmare, pentru pace și pentru respectul independenței naționale a popoarelor. Aș putea spune că asupra acestor probleme avem poziții comune.

ÎNTREBARE (AGENȚIA A.P. — S.U.A.) : *Vă rugăm să ne spuneți dacă în cadrul convorbirilor cu conducătorii chinezi au fost abordate și aspecte ale relațiilor chino-americane. Care au fost aprecierile conducătorilor Chinei în legătură cu stadiul actual al relațiilor chino-americane ?*

RĂSPUNS : Desigur, am discutat multe probleme, inclusiv despre problemele relațiilor chino-americane. După cum știți, există relații directe între China și S.U.A. și schimburi destul de dese de delegații. Cred însă că tovarășii chinezi au dreptate cînd insistă pentru respectarea înțelegerilor stabilite între China și Statele Unite și pentru renunțarea definitivă la politica de susținere a Taiwanului. Noi susținem pe deplin poziția Republicii Populare Chineze, potrivit căreia problema Taiwanului este o problemă internă și trebuie soluționată de poporul chinez, fără nici un amestec din afară.

ÎNTREBARE („L'UNITÀ" — ITALIA) : *Dacă în cadrul convorbirilor româno-chineze au apărut ecouri din partea conducătorilor chinezi în legătură cu mișcarea pentru pace din Europa ?*

RĂSPUNS : Desigur, mișcările pentru pace din Europa, din România, privesc în primul rînd Europa. Ele sînt legate, în primul rînd, de oprirea amplasării și dezvoltării rachetelor cu rază medie de acțiune. Am constatat că tovarășii chinezi înțeleg aceste preocupări și consideră că, într-adevăr, popoarele europene cunosc bine ce au de făcut pentru a-și apăra viața, existența și independența.

ÎNTREBARE („THE GLOBE AND MAIL" — CANADA) : *Vă rog să fiți amabil să spuneți dacă ați făcut unele sugestii în legătură cu îmbunătățirea relațiilor chino-sovietice.*

RĂSPUNS: Principalul scop al vizitei noastre în China a fost discutarea căilor de dezvoltare a relațiilor dintre țările noastre, a felului cum să acționăm în această direcție.

ÎNTREBARE („VOCEA AMERICII") : *În declarația dumneavoastră inițială v-ați referit la Acordul-Program de lungă durată semnat de România și China. Ați binevoi să vă referiți la unele detalii ale acestuia ?*

RĂSPUNS : Cred că Acordul-Program va fi cunoscut și nu consider necesar să insist acum asupra lui. Prevedem o colaborare largă în multe domenii, precum și organizarea comună a diferitelor acțiuni care să ducă la extinderea pe termen lung a relațiilor dintre România și China. Aș putea menționa numai că, în cursul convorbirilor, am caracterizat de comun acord acest Acord-Program ca un document de importanță istorică pentru relațiile dintre țările noastre.

INTERVIU ACORDAT TELEVIZIUNII CENTRALE DIN CHINA

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Populară Chineză

— 16 aprilie 1982 —

ÎNTREBARE : *Stimate tovarășe președinte Nicolae Ceaușescu, sîntem bucuroși că avem astăzi ocazia de a vă lua un interviu. Dumneavoastră sînteți un vechi prieten, profund respectat și bine cunoscut de poporul chinez. Ați efectuat de două ori — în 1971 și 1978 — vizite oficiale de prietenie în țara noastră. În cursul actualei dumneavoastră vizite ați avut convorbiri cu conducătorii noștri de partid și de stat. Ați dori să ne spuneți ceva despre impresiile culese în vizita dumneavoastră ?*

RĂSPUNS : Între România și China s-au statornicit, de-a lungul anilor, relații de strînsă prietenie și colaborare. Un rol important au avut în această privință vizitele anterioare, convorbirile și înțelegerile realizate cu tovarășii Mao Zedong și Zhou Enlai, care — aș putea spune — au jucat un rol de importanță excepțională în dezvoltarea prieteniei și colaborării dintre țările și partidele noastre.

Actuala vizită, pe care o facem la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, a conducerii de stat chineze, se înscrie în preocupările comune de a asigura

dezvoltarea continuă a colaborării și prieteniei dintre partidele și popoarele noastre.

Am avut convorbiri cu tovarășul Hu Yaobang, președintele Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, cu tovarășul Zhao Ziyang, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, cu tovarășul Deng Xiaoping, vicepreședinte al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez. Aceste convorbiri s-au desfășurat într-un spirit de înțelegere, de stimă și respect reciproc și s-au caracterizat prin dorința comună de a asigura condițiile dezvoltării continue a colaborării dintre partidele și popoarele noastre. Rezultatul acestor convorbiri își găsește expresie în documentele care au fost semnate astăzi, printre care aș menționa Acordul-Program privind direcțiile de bază ale dezvoltării colaborării economice și tehnico-științifice pe termen lung, care prezintă o importanță deosebită pentru viitorul colaborării dintre țările noastre și se poate spune că reprezintă un document de importanță istorică în relațiile dintre România și China.

În general, avem impresii deosebit de plăcute și considerăm că vizita va contribui la dezvoltarea în continuare a colaborării multilaterale dintre partidele și țările noastre, în interesul celor două popoare, al cauzei socialismului, păcii și colaborării internaționale.

ÎNTREBARE: *Poporul frate român, sub conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu dumneavoastră, a obținut realizări importante în opera de construire a socialismului. Ați putea să ne faceți o prezentare a experienței și a principalelor dumneavoastră realizări?*

RĂSPUNS: În anii construcției socialiste, România a reușit să obțină într-o perioadă istorică scurtă o dezvoltare puternică a forțelor de producție, atît a industriei, cît și a agriculturii, ca factori principali ai progresului economico-social. Dintr-o țară agrară, cu o industrie slab dezvoltată, România s-a transformat într-o țară industrial-

agrară, cu o industrie modernă și o agricultură avansată, în plină dezvoltare. Producția industrială a crescut de circa 50 de ori în anii socialismului. Unele ramuri industriale, cum este, spre exemplu, chimia, au crescut de aproape 200 de ori. S-au dezvoltat puternic metalurgia, construcțiile de mașini, căile de comunicații și celelalte sectoare de activitate economică. De asemenea, agricultura românească — complet cooperativizată — s-a dezvoltat continuu, producția fiind de peste trei ori mai mare decît înainte. În același timp, au cunoscut o puternică dezvoltare învățămîntul, știința, cultura — factori importanți ai construcției socialiste, ai progresului economico-social.

Actualmente, poporul român acționează pentru realizarea celui de-al șaptelea plan cincinal, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului cu privire la făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate în România. Punem un accent deosebit pe dezvoltarea mai puternică a surselor de energie și de materii prime în țară, pe dezvoltarea agriculturii, pe realizarea unei noi calități a muncii și vieții în toate domeniile de activitate.

În anii socialismului a crescut puternic venitul național, s-a ridicat continuu nivelul de trai, material și spiritual, al poporului.

Realizarea tuturor acestor obiective a cerut eforturi mari din partea poporului în toate domeniile. Aș dori să menționez faptul că Partidul Comunist Român a demonstrat că își îndeplinește cu cinste rolul de forță politică conducătoare a poporului în construcția socialistă, că clasa noastră muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, întregul popor sînt strîns unite în jurul partidului, fiind convinse că politica sa corespunde intereselor vitale ale întregii națiuni.

În cadrul acestei vaste activități s-au făcut și greșeli, s-au manifestat și o serie de lipsuri, chiar unele denaturări ale principiilor socialiste, dar esențial este că partidul a

știut să le înlăture și să-și asigure mersul ferm înainte pe calea construcției socialiste.

Ce concluzii tragem noi din activitatea de pînă acum ?

În primul rînd, că este necesar să dezvoltăm și să întărim continuu proprietatea socialistă, de stat și cooperatistă, în toate domeniile.

În al doilea rînd, că este necesar să alocăm permanent o parte importantă din venitul național în scopul dezvoltării forțelor de producție — ca singura cale pentru dezvoltarea generală a țării, pentru asigurarea construcției socialiste și ridicarea bunăstării poporului.

În al treilea rînd, că trebuie să asigurăm permanent dezvoltarea echilibrată a tuturor sectoarelor, acordînd o atenție deosebită atît industriei, cît și agriculturii. Din propria noastră experiență știm și punem în continuare accentul atît pe dezvoltarea industriei — ca o condiție pentru progresul întregii economii — cît și pe dezvoltarea agriculturii — ca factor important și hotărîtor pentru construcția socialistă —, considerînd că ambele domenii se condiționează în mod reciproc.

În același timp, am ajuns la concluzia că o importanță deosebită o prezintă întărirea continuă a relațiilor și a colaborării, a unității dintre toate clasele și forțele sociale în jurul Partidului Comunist Român ; că trebuie să ținem seama permanent de interesele maselor, de a crea condițiile participării la conducerea societății a clasei muncitoare, a țărănimii, a intelectualității, a întregului popor, de faptul că socialismul nu poate fi construit decît împreună cu poporul. Toate acestea le-am sintetizat, dealtfel, în Programul partidului nostru comunist și considerăm că trebuie să perfecționăm continuu activitatea pentru a asigura, în strînsă legătură cu poporul, înfăptuirea socialismului în România.

În fine, aș dori să menționez că am tras concluziile cu privire la activitatea noastră și cu privire la necesitatea întăririi continue a relațiilor de colaborare cu țările socia-

liste, cu alte state ale lumii, ca o condiție a asigurării unei bune conlucrări în dezvoltarea economico-socială a fiecărei țări.

ÎNTREBARE : *Constatăm cu bucurie că, atît în îndelungatele lupte revoluționare, cît și în opera de edificare a socialismului, partidele, țările și popoarele noastre, întotdeauna, și-au manifestat simpatia unul față de altul, s-au sprijinit reciproc și s-au încurajat, legînd între ele o profundă prietenie. Relațiile de prietenie și colaborare dintre țările noastre au cunoscut o dezvoltare continuă. V-am ruga să ne vorbiți despre perspectivele dezvoltării acestor relații.*

RĂSPUNS : Într-adevăr, între partidele noastre, încă în anii luptei revoluționare împotriva dominației străine și a regimurilor interne de asuprire, s-au dezvoltat relații de colaborare. Aceste relații au cunoscut o puternică dezvoltare în anii construcției socialiste, iar în ultimii ani — aș spune, mai bine, în ultimii 15 ani — ele au cunoscut o dezvoltare deosebit de mare. S-au intensificat schimburile de delegații, schimbul de experiență, ceea ce a contribuit la mai buna înțelegere și colaborare dintre partidele și popoarele noastre. Am ajuns la aceste relații acționînd în spiritul principiilor revoluționare ale socialismului științific, ale deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc.

Desigur, sînt multe domenii în care partidele noastre au colaborat și colaborează foarte activ. Sînt și unele probleme unde există anumite deosebiri de păreri ; sînt, de asemenea, rezolvări diferite ale unor probleme ale construcției socialiste. Dar aceasta constituie un lucru normal, ținînd seama de realitățile existente în țările noastre, de faptul că, în abordarea problemelor, în construcția socialistă, nu există un model, ci trebuie să se pornească de la realitățile economico-sociale concrete din fiecare țară.

Viața, evenimentele au demonstrat că numai pe aceste principii, numai pornind de la aceste considerente se poate dezvolta o bună colaborare între partidele comuniste și muncitorești, se poate asigura întărirea solidarității lor.

Bazat pe toate acestea, pe rezultatele înțelegerilor și convorbirilor din cursul acestei vizite, pot afirma că există bune perspective cu privire la dezvoltarea colaborării între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist Chinez, între Republica Socialistă România și Republica Populară Chineză.

Doresc, în încheiere, să urez comuniștilor, poporului chinez succese tot mai mari în întreaga activitate de construcție socialistă, de ridicare a bunăstării și fericirii sale. Doresc să urez o colaborare cît mai trainică între partidele și popoarele noastre în construcția socialistă, în interesul ambelor popoare, al cauzei socialismului, colaborării, independenței naționale și păcii în întreaga lume.

CUVÎNTARE LA SOLEMNITATEA DECORĂRII TOVARĂȘULUI KIM IR SEN, SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCII DIN COREEA, PREȘEDINTELE REPUBLICII POPULARE DEMOCRATE COREENE, CU ORDINUL „STEAUA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA“ CLASA I CU EȘARFĂ

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Populară Democrată Coreeană

— 18 aprilie 1982 —

Dragă tovarășe Kim Ir Sen,

Doresc să exprim bucuria noastră că vizităm din nou Republica Populară Democrată Coreeană, la cîteva zile de de la sărbătorirea zilei dumneavoastră de naștere. Vă adresez, în numele Comitetului Central al partidului, al Consiliului de Stat și guvernului român, un salut revoluționar și cele mai călduroase felicitări cu prilejul împlinirii vîrstei de 70 de ani, pentru îndelungata activitate revoluționară, de militant pentru cauza libertății și fericirii poporului coreean prieten, pentru socialism, pentru pace și colaborare internațională. *(Aplauze)*.

Dînd o înaltă apreciere acestei activități, Partidul Comunist Român și Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România au hotărît să vă confere, dragă tovarășe Kim Ir Sen, prietenul și tovarășul meu apropiat, cel mai înalt ordin românesc, „Steaua Republicii Socialiste România“ clasa I cu eșarfă, pentru contribuția deosebită adusă la dezvoltarea prieteniei, solidarității și colaborării dintre țările,

partidele și popoarele noastre, la cauza generală a socialismului, progresului și păcii. *(Aplauze)*.

Poporul nostru cunoaște și prețuiește în mod deosebit viața și lupta dumneavoastră revoluționară pusă în slujba poporului coreean, al cărui fiu credincios sînteți. Încă din anii tinereții, punînd bazele mișcării revoluționare în Coreea, ați organizat și condus la victorie lupta mișcării patriotice coreene împotriva dominației imperialiste străine, pentru libertate și independență, iar după eliberare, pentru înfăptuirea revoluției democratice, antiimperialiste și antifeudale, pentru trecerea la organizarea pe baze noi a țării, la construcția societății socialiste. Este larg cunoscută și apreciată de toți cei ce iubesc pacea, independența și progresul vasta activitate pe care ați desfășurat-o în perioada războiului pentru eliberarea patriei din anii 1950—1953, conducînd neobosit lupta eroică a minunatului dumneavoastră popor împotriva agresiunii imperialiste și apoi uriașa operă desfășurată în etapa istorică următoare pentru refacerea țării, pentru transformarea ei într-un stat socialist tot mai înfloritor, cu o industrie și agricultură moderne, în continuă dezvoltare, cu o cultură și o viață spirituală bogată. *(Aplauze)*.

Dăm o înaltă apreciere activității dumneavoastră pe plan internațional, contribuției pe care o aduceți ca militant de seamă al vieții internaționale pentru cauza progresului, independenței și libertății popoarelor, pentru triumful luptei forțelor antiimperialiste, progresiste din întreaga lume, pentru socialism, pentru pace și colaborare internațională. *(Aplauze)*.

Poporul nostru — care a avut bucuria să vă salute de cîteva ori în România socialistă — vă cunoaște, totodată, ca unul din marii săi prieteni, ca un promotor activ al dezvoltării continue a relațiilor româno-coreene, care au frumoase tradiții, sînt rodul eforturilor noastre comune, desfășurate de-a lungul multor ani.

Îmi este deosebit de plăcut să exprim, și în acest cadru, prețuirea deosebită pe care partidul și guvernul român o dau raporturilor de strînsă prietenie și colaborare dintre țările și popoarele noastre. Întîlnirile și convorbirile noastre rodnice, dragă tovarășe Kim Ir Sen, înțelegerile convenite împreună au constituit de fiecare dată puternice impulsuri pentru ridicarea pe noi trepte a acestor raporturi frățești.

Sînt încredințat că tradiționalele relații româno-coreene — întemeiate trainic pe deplina egalitate în drepturi, stimă și respect reciproc — vor cunoaște o dezvoltare continuă pe multiple planuri, afirmîndu-se ca un exemplu de raporturi între popoare libere și independente, care conlucrează și se întrajutorează frățește în edificarea noii orînduiri, în lupta pentru colaborare și pace în lume. *(Aplauze)*.

Doresc încă o dată, dragă tovarășe Kim Ir Sen, să vă felicit călduros cu prilejul conferirii înaltului ordin al Republicii Socialiste România și să vă adresez cele mai cordiale urări de viață îndelungată, sănătate și fericire, de succese tot mai mari în activitatea de înaltă răspundere pe care o desfășurați în fruntea partidului și statului, pentru progresul și bunăstarea Coreei populare, pentru realizarea aspirațiilor și năzuințelor poporului coreean de unificare pașnică și independentă a țării, pentru cauza păcii în lume. *(Aplauze)*.

Vă adresez din toată inima, după obiceiul nostru românesc, tradiționala urare : „La mulți ani !". *(Aplauze îndelungate)*.

TOAST LA RECEPȚIA OFERITĂ ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU DE CĂTRE TOVARĂȘUL KIM IR SEN, SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCII DIN COREEA, PREȘEDINTELE REPUBLICII POPULARE DEMOCRATE COREENE, ȘI TOVARĂȘA KIM SĂNG E

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie în Republica Populară Democrată Coreeană

— *18 aprilie 1982* —

Dragă tovarășe Kim Ir Sen,

Stimată tovarășă Kim Săng E,

Dragi tovarăși și prieteni,

Doresc, înainte de toate, ca, în numele meu și al tovarășei mele, al delegației române care mă însoțește, să exprim vii mulțumiri pentru primirea prietenească și urările de bun venit, pentru aprecierile rostite la adresa noastră, a poporului român. *(Aplauze)*. Îmi este deosebit de plăcut să vă adresez, la rîndul meu, dumneavoastră, dragă tovarășe Kim Ir Sen, tovarășei Kim Săng E, tuturor tovarășilor din conducerea de partid și de stat a Republicii Populare Democrate Coreene, întregului popor coreean prieten un salut călduros și cele mai bune urări. *(Aplauze)*.

Încercăm, de fiecare dată, o mare bucurie cînd vizităm Republica Populară Democrată Coreeană, cînd ne întîlnim cu dumneavoastră, dragă tovarășe Kim Ir Sen, bunul meu prieten și tovarăș apropiat, cînd ne aflăm în mijlocul poporului frate coreean. Dorim ca și această vizită — a treia pe care o facem în frumoasa dumneavoastră țară —, convorbirile pe care le-am început astăzi să se înscrie ca un nou moment important în cronica tradiționalelor raporturi de prietenie și solidaritate dintre țările, partidele și popoarele noastre. *(Aplauze)*.

Ca prieteni apropiați, comuniștii și oamenii muncii din România se bucură sincer de succesele remarcabile pe care poporul coreean le obține, sub conducerea încercată a Partidului Muncii din Coreea, în frunte cu dumneavoastră, dragă tovarășe Kim Ir Sen, în îndeplinirea hotărîrilor celui de-al VI-lea Congres al partidului, în activitatea de edificare a socialismului. *(Aplauze)*.

Doresc să reafirm și cu acest prilej sprijinul și solidaritatea întregului popor român față de lupta dreaptă a poporului coreean pentru unificarea patriei. *(Aplauze)*.

Susținem în modul cel mai hotărît poziția principială a Partidului Muncii din Coreea, propunerile formulate de dumneavoastră, tovarășe Kim Ir Sen, la Congresul al VI-lea al partidului privind reunificarea independentă și pașnică a țării. *(Aplauze)*.

Constatăm cu satisfacție că, în spiritul Tratatului româno-coreean de prietenie și colaborare, al Declarației comune din 1978 și al înțelegerilor convenite cu prilejul întîlnirilor noastre, relațiile dintre partidele, țările și popoarele noastre se întăresc continuu.

Sînt convins că, în cadrul convorbirilor noastre, vom găsi, împreună, noi căi și posibilități pentru a ridica și mai mult nivelul acestor relații, corespunzător posibilităților

sporite de care dispun țările noastre, în interesul înaintării lor mai rapide pe calea progresului economic și social.

Relațiile dintre țările și popoarele noastre sînt relații trainice, se bazează pe o profundă încredere reciprocă, pe egalitate, stimă și respect al independenței naționale și dezvoltarea lor continuă constituie, totodată, o contribuție de seamă la cauza socialismului, progresului și păcii în lume. *(Aplauze)*.

Dragi tovarăși și prieteni,

Întregul nostru popor este angajat cu toate forțele în îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, a obiectivelor cincinalului 1981—1985, care asigură intrarea României într-o nouă etapă a dezvoltării sale economico-sociale. Avem stabilite ca obiective fundamentale pentru această perioadă realizarea unei calități noi, superioare, în întreaga activitate economico-socială, valorificarea cu eficiență maximă a întregului potențial material și uman al țării, promovarea largă a celor mai noi cuceriri ale revoluției tehnico-științifice în toate ramurile economiei naționale și vieții sociale. Pe baza dezvoltării susținute a economiei naționale, asigurăm ridicarea pe o treaptă nouă a nivelului general de viață și de civilizație al poporului. Acordăm, totodată, o atenție deosebită perfecționării conducerii științifice a societății, adîncirii democrației socialiste în toate sferele vieții economice și sociale. Am creat un cadru organizatoric larg democratic, care asigură participarea nemijlocită la conducerea societății a tuturor oamenilor muncii, a întregului popor. Intensificăm, totodată, activitatea politico-educativă, de ridicare a conștiinței socialiste a maselor și formare a omului nou, militãm ferm pentru promovarea susținută în întreaga viață socială a principiilor eticii și echității socialiste.

Făcînd totul pentru realizarea planurilor sale de dezvoltare socialistă, România acționează, în același timp, pentru asigurarea unui climat de pace și largă colaborare internațională, pornind de la convingerea că numai într-un asemenea climat poporul nostru — ca, dealtfel, toate popoarele lumii — își poate asigura dezvoltarea economică și socială liberă și independentă, bunăstarea și progresul.

Sîntem profund preocupați de actuala situație internațională, care continuă să fie deosebit de complexă. Asistăm, pe de o parte, la intensificarea luptei popoarelor împotriva politicii imperialiste și colonialiste, pentru o politică nouă, bazată pe deplină egalitate, de respect al suveranității și independenței naționale, de pace și colaborare. În același timp, în viața internațională se mențin și chiar se agravează stările de conflict și încordare, continuă cu o intensitate fără precedent cursa înarmărilor, se amplifică manifestările crizei economice mondiale, care a cuprins practic toate statele. Se accentuează tendințele de consolidare și reîmpărțire a sferelor de influență, contradicțiile dintre state, se măresc decalajele dintre țările în curs de dezvoltare și țările dezvoltate. Toate acestea agravează instabilitatea economică și politică internațională, creează tot mai mari pericole la adresa vieții și libertății popoarelor, a păcii întregii lumi.

Problema fundamentală a zilelor noastre este aceea a războiului sau păcii. În fața tuturor popoarelor, a forțelor înaintate de pretutindeni stă astăzi imperativul arzător al unirii eforturilor pentru oprirea agravării încordării internaționale, a cursului spre confruntare și război, pentru reluarea și continuarea politicii de destindere și pace, de colaborare și independență. *(Aplauze)*.

În acest spirit, România participă activ la viața internațională, la soluționarea marilor probleme de care depinde asigurarea păcii și colaborării în lumea de azi. Situăm ferm pe primul plan al politicii noastre externe dezvoltarea prieteniei și colaborării cu toate țările socialiste, întărim solidaritatea cu țările în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, extindem, în spiritul coexistenței pașnice, raporturile noastre cu toate țările lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Așezăm ferm la baza tuturor acestor relații principiile deplinei egalități în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, al nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța. Milităm pentru respectarea dreptului fiecărui popor de a se dezvolta liber și independent, potrivit voinței și aspirațiilor proprii. *(Aplauze).*

Acordăm o atenție deosebită situației din Europa, ne pronunțăm ferm pentru oprirea amplasării de noi rachete cu rază medie de acțiune pe continent, pentru retragerea și distrugerea celor existente.

România acționează cu hotărîre pentru oprirea — pînă nu este prea tîrziu — a cursei înarmărilor, pentru trecerea la măsuri concrete de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară. În acest sens, acordăm o atenție deosebită apropiatei sesiuni a Organizației Națiunilor Unite consacrate dezarmării și dorim să facem totul pentru ca ea să se desfășoare cu rezultate cît mai pozitive, pe măsura așteptărilor tuturor popoarelor, care doresc să se treacă cît mai neîntîrziat la acțiuni practice de dezarmare.

Ne pronunțăm cu toată hotărîrea pentru soluționarea tuturor problemelor litigioase numai și numai pe calea politică, pașnică, prin tratative. Viața arată că este ușor să se înceapă un conflict, dar este mult mai greu să i se pună capăt. În acest context, considerăm că trebuie să se intensifice eforturile în vederea soluționării globale a problemelor din Orientul Mijlociu, a instaurării unei păci trainice și juste în această zonă, prin retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în 1967, soluționarea problemei palestiniene și crearea unui stat palestinian independent. În același spirit, al tratativelor, trebuie soluționate toate problemele litigioase din Asia, Africa și din celelalte regiuni ale lumii. *(Aplauze).*

Considerăm, de asemenea, că trebuie să se acționeze cu mai multă hotărîre în vederea lichidării subdezvoltării, a marilor decalaje dintre țările sărace și bogate, pentru

instaurarea unei noi ordini economice internaționale, care să favorizeze progresul mai rapid al tuturor popoarelor, în primul rînd al celor rămase în urmă, să asigure accesul lor neîngrădit la cuceririle științei și tehnicii moderne, stabilitatea economică mondială.

Este necesar ca la soluționarea marilor și complexelor probleme care confruntă omenirea contemporană să participe, în condiții de deplină egalitate, toate statele, fără deosebire de mărime sau de orînduire socială. Un rol deosebit în această privință trebuie să-l aibă țările mici și mijlocii, țările în curs de dezvoltare și țările nealiniate, care formează marea majoritate a lumii și sînt nemijlocit interesate într-o politică de egalitate, de respect al independenței naționale, de colaborare și pace. *(Aplauze).* Apreciem că trebuie să crească și mai mult rolul și contribuția O.N.U. și a altor organisme mondiale la democratizarea relațiilor internaționale, la promovarea colaborării, destinderii și păcii.

Dragi tovarăși,

Aș dori să remarc cu satisfacție buna colaborare dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Democrată Coreeană pe plan internațional, faptul că, în toate marile probleme ale păcii și colaborării din lumea de azi, țările și partidele noastre au poziții identice sau foarte apropiate. *(Aplauze).* Îmi exprim convingerea că și în viitor popoarele noastre vor conlucra strîns în slujba idealurilor de libertate, independență națională și progres, de pace și colaborare. *(Aplauze).*

Cu aceste gînduri, doresc să toastez :

— În sănătatea dumneavoastră, stimate tovarășe Kim Ir Sen, și a stimatei tovarășe Kim Săng E !

— Pentru prietenia și solidaritatea dintre popoarele român și coreean !

— Pentru bunăstarea și fericirea poporului coreean prieten, pentru înfăptuirea aspirațiilor sale legitime de unitate națională !

— Pentru pace și colaborare în întreaga lume !

— În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze îndelungate).*

DECLARAȚIA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ÎN LEGĂTURĂ CU ÎNCHEIEREA RETRAGERII ISRAELULUI DIN SINAI ȘI REDOBÎNDIREA ACESTUI TERITORIU DE CĂTRE EGIPT

— 25 aprilie 1982 —

Încheierea retragerii Israelului din Sinai și redobîndirea acestuia de către Egipt constituie un moment de semnificație deosebită pentru procesul de pace în Orientul Mijlociu, un important eveniment al vieții internaționale actuale.

Adresez cu acest prilej cele mai călduroase felicitări poporului prieten egiptean cu ocazia redobîndirii întregului Sinai și consolidării păcii dintre Egipt și Israel.

Doresc să reamintesc, în acest moment, inițiativa regretatului președinte Sadat, care a acționat cu înaltă responsabilitate pentru realizarea integrității teritoriale a Egiptului și pentru a asigura pacea și liniștea poporului egiptean.

Realizarea prevederilor Tratatului dintre Egipt și Israel demonstrează cu putere că este posibil ca, pe calea tratativelor, să se găsească soluții corespunzătoare celor mai complicate probleme, dacă se pornește de la principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne

și de la renunțarea la forță sau la amenințarea cu forța în raporturile între state.

În momentul de față, cînd în Orientul Mijlociu se menține o situație foarte încordată, este necesar să se dea dovadă de înaltă răspundere și să nu se întreprindă nimic care ar putea duce la un nou conflict.

În mod deosebit este necesar să se facă totul pentru realizarea unei păci globale prin retragerea Israelului din teritoriile ocupate în 1967 și soluționarea problemei poporului palestinian, pe baza dreptului la autodeterminare și formarea unui stat palestinian independent.

Este în interesul tuturor țărilor din Orientul Mijlociu să se asigure integritatea și suveranitatea tuturor statelor din regiune.

Urez ca revenirea întregului Sinai la Egipt să constituie un moment important pentru asigurarea păcii și progresului poporului egiptean și pentru o pace globală, justă și trainică în Orientul Mijlociu.

Fie ca aceasta să dea un nou imbold eforturilor pentru soluționarea pe calea tratativelor a tuturor conflictelor și problemelor dintre state, pentru promovarea unei politici de pace și colaborare, de dezarmare și independență, pentru lichidarea subdezvoltării și instaurarea noii ordini economice internaționale, pentru destindere și securitate internațională.

Adresez, încă o dată, cele mai calde felicitări poporului egiptean, președintelui Hosni Mubarak și îmi exprim dorința ca bunele relații de prietenie și colaborare romåno-egiptene să se dezvolte tot mai mult, în interesul celor două țări și popoare, al cauzei păcii și înțelegerii internaționale.

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI JAPONEZ „MAINICHI SHIMBUN"

— 27 aprilie 1982 —

ÎNTREBARE : *În ultima perioadă se discută tot mai intens despre accentuarea cursei înarmărilor dintre Statele Unite ale Americii și U.R.S.S., îndreptată spre obținerea superiorității nucleare. În luna iunie a.c. va avea loc cea de-a doua sesiune specială a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite dedicată dezarmării — eveniment ce va concentra atenția și interesul opiniei publice internaționale privind problemele păcii și dezarmării. În acest context am dori, domnule președinte, să cunoaștem poziția țării dumneavoastră cu privire la această problemă.*

RĂSPUNS : După cum se cunoaște, cursa înarmărilor a luat proporții deosebit de grave. Cheltuielile pentru înarmare au depășit 500 de miliarde dolari, iar pentru următorii ani se prevede o creștere continuă a acestora.

S-au acumulat, astfel, uriașe stocuri de armamente, și îndeosebi de armamente nucleare, care pot distruge de cîteva ori întreaga omenire. De aceea, se impun ca o necesitate vitală oprirea cursei înarmărilor, trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară.

Sesiunea specială a Organizației Națiunilor Unite din luna iunie a acestui an consacrată dezarmării trebuie să constituie un prilej pentru elaborarea unor măsuri concrete în direcția dezarmării.

România consideră că ar fi necesar să se oprească creșterea cheltuielilor militare la nivelul acestui an și să se treacă treptat la reducerea lor, pînă în 1985, cu cel puțin 10—15%. Totodată, ar fi necesar să se oprească și să se renunțe la noi experiențe nucleare, trecîndu-se, de asemenea, pe baza unui program și a unui acord între țările din toate zonele lumii, la reducerea echilibrată și sub control internațional a armamentelor, și în primul rînd a armamentelor nucleare.

În același timp, se impun o serie de măsuri privind oprirea manevrelor și demonstrațiilor militare, întărirea încrederii, pentru a se trece la desființarea blocurilor militare, în primul rînd a blocului N.A.T.O. și a Tratatului de la Varșovia.

În această privință considerăm că toate statele lumii, indiferent de mărime sau orînduire socială, trebuie să-și intensifice eforturile și să participe activ la oprirea cursei înarmărilor, la realizarea unei politici de pace, de independență națională.

ÎNTREBARE : *În anii '70 s-a lărgit și aprofundat conceptul privind destinderea, avînd ca scop eliminarea încordării internaționale și întărirea încrederii și colaborării dintre state. În ultima perioadă însă se constată o deteriorare a relațiilor internaționale și o revenire la războiul rece. V-am ruga, domnule președinte, să ne expuneți orientările fundamentale ale României privind relațiile dintre Est și Vest.*

RĂSPUNS : Este adevărat, în anii '70 s-au realizat o serie de pași concreți în direcția unei politici de destindere, dar, din păcate, spre sfîrșitul acestor ani și începutul anilor '80, în viața internațională s-a ajuns la o încordare

deosebit de gravă, ca urmare a politicii de menținere a sferelor de influență, de reîmpărțire a unor regiuni ale lumii în noi zone de influență și, totodată, ca urmare a accentuării unor acțiuni de forță, de amenințare cu forța în viața internațională.

Trebuie să menționez că sîntem într-o etapă de mari schimbări în raportul de forțe pe plan internațional, de realizare a unui nou echilibru între diferite state și grupări de state. De aceea, pînă la realizarea acestui nou echilibru pe o bază nouă, se poate să ne așteptăm încă la o serie de ciocniri, la o serie de noi momente de încordare în viața internațională.

În această situație este necesar să se facă totul pentru soluționarea tuturor problemelor litigioase dintre state numai pe calea tratativelor, pentru a se renunța cu desăvîrșire la calea militară, la folosirea forței și la amenințarea cu forța.

În acest context, România acționează pentru dezvoltarea relațiilor cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, considerînd că aceste relații trebuie să se bazeze pe principiile deplinei egalități în drepturi, pe respectul independenței și suveranității naționale, neamestecul în treburile interne și avantajul reciproc, precum și pe respectul dreptului fiecărui popor la dezvoltarea liberă, așa cum o dorește, fără nici un amestec din afară.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, la noi în țară este bine cunoscut faptul că dumneavoastră v-ați dedicat activitatea dezvoltării unor mai bune relații între națiuni.*

Deoarece v-ați întors recent din vizitele întreprinse în Republica Populară Chineză și Republica Populară Democrată Coreeană, vizite aflate în centrul atenției mondiale, și avînd în vedere importanța deosebită pentru viața internațională, în primul rînd pentru Asia, a viitorului relațiilor dintre Uniunea Sovietică și China populară, v-am ruga, domnule președinte, să ne comentați aceste vizite, refe-

rindu-vă la perspectiva îmbunătățirii relațiilor sovieto-chineze.

RĂSPUNS : Vizita pe care am întreprins-o în Republica Populară Chineză și Republica Populară Democrată Coreeană se înscrie în cadrul activității internaționale a României de dezvoltare a relațiilor cu toate statele lumii, dar în mod deosebit cu țările socialiste.

Trebuie să menționez că am ajuns la înțelegeri bune, atît în Republica Populară Chineză, cît și în Republica Populară Democrată Coreeană, cu privire la dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre România și țările respective.

În același timp, am discutat pe larg problemele actuale ale vieții internaționale și am ajuns la concluzii comune cu privire la intensificarea eforturilor pentru o politică de destindere, de pace, de independență națională a popoarelor.

Este bine cunoscut că Republica Populară Chineză are un rol tot mai însemnat în viața internațională, că relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză au o importanță deosebită pentru politica de destindere și de pace în lume.

România s-a pronunțat întotdeauna și se pronunță ferm pentru depășirea actualelor neînțelegeri, pentru normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

Impresia pe care o avem în urma vizitei este că sînt posibilități de a se merge în această direcție și că este în interesul atît al țărilor respective, cît și al politicii de destindere și de pace, în general, să se facă totul pentru începerea tratativelor și normalizarea relațiilor dintre cele două state. Avem convingerea că această înțelegere se va realiza.

ÎNTREBARE : *Politica externă independentă a României, de pace și colaborare între toate națiunile lumii este bine cunoscută și apreciată în Japonia. Am dori să cunoaștem, domnule președinte, care este originea acestei politici și care sînt principalele ei coordonate ?*

RĂSPUNS : În politica sa externă, România a pornit și pornește neabătut de la necesitatea întreținerii unor relații de colaborare activă cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Am considerat și considerăm că în actuala situație internațională, cînd în lume există și vor continua să existe în continuare state cu orînduiri sociale diferite, singura politică rațională este aceea a coexistenței pașnice între aceste state, pornind de la respectul dreptului fiecărui popor de a-și alege orînduirea socială pe care o dorește, de la principiile egalității, respectului independenței și neamestecului în treburile interne.

Noi avem ferma convingere că numai în condițiile unei păci trainice, ale unei colaborări active între toate statele lumii se poate asigura progresul economico-social al fiecărui popor, se pot asigura pacea și colaborarea internațională.

ÎNTREBARE : *Sîntem cu toții martorii uneia dintre cele mai profunde crize mondiale, caracterizată prin fenomene grave de stagnare economică, inflație și șomaj și care, într-un mod sau altul, afectează toate țările lumii, inclusiv România. Domnule președinte, am dori să cunoaștem care sînt, după părerea dumneavoastră, căile și mijloacele pentru ieșirea din această criză și cum apreciați stadiul actual și perspectivele relațiilor economice ale României cu țările occidentale ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, ne aflăm într-o perioadă de manifestare puternică a crizei economice mondiale, care a cuprins practic toate statele lumii, dar trebuie menționat că ea se resimte cel mai puternic în țările în curs de dezvoltare. Cauzele crizei sînt multiple. Printre acestea ar trebui menționate și creșterea puternică a prețurilor la petrol, dar și politica generală economică a țărilor dezvoltate, care nu a ținut și nu ține seama de interesele unei mari părți a

populației lumii — și, spunînd aceasta, mă refer la țările în curs de dezvoltare. Totodată, politica dobînzilor înalte a contribuit mult la accentuarea și prelungirea crizei economice.

Pentru depășirea crizei sînt necesare acțiuni hotărîte din partea tuturor statelor lumii în vederea reluării activității economice pe scară mondială. Aceasta necesită o abordare realistă a problemelor țărilor în curs de dezvoltare, pornind de la necesitatea unui ajutor eficace pentru dezvoltarea economico-socială a acestor țări, de la realizarea unei noi ordini economice internaționale.

Este, de asemenea, necesar să se adopte măsuri hotărîte de reducere a dobînzilor la nivelul de dinainte de 1978, pentru a permite folosirea creditului ca un mijloc de realizare a activității economice.

În ceea ce privește relațiile României cu țările occidentale, ele au cunoscut, în general, o dezvoltare importantă în anii anteriori. Actualmente se găsesc — aș putea spune — oarecum la un nivel de stagnare. Fără îndoială, acesta este și un rezultat direct al situației economice mondiale.

România — care dorește să continue programul de dezvoltare economico-socială a țării — urmărește să dezvolte în continuare relațiile cu alte state, și deci și cu țările capitaliste dezvoltate. Desigur însă, în condiții care să se bazeze pe egalitate și pe avantaj reciproc.

Sîntem preocupați și dorim ca în viitor să asigurăm un echilibru cît mai bun în relațiile comerciale, în balanța de plăți, și de aceea punem un accent deosebit în comerțul exterior, în schimburile economice cu alte state, deci și cu țările dezvoltate, pe un echilibru real al schimburilor de produse.

ÎNTREBARE : *Vizita de stat efectuată de Excelența Voastră împreună cu doamna Elena Ceaușescu în Japonia, în anul 1975, ca și vizita în România a prințului moștenitor Akihito și a prințesei Michiko, efectuată în 1979, în numele împăratului Japoniei, au pus bazele unor relații de prietenie, colaborare și respect reciproc între două țări cu sisteme social-politice diferite. Am dori, domnule președinte, să prezentăm opiniei publice japoneze aprecierea dumneavoastră cu privire la stadiul actual al raporturilor româno-japoneze și obiectivele care ar putea fi avute în vedere pentru amplificarea și lărgirea acestora.*

RĂSPUNS : Într-adevăr, relațiile dintre România și Japonia au cunoscut o dezvoltare puternică, iar vizita pe care am efectuat-o în 1975 în Japonia, precum și vizita prințului moștenitor în România au avut un rol important în extinderea colaborării dintre țările noastre.

Am realizat cîteva acțiuni de cooperare cu rezultate pozitive și care au dus la această dezvoltare puternică a relațiilor dintre țările noastre.

Toate acestea au demonstrat — și în cazul relațiilor dintre România și Japonia, ca și al relațiilor cu alte state — că deosebirile de orînduire socială nu constituie o piedică ; dimpotrivă, dacă se acționează de ambele părți în spiritul egalității și respectului reciproc, se pot asigura condiții necesare unei colaborări și chiar cooperări în producție cu rezultate bune.

În momentul de față se poate spune că în relațiile dintre România și Japonia a intervenit un moment de stagnare. Acesta este, fără îndoială, și o urmare a situației din economia mondială, dar și a faptului că s-a creat un dezechilibru între schimburile comerciale, îndeosebi pentru că s-a redus mult importul Japoniei din România.

Așa cum am menționat, România are în vedere să-și dezvolte în continuare economia națională, iar în acest cadru există reale posibilități pentru realizarea în continuare a unor schimburi comerciale largi între țările noastre. Dar este neapărat necesar să se ajungă la un echilibru al schimburilor, ca România să poată vinde mai multe produse în

Japonia, pentru a putea să asigure plata importurilor pe care dorește să le realizeze și, desigur, și restituirea unor credite ca urmare a dezechilibrului balanței comerciale din anii anteriori.

Și în relațiile cu Japonia, ca și în relațiile cu alte țări, noi dorim să realizăm o balanță echilibrată, și comercială, și de plăți.

Aș dori, în încheiere, să urez cititorilor ziarului dumneavoastră și, în general, poporului prieten japonez cele mai bune urări de prosperitate și de pace !

INTERVIU ACORDAT ZIARULUI „TA NEA" DIN GRECIA

— 29 aprilie 1982 —

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, dumneavoastră sînteți primul șef de stat care ați propus ca Balcanii să devină o zonă fără arme nucleare. Această problemă este din nou larg dezbătută și, ca atare, există noi propuneri pentru eliminarea armelor nucleare din întreaga zonă a Mării Mediterane, precum și de creare a altor zone denuclearizate în Europa.*

Avînd în vedere că în acest an se va desfășura la București Conferința balcanică, pe a cărei ordine de zi se vor afla, în primul rînd, probleme tehnice, credeți, domnule președinte, că agenda de lucru ar putea fi extinsă, cu scopul de a include și probleme politice, inclusiv transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii și înțelegerii, lipsită de arme nucleare ? Aveți propuneri sau puncte de vedere specifice în aceste probleme ?

RĂSPUNS : România s-a pronunțat, într-adevăr, de mult timp pentru îmbunătățirea relațiilor între statele balcanice, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a colaborării pașnice, fără arme nucleare. În ultimii ani, și

mai cu seamă în ultima vreme, această problemă este tot mai amplu dezbătută de cercuri tot mai largi din toate țările din Balcani. În același timp, sînt numeroase propuneri cu privire la o extindere a acestei zone la Mediterana și înfăptuirea de zone denuclearizate și în alte regiuni ale Europei.

Avînd în vedere acumularea tot mai mare de armament nuclear în Europa, perspectiva amplasării de rachete cu rază medie de acțiune și dezvoltarea celor existente, se poate spune că toate acestea creează premisele necesare pentru a se acționa cu mai multă hotărîre și, în același timp, cu mai multă perspectivă în vederea realizării și în Balcani și în altă parte a Europei a unor zone denuclearizate. Ele oferă, totodată, posibilitatea de a acționa pentru oprirea amplasării în Europa de rachete cu rază medie de acțiune, pentru retragerea celor existente, pentru o Europă fără rachete nucleare.

În ce privește conferința ce urmează să aibă loc în acest an la București, ea își propune să abordeze problema importantă a colaborării în domeniul materiilor prime și energiei, pornind de la necesitatea ca țările din Balcani să-și poată satisface într-o măsură mai mare necesitățile de energie și de materii prime în scopul dezvoltării lor economico-sociale, al ridicării bunăstării fiecărui popor.

Avînd în vedere obiectivele pe care și le propune această conferință, nu cred că este posibil ca pe ordinea ei de zi să fie înscrise și alte probleme. Fără îndoială că în cadrul dezbaterilor privind cooperarea în domeniul materiilor prime și energiei se poate discuta, în general, și despre ceea ce trebuie făcut pentru a nu se admite amplasarea de rachete sau de armamente nucleare în Balcani, și, în general, în Europa.

Dar problema armamentelor nucleare și transformarea Balcanilor într-o zonă fără asemenea armamente, într-o zonă a păcii trebuie să facă obiectul unei conferințe speciale, care trebuie bine pregătită.

Consider că în actualele împrejurări există posibilitatea realizării unei asemenea întîlniri, a organizării unei asemenea reuniuni.

INTREBARE : *Domnule președinte, cum sînt apreciate în România noile poziții ale Greciei în politica externă, inclusiv declarațiile primului ministru, Andreas Papandreu, privind necesitatea unei Europe unite, fără blocuri militare, menită să ajute la destinderea în Balcani, în Europa și în lumea întreagă ?*

RĂSPUNS : Aș dori, în primul rînd, să menționez că România și Grecia au discutat în mai multe rînduri problemele dezarmării, problemele Balcanilor, Europei și realizării unei păci trainice în întreaga lume. În multe probleme, pozițiile țărilor noastre sînt identice sau foarte apropiate.

Pornind de la aceasta, am salutat și dăm o apreciere deosebită declarațiilor primului ministru grec, Papandreu, cu privire la necesitatea desființării blocurilor militare.

Aș dori să menționez că România s-a pronunțat și se pronunță ferm pentru a se ajunge la desființarea concomitentă atît a Tratatului de la Varșovia, cît și a Pactului N.A.T.O. Aceasta ar corespunde pe deplin intereselor țărilor europene, și cu atît mai mult țărilor din Balcani.

Considerăm că țările noastre — România și Grecia — împreună cu celelalte țări europene ar trebui să acționeze cu mai multă hotărîre în direcția îmbunătățirii relațiilor și dezvoltării încrederii între țările europene. Mai cu seamă trebuie îmbunătățite relațiile între țările care fac parte din cele două blocuri, pentru crearea condițiilor necesare trecerii la desființarea blocurilor militare și realizării în Europa a unor raporturi de deplină egalitate, de respect al independenței și suveranității naționale, de neamestec în treburile interne și de renunțare la forță sau la amenințarea cu forța în soluționarea oricăror probleme litigioase dintre state.

În acest scop, noi considerăm că este posibil și necesar pentru popoarele europene de a ajunge la o mai bună colaborare, și chiar la o unitate, bazate, desigur, pe respectul orînduirii sociale diferite din țările europene, dar și pe o conlucrare activă economică, tehnico-științifică, culturală, pe înfăptuirea principiilor din documentele semnate la Helsinki cu privire la o Europă a colaborării pașnice, care poate avea un rol important în viața internațională, în politica de destindere în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, în timpul recentei întîlniri cu șeful statului turc, generalul Evren, ați sugerat organizarea unei conferințe la nivel înalt a țărilor balcanice. Puteți să vă referiți mai pe larg la modul cum vedeți această conferință și la problemele ce ar putea fi supuse dezbaterii ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, în cadrul întîlnirii și convorbirilor cu șeful statului turc, generalul Evren, am discutat problema relațiilor dintre țările balcanice, problema dezvoltării colaborării și încrederii și, în acest cadru, necesitatea organizării unei conferințe la nivel înalt a țărilor balcanice. Dealtfel, aș dori să menționez că despre necesitatea unei asemenea conferințe au vorbit și alți conducători balcanici și consider că există condițiile pentru a ne gîndi la pregătirea și organizarea unei asemenea întîlniri.

Desigur, s-ar putea avea în vedere o discuție mai generală cu privire la stadiul actual al relațiilor dintre țările balcanice, la necesitatea soluționării pe calea tratativelor a unor probleme existente între unele țări în vederea dezvoltării încrederii și bunei vecinătăți, a unei cooperări mai largi, economice, tehnico-științifice și culturale, și măsurile ce trebuie luate în vederea realizării în Balcani a unei zone fără arme nucleare.

După părerea mea, tocmai în actualele împrejurări internaționale este necesar ca țările din Balcani, conducătorii lor să se întîlnească și să stabilească împreună cum

să acționeze în interesul popoarelor lor, al cauzei păcii și colaborării în Europa și în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Relațiile dintre Grecia și România sînt foarte prietenești. Apreciați că există posibilități pentru îmbunătățirea acestora ? Considerați că apartenența celor două țări la sisteme politice și la alianțe militare diferite ar putea crea unele bariere pentru relații mai bune, pentru o cooperare crescîndă ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, relațiile dintre România și Grecia au cunoscut o dezvoltare puternică. Ele au, dealtfel, tradiții îndelungate și putem spune că astăzi sînt deosebit de prietenești. Am realizat un progres important pe calea dezvoltării colaborării economice, tehnico-științifice și culturale. Cred că există posibilități să obținem o dezvoltare și mai puternică a acestei colaborări și am convingerea că în cursul vizitei pe care o voi face în curînd în Grecia, al convorbirilor cu președintele Karamanlis, cu primul ministru Papandreu vom reuși să identificăm noi posibilități privind extinderea colaborării dintre țările noastre și, desigur, inclusiv asupra unor probleme ale vieții internaționale.

Deși țările noastre au orînduiri sociale diferite și aparțin unor alianțe militare diferite, ele au găsit calea unei colaborări bazate pe principiile egalității, respectului reciproc al independenței și neamestecului în treburile interne. Consider că ceea ce am realizat pînă acum demonstrează cu putere că există posibilitatea ca între țările noastre — și în general între țări cu orînduiri sociale diferite și chiar aparținînd unor blocuri militare diferite — să se dezvolte relații puternice de încredere, de conlucrare, atunci cînd se pornește de la principiile egalității, de la dorința de a depăși anumite bariere și de a servi interesele prieteniei dintre popoare, ale cauzei păcii și colaborării.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, care sînt opiniile dumneavoastră în problema cipriotă și care sînt procedurile care considerați că ar putea conduce la o soluție ? Guvernul grec insistă pentru internaționalizarea problemei și aceasta ar putea să nu fie împotriva ideii unei conferințe internaționale în problema Ciprului. Care este poziția României în această problemă ?*

RĂSPUNS : România s-a pronunțat totdeauna pentru soluționarea problemelor cipriote pe calea tratativelor între cele două comunități, astfel încît ea să ducă la asigurarea independenței Ciprului, la păstrarea caracterului său de țară nealiniată.

Nu doresc acum să mă pronunț asupra intențiilor guvernului grec privind internaționalizarea problemei cipriote, cu atît mai mult cu cît în curînd urmează să mă aflu în Grecia și, fără îndoială, vom avea un schimb de păreri asupra acestor probleme.

Doresc să menționez încă o dată că România consideră și se pronunță și în problema Ciprului, ca și în alte probleme, pentru soluționarea lor direct de către părțile interesate. Aceasta este calea cea mai scurtă și cea mai sigură pentru asigurarea unei independențe a popoarelor respective.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, dumneavoastră aveți un punct de vedere propriu privind situația din Polonia. Care sînt, în opinia dumneavoastră, cauzele politice și economice ale acestei crize ?*

Considerați că situația actuală din Polonia afectează în mare măsură viața internațională ?

RĂSPUNS : România consideră că problemele din Polonia sînt de ordin intern și trebuie soluționate de forțele politice, de poporul polonez, fără nici un amestec din afară. Nu doresc să mă refer acum la cauzele politice și economice care au dus la această situație, deoarece consider că aceasta trebuie să o facă în primul rînd forțele

politice, guvernul, poporul polonez, care sînt în situația de a cunoaște cel mai bine ce s-a întîmplat și de ce s-a ajuns aici.

Consider că măsurile de sancțiuni economice împotriva Poloniei sînt nejustificate, că ele nu fac decît să ridice noi greutăți în calea normalizării situației din Polonia. Ele sînt, de fapt, incompatibile cu relațiile de egalitate, de respect al independenței și de neamestec în treburile interne ale unei țări. Desigur, asemenea măsuri sînt de natură să contribuie într-o anumită măsură la înrăutățirea relațiilor din Europa și, în general, din viața internațională.

Noi considerăm că este necesar ca toate statele să se abțină și să nu intervină în nici un fel în problemele Poloniei, să fie lăsat poporul polonez să-și soluționeze problemele, să asigure dezvoltarea socialistă a Poloniei, condițiile ca Polonia să-și poată îndeplini în continuare rolul său important în viața internațională în Europa și în întreaga lume. Aceasta corespunde atît intereselor poporului polonez, dar și intereselor colaborării și securității europene, ale păcii în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Care este opinia dumneavoastră cu privire la recentele acțiuni ale Israelului și care sînt, după părerea dumneavoastră, premisele soluționării problemelor din Orientul Apropiat ?*

RĂSPUNS : România consideră că actuala încordare din Orientul Mijlociu, acțiunile întreprinse de Israel împotriva populației palestiniene și acțiunile din sudul Libanului sînt de natură să agraveze situația și să creeze noi pericole pentru accentuarea conflictului din această zonă.

După părerea mea, în actualele împrejurări este necesar să se facă totul pentru a nu se agrava situația din Orientul Mijlociu, să se acționeze în direcția unei păci globale, bazată pe retragerea Israelului din teritoriile ocupate în 1967 și pe soluționarea problemei poporului pales-

tinian, inclusiv prin crearea unui stat palestinian independent.

În această direcție, apare necesitatea de a se ajunge la organizarea unei conferințe internaționale cu participarea tuturor celor interesați, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei, în vederea realizării unui acord acceptabil pentru toate părțile, care să asigure, în același timp, suveranitatea și integritatea tuturor statelor din zonă, o pace trainică, bazată pe respectul dreptului fiecărui popor la autodeterminare, deci și dreptul poporului palestinian la un stat propriu.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, nu încape îndoială că există o încordare în viața internațională. Care sînt, potrivit părerii dumneavoastră, „zonele fierbinți", ce creează cele mai mari pericole pentru pacea internațională ? Ce inițiative ar putea fi întreprinse pe plan internațional sau pe care dumneavoastră ați dori să le promovați, menite să ducă la reinstaurarea climatului destinderii ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, în viața internațională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă. Aceasta este rezultatul direct al unor acțiuni în vederea menținerii și reîmpărțirii zonelor de influență, dar, în același timp, este și rezultatul marilor schimbări ce au loc în lume, al faptului că vechiul echilibru este în schimbare și urmează să se creeze un echilibru nou pe plan mondial, bazat pe o diversificare a zonelor de putere, ca să spun așa.

În același timp, trebuie să avem în vedere că, practic, colonialismul în forma sa clasică a fost lichidat, că noile state care au apărut fac totul pentru a-și consolida independența și ele au de pe acum un rol tot mai important în viața internațională. Conflictele și încordarea care au loc în diferite zone ale lumii sînt determinate nemijlocit de toate aceste stări de lucruri și se poate spune că pînă la realizarea noului echilibru, pînă la o stabilitate în raportul de forțe se mai pot ivi divergențe și conflicte, așa cum s-a întîmplat, dealtfel, recent între Marea Britanie și Argentina.

În asemenea împrejurări, România consideră că este necesar să se dea dovadă de multă atenție și, am putea spune, chiar de multă înțelepciune, să se acționeze în spiritul celei mai depline răspunderi, de a nu se întreprinde acțiuni care să ducă la noi conflicte. Evenimentele demonstrează că este foarte ușor să se înceapă un conflict, dar este foarte greu — fiindcă intervin pe urmă multe probleme — să se ajungă la încetarea, la soluționarea lui.

De aceea, noi considerăm că trebuie făcut totul pentru soluționarea oricărui conflict dintre state numai și numai prin tratative pașnice. Oricît de mult timp ar necesita acestea, oricîtă răbdare ar fi necesară, este incomparabil mai în folosul popoarelor respective, al cauzei păcii de a se acționa numai și numai pe calea tratativelor.

Consider deci necesar să se acționeze hotărît pentru oprirea actualelor conflicte și soluționarea lor pe cale politică, prin tratative. Am în vedere atît conflictele, cît și problemele litigioase din diferite zone ale lumii.

Aș dori să menționez în mod deosebit problemele din Europa. Mă refer — și doresc să o repet în acest cadru — la hotărîrea privind amplasarea de noi rachete nucleare în Europa, de dezvoltare a celor existente. Am putea spune că, de fapt, prin arsenalul uriaș de armamente, inclusiv nucleare, acumulate în Europa, zona cea mai fierbinte se găsește pe continentul nostru și este necesar să facem totul pentru a opri amplasarea noilor rachete și a determina trecerea la retragerea și distrugerea celor existente, pentru încheierea cu succes a Reuniunii de la Madrid și convocarea unei conferințe a încrederii și dezarmării în Europa.

În acest sens, m-aș referi la uriașele manifestări care au avut și au loc în multe state europene, care au avut loc și în România, cu privire la dezarmare și la pace. Con-

sider că este mai necesar ca oricînd să intensificăm şi să sprijinim aceste acţiuni. Ele au determinat, se poate spune, o anumită reţinere din partea unor guverne, au atras atenţia multor state că este necesar să nu se angajeze pe calea cursei înarmărilor.

Noi avem în vedere să folosim sesiunea Organizaţiei Naţiunilor Unite din iunie acest an cu privire la dezarmare pentru a determina adoptarea unor măsuri concrete de oprire a cursei înarmărilor, de trecere la dezarmare, şi în primul rînd la dezarmarea nucleară.

Vorbim de zone fierbinţi, dar de fapt, în momentul de faţă, problema fundamentală este aceea a războiului sau a păcii.

Mai mult ca oricînd trebuie să facem totul pentru o politică de pace, de independenţă naţională.

ÎNTREBARE : *Domnule preşedinte, România este singura ţară socialistă europeană care menţine relaţii apropiate cu China. De fapt, recent v-aţi întors dintr-o vizită în China. Aţi remarcat schimbări în politica externă a Chinei ? Există speranţe că diferenţele ce separă Uniunea Sovietică şi China ar putea fi depăşite într-un viitor apropiat ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România întreţine relaţii bune de colaborare pe multiple planuri cu China, dar nu aş avea pretenţia că sîntem singura ţară socialistă europeană în această privinţă. Există şi alte ţări care au relaţii bune cu Republica Populară Chineză şi, într-o măsură sau alta, există relaţii între China şi toate ţările socialiste din Europa.

Am vizitat, într-adevăr, nu de mult China. Aş putea spune că şi această vizită s-a încheiat cu rezultate bune. De comun acord cu prietenii chinezi, am caracterizat-o chiar o vizită de importanţă istorică pentru relaţiile dintre Partidul Comunist Român şi Partidul Comunist Chinez,

dintre Republica Socialistă România şi Republica Populară Chineză.

În cursul vizitei am putut să constat cu multă satisfacţie progresele şi preocupările conducerii chineze, ale poporului chinez pentru dezvoltarea economico-socială, pentru construcţia societăţii socialiste, aşa cum am putut să constat cu multă satisfacţie că în problemele fundamentale ale dezarmării, ale păcii şi independenţei naţionale ţările noastre au poziţii comune şi sînt hotărîte să-şi aducă contribuţia la realizarea unei politici de pace.

Dintotdeauna România s-a pronunţat pentru depăşirea divergenţelor dintre Uniunea Sovietică şi China şi consider că în momentul de faţă sînt condiţii mai favorabile pentru a se acţiona şi a se obţine progrese pe această cale, pentru normalizarea relaţiilor între aceste două mari ţări socialiste. O îmbunătăţire şi normalizarea relaţiilor dintre China şi Uniunea Sovietică ar corespunde nu numai intereselor celor două ţări, nu numai intereselor ţărilor socialiste, dar şi intereselor generale ale politicii de destindere, de pace, de colaborare internaţională.

ÎNTREBARE : *Domnule preşedinte, aveţi un mesaj pe care aţi dori să-l transmiteţi poporului grec ?*

RĂSPUNS : Sînt bucuros că peste cîteva zile voi vizita din nou Grecia, voi avea prilejul să mă întîlnesc cu cetăţenii Greciei prietene, să cunosc preocupările, munca, succesele obţinute în dezvoltarea economico-socială.

Aş dori să profit de acest prilej şi să adresez poporului prieten grec un mesaj de prietenie, cele mai bune urări de succes în dezvoltarea sa economico-socială, în ridicarea bunăstării, în realizarea unei păci trainice !

INTERVIU ACORDAT POSTULUI NAȚIONAL AL TELEVIZIUNII ELENE

— *29 aprilie 1982* —

ÎNTREBARE : *Considerați, domnule președinte, că existența unui guvern socialist în Grecia creează condiții mai favorabile pentru dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre ?*

RĂSPUNS : Relațiile dintre România și Grecia au vechi tradiții și ele s-au bazat totdeauna pe respect reciproc, pe o colaborare bazată pe principiile egalității și avantajului reciproc.

Aș putea spune că în ultimii ani aceste relații au cunoscut o dezvoltare puternică, îndeosebi în perioada în care președintele Karamanlis a condus guvernul Greciei. Deci, am ajuns la un stadiu în relațiile dintre România și Grecia pe care îl pot caracteriza ca deosebit de bun.

Fac această apreciere și avînd în vedere că actualmente în Grecia este un guvern socialist, condus de primul ministru Papandreu, care, de asemenea, a vizitat România și cu care am avut convorbiri cu privire la relațiile dintre România și Grecia. Consider deci că în ase-

menea împrejurări sînt condiții și mai favorabile pentru a extinde o colaborare multilaterală dintre țările noastre.

Desigur, am în vedere, în primul rînd, o dezvoltare a relațiilor economice, tehnico-științifice, culturale, dar și o conlucrare pe plan internațional, în problemele Balcanilor, în problemele Europei, ale politicii de destindere, de pace și independență națională.

ÎNTREBARE : *Vedeți obstacole deosebite în realizarea colaborării balcanice multilaterale ?*

RĂSPUNS : Actualmente, între țările balcanice s-a ajuns la o dezvoltare satisfăcătoare, aș putea spune, a colaborării, deși mai sînt încă între unele țări o serie de probleme ce trebuie soluționate.

Cu toate acestea, consider că există reale posibilități pentru depășirea acestor probleme, pentru dezvoltarea unei colaborări multilaterale între țările balcanice, atît în domeniile economic, științific, cultural, precum și în realizarea unei zone a păcii și colaborării, fără arme nucleare.

ÎNTREBARE : *Care este opinia dumneavoastră, domnule președinte, despre problemele Mării Egee și Ciprului ? Apreciați că România ar putea contribui la soluționarea acestor probleme ?*

RĂSPUNS : Problemele existente în Marea Egee și în mod concret în relațiile dintre Grecia și Turcia, ca și problemele Ciprului pot fi, după părerea mea, soluționate prin tratative directe între țările interesate.

Desigur, în ce privește problemele Mării Egee este necesar să se pornească de la principiile bunei vecinătăți, de la respectul independenței și suveranității reciproce, de la dorința de a se ajunge la o soluționare acceptabilă pentru ambele părți, care să întărească colaborarea între Grecia și Turcia și să contribuie la dezvoltarea colaborării în Balcani.

În ce privește Ciprul, este necesar ca cele două comunități să rezolve problemele prin tratative directe între

ele, să se ajungă la retragerea trupelor străine din Cipru și la realizarea unui Cipru independent și nealiniat. Aceasta este în interesul populației din Cipru, în interesul relațiilor dintre Grecia și Turcia, dar și în interesul păcii în Balcani, în Europa în general.

ÎNTREBARE : *Criza economică mondială afectează toate țările lumii, inclusiv țara dumneavoastră. Cît de serioasă este problema și care sînt măsurile pe care le aveți în vedere pentru contracararea efectelor crizei ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, criza economică mondială a cuprins toate statele lumii și ea continuă să se adîncească. Cauzele care au dus la aceasta sînt multiple. Printre acestea m-aș referi la existența unei mari deosebiri în dezvoltarea țărilor bogate și țărilor sărace, la faptul că decalajul dintre acestea s-a mărit. În al doilea rînd, la creșterea deosebit de mare, într-o perioadă, a prețurilor petrolului, la care trebuie adăugată politica dobînzilor foarte înalte, care constituie o piedică în realizarea investițiilor și a altor activități economice.

Toate acestea pun la ordinea zilei necesitatea unor acțiuni ferme, hotărîte ale tuturor statelor în vederea soluționării respectivelor probleme. Am în vedere, în primul rînd, realizarea unei noi ordini economice internaționale, un sprijin puternic pentru țările în curs de dezvoltare în vederea unui progres mai rapid al acestora, ceea ce va contribui la relansarea întregii activități economice. Desigur, aceasta trebuie realizată pe baza egalității, a accesului larg — și în condiții avantajoase — la tehnologiile moderne, printr-o politică rațională de prețuri. De asemenea, este necesar să se acționeze pentru o mai mare stabilitate a prețurilor la materii prime, inclusiv la petrol, pentru un raport mai bun al prețurilor materiilor prime și ale produselor fabricate, precum și pentru o reducere substanțială, rațională a dobînzilor, spre a favoriza

folosirea mijloacelor financiare în scopul relansării activității economice mondiale.

ÎNTREBARE : *Problema Poloniei a provocat mari îngrijorări atît în Răsărit, cît și în Apus. Care este poziția României în ceea ce privește situația poloneză ?*

RĂSPUNS : Problemele Poloniei sînt rezultatul unor stări de lucruri interne și, ca atare, ele trebuie să fie soluționate de către polonezi, fără nici un amestec din afară.

Consider că agitația făcută în jurul problemelor Poloniei, unele măsuri economice împotriva Poloniei și a altor țări nu sînt de natură să contribuie la soluționarea de către polonezi a problemelor care au apărut. Dimpotrivă, ele ridică noi greutăți și, totodată, duc la o accentuare a încordării internaționale.

De aceea, România consideră că trebuie să se renunțe la orice măsuri discriminatorii, să se pornească de la necesitatea ca problemele Poloniei să fie soluționate de forțele politice, de poporul polonez însuși, fără nici un amestec din afară, să se acționeze în direcția sprijinirii Poloniei în dezvoltarea sa pe calea socialismului, în a-și aduce contribuția la destindere, la pace și colaborare în Europa și în întreaga lume.

ÎNTREBARE : *Sub conducerea dumneavoastră, domnule președinte, România joacă un rol major în lupta pentru pace în Europa. Întrucît și România aparține unui pact militar, vă rugăm, domnule președinte, să ne spuneți cum apreciați viitorul pactelor militare ?*

RĂSPUNS : Într-adevăr, România se pronunță ferm pentru destindere, pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, pentru o politică de pace în Europa și în întreaga lume.

În mod deosebit sîntem preocupați și considerăm că este de datoria tuturor țărilor europene să acționeze pen-

tru a opri amplasarea de rachete cu rază medie de acțiune în Europa, pentru a se trece la retragerea și distrugerea celor existente, pentru realizarea unei Europe fără rachete nucleare.

Într-adevăr, existența blocurilor militare constituie un factor negativ în desfășurarea luptei pentru dezarmare și pentru pace. România s-a pronunțat, dealtfel, totdeauna pentru a se trece la desființarea concomitentă atît a N.A.T.O. cît și a Pactului de la Varșovia, considerînd că existența lor constituie astăzi un anacronism.

Dealtfel, niciodată ele nu au fost necesare Europei și lumii, dar cu atît mai mult astăzi ele trebuie să fie desființate.

Locul lor trebuie să-l ia o colaborare bazată pe principiile egalității, respectului independenței și suveranității, neamestecului în treburile interne, renunțării la forță și la amenințarea cu forța.

ÎNTREBARE : *Domnule președinte, în preajma vizitei dumneavoastră la Atena doriți să transmiteți un mesaj poporului grec prin intermediul televiziunii ?*

RĂSPUNS : Aștept cu multă plăcere să efectuez noua vizită în Grecia, să pot cunoaște din preocupările și viața poporului prieten grec. Aș dori pe această cale să anticipez și să adresez poporului prieten grec un salut călduros, cele mai bune urări de succes pe calea dezvoltării economico-sociale, în întărirea independenței și suveranității, a bunăstării, progresului și păcii !

TOAST LA DINEUL OFICIAL OFERIT ÎN ONOAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI A TOVARĂȘEI ELENA CEAUȘESCU DE CĂTRE PREȘEDINTELE REPUBLICII ELENE, CONSTANTIN KARAMANLIS

Cu prilejul vizitei de stat în Grecia

— *4 mai 1982* —

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

Ne face o deosebită plăcere să ne aflăm din nou pe pămîntul ospitalier al Republicii Elene și să vă adresăm, cu acest prilej, dumneavoastră, domnule președinte, și întregului popor grec prieten un salut călduros și cele mai bune urări.

Vizita pe care o facem astăzi este o nouă expresie a bunelor relații dintre țările și popoarele noastre, a dorinței comune de a conlucra tot mai larg, de a ridica pe noi trepte tradiționalele legături de prietenie și colaborare dintre ele.

Ne bucură să constatăm, domnule președinte, că, în cadrul vizitelor reciproce, al întîlnirilor și convorbirilor purtate împreună la Atena și București, am stabilit relații personale prietenești, sincere și trainice, care au avut și au un rol important în dezvoltarea colaborării și conlucrării româno-elene. În spiritul și pe baza înțelegerilor convenite cu aceste prilejuri, s-au intensificat contactele

politice, au sporit schimburile comerciale — al căror volum a crescut, în perioada 1976—1981, de circa 2,5 ori —, s-a extins cooperarea economică, tehnico-științifică și culturală.

Consider însă că potențialul economic, tehnic și științific, în continuă creștere, al României și Greciei oferă, în continuare, noi posibilități pentru extinderea acestei colaborări, în folosul ambelor popoare, al cauzei păcii și colaborării internaționale.

Domnule președinte,

Ca țări vecine și prietene, situate în aceeași zonă geografică, România și Grecia au, în mod firesc, multe interese comune. Ele sînt profund interesate să conlucreze activ pentru promovarea unei atmosfere politice de încredere, destindere și largă colaborare în Balcani, în Europa și în lume, care să le permită lor, cît și celorlalte popoare să-și consacre din plin eforturile în direcția asigurării progresului economic și social, în condiții de pace și securitate.

Ne preocupă profund actuala situație internațională, care continuă să fie deosebit de complexă și contradictorie. Ne aflăm — se poate spune — într-o etapă de mari schimbări pe plan mondial, de realizare a unui nou echilibru între state și grupări de state și, pînă la înfăptuirea acestui echilibru, ne putem aștepta la noi ciocniri, la noi momente de încordare în viața internațională. Criza economică mondială — care se adîncește continuu, afectînd practic toate țările —, ca și cursa înarmărilor agravează și mai mult situația internațională, creînd uriașe pericole la adresa securității și independenței popoarelor, a păcii întregii lumi.

În actualele împrejurări — cînd problema centrală a epocii pe care o trăim este aceea a păcii sau a războiului — este mai imperios ca oricînd ca popoarele să-și unească eforturile și să conlucreze tot mai strîns pentru oprirea

agravării încordării internaționale, pentru reluarea și continuarea politicii de destindere și pace.

România — ca și Grecia, dealtfel — acordă o atenție deosebită situației de pe continent. Sîntem hotărîți să depunem toate eforturile pentru ca, la reluare, Reuniunea de la Madrid să se desfășoare cu rezultate pozitive, să ducă la convocarea unei conferințe consacrate încrederii și dezarmării pe continent, la asigurarea continuității procesului de colaborare și securitate în Europa.

Pornind de la realitatea că pe continentul nostru s-au acumulat uriașe cantități de arme nimicitoare, România militează cu hotărîre pentru oprirea amplasării rachetelor cu rază medie de acțiune și trecerea la retragerea celor existente, pentru eliminarea definitivă a armelor nucleare din Europa și reducerea treptată a tuturor armamentelor, sub un control internațional efectiv.

Considerăm că este în interesul tuturor popoarelor acestui continent să se facă totul pentru o Europă fără arme nucleare, o Europă unită, bazată pe respectarea orînduirii sociale din fiecare țară, o Europă a colaborării, securității și păcii !

Acordăm o atenție deosebită situației din Balcani. Ne pronunțăm pentru soluționarea pe calea tratativelor a tuturor problemelor care mai există între țările acestei regiuni, pentru dezvoltarea colaborării și bunei vecinătăți, pentru transformarea Balcanilor într-o zonă a conviețuirii pașnice, fără arme nucleare. Aș dori să menționez că, în ce o privește, România nu are nici un fel de probleme cu nici un stat balcanic, ci are relații bune, de colaborare, cu toate aceste state. Apreciem că este necesar să fie intensificate eforturile pentru soluționarea justă și durabilă, pe calea tratativelor, a problemei Ciprului, pornindu-se de la necesitatea asigurării independenței, securității și integrității teritoriale a acestei țări, a conviețuirii pașnice a celor două comunități cipriote. România consideră că există condițiile necesare pentru realizarea unei întîlniri la nivel înalt a

statelor din Balcani, consacrată discutării căilor și modalităților practice de depășire a problemelor existente, ale întăririi încrederii, colaborării și păcii. Aceasta s-ar înscrie, fără îndoială, ca un important act pozitiv în viața popoarelor noastre, în viața întregului continent.

Interesele păcii și securității popoarelor cer să se renunțe definitiv la calea armelor, la confruntări militare. Viața arată că nu există probleme — oricît de dificile ar fi ele — care să nu poată fi soluționate pe cale pașnică, prin tratative, dacă se pornește de la dreptul fiecărui popor de a se dezvolta liber și independent, fără nici un amestec din afară.

Imperativul cel mai arzător al zilelor noastre este oprirea cursei înarmărilor, trecerea la măsuri concrete de dezarmare, și în primul rînd de dezarmare nucleară. Acordăm, în acest sens, o atenție deosebită apropiatei sesiuni a Organizației Națiunilor Unite consacrate dezarmării și dorim să ne aducem întreaga contribuție la luarea unor hotărîri și măsuri concrete în cadrul acesteia.

Apreciem, de asemenea, că este necesar să se depună eforturi mai energice în vederea lichidării subdezvoltării, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaționale, bazată pe deplină egalitate și echitate.

Considerăm că trebuie să crească și mai mult rolul și contribuția Organizației Națiunilor Unite, a celorlalte organizații internaționale la soluționarea problemelor lumii de azi, cu participarea egală a tuturor statelor, indiferent de mărime sau orînduire socială.

Doresc să subliniez, cu satisfacție, colaborarea bună dintre România și Republica Elenă în cadrul Organizației Națiunilor Unite și în alte organisme internaționale și îmi exprim convingerea că această conlucrare se va amplifica și mai mult, în interesul celor două popoare, al cauzei destinderii și păcii în lume.

Aș vrea, în încheiere, să exprim convingerea și dorința ca și această vizită, convorbirile cu dumneavoastră, domnule președinte, să contribuie la dezvoltarea în continuare a relațiilor dintre țările noastre, precum și la întărirea colaborării și păcii în Balcani, în Europa și în întreaga lume.

Cu această convingere, doresc să toastez :

— în sănătatea și pentru fericirea dumneavoastră, domnule președinte ; în sănătatea domnului prim-ministru; pentru progresul și prosperitatea poporului elen prieten ; pentru prietenia și colaborarea româno-elenă.

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze)*

TOAST
LA DEJUNUL OFERIT ÎN ONOAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU, PREŞEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ŞI A TOVARĂŞEI ELENA CEAUŞESCU DE CĂTRE PRIMUL MINISTRU ELEN, ANDREAS PAPANDREU, ŞI SOŢIA SA, DOAMNA MARGARETA PAPANDREU

Cu prilejul vizitei de stat în Grecia

— *5 mai 1982* —

Domnule prim-ministru,

Doamnelor şi domnilor,

Tovarăşi,

Aş dori să exprim mulţumirile mele, ale tovarăşei mele şi ale celorlalţi tovarăşi care mă însoţesc pentru primirea ospitalieră şi pentru cuvintele rostite de dumneavoastră, domnule prim-ministru, la adresa poporului român, a politicii sale de pace şi colaborare.

Sînt bucuros că avem prilejul să ne întîlnim, de data aceasta la Atena, în condiţiile noi cînd dumneavoastră îndepliniţi funcţia de prim-ministru.

Am avut convorbiri la Bucureşti asupra multor probleme. Astăzi, dumneavoastră ocupaţi funcţia de conducere, care hotărăşte politica internă şi externă a Greciei. Noi am salutat cu bucurie opţiunea dumneavoastră de dezvoltare pe calea societăţii socialiste. Înţelegem, desigur, că aceasta porneşte de la specificul şi problemele Greciei, că trecerea unei ţări sau alteia, sub o formă sau alta, pe

calea socialismului nu se poate face decît ţinînd seama de condiţiile şi realităţile din fiecare ţară. Desigur, ca ţară socialistă, vă urăm succes pe acest drum.

Am discutat astăzi problemele colaborării dintre ţările noastre. Am ajuns la multe concluzii comune şi vom semna în cursul vizitei un document comun cu privire la colaborarea economică, tehnico-ştiinţifică pe termen lung. Relaţiile noastre sînt foarte bune, aş putea spune. În ultimii zece ani, ele au cunoscut o dezvoltare foarte puternică. Este adevărat că ele se bazează pe vechi şi tradiţionale legături între popoarele noastre. Pornind de aici, este de înţeles că, oricare ar fi condiţiile, popoarele noastre trebuie să conlucreze, să dezvolte colaborarea şi să acţioneze împreună. Cum se spune la noi — probabil şi la dumneavoastră —, popoarele noastre s-au cunoscut şi la bine şi la rău şi întotdeauna au înţeles că conlucrarea şi colaborarea lor sînt în interesul reciproc şi nu sînt îndreptate împotriva altora, ci, dimpotrivă, sînt în interesul colaborării şi prieteniei şi cu alţii. De aceea, am convingerea că dumneavoastră şi guvernul dumneavoastră veţi acţiona în aşa fel încît relaţiile dintre popoarele noastre să cunoască noi dimensiuni pe toate planurile. Aceasta răspunde intereselor ambelor noastre popoare, cît şi păcii şi colaborării în Balcani, în Europa şi în lume.

V-aţi referit la o serie de probleme internaţionale. Este adevărat, sîntem într-o epocă de încordare deosebită ; în lume se produc schimbări uriaşe. A fost lichidat colonialismul, zeci de popoare şi-au cucerit independenţa şi au devenit o forţă puternică a lumii de astăzi, pronunţîndu-se ferm pentru o politică nouă, de egalitate şi independenţă.

Într-adevăr, întotdeauna România a sprijinit şi sprijină lupta de independenţă naţională. Considerăm că este dreptul fiecărui popor de a trăi liber şi independent. Dealtfel, după cum ştiţi, şi poporul grec, în lupta sa pentru independenţă, a găsit sprijin în organizarea luptei sale în România.

Dar, desigur, aceasta este o latură a schimbărilor din viața internațională — foarte importantă și hotărîtoare pentru progresul omenirii. Dar continuă încă politica de forță, a sferelor de influență, de intervenție în treburile altor state. Dacă ne uităm la diferite conflicte care au avut loc și încă se mai manifestă în diferite părți ale lumii — începînd cu cea mai apropiată zonă, Orientul Mijlociu —, putem trage concluzia că toate aceste conflicte au început ușor, dar durează de foarte mult timp și este foarte greu să se ajungă la soluționarea lor. Apar continuu noi și noi probleme, inclusiv dacă ne referim la Cipru. Cu opt ani în urmă s-au produs evenimentele cunoscute. Desigur, nu este locul să discutăm acum cine este mai mult sau mai puțin vinovat. Este evident că aceste evenimente nu trebuiau să se producă, că independența Ciprului trebuia respectată. Dar toate acestea demonstrează că trebuie făcut totul pentru a nu se recurge la forță, că soluționarea problemelor dintre state trebuie realizată numai pe calea tratativelor. Oricît de grele ar fi aceste tratative, oricît ar munci miniștrii de externe, sau primii miniștri, sau șefii de state, în nici un caz nu vor fi distruse bunuri materiale, nu vor cădea victime omenești. Este deci mai bine să doarmă mai puțin șefii de state, primii miniștri și miniștrii de externe, dar să asigure liniștea și odihna, munca pașnică a popoarelor. Aceasta este astăzi îndatorirea, aceasta este problema esențială ce stă în fața tuturor celor care au răspundere într-un stat sau altul.

De aceea, și în problemele dintre Argentina și Marea Britanie — deși e dreptul Argentinei să-și revendice teritoriile ocupate în trecut — trebuia făcut totul pentru o soluție prin tratative. Noi sperăm că se va da dovadă de rațiune, de răspundere din toate părțile, pentru a se ajunge la încetarea luptelor și pentru realizarea unei soluții politice și în această problemă.

În acest fel abordează România soluționarea diferitelor divergențe și probleme dintre state. Noi facem o diferență radicală între lupta de eliberare națională și soluționarea unor probleme dintre state. Și în această privință am ajuns la aceeași înțelegere în convorbirile noastre de astăzi.

Într-adevăr, în Europa există mari pericole ; deja există un arsenal militar atomic foarte mare. Amplasarea și dezvoltarea rachetelor cu rază medie de acțiune vor mări pericolul distrugerii Europei. Toate statele din Europa — fie că sînt în Nord sau Sud, în Vest sau Est — vor fi în raza de acțiune a rachetelor cu rază medie de acțiune și, indiferent de unde vor pleca, aceste rachete vor aduce moarte și distrugere. Deci, este necesar să oprim amplasarea și dezvoltarea rachetelor cu rază medie de acțiune, să determinăm retragerea deplină și distrugerea rachetelor existente, să realizăm o Europă fără arme nucleare. În general, trebuie să acționăm pentru dezarmare pe plan mondial. Dar, actualmente, cele mai grave pericole sînt în Europa. Trebuie ca popoarele europene să-și asume răspunderea și să participe direct la elaborarea acordului cu privire la renunțarea la rachetele cu rază medie de acțiune.

Trebuie să menținem conferințele care au început la Helsinki, să ajungem la o conferință de dezarmare și încredere în Europa, să realizăm o unitate între țările europene, bazată pe respectul orînduirilor sociale, al independenței naționale, dar pornind de la interesele comune, de la necesitatea ca națiunile europene să trăiască independente, să conlucreze pentru progresul lor, pentru pacea întregii lumi.

Avem problemele subdezvoltării — această mare prăpastie între bogați și săraci — și este evident că noi nu putem fi decît de partea celor ce luptă pentru a-și asigura o dezvoltare independentă. Și în această problemă sîntem pentru o soluție negociată între cei bogați și săraci, deși pînă acum toate tratativele n-au dat nici un rezultat. Noi considerăm însă că este posibil să se ajungă la anumite

înțelegeri, pentru că, dacă nu se va înțelege acest lucru, va fi inevitabilă o confruntare de mari proporții între bogați și săraci.

Sînt, într-adevăr, multe probleme. Lumea este dornică de pace. Marile mișcări din Europa, la care poporul român a participat cu toate forțele sale, demonstrează că popoarele europene înțeleg că pot să oprească înarmările nucleare, pot să asigure pacea. Intr-adevăr, sînt țări mari, țări mici și mijlocii, însă, cum se spune la noi, cei mulți reprezintă o forță puternică și cei mari trebuie să țină seama de ei. Dacă cei mici și mijlocii, popoarele acționează unite, împreună, pot să determine o pace trainică, bazată pe independență și colaborare reciproc avantajoasă.

De asemenea, trebuie să realizăm în Balcani o zonă fără arme nucleare — legată și de alte zone denuclearizate din Europa —, ca un pas spre o Europă și spre o lume fără armament nuclear. Sînt probleme între unele țări din Balcani, dar interesele lor merg în direcția de a întări colaborarea, pentru o politică de pace. Cred că problemele dintre Grecia și Turcia trebuie să-și găsească o soluție pe baza bunei vecinătăți, a respectului reciproc al independenței, a neamestecului în treburile interne, care să asigure o colaborare trainică. Am părerea că este posibilă o asemenea soluționare a problemelor, așa cum este posibilă o soluție politică în Cipru. La această soluție, la tratativele în acest scop, cele două comunități din Cipru trebuie să participe activ. Nici o soluție în Cipru nu este posibilă decît cu acordul populației Ciprului, al comunității grecești și turcești. Ele au trăit în prietenie și trebuie să trăiască în continuare în prietenie — și trebuie să se acționeze pentru depășirea problemelor care s-au creat în anumite împrejurări. Noi considerăm că este posibil, și este în interesul și al Greciei, și al Turciei, cît și al țărilor din Balcani și mai cu seamă al poporului din Cipru, să se ajungă la o soluție politică.

Am discutat și sper că vom ajunge la noi forme de colaborare în Balcani. Desigur, noi ne gîndim la o conferință a șefilor de state și guverne. Înțelegem că este un drum pînă la aceasta, dar — cum se spune — orice drum începe cu primul pas. Și trebuie să facem acest prim pas cu îndrăzneală și curaj, răspunzînd cerințelor și năzuințelor popoarelor noastre de a trăi în pace.

Nu aș dori să mă mai refer și la alte probleme. Sper că guvernele noastre vor conlucra în așa fel încît să-și aducă o contribuție activă atît la întărirea și extinderea prieteniei și colaborării dintre popoarele noastre, cît și la cauza generală a colaborării, a păcii, a independenței naționale în Balcani și în lume.

Aș dori să ridic acest pahar și să urez poporului prieten grec succese în dezvoltarea sa independentă!

Urez guvernului grec socialist succese pe calea îndeplinirii programului său!

Urez primului ministru succese și multă sănătate! Multă sănătate doamnei Papandreu!

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor!

Pentru pace! *(Vii aplauze).*

TOAST LA DINEUL OFICIAL OFERIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, ȘI TOVARĂȘA ELENA CEAUȘESCU ÎN ONOAREA GUVERNATORULUI GENERAL AL CANADEI, EDWARD SCHREYER, ȘI A DOAMNEI SCHREYER

Cu prilejul vizitei oficiale în Republica Socialistă România

— 10 mai 1982 —

Domnule guvernator general,

Doamnă Schreyer,

Stimați oaspeți,

Tovarăși și prieteni,

Îmi face plăcere să vă salut sa oaspeți ai României socialiste pe dumneavoastră, domnule guvernator general, pe doamna Schreyer, pe colaboratorii care vă însoțesc și vă adresez o călduroasă urare de bun venit în țara noastră.

Vizita pe care o faceți în România este o expresie a cursului pozitiv pe care îl cunosc raporturile româno-canadiene, a dorinței țărilor și popoarelor noastre de a extinde conlucrarea dintre ele, în spiritul stimei și respectului reciproc.

S-au împlinit, nu de mult, 15 ani de la stabilirea relațiilor diplomatice dintre România și Canada. În această perioadă s-au amplificat contactele politice și schimburile de delegați la diferite niveluri, s-au dezvoltat pe o linie ascendentă raporturile economice. Au fost încheiate o

serie de acorduri și înțelegeri care au creat un cadru favorabil dezvoltării colaborării și cooperării economice, tehnico-științifice și în alte domenii de interes comun. Pe această bază, în ultimul deceniu, volumul schimburilor comerciale dintre România și Canada a crescut de peste 2,3 ori. Acordurile româno-canadiene privind construirea de centrale nuclearo-electrice în România deschid perspectiva unei largi colaborări, de lungă durată, între întreprinderi românești și companii canadiene — și trebuie să continuăm eforturile în această direcție, să facem totul pentru ca aceste perspective să se materializeze în realizări concrete, avantajoase pentru ambele țări. În același timp, este necesar să găsim noi căi și mijloace pentru extinderea și diversificarea exporturilor românești în Canada, precum și pentru desfășurarea de noi acțiuni de cooperare, inclusiv sub formă de societăți mixte, atît în România, cît și în Canada, precum și în terțe țări. Noi considerăm că dezvoltarea economică și socială a României și Canadei oferă, în continuare, posibilități largi pentru extinderea și mai puternică a colaborării și cooperării româno-canadiene. Așa cum însăși experiența de pînă acum a demonstrat, faptul că România și Canada sînt țări cu orînduiri sociale diferite și aparțin unor alianțe militare diferite nu poate și nu trebuie să împiedice promovarea unei largi și rodnice colaborări, întemeiată trainic pe principii de deplină egalitate și avantaj reciproc. Aceasta corespunde pe deplin intereselor ambelor noastre țări și popoare și, totodată, se înscrie ca o contribuție pozitivă la cauza păcii, înțelegerii și destinderii internaționale.

În continuare, președintele Nicolae Ceaușescu a spus:

Domnule guvernator general,

În cursul vizitei veți avea prilejul să cunoașteți nemijlocit unele din preocupările și realizările poporului nostru, care, acționînd în strînsă unitate, înfăptuiește neabătut programul de dezvoltare socialistă a țării. În anii con-

strucției noii orînduiri am dezvoltat puternic industria și agricultura, toate ramurile economiei naționale ; totodată, au cunoscut un mare avînt știința, învățămîntul, cultura, a sporit continuu nivelul de trai și de civilizație al întregii națiuni. În prezent, poporul român înfăptuiește cel de-al șaptelea plan cincinal, pe perioada 1981—1985. Acordăm o mare însemnătate modernizării forțelor de producție, lărgirii bazei interne de materii prime și energie, dezvoltării puternice a agriculturii, promovării celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii în toate ramurile economiei naționale.

În îndeplinirea programului nostru de dezvoltare economică și socială ne bazăm, în primul rînd, pe mobilizarea largă și eficientă a resurselor materiale și umane ale țării. În același timp, dezvoltăm o largă colaborare și cooperare cu celelalte state, participăm activ la diviziunea internațională a muncii, la schimbul mondial de valori materiale și spirituale, pornind de la adevărul că, în zilele noastre, de accentuare a interdependențelor, nici un popor, nici o țară nu-și poate asigura progresul izolîndu-se de cooperarea internațională. Între efortul propriu și cooperarea internațională există, după părerea noastră, o legătură reciprocă foarte strînsă, care este cu atît mai necesară astăzi, în condițiile crizei economice mondiale, care a cuprins, practic, toate statele și ale cărei consecințe nu pot fi depășite decît prin eforturile comune ale tuturor țărilor, printr-o largă conlucrare, bazată pe deplină egalitate și respect reciproc.

Acționînd în acest spirit, România acordă o atenție deosebită colaborării și conlucrării sale cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială. Așezăm ferm la baza tuturor acestor relații principiile deplinei egalități în drepturi, respectului independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, ale nerecurgerii la forță și la amenințarea cu folosirea forței — principii pe care viața le-a confirmat

pe deplin drept singurele în măsură să asigure desfășurarea unor raporturi normale între state, crearea unui climat trainic de încredere, de pace și colaborare internațională.

Doresc să subliniez, domnule guvernator, că România — asemeni multor țări ale lumii — este profund preocupată de actuala evoluție a situației internaționale. S-a ajuns, de fapt, la o încordare deosebit de gravă, și aceasta este, în primul rînd, rezultatul direct al unor acțiuni în vederea menținerii și reîmpărțirii zonelor de influență, dar, în același timp, aceasta este și rezultatul marilor schimbări ce au loc în lume, al faptului că vechiul echilibru între state și grupări de state este în schimbare, că urmează să se creeze un nou raport de forțe și un nou echilibru pe plan mondial, bazat pe o diversificare a zonelor de putere. Pînă la realizarea acestui echilibru, ne putem aștepta la noi ciocniri, la noi momente de încordare în viața internațională. Cursa înarmărilor, care cunoaște proporții fără precedent, accentuează instabilitatea mondială, sporind și mai mult pericolele la adresa libertății și independenței popoarelor, a păcii și securității întregii lumi.

Pornind de la aceste realități, avem toate temeiurile să afirmăm că problema centrală care stă astăzi în fața umanității este aceea a păcii sau a războiului. Este mai necesar ca oricînd ca popoarele să-și unească eforturile și să conlucreze tot mai strîns pentru oprirea cursului periculos al evenimentelor spre confruntare și război, pentru reluarea și dezvoltarea politicii de destindere, de independență și pace.

Trebuie făcut totul pentru renunțarea la politica de forță și de amenințare cu folosirea forței, pentru promovarea fermă a tratativelor ca unică metodă de lichidare a tuturor conflictelor și stărilor de încordare din viața internațională.

Ca țară europeană, România acordă — cum e și fi-

resc — o atenție deosebită situației de pe continent. Militărm consecvent pentru securitate și cooperare în Europa, pentru înfăptuirea unitară a prevederilor Actului final de la Helsinki. Dorim să facem, în continuare, totul, să conlucrăm activ cu celelalte state pentru ca, la reluare, Reuniunea de la Madrid să se desfășoare într-un spirit constructiv și să se încheie cu rezultate pozitive, astfel încît să se ajungă la convocarea unei conferințe consacrate întăririi încrederii și dezarmării pe continent, la asigurarea continuității procesului inițiat la Helsinki, prin organizarea de noi reuniuni.

Desigur, situația de pe continentul european preocupă nu numai popoarele europene. Trebuie să îngrijoreze profund toate națiunile lumii, indiferent în ce parte a globului s-ar afla, faptul că Europa a devenit astăzi un uriaș arsenal nuclear, care poate nimici de cîteva ori nu numai continentul nostru, ci întreaga planetă, întreaga civilizație creată de omenire de-a lungul mileniilor.

Poporul român se pronunță și militează în modul cel mai hotărît pentru oprirea amplasării rachetelor cu rază medie de acțiune și trecerea la retragerea celor existente, la realizarea pe continentul european a unor relații noi, prin eliminarea definitivă a armelor nucleare, a tuturor armamentelor.

Apreciem că, în actualele împrejurări, toate țările europene — și aș include aici și Canada, ca semnatară a Actului final de la Helsinki și participantă la Reuniunea de la Madrid — trebuie să-și asume răspunderi mai mari, să participe mai activ la edificarea unei Europe unite, bazată pe respectarea orînduirii sociale din fiecare țară, a unei Europe a păcii și colaborării, fără arme nucleare.

Noi considerăm că problema cea mai arzătoare a zilelor noastre este înfăptuirea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare. România, care a prezentat la O.N.U. și în alte foruri internaționale diferite propuneri concrete

privind dezarmarea, este hotărîtă să acționeze și în viitor cu cea mai mare energie și să conlucreze larg cu toate țările lumii pentru trecerea la măsuri practice, concrete de dezarmare, pentru soluționarea acestei probleme vitale a epocii noastre. Acordăm, în acest sens, o atenție deosebită apropiatei sesiuni speciale a Organizației Națiunilor Unite consacrate dezarmării și dorim să ne aducem întreaga contribuție la luarea unor hotărîri care să răspundă pe deplin așteptărilor și dorințelor popoarelor de a se pune capăt politicii de înarmări, de a trăi într-o lume fără arme și fără războaie.

Apreciem, de asemenea, că unul din imperativele grave ale lumii de azi este lichidarea subdezvoltării, a marilor decalaje dintre țările bogate și țările sărace, instaurarea unei noi ordini economice internaționale, bazată pe egalitate și echitate, care să asigure progresul mai rapid al tuturor statelor, și în primul rînd al celor rămase în urmă, să înlesnească accesul tuturor națiunilor la cuceririle științei și tehnicii moderne, să asigure stabilitatea economică mondială.

În lumea de azi sînt multe probleme care trebuie soluționate într-un mod nou, democratic, cu participarea activă, în condiții de deplină egalitate, a tuturor statelor, indiferent de mărime sau orînduire socială. Considerăm că, în această privință, trebuie să crească și mai mult rolul și contribuția O.N.U. și altor organisme internaționale.

Ne bucură, domnule guvernator general, să constatăm că România și Canada conlucrează activ la Organizația Națiunilor Unite și în alte foruri internaționale și dorim ca această conlucrare să se dezvolte și mai larg în viitor, în slujba cauzei destinderii, a progresului și păcii în întreaga lume.

În încheiere, președintele Nicolae Ceaușescu a spus:

Încredințat că vizita pe care o efectuați în România, convorbirile pe care le avem și înțelegerile la care vom

ajunge vor impulsiona și mai puternic relațiile de colaborare și cooperare dintre țările și popoarele noastre, vă invit să toastăm :

— în sănătatea reginei Canadei, în sănătatea dumneavoastră, domnule guvernator general, și a doamnei Schreyer ; pentru progresul și prosperitatea poporului țării dumneavoastră ; pentru prietenia și colaborarea româno-canadiană ; pentru pace și colaborare în întreaga lume !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Vii aplauze).*

CUVÎNT LA ȘEDINȚA DE LUCRU A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN DIN 21 MAI 1982

În încheierea lucrărilor ședinței de lucru, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a subliniat că măsurile organizatorice adoptate urmăresc îndeplinirea în mai bune condiții a rolului partidului în conducerea societății, în înfăptuirea neabătută a Programului de edificare a socialismului și comunismului în România. În același timp, măsurile adoptate au în vedere — a arătat tovarășul Nicolae Ceaușescu — îmbunătățirea activității guvernului în soluționarea problemelor economice, întărirea ordinii și răspunderii aparatului de stat privind aplicarea riguroasă a hotărîrilor partidului și a legilor țării, mai buna cuprindere a problemelor, întărirea controlului și activității de coordonare a diferitelor sectoare de muncă. S-a cerut tuturor cadrelor să manifeste o grijă statornică pentru apărarea și dezvoltarea avuției naționale, pentru creșterea operativității și eficienței activității în toate domeniile vieții economico-sociale. Arătînd că nu se poate îngădui nimănui încălcarea legilor și a normelor de activitate proprii societății noastre, secretarul general al

partidului a cerut tuturor cadrelor de partid și de stat să depună toate eforturile pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce le revin la fiecare loc de muncă, să dovedească în întreaga lor muncă și viață o înaltă ținută politică și morală, principialitate și fermitate comunistă, pentru îndeplinirea neabătută a hotărîrilor Congresului al XII-lea, a politicii generale a partidului și statului nostru, de înflorire multilaterală a României socialiste.

CUVÎNT LA SESIUNEA MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

— 21 mai 1982 —

În numele Comitetului Central al partidului și al Biroului Executiv al Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, propun pentru funcția de prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România pe tovarășul Constantin Dăscălescu.

Tovarășul Dăscălescu este membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., vechi activist de partid. Am convingerea că primind votul Marii Adunări Naționale și formînd guvernul va ști să acționeze cu toată fermitatea și hotărîrea pentru îndeplinirea Programului partidului, a hotărîrilor Congresului al XII-lea al partidului, atît în politica internă, cît și internațională.

Este necesar — așa cum am subliniat și la lucrările Comitetului Central și vreau să subliniez și în fața Marii Adunări Naționale — ca guvernul să-și îndeplinească în mai bune condiții sarcinile prevăzute de Constituție privind conducerea activității economice, să-și asume pe de-

plin această răspundere în fața poporului, a forului legislativ suprem al țării.

Sînt convins că, în noua sa componență, guvernul, în frunte cu primul ministru Constantin Dăscălescu, va reuși să facă acest lucru și vă rog să aprobați această propunere. *(Aplauze).*

CUVÎNT LA SOLEMNITATEA DECORĂRII TOVARĂȘULUI GHEORGHE POP CU PRILEJUL ÎMPLINIRII VÎRSTEI DE 60 DE ANI

— 21 mai 1982 —

Doresc, dragă tovarășe Pop, să-ți adresez cele mai calde felicitări, în numele conducerii partidului și statului, al meu personal, cu prilejul decorării tale la împlinirea vîrstei de 60 de ani.

Înmînîndu-ți această înaltă distincție, o facem ca o apreciere a activității desfășurate în slujba partidului, a socialismului, a poporului, a modului în care ai acționat pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere încredințate de partid.

Într-adevăr, Maramureșul — județul în care lucrezi — s-a dezvoltat mult.

Ai fost investit multă vreme cu munci de răspundere în Maramureș, și conducerea partidului, eu personal, apreciem munca ta și activitatea pe care ai desfășurat-o. Distincția pe care ai primit-o este tocmai expresia acestei înalte aprecieri.

Doresc să-ți urez multă sănătate și putere de muncă, să poți contribui și în continuare la înfăptuirea programului partidului de dezvoltare generală a țării și — în acest cadru — a județului Maramureș.

Încă o dată, multă sănătate ! *(Aplauze).*

TOAST
LA DINEUL OFICIAL
OFERIT ÎN ONOAREA TOVARĂŞULUI
NICOLAE CEAUŞESCU,
SECRETAR GENERAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,
PREŞEDINTELE
REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA
DE CĂTRE HAFEZ AL-ASSAD,
SECRETAR GENERAL
AL PARTIDULUI BAAS ARAB SOCIALIST,
PREŞEDINTELE
REPUBLICII ARABE SIRIENE

Cu prilejul vizitei oficiale de prietenie
în Republica Arabă Siriană

— 25 mai 1982 —

Stimate domnule preşedinte Hafez Al-Assad,

Dragi prieteni sirieni,

Domnilor,

Ne face plăcere să fim din nou oaspeţi ai Republicii Arabe Siriene, să ne reîntîlnim cu dumneavoastră, dragă prietene Assad, cu poporul sirian şi să vă adresăm, cu acest prilej, un cald salut prietenesc, împreună cu cele mai bune urări.

Vă mulţumesc pentru primirea ospitalieră şi călduroasă, pentru cuvintele pe care le-aţi rostit la adresa prieteniei dintre popoarele noastre.

Vizita pe care o facem în Siria constituie o nouă ilustrare a bunelor relaţii dintre partidele, ţările şi popoarele noastre, o expresie a voinţei comune de a întări continuu prietenia şi colaborarea dintre ele. Constatăm cu

satisfacţie că, de fiecare dată, întîlnirile şi convorbirile pe care le-am purtat împreună, prietene preşedinte Assad — fie aici, la Damasc, fie în România, la Bucureşti — au dat noi impulsuri dezvoltării tradiţionalelor raporturi româno-siriene. Înţelegerile şi acordurile convenite, documentele semnate cu aceste prilejuri au creat un cadru tot mai larg pentru adîncirea continuă a colaborării şi cooperării economice, tehnico-ştiinţifice, culturale, precum şi în alte domenii de interes comun. Conlucrînd activ, în spiritul deplinei egalităţi, al stimei şi respectului reciproc, ţările noastre au realizat împreună o serie de obiective economice importante în Siria, ale căror rezultate au început să se vadă.

Ne exprimăm convingerea că în cadrul convorbirilor începute astăzi vom găsi noi căi şi posibilităţi de a dezvolta, în continuare, pe multiple planuri, această colaborare şi conlucrare, în folosul şi spre binele celor două popoare, al cauzei generale a colaborării şi păcii în lume.

În ce o priveşte, România, preocupată de dezvoltarea sa economico-socială şi făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate, pune un mare accent pe lărgirea colaborării şi cooperării cu alte state, pe baza deplinei egalităţi în drepturi, respectului independenţei şi suveranităţii naţionale, neamestecului în treburile interne şi avantajului reciproc.

În viaţa internaţională s-a ajuns la o încordare deosebit de gravă care pune în pericol pacea şi independenţa popoarelor. Politica de consolidare şi reîmpărţire a sferelor de influenţă, menţinerea şi adîncirea vechilor conflicte dintre state şi apariţia altora noi, amplificarea crizei economice mondiale şi accentuarea puternică a cursei înarmărilor sporesc continuu pericolele la adresa libertăţii şi vieţii popoarelor, pun tot mai grav în primejdie însăşi existenţa omenirii.

În fața acestor realități, noi considerăm că este mai necesar ca oricînd ca popoarele să-și unească eforturile și să conlucreze tot mai strîns pentru a opri cursul primejdios al evenimentelor spre confruntare și război, pentru a asigura afirmarea fermă a politicii de destindere și pace, de colaborare și respect al independenței naționale.

Viața, diferitele conflicte și evenimente demonstrează cu puterea faptelor că este ușor să se ajungă la încordare și conflict, dar este foarte greu de a se ajunge la încetarea lor. Pornind de la aceasta, România se pronunță cu toată hotărîrea pentru renunțarea la politica de forță, la acțiunile militare și pentru soluționarea problemelor dintre state numai și numai pe calea tratativelor. Oricît de complicate ar fi problemele, ele pot să fie soluționate — și trebuie acționat pentru soluționarea lor — numai pe calea tratativelor. Este adevărat, cîteodată tratativele cer mult timp, multă răbdare, dar față de pierderile umane, față de distrugerile groaznice ale războiului, oricît de lungi și grele ar fi tratativele, ele sînt singura cale care trebuie urmată.

În ce privește situația din Orientul Mijlociu, România se pronunță cu toată hotărîrea pentru o pace trainică și justă, bazată pe retragerea Israelului din teritoriile arabe ocupate în urma războiului din 1967, pentru soluționarea problemei poporului palestinian pe baza dreptului său la autodeterminare și constituirea unui stat palestinian independent. In vederea realizării acestui obiectiv considerăm că este necesar să se acționeze pentru organizarea unei conferințe internaționale, sub egida Organizației Națiunilor Unite, la care să ia parte toate țările interesate, inclusiv Organizația pentru Eliberarea Palestinei, ca reprezentant unic și legitim al poporului palestinian. Nu va fi ușoară activitatea pentru organizarea și desfășurarea lucrărilor unei asemenea conferințe, dar ea reprezintă calea cea mai sigură pentru a se ajunge

la o pace trainică și justă, care să asigure, totodată, independența și integritatea tuturor statelor din zonă.

Trăind în Europa, România acordă o deosebită atenție problemelor de pe acest continent. De fapt, astăzi în Europa sînt concentrate cele mai puternice armamente, inclusiv nucleare, și stau față în față cele două blocuri militare. Se poate spune, deci, fără teama de a greși, că problemele păcii sau războiului trebuie soluționate în primul rînd prin lichidarea acestei concentrări de forțe și armamente nucleare din Europa. Dacă va izbucni un război atomic, care va cuprinde toată lumea, atunci el va începe fără îndoială din Europa. Iată de ce este în interesul întregii omeniri de a se pune capăt actualei situații deosebit de grave din Europa, de a se renunța la amplasarea rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune, de a se trece la retragerea și distrugerea celor existente, la realizarea unei Europe unite, fără arme nucleare. Aceasta va reprezenta o parte inseparabilă a luptei pentru dezarmare generală și în primul rînd pentru dezarmare nucleară ; aceasta va reprezenta o cale sigură pentru a feri întreaga omenire de războiul nuclear.

România se pronunță, de asemenea, pentru dezvoltarea unei largi colaborări între țările din Balcani și transformarea acestei regiuni într-o zonă a păcii și conlucrării pașnice, lipsită de arme nucleare.

În curînd va începe sesiunea specială a Organizației Națiunilor Unite consacrată dezarmării. România consideră că la această sesiune trebuie să se facă totul spre a se adopta hotărîri concrete pentru oprirea cursei înarmărilor, pentru oprirea cheltuielilor militare și trecerea la reducerea lor. S-a ajuns la o asemenea situație încît este în pericol însăși existența omenirii și trebuie să facem totul pentru a apăra dreptul oamenilor la libertate, la viață.

Considerăm că marile mișcări pentru pace din Europa

și de pe alte continente constituie expresia voinței popoarelor de a pune capăt războaielor, de a trăi în pace și prietenie.

Este necesar, de asemenea, să acționăm cu toată fermitatea pentru lichidarea subdezvoltării și realizarea unei noi ordini economice internaționale. Împărțirea lumii în țări bogate și sărace este un rezultat al dominației coloniale și imperialiste. Deci realizarea noii ordini economice internaționale este de fapt o continuare a luptei pentru lichidarea rămășițelor colonialismului, pentru independența tuturor națiunilor lumii.

Ținînd seama de problemele multiple și complicate din viața internațională, este necesar ca toate popoarele să participe cu drepturi depline la soluționarea lor. În mod deosebit se impune întărirea solidarității țărilor în curs de dezvoltare și nealiniate, a țărilor mici și mijlocii, vital interesate într-o nouă ordine democratică internațională.

Este necesar ca Organizația Națiunilor Unite, alte organisme internaționale să joace un rol mai important în soluționarea problemelor în interesul independenței tuturor popoarelor, al păcii în lume.

Domnule președinte Hafez Al-Assad,

Aș dori, încă o dată, să subliniez cu multă satisfacție colaborarea bună dintre România și Siria, atît bilaterală, cît și în soluționarea multor probleme internaționale, în lupta pentru pace și destindere. Am convingerea că actuala vizită, convorbirile și înțelegerile la care vom ajunge vor marca un nou moment important în întărirea prieteniei și colaborării dintre partidele și popoarele noastre.

Urez poporului prieten sirian succese tot mai mari în dezvoltarea sa economico-socială !

Urez o bună colaborare, în toate domeniile, între România și Siria !

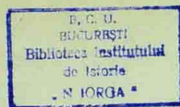
Să se acționeze astfel încît să se asigure soluționarea tuturor problemelor pe calea tratativelor, în direcția înțelegerii, colaborării, independenței și păcii !

Vă urez dumneavoastră, domnule președinte Assad, succese în activitatea ce o desfășurați, sănătate și fericire!

Vreau să ridic acest pahar pentru prietenia dintre popoarele noastre !

În sănătatea dumneavoastră, a tuturor ! *(Aplauze).*

CUPRINS

Coli editură 26,93. Coli tipar 36. Format 16/54×84

Comanda nr. 9948/20 356
Combinatul poligrafic „Casa Scînteii", Piața Scînteii nr. 1, București
Republica Socialistă România